

Giới thiệu Tiểu Thư Bướm Bình Và Hoàng Tử Cổ Chắp

Bạn đang đọc truyện Tiểu Thư Bướm bình Và Hoàng Tử Cổ chấp của tác giả Kid trên website đọc truyện online. *Tulip: Đầu tiên là Tulip...cô có phải tiểu thư hay không thì đọc truyện sẽ rõ.Năm nay 16 tuổi...sở hữu một vẻ đẹp thuần khiết mà đến nỗi con khi nhìn cũng chết mê chết mệt...đặc biệt cô rất rất kém thông minh..... Tính cáchđiên loạn thất thường...đó chỉ là cách Kid nói quá lên thôi chứ thật ra Tulip là con bé mà Kid thấy bướm bình nhất và điên hết chỗ nói...^^! *Layon Cô bạn nổi khổ với Tulip...nhìn rất dễ xuong và cá tính.Một vẻ đẹp khác với Tulip.Ngược với Tulip,cô học giỏi hơn Tulip rất nhiều...đạt chỉ số IQ rất lớn đấy Tính cáchđã là bạn nổi khổ thì rất là hạnh phúc khi thừa hưởng cái niềm vui đó...ý Kid là điên loạn như nhau. *Ren Hoàng tử ư...ai mà biết được nhi...cậu ta có một vẻ đẹp mà con gái nhìn vào không đỡ cũng xiêu vẹo.Đặc biệt cái nụ cười đó...ui chao nhìn mà mê kinh khủng.Năm nay 18 tuổi...văn võ song toàn. Tính cách:Cổ chấp...luôn làm người ta đau tim vì những trò nghịch đời của mình...và cái tính cổ chấp đó khiến bao người phải suýt ra đi tìm đường cứu nước. *Nicky Em trai của Ren...tuy là anh em nhưng 2 người có vẻ đẹp rất là khác nhau,17 tuổi...rất cá tính Tính cáchrất tình cảm nhưng cũng rất hoan nghịch chẳng khác gì thằng anh trai mình.Làm cho mọi người thất điên bát đảo Và rồi mọi chuyện bắt đầu.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Bường Bình Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net.**

Chương 1: Thật Hay Ảo

Đó là một buổi tối đẹp trời...đẹp oi là đẹp...đẹp kinh khủng...đẹp *****...đẹp vô nhân đạo...đẹp oi là đẹp...khung cảnh đẹp ấy có muôn ngàn ngôi sao trên trời...có ngôi sao nhỏ...có ngôi sao to...có ngôi sao vừa...có ngôi sao méo...có ngôi sao xấu...có ngôi sao đẹp...nói chung là có sao...dưới bầu trời đầy sao đó,có hàng loạt ngôi nhà lớn bé khác nhau...trong hàng loạt các ngôi nhà lớn bé khác nhau đó,có một căn nhà be bé xinh xinh...và trong căn nhà be bé xinh xinh đó có 1 tiếng la hét rất rất là du dương.....

Á.....Tulippppppppppppppppppppp.....Đẹp ngay cái trò thả hoa thúi trong nhà đi chứ...Sao con lì vậy....hôi quá à

Haha....kê LyLy tử tử á...con đây hông chịu trách nhiệm đâu...

Đứng lại cho mẹ...don cái đồng đồ này của con đi nhá

Ngũ sao đứng lại cho LyLy tẩy tẩy bắt con dọn dẹp hả...

Tulip chạy vòng quanh cười đắc chí...đang trong tình thế hỗn loạn...một tiếng nổ lớn xảy ra...dẫn đến mùi thơm thum thum lại bốc lên nơi cậu con trai đang ngồi lại một lần nữa khiến Tulip ôm bụng cười

Haha...Nike ơi...em phải biết kiểm chế mình chứ...hôi quá...hôi quá...

Đáng đời chi... Nike lè lười

Đi dọn đồ cho mẹ...

Bỏ tay ra đi mà...con buồn...buồn...muốn giải quyết lắm...thả con ra đi...

Không thả...đừng hòng lừa được mẹ nhá

Me không thả con giải quyết đây ráng chịu nhá...Con làm nè...

Thôi...vào phòng vệ sinh ngay cho mẹ nhờ...nhanh

Con đi đây

Tulip chạy một mạch lên lầu...và rồi cô quay xuống cười ha ha

Bị lừa nữa nhé...tỷ tỷ yêu của con... Tulip nháy mắt rồi cười ha hả chạy về phòng mình.

Cô đóng phòng lại rồi đi lui đi tới nghĩ đến những chuyện phải làm cho cái lớp loạn lên...=>phong cách điên tàn đó...Và rồi...cô cười đắc chí cảm cái điện thoại của mình bấm đến số máy quen thuộc. Và bên kia đầu dây...tiếng chuông vang lên:

"Chai...bao...nhôm...nhựa...dép...bán...không...có điện thoại nữ vương...chai...bao...nhôm..."

—Alo...mày đó hử Tulip?

Tao đây....mày đang làm gì vậy Layon

_ Suy nghĩ về những vấn đề sẽ làm cho bọn lớp mình thất điên bát đảo ấy mà

_ hà hà...tao có kế hoạch rồi...

_ Thiệt hả?

_ Ủ...tụi mình lấy phân bò rải khắp nơi ở lớp...tao bảo đảm bọn đó không mửa cũng ọe

_ Ý kiến hay đó...nhưng ngày mai tụi mình phải dậy thật sớm mới mong làm được điều đó

_ Ok...mai dậy qua nhà tao nhá

_ Ok lun

_ Thôi...giờ bản cô nương phải giữ long thể của mình...xin cáo từ các hạ

_ Cáo từ

Tulip đập máy rồi thả người xuống chiếc giường nho nhỏ của mình. Cô phá lên cười

_ Haha...mai sẽ có chuyện hay để xem đây...

Tiếng cười không được bao lâu đã thay vào đó là tiếng ngáy khò khò của một giấc ngủ ngon.....

_ Tiểu thư....dậy...dậy...sáng rồi ạ

_ Sáng đâu mà sớm vậy...LyLy tỷ tỷ cho con ngủ lát nữa mà

_ Tiểu thư nói gì vậy...dậy đi chứ...

Tulip ngồi dậy mắt nhắm mắt mở nói

_ Lyly tỷ tỷ....

_ LyLy tỷ tỷ là ai vậy tiểu thư?

_ Sao gọi con là.....AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Chưa kịp nói xong, Tulip hét lên hốt hải....Cô hỏi

_ Nè nè...mấy người làm gì vậy....thấy tôi đẹp nên muốn bắt cóc hờ

_ Tiểu thư nói gì nô tài nghe không hiểu gì hết....

_ Cút...cút...ra khỏi phòng tôi...

Thế nhưng bọn người hầu vẫn đứng đó khiến Tulip bực mình...Cô nhanh trí chỉ

_ Nè...có cái con gì kia

Bọn người hầu nhìn theo hướng chỉ của Tulip

_ Con gì...đâu...đâu...

Tulip cười thầm

_ Haha...ngu dũ...

Tulip bỏ chạy, thoát khỏi căn phòng, một khung cảnh lạ đang ở trước mắt...không phải là căn nhà nhỏ bé của Tulip nữa mà thay vào đó là căn biệt thự rất to và rất đẹp y như 1 cung điện tráng lệ. Đang ngắm nhìn bỗng Tulip nghe tiếng nhao nháo

_ Tiểu thư...về phòng...chuẩn bị....tiểu thư

Tulip co giò chạy...khiến lũ người hầu chạy theo như trò chơi rồng rắn lên mây. Tulip đắc chí cười

_ Chạy đi...aa...chạy nữa đi....haha...vui quá

Bỗng tiếng quát phát ra từ trong nhà

_Tulip....dừng lại ngay...đường đường là một công chúa mà chạy lung tung sẽ đánh mất phẩm giá của con ngay

Nghe gọi tên, Tulip dừng lại đưa cặp mắt về phía người đàn bà vừa xuất hiện. Tulip sửng sốt khi nhìn thấy vẻ đẹp đó của bà... Tulip bỗng hỏi

_Xin lỗi...bà là ai...sao biết tên tui vậy

_Ta là Linh Linh mẫu hậu của con mà...sau một đêm ngủ dậy không muốn nhận mẫu hậu sinh ra con nữa hử

_Cái gì.....? Bà mà là mẹ của tôi? Gì mà mẫu hậu với mẫu tử.....mọi người đang chơi trò gì vậy...tui nghe không hiểu gì hết

_Con bị sao vậy...chả lẽ bị chấn động vì tin hôm qua?

_Tin gì cơ...?

_Chuẩn bị đi còn đến đó nữa...Linh Miêu mau giúp ta trang điểm cho con bé

_Dạ...nữ hoàng

_Ê...nè....các người định đưa tôi đi đâu...thả tôi ra....

Linh Miêu giữ chặt bàn tay của Tulip và đưa cô trở lại căn phòng đó. Linh Miêu nói

_Thưa tiểu thư...xin mời cô chọn áo quần ạ

_Áo quần cái khi gì chứ

_Tiểu thư chỉ có 5 phút...nhanh lên

Tulip nhăn mặt, và cô bỗng xô đẩy Linh Miêu chạy vụt ra khỏi phòng...nhưng nào ngờ, ngang cánh cửa, cô bị dội lại văng ngược ra đằng sau. Tulip ngồi dậy xoa xoa

_Ui da...đau cái mông tui nùi...bắt đền cái mông cho tôi đi

_Xin lỗi tiểu thư nhưng đó là màn bảo vệ phòng khi cô chạy trốn...giờ xin cô quay vào thay áo quần

_Hử...

Tulip tức tối quay đi. Cô đến tủ đồ và chọn ra bộ đồ hip hop để mặc. Cô cột áo lên để hở phần rốn trông hết sức rất thu hút...cộng với cái mũ khiến cô rất đẹp...

Tulip vừa trở ra thì một tràng diễn văn dành tặng cô vang lên

_Ăn mặc kiểu gì vậy hả tiểu thư...cô là con gái phải kín đáo chút chứ...ăn mặc thế không được...vào thay ngay bộ khác.

Tulip tức tối hất cái mặt về phía Linh Miêu

_Ê nè...tui là tiểu thư hay cô là tiểu thư vậy...dám ra lệnh cho tôi hả

_Xin lỗi tiểu thư nhưng nữ hoàng cho phép tôi làm vậy...bây giờ đi thay đồ ngay...

Tulip chau mày quay đi...1 lát sau cô trở ra với bộ đầm ngắn nhưng trông cô có vẻ xinh xắn hơn khi nãy rất nhiều. Linh Miêu gật gù

_Tạm được...bây giờ xuống phòng khách thôi....nữ hoàng đang đợi...

Linh Miêu lại lôi tay của Tulip đi...Họ gặp nữ hoàng ngay tại sảnh đường và cùng nhau lên xe. Tulip ngỡ ngàng hỏi

_Giờ đây...hiệu Méc xi đấy...lần đầu tiên tui ngồi lên xe này đấy

_Con nói gì kì vậy...con đi nhiều lần lắm à Tulip...

_Mà bà nói bà tên gì nhi...Linh...Linh Tinh...

_Ta là mẹ con mà con không nhớ tên là sao hả?

_Ai biết

Tulip đáp ngang rồi nhìn ra đường mong sẽ tìm được thành phố quen...nhưng thôi rồi...cô không biết con đường nào ở đây...không hề biết đây là nơi nào...Tulip lo lắng...chiếc xe đưa cô đến hết nơi này rồi đến nơi khác và cuối cùng dừng lại tại một tòa lâu đài sừng sững ở phía bắc của khu rừng.Tulip mở mắt nhìn và thốt lên

_ Wow...đây là đâu vậy.....sao to dữ vậy

_ Theo ta Tulip

Tulip gật đầu và theo bà LinhLinh vào bên trong.Bên ngoài đẹp bao nhiêu thì bên trong tráng lệ bấy nhiêu.Tulip hết đi đến ngạc nhiên này lại đi đến ngạc nhiên khác.Bà LinhLinh quay lại nhìn Tulip nói

_ COn đợi ta ở đây...ta đi gặp vua Roenxi

_ Ùk

_ Không được chạy lung tung...không được gây sự với người khác nếu không ta phạt con đó

_ Biết rồi biết rồi...nói nhiều vậy

Sau khi bà LinhLinh đi,Tulip loay quanh xem những bức tranh được khắc họa một cách độc đáo rồi cô thả mình xuống chiếc ghế nệm đó thành thoi.Đôi mắt cô đắm chiều nhìn về phía cái cầu thang cung điện mà không rời...do đó cô không hề phát hiện ra có một người đang nhìn trộm cô.

Nè....tiểu thư là con nhà ai...

Nghe tiếng người...Tulip cuối rạp mặt xuống nói

_ Tui...Tui....con Lyly...ý con của kái bà Linh Tinh mới đi cùng tôi đó

_ Linh Tinh....hà hà.....?

Tulip tức lộn mấu khi nghe giọng cười...cô dùng hết lực thu nắm đấm động ngay mặt của người đó.Vẫn không nhìn xem người đó là ai,tulip cười với giọng đắc thắng

_ Cười hà...dám cười tui hả....cười là cười cái con khi

_ Ui da....tiểu thư làm gì mạnh tay vậy...

_ Tulippppppppppppppppp.....sao con dám đánh hoàng tử Nicky hả....thật không ra thê thống gì hết....

_ Cái gì...bà gọi ông ta là hoàng tử?

Tulip hỏi lại rồi từ từ đưa cặp mắt lên nhìn kỹ người mình vừa tặng cho cú đấm giáng trời...và cô sững sờ nhìn người đó...một hoàng tử thật đẹp...và rồi,bốn mắt nhìn nhau....

Thế nhưng,tiếng quát của bà LinhLinh đã lôi tulip trở lại thực tại

_ Linh Miêu...phạt công chúa Tulip cho ta...ta không cho phép con ta đánh hoàng tử.

_ Dạ...nữ hoàng

Tulip vội vàng nhảy lùi phía sau lưng hoàng tử Nicky.Cô nhìn hoàng tử Nicky với ánh mắt cầu cứu và giật giật cái tay

_ Đây...này....cái thằng hoàng tử kia...cứu tui với...

_ Ế...cái cô kia...cô nhờ tui mà nói thế hả...kệ cô

Hoàng tử Nicky le lười tránh sang một bên khiến Tulip tức điên...cô chạy đến bên cạnh một người đàn ông khá già mới xuất hiện.Tulip nói

_ Nè...nè...ông già ơi...cứu con...

_ Tulippppppppppp...đó là vua Roenxi...con....Linh Miêu...nhanh bắt lấy con bé

_ Chạy.....

Tulip thốt lên và cầm đầu chạy về phía rừng của lâu đài.Cô dừng lại cạnh cây táo rồi nuốt ừng ực khi thấy những trái táo đang treo lung lẳng ở trên cây.Tulip trèo lên cây,nơi cao nhất rồi thăm nghĩ

_ Haha....đó bà còn bắt được tui..

Tulip hái những trái táo mọng nước ngồi cắn ngon lành...ăn gần hết trái,cô đôi xuống đất...Bỗng

_ÁAAAAAAAAAAAA...nè...đứa điên nào trên cây vậy hở...dám đôi táo xuống trúng đầu tao hả

_Thích thì đôi trúng đấy...Tulip nói vọng xuống và chợt thoáng thấy một ánh mắt rất hút hồn ở dưới khiến Tulip một thoáng ngẩn ngơ nhưng rồi...trở lại hiện thực của mình

_Cô là cái con nhỏ điên nào thế._Giọng nói lại vang lên

_Tiểu thư...về chịu lỗi

Từ đâu,Linh Miêu xuất hiện trên đầu ngọn cây khiến Tulip giật mình quên là đang ở trên ngọn cây.Tulip hét to

_MAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Và rồi từ từ rơi xuống.Tiếng thét đó đã kinh thiên động địa đến lâu đài...Vua roenxi,bà LinhLinh và hoàng tử Nicky đều chạy ra.Lúc đó,mọi người đều chứng kiến cảnh Tulip đang được người đàn ông bế trọn trong tay.Tulip từ từ mở mắt nhìn thấy một người con trai rất đẹp ở trước mặt lại còn bế mình,Tulip hỏi

_Tui...tui...chết...rồi hả

_Chết cái đầu cô...người gì đâu mà nặng như con heo ý

_Heo kìa con khi ông..

Tulip không thềm cảm ơn...cô cúi xuống cầm cục đá đôi ngay mặt người đó.Và một lần nữa,bà LinhLinh lại hét lên

_Sao con dám đánh Hoàng tử Ren hả...con có biết đó là chồng sắp cưới của con không.....?

_HAAAAAAAAAAAAAAAAA????????????? Cả 2 người trong cuộc hét lên

_Tui/Con mà lấy cái thằng khi/cái con heo này à...Một lần nữa hai người lại cùng đồng thanh vang lên.Tulip lườm hoàng tử Ren

_Nè...đừng có bắt chước tôi chứ

_Cô bắt chước tôi thì có...

_Tulip...ta chịu không nổi con rồi...Linh Miêu...phạt ngay

Linh Miêu vội chụp bàn tay của Tulip...và rồi cô thét lên đau đớn và ngất xỉu.

_Nè...dậy...dậy mau...cái con này...

_Đau quá...đau quá...

_Đau gì vậy con....dậy mau Tulip...Layon đang đợi con đó

_Hả????????????CHết cha quên khuấy đi mất

Tulip vùng dậy mặc áo quần đi học vào và nói

_Lyly tỷ tỷ...nhờ mẹ nói hộ Layon đợi con xú

15 phút sau,Tulip kéo tay Layon ra khỏi nhà và giục

_Nhanh...đi kiểm thôi

_Kiểm cái con khi...mày ăn gì mà ngủ như heo vậy...

Nghe đến chữ heo,Tulip tức tối nói

_Tao nằm mơ...một giấc mơ thật lạ lùng..

_Mày mơ gì...kể tao nghe

_Tao mơ thấy mình là một tiểu thư...tao đến gặp mặt gã hôn phu nào đó...và rồi tao gặp 2 người con trai...một người vừa đẹp trai vừa lịch lãm mặc đồ hoàng cung tên là Nicky...còn gã ***** kia nhìn dễ sợ quá...nhưng kể ra cũng đẹp trai...tên Ren...

_Chuyện li kì nhỉ

Layon nháy nháy mắt khiến Tulip càng tức điên hơn

_Đẹp mà đi...đến lớp bàn chuyện phá hoại thôi

_Ừ

Thế là 2 cô nàng bạn thân kết thúc câu chuyện một cách nhanh chóng Và Liệu giấc mơ của Tulip là thật hay giả?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Lặp Lại

_Ê mà!Tối đây tao có chuyện nói này...Tulip ngoác Layon với cái vẻ bí mật.

_ Gì hả?_ Layon nhìn Tulip bằng cặp mắt nghi nghi

_Bắt tắc kè dọa bọn lớp mình chơi không?

_Tắc kè ở đâu mà bắt...?

_Theo tao...

Layon đi theo Tulip...nhận ra đây là 1 con đường rất lạ...Layon lo lắng hỏi Tulip

_Nè...mày có chắc đi đúng đường không vậy....tao thấy lạ...

_HAHA...quý như mày mà cũng biết sợ à...

Gì chứ....ai nói tao sợ...vì sự nghiệp tiến lên... Layon xua xua tay ra về ta đây mà sợ à

_Ê...nè...đi từ từ không lạc mất đường về trường đó _Tulip nói với vẻ nghiêm trọng

_Gì vậy mà..._Layon nghe câu cảnh báo của Tulip nên giật mình dừng lại

_Haha...lời đùa chuột rồi nhé...bây đặt bảo không sợ...mày là chúa nói dóc...

Layon biết mình bị lừa,tức tối nhìn Tulip

_Thôi nghe...mày cười nữa tao bực chết đó...bạn bè mà dám lừa tao à

_Kaka...đùa chút thôi...tối rồi kìa

Tulip bất thần chỉ về phía xa xa đó...Layon như không tin vào mắt mình...đứng trân trân một chỗ dụi dụi mắt.Tulip liếc qua cười với vẻ đắc chí,thúc vào hông của Layon

_Nè...mày chết trân đó rồi à...

_Chết kí đầu mày...nhưng tao không ngờ...gần trường mình lại có khu vườn hoa đẹp...đẹp như vậy

Tulip nhưn mày nhìn Layon một cách ngạc nhiên...Cô lắc cái đầu rồi nhìn về phía cánh đồng đó.Rồi lại nhìn Layon nói với vẻ lo lắng

_Ê...mày không bị gì chứ...

_Gì thế...bị gì là bị gì...

_Mày có bị bệnh gì từ hồi nhỏ không...đại loại như là...ăn phải cái vật gì đến giờ hóa điên không?

_Ê...mày nói sock tao đó à...có mày điên thì có...

_Gi chứ...mày điên á...

_Mày điên đó...

_Mày...mà thôi...tao không thèm đôi co với mày nữa...mày thấy cái gì nói tao nghe...

_Tao thấy một đồng cỏ với những bông hoa chi chít vàng...thật đẹp...

_Lay...lay...lay...on...

Tulip bỗng dung đổi nét mặt,lấp bắp gọi tên Layon.Cô nàng nhìn qua Tulip cười

_Té đâu...mày bị cà lăm hà...

_Cà lăm cái đầu mày...nhưng lạ...lạ...lắm

_Thôi...cái trò mày chọc tao...tao thừa biết rồi...

_Lạ thật mà...tao không thấy cánh đồng hoa màu vàng mà tao lại thấy cánh đồng hoa hướng dương...

Notes:Đây là cánh đồng hoa hướng dương trong mắt Tulip

_Xạo đi mày...mày mà xạo là bị đây xuống âm phủ ông diêm vương ông cất lười mày...rồi đem cái lười đó đi nấu cháo ăn đấy..._Layon cười to

Tulip lườm mắt nhìn qua Layon

_Ê...bạn bè mày trù ẻo tao đó hở...coi chừng tao giết mày giờ...

_Mày có ngon giết tao đi...tới đây..

Layon mỉm cười khiêu khích Tulip rồi vùng chạy vào cánh đồng đó...Tulip giật mình gọi theo ới ới

_Nè...Layon...mày đi ra đi...cánh đồng đó lạ lắm...đừng có vào...toàn là hoa hướng dương thôi...ra đi...Layon...mày có nghe không hả...

Layon không trả lời...điều này khiến Tulip lo sợ.Cô vùng mình chạy vào trong đám cỏ đó...Cô buồm mình thật nhanh và la to ới ới

_Layon...mày ở đâu...có nghe tao gọi không...Layon...

Vẫn không tiếng đáp trả...im lặng một cách lạ thường,nỗi lo sợ trong lòng Tulip càng ngày càng tăng...Cô buồm mình buồm miệng

_Khi thật...cái cánh đồng này là gì vậy chứ...

Cô cứ đi cứ đi,và bỗng một bàn tay chụp cô lại...kéo cô xuống khiến cô thất thanh la

_Má ơi...ma....ma...cứu...cứu con...

_Má đây...má cứu con đây...

Tulip nhận ra giọng nói quen thuộc,nó mở mắt ra và thấy Layon đang ôm bụng cười ngặt nghẽo,tự dưng nó xấu hổ.Lườm mắt nhìn Layon

_Cái con khi gió này...mày định hù tao chết đứng đó hở...

_Haha...khi hồi nhìn cái mặt mày tếu lăm quá...Mẹ ơi...ma ma..._Layon nhái lại cại giọng của Tulip khiến cô phùng phùng đỏ mặt đến mang tai.Cô liếc Layon

_Đẹp mày đi...khi nào cũng giở cái trò

_Thôi, không giỡn nữa...haha...lại đây...tao mới phát hiện ra điều này rất có ích cho chúng ta..._Layon nhìn Tulip một cách nham hiểm,rồi nhếch môi cười.Tulip thấy lạ liền cúi rạp người xuống,nhìn theo cái chỉ tay của Layon.Và rồi Tulip reo lên

_Wow...đẹp quá...những con tắc kè này đẹp quá(Khùng thiết...tắc kè thế mà kêu đẹp...đúng là đầu óc có vấn đề)

_Mày bắt nó hay tao bắt nó đây...Layon hỏi

_Đề đó tao...Tulip vừa nói vừa xắn tay áo chợt quên là mình mặc áo tay cùn nên vuốt vuốt tóc mấy cái đỡ ngượng.Rồi cô rón rén bước đến cạnh tắc kè một cách nhẹ nhàng

_Em tắc kè...chị mượn em một tí nào

Nào ngờ...cô vừa chạm và bắt con tắc kè lên thì không phải là con tắc kè mà cô thấy nữa...thay vào đó là sự hiện ra của rất nhiều con tắc kè bò lẩn xăn trên tay cô khiến Tulip cười híp mắt

_Ê!Tulip kêu Layon_MÀy xem nè...nó biến thành con khác rồi...chúng ta trở về...lớp thôi...tao bắt đầu yêu con tắc kè rồi đây(đúng là điền hết chỗ nói)

_Ừ...Layon gật đầu đồng ý.

Nhưng cả hai vui mừng quá đỗi và không để ý rằng con đường trở về sao khang khác con đường lúc đến đó.

Tại lớp học,Tulip kêu Myna_một cô bạn nữ sinh cùng lớp đến

_Ê!Myna...tới tui nói cái này nè...

Myna ngây thơ chạy đến...cô quên rằng đây là một trong hai cao thủ thích đùa giỡn người khác yếu tim ...Myna hỏi

_Chuyện gì vậy Tulip...?

_Có người gửi cho bạn cái này nè...

Tulip vừa nói vừa chia ra chiếc hộp nhỏ.Myna mở chiếc hộp ra và la thất thanh

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....

Tiếng la khiến mọi người trong lớp nhìn ra...cảnh tượng họ thấy được là...Myna ôm cái cổ Tulip phóng lên,còn Tulip thì đứng cười ngặt nghẽo...Chếch bên kia,Layon đang chùi nước mắt vì cười.... Và rồi,Layon cầm hai con tắc kè trong tay đến trước mặt lũ nữ sinh

_Nè...có ai muốn mấy con tắc kè đẹp đẽ này không...cho cậu này Lala...._Layon thả con tắc kè lên áo của Lala

_AAAAAAAAAAAAAAAA.....tha cho tớ đi Layon..._Lala rung rung nước mắt nhìn Layon cầu xin

Bọn con trai nhìn Tulip với Layon lắc đầu...họ quá quen cái cách chọc nghịch đời của 2 cô nàng bạn thân này...Chả là hồi mới vào đầu năm,hai cô này không hẹn cũng gặp...tự dưng cùng nhau bày ra trò phá lớp và cuối cùng thủ phạm bị phát hiện... sau này họ trở thành bạn thân như thế này đây.Tulip và Layon được cả lớp mệnh danh là vua điên của lớp với nhiều ý nghĩ điên loạn nhất

_Bây giờ...đại thần nào muốn tắc kè hãy đến gặp nữ hoàng Tulip ta...trao đổi_Tulip nói và hình hích cười...

Tối hôm đó,Tulip kêu Layon qua ngủ với mình...tự dưng hôm nay cô quên bưng đi giấc mơ kì lạ đêm hôm qua.Tulip vẫn bận đùa giỡn với Layon một lúc và rồi 2 đứa chìm vào giấc ngủ say với tư thế lạ lùng.Layon thì bọp cái mũi Tulip...mê sản

_Bọp này...tao bọp cái con tắc kè này...cho mày xịch ruột ra lun này(người gì đầu ác vậy nhì)

Còn Tulip thì ngậm ngón tay của Layon mút mút và nói

_CHẹo....chẹo...(do đang ngủ nên nói chót kẻo thành chẹo ý mà)

Một lát sau....

_Tulip...con có sao không...tulip...đậy đi mà...đậy đi...mẫu hậu sẽ không bao giờ phạt con đâu..._Tulip nghe tiếng nói từ từ mở mắt...và...

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....

Tulip hét lên như thể vừa thấy ma...cô giựt lùi mấy bước...rồi nhìn sừng sững vào mấy người đang chăm chú nhìn vào mình...

_Tulip...ta mẫu hậu con đây_Bà LinhLinh lo lắng..

_Con heo cô sao không chết cho rồi_Bên kia hoàng tử Ren đang cau có nhìn thái độ của Tulip...nghe câu nói Tulip lên giọng..

_CHết cái đầu ông..Tulip ném đá vào hoàng tử Ren

_Tiểu thư quái quỷ...dừng tay đi...Tulip lại lườm hoàng tử Nicky...rồi cô dừng tay lại.Tulip hỏi

_Gi đây...sao tui lại ở chỗ này...đây là đâu?

_Là nhà con mà Tulip...sao con không nhận ra mẫu hậu chứ...

Bà LinhLinh rung rung nước mắt và khóc...tự dung.con nhỏ Tulip cảm thấy buồn buồn...nó kêu kêu cánh tay bà

_Nè...đừng khóc chứ...nè...nghe tui nói không hờ

Thôi...vào ăn tối nào thưa nữ hoàng LinhLinh và tiểu thư Tulip... Ông Roenxi lên tiếng phá tan cái không khí căng thẳng đó. Tulip nghe mừng rỡ, và reo lên

_Ăn com...đúng đó...đói bụng rồi...

Tulip nhảy tung tung theo ông Roenxi...mọi người bước vào đại sảnh và ngồi vào bàn ăn dài gần 200m...(có hơi phóng đại một tí)...Tulip nhìn xuyết xoa

_Ui za...bàn dài dữ vậy...

Ông Roenxi chỉ nhìn Tulip mỉm cười...Mọi người làm động tác cầu nguyện trước khi ăn...Nhưng vừa mở mắt ra thì thấy Tulip đang gặm đùi gà...Tulip đỏ mặt cúi đầu xuống lấp bắp...

_Tui đói quá nên không có cầu nguyện...

_Tulipppppppppppp....con...Linh...Miêu...phạt...

Chưa nói xong câu,Tulip giựt lời bà LinhLinh

_Nè...khi này không phải bà nói bà không bao giờ phạt tôi ư?

_Ta...

_Bà không giữ lời tui đi thẳng á...

Tulip cười cười một cách nham hiểm...Và chợt...Ren đang cầm chén com ngã gục xuống máu phun đầy bàn khiến mọi người giật mình la oí oí

_Hoàng Tử...Hoàng tử...ngài sao vậy nè....

Tulip nhìn qua rồi lắc đầu nói

_Cái thằng khi con này...mới còn chữi với tui giờ dơ cẳng chết rồi à...thôi thì tui thấp cho 3 nén hương..mà không,1 nén thôi chứ tui hum có tiền dư dả để mua hương cho ông..

Bỗng dung bà LinhLinh với ông Roenxi nhìn Tulip một cách quái lạ...Và chợt...tiếng hét của người hầu vang lên

_AAAAAAAAAAAA...hoàng...hoàng...từ...hoàng...từ...Nicky đâm...đâm...hoàng...hoàng...từ....Ren....

Mọi người giật mình nhìn qua hoàng tử Nicky,thấy Nicky đang lăm lăm cầm cây dao trên tay đầy máu,họ hốt hoảng đứng gần nhau.Ông Roenxi nói

_Nicky...tại sao con lại giết...giết...

Ông Roenxi thốt không nên lời. Thế nhưng,Tulip thì lại nhảy cẫng lên reo hò một cách vui vẻ

_HAHA...anh em giết nhau ư...hay nè...chỉ cho tui với cái thằng hoàng tử kia...

Một lần nữa,ông Roenxi cùng bà LinhLinh nhìn Tulip một cách lạ lẫm...Bà LinhLinh run run giọng

_Con...con...có....bị.....sao...không?

_Sao trắng gì...tui còn khỏe mạnh lắm..

Nicky bỗng thét

_Ai cho các người nói chuyện hả...muốn ta giết các người không..

Đến bấy giờ,Tulip mới bước ra khỏi cái vòng đó đi đến gần cạnh Nicky.Bà LinhLinh thét

_Đừng mà Tulip...nếu cậu ta giết con...mẫu hậu không sống được đâu

Tulip bỗng quay lại nhìn bà LinhLinh mỉm cười nhẹ nhàng

_Tulip không sao đâu mẫu hậu

_CON...con...kêu...ta bằng...mẫu hậu...cuối cùng...con cũng...kêu ta bằng mẫu hậu...Bà mừng rỡ nói trong làn nước mắt.

Tulip quay trở lại đường đến cạnh Nicky...cô mỉm cười nham hiểm.Nicky nói

_Tôi sẽ giết cô chết...

_Vậy à....trước khi được vinh hạnh chết trong tay anh...anh cho tôi xin một điều kiện được không?

_Cái...cái gì..._Nicky lạ lẫm nhìn Tulip...

Tulip đi đến cạnh Ren...ngồi xuống...cô cười tươi

_Tại tui muốn uống thử máu ấy mà...tự dưng thêm máu người...

Tulip nói lên câu đó khiến mọi người sồn tai óc,rùng mình.Tulip cúi đầu xuống,đưa miệng nhẹ nhẹ liếm những giọt máu trên môi của Ren...mọi người há hốc miệng nhìn hành động kỳ lạ của Tulip...Nicky đang đứng trân trân nhìn cái kiểu của cô.Tulip lại nhếch môi cười,ghé sát bên tai Ren

_Hạ màn được rồi đây...ông làm thế nữa chắc cha ông đội mồ quá...khi con...

Tulip lại đứng dậy đến cạnh Nicky...chụp tay Nicky nói..

_Giết tui đi...giết tui đi...máu tui chắc ngọt như tương cà vậy đó..._Rồi Tulip ngồi xuống sàn nhìn về phía Ren

Tulip bắt đầu đếm

_1....2....

_Đẹp...đẹp...hết..._Ren ngồi nhồm dậy,nhìn Nicky...

Ông Roenxi lắc đầu thờ dãi

_Các con muốn cha chết ở đây luôn hả?Suốt ngày bày ba cái trò làm người ta đau tim không vậy...

_Đùa tí trước khi ăn com thế mà....thôi ăn com đi...2 vị hoàng tử mỉm cười lạnh nhạt rồi ngồi vào ăn com..Và bỗng

_Tulip...tulip...dậy...dậy...sáng rồi..Tulip...

Nghe giọng của một ai đó quen quen...bỗng,cô cảm thấy người mình nhẹ nhẹ bay lên...và rồi,Tulip thức giấc nhìn vào cô bạn thân...người toát mồ hôi.Layon nheo nheo mắt

_Ê...mày cảm động tới mấy con tắc kè đến nổi lên con sốt đấy hả....?

_Mày có thôi châm chọc tao không hả...sao tao hiền vậy mà có con bạn thân quý quái như mày nhỉ

_Oe...oe...iem biết chị Tulip hiền rồi...hiền cái con khi mốc...Layon làm bộ mặt khinh khinh.

Tulip nhìn Layon rồi thờ dãi...Layon lần đầu thấy Tulip thờ dãi liền hỏi

_Sao vậy mày...sau khi chiến dịch bắt tắc kè thành công giờ mày thương xót cho số phận sượng sung của nó hờ....

_Đẹp mày đi...Tulip xô Layon sang một bên.Layon đi đến

_Chuyện gì vậy?

_MÀY nhớ giấc mơ tao kể hôm trước không?

_Tao nhớ có 2 anh chàng Nikcy với Ren gì đó....nhưng mà sao?

_Tao...tao...

_Mày yêu hai thằng trong mơ đó hả?Layon đưa cặp mắt long lanh nhìn Tulip

_Thôi nghe...tao không giỡn nghe...

_Ừ....thì không giỡn....

_Tao lại nằm mơ thấy họ...nói tiếp giấc mơ hôm qua...nhưng sao....lần này cảm giác gì đó rất thân thuộc....

_Vậy là phải rồi...phải rồi...

Layon vỗ vỗ trán mình như thể cô chợt phát hiện ra điều gì. Bỗng Tulip nhìn qua vội vàng hỏi...

_ Phải gì... phải cái gì vậy mày ?

_ Mày...mày....bị....

Layon lấp bắp một hồi khiến Tulip nóng lòng giục...

_ Sao...nói nhanh...

_ Tao nghĩ...nghĩ...mày nên...

_ Nói nhanh đi Layon...tao chịu không nổi đâu đó....

_ Tao nghĩ mày bị tâm thần rồi...theo tao đến bệnh viện tâm thần nào...

Tulip dờ mếu dờ cười...nó cóc lên đầu con bạn

_ Cái mặt khô mày...lúc nào cũng giống...Tao không tâm thần gấp mày chắc tao cũng tâm thần luôn quá.

Layon mỉm cười nhẹ nhàng.. Thế là 2 cô bạn nhìn nhau cười trừ... Tulip cố dặn mình phải quên những hình ảnh của giấc mơ đó...nó chỉ là 1 giấc mơ mà thôi...nên không có chuyện đó xảy ra đâu...với lại đây là thời đại nào mà có vua với chúa chứ... Tulip cóc lên đầu mình rồi kéo Layon xuống phòng ăn mà không hề biết trên môi mình còn dính phải tương cà màu đỏ.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Chắp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Đỉnh Hôn

Tulip bước xuống phòng khách mà mồ hôi vật đổ rã rời...Mẹ Lyly nhìn cô bằng ánh mắt lo lắng

_ Con sao không Tulip...sao trông con yếu ớt quá vậy...?

_ Không sao đâu mẹ...con ổn mà...Tulip thì thào yếu ớt

_ Con thấy sáng hôm nay, Tulip nó đỡ mồ hôi dừ lắm bác ạ...Layon lên tiếng

_ Nói không sao là không sao mà...đi học thôi..Tulip cố gắng giữ giọng thật cao...và cố sức lờ Layon đi..

Trên quảng đường Tulip thờ dường như mạnh hơn...và điều này khiến Layon lo lắng..Cô lại quay qua Tulip một lần nữa

_ Mày ổn thật chứ...tao nghĩ mày nên ở nhà...

_ Không được...tao phải lên lớp quậy chứ

Tulip cười...nụ cười thật yếu ớt...rồi cố gắng chạy thật nhanh đến trường. Tiết đầu tiên hôm nay của cô là kiểm tra môn thể dục chạy bộ. Sau khi ra sân, Tulip, Layon và các bạn cùng lớp cùng khởi động...Mọi người yên lặng nghe thầy giáo thuyết bài một hồi rồi bắt đầu vào phần thi của mình.....Mọi người gắng sức chạy...và Tulip, Layon cũng vậy...chạy...chạy một cách bực mạng...Tulip mồ hôi ra nhiều hơn...mặt cô càng ngày càng đỏ,...Tulip lấm bầm

_ Quái lạ...gì vậy nè...sao cơ thể mình...đau quá...giống như có dòng điện...dòng điện của người con gái đó....mình....mình...

"RẦM....."và rồi Tulip gục xuống..Layon quay lại,bỏ cả phần thi của mình chạy đến cạnh Tulip...lay thật mạnh cô

_ Tulip...Tulip...mày sao vậy...tỉnh dậy đi....

Mọi người nghe tiếng gọi của Layon liền chạy đến xem tình hình...

_ Tránh ra..... _ Bỗng một giọng từ đâu phát ra

Mọi người quay phắt lại vừa kịp nhìn thấy khuôn mặt thì bị người đó quát

_TRÁNH RAAAAAAAAAAAAA....Điếc hả

Mọi người thất kinh hồn vía,...nhường đường cho người đó...Người lạ mặt cuối xuống bỗng Tulip lên nhìn vào mặt Layon nói

_Cô đi theo tôi lên phòng y tá....

Trong phút chốc,Layon gật đầu ngoan ngoãn nghe lời...vừa quay lưng đi,thì lũ con gái chợt thốt lên..

_AAAAAAAAAAAA...anh Pyo.....

Layon nghe tên gọi giật thốt lên nhìn Pyo với bộ mặt ngạc nhiên....

Pyo đặt Tulip lên cái giường gần đó...cậu nói

_Layon...đi tìm y tá cho tôi..

Layon ái ngại vì bây giờ trong phòng chỉ còn Pyo và Tulip thì không được bèn nói

_Hay là anh đi tìm đi...để em chăm sóc cô ấy

_Tôi bảo cô đi tìm mà...

Pyo trợn mắt nhìn Layon khiến cô giật mình vội vã quay lưng đi...Pyo đóng cửa phòng y tá lại,cởi áo của Tulip ra và rồi...cậu vội vã mặc áo Tulip lại...nhìn Tulip đang thất sắc buộc miệng nói

_Đáng nhẽ ta phải cứu em.....

Layon kéo cô y tá trở về...cô y tá vội vã xem bệnh cho Tulip...Bỗng,cô cũng thất sắc nhìn Layon...Layon lo lắng hỏi

_Chuyện gì vậy cô...

_Tulip...tulip...

_Tulip sao cô...?

_Nó cần phải được đưa vào bệnh viện ngay...Nó rơi vào tình trạng hôn mê rồi

_Sao vậy được chứ....khi sáng cô ấy còn nói chuyện với em mà

_Ta không biết...ta không thể giải thích cái bệnh kì lạ này...

Pyo nghe xong câu chuyện bỏ đi ra...và thoắt về một nơi nào đó...Layon vừa quay ra thì đã không thấy bóng Pyo đâu nữa.Cô run run cầm chiếc phone gọi cho mẹ của Tulip....Một lát sau,mẹ Tulip chạy đến trường...bà ngã gục trên chiếc giường đang có Tulip nằm trên đó,bà khóc

_Tulip ơi...con sao vậy...huhuhuhuuuuuuu.....

_Đầu óc đau quá...tiếng khóc ấy của Lyly tý tý mà...sao vậy...nóng quá...Tulip vùng mình tỉnh dậy...cô nhìn căn phòng đó...căn phòng trong giấc mơ...nhìn xa hơn nữa,bà LinhLinh đang ngủ gục ở đó...trông bà rất tiêu tụy...Tulip xoa xoa cái đầu rồi bước xuống giường đến cạnh bà LinhLinh...Nó vô ý đánh thức bà LinhLinh bằng cách lay người nhẹ nhẹ

_Mẫu hậu...mẫu hậu...._Từ lúc nào đó nó bắt đầu gọi bà LinhLinh bằng mẫu hậu...Tulip cũng không hiểu được

Bà LinhLinh thức dậy,nhìn Tulip trong ánh mắt thương yêu...Bà ôm chầm lấy Tulip thồn thức...

_Cuối cùng con đã tỉnh...con làm mẫu hậu lo lắng quá...

_Nhưng...con bị sao vậy ạ...

Nó ngập ngừng hỏi...

_Từ cái lúc ở lâu đài Roenxi,khi con vừa ngồi vào bàn ăn...bất chợt con ngã lăn ra bất tỉnh...đến bây giờ con ngủ đúng 4 ngày rồi....

_HẢ????????????4 ngày??

_Ừ...mà hôm nay là ngày con phải lên xe hoa

_ Mẫu hậu...con không muốn lấy gã hoàng tử Ren đó...

_ Nhưng,nếu con không lấy,dân chúng thành ta sẽ...

Vốn tính thương người,Tulip liền buồn bã gập đầu một cách miễn cưỡng.... Và rồi Linh Miêu được bà LinhLinh triệu vào làm thợ trang điểm cho Tulip....30 phút sau,Tulip trở ra với một vẻ đẹp hết sức hút hồn khiến bà LinhLinh sửng sò...Bà LinhLinh bảo Tulip

_ Con cười lên nào...ta muốn chụp ảnh cho con

_ Dạ...

Tulip làm dáng và đứng yên một chỗ cho bà LinhLinh chụp...thật bất ngờ...bức ảnh được phóng to ngay tức khắc và có vẻ đẹp rất thu hút

ulip hài lòng với bức ảnh đó và theo bà LinhLinh đến lâu đài Roenxi để làm lễ.....Tuồng chừng như tòa lâu đài tráng lệ kia thật im ắng nhưng vừa Tulip vừa bước vào...hoa rơi ở đâu xuống đầy đại sảnh....Đằng kia,hàng trăm người đang trầm trồ vì vẻ đẹp của Tulip...họ đến bắt tay bà LinhLinh một cách thân mật...Tiếng kèn thứ hai,hoàng tử Ren xuất hiện với một bộ lễ phục rất bắt mắt

Lúc đó,Tulip vừa chột quay lại nhìn Ren...Ren cũng bất gặp ánh mắt thơ đại của Tulip...2 người sửng sò khi nhìn thấy vẻ đẹp của đối phương...Ren nhếch môi với nụ cười nửa miệng đến cạnh Tulip nói nhỏ

_ Con heo như cô mặc đồ cưới vô trông được hơn 1 tí xú đó

_ Còn hơn anh...cái đồ nụ cười giả tạo...cười mà không biết ngượng...

_ Đồ heo...

Ren phán lên một câu rồi tắt cái nụ cười mà Tulip đã phán trúng tim đen.Cậu im lặng đợi ông sư hoàng làm lễ...

Một lát sau,Ông sư hoàng đến...đứng trước mặt của Ren và Tulip...mọi người im lặng dõi theo.Ông sư hoàng bắt đầu nhìn Ren và hỏi

_ Hoàng tử Ren...ngài có muốn lấy công chúa Tulip làm vợ không?

_ CÓ....Ren đồng ý nhưng mắt vẫn đắm chiêu nhìn về một hướng nào đó...

Ông sư hoàng lại nhìn qua Tulip,hỏi

_ Còn công chúa Tulip thì sao?Sẽ đồng ý lấy hoàng tử Ren chứ

_ Tui...tui.....

Tulip lắp bắp...cô thật không hề biết yêu là gì nữa...mới có 16 tuổi đầu mà lấy chồng thì LyLy tỷ tỷ sẽ nghĩ gì đây...nhưng mẫu hậu LinhLinh thì thật tội...Tulip dần đo suy nghĩ...Ông Roenxi sốt ruột đợi...Bà LinhLinh mặt mày tái mét...khách mời bắt đầu lao xao...ông hoàng cao giọng hỏi lại

_ Công chúa có chịu lấy hoàng tử Ren không ạ...?

_ Tui...tui...đồng ý.....Tulip nhắm mắt nói nhanh

Mọi người đến phút này thở dài nhẹ nhõm.Rồi lại im lặng nghe ông hoàng phán mấy lời chúc phúc...Nào ngờ...khách mời lên tiếng nhao nhao

_ Kiss đi...kiss đi...

Tulip lúng túng như gà mắc tóc...cứ đứng chết trân một chỗ.Ren đành bất ngờ lôi Tulip về phía mình và hôn nhẹ lên đôi môi đó...Nụ hôn thật nhanh nhưng thật ngọt ngào...Tulip sửng sò nhìn Ren...Ông Roenxi đến cạnh Tulip và Ren

_ Động phòng rồi đó...vào đi các con...

Ren đưa Tulip vào trong phòng rồi khóa cửa.Tulip cời chiếc giày của mình đôi ngay người Ren nói

_ Ê...ai cho ông kiss tui chứ...có biết đó là nụ hôn đầu tiên của tui không hả?

Ren tức giận quay lui nhìn Tulip

_ Nụ hôn đầu tiên à....tui mà cướp nụ hôn đầu tiên của cô à...chính cô cướp nụ hôn của tui đó...

_ Khi nào chứ?_ Tulip gân cổ cãi

_ Cái hôm tôi giả chết đó...ai đến liếm hết tương gà trên môi tôi vậy hả?

Tulip chợt nhớ lại rồi đâm ra lúng túng.Cô không hiểu nổi tại sao khi ấy mình lại làm vậy.Và rồi cô lại nhìn Ren

_ Cái đó không gọi là hôn

_ Vậy cái này cũng vậy....

Tulip tức tối bỏ đến giường lòi ra bộ đồ ngủ...lại nhìn Ren,Tulip nói

_ Tui đi tắm...đừng có mà giờ trò với tui đó...

Ren ngồi nhếch mép,giọng khinh khỉnh

_ Giờ trò với cô à...xin lỗi cô nhé...cái con người xấu xí như cô vứt tôi không thèm lượm nữa...đã vậy mập như heo...mà tôi không bao giờ giờ trò đó với người tôi không yêu đâu...(Ăn nói ác quá xá>"<)

Tulip tức giận đóng cửa thật mạnh...Ren làm bầm

_ Cô tưởng cô là ai chứ...tôi thèm lấy cô làm đồ....

Một lát sau,Tulip trở ra...cô cầm gối đôi lên người Ren...

_ Ông nằm dưới sàn mà ngủ đi...

_ Mơ à con...Tôi nằm trên giường

_ Xéo xuống dưới đó...Tulip dơ chân đạp ngay lưng của Ren khiến chàng ấy va mặt vào tường.

_ Cô...Ren dơ tay định tát Tulip nhưng cậu nghĩ dù sao cô ta cũng là con của nữ hoàng LinhLinh...nên thôi

Tulip vẫn tức giận...

_ Xuống chưa hả?

_ Tôi không biết...cô nằm cạnh tôi thì tôi có chuyện gì xảy ra mặc kệ đó...

Tulip giật thót người vội vàng lấp bắp

_ Này ông nói không đụng người ông không yêu mà

_ Tôi đòi ý...ai nằm cùng giường tôi đụng hết..

Tulip trừng mắt nhìn Ren bằng ánh mắt hình viên đạn...cô gật gù

_ Được rồi...tui thua...tui ngủ ở đây...

Tulip lấy mền với gối trải dưới sàn nằm.Cô đến cạnh cửa sổ nhìn về một not hư không nào đó một cách chăm chú và buồn bã

Tất nhiên ánh mắt ấy không thể thoát khỏi cái nhìn tò mò của Ren.Nhưng rồi cậu leo lên giường nằm ngủ.Tulip cũng đến cái mền dưới sàn nằm xuống,nó tự nhủ nếu ngủ có thể ngày mai nó lại gặp được Lyly tý tỷ và Layon...con bạn nối khố của nó,Layon...liệu có thể....?Câu hỏi mãi chỉ là thời gian mới trả lời được

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Nguyên Nhân

Nửa đêm hôm đó,Ren tỉnh dậy và đắm chiều nhìn Tulip...cậu lòi chiếc mền của mình xuống và đắp cho Tulip,bỗng Tulip chụp lấy tay Ren và mê sảng

_ Lyly tý tỷ...sao con không nói chuyện được với mẹ vậy.....?Layon...tao đây mà....tao đây....

Ren trừng mắt nhìn Tulip một cách lạ lẫm...cậu vội bế Tulip lên giường và lay

_Ê...heo...đây mau...cô nói gì làm nhảm vậy....

Tulip vẫn không tỉnh dậy..cô vẫn mê mẩn gọi mớ lung tung

_Mẹ...mẹ ơi....sao vậy nè...

Ren bèn bồng Tulip trở ngược lại,xốc xốc(thằng này chơi gì mà đoán...bồng con họ thế lờ rớt xuống gây cô sao nhĩ=.=).Tình cờ tay Ren đụng trúng ngực của Tulip khiến cô nàng thất giắc và la lên

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....cái chân kia của Tulip đạp trúng ngay mặt Ren khiến Ren mất thăng bằng té xuống lúi cả Tulip xuống giường.Tulip nhìn Ren đỏ mặt,cô dùng hết sức mình đánh vào ngực của Ren mà quên rằng mình đang ngồi trên bụng của Ren.Cô la lói

_Đồ biến thái...đồ lợi dụng...đồ khi....

_Nè...cô đang ngồi trên người tôi đây con heo ú na ú núc kia...leo xuống ngay...

Tulip chợt nhìn lại và rồi

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA....Thét tập 2...Tulip nhắm mắt tung 1 chưởng ngay mặt Ren khiến cậu chàng phụt cả máu từ 2 lỗ mũi ra ngoài.....

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....Thét tập 3...Ren la lên ôm lấy cái mũi của mình.Ông Roenxi chạy đến cùng với các cận vệ hỏi

_Sao vậy sao vậy....ăn cướp hả?

Ren ôm mũi nhăn mặt chỉ vào Tulip

_Cái con ranh lộn này là cướp đây thưa phụ hoàng

_Ren...không được nói vợ mình như vậy.

_Gi chứ...búp con đến nỗi hại con gãy sống mũi luôn quá...

Tulip nhìn Ren ngượng ngùng rồi cuối đầu...

_Xin lỗi ông nhà...tại vì ông biến thái thôi mà

_Cô hay cãi bướng vậy hả?

_Thì tại....

_Im đi...không còn việc gì xin phụ hoàng về nghỉ ngơi ạ

_Ta về nghe 2 con

_Dạ...

Ông Roenxi vừa quay lưng đi,Tulip liền tặng cho Ren một ánh mắt đầy sát khí...

Cô ngồi xuống dưới tấm thảm hồng xem ti vi và quyết định sẽ thức tới sáng vì sợ Ren sẽ đụng chạm mình một lần nữa....Tulip bắt đầu nghĩ đến trò chơi chọc phá Ren...

Và cả hai cùng một lúc nở nụ cười nửa miệng với một cách nham hiểm.Thế là cuộc chiến giữa 2 người bắt đầu xảy ra vào ngày hôm sau.

Sau nụ cười ngẫu nhiên,cả hai chìm vào giấc ngủ say...Và rồi sáng hôm sau,Tulip thức dậy rất sớm để thực hiện cái kế hoạch điên rồ của mình.Cô rón rén đi đến cạnh giường của Ren,nhìn cậu ta một cách nham nhở và cười khục khích, lăm bằm:

_Chết người rồi thằng ôn dịch biến thái kia....

Vừa phán xong,Tulip đến bàn trang điểm lôi ra một ống son nước...cô nhẹ nhẹ bôi nó lên môi của Ren...rồi vội lấy phấn trét nhanh lên mặt Ren,biến đổi đủ kiểu.Sau một hồi lâu,Tulip nhìn lại mặt Ren và cố bịt miệng nhịn cười.....Tulip phóng ra ngoài cầm vội cái gậy gõ mạnh lên cửa

_Dậy...đậy....sáng rồi sáng rồi...pà koan cô bác dậy nhanh.....

_Im miệng lại đi đồ heo nái...Ren lau bầu dôi cái gối ra ngay mặt của Tulip...Cô nhặt chiếc gối lên và ném trả Ren rồi xách tai cậu mắng:

_Tui bảo dậy là dậy

_Bỏ cái tay thối tha của cô ra khỏi tai tôi.Cô phá đám giấc ngủ của tôi rồi đó.....

_Tay tôi thối tha thế mà bao gã đàn ông cúi xuống xin hôn lên bàn tay xinh đẹp này mà tôi không cho đó(Sax....tự tin vậy ta...)

_Oe....oe.....nghe mà phát ói...Ren làm động tác phụ họa cho câu nói của mình...

_Muốn ói hả...ói đi...tôi hứng cho này

Ren tặng ngay cho Tulip một cái nhìn rất chỉ là ác độc...cậu không nói gì,chỉ ngồi dậy mắt nhắm mắt mở bước ra khỏi phòng đi xuống cầu thang mà không hề biết Tulip đang bật miệng cười thầm

_Hà hà...nhóc con mày trúng kế nữ hoàng sắc đẹp ta rồi(Sao kí con nhỏ này hay tự cao vậy nhỉ)

Ren bước xuống trong bộ mặt ngái ngủ...thế nhưng,cậu cảm thấy có cái gì đó biến đổi một cách lạ...Đường như mọi người đang nhìn cậu mỉm cười khúc khích...và dường như bất gặp ánh mắt dò dẫm của cậu là quay đi...Ren quay lại quát

_Lũ tụi bây cười gì hả?Muốn ta đuổi việc hả?

_Ồ dạ...hoàng...tử...hoàng...

Mấy người hầu lấp bắp không trả lời mà cuối gằm mặt xuống một cách sợ sệt khiến Ren tức điên.

_Ta đuổi việc ông...xéo ra khỏi lâu đài ngay

_Xin...xin...lỗi...hoàng...

Ông người hầu sợ sệt xin lỗi.Cũng may lúc đó,Nicky xuất hiện

_Làm gì nóng vậy hở?Có chuyện gì khiến...anh Ren...sáng sớm mà la lối....Hahahahaaaaa

Nicky chưa nói hết câu đã bị bộ mặt của Ren làm cười chảy đến nước mắt.Nicky thụi tay vào tường liên tục,rồi đập tay vô bụng cười như điên...cái hành động bất thường của Nicky càng khiến Ren máu sôi lên đầu não...cậu quát to hơn

_Cười cái con khi mồm...em làm gì mà cười dữ vậy hả?Định phản anh đó à....

_Haha...cái mặt anh...haha...bây đầu...haha...mang gương ra đây...haha.....

Bọn người hầu vẫn che miệng cố gắng nín cười...chạy vội vã đem gương ra.Ren cầm gương soi và cái đầu cậu cuối cùng đã đạt tới mức tu luyện ngàn năm=>bóc khỏi...Ren hằm hằm chạy về phòng,thấy Tulip đang trang điểm,gia vờ như không thấy Ren,cô vẫn chăm chú nhìn vào gương.Trước thái độ như vậy,Ren nắm chặt tay giận đến tím người,đứng quát

_Cô làm gì với khuôn mặt tôi thế này hả?Con heo nái kia...

_À...chả là sáng nay tui mộng du nên tưởng mặt ông là mặt của tui nên trang điểm tí tẹo ấy mà...(trí tưởng tượng cô này cũng bay cao bay xa như Kid nhỉ)O)Tulip cố gắng giữ vẻ mặt thản nhiên trả lời,trông cô bây giờ y chang cái mặt ông đại

_Cô ngon nhỉ...?Ren càng tức tối hơn khi thấy vẻ mặt đó

_Tui đâu phải là thức ăn của ông mà ngon với không ngon...Tulip đặt ống son xuống rồi nhìn qua Ren với ánh mắt đầy thách thức.Hình như chưa đủ mùi vị,cô còn phán thêm một câu_Mà tui công nhận ông trang điểm vào ông đẹp ghê ý...cứ như một con búp bê bù nhìn á....Hahaha

Ắc hẳn,các bạn biết bộ mặt của Ren lúc này rồi chứ...đôi mắt đánh lại nhìn Tulip

_Cô chưa xong với tôi đâu...đồ con nhóc ranh...

_Vậy thì để tui nói cho anh nghe....tui cũng còn nhiều trò hấp dẫn dành cho anh đấy....bái bai...Tulip vẫy tay ung dung bước ra ngoài dưới cái nhìn tức tối của Ren.Thế là kết quả 1-0 dành cho tài tử Tulip của chúng ta...

Tulip trở xuống sảnh đường,ngồi vào bàn ăn cảm báo lên.Chuẩn bị đọc thì Nicky đến cạnh,đặt bàn tay lên vai cô

_Khá khen cho cô nghĩ ra cái trò đó,thưa tiểu thư Tulip...mà không...phải gọi là...gọi là gì nhỉ...à giới dân thường gọi là chị dâu ấy mà.._Nicky nhìn Tulip cười hà hà

Tulip quát mắt lại,dạy đời

_Nè...đừng có tưởng là hoàng tử mà khinh người ta hey"...Đừng có dùng cái từ nghe giống như miệt thị người ta...cái gì mà dân thường cơ chứ...chứ bộ thẳng hoàng tử như anh cũng có thể là dân thường ra đấy chứ

Wow...câu nói rất hay... Ông Roenxi ở đầu xuất hiện, vỗ tay tán thưởng Tulip. Cô nhìn qua mỉm cười

_Chào đức vua buổi sáng...cám ơn vì lời khen dành cho tui(Ngạo vậy...người ta là đức vua mà xưng hô kiểu gì ế nhỉ)...

_Không phải ông già như bữa trước nữa sao...Vua Roenxi cười xòa...khiến Tulip đỏ mặt.

_Chào phụ hoàng buổi sáng..Ren tuy đã rửa mặt nhưng vẫn còn hậm hực.

Nicky và Tulip lấy tay che miệng cười khúc khích khiến ông Roenxi cảm thấy lạ lùng hỏi

_Có chuyện gì mà các con cười vậy...

Cả hai đưa mắt nhìn Ren khiến cậu chàng hai lỗ tai nóng bừng tựa như món thịt nướng chín. Ren tức tối

_Con đi học đây...5 ngày không đến trường rồi...

_Đi...đi...học...?Tulip ngạc nhiên hỏi

Ông Roenxi chột vồ vồ trán như thể vừa nhớ ra điều gì(Thì ông cũng đang nhớ ra điều gì đó thôi.)

_À...ta quên...Tulip à...con phải cùng Ren,Nicky đến trường Royal...để học...cả hai con đã nghỉ một thời gian dài để chuẩn bị cho lễ cưới(5 ngày được coi là dài đấy.=)...Ta hy vọng Royal sẽ giống trường học của con,Tulip à...

_Trường đó như thế nào ạ...?Tulip hỏi lại

_Đó là trường danh tiếng ta lập ra...dùng để dạy dỗ các học sinh con nhà có quyền lực...

Vậy những người nghèo thì sao ạ...Sao đức vua phân biệt vậy nhỉ... Tulip giận dỗi hỏi(Cũng phải mà..cô sinh ra trong nhà nghèo khổ mà...đấy gọi là nhiều chuyện đó...)

_Họ cũng có trường mà...thôi...không nói chuyện này nữa,con theo Ren và Nicky lên xe đi...

_Nó đi xe riêng đi,con không chung xe với con heo nái hôi hám này đâu...

_Ren...không được nói thế với hôn phu của con...Ông Roenxi đính chính...

_Con cứ nói đấy...hôn phu gì mà điên loạn kinh khủng...

_Ren.....

_Thôi thôi,được rồi...con cho cô ả đi cùng là ổn chứ gì...

Ren xách cặp bước đi...cậu nhìn sang Tulip

_Còn không mau đi thay đồ...đứng gì như trời trồng thế....

Tulip gạt đầu rồi theo bà quản gia nhận lấy áo quần đồng phục. Bên ngoài,Ren đang có âm mưu tính kế với Nicky

_Anh hết chịu nổi cái con nhóc xấu xí vô duyên này rồi..

_Em thì bình thường thôi,nhưng em nghĩ nên bày ra nhiều trò chọc cho cô ả sống không được chết cũng không xong luôn nhé

_Được thôi...nhưng anh không thể nghĩ ra trò gì cả

_Em sẽ giúp anh mà

Và rồi,2 anh em nháy mắt nhìn nhau...CUộc chiến chỉ mới bắt đầu.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đi Học

Tulip chạy vội ra xe,tay cầm bánh mì,tay cầm hộp sữa hút hút khiến Ren tròn mắt nhìn

_ Cái gì đây chứ....cô đi học hay đi chơi mà đem lăm đồ ăn vậy hở

_ Nãy giờ tui chưa ăn gì...ngu mà nhìn đói hờ...

_ Cái con heo tham ăn như cô,hèn gì không ai ưa

_ Tui thèm người ta ưa lắm đấy...

_ Lên xe mau..._ Nicky lên tiếng

Cả hai yên vị trong xe mà cặp mắt mỗi người một hướng.Chiếc xe Lacxich loại dài vừa đậu xuống trường Royal,lũ nữ sinh liền chạy đến vây lấy 2 chàng hoàng tử của trường.Tulip bước xuống dụi dụi đôi mắt mình như không thể tin được đây(Đôi mắt long lanh đã thể hiện điều đó)

_ WOW.....trường gì to vậy....đẹp quá à

Nghe giọng con gái,lũ nữ sinh nhìn qua gương mắt nhìn Tulip ngạc nhiên.Bỗng,một nữ sinh mạnh tay chỉ vào Tulip nói

_ Đâu ra cái con nhóc này mà là vợ anh vậy hả Ren?EM không đồng ý đâu nhá...Vòng một xẹp lép...vòng 2 to như heo...vòng 3 không có...mặt nhiều mụn...người thì lùn...(Nói quá vậy...người ta đâu có xấu đến mức như vậy chứ>"<).

Nghe thế,bọn nữ sinh ôm bụng cười hường ứng và cả Ren cùng Nicky cũng không ngoại lệ.Ren còn chêm vào

_ Nghe chưa con heo xấu xí...

Tulip trừng mắt nhìn kỹ cô nữ sinh vừa nói mình.Cô nghĩ thầm"Gì chứ....mình cũng dễ thương mà...Nhưng nhìn kỹ con nhóc này cũng đẹp lắm".Tulip nhếch môi nói

_ Tôi xấu xí vậy đó....nhưng tôi có tâm hồn thanh cao...còn hơn mấy kẻ nhà giàu đáng ghét như cô.Tulip cười mỉa mai...

_ Cô....người nữa sinh đó không thốt thành lời.

_ Đi thôi...Laura...Ren kéo tay cô nữ sinh đó đi.Theo sau là Nicky...Tulip nhìn theo gọi với

_ Ể...tui sao đây...học lớp nào đây

Nhưng Ren không quay lại...Tulip đành mò mẫm tìm phòng hiệu trưởng.Cô lăm bằm

_ Cái chuyện gì thế này...tự nhiên để người ta một mình ở đây...

Tulip đi vòng vòng,cuối cùng cô cũng thành công Tulip nắm tay lại mắt long lanh

_ HAHa...không có việc gì khó đối với nữ hoàng ta...

Tulip gõ cửa rồi vào trình bày hoàn cảnh của mình.Ông hiệu trưởng sai người đưa Tulip đến lớp mới để giới thiệu

_ Nè...các em...hôm nay chúng ta có học sinh mới đó là vợ mới cưới của hoàng tử Ren...Tulip

Tulip bước vào mỉm cười thân thiện

Xin chào các bạn ạ.....

Nhưng đáp trả chỉ mấy tiếng nói yếu xìu cộng với những cái chỉ trỏ...bàn tán khiến Tulip rất ngứa ngáy khó chịu.Nhưng,cuối lớp,một nữ sinh đã đứng dậy chào đáp trả Tulip

_ Chào bạn...rất vui được làm quen với bạn..mình là Mery...xin được chỉ giáo

Tulip nhìn xuống và cười thật tươi với cô bạn tên Mery,gật gù suy nghĩ..."Con nhỏ này cũng đáng yêu đấy chứ".

Và rồi Tulip hướng về thẳng phía Mery,đặt balo xuống,nhìn Mery hỏi

_ Tulip ngồi đây được không?

_ Ừ...được chứ...

Tulip thở phào nhẹ nhõm khi có người còn nói chuyện với mình...Tulip quay qua nhìn Mery hỏi

_Hỏi...Mery đưa cho Tulip cái thời khóa biểu được không?

_Ừ...

Trưa hôm đó, Tulip một mình đi tìm nhà ăn của trường...Đến đâu, cô mở cửa đến đó. Đến trước cửa phòng thể dục, do mù chữ hùm có biết, nên cô mở cửa đi vào và lớn giọng

_Cho hỏi phòng ăn ở đây.....

Chưa kịp hỏi xong, Tulip nhìn thấy Ren...môi chạm môi với người con gái kia.

Không hiểu lúc đó Tulip nghĩ gì, cô liền rút điện thoại ra chụp ảnh lia lịa (đúng là điền hết chỗ nói mà)...nghe tiếng tách tách, Ren quay qua thấy Tulip đang chụp ảnh lia lịa, cậu vội vã chạy ra cố gắng chụp lấy cái điện thoại nhưng nào ngờ Tulip giữ khư khư chiếc điện thoại và ngồi xuống, Ren hét

_Đưa cái điện thoại đây ...

_Ngu à...ông chết với tui nhá...để xem tui làm gì tiếp theo với ông.

Ren mò nắm cố gắng lấy chiếc điện thoại, Tulip biết mình sắp yếu thế, cô cắn mạnh vào tay Ren và nghiêng răng

_Bỏ ra...tui bảo bỏ ra...

_AAAAAAAAAAAA...đau quá

Ren thả Tulip ra, cô nằng co giò bỏ chạy...được một quãng, cô quay lại nhìn Ren và le lưỡi bêu xấu

_Lêu lêu...cái đồ ngu...(Ăn nói với hoàng tử vậy đó)

Tulip chạy tung tung trong trường, bỏ cả giờ ăn trưa để tìm hiểu về tất cả các ngõ ngách trong ngôi trường rộng lớn này. Bỗng, một giọng nói...giọng nói tuy gần nhưng xa sao nghe thân thương và đau xót quá

_Tulip...con tỉnh dậy đi mà...sao ngủ lâu vậy...Tulip ơi...mẹ chịu không nổi đâu...

Tulip nắm chặt chiếc điện thoại trong tay khựng lại, nụ cười biến mất, bỗng dưng, nước mắt Tulip tuôn trào. Nó rơi rơi mãi không ngừng

CHuyện gì đang xảy ra vậy...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Chuyện Gì Vậy

Tulip vẫn nắm chặt chiếc điện thoại trong tay và hét lên

_Lyly tỷ tỷ mẹ ở đâu...trả lời con đi...

_Tulip...con tỉnh đi...Tulip...

_Mẹ...mẹ ơi..._Giọng Tulip nhạt dần nhạt dần

_Tulip ơi...mẹ nhớ mấy trò phá hoại của con lắm...mau mở mắt đi mà Tulip...

_Mẹ....Tulip nước mắt chảy tèm lem...Tự dưng, người Tulip yếu dần yếu dần rồi cô ngã xuống sân trường...Tulip cảm thấy dòng điện đó...một dòng điện thật mạnh chạy qua Tulip khiến cô cảm giác đau đớn...cô run run cầm chiếc điện thoại trong tay thờ hờn hờn...Giọng bà LyLy càng ngày càng thảm hơn...bỗng, cô nghe một giọng thân thuộc vang lên

_Tulip...này dậy đi chứ...tao cô đơn lắm...huhuhu...dậy đi chứ...

_Lay...lay...on...Tulip chỉ còn đủ sức thì thảo tên cô bạn thân của mình...

_HAha...bây ời...ra xem V chưa cưới của hoàng tử Ren này... Giọng đánh đá của một nữ sinh vang lên...điều đó khiến cả bọn quý tộc trong trường ủa ra bao quanh lấy Tulip....Tulip vẫn rũ rượi nhìn lũ học sinh đó bằng một ánh mắt kì quái...nước mắt thì không ngừng rơi...cô thở một cách khó nhọc...

_Sao vậysắp chết đến nơi hả con nhỏ xấu xí...?

Tulip nghe giọng cổ giọng dậy giương mắt nhìn Laura...nhưng đôi mắt ấy có gì đó trông thật thê thảm...

Trên lầu,Ren đang cùng Nicky tảo bộ thì bất gặp mọi người đang chạy với vẻ khẩn cấp.Ren chụp tay một người con gái lại và hỏi:

_Có chuyện gì vậy em?

_Thưa hoàng tử...nghe nói có một cô nữ sinh bị sao sao á...em không biết...hoàng tử nên xuống xem đi

_Sao Nicky...em muốn xem không...

_Xuống chung vui đi...

Nicky trả lời,thế là Ren và Nicky thông thả bước xuống...Về phía dưới ngã Tulip...mọi người đang vồn tốc Tulip làm đầu tóc đẹp để đó rồi bù lên..thế nhưng Tulip vẫn không còn sức để kháng cự.Laura lại cười

_Sao vậy...không dám đánh hả...xấu xí mà đòi lấy hoàng tử Ren sao...cô coi lại thân phận mình đi

Tulip vẫn cố gắng thều thào

_Dù...sao...tôi...cũng...là...công...chúa...của...nữ... hoàng... LinhLinh...

Laura quát mắt nhìn...và rồi,2 cô nữ sinh bước đến,giật ngược tóc Tulip,đánh vào mặt Tulip 2 cái và nói:

_Tao không cho mày nói cái giọng đó với tiểu thư Laura...

Bị dòng điện làm đuối sức...cộng tiếng gọi thảm thiết của người thân và 2 cái tát của 2 người nữ sinh đó...Tulip ngã gục xuống...đôi mắt cô giờ dờ dẩn một cách ngây dại...trông cô bần đến mức độ biến thành cô bé Lọ Lem không ai nhận ra.VÀ rồi

_Hoàng tử Ren và Nicky đến...tránh đường...

Mọi người hốt hoảng sợ sệt lùi ra...Ren và Nicky bước đến và nhìn Tulip mỉm cười...Hình như hai người không hề nhận ra đó là Tulip,Ren quay lại hỏi

_Con bé nào trong trường chúng ta vậy...sao lại ra nông nổi thế kia...

Tulip vẫn nằm yên lặng để lấy lại sức mình...Ren lại một lần quay lưng lại nhìn Tulip...nào ngờ cậu nhìn trật qua...thấy chiếc điện thoại đó...chiếc điện thoại đã chụp cái cảnh cậu ngoại tình với người con gái khác...Ren nắm chặt tay mặt đánh lại nhìn về phía Tulip đang nằm bất động

Ren từ từ bước đến và vén mái tóc phủ trước mặt đó lên...Nicky giật mình hét lên

_Tiểu...tiểu thư...Tu...Tulipp.....

Ren quay lại nhìn lũ nữ sinh và hỏi:

_Ai đánh cô ta như thế...

Không ai dám trả lời,chỉ cuối đầu im lặng nhìn nhau...Ren quát mạnh hơn

_Tao hỏi ai đánh cô ta như vậy...Cô nói cho tôi...Ren chỉ tay vào học sinh đứng gần mình nhất và ra lệnh...Cô học sinh run run kể lại

_Thưa...thưa...hoàng tử...đó...em...không biết...cô ấy...hình như...bị gì đó...và...chỉ...chỉ...bị hai cô nàng này đánh 2 cái nhay mặt...

Cô học sinh chỉ tay vào 2 con bé phe của Laura...Ren nhìn qua trừng mắt với 2 người đó,rồi đến cạnh Tulip cúi xuống định bế Tulip lên thì...Tulip đưa bàn tay yếu ớt của mình ra gạt bỏ đôi bàn tay đó...Cô nhìn Ren

_Bỏ bàn tay vấy bẩn của ông ra khỏi người tui...

Rồi cô lết từ từ...lết từ từ ra khỏi vòng vây đó trước cái nhìn sững sờ của mọi người và nhất là của Ren...Nicky chạy đến bế Tulip lên trước cái khán cự yếu ớt của cô bé

_Bỏ...bỏ...tôi...ra...

_Im coi...tôi sẽ bỏ khi cô không có gì...

Nicky nghiêm nghị khiến Tulip có cảm giác áy áy...cô ngất xỉu trong vòng tay của Nicky...Ren nhìn theo Nicky với ánh mắt lạ lẫm...Laura vòn đến cạnh Ren nói

_Sao...anh xót thương cho nó à....

_Đâu có...chả qua anh không muốn rắc rối với phụ hoàng..

_Anh Nicky đang làm trò gì vậy?

_Anh cũng không biết....

Trở lại phần Tulip,sau khi Nicky đặt Tulip xuống giường,cậu bỏ chạy đi tìm cô y tá....Một lát sau,cô y tá trở lại..nhìn tình hình của Tulip nheo nheo mắt...Cô cầm viên thuốc nói với Nicky

_Hoàng tử cho cô ấy uống viên thuốc này...có lẽ cô ấy sẽ tỉnh đấy...

Nicky cầm ly nước đưa vào miệng của Tulip..nhưng nước đưa đến đâu,lại chảy ra đến đó...Nicky đánh liều đưa viên thuốc vào miệng mình và truyền cho Tulip...Cậu không hề ngờ rằng có người đã chứng kiến cảnh đó...và chụp lại khung ảnh đó một cách tức tối...

Sau khi thuốc được đưa vào người,Tulip nhấp nháy mắt tỉnh dậy.Cô nhìn Nicky với một ánh mắt đầy truyền cảm

Cô đặt tay lên đầu mình và nói:

_Không biết có cái gì trong người tôi nữa...dù sao cũng cảm ơn thằng hoàng tử đã cứu tôi(cảm ơn họ mà kêu bằng thằng mới ghê chớ...=.)

_Cô nghỉ ngơi đi..tôi phải đi gặp anh Ren đây...bye nhá

Tulip gật đầu nhìn theo Nicky...và sờ sờ vào ngực của mình

_Lạ quá...dòng điện đó là gì vậy...làm mình đau như khi bị bà Linh Miêu đó chạm..đau quá....

Chuyện gì đang xảy ra cho Tulip...?Sẽ có gì sắp xảy ra...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Sự Xuất Hiện Bất Ngờ

Chiều hôm đó,tại cung điện vua Roenxi...Ren bước vào nhìn Tulip lạnh lùng và nói

_Phụ hoàng tìm cô kia.....

_Ở đâu.....?Tulip hỏi

_Cái vườn táo sau nhà đó

_Gặp ở đó làm gì vậy?Tulip nheo mắt hỏi

_Tôi không biết

Tulip không nói gì nữa,vội vã bước ra khỏi phòng...cô từ từ đi vòng ra sau lâu đài...và đứng dưới gốc cây táo nhìn quang quát

_Quái lạ...cái ông già này đâu rồi chứ...(Xấu quá....đám nói xấu sau lưng người khác...=.)...thôi trèo lên cây hái táo ăn đã rồi gặp sau vậy...

Nghĩ vậy,Tulip trèo lên cây nhanh nhẩu sau cái dầm vật đầu đón hỏi trưa.Cô ngút hết trái này đến trái khác ngoạm nhưng vẫn không thấy vua Roenxi đâu,Tulip đành tuột xuống.....

"GÂU....GÂU.....GÂU...."tiếng *** sủa ở đâu vang lên.Tulip giật thót mình nhìn quanh quất...và hốt hoảng hét to khi thấy chốc góc dưới cây một con *** becgie to tướng đang ngược mắt nhìn mình:

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA...CHÓ.....CHÓ...

Tulip mất hết lí trí phóng từ trên cây phóng xuống và bỏ chạy...nghĩ sao nhi...tất nhiên là con *** rượt theo chứ sao...Tulip chạy hết cây táo này đến cây táo khác...chạy vòng trở lại lâu đài và..."RẦM..."

Tulip không nhìn người đã ngã vì cú chạm trán,mà nhìn con *** đang theo rượt theo....Ba...hai...một..."Tồm.."Một tiếng động vang lên...và nhìn trở lại thì Tulip đang nằm dưới hồ cá trong đó...Người đã bị cô tông phải đi đến cạnh hồ cá vuốt ve con cho becgie nói

_Con làm sao mà bị con Roxy rượt vậy....?

Nghe giọng nói,Tulip ngẩng lên và hốt hoảng vì hành động phi pháp của mình là đã xô ngã ông Roenxi...Tulip lắp bắp...

_COn...con...con...xin...xin...lỗi...vì đã tông ngài ạ

_Hum sao....nhưng con vẫn chưa trả lời ta...

_COn hum biết con *** này đâu ra...con nghe Ren bảo ngài muốn gặp con...nhưng sao ngài không tới...làm người ta đợi mãi...Tulip trách

Ông Roenxi tròn mắt nhìn Tulip và ngạc nhiên hỏi lại

_Ta có nói với thằng Ren vậy ư?

Tulip nghe hỏi vậy biết mình trúng kế nên bơi vào bờ.Cô đứng dậy chào vua Roenxi rồi xin phép bỏ đi một nước.Trên tháp,Ren và Nicky đang vỗ tay nhau chúc mừng chiến thắng vinh quang đó...VÀ rồi,cánh cửa mở ra,Tulip lườm mắt nhìn Ren với Nicky

_Hay nhi...

_Chứ sao không...CHắc con heo như cô giảm đi mấy kí ừi đó...Ren nhăn nhá cười...

Tulip lại liếc Ren bằng ánh mắt nham hiểm và quay trở vào phòng tắm với câu tạm biệt

_Chờ đó.....

Tuy không biết sẽ có gì sắp xảy ra cho Ren và Nicky nhưng kết quả cuộc chiến đã được san bằng với tỉ số 1-1 cho cả hai bên.

15 phút sau,Tulip trở ra sau khi tắm gội sạch sẽ và trang điểm chút ít,cô băng mình qua phòng khách liếc nhìn Ren và Nicky...Cả hai anh chàng này lắc đầu liên tục khi nhìn thấy Tulip bằng ánh mắt không thể tin được...Chả là 2 anh chàng này nhìn thấy trên đầu Tulip có một con mưa lông chym ấy mà

Tulip nhếch nhẹ môi cười rồi vội vã bước xuống đại sảnh.Ở tại phòng khách,Ren nhìn qua Nicky

_Em thấy gì không...

_Nhìn con nhóc đó như một thiên thần vậy...

_Em nghĩ vậy à...?

_Ừ...

_Từ nay chúng ta phải cảnh giác con nhóc thôi...không khéo lại vào bẫy...

_HAha....anh mà cũng biết sợ ư?

_Sợ gì chứ...chả qua lỗ vô bẫy nó nó cười chết...

Ren đỏ mặt quay bước ra ngoài..Câu lại nói tiếp

_Xuống sảnh đường ăn tối thôi...không phụ hoàng lại lăm nhăm nước...(sax...nói với cha mình vậy đó)

_Ừk...Nicky gật đầu...

Dưới sảnh đường,Tulip và vua Roenxi đã ngồi đó...Ren và Nicky cuối đầu chào vua Roenxi rồi cũng nhau ngồi vào ghế...."BỘP....."

Tiếng động phát ra từ dưới ghế của Nicky và Ren khiến hai người này đỏ mặt...Những người hầu xung quang nhìn cười không được nên cười phá lên...vua Roenxi tròn mắt nhìn 2 cậu con trai mình mà không giấu được nụ cười...Ren và Nicky tròn mắt nhìn qua Tulip thì càng tức điên khi thấy Tulip cười một cách nham hiểm...Trò chơi chưa dừng ở đó,mùi thơm thoï thối bốc lên khiến mọi người tránh xa Ren và Nicky một cách nhanh chóng...Cái thái độ đó khiến Tulip cười phá lên đập tay vào tường.Ren đứng dậy dờ tẩm nệm ra...cậu phát hiện thấy một cái bong bóng nhỏ cùng một đồng hoa hời ở dưới đó,Ren cầm cái đồng đó ra...Nicky thấy vậy cũng bắt chước anh trai mình.Ren quay lại nhìn đám người hầu quát

_ Khi này lũ tội bây dám cười tao... vậy hãy cút khỏi lâu đài này...

Đám người hầu nghe vậy chạy vội đến quỳ xuống ríu rít nhận lỗi

_ Xin lỗi hoàng tử... tội thần không dám nữa... xin...

_ Không xin xò gì cả... Cút...

Ren quát lên, nhìn bộ mặt Ren lúc này trông thật đáng sợ. Tulip ngưng cười, đập bàn đứng dậy đến bên cạnh Ren, nói với cách nửa mai

_ Ê... chơi thua mà tức á... nhục vậy... anh là hoàng tử mà nhục thế à... sao không đuổi tui này... họ đâu có lỗi.....

Nicky cũng vua Roenxi tròn mắt khi thấy cách nói chuyện ngạo mạn của Tulip với Ren. Ren quát mắt nhìn Tulip

_ Rồi cũng sẽ đến lượt cô... tạm thời tôi tha cho đám người hầu này... cô coi chừng...

Ren xích gần khuôn mặt mình đến sát Tulip nhìn cô như muốn ăn tươi nuốt sống cô vậy.

Thấy tình hình căng thẳng, vua Roenxi lên tiếng

_ Ren... con nên ăn nói đàng hoàng lại với tiểu thư Tulip... thôi... vào bàn ăn nào...

Tulip trở lại chỗ ngồi của mình và không quên tặng cái nhìn chiến thắng cho Ren. Cô ghé sát tai Ren và nói

_ Cúc... cu... 2-1 nhé...

Ren tức điên nắm chặt tay lại, vội cầm chén cơm ăn. Tulip ngồi trở xuống và từ từ ăn cơm. Ông Roenxi nhìn Tulip mỉm cười hỏi

_ Ngày đầu tiên đi học của con thế nào hả...

Tulip ngẩng đầu nhìn vua Tulip rồi dần dần suy nghĩ "Liệu mình có nên nói cho ông ấy biết mình bị bắt nạt không nhỉ...? Liệu có nên nói mình bị ngã vì dòng điện đó không nhỉ...?". Và rồi Tulip mỉm cười:

_ Dạ rất tốt ạ... mọi người rất đáng yêu ạ...

Nicky tròn xoe mắt nhìn Tulip khi thấy cô đang nói dối một cách trấn trọng như vậy. Tulip biết Nicky đang nghi ngờ nên nhìn qua nháy mắt với Nicky một cái. Nicky, buông đũa xuống đưa tay chống cằm như đang suy nghĩ gì đó

Ông Roenxi nhìn qua Nicky hỏi:

_ Con sao vậy...

_ Không sao ạ... Nicky lại bỏ tay xuống và tiếp tục ăn cơm

Sau bữa cơm, Ren và Tulip trở vào phòng ngủ... Ren nhìn Tulip nói

_ Cô có biết nói dối vua là một tội đáng khi quân và sẽ bị phải chết không hả

_ Tui nghĩ ông cũng muốn tui chết cho rảnh mắt mà _ Tulip ương bướng trả lời...

_ Đúng tôi muốn cô chết lắm...

_ Vậy thì xuống mà nói với phụ hoàng của ông là tui nói dối ông ấy....

_ Để rồi xem.... Ren bỏ lên giường nằm ngả lưng và nhắm mắt ngủ...

Tulip lôi chiếc điện thoại ra nhìn những tấm ảnh chụp lên Ren. Cô đi đến cạnh cái máy tính và cho in hình ra. Tulip nhếch môi cười và sau đó, cô cất những tấm ảnh đó vào cặp. Cô nằm xuống chiếc ghế salon rồi đặt tay lên trán, bắt đầu suy nghĩ về những chuyện đang xảy ra. Cô cảm thấy có cái gì rất lạ... rất đáng quan tâm... nhưng cô không biết đó là cái gì... và rồi Tulip chìm vào giấc ngủ...

Sáng hôm sau, Tulip lại cùng Ren, Nicky đến trường... Tulip một mình bước vào lớp và mỉm cười chạy đến bên cạnh Mery

_ Mery... chào cậu

_ Chào Tulip...

Không có gì... chả qua mệt quá ấy mà.... Tulip nhanh nhẹn giấu câu chuyện...

Và thầy giáo chủ nhiệm bước vào...thầy ra hiệu cho cả lớp im lặng rồi nói

_ Hôm nay,tiểu thư của nữ hoàng Melmel đi học...các em hãy chào đón cô bé nào

Melmel bước vào và mỉm cười cất tiếng chào

_ Chào các bạn...

Tulip ở dưới há hốc miệng và hét lên

_ Layon...Layon....

Liệu người Tulip gọi có phải Layon hay không...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Bí Mật

Cô bé mà Tulip gọi liền quay xuống và sững sờ nhìn Tulip một cách kinh ngạc....Một phút....hai phút....không qua phút thứ ba,cô bé chạy xuống và ôm chầm lấy Tulip và khóc nức lên khiến mọi người tròn tròn mắt nhìn nhau

_ Tulip....là mày ư....mày phải không....?

Tuip mỉm cười nhẹ rồi bỏ Layon ra và nhìn Layon nói

_ Tao đây....chính tao đây....nhưng tại sao mày lại ở đây.....

Layon lau nước mắt rồi lại sững sờ nhìn Tulip

_ Tao không biết...tụi mình nói chuyện này sau đi.

Và rồi Layon lại đi lên lớp và cuối đầu mỉm cười

_ Xin được chỉ giáo

Cô cuối đầu lần nữa rồi đi thẳng về cuối lớp và ngồi cạnh Tulip.

Thời gian sáng hôm đó trôi qua một cách nhanh chóng.Trưa hôm đó,Tulip kéo Layon lên sân thượng của trường và nói

_ Mẹ tao sao rồi.....?

_ Bà ấy khóc gần như hết nước mắt....mày đã hôn mê gần 1 tháng rồi....

_ HAAAAAAAAAAAAA.....gì chứ? Mới có hai ngày mà....

_ Tao không biết đang có chuyện gì xảy ra giữa mày với tao....Tao không hiểu tại sao khi tao ngủ tao lại đến sứ này...

_ Mày đang ngủ ư....?

_ Có lẽ vậy,và tao không biết tao có ngủ thẳng như mày không nữa

_ Layon...nghe tao nói nè.....nếu mày có trở lại thì hãy nói mẹ tao đừng lo lắng chi cho tao hết.TAO sẽ tìm cách trở lại.

_ Tao biết rồi...nhưng giờ chúng ta phải làm gì đây....bỗng dưng tao cảm thấy sợ hãi quá...

_ Tao cũng vậy...hôm qua,tao nghe thấy tiếng mẹ tao khóc và tiếng mày gọi tao,tao đã hét lên nhưng mà không có tiếng trả lời

_ Là mày hét ư...tao có nghe...tao có nghe nhưng tao nghĩ tại tao quá lo lắng cho mày....Layon nhớ lại

_ Và rồi tao gục xuống,dòng điện mạnh chạy vào người tao khiến tao có cảm giác đau đớn.Lúc đó còn bị 2 con nhóc trong trường đánh nữa.

_ Con nào....tao sẽ cùng mày đi xử nó

_ Thôi mày à....dù sao chúng cũng là người có quyền mà.....

_ Vậy buổi trưa mày không ăn cơm sao?

_ Tao có biết phòng ăn ở đâu đâu,đây là ngày thứ 2 tao đi học đó....À còn chuyện này nữa

_ Nói đi....chuyện gì

_ Tao đã lấy chồng

_ HàAAAAAAAAAAAAA.....Layon hét lên như không thể tin vào tai mình điều mà cô vừa nghe thấy.Tulip nhắc lại

_ Tao đã lấy chồng....lấy người mà tao ghét kinh khủng....

_ Mày lấy đứa nào?

_ Thăng Ren con của vua Roenxi

_ Ông Roenxi đó tao có nghe bà mẹ hiện giờ của tao nhắc đến....BÀ nói con ông mới cưới mà tao không ngờ lại là mày....

_ Ủ...thôi...xuống dưới chơi đi....nhớ nói với mẹ tao vậy và nhớ tìm nguyên nhân nghe chưa...

_ Tao bik" rồi.....gặp lại mày tao vui quá

_ Tao cũng vậy....

Tulip nắm tay LAYon đi xuống....Cô quay người đi ngược lại và nói chuyện với LAYon thì....."RẦM....."Tulip đụng phải một người và nằm lăn trên người đó.Tulip cuối đầu xin lỗi rồi đứng lên.Người đó quất mắt nhìn Tulip và rít lên

_ Mày.....ai cho mày đụng tao

Tulip ngược mắt lên nhìn giọng nói quen thuộc đó Bên kia Layon đang lườm người đó bằng ánh mắt hình viên đạn.Tulip lên tiếng

_ Tao đụng mày nhưng tao xin lỗi rồi,nên mày không có cái cớ nói lại tao vậy đâu

"BỐP"....bàn tay đó đánh mạnh vào mặt Tulip nhanh một cách không thể tưởng khiến Tulip chảy máu miệng....Tulip đưa tay lên lau những giọt máu đó và khẽ nghiến răng

_ Laura.....

Layon bước đến cạnh Tulip nhìn Laura và đưa tay lên chỉ ngay mặt cô ta

_ Mày dám đánh bạn tao ư....cái con kia

_ HOhO...con nhỏ nào xuất hiện đây.....con bạn nào của mày vậy vịt con xấu xí....?

Laura cười mỉa mai Tulip...

Tulip lườm mắt rồi đưa tay lên định tát Laura thì một bàn tay khác chụp lấy tay Tulip giữ một cách thật chắc.Tulip đưa mắt nhìn lên và thấy đó chính là Ren.Tulip dùng sức rút bàn tay đó lại và hỏi:

_ Ra là ông ư...Tui cứ tưởng ai....

_ Thăng điên nào cản cậu vậy Tulip?

Layon lên tiếng gọi Ren bằng thăng điên khiến Tulip phá ra cười.Ren nóng mặt nhìn liếc qua LAYon.Ren đưa tay lên dí ngay mũi Layon

_ Cô...cô...là con nhóc nào....

LAYon hất cái mặt đầy kiêu hãnh của mình về phía Ren...đưa tay mình lên gạt bỏ tay Ren xuống và trừng mắt nhìn

_ Tui là ai không liên quan đến ông đồ thăng điên

Ren tức giận định đưa tay lên tát Layon thì Tulip bước ra chặn trước Layon và nói

_Bạn tui đây....thì sao chứ....

_Bạn gì vậy...lại một Tulip nữa ư....Nicky không biết từ đâu xuất hiện mỉm cười ranh mãnh nhìn Tulip

_Đúng...bạn tui đây...Tulip cao giọng...

Nicky lại nhìn qua Layon và mỉm cười bước đến trước Layon, chìa tay ra và nói

_Làm quen nhé tiểu thư Layon

Layon đưa mắt nhìn Nicky một cái rồi nói

_Xin lỗi...đây không hứng thú làm quen

Câu nói đó khiến Nicky biến đổi sắc mặt từ nụ cười tươi rói thành khuôn mặt lạnh lùng hằn ra. Tulip đến cạnh Ren, nhìn trừng mắt Ren một cái rồi quay qua LAura nói

_Tao tha cho mày lần này....lần sau mày đừng hòng thoát khỏi bàn tay của tao....đi thôi Layon

Tulip hần học kéo tay Layon đi. Trở về lớp, Layon nhìn Tulip hỏi

_2 cái thằng đó là ai vậy

_LÀ 2 cái thằng mà tao đã nói với mày trước đó...

_Là Nicky và ren hả?

_Chính xác....

_Vậy ai là Nicky....ai là Ren

_Thằng mày gọi là điên đó....nó là chồng tao....

_Sax....mày không giống tao đây chứ

_Tao giống mày làm gì....rồi tao sẽ trả thù cái tát này cho xem...

_Trả thù gì vậy....Mery ở đâu xem vào...

_Không có gì....Tulip mỉm cười. Mery nhìn qua LAyon dịu dàng hỏi

_Bạn là bạn của Tulip hở

Layon ngạc nhiên vì cái cách xưng hô đó...cô bé mỉm cười rồi nhìn Tulip tinh nghịch

_Đúng...tui này là bạn....là bạn thân đó

_Thích quá nhi...ăn kẹo không....Minh có cả đồng nè

Nổi lòng tham ăn của 2 cô nàng phát ra....2 nhóc reo

_Kẹo....kẹo....cho mình với....

Mery chia những viên kẹo cho LAyon và Tulip. Rồi cô đưa trái cherry lên miệng nhìn Layon và Tulip một cách thích thú

Đang vui vẻ, bỗng Tulip nảy ra một ý nghĩ liên cáo biệt Mery rồi kéo tay Layon ra chỗ khác. Cô nói

_Giúp tao cái này lên khắp trường....Sẽ có chuyện hay để mày xem đây

Tulip xòe ra những bản photo ảnh về chuyện kiss của Ren....Layon ngạc nhiên

_Nó...nó...ngoại tình ư

_Ngoại tình gì chứ....tao với nó đâu có động phòng

_Kaka...đúng là Tulip yêu của tao...vậy tui mình đi thôi.

Những bức ảnh được dán lên....Một lúc sau,cả trường đã rộn ràng lên nhưng không phải chỉ vì bức ảnh Ren mà còn bức ảnh của Tulip nữa.Đám nữ sinh vây quanh lấy Tulip và nói

_Mày dám hôn anh Nicky của tao ư?

_Cái gì mà Nicky của mày...tao hôn hần khi nào?

_VẬY đây là cái gì hả?

Bọn nữ sinh đôi mắt nhìn đến trước mắt Tulip khiến cô run lên bần bật...LAYON liếc nhìn qua Tulip giựt vội tấm ảnh và xé ra làm nhiều mảnh.Tulip hét

_Tao không làm chuyện đó....Đừng có điên

Bọn nữ sinh bỏ đi và cười mỉa mai

_Con nhóc này thêm tiền quá....đã là V của anh Ren còn đi kua anh Nicky nữa

Tulip ngồi phịch xuống đất và ôm mặt khóc.Layon vỗ vỗ lên vai Tulip

_TAO nghi có người *** hại mày....tao...AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Chưa nói xong câu,Layon hét lên.Tulip vừa kịp thời quay lại thì thấy Layon đã gục bất tỉnh trên vai mình.Tulip ôm lấy LAYON vào lòng và khóc thét lên Lo lắng

_LAYON....tỉnh lại đi...tỉnh lại đi

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Cùng Số Phận

Tulip cứ ôm lấy Layon mà khóc....Và rồi cô như nghĩ ra điều gì,Tulip vội vọt chạy đi tìm Nicky...Ngôi trường quá rộng khiến Tulip thờ gần như đứt hơi....thế nhưng cô vẫn không thấy bóng dáng Nicky ở đâu....cô dường như rơi vào tuyệt vọng....bất chợt trong đầu Tulip chợt sáng ra và nơi cuối cùng cô nghĩ đến là phòng học thể dục của trường.Tulip rón rén bước vào căn phòng đó,bất chợt cô sững sờ khi thấy Ren và Nicky đang hôn 2 người con gái mà 1 trong người đó là Laura.Tulip đằng hắng giọng một cái thật nhỏ khiến cả 4 người chau mày xoay lại nhìn cô.Ren bực tức lên tiếng

_Tại sao cô khi nào cũng phá đám tôi là sao nhỉ?

_Ai biết....tôi đến đây gặp Nicky....

Nicky đang nhìn Tulip mỉm cười thì há hốc miệng khi nghe cô bé đến tìm mình

_Cô tìm tôi ư.....Nicky hỏi lại bằng một giọng vẻ nghi ngờ

_Ừm...mau theo tôi nào...có chuyện quan trọng lắm..

Tulip dường như quên đi vụ báo ảnh đó,cô nắm tay Nicky kéo mạnh khiến Nicky đã ngạc nhiên nay còn ngạc nhiên hơn....Nicky cùng Tulip bước vội ra khỏi phòng hướng về nơi Layon đang nằm.Nhưng khi vừa đến nơi,một chuyện lạ đã xảy ra.....Layon không cánh mà bay khiến Tulip hoang mang một cách lo sợ.Nicky lắc đầu hỏi

_Gi vậy...bắt tôi theo cô đến đây để nói về vụ tấm ảnh ư...tôi không biết đâu...

_Im lặng nào Nicky....

_Cái gì vậy...trông cô biến đổi sắc lắm....Nicky bắt đầu chú ý đến sắc mặt của Tulip...

_Mất rồi ư....sao lạ vậy....Tulip vẫn đưa mắt tìm Layon và lẩm bầm một câu khó hiểu khiến Nicky hỏi lại

_Mất rồi ư?

_Ừ...mất rồi....Tulip trả lời nhanh khiến Nicky tức điên hỏi

_Mất cái gì chứ....ai không biết mất...(Có biết nữa chứ....xạo dữ)

_Layon....Layon...

_Cô bạn đi cùng cô đó hả.....

_Đúng....cô ấy mới thét lên và ngã gục trong tay tôi mà...sao giờ đây....

_Hay là cô ta chọc cô....

_Không có đâu....tụi tôi không bao giờ chọc nhau...

_A....tôi biết rồi....Nicky reo lên khiến Tulip nhìn qua với vẻ thành khẩn hỏi Nicky

_ANH biết gì....

_Tôi biết về Layon chứ gì

_Nói...nói mau....nhanh lên chứ....

_Layon biến mất rồi....Nicky phán xong câu đó và cười khiến Tulip nổi đóa

_Nè....tui không có giỡn ông nghen....

Tulip chống 2 tay lên eo, ửng lúc đó, Ren và LAura bước vào, nhìn Nicky hỏi

_Chuyện gì vậy Nicky?

_Layon...bạn của Tulip biến mất rồi thưa anh trai...

_haha....con nhỏ đó àk....cho chết

Laura phá lên cười. Tulip nhìn qua và đánh giọng...

_COn nhỏ kia...mày đừng tưởng có Ren đây tao không dám làm gì mày à nhá....xin lỗi mày nhé....thằng Ren đó không làm gì được tao đâu

_Tao đâu có tưởng, mày có ngon thì đánh tao nè....

Laura lên mặt khiến 2 anh chàng hoảng tử nhà mình hết nhìn Tulip đến nhìn Laura....Tulip tức giận phóng tới, chụp tóc Laura và tát lên mặt cô ta. Laura nhận được những cái tát đó và rồi đôi mắt cô ta lòng sọc đỏ lên một cách đáng sợ. Laura cầm áo Tulip kéo về phía trước và....."XOẸT....." tiếng áo rách vang lên. Vì biết áo rách, Tulip sợ hãi nhìn xuống và lạnh trợn 5 cái tát lên mặt và một cú đập của Laura vào trũng bụng. Tulip ngã xuống....từ đầu đó, học sinh kéo về và lấy camera quay cảnh tượng đó. Nicky và Ren chỉ đứng lặng lẽ nhìn

mà không có phản ứng gì. Đặc biệt là cái nhìn của Ren, có gì đó trông thật sâu xa. Laura bước đến cười ha hả với giọng điệu đáng ghét

_haha....xem cô còn hoan nghênh đến lúc nào...

Tulip tay vẫn che lại tấm thân của mình và nhìn thẳng vào mắt Laura....

_Cô sẽ không xong với tôi đâu....

_Ê...Laura...

Một giọng nữ vang lên....Laura vừa ngược lên thì lãnh trợn một cú đập của người mang giọng nữ đó..Tulip vội nhìn qua và mỉm cười hét lên

_Layon...mày đây rồi....mày đi đâu vậy....làm tao lo quá?

_Im lặng nào Tulip....mày mặc cái này vào đi

Layon cởi áo khoác của mình ra và đưa cho Tulip, và nhìn qua LAura bằng ánh mắt rất gọi cảm

_Cú đập vừa rồi chỉ là mới bắt đầu...mày dám đánh con bạn thân của tao...giờ tao coi mày sẽ đủ lành lặn mà ra khỏi đây không....

Tulip mặc xong áo và đứng dậy bước đến cạnh Layon hất đầu về phía Laura...

_Tao nữa....mày chết chắc rồi...

Thế nhưng...ở đâu,cả đám tiến lên che chắn cho LAura...LAYon nhếch môi cười nhìn qua Tulip

_ Hay là mình xử bọn này trước....

_Ok...Tulip cười gật đầu đồng ý...Và thế là bãi chiến trường bắt đầu xảy ra.Do ở thế giới cô,2 người này là chúa đánh nhau thế nên chuyện này cũng dễ dàng cho 2 cô nàng nhà ta.Ren và Nicky vẫn đứng đó khoải chí nhìn cái cách 2 cô nàng này trả thù.Trong chốc lát,lũ nữ sinh kia đã áo thì rách,váy thì tung và nằm một đồng.Đến lúc này,Tulip bước lên nhìn Laura và nói...

_Bây giờ mày còn một mình mày....tính sao đây

Laura nghe nói vậy liền phá lên cười

_Ai bảo mày là tao chỉ còn một thân hả....Xem ai đây.....

Trong bóng tối,Mery bước ra với cái nhìn lạnh lùng đến khó hiểu.

Tulip nhìn qua Mery ngạc nhiên rồi ú ớ

_Mery....sao...sao...bạn...bạn...lại...ở....

Không đợi Tulip nói hết câu,Mery mỉm cười

_Sao nào...ngạc nhiên quá phải không Tulip...Tôi quên chưa nói cho cô bạn,tôi là chị em với Laura

_HAAAAAAAAAAAA.....?Tulip ngạc nhiên đến một cách kì lạ.

_Giờ sao đây mày....Tulip yếu ớt nhìn qua Layon hỏi ý kiến

_Đánh chứ sao nữa....

Và thế là cuộc chiến 2 chọi 2 bắt đầu.Ren vẫn mỉm cười lạ lùng đến cách khó hiểu.Nicky thì vò vò cái tóc của mình nhìn theo kỹ thuật 2 cô nàng này thực hiện.Cuộc chiến ngang tài ngang sức này trông thật khiếp đảm Giờ này,cả 4 người đã tan bành áo quần...Tulip đánh Laura tới tấp và cũng bị lãnh nhiều cú độc chiêu của Laura.Thế nhưng thế thắng vẫn dành trọn cho Tulip.Tulip bắt đầu thực hiện chiến thuật cuối,dơ cao cái chân mảnh khảnh của mình và cố đập Laura nhưng ôi thôi rồi....Bàn chân ấy đã bị Ren chụp lại trong cái nhìn ngơ ngác của Tulip.Tulip thét

_Bỏ chân tôi ra....ông có nghe không hả

_Thì bỏ này....Ren cười lạnh lùng và hất Tulip về phía trước khiến cô ngã nhào xuống sàn.

Bên đó,khi Layon dơ bàn tay mình lên cao và đánh xuống má Mery thì cô nhận ra đó không phải mặt của Mery...mà là của Nicky....Layon tức tối nói

_Ông làm cái gì thế hả...tránh ra tôi coi

_Thì tránh ra nè...

Nicky ngã nhào tới và đẩy LAYon khiến cô nàng mất thăng bằng rớt xuống bên cạnh Tulip.Ren cười khinh khinh

_2 cô thua rồi....lo mà chuẩn đi...chúng tôi đi đây

Ren và Nicky vác vai Laura và Mery bỏ đi.Tulip tức tối đập tay xuống đất.

_2 thằng dó đang làm cái quái gì vậy chứ

_Tao tức quá mày ơi....

_Ủa...mà mày đã đi đâu vậy....Tulip bỗng nhớ lại điều quan trọng nên quay lại hỏi Layon

_Tao không biết,lúc đó tao tỉnh dậy thấy ***** ngồi đó nhìn tao lo lắng..tao gửi lời tao đến ***** và rồi tao lại ngã gục...

_MÀY...mày....mày vào giấc mơ này mấy lần rồi?

_Lần này là lần thứ 3....

_Chết,thôi rồi....kiểu này không xong rồi....Tulip biến đổi sắc mặt

_Sao vậy mày....?LAYon ngơ ngác hỏi lại

_Tao nghi mày sẽ kẹt lại ở đây lắm....đây là lần thứ 3 tao vào đây và tao đã mắc kẹt ở chỗ này...

_HẢ? Cái quái gì đang xảy ra vậy?....Layon bắt đầu lo lắng thật sự

_Tao không biết...tao không biết nữa....nhưng tao cảm thấy có luồng điện mạnh chạy vào người tao

_Tao....tao....tao....cũng vậy

_Thôi chết rồi....vậy là tui mình bị mắc kẹt ở đây rồi....Tulip hét lên

_Không có đâu...tao sẽ tìm ra cách giải quyết vụ việc này....Layon trấn an Tulip

_Thật chứ....mày làm được điều đó ư?Tulip nheo mắt hỏi lại

_Đúng...nhưng không biết là khi nào...mày giúp tao nhé

_Nhưng mày biết tao vốn mang danh là IQ thấp mà....Tulip đỏ mặt trả lời

_Hahaha.....tao đâu có quên nhưng mày sẽ giúp tao khi tao cần...Ok?

_Ừ...

_Tốt...bây giờ chúng ta cố gắng chạy thật nhanh về học tủ lấy áo quần mặc vào

_Ừ

Thế là 2 người con gái nắm tay nhau chạy trong làn gió nắng ấm áp.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướm Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Sự Trả Đũa Đáng Yêu

Sau khi đã chỉnh tề lại trang phục,Layon nhìn qua Tulip,nắm chặt tay lại thành nắm đấm và nói với một giọng chắc nịch

_Tao thề thù này không trả tao không làm người....(cô này không định làm người ư.....hiếm đó nhá).....Nicky thằng cha hoàng tử xấu xí hãy chờ đó....._Layon hét lên khiến Tulip nổi hứng

_Đồ khi Ren....tui cũng sẽ cho ông sống dở chết dở....hãy đợi đó....

VÀ thế là hai cô bạn bắt đầu rầm rì rầm rì để tìm sự trả thù mới mẻ nhất....VÀ thế là....cái này được cái này không được....cuối cùng hai con bạn nhìn nhau cười một cách nham hiểm rồi bắt tay nhau cho kế hoạch ngày mai bắt đầu.

Tối hôm đó,dường như Tulip thường mỉm cười thắm,nụ cười khó hiểu khiến Ren đâm nghi và cảm thấy chột dạ.Cậu nghĩ

_Cái con nhỏ này....bị đánh nhiều quá hóa điên hay sao mà cười lảm vậy nhỉ

Thời gian cứ thế mà trôi qua một cách vùn vụt....trôi qua như để chứng kiến những pha gậy nhau hấp dẫn....Buổi sáng hôm đó,Tulip không chịu cùng Ren và Nicky đến trường.Thế là hai chàng hoàng tử này bỏ đi một nước.Tulip ngóng đợi cái giây phút này mãi....cô vội vàng rút cái điện thoại ra và nhanh tay bấm tới cái số điện thoại quen thuộc mà không một chút nghi ngờ.Vẫn tiếng chuông điện thoại điên rồ vang lên

"Chai.....bao.....nhôm.....nhựa.....sắt....."

_Aloo....Layon lên tiếng

_Ok rồi mày ạ....mấy thằng quý đó đi rồi(người ta là hoàng tử mà kêu là quý....không hiểu cô này có bị gì ở đầu không nhỉ)

_Tốt....tao sẽ qua mày giờ bắt đầu chuẩn bị đi nào...

_Ok...bản cô nương đập máy đây

20 phút sau,Layon đứng trước tòa lâu đài trắng lộng lẫy và gọi ý ới

_Tulip....Tulipp.....tao đến đây rồi...

Thằng người hầu chạy ra chìa cây giáo vào mặt Layon

_Cô kia....làm gì ở đây hả.....ám sát hoàng đế há(Hỏi ngu dốt ề.....)Layon đẩy ngọn giáo ra cười mỉa

_Tui đến ám sát ông đây

_Quân bây đầu bắt lấy nó.....có thiết khách gã người hầu hét lên....Một đội quân chạy ra lúng túng hỏi

_Thiết khách thiết khách đầu

_Cô ta kia....

Những cây giáo chia vào mặt Layon cũng là lúc Tulip bước ra.Cô quát lên

_Hỗn xược.....dám chìa giáo vào tiểu thư LAYon,khách mời đáng quý của ta sao....bọn bay muốn gì....

_ơ dạ....dạ thư quý nương....chúng thần sai rồi ạ....

_Tha cho tụi bay đó

Tulip cười cười rồi chạy xuống kéo tay Layon lên phòng mình.Cô nháy nháy mắt

_Mày thấy tao ra oai chưa

_Nhìn gớm phé

_Không giỡn với mày à ghen....thôi chuẩn bị nào.....nhanh lên

_Từ từ á....

10 phút sau,Tulip và Layon bước lên xe đến trường....hôm nay trường cũng như vậy....như bao ngày khác,học sinh vẫn tụ tập dưới sân trường chào hỏi mọi người theo kiểu giới quý tộc vẫn hay làm.Và rồi chiếc xe màu đen sang trọng dừng lại,mọi người hướng mắt nhìn ra chiếc xe đó để xem chủ nhân nó là ai.....CÁCH....tiếng mở cửa xe rất to vang lên....và trong xe,2 vị công chúa của chúng ta bước ra trước cái nhìn đầy kinh ngạc của mọi người.Tất nhiên các bạn biết đó là ai phải khôngTulip và Layon nhà ta đó

Tulip....không hở hang không quá kì bí...giảm đi với chiếc áo cánh tay màu hồng cộng cái váy ngắn chưa tới đùi này làm cô tăng lên vẻ đẹp baby thường ngày mà cô vốn có(Thông cảm,t/g đang xem bình luận thời trang nên sơ suất ghi vào)....Tulip nở một nụ cười hơi nhạt nhẽo.Bên đó,LAYon đang bị mọi người râm rộ với bộ đồ ưa thích của cô.Layon cười cười một cách nham hiểm

Cô nàng xinh tươi trong chiếc áo ngang vai màu xanh.Layon nhìn qua Tulip nháy mắt....như thể 2 người đã có chuẩn bị sẵn trước...(Thì chuẩn bị ngày hum qua rồi mà>"<).2 cô nắm tay nhau tiến đến trước 2 ghế gỗ của hoàng gia,nơi mà mọi người vẫn sáng sủa đến cuối đầu chào hỏi hai hoàng tử của nước.Tulip và LAYon lại nở nụ cười khó hiểu đó cuối đầu chào với cái giọng nghe ngọt xót

_Tiểu nữ xin kính chào 2 hoàng tử ạ.....

Tất nhiên,ở trên 2 cái ghế kia là hai gã hoàng tử đáng ghét....nhưng không phải riêng họ mà trên chân mỗi người là mỗi cô gái mà không ai khác đó chính là Laura và Mery.Ren và Nicky đưa đôi mắt kinh ngạc nhìn Tulip và Layon rồi hỏi

_Nè.....sáng nay hai cô uống lộn thuốc hờ....hay có vấn đề ở đâu mà ăn nói nghe nổi da gà hết luôn vậy....Ren cười nham nhở...vẫn nở nụ cười đáng ghét đó

Tulip cúi xuống và làm bầm

_Ông chết chắc với tui rồi Ren ạ....cứ cười đi

Bên kia,Nicky đang ngo ngẫm Laura rồi tiến sát đến cạnh cô ấy.Nicky nở nụ cười hỏi nhỏ

_Định quyến rũ tôi đó hờ cô bé điên cuồng

Layon ngước mắt lên nhìn Nicky,tay thì nắm chặt nhưng cô vẫn giữ cái vẻ dễ thương của mình và nghiêng răng nói

_Tiểu nữ đâu dám lôi cuốn hoàng tử chứ

Dứt câu,Layon chớp chớp đôi mi dài nhìn Nicky khiến cậu hoàng tử này rùng mình quay mặt đi

Layon và Tulip lại cúi đầu một lần nữa và quay đi

_Tiểu nữ xin phép ạ.....

Tất nhiên,hai chàng hoàng tử của chúng ta đã phải kiềm chế lắm để khỏi máu mũi phụt chảy ấy mà....Hai người bắt đầu trao đổi bằng cái ánh mắt nhìn nhau lạ lẫm. Trở lại Tulip và Layon,2 cô nàng kéo nhau vào nhà vệ sinh vuốt vuốt ngực

_Oe.....oe.....tao tắm quá mảy ời....nói chuyện như thế một lúc nữa chắc tao chết quá...Tulip than thở

Layon thì dội nước vào mặt mình và lắc đầu

_Tao cũng tổn thọ chết sớm quá nhưng đành nhịn nhục làm cho 2 thằng này điên đảo vì mình đã

_Đành chịu thôi...mà khi này mảy có thấy về mặt con Laura không....tức bốc khói....kaka

_HAha.....cả con Mery nữa

2 đứa cười nham nhở rồi bước ra lấy lại tinh thần chuẩn bị cho kế hoạch tác chiến tiếp theo....

Chuyện gì sẽ nằm trong kế hoạch tiếp theo của Tulip và Layon đây....

Sau khi từ nhà vệ sinh bước ra,hai cô bé bước thẳng về phòng học một cách nhanh chóng với một kế hoạch tiếp theo đã được mở sẵn.

_2 tụi mảy định bám lấy 2 hoàng tử của chúng tao sao.....

Một giọng nói tức tối vang lên lạnh lạnh khiến Tulip và Layon chuyển đổi sắc mặt từ nụ cười sang méo mó.Tulip cao giọng mĩa mai

_Tao không biết mảy đang nói gì Mery àk nhưng dường như mảy đang quên tao là vợ đã cưới đã chung chăn gối với hoàng tử Ren(chuyện này bà Tulip này lão một cách trắng trợn)

_Tao chưa bao giờ thấy hoàng tử Ren đối xử tốt với mảy.....có lẽ anh ấy chỉ dùng qua đường thôi

và tất nhiên cụm từ " dùng qua đường" đã đụng chạm tới cái lòng tự trọng của cô ấy,không chỉ Tulip nổi khùng mà Layon còn nổi điên hơn.Layon bước đến liếc mắt nhìn Mery

_Mảy nên nhớ kẻ mà đang đeo đuổi Ren là cái người chỉ muốn chức vị và con mảy sẽ không bao giờ có được phúc phận đó đâu.Hãy coi lại tụi bây là ai đi

_Còn nữa.....một lần nữa mảy mà đụng chạm đến danh dự của tao mảy sẽ không yên đâu

Tulip chêm vào lời của Layon khiến cả mọi người trong căn phòng học giờ bao vây lấy họ.Và trong số đó,đã có người lên ra ngoài.Một lát sau tại lớp học của Ren và Laura

_Hoàng tử Ren ời hoàng tử Ren

_Gi vậy....Ren đáp một cách thờ ơ.Nicky lúc đó cũng đang ở cạnh Ren nhường đôi mảy lên một cách ngạc nhiên

_Thưa...thưa hoàng tử...tiểu thư...tiểu thư

_Tiểu thư gì thì nói nhanh lên lắm nhảm lắm nhảm ồn ào mệt_Ren nhăn mặt khó chịu khiến kẻ học sinh đó sợ khiếp chạy cả mồ hôi.Lúc đó Laura mới lên tiếng

_Có gì nói nhanh lên đi...chả lẽ cậu không thấy hoàng tử Ren đang bực tức sao

_Dạ thưa tiểu thư Laura,hoàng tử Ren và hoàng tử Nicky,ở lớp dưới của chúng thần đang có 1 cuộc ẩu đả giữa tiểu thư Mery và tiểu thư Tulip,Layon ạ

Nghe nhắc đến tên em gái mình,Laura tức tối kéo tay Ren nói

_Hoàng tử,xuống đó xem

Ren gật đầu rồi nhìn liếc qua Nicky và hỏi

_Em đi cùng chứ

_Dạ tất nhiên ạ

Thế là ba người cùng oai phong tiến xuống lớp học của Tulip.Ngay lúc đó ở lớp học,Mery đã bị Layon trói chặt tay.Tulip nhìn Mery cười

_Bây giờ tao cho mảy ăn cháo thần lẫn nhá....

Tulip vội nhảy lên bàn vươn đôi tay mảnh khảnh để chụp lấy con thần lằn đang ngon lành ăn mồi

Tulip vuốt ve con thần lằn một cách âu yếm(con nhỏ này điên rồi). Cô nhìn nó nựng nựng khiến mọi người xung quanh trở mắt nhìn hành động không ra dáng một tiểu thư như Tulip.Layon nói to

_Xin lỗi nhá em thần lằn đáng yêu....cho chị xin chút thịt của em bởi vì người bạn yêu dấu của chị đang đói(Hix....kiểu này....con thần lằn nó mà hiểu được tiếng người chắc bỏ chạy mất dép)

Mery lúc này sợ đến cả mồ hôi,cô nuốt nước bọt nhìn con thần lằn.Tulip đưa con thần lằn đến trước mặt Mery rồi đặt nó lên làn da mềm mại của cô ta.Mery sợ quá thét lên

_ÁAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

_Dừng tay.....

Tiếng quát phát ra,Tulip đứng khựng lại rồi nhìn lại phía sau.Ồ đó,Ren,Laura và Nicky đang nhìn cô một cách kì lạ.Tulip mỉm cười nhẹ rồi giả vờ bước đến

_Chồng yêu của em...

Bỗng,tự dưng Tulip ngã về phía trước và đưa cả con thần lằn vào miệng của Laura.Tulip đứng dậy cười hi hi

_Sorry nhá cô bạn.....tui lỡ chân nên.....

Laura lúc đó tái sầm mặt mày,nhỏ ngay con thần lằn ra và trừng mắt nhìn Tulip.Layon lúc đó cười to rồi bước đến hỏi với giọng mỉa mai

_Thần lằn ngon không hả tiểu thư....lần sau tui tui sẽ cho cô ăn món hấp dẫn của cặp đôi Tulip Layon này.Bật mí đó là món rắn trộn gỏi(her her.....món gì độc chiêu vậy nè)

Mery bước đến từ đằng sau nắm tóc Layon rồi giật mạnh ra sau khiến Layon bất ngờ phát lên một tiếng

_Á.....

Nicky giật mình vì hành động đó nhưng cậu chàng và Ren càng ngạc nhiên hơn về hành động của Tulip.Chả là nhanh như sóc,cô chụp vội con thần lằn dưới đất dí lên mặt Mery rồi nói

_Cô cũng muốn thử món ăn của tôi chứ gì....đây nè ăn đi

Mery hoảng sợ buông chùm tóc dài của Layon ra,nhảy bật lùi về phía sau.Cũng may lúc đó,Nicky kịp thời đưa đôi bàn tay đỡ Mery chứ không thì cô ta đã rơi xuống sàn.Laura bước đến và nói

_Mày sẽ phải trả giá đắt đó Tulip à.....mọi chuyện sẽ bắt đầu ngay thôi

Thế nhưng,lúc đó Ren đặt tay lên vai Laura,mỉm cười nhẹ nhàng và nói:

_Bình tĩnh nào Laura....làm gì em phải giận dữ vì con nhỏ khủng như vậyđể con nhỏ xấu xí này anh xử cho

Nghe thấy vậy,Tulip quăng luôn cả con thần lằn ngay mặt Ren và nói

_KHùng cái đầu ông....xấu xí cái đầu ông.....nhìn cái mặt ông tui muốn mửa quá....

Tulip nhìn Ren mỉa mai.Lúc đó,Layon lên tiếng

_Muốn xử bạn tui thì bước qua xác tui trước nè....ông tưởng ông là hoàng tử này nọ mà tui sợ sao....ông nhầm tưởng rồi đó

Ren nghe đến vậy tức ngọng hống bởi lẽ đây là lần đầu có 2 nữ sinh dám nói mình như vậy.Nicky nhếch môi cười rồi đến sát Layon nói nhỏ vào tai Layon

_Sợ đến lúc đó cô không chịu được thôi

Layon sẵn thế xoay đôi tay qua và thế là....."Bụp".....một cái tát tai nằm trọn lên mặt Nicky.Cái tát đó khiến mọi người trở mắt sững sờ nhìn và khiến Nicky giận tím mặt.Tulip phá lên cười

_Hahaha.....đánh đẹp lắm.....không quá là nhỏ bạn thân của tao

_Xin đa tạ xin đa tạ

2 đưa cười híp lại cả mắt mà không hề để ý Mery và Laura đã tiến đến gần mình. Khi phát hiện ra thì Tulip bất ngờ nhảy núp sau lưng Layon và yếu ớt

_ Tao sợ quá mày ơi.....sợ quá.....sợ người ta đánh tao quá

Nghe đến đây cả Ren và Nicky cùng Laura cũng không thể ngờ đây chính là Tulip. Nhưng rồi, mọi chuyện vỡ lẽ ra. Tulip phá lên cười một cách ngạo nghễ rồi dương đôi mắt đầy căm phẫn nhìn từng người một..... và ánh mắt ấy dừng lại Ren lâu nhất. Tulip nói

_ Muốn đánh nhau hả....tôi đây....con Tulip này không có ngăn mấy người đâu

_ Đúng....tuy tui 2 nhưng lũ nhà giàu các người sẽ không bao giờ đánh lại chúng tôi đâu. _ Layon phản tiếp.

Ren bước đến nhếch môi nói

_ Tại sao cô gây sự với Mery hả.....nói.....

_ Tôi nói thì sao không nói thì sao.....Tulip cao giọng

_ Tôi bảo cô nói.....Ren bước đến gần sát Tulip tròn mắt. Trong một thoáng, Tulip có cảm giác rùng mình và rồi

_ Tulip.....con ở đâu.....trả lời mẹ đi.....Tulip.....về với mẹ đi mà

Giọng bà Lyly lại vang lên, dòng điện mạnh đó lại một lần nữa chạy trong người Tulip khiến cô hét lên

_ AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....

Ren giật mình nhìn Tulip bằng ánh mắt lạ lẫm....Layon vội chạy đến cạnh Tulip, đỡ cô ấy nhẹ nhàng. Tự dưng, lúc này, Layon lắc đầu không ngui và một giọng khóc lóc khác vang lên

_ Layon....sao con ngủ hoài vậy nè....dậy đi.....

Layon và Tulip ngã xuống sàn một cách nhanh chóng. Tulip đưa đôi mắt oán hận nhìn về phía Ren và thì thào với giọng yếu ớt

_ Tôi gây sựvới.....với.....nhỏ đó.....vì.....nó.....đám.....đám.....xúc.....xúc.....phạm.....tôi

Và rồi không hẹn cũng gặp.....cả Tulip và Layon cùng thét lên, một tiếng thét gầm trời

_ MEEEEEEEEEEEEEEEEE.....

Và hai cô ngã gục xuống sàn, nhắm mắt một cách đau đớn.....

Chuyện gì đang xảy ra, chuyện gì vậy.....?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Người Đó Là Ai

Ren vội vàng bế Tulip lên, hắt cặp mắt nhìn Nicky một cách ngu ý. 2 người vội vàng chạy nhanh về phía phòng y tế của trường. Ren và Nicky nhanh chóng đặt Tulip và Layon xuống giường. Cô y tá nhìn Tulip và Layon rồi chuẩn đoán. Sau một thời gian, cô y tá nhìn Nicky và Ren rồi lại nhìn Tulip và Layon một cách lo lắng. Ren hỏi

_ Cô ơi.....cho ta biết hai người đó bị gì vậy?

_ Ồ...ơ...không sao hoàng tử ạ....hoàng tử cho hai cô ấy uống cái này đi

Cô y tá lúng túng trả lời rồi đưa viên thuốc màu đỏ cho Ren và Nicky. Nicky cầm viên thuốc xoay xoay rồi lại hỏi

_ Đây là loại thuốc lần trước Tulip uống mà....chả lẽ hai người đó cùng nhau bị một căn bệnh sao

_ Thừa hoàng tử....thần không biết ạ.....

Nicky nhìn Ren rồi nhìn cô y tá một cách lạ lẫm.Cậu vội đỡ Layon dậy và đặt viên thuốc vào môi cô ấy.Cũng như lần cứu Tulip,Nicky hôn lên môi Layon một cách nhẹ nhàng.Bất chợt,Nicky giựt mình nhìn sừng sững Layon một cách ngạc nhiên.Tím cậu ta đập mạnh hơn bình thường,đôi mắt nhìn Layon cũng khác lạ,và điều đó không tránh khỏi cái nhìn lạ lẫm của Ren.Ren hỏi

_Nè....làm gì em sưng người cả ra thế Nicky....chả lẽ.....

_Không...không có đâu

Chưa kịp nghe hết câu hỏi của Ren,Nicky đã lúng túng vội vàng xua tay khiến Ren bật cười.Nicky đỏ mặt nhìn qua Ren và nói

_Anh không cho con nhóc đó uống thuốc hả.....

_Anh cho bằng nhiều cách sao nó không chịu vào.....Ren ngơ ngác trả lời.

_Anh Ren à,anh phải hôn con nhóc mới được.Nicky trả lời.

Ren nghe thấy vậy nóng mặt la lối nói

_Thôi...không bao giờ anh hôn cái con bé xấu xí này đâu....

_Vậy để em.....Nicky giựt viên thuốc trên tay Ren một cách bất ngờ khiến cậu ta trở tay không kịp.Ren nhảy lên chụp lấy

_Đưa đây....anh làm được rồi....

Ren lấy lại viên thuốc và trao thuốc cho Tulip.Cũng như cảm giác của Nicky,Ren quên mình đang hôn Tulip nên cứ để vậy.Bỗng dưng,mắt Ren chạm phải đôi mắt đang nhấp nháy mở của Tulip.Tulip dùng cái chân đẹp đẽ của mình và tống ngay bụng Ren khiến Ren bay từ giường ra ngay tường.Tulip hét

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....cái tên biến thái.....ai cho....ai cho...anh hôn tôi hả?>"<

Ren đứng dậy,phùì phùì cái áo,rồi nhăn mặt nhìn Tulip

_Tôi vừa cứu cô,mà cô dám làm thế này hả....cô tưởng tôi thèm hôn cô lắm sao....đồ con bé xấu xí....

_Ai bảo ông cứu đâu....

Bất chợt,Tulip nhìn qua và thấy Layon đang nằm đó,vẫn cặp mắt nhắm nghiền không chịu mở khiến Tulip quên cả mình đang bị thương.Tulip nhảy qua giường Layon và lay mạnh

_Layon....Layon....mày có nghe tao gọi không....mở mắt đi

Nicky và Ren vội nhìn qua Layon lo lắng.Nicky giựt vội tay cô y tá và hỏi

_Tại sao....tại sao cô ấy không tỉnh...người có cho cô ấy uống lộn thuốc không...

_Thần...thần chắc chắn là cho đúng thuốc.....nhưng....nhưng....không hiểu sao....

_Không hiểu gì....nói mau lên....đừng để ta nổi điên lên

_Thưa....thưa....hoàng tử....có lẽ...cô....cô....ấy.....cần....cần một giọt....giọt máu....của một quý tộc ạ

_Máu....?Máu của quý tộc.... ta....được không....

_Có lẽ được ạ.....

Cô y tá biến đổi sắc mặt và gật đầu.Nicky không suy nghĩ,cậu chuẩn bị đưa tay lên miệng cắn thì Mery chạy vào giựt vội

_Không....không được....hoàng tử không được cho cô ta uống máu của mình.....

Nicky ngạc nhiên nhìn Mery.Cậu vội hỏi

_Tại sao....tại sao ta không dùng máu của ta để cứu được Layon hả?

_Nếu hoàng tử cho cô ấy uống máu,hoàng tử phải cưới cô ta làm vợ...

_HẢ....cái gì....

Nicky ngạc nhiên nhìn qua Mery.Cái hành động đó khiến Tulip ngửa mặt,cô cắn môi và hôn nhẹ lên môi của Layon.Ren,Nicky và Mery há hốc miệng

nhìn Tulip. Ren vội bật gọi

_ Tulip.....

Tulip dường như không còn để ý tới xung quanh, cô cho Layon uống hết máu mình rồi lại cắn vào cặp môi mỏng đó. Lại một dòng nước máu nữa lại chảy ra. Tulip lại đặt đôi môi của mình vào môi của Layon. Một phút.... hai phút..... năm phút.... mười phút..... Layon nhấp nháy đôi mắt, rồi từ từ mở mắt ra nhìn Tulip. Tulip ôm Layon và khóc òa lên

_ Cảm ơn trời.... cảm ơn trời đã để mày mở mắt.....

Layon nở nụ cười nhạt rồi cố gắng ngồi dậy. Đặt đôi tay yếu ớt lên đôi môi đang rướm máu của Tulip.....

_ Mày đã cứu tao.... cảm ơn mày.... con bạn thân của tao....

Tulip ôm Layon vào lòng rồi liếc mắt nhìn Ren, Nicky và Mery lạnh lùng nói

_ Mấy người có thể về... tội tôi gần chết rồi đấy. Mừng chưa....

Tulip lại nhẹ nhàng dìu Layon đi. Ren và Nicky nhìn theo định gọi nhưng hai người không thể cất nên lời.

Tối hôm đó, Nicky ngồi trong căn phòng khách và ngơ ngác nhìn ngôi nhà cả mình

_ Em sao vậy Nicky?

Ren bước xuống nhìn Nicky bằng ánh mắt lạ lẫm. Nicky không cười, chỉ nói nho nhỏ

_ Chẳng lẽ em sai hả anh.... em đã không cứu Layon....

_ Em đâu sai,.... cũng như em nghe Mery nói, nếu cho cô ta máu của em, em phải lấy cô ta.

_ Nhưng tại sao chứ....?

_ Ừ nhỉ... tại sao?.... Ren bất giác ngáp ngừng hỏi lại chính mình. Và rồi, hàng loạt câu hỏi liên tiếp nhảy ra trong đầu Ren. Lúc đó, vua Roenxi bước đến, đặt tay lên vai Ren

_ Ăn cơm thôi các hoàng tử của ta....

_ vâng ạ.....

Ren và Nicky vội vàng gật đầu đi theo vua Roenxi. Một ngày không mấy may mắn trôi qua.

Hôm sau, Tulip trở lại trường. Cô ngạc nhiên khi thấy mọi người đang xì xào bàn tán

_ Nè.... nghe tin gì chưa.... sẽ có một hoàng tử nữa xuất hiện ở trường ta đó. _HS1

_ Vậy à.... không biết anh ấy sao nhỉ? _HS2

Tulip vừa xuống xe đã chạy đi tìm Layon. Hai người xuống canteen ngồi ăn sáng. Bỗng, tiếng la hét khiến mọi người vội vàng đổ dồn cặp mắt nhìn về phía cửa. Ở đó, một chàng trai xuất hiện với vẻ mặt tươi sáng. Tulip, và Layon vẫn bình thường ngồi nhai mì một cách vô tư. Bỗng dưng

_ Tulipppppppppp

Nghe tiếng gọi tên, Tulip cùng Layon ngước mặt lên nhìn. Layon há hốc mồm nhìn người đó và hét to khiến Nicky và Ren cũng mọi người quay lại nhìn Tulip và Layon

_ Là anh sao.....

Tulip và Layon chớp chớp mắt nhìn người con trai đang từ từ bước vào. Một vẻ đẹp thanh cao toát lên

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 12: Đáp Án Khó Hiểu

Tulip nghe Layon nói liền nhìn qua lạ lẫm, cô nàng húc húc cái tay của mình lên hông của Layon và hỏi nhỏ

Chuyện...chuyện...chuyện.....gì vậy.....mày...mày...quen....quen...anh...ta sao?

Layon gật đầu nhẹ nhàng mà mắt vẫn không rời cậu trai đó. Cô nàng trả lời

_Mày còn nhớ lúc ở trường mày đột nhiên ngất xỉu không?

Nhớ mang máng đó

—Anh ấy là hotboy của trường mình...

Ừ....hotboy gì mà tao không nghe thấy nhĩ...Tulip tròn xoe mắt thật thà thú nhận

_Tại màý có đề ý đầú...tên anh ấy là Pyo đó

P...Py....Pyo?

 $\dot{U}...$

_Nè....Layon....sao em cũng ở đây vậy?

Người con trai tên Pyo bước đến nhìn Layon và ngạc nhiên hỏi. Layon cười cười rồi đưa cánh tay phải lên xoa xoa cái đầu mình.

Layon nói

Em...em không biết nữa....

Nicky và Ren cùng Laura và Mery bước đến cạnh Pyo. Ren ngao nghể nói

Nè....ngươi mới vào không biết trên tháp hay sao mà không chào hai hoàng tử tui ta hả?

Gì chứ.....ngươi có làm không đó.....Pyo đáp trả và nhướn đôi mắt lên nhìn Ren

Ren nắm tay lại và tặng cho Pyo một cái thật chí mạng. Mọi người thét lên, Layon và Tulip dang hai tay ra chặn trước Pyo. Tulip nói

We.....ông không biết lịch sử hả.....đừng tưởng mình là hoàng tử mà thích làm gì thì làm nhé.....

Em tránh ra Tulip....cả em nữa Layon

Pyo đẩy nhẹ Tulip và Layon qua một bên,cậu dùng hết sức và đánh trả Ren....Thế là hai gã đàn ông cùng nhau chinh chiến.Nicky thấy vậy liền nhảy vào giúp đỡ Ren.Layon lên tiếng

Gã Nicky kia....ông không biết nhuc là gì à.....2 người đánh một ra hệ thống gì chứ.....

Dường như không nghe lời Layon, Nicky vẫn không ngừng tay. Bỗng

Vua Roenxi đếnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnn.....

Cả canteen vội vàng quay xuống chào.....ngoại trừ Ren,Nicky và Pyo.Cả ba đứng khựng lại,tay vẫn trong tư thế sẵn sàng tiếp tục chiến đấu.Vua Roenxi bước từ từ đến bên 3 người,ông bắt đầu nói

Cả ba con dùng tay lái....

Thế là cả 3 buông nhau ra và nhìn vua Roenxi. Ông vẫn từ tốn nhìn Ren nói

Ren,Nicky ta vẫn chưa nói cho 2 con biết.....câu ấy là Pyo.....là anh em của con đó

_HAAAAAAAAAAAAAAAA.....Nicky cùng Ren há hốc miệng ngạc nhiên.....Thế là mọi người bắt đầu nhìn nhau bàn tán xôn xao.Vua Roemxi phớt lờ và tiếp tục

Pyo là con của ta,câu ấy sinh ra cùng năm với con nhưng trước con vài tháng Ren à....do đó Pyo là anh cả của con

Gì chứ....phu hoàng đang đùa với con à.....Ren nhả nhó mắt nói..

_ Giờ đã biết sai lầm của mình chưa hả?.....Pyo nhếch môi cười ngạo nghễ khiến Ren tức tối.

Tulip vội đứng dậy nhìn mặt Ren và le lưỡi

_ Lêu lêu.....cái mặt tức kìa....

_ Cô có im hay không thì bảo.....Ren sấn tới Tulip đưa tay lên dọa Tulip thì Pyo chụp tay Ren lại và nói

_ Từ nay,.....ta không cho cậu ăn hiếp Tulip nữa.....tuy cô ấy là vợ cậu nhưng ta sẽ không để cậu làm hại cô ấy đâu

Ren và Pyo đương hai đôi mắt nhìn nhau sừng sững Vua Roenxi thấy vậy liền nói

_ Pyo à.....con đã đi xa một thời gian,nay con học cùng lớp với Ren nhá.....thôi ta về đây

_ Dạ.....phụ hoàng về mạnh khỏe

Pyo cuối đầu chào rồi đưa tay kéo Layon cùng Tulip đi để lại cái ánh mắt tức tối của Ren đằng sau,cùng lời bàn tán xôn xao.Nicky bước đến đặt tay lên vai Ren nói nhỏ

_ Bình tĩnh anh hai...

_ Đi thôi....

Ren giận dữ nói và quay lưng bước ra khỏi canteen,theo sau là Nicky,Laura và Mery.Trở lại bên Pyo,tại sân thượng,Layon hỏi vợ Pyo

_ Ủa....tại sao anh lại ở đây ạ....?

_ Em có biết ở đây là ở đâu không?...Pyo nhìn cả hai người con gái ngồi trước mặt mình bằng ánh mắt đăm đăm

Tulip nhỏ nhẹ nói

_ Dạ không ạ.....

_ Cũng đúng....đây là một nơi hữu danh vô thực.....hữu thực vô danh.....Pyo gật gù nói một cách khó hiểu khiến hai cô bé đưa mắt nhìn nhau.....Layon nhăn mặt nói

_ Anh nói cái kiểu thế này em còn không hiểu huống gì cái con Tulip ngu đần này.....(Nói bạn vậy đó)

_ Ê....mày kêu ai ngu đần hả.....tao véo tai mày giờ

Tulip cau có nhìn qua Layon làm động tác mình họa khiến Layon ôm bụng cười.Pyo cũng nhìn Tulip cười rồi lại giữ vẻ nghiêm mình nói

_ Giờ không phải lúc ta nói cho em....nhưng các em phải nhớ không bao giờ và không được yêu ai hết khi ở đây.....lúc đó ta mới có cách giúp các em trở về nhà của mình.....hiểu chưa?

_ Nhưng....nhưng....tại sao em lại.....Layon hỏi.Pyo đưa tay lên miệng rồi lắc đầu nháy mắt nhìn Layon và mỉm cười

_ Không hỏi nữa nhé....nhớ lời ta dặn....thôi....trở về lớp các em đi nào.....

_ Nhưng anh.....sao anh lại ở đây

_ Anh đã bảo mà.....

Pyo mỉm cười rồi quay lưng bước đi,Layon nhìn theo cái bóng đáng ấy,Tulip quay qua nhìn Layon và nói

_ Anh ta sao biết tao vậy nhỉ?

_ Cái đầu thần kinh của mày ai mà không biết....hahahaha

_ Thần kinh cái đầu khi mày....Tulip le lưỡi và nhe răng cười

_ Đầu tao khi vậy đó....đầu tao vậy thì đầu mày cũng vậy

_ Á....cái con này....dám nói lại tao hả....

_ Lêu lêu....đồ đầu khỉ

_ Đứng lại....con nhóc kia đứng lại....Tulip rượt theo Layon với bộ mặt nhăn như khi

Một lúc sau,Layon đứng lại và cười cười

_Không đùa nữa,về lớp thôi

_Ừ....

Tulip gật đầu....hai cô nàng nắm tay nhau trò chuyện vui vẻ....thế nhưng bên ngoài vẻ mặt đó,Layon đang suy nghĩ vấn đề của mình...."Gì là hữu danh vô thật....hữu thật vô danh....nơi này là đâu....tại sao anh Pyo biết"....Hàng ngàn câu hỏi đang được giải đáp....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Chuyến Đi Chơi Dài Ngày

Tulip và Layon cùng trở về lớp.Một lát sau,thầy giáo bước vào,không khí chào đón vẫn như bao buổi sáng khác.Khi cả lớp ổn định,thầy giáo bắt đầu nói

_Các tiểu thư và các công tử à,ta muốn thông báo với các trò một việc.....

_Việc gì nói nhanh đi ông thầy....Cả lớp nhao nhao (Hix nói chuyện với thầy mình như vậy đấy.=)

_Ngày mai,cả lớp chúng ta sẽ được đi một chuyến dã ngoại....

_Wow.....đã....đã quá....Mọi người vỗ tay rầm rầm la oai oai.Bộp....bộp....tiếng gõ vang lên khiến mọi người ngừng tiếng cười nhìn về phía tiếng động đó.Chả là nghe vậy hứng khích quá,Tulip cầm cả chiếc giày gỗ lên bàn khiến mọi người ngã lăn ra dưới đất vì cười.Layon nhăn mặt ngo qua

_Mày làm cái quái gì vậy hả Tulip?

_Tao tán thưởng đó chứ.....Tulip trả lời với khuôn mặt ngây thơ vô tội và làm cho Layon suýt nữa ngã theo những người trong lớp.Layon dí ngón tay trở của mình vào trán Tulip nói

_Tán thưởng cái đầu khi mày

_Đề nghị các trò im lặng,ta cần phải nói cho xong.....E hèm....Đặng hắng một hơi rồi ông thầy giáo nói tiếp_Cũng như các trò biết trong trường chỉ có lớp ta là nơi tập trungnhững người quý tộc vì thế chuyến đi chơi lần này chỉ có lớp ta.....

_Sao chán vậy.....cả lớp bắt đầu oai oai nói khiến ông thầy giáo phải đặng hắng thêm một lần nữa

_Ta chưa nói xong mà.....còn có thêm 3 vị hoàng tử của nước ta và tiểu thư Laura cùng Julia....

_Hoan hô.....hay quá.....các hoàng tử đều đi.....(Herherr thật ra lớp này con gái chiếm số đông ấy mừ).

Tulip nghe đến vậy nhăn mặt nhìn sang Layon

_Ê mày....tại sao 2 cái thằng oắt con đó với cái con quý cái của tụi nó được đi cùng thế...thật tức mà.....nghe vậy,Layon đưa tay lên cười mím

_Họ là hoàng tử công chúa của trường mà....cũng vui khi có anh Pyo đi cùng nhì....Layon vừa nói hết câu liền vội bịt miệng lại từ từ liếc sang Tulip.Thấy cô nàng đang nhấp nháy đôi mắt cười cười,Layon vội ôm mặt lại che dấu cái đỏ mặt của mình.

Trên bục giảng,ông thầy vẫn nói tiếp

_Cuộc hành trình của chúng ta kéo dài 1 tuần....và địa điểm thi sẽ bí mật để cho các trò có ngạc nhiên....khi đi nhớ chuẩn bị đủ loại áo quần...

_Wow....mày nghe gì không Tulip....1 tuần đó....Layon quay qua lay lay cái tay Tulip.Tulip gật đầu mà mắt vẫn không hề chớp,cô bé đang nhìn những nụ cười ngạc nhiên của các thành viên trong lớp,bỗng Tulip chuyển đề tài

_Tao nhớ mấy đứa ở lớp mình quá Layon à.....biết khi nào mới gặp được tụi nó đây,nhất là nhò Lala.... lúc nào cũng khóc vì trò đùa của tao

Layon vội tắt ngấm nụ cười mới nở,cô nhìn sang Tulip và thấy Tulip đôi mắt đang ươn ướt,Layon nhẹ nhàng

_Tao tin chúng ta sẽ trở về được thế giới ấy...chuyện đầu tiên là phải cố gắng thuyết phục Pyo để hỏi anh ta đang có chuyện gì xảy ra

_ Nhưng bằng cách nào chứ...tao đâu làm được?

_ Mày làm được vì Pyo thích mày....

_ HAAAAAAAAAAAAA mày hay đùa.....Tulip không tin vào lời của Layon thế nhưng Layon không tỏ thái độ gì vẫn chậm rãi nói tiếp

_ Tao biết mày làm được nếu mày không chịu thì có lẽ chúng ta mãi mãi kẹt ở thế giới này.

Tulip không nói gì chỉ im lặng suy nghĩ nhưng tất cả hiện lên trong đầu cô chỉ là cái nụ cười nửa miệng đều cán đó.....nụ cười mang giọt máu hoàng gia

Và thế là hình bóng Ren hiện lên trong đầu Tulip.Tulip nhắm mắt lắc cái đầu lia lịa khiến Layon trở mắt nhìn

_ Mày lắc cái đầu gì vậy không đồng ý à...vậy thôi....

Tulip hót hơ hót hải xua xua nói

_ Mày vô duyên quá đi....tao đang tập động tác cổ cho nó khỏe người ấy mà....(Ai có nhu cầu tập động tác cổ thì hãy lắc đầu như Tulip ấy....có ngày gãy cổ như chơi)

Layon liếc mắt rồi đợi lúc thầy không để ý,cô đưa đôi tay lên cổ Tulip cầm lắc mạnh khiến cô nàng chao đảo gào gừ

_ A cái con này,mày làm cái trò gì thế...đứt cổ tao giờ

_ Còn tập nữa không...tao giúp mày tập nè...tập đi....

Layon nói một cách xăm xía khiến Tulip cười

_ Thôi...tha cho tui trôi ơi....tui không tập nữa...

_mày mà cũng biết sợ hả.....khà khà....

_Sợ cái đầu rụng đi tong thôi mày ạ....

Suốt cả tiết hôm đó,hai cô nàng chọc phá nhau suốt....đâu phải chỉ hai cô nàng ồn ào đâu,cả lớp đang ồn ào đấy....thì tại cái tin đáng quan trọng này mà.....Cuối giờ,Tulip nhảy mất với Layon nói

_ Chơi nổi ghen mày

_ Ok...thích thì chịu....Layon cười tủm tỉm chấp nhận

_ Vậy sáng mai gặp nhé honey...bản cô nương về đây.....Tulip hôn gió Layon rồi ra cổng đứng đợi Ren,Nicky và Pyo

Tối hôm đó,mọi người hỏi ý kiến vua Roenxi về buổi đi chơi và được ông ấy đồng ý.Thế là sau bữa cơm,Tulip chạy vội lên phòng đóng cửa lại và lôi ra những bộ đồ nổi nhất mà cô đã dùng tiền của vua Roenxi cho mua được.Tulip sắp xếp đầu vào đó rồi lại bắt đầu ngồi vào bàn,lấy giấy bút ra vạch vạch những kế hoạch trên chọc mới mà cô vừa nghĩ ra(bệnh điên tái phát).....

1 giờ....hai giờ....ba giờ.....và rồi cuối cùng ngày mai đã đến,Tulip đã dậy từ lâu và xuống đại sảnh từ trước, đi tới đi lui rồi lại nhìn đồng hồ.Pyo bước đến cạnh Tulip

_ Nè...em làm gì mà đi lui đi tới vậy....hay là thích chuyển đi chơi này quá nên không ngủ được?

_ hi...không có đâu,...em phải đợi Layon....vậy à....

Lúc đó Ren và Nicky cùng bước xuống lờ mờ mắt nhìn Pyo rồi bỏ ra ngoài cửa.Tulip nhìn cái mặt Ren lờ mờ rồi cầm cái ly vàng nhựa đôi ngay đầu Ren và nói

_ Cái thằng kia.....ông không biết lễ phép hả....sáng sớm phải chào anh hai ông rồi mới đi học chứ.....

_ Kệ tôi....cô có quyền gì nói vậy với tôi hả...Ren quay phát lại hét vào mặt Tulip.Tulip nhìn Ren và mỉm cười rồi nói nhỏ

_ Thì đây là quyền nè....

Nguyên một cái ly nhựa khác dính ngay mặt Ren khiến cậu chàng tức tối đến đỏ mặt.Nicky thấy vậy liền kéo Ren lại và nói

_ Nè anh...quân tử trả thù mười năm chưa muộn...đi thôi.

Nicky kéo tay Ren đi ra ngoài cổng thì bắt gặp chiếc xe đen đang từ từ tiến vào.Cũng lúc đó,Pyo chào tạm biệt Tulip và ra khỏi cổng....thế nhưng cậu lại

không hề biết có chiếc xe đen đi vào. Layon ngồi trong xe mỉm cười nhìn theo Pyo. Và rồi cô chạy vội vào lâu đài, kéo Tulip lên lầu. Hai cô nàng bắt đầu giúp đỡ nhau trong công việc trang điểm. Một lát sau, hai hình ảnh ban đầu đã biến mất. Tulip và Layon nhìn nhau rất ưng ý rồi chạy vội ra xe sau khi chào hỏi vua Roenxi. Chiếc xe dường như lăn bánh nhanh hơn. Trong tích tắc, chiếc xe đen đó từ từ tiến vào cổng. Mọi người đang làm thủ tục chào hỏi 3 vị hoàng tử như mọi bữa liền đưa mắt nhìn chiếc xe. "Cạch, tiếng mở của từ từ vang lên.... Trong xe, bước ra một cô bé mang phong cách bụi đời tiến ra. Ren, Nicky, và Pyo há hốc miệng... nhưng không chỉ có ba chàng hoàng tử này mà còn cả hội trường nữa. Pyo mỉm cười bước đến cạnh cô bé nói

_ Em ngẫu thật đó Tulip à....

_ Anh quá khen rồi anh Pyo.....nhìn bên kia kia

Tulip chỉ tay sang chiếc xe đen, Nicky và Ren cùng nhìn qua thì thấy Layon bước xuống và đang một mình vươn vai

Mọi người sững sững nhìn Layon....cái dáng đẹp đẽ đó khiến cả lũ con trai chảy cả máu mũi.....Nicky nhìn Layon không chớp mắt, và điều đó khiến Mery khó chịu. Ông thầy đến và bắt đầu nói

_ Được rồi, đủ rồi....chúng ta bắt đầu lên xe....

Khi mọi người đang lật đật leo lên chiếc xe bus dài kia thì nghe tiếng nói to vang vọng

_ Chờ em với....chờ em với thầy ơi....

Mọi người đều ngoái nhìn ra và lại một lần nữa xôn xao khi thấy bộ đồ cô bé đó mặc...lại một phong cách khác người nữa cộng khuôn mặt baby khiến lũ con trai cứ ngây ngơ ra. Cô bé đó mỉm cười hồn nhiên nói

_ Julia có mặt thưa thầy....

Julia đã xuất hiện và cô ấy là ai ?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Chỗ Dừng Chân

_ Được rồi....lên xe đi Julia

Ông thầy ngoắc ngoắc Julia bước lên xe. Cô nàng nhìn mọi người mỉm cười một cách thân thiện rồi tiến thẳng về phía ghế của Nicky hỏi nhẹ nhàng

_ Nè anh....Julia ngồi đây được không?

Nicky ngỡ ngàng vì cách xưng hô lạ thường của Julia liền sững sững nhìn cô ấy. Julia mỉm cười rồi lại nói

_ Ủa không được hả....vậy Julia ngồi chỗ khác....

Julia tính quay lưng đi thì Nicky vội vàng chụp tay Julia lại và nói

_ Được chứ, Julia ngồi đi..

Nicky nhích người qua một bên để chỗ trống cho Julia. Mery thấy vậy liền nhăn mặt

_ Kia hoàng tử....sao để nhỏ đó ngồi cạnh hoàng tử....em không chịu đâu..

_ Không sao mà Mery...

Nicky cười rồi xoa đầu Mery. Layon bất chợt ngó sang Nicky thấy hành động cầu ta liền nói với Tulip

_ Cái thằng nhóc đó làm như mình là cot nít không bằng

_ Kệ nó đi Layon...tao chuẩn bị cho mày xem một màn kịch hấp dẫn nè

_ Màn kịch gì vậy....sao không nói tao biết...

_ Bí mật...

Tulip nháy mắt với Layon rồi tự biên tự diễn và tất nhiên là tự mỉm cười một mình như nhỏ điên.Layon trở mắt nhìn Tulip rồi đưa bàn tay lên trán Tulip nói

_ Con này....có điên không nhì

Đang cười nghe câu nói đó,Tulip nhìn san Layon chau mày

_Điên cái đầu khi mày....

_Á...à....cái con này dám.....

_Thôi.....stop hai tiểu thư,cho anh nhờ

Pyo ngồi ghế xe ở trên lên tiếng khiến Tulip và Layon nhìn nhau im bật.Layon cười nói

_Hi....hi.....tụi em giỡn thôi

_Ta biết chứ....nhưng hai em nên ngồi yên thì hơn không thôi dễ có tai nạn lắm

Tulip hất cái mặt lên và đứng dậy với tay qua cái ghế rồi bất thành linh néo vào tai Pyo nói với giọng ranh mãnh

_Nè....anh mà không thôi cái trò hay nhắc nhở là em véo tai anh đấy.

_Hi...thôi....cho anh xin Tulip à...đau quá....

Pyo mỉm cười và cầm bàn tay đang véo Tulip thật chặt khiến Tulip bất ngờ giựt vội tay lại.Tất nhiên cái nắm tay đó không qua khỏi ánh mắt của Layon và đặc biệt hơn là Nicky và Ren.Ren tuy không tức nhưng trong giọng nói của cậu ta có vẻ là muốn ăn tươi nuốt sống Pyo vậy.

_Cái con nhỏ Tulip chết tiệt đó...đã cưới chồng rồi mà còn để người khác cầm tay....

Nicky vội nhìn qua mỉm cười

_Nè....không phải anh đã yêu nhỏ đó rồi chứ....

_Em này....bậy quá....anh mà yêu con nhỏ xấu xí đó anh chết liền.....người anh yêu là Laura nè....

Nói rồi Ren quay qua vuốt má Laura khiến cô nàng mỉm cười một cách thích thú.

)

Pyo nhìn cái vẻ mặt của Tulip rồi phì cười nói

_Anh thua em rồi đó...hahaha.....nhìn cái mặt tếu lâm quá....

_Xì....tếu lâm nhưng vẫn đẹp mà....Tulip lè lưỡi và cười cười.Pyo lại nói

_hahaha.....thua em luôn.....không đùa nữa đâu nhá...cho em kẹo nè....cái này của Layon

Pyo mỉm cười chìa ra những cây kẹo mút ngon ơi là ngon....ngon kinh khủng....ngon đến nỗi tác giả nhìn phải thèm(Ồ.....tác giả vô duyên oà>"

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Ngày Thứ Nhất

Tulip và Ren cùng xách hành lý vào tận phòng ngủ,Tulip vội thả mình xuống chiếc giường nệm mới toanh đó và mỉm cười thành thạo.Ren thì đứng cạnh cửa sổ nhìn ra ngã vườn hoa.Trong một chốc lát im lặng,tiếng thở dài của Tulip đã khiến Ren tò mò hỏi

_Sao cô thở dài thế....

_Mắc mớ gì anh mà hỏi(her her...tuy là đã có thay đổi cách xưng hô từ ông sang anh nhưng cô bé Tulip vẫn con ngạo mạn chán...)

_Không cho biết thì thôi....Ren lẻ lữoi quay mặt lại ngả cửa sổ.Lại một lần nữa khung cảnh trở về sự yên tĩnh của nó.Và rồi,một câu hỏi đã được đặt ra và người đặt câu hỏi đó không ai khác chính là Tulip.

_Nè.....sao chúng ta không xuống dưới đó

_Thầy bảo phải ở đây nghỉ ngơi 30 phút....

_Anh có biết cả lớp sẽ đi đâu không..?

_Tôi không biết....đợt này không ai nói gì tôi cả....

_Vậy à....

Tulip chỉ hỏi có thể rồi lại im lặng.Một lát sau,cô ngồi dậy đi về cánh cửa sổ đối diện Ren và nhìn ra ngoài.Bất chợt cái cảm giác lạnh lạnh đó lại nổi lên trong Tulip.Tulip vội bật miệng hỏi

_Ren này....

_Gì....

_Anh nói đây là lâu đài nhà anh vậy tôi hỏi một vài điều được không?

_Hỏi đi....Ren bắt đầu quay lại và nhìn thấy ngả sau của lưng Tulip đang run lên một cách kì lạ...Tulip không hề biết Ren nhìn mình lạ lẫm thế nên cô vẫn hỏi

_Thế anh biết cái lâu đài kì bí kia là gì không....?

_Tôi không biết....cái lâu đài đó tôi chưa nghe phụ hoàng nói đến...

Ren bắt đầu tiến gần đến Tulip...càng gần càng thấy Tulip run mạnh hơn và những giọt mồ hôi càng đổ vã ra nhiều hơn.Tulip vẫn không hề hay biết về tình trạng của mình...lại tiếp tục nói

_Kì lạ....nó là gì mà không được bên mảng đến nhỉ...

Lúc này,Ren đã đứng bên cạnh Tulip,cậu đặt tay lên vai Tulip và vội hỏi

_Nè...cô có sao hay không thế.....sao run dữ vậy...còn chảy mồ hôi nữa.....

Tulip quay lại nhìn Ren mỉm cười nhạt nhẽo và nói trấn an

_Tôi không sao....

Một phút chốc,4 mắt nhìn nhau và một tiếng thét vang lên

_GIẾTTTTTTTTTTTTT.....

Tulip giật mình ngã ngược ra đằng sau....và trong phút chốc,Ren đã đỡ được cô ấy trong vòng tay.Nhìn lại thì thấy Tulip đã nhắm mắt,cậu bế Tulip lên và nhìn ra cái cửa sổ đó.....tòa lâu đài ấy hiện ra trong làn sương khói lạnh.....Ren khẽ rung mình rồi đặt Tulip lên giường.Cậu nhìn Tulip một cách sùng sùng rồi vội chạy đến phòng của Nicky mở cửa.Nicky nhìn ra mỉm cười nói

_Anh Ren đến chơi à....cái con nhóc bướng bỉnh kia đâu....?

Ren vẫn giữ nét mặt bình tĩnh,đi đến cạnh Layon và nói nho nhỏ bên tai Layon

_Tulip gặp chuyện rồi....đi thôi

Layon nghe vậy biến đổi sắc mặt,đứng dậy nhìn chăm chăm Ren.Ren quay trở ra và đưa cặp mắt nhìn Nicky đầy ngụ ý rằng hãy đi theo anh.Thế là trong phút chốc,Nicky chạy theo Ren,Layon cũng vậy và thêm Pyo nữa.Trong căn phòng ấy,Mery,Laura và Julia nhìn theo bằng một ánh mắt tò mò...Trở lại phòng Ren và Tulip,Layon chạy vội đến bên cạnh giường Tulip lay mạnh cô ấy

_Tulip...Tulip....mày sao vậy...Tulip...

Pyo nhìn Tulip rồi tiến đến,cuối đầu xuống từ từ....từ từ....gần sát mặt Tulip.Ren thấy vậy liền lôi tay Pyo ra và nói với giọng tức tối

_Nè...anh làm gì vậy...cô ấy là vợ tôi đó....

_Tránh ra.....nếu như em muốn cô bé mở mắt..

Pyo trả lời sau ánh mắt nhìn Ren chăm chú, rồi cậu vẫn cứ cúi sát xuống bên tai Tulip thì thầm cái gì đó. 5 phút.... 10 phút.... Tulip bắt đầu nhấp nháy đôi mắt và ngồi dậy. Cô bắt đầu rên

_ Lạnh... lạnh.... lạnh... quá....

_ Mặc đi...

Ren đôi chiếc áo ấm của mình lên đầu Tulip. Cô cầm chiếc áo nhìn Ren một hồi rồi mặc vào. Layon vội vàng hỏi

_ Mày sao vậy.... sao bất tỉnh thế

_ Tao không biết... tao đang đứng nhìn về phía cái lâu đài kì bí kia và trò chuyện với Ren thì có một cảm giác lạnh buốt từ phía sau lưng.... và rồi tao nghe ai đó mà không... giọng của rất nhiều người đàn bà.... họ hét lên "GIẾT"....

Đến lúc này, Layon hét lên và bật vội ra sau. Ren và Nicky nhìn Tulip một cách lo sợ. Ren vội nói

_ Tại sao tôi không nghe nhỉ?

Tulip nhìn qua Ren, nhướn chân mày lên hỏi

_ Anh không nghe ư.... sao lạ vậy.... rõ ràng có tiếng người mà...

_ Em khẳng định đó là tiếng đàn bà chứ... Pyo vội vàng hỏi Tulip. Cô nàng e dè trả lời

_ Em chắc chắn ạ

Layon nhìn qua ánh mắt Pyo và chợt thấy cậu ấy như tìm ra câu trả lời. Layon hỏi

_ Anh biết ai gọi phải không Pyo

Pyo nhìn Layon rồi lắc đầu miễn cưỡng

_ Anh không biết.... anh chịu rồi...

_ Nè.... thầy cho tập trung đây mấy bạn_ Julia từ đâu chạy vào và mỉm cười

Mọi người gật đầu rồi nhìn Julia. Ren quay qua hỏi Tulip

_ Cô đi được không thế?

_ Được...

Thế là Layon vội đỡ Tulip dậy và theo sau lưng 4 người đó. Tại phòng khách của lâu đài ngủ.... mọi người đã tập trung ở đó đông đủ. Cũng như mọi hôm, Ren và Nicky tách ra đến bên cạnh Laura và Mery. Tulip bắt gặp đôi mắt nhìn Ren mỉm cười với Laura, cô vội nắm chặt cái ống tay áo ấm mà Ren đã đưa cho mình. Thầy giáo bắt đầu nói

_ Bây giờ đã là 11h trưa, sau khi ăn xong bữa trưa thì chúng ta sẽ có kế hoạch vào khu mua sắm hay còn gọi là khu vui chơi của cái tòa lâu đài này...

Mọi người nghe thế vội hét lên mừng rỡ. Layon nhìn qua Pyo và hỏi

_ Nơi đó vui lắm hay sao mà mọi người vui thế anh

_ Ừ... ở đó có nhiều trò chơi lắm.... và còn có nơi để chúng ta mua sắm nữa

_ Chắc vui lắm... Layon đồng ý kết luận mà không nhìn Tulip....

Lúc này, cả đoàn người di chuyển sang nhà ăn. Và trong phút chốc, căn phòng sang trọng của nhà ăn hiện ra khiến Tulip và Layon cùng một số người trở mắt nhìn

Từng món, từng loại thức ăn được bày ra dưới sự phục vụ của những nhân viên sinh đẹp khiến bữa ăn hoàn thành một cách nhanh chóng. Sau đó, mọi người lại kéo nhau ra nơi mà thầy đã lên kế hoạch sẵn. Ai cũng cười vui vẻ trừ Tulip... cô vẫn còn ám ảnh bởi cái từ ấy... Layon biết vậy liền vỗ vai Tulip

_ Mày đừng lo.... tao sẽ ở bên cạnh mày mà

_ Ừ...

Câu nói của Layon khiến Tulip phần chần chừ hơn nhiều... cô nàng bắt đầu mỉm cười và chạy theo dòng người... trò chơi đầu tiên chắc hẳn là trò chơi thử lòng

dừng cảm rồi. Và thế là khuôn viên chiếc tàu lượn siêu tốc kinh hãi hùng dũng hiện ra

Tulip há hốc miệng nuốt nước bọt nhìn những đường ray ngoằn ngoèo cao vút. Cô nhìn sang Layon thì thấy con bạn thân của mình cũng không khác mình.... Tulip vội nhìn thầy nói

_Thầy ơi...em không chơi đâu....ghê quá....

_Nhưng thầy mua vé rồi....phải chơi....

Ông thầy vừa dứt lời khiến Tulip mồ hôi chảy còn nhiều hơn hồi nãy. Pyo đến cạnh Tulip nói...

_Nó không đáng sợ đâu...

Từng lượt một từng lượt một qua đi. Và cuối cùng chỉ còn có 8 người. Họ leo lên chiếc xe đỏ và sắp xếp chỗ ngồi.... Ren ngồi với Laura ở toa đầu, kế đến là Layon và Tulip...sau đó là Nicky và Mery...và cuối cùng là Pyo và Julia.... Chiếc tàu bắt đầu rục rịch rồi từ từ phóng chạy lên độ cao. Tulip vội khóc thét

_Huhuhu.....cho xuống đi....sợ quá...sợ...quá...

Ren quay lại nhìn cái mặt nhẵn như khi của Tulip mỉm cười. Và rồi....chiếc tàu phóng thẳng xuống với vận tốc kinh hãi. Lũ con gái trên tàu hét lên một cách sợ hãi. Trong lúc đó, Ren nắm chặt tay Laura và hôn nhẹ lên môi của Laura.... Trong phút chốc đó, trong làn nước mắt sợ hãi đó, Tulip đã nhìn thấy.... đã run lên trong tức giận.... Và rồi...chiếc tàu từ từ chạy chậm lại khi đang chuẩn bị cập bến.... Khi tàu dừng hẳn, Tulip nhảy vội ra xe và tìm đến một gốc cây ôm bụng nôn tháo ra.... Pyo chạy đến và hỏi

_Em không sao chứ...

_Em sợ...sợ quá....không chơi cái trò này nữa đâu

_Qua rồi...qua rồi mà...thôi tới đây...

Tulip vuốt mắt đứng dậy tiến đến lớp. Cô bước đến thẳng, cạnh Ren, cởi chiếc áo bên ngoài ra và nói

_Trà anh áo...cám ơn đã cho tôi mượn...

Ren đón nhận chiếc áo bằng cái nhìn lạ lẫm. Tulip nhìn Ren một lần nữa rồi quay lưng đi đến cạnh Layon. Cô nàng bắt đầu hỏi Tulip

_Sao vậy...đờ hơn chưa

_Ừ...đờ hơn rồi....

Trong khi chuẩn bị đến nơi vui chơi thứ hai thì cái giọng quen thuộc lại vang lên eo **

_Thầy.....mua kẹo.....em thích ăn kẹo

Mọi người nhìn lại thì thấy Julia chảy nước miếng rũ rượi khi nhìn đồng kẹo mút đang được phơi bày....

Tulip và Layon cũng như bị thôi miên tò tò đi đến nhìn kẹo mút một cách thèm thuồng. Tulip đưa cặp mắt đáng yêu nhìn về phía Pyo nhõng nhẽo

_Anh...mua cho em kẹo mút đi...

Pyo lắc đầu mỉm cười vì sự hồn nhiên này của Tulip liền móc túi ra mua cho Tulip và Layon kẹo. Laura đứng đó chống nạnh nói

_Hứ....làm như mình là con nít không bằng...

Một lát sau, Pyo trở lại với một chồng kẹo mút trên tay

Pyo phân phát cho các bạn nữ của lớp khiến mấy cô nàng này cứ bay như đang ở trên mây. Cậu đến cạnh riêng Tulip và Layon, chia ra 2 cây kẹo mút đặc biệt cho 2 cô bạn.

Dĩ nhiên cái hình trái tim là của Tulip ời.... còn ngôi sao kia là của Layon.... hai cô nàng mỉm cười cảm ơn rồi lại theo mọi người tiếp tục đến nơi vui chơi thứ 2... và chiếc ly quay là nơi tụ tập tiếp theo

Từng cặp bắt đầu ngồi với nhau... tất nhiên Layon và Tulip là một cặp ời... lúc này, Layon bắt đầu chú ý đến Nicky... cô nàng nói

_Sao 2 cái con người đáng ghét đó lúc nào cũng đi với nhau nhỉ...

Tulip không trả lời chỉ vì đang bận nhìn cặp Ren và Laura tình tứ bên nhau. Chiếc ly bắt đầu xoay vòng, Layon nhìn Tulip rồi nhếch mép cười gian... một lúc sau, bên ly của Mery thét lên, cô nàng vội bật ngược xuống và ngã ra khỏi ly..... Nicky thét.....

_Merryyyyyyyyyyyyyyyyyyy.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Tulip há hốc miệng nhìn Layon khi thấy cô nàng đang mỉm cười xảo quyệt. Chiếc ly bỗng dừng lại, Nicky nhảy xuống và thấy Mery đang trầy xước khắp người. Cậu nhìn trực qua Layon rồi tiến tới cầm tay Layon nói

_ Chính cô phải không?

Layon giương đôi mắt ngạo nghễ nhìn Nicky và nói

_ Bằng cớ nào anh nói tôi hả. Đừng có ngậm máu phun người....

_ Cái con kia...mày tới số rồi...

Laura nhảy xuống phía sau giật tóc Layon...khiến Layon bất ngờ thét lên. Tulip lạnh tay bẻ ngược cái tay kia của Laura ra đằng sau và đe dọa

_ Mày bỏ tóc Layon ra nếu không đừng trách vì sao tao ác tao đã bẻ gãy tay mày....

Laura nghe vậy vội thả nắm tóc Layon ra. Tulip vẫn giữ thế tay ấy cho đến khi Ren tới....Cậu nói

_ Bỏ tay cô ấy ra....

_ Không bỏ....Tulip ương bướng trả lời.

Nhanh như chớp, Tulip bị lật ngược tình thế, Ren đã nắm chặt tay Tulip bóp mạnh khiến cô nàng kêu đau và buông Laura ra. Pyo thấy vậy liền tiến sát đến cạnh Ren nói

_ Bỏ tay Tulip ra....

Không đợi Pyo nói lần thứ 2, Ren buông Tulip và đẩy cô ấy về phía trước. Pyo ôm lấy Tulip và nói

_ Tôi đã nói tuy cậu là chồng cô pé nhưng cậu không được đánh cô ấy...sau này tôi nghĩ cậu nên nhường cô bé ấy lại cho tôi...

Tulip nghe đến vậy ngược lên nhìn Pyo, trong một phút chốc, cả mấy chục cặp mắt đều trung trung nhìn Pyo. Layon xoay qua nhìn Pyo bằng ánh mắt buồn bã, Nicky nhìn ngược lên Pyo, còn Ren nhìn ngoái lại. Cậu đến cạnh Pyo và nói

_ Vậy từ lúc này tôi cho anh cô ta đó...tôi không cần loại người xấu xí như vậy...

_ Được....được thôi...

Pyo gật đầu...rồi nhìn sang Tulip nói

_ Tôi nay em qua phòng tụi anh ở để cho con nhỏ Laura đó ở phòng Ren

Tulip biến đổi sắc mặt và thét

_ Không....em không muốn....

Thái độ đó, câu nói đó làm mọi người càng ngạc nhiên và đặc biệt là Ren và Pyo...Pyo nói với Tulip

_ Không phải em ghét thằng nhãi nhách này lắm sao....?

_ Ồ...em....em..

Tulip thấy câu nói khi nãy của mình hơi bị vô duyên nên đành gật đầu đồng ý dời sang phòng của Pyo...Lại cái khung cảnh đầy ngột thở này bị phá tan bởi cái giọng đáng yêu của Julia

_Thôi mà....sao gây nhau hoài vậy....đi chơi đi chơi nào...

Miệng cười toe toét trước cái khung cảnh đó ác hửn cô nàng này có địa vị ghê gớm lắm.Ren thăm nghĩ rồi quay lưng bước đi.Tulip bật miệng nói

_Tôi không chơi nữa....về đây

_Tulip à....Pyo gọi theo

_Tôi cũng về đây....

Thế là cặp bạn thân sau khi làm Mery có vết thương liền trở về.Pyo thấy vậy liền chạy theo...

_Đợi anh với

Ren nhìn Nicky nói

_2 con nhóc đó bị sao vậy....

_Chắc chúng ta phải về bằng bó cho Mery thôi

Thế là 4 người nữa cũng ra đi....do đó mọi người buồn bã cũng lần lượt ra về.Julia nhăn mặt nói

_Ta chưa chơi đã mà....cái lũ khỉ này....

Trên đường về,Layon chạy đến bên cạnh Tulip nói

_Mày sao lạ vậy....

_Tao không sao

Tulip vẫn im lặng bước đi.Cô vuốt vuốt cánh tay vẫn còn vết đỏ của năm dấu tay Ren trên đó.Tulip rảo bước nhanh đến ngã lâu đài ngủ.Một lần nữa,Tulip lại bị cái vẻ u ám của cái lâu đài kì bí kia làm dừng chân....Pyo chạy vội lên kéo ngược Tulip và nói

_Em không được nhìn tòa lâu đài ấy nghe chưa...

_Sao vậy ạ...?

_Cả em nữa Layon....ta dặn rồi..

Pyo bỏ đi kéo cả Layon và Tulip theo.Tulip cáo từ 2 người đó trước,rồi một mình về phòng lòi hết hành lý ra.Bỗng....lại tiếng thét đó....tiếng thét làm Tulip buông cả hành lý xuống và đứng sững....

Giết.....giết....giết.....Tulip đứng gần như bất động,đôi mắt Tulip rung rung...hình bóng người đàn bà quen thuộc với đôi mắt đỏ hỏn....hình bóng của cậu bé trai đáng yêu đứng bên cạnh người đàn bà đó....và rồi Tulip thét lên thật to.Layon buông roi chiếc ly và cùng Pyo chạy thật nhanh về phía phòng Tulip.Ren và Nicky cũng nghe tiếng thét đó liền nhanh như bay....Một lúc sau....tất cả đã đứng trước Tulip,nhìn cô bé một cách sợ hãi....Giết....giết....giết....tiếng kêu lại vang lên,Layon nhìn quay quắt và thét hỏi

_Ai đó....ra mau....ai vậy....

_Layon....về với mẹ....sao ngu hoài vậy con.....

Thế là Layon nằm gục xuống bên cạnh chân của Tulip.....

Pyo như đoán được chuyện gì đang xảy ra,cậu vội nói

_Giúp tôi bé 2 cô bé này lên giường mau,đóng tất cả các cửa sổ lại....à còn nữa,mau kiểm cho tôi 2 viên thuốc đỏ

_Em biết loại thuốc đó,đề em đi lấy_Nicky gật đầu và toan chạy ra cửa.Ren nhanh tay như chớp,bé Tulip lên giường.Pyo nhìn theo Ren bằng một ánh mắt khó hiểu rồi âm Layon lên.Một lát sau,Nicky trở lại với 2 viên thuốc trên tay.Pyo vội chụp lấy chúng và ngắt viên thuốc ra làm hai rồi lấy thứ bột trắng trong viên thuốc đó hòa trộn với nước.Cậu chia ra làm 2 ly và đưa cho Nicky bảo

_Em cầm cái này cho Layon uống

Nói rồi Pyo quay lại đỡ Tulip dậy và đưa từng muỗng thuốc lên miệng của cô ấy.Nhưng đôi môi cắn chặt của Tulip không cho phép nước thuốc vào.Pyo nói

_Uống đi mà Tulip....em không uống sao mở mắt được chứ

Ren thấy vậy giựt ly thuốc trên tay Pyo và đẩy Pyo ra

_Đề tôi....

Ren húp hết ngụm nước vào miệng khiến Pyo la oai oái

_Nè....cậu có điên không đó....nhả ra mau

Ren không nói câu gì,cuối đầu xuống hôn trên đôi môi của Tulip.Pyo ngạc nhiên và đứng sững.Khi Ren đứng dậy,Pyo dùng nắm đấm của mình đánh Ren.Ren bị đánh bất ngờ tức tối đến tận tận đỉnh,quay lại đánh trả.Nicky nhắm mắt bảo

_2 người làm gì vậy?Định đánh nhau trong trường hợp như thế này sao?

Ren và Pyo vội buông nhau ra,rồi kẻ đứng người ngồi trên giường nhìn Tulip và Layon....Bỗng,cánh tay Tulip vội chụp lấy tay của Ren một cách vô ý thức trong khi đang mê sảng.Cô bắt đầu thét một cách điên dại

_Mẹ...mẹ ơi...Nike.....nhớ lắm.....Ren ngốc xít...đồ ngốc xít

Ren nhìn Tulip khi thấy cô nàng gọi tên mình.Một tình cảm gì đó kì lạ chợt dâng lên trong lòng Ren,cậu vội nắm chặt tay Tulip.Pyo thấy vậy liền đứng dậy nhìn Ren rồi nhìn Nicky nói

_5 phút nữa các cậu đánh thức 2 cô ấy dậy,tôi trở về phòng đây.

Không đợi có người lên tiếng,Pyo bỏ ra khỏi phòng.Đợi đến lúc đó,Ren và Nicky đi tới cạnh cái cửa sổ và nhìn về phía lầu đài kì bí đó nói

_Có chuyện rồi Nicky à.....anh thấy lạ lắm

_Em cũng vậy....từ khi Tulip và Layon xuất hiện,em đã có cảm thấy một quang sáng lạ nào đó nơi người hai cô ấy...._Nicky gật đầu nhận xét

Ren đắm chiêu suy nghĩ,cậu vội nói

_2 người đó luôn kêu mẹ trong khi lên mơ sảng....còn Nike là ai mà con nhỏ Tulip gọi tên chứ.....

Ren và Nicky bắt đầu có nghi ngờ về cái chuyện này.Nhưng cái khung cảnh,trăm tư đó bị phá tan bởi 2 chị em Laura.2 người vào phòng Ren nhìn Tulip và hỏi

_Cô ta bị gì thế hoàng tử?

_Ta không biết...

Ren trả lời rồi đến cạnh Laura ôm Laura vào lòng.Bên kia,Nicky đang diu Mery ngồi xuống ghế rồi lấy ra mảnh băng cá nhân dán lên đôi chân đang rướm máu của Mery.Cậu hỏi

_Em không sao chứ Mery?

_Hi...em không sao.....Mery mỉm cười trả lời

Trở lại cặp Ren và Laura,cậu bỗng quên khuấy đi là Tulip đang nằm ở đó,và rồi Ren bắt đầu hôn Laura.Nụ hôn đó kéo dài kéo dài một cách say đắm mà cả hai người không hề biết Tulip đã mở mắt.....đã bắt ngờ nhìn thấy.....Cô vội vàng nhắm mắt lại,bàn tay nắm chặt và rồi tự dung nước mắt trào ra không thôi.Tulip thầm nghĩ

_Gì thế này....đau quá....sao đau kinh khủng vậy nè....dừng lại đi,dừng tiếp tục nữa.....

Lúc này,Layon bắt đầu cựa quậy,và hành động đó đã khiến Ren buông Laura ra.Layon từ từ mở mắt,ngồi dậy,và vỗ vỗ cái đầu

_Đau giữ thế này.....we Tulip....mày ngủ hoài vậy....

Dường như cô bé đã quên nguyên do tại sao mình ngã,cô lay Tulip.Lúc đó,Tulip mới mở mắt,đứng dậy,kéo hành lý ra khỏi cửa rồi nói to

_Mình đi thôi Layon....

Cô không hề nhìn đến Ren một lần cuối,vội chạy nhanh ra ngoài.Layon chạy theo rồi đến cạnh Tulip hỏi

_Mày sao vậy....đôi mắt đỏ hoe vậy...tao đoán không nhầm mày mới khóc xong phải không?

Tulip không trả lời mà chỉ im lặng đi thẳng vào phòng Pyo.Cô nói to và mỉm cười

_Pyo....em về rồi đây

Pyo quay lại mỉm cười nhìn Tulip rồi xoa đầu cô bé

_ Tỉnh dậy rồi à....hì....em vào tắm đi,cũng chiều rồi đó

_ Dạ...

Tulip ngoan ngoãn nghe theo lời Pyo.Lúc này,Layon mới đến bên cạnh Pyo nói

_ Em biết anh đoán ra tiếng nói ấy nhưng tại sao không cho em biết hả?

_ Vì ta không thể nói....ta không được quyền phép nói....nhưng....

Pyo ngập ngừng nhìn Layon.Cô nàng vẫn bình tĩnh hỏi

_ Nhưng sao ạ....?

_ Em còn nhớ cái ngày ta bế Tulip lên phòng y tế không....?

_ Dạ nhớ

_ Lúc ta kêu em đi gọi y tá,ta đã mở áo Tulip ra

_ Há????????.....Layon như không tin vào tai mình thốt lên

Pyo đưa tay lên miệng ra dấu im lặng.Cậu nói tiếp

_ Ta không có ý như em đâu....nhưng ta đã phát hiện ra.....

Lại một lần nữa sự ngập ngừng của Pyo làm Layon tò mò hỏi vội

_ Anh phát hiện ra gì....nói nhanh đi anh....

_ Hình xăm một con bướm trước ngực Tulip....mang ý nghĩa người 1000...

_ Người 1000?.....là sao ạ....

_ Ta chỉ có thể cho em biết như vậy....thôi....em hãy quên chuyện đó đi,ta hứa sẽ đưa 2 em về thế giới của 2 em

Layon nhìn Pyo một cách khó hiểu rồi im lặng nghĩ bâng quơ.Một lát sau,Tulip trở ra và nhìn về phía Pyo đang nói chuyện.Pyo bất ngờ quay lại , và đã bị cái vẻ đẹp đáng yêu ấy lôi cuốn

_ 2 người đang nói chuyện gì vui thế?_ Tulip bước đến cạnh giường Pyo và hỏi.Layon mỉm cười nói

_ Chuyện gì đâu....ngồi nói ba cái tâm phạm ấy mà

_ Thế hả....?

_ Ừ,,,

Và không khí đột nhiên im lặng khi 4 người gồm Laura,Nicky,Mery và Ren bước vào.Tulip nhìn liếc Ren và nhận được cặp mắt đầy khó hiểu ở cậu ấy.Cô cúi mặt xuống sàn nhà rồi lại ngẩng lên nhìn Laura.Tulip ngạc nhiên khi thấy Laura lời hết hành lý của mình xuống.Ren nói

_ Từ nay,tôi và Laura sẽ ở chung như ý anh Pyo à...người không phận sự cấm vào.

Tulip nghe đến vậy biểu môi

_ Căn phòng mà ám đó ai mà thêm vào...

Nói rồi,Tulip kéo tay Layon ra ngoài.Pyo vội chạy theo và nói

_ 2 em không được đi một mình nghe rõ chưa....

_ Dạ...nhưng em đang cần nói chuyện với Tulip.....

Laura nói

_ Ừ...ta sẽ đưa 2 em qua cái lâu đài đó rồi 2 em có thể đi

_Ừ...vậy cũng được....Tulip gật đầu

Đến vườn hoa,Pyo chào tạm biệt và quay lưng đi.Tulip bắt đầu hỏi

_Mày định nói gì với tau thế?

_Tao muốn hỏi....có phải mày đã yêu Ren rồi không?

Tulip nghe vậy liền bắt thần rồi xua tay

_Mày điên à....tao mà đi yêu thằng đó à?...mày có ầm đầu không thế

_Tao không nhầm....tao đã thấy mày lạ lạ từ cái lúc Ren đưa áo cho mày mượn....Tao biết mày yêu Ren rồi...

Đến lúc này Tulip không biết nói gì hơn đành thú nhận

_Tao không biết nhưng tự dưng thấy hấn đi với con nhỏ Laura,tao đau lắm....khó thở nữa mày à

_Đúng là mày yêu Ren rồi....nhưng mày không nhớ anh Pyo đã dặn gì sao?.....Anh ấy bảo chúng ta không được phép yêu ai hết

_Nhưng tại sao....tại sao anh phải ép buộc tui mình...tao không thèm nghe đâu...tao yêu đơn phương Ren thì có sao chứ

_Tulip à....mày nghe lời anh Pyo đi

_Tao không ngheeeeeeeeeeee

Tulip quay lưng bỏ chạy.Layon bất ngờ trước hành động của Tulip,cô nàng không ngờ Tulip lại kích động đến như vậy.Tuy thế,nhưng Layon đủ bình tĩnh để rượt theo Tulip.Cô nàng gọi to

_Tulip....mày đứng lại cái coi....đừng chạy lung tung thế,nguy hiểm lắm.....

Trên lầu đài ngủ kia,Nicky đã chứng kiến cảnh Tulip rời bỏ Layon chạy mà không cần biết nguyên do vì sao,Nicky vội vàng quay lại ra hiệu cho Mery và Laura ra ngoài.Rồi cậu ghé sát tai nói nhỏ với Ren

_Tulip bỏ Layon chạy rồi...2 người đó hình như đang cãi nhau.....

_Vậy à...tui nó đi ngả nào?.....Ren điềm tĩnh hỏi Nicky

_Em không biết nhưng hình như ở đây 2 cô bé không hề biết đường mà

_Trời....ta quên khuấy mất.....Ren kêu lên và tuôn chạy ra khỏi cửa,tất nhiên theo sau là Nicky.

Trở lại Tulip,sau khi đâm đầu chạy thẳng đến một nơi mà cô không hề biết,Tulip bắt đầu dừng lại thở hồng hộc.Cô lẩm bầm một mình

_Tại sao lại vì hấn ta mà mình lại to tiếng với Layon chứ...tại sao tìm lại nhói đau khi thấy hấn hôn nhỏ Laura.....tại sao đầu óc mình cứ tơ tưởng hình bóng hấn nhỉ.....

_Tại vì trong trái tim mày đã có hình bóng Ren rồi....

Layon xuất hiện,thở gấp gấp đáp.Tulip quay lại nhìn Layon rồi định trốn chạy thì Layon đã nhanh tay chụp lấy cổ tay Tulip.Cô nàng nói một cách hờn dỗi

_Mày là bạn thân tao tại sao mày không nói cảm giác mày cho tao biết....cái con nhỏ ngốc này....nếu mày đã yêu Ren như vậy thì tao không sẽ không cần mày đâu.Chỉ cần mày hạnh phúc vui vẻ thì tao đã vui rồi.....

_Layon.....

Tulip quay lại rung rung nước mắt nhìn Layon khiến Layon phì cười.Cô nàng đưa tay lên nheo hai cái má Tulip và nói

_Cái mặt mày méo xệch y chang con heo nhà tao nuôi....hahahahaaaaa.....

_Mày gọi ai là heo hừ.....>"

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

Trở lại Ren và Nicky,sau một hồi vừa chạy vừa hỏi và vừa suy đoán,2 cậu đã chạy về phía ngã mà Tulip và Layon đã đứng.Nicky nhìn Ren bằng ánh mắt lo lắng nói

_ 2 nhỏ đó không chạy xuống đây chứ....em lo quá Ren ơi

_ Tại sao lại lo?....Ren ngạc nhiên hỏi

_ Tại vì...tại vì....đây là khu vườn cấm của phụ hoàng....

Nicky vừa dứt lời thì Ren và cậu ấy đã dừng lại ở khu đồi trước vườn cấm mà Nicky nhắc đến.Ren lại một lần nữa nhìn qua Nicky hỏi với giọng ngạc nhiên

_ Khu vườn cấm....?Là sao....?

_ Em không biết....nhưng ai khi nhìn xuống đó dường như bị mê hoặc bởi vẻ đẹp lạ lẫm của nó.Khu vườn này thật sự nguy hiểm đấy anh Ren à....anh nhìn kia?

Ren quay lại nhìn theo chỉ tay của Nicky và cậu đã thốt lên bất ngờ

_ Wow....khu vườn đầy hoa đẹp quá....Nicky....em nhìn kia....có hoa màu tím,hoa màu đỏ nữa....đẹp chưa.....thế mà em bảo nguy hiểm đấy

Đến đây thì nét mặt lo lắng lại hiện rõ trên Nicky....cậu lắp bắp nói

_ Anh Ren,đừng nhìn nữa.Nó nguy hiểm thật sự đó Ren à....đó không phải là khu vườn hồng mà là một cánh đồng Tulip rực rỡ sắc hồng mà.....

_ Em chắc chứ....nhưng đây rõ là không phải một cánh đồng Tulip.....Ren lạ lẫm nhìn qua Nicky.Nicky nói

_ Đúng...đây chính là vẻ khác biệt của khu vườn này.À....đúng rồi....phụ hoàng có bảo em,khi chúng ta lạc vào đây thì phải nhắm mắt lại và đọc câu thần chú của cánh cửa này.Lúc đó,khu vườn thực sự sẽ hiện lên....

_ Câu thần chú ư....nó là gì thế.....Ren hỏi với Nicky

_ Đó là câu thần chú...."Úm ba la....sự thật luôn luôn đúng"....

_ HẢ....cái câu thần chú gì nghe ngớ ngẩn vậy....Ren lắc đầu nói

_ Đọc đi anh....Nicky giục Ren

_ Ừ....

Và rồi hai vị hoàng tử nhắm mắt đọc thần chú.Nào ngờ,khi mở mắt ra,cảnh tượng ấy đã khiến Ren và Nicky thốt lên sợ hãi.Không còn khu vườn đẹp đẽ đầy sắc hoa nữa mà thay vào đó,là khu vườn đầy âm u và sương mờ.Những cành cây cổ thụ to đan xen lẫn nhau,dường như chúng đang di chuyển chậm chậm về một phía nào đó.Ren biến đổi sắc mặt gật lùi,và tình cờ,cậu đạp nhầm phải một vật gì đó.Ren từ từ nhìn xuống và nói run run

_ 2 con nhóc đó đúng là đã xuống đây rồi Nicky à

Nói xong,Ren cúi xuống nhặt nó lên....đó là chiếc vòng mà cậu đã trao tặng Tulip trong ngày cưới của cậu.Ren xiết chặt chiếc vòng vào tay rồi ra hiệu cho Nicky chạy xuống đó.Ren lăm bầm..

_ Con heo xấu xí kia....cô không được có chuyện gì xảy ra đâu đó....chúng ta còn chưa đấu xong trận đấu mà....cô phải nhớ đó....còn không tôi không tha cho cô đâu....

Trở lại Tulip,lại một lần nữa,bước chân của Layon dừng lại.Tulip ngạc nhiên khi nhận ra chỗ ấy.Cô nàng nói

_ ÚA....đây là....

_ Chính xác,nhưng giờ đâu còn những con tắc kè nữa....Layon gật đầu.

_ Layon...layon....tao có cảm giác sợ hãi ở khu vườn này...

_ Tao cũng vậy....

_ Hay là chúng ta nên..

_Đi thôi...Layon kéo tay Tulip bỏ chạy....

Một lát sau,Layon nói với Tulip

_Mày nhòe nắm chặt tay tao đó nghe chưa Tulip?

Không tiếng trả lời,sự im lặng đáng sợ....điều đó khiến Layon lo lắng nhìn ngoái lại.VÀ rồi

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....

Tiếng thét ấy vang lên,tiếng thét đâm xuyên trái tim Nicky.Cậu hốt hoảng nói

_Không xong rồi,Layon....Layon có chuyện rồi....

_Nicky,em bình tĩnh lại xem...Ren giật tay Nicky và nói.Sau một lúc suy nghĩ,Ren bảo _Em chạy về phía đó đi,chúng ta chia 2 ngã

_Nhưng tại sao?

_Nếu chỉ có tiếng thét Layon thì rõ ràng Tulip và cô bé đã lạc đường,thôi nhanh đi Nicky,

Nicky gật đầu và chạy về ngã đó,nơi tiếng thét phát ra.Trong lòng Nicky bây giờ rối loạn thật sự,tất cả những hình ảnh mỉm cười đáng yêu của Layon hiện lên trong đầu Nicky.Cậu trầm nghĩ

_Em vẫn bình yên chứ Layon.....

Trong khi đó,Tulip vẫn chạy theo người mà cô nghĩ là Layon.Tulip lạ lắm nói

_We.....mày có chạy nhầm đường không đó....sao giờ vẫn chưa ra được....sao ...

Tulip không hỏi nữa,cô nàng cảm giác có cái gì đó khác lạ Layon thường ngày.Tulip bắt đầu dừng lại nhưng không ngờ,người đó lại thất chặt tay Tulip hơn và kéo đi...Tulip có cảm giác đau đớn lạ thường.Cô nàng nhắm mắt

_Layon....đau....thả tay tao ra mau....

Lại một lần nữa im lặng,Tulip kéo vội người đó về phía mình và rồi....

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Tiếng thét thứ 2 vang lên trong chưa đầy 5 phút. Ren giật thót mình và nắm xiết chặt chiếc vòng của Tulip hơn.Ren bây giờ mồ hôi nhễ nhại,hơi thở gấp gáp hơn,cậu cứ suy nghĩ về viễn cảnh Tulip sẽ xảy ra chuyện gì không thôi.....Ren thét to

_Tulip ơi....cô không sao chứ....Tulip.....

Ở ngoài kia,khi tiếng thét Tulip vừa vang lên,một tiếng xoảng của ly bê đã khiến mọi người đưa mắt nhìn.Pyo đứng đấy sững sờ và lâm nhảm

_Không xong rồi....2 em ấy bị nạn rồi.....lại là vườn hoa ấy ư....

Và rồi Pyo hướng về phía ngã vườn hoa mà chạy một mạch không còn để ý đến những ánh mắt xung quanh nữa.Và vì thế mà cậu không hề nhận ra có một ánh mắt đầy nghi ngờ đang nhìn mình.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Chắp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

_Hè lạnh quá,sương mù dày đặc quá,gió thổi vi vu làm mình cảm thấy lạnh,khó chịu,không một bóng người ư,xa xa đằng kia,ai đang đến gần vậy...người nào vậy....trông quen quen quá đi...đầu óc đau quá...Ren ơi...cứu em....đến gần rồi.....người này là...

_Tulip...Tulip....mày sao ở đây...Tao tưởng chỉ có tao mới bị bắt thôi chứ

_Giọng của Layon ư....Tulip thì thảo khó nhọc đáp,cô từ từ mở căng con mắt ra nhìn.Rồi nở nụ cười lạnh tanh,nú áo Layon đứng dậy

_ Đây là nơi nào vậy Layon? Sao chúng ta lại bị bắt đến đây?

_ Tao không biết....nơi quái quỷ này là gì thế...

_ Tao đau đầu quá...tao nhớ sau khi nhìn mặt người đó,tao hét lên và rồi tao ngất đi....còn mày sao lại bị đưa đến đây...

_ Tao cũng vậy,như mày đó...

_ Thế người mày thấy là.....là

_ ME.....cả hai nhìn nhau đồng thanh.Tulip há hốc miệng nhìn Layon.Layon cũng thái độ như Tulip nhưng bình tĩnh hơn nhiều.

_ Hai cô tỉnh rồi à.....

Nghe giọng nói,Tulip và Layon quay lại nhìn trong bóng đêm tối tăm kia.Một người phụ nữ đứng hơn một con bé bằng tuổi 2 cô nàng bước ra.Tulip trở mắt nhìn rồi bước đến cạnh con bé ngờ ngác hỏi

_ Cô chẳng phải là con nhỏ Julia gì đó sao?

_ Còn nhớ tôi sao Tulip.....

_ Julia....?Layon nheo mắt nhìn cô bé Julia

Julia mỉm cười nhìn Layon nhẹ nhàng,rồi hỏi 2 cô bé

_ Cô có biết vì sao tôi đưa 2 cô đến đây không?

_ Vì sao?....nói lí do đi

Layon ngạo mạn nói....Thế nhưng Tulip lại hỏi cách khác

_ Lý do ư....tại sao cô dùng thủ đoạn để bắt 2 chúng tôi....tại sao cô lại biết.....

_ Tulip....im lặng....Layon nhìn Tulip hét lên khiến Tulip giật mình,vội im bật.Đây là lần đầu tiên Tulip biết nghe lời như vậy.Julia thú vị nhìn Layon rồi vờn trước mặt Tulip,cô bắt đầu chậm chậm nói

_ Tulip à...cô có biết tôi là ai không?

_ Xiiiiiiiiii.....cô là ai tôi không cần quan tâm....Tulip ương bướng trả lời...Julia phì cười,nhìn đôi mắt sang Layon

_ Còn cô?...cô sẽ như Tulip chứ....chắc cũng không muốn tôi nói đâu nhỉ?

_ Nói đi....Layon điềm tĩnh đáp dưới cái nhìn đầy giận dữ của Tulip.Julia lại một lần nữa phá lên cười

_ Được...tôi đồng ý sẽ nói với cô nhưng với một điều kiện

_ Nói....Layon đáp ngay

_ Tốt tốt....Tulip dễ thương à,ngay bây giờ cô tránh xa Ren được rồi đấy.

_ Cái gì.....Tulip thét vội...Julia vẫn điềm tĩnh nói

_ Tôi bảo cô tránh xa Ren ngay bây giờ được rồi.....

_ Cô nằm mơ à....đừng có nói mấy điều vô nghĩa đó nữa.

_ Tulip,bình tĩnh đi,mày đừng có rối lên như thế....

_ Được....mày là bạn thân của tao,tao tưởng mày hiểu tao....ra mày cũng như vậy....thôi thì mày với nó cứ mà cùng nhau tâm sự....tao về...Tulip tức giận nói

_ Tulip à....nghe tao nói đi....xin mày đấy,tao không có ý đó...Layon biến đổi sắc mặt nói...

_ Thô ý....bây giờ tao hiểu rồi....không cần nói nữa....từ nay mày với tao không bạn bè gì hết. tạm biệt...

Tulip bực bội quay lưng đi,bỗng

_ Tulip....mẹ sẽ theo con...con ơi...con là đứa con gái yêu nhất của mẹ....tại sao đã 2 tháng rồi mà con vẫn hôn mê chứ....

Nhận ra giọng nói quen thuộc,Tulip run run quay lại nhìn Julia đang cười ngạo nghễ,cô nắm chặt tay nuốt nước mắt vào lòng và hỏi

_ Cô nói đi,cô muốn gì...tại sao cô biết bà ấy.....?

_ Hà hà...cô muốn biết thì chấp nhận điều hỏi này tôi đã nói với cô.được chứ?

_ Tôi....tôi..... Tulip lấp bắp cuối đầu xuống suy nghĩ.Nước mắt cô bé trào ra...một bên là gia đình thân yêu,một bên là người chồng mà cô mới phát hiện ra tình cảm...cuối cùng,Tulip gạt nước mắt nói

_ Tôi chấp nhận

Một lần nữa Julia cười phá lên trong làn nước mắt của Tulip.Layon tiến đến cạnh Tulip nắm tay Tulip,nhưng cô bị từ chối bằng cái hất tay mạnh bạo của Tulip.Cô nâng tức giận bảo

_ Tránh xa tôi ra....tôi không có cô bạn như cô....Layon tôi quen đã chết rồi...

_ Tu....Layon nhìn Tulip rung rung nước mắt. Trong một thoáng,tưởng chừng như cái khung cảnh này có thể khiến người ta ngộp thở đến chết nhưng tiếng nói của Julia đã kéo Tulip về hiện tại.

_ Cô muốn gặp lại mẹ cô đúng không Tulip....?

_ Đúng thì sao...

_ Tránh xa Ren ra...còn nữa,cô phải giúp chúng tôi thành đôi thì lúc đó tôi sẽ làm cho cô trở về bên mẹ cô được....

_ Được rồi,tôi chấp nhận...nhưng cô chưa cho tôi biết cô là ai.....

_ Tôi chính là cô,Tulip ạ....

_ Là sao? _Tulip ngờ ngác hỏi

_ Tôi không phải là Julia....mà tôi tên là Tulip,con của mẫu hậu LinhLinh....sau khi nghe tin phải cưới Ren,tôi ương bướng không chịu do đó phải hóa trang thành một người khác.....

Tulip sững sờ nhìn Julia....Layon cũng không khỏi ngạc nhiên khi biết sự thật đó.Tulip bắt đầu cười...cười một cách ngây dại

_ Hahaaha....ra cô là Tulip...haha...thì ra cô chính là vị hôn phu của Ren....vậy thì đi mà biến thành tôi đây này....

_ Không được....tôi có rắc rối về một số vấn đề....thôi thì như thỏa thuận vậy....được rồi,2 người có thể về. 3 vị hoàng tử đang tìm cô đấy,tạm biệt cô,Tulip à và nhớ rõ lời tôi nói. _ Julia mỉm cười,1 nụ cười thật đáng yêu dành tặng cho Tulip trước khi biến mất

Trong chốc lát,Tulip và Layon ngã xuống nhắm mắt.Khung cảnh đầy sương mù,hoang vắng ấy đã biến mất,thay vào đó là cái khung cảnh sáng rực sắc hoa như lúc ban đầu bước vào.

_ Họ đây rồi.....

Nicky hét lên,từ 2 phía kia,Ren và Pyo chạy đến,lay Tulip và Layon dậy.2 cô nàng gượng đứng trong sự giúp đỡ của 3 người con trai.Tulip nhìn Ren,một ánh mắt buồn bã khó hiểu rồi đẩy Ren ra.Cô nói

_ Tôi không cần sự giúp đỡ của anh....tránh xa tôi ra...

Ren bất ngờ vì thái độ của Tulip.Cậu hỏi và đưa cánh tay lên trán Tulip

_ Cô sao vậy...bị ma ám hờ....

_ Điếc à...tôi không cần anh quan tâm....

Tulip hét lên và bỏ chạy.Ren nhìn theo nhưng không giữ Tulip lại.Cậu nhăn mặt nhìn Layon hỏi

_ Cái con nhỏ đó bị gì thế....?

_ Không biết....

Layon buồn bã đáp rồi cũng quay lưng đi.Pyo,Nicky,Ren lắc đầu nhìn theo 2 cô gái mà không hề biết đã có chuyện gì xảy ra và rồi chạy theo sau Layon.Trở lại Tulip,cô nàng phóng vút chạy lên lầu đài ngủ,cô tình cờ đụng phải Mery và Laura.Laura kéo áo Tulip và nói

_ Con nhỏ chết tiệt kia,mày đi không đấy?

Tulip không trả lời, vẫn giữ bộ mặt đó bước đi. Laura tức giận chụp tóc Tulip lôi ngược lại và dằn mặt

_Mày tới số rồi, dám không trả lời tao hả... được khá khen cho mày.... con nhóc xấu xí

Và rồi Laura cùng Mery xông vào đánh Tulip tới tấp. Tuy vậy, Tulip không thềm kháng cự như thường ngày. Một lát sau, Laura và Mery mỉm cười thỏa mãn bỏ đi để lại Tulip nhóp nhúa rách rưới ngồi bệt dưới sàn. Tulip nắm chặt tay khóc nức lên

_Tại sao...tsao chứ....huhuhuhuuuuuuuu....LyLy tỷ tỷ ơi....con phải làm sao đây....phải làm sao hả mẹ?

Cũng lúc đó, Pyo, Ren, Nicky và Layon cùng bước lên lầu đài ngủ và hốt hoảng khi nhìn thấy Tulip đầu tóc rối bời, áo quần rách rưới ngồi đó. Layon vội chạy đến bên Tulip và đỡ Tulip dậy, nhưng rút cuộc, Tulip hất mạnh Layon ra khiến cô nàng đổ ngã xuống. Nicky vội vàng chạy lại bên Layon và đỡ cô bé đứng dậy. Ren bước đến nhìn Tulip hỏi

_Cô sao vậy....

Tulip không trả lời, giơ lưng đứng dậy và bước lững thững đi. Pyo chạy đến bên cạnh Tulip dìu Tulip đi. Cậu cởi chiếc áo khoác ghi lê của mình ra và mặc cho Tulip, rồi ôm Tulip đưa cô bé về phòng. Ren nắm chặt tay động vào tường, tức tối nói

_Cái con nhỏ này....sao lúc nào cũng làm người ta tức vậy....đáng ghét quá....

_Anh nên tránh xa Tulip ra vì điều đó có lợi cho Tulip đây.

Layon bước qua mặt Ren nói nhỏ rồi bỏ về phòng. Ren và Nicky không còn biết nói gì chỉ lạ lẫm đứng suy nghĩ về tất cả những gì xảy ra. Ren nắm chặt chiếc vòng đó vào lòng rồi quay mặt đi.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

_Tulip à, em sao thế...

Pyo đặt tay lên vai Tulip và hỏi một cách lo lắng. Tulip vẫn im lặng sững sờ nhìn ra ngoài cửa sổ không thềm trả lời Pyo. Lúc ấy, Layon vừa bước vào liền đưa đôi mắt buồn bã nhìn Tulip mà không nói một lời. Pyo chạy đến cạnh Layon hỏi

_Nè em, Tulip sao vậy?

_Không sao,...

Layon chỉ nói có thế rồi cúi mặt xuống tiến thẳng đến giường và nằm xuống, xoay mặt vào tường để lại Pyo đằng sau với vẻ mặt ngạc nhiên khó hiểu.

Đêm hôm đó, thầy giáo triệu tập cả lớp xuống dưới sảnh đường của lầu đài ngủ để phổ biến cuộc đi chơi sắp diễn ra. Tulip mệt mỏi bước xuống theo dòng người. Cô bước đứng cuối hàng mà không nhìn một ai. Tất nhiên hành động đó không qua khỏi mắt của mọi người, và đặc biệt là Julia. Cô nàng nhìn Tulip nhếch môi cười rồi quay lên. Ông thầy giáo bắt đầu cao giọng nói

_Các trò à, hôm nay chúng ta sẽ đến chợ buổi đêm, mua sắm vài món để chuẩn bị cho các lễ hội trong dịp đi chơi này.

Mọi người reo lên mừng rỡ và ủa ra sân. Tulip chạy vội đến cạnh thầy giáo, kéo tay thầy và nói

_Thưa thầy, em hơi mệt ạ....nên em sẽ không đi được, thầy cho em ở lại

_Được, vậy tiểu thư ở lại nhà. Đừng chạy lung tung đó.....biết chưa....Thầy giáo căn dặn hỏi

_Em biết.

Tulip đáp chậm chậm rồi quay trở lên phòng một mình. Cô ngồi xuống giường thờ dài, một hồi lâu sau đó, Tulip đem chiếc điện thoại ra và mở đến files ảnh của mình tìm cái ảnh mà cô chụp lên Ren hôn người ta trong phòng thể dục hồi đầu năm để ngắm nhìn. Tulip mỉm cười trong làn nước mắt trách

_Đồ khi xấu xí, tại sao lại yêu anh cơ chứ....

Rồi cô nàng đỏ tía mặt quay đi. Cô thầm nghĩ

_ Cái gì vậy nè....chả nhẽ Ren, anh ta không đi chơi sao....chết rồi....những lời ấy không biết hần có nghe không....

_ KakA.....nhớ tôi lắm à....hay sao mà đem ảnh tôi ra xem thế....Ren cầm điện thoại Tulip trong tay cười chế nhạo cô bé.

Xi, ai mà thèm nhớ anh...

Tulip vẫn đáp mà không quay mặt lại nhìn Ren bởi lẽ cô nàng sợ Ren sẽ thấy đôi má ửng đỏ của mình. Ren lại phá lên cười và nhái lại cái giọng mà anh chàng vừa nghe được từ miệng Tulip

_ Đồ khi xấu xí, tại sao lại yêu anh cơ chứ...

Đến lúc này, Tulip giật thót mình nắm chặt chiếc khăn trong tay, không nói gì. Ren vẫn vô tư cười hỏi

_ Chả lẽ cô yêu tôi....

_ Đúng đó....Tulip đáp ra và vội bịt miệng lại vì biết mình đã nói một điều hết sức điên rồ. Thế nhưng, điều đó không làm Ren cười nữa mà sững sờ nhìn Tulip. Cậu vội đến trước mặt Tulip nhìn cô bé hỏi với giọng đa nghi

_ Cô nói thật chứ....cô yêu tôi ư?

Tulip lăm băm cái gì đó rồi ngược đôi mắt mọng nước nhìn Ren làm Ren lúng túng. Tulip cười đáp

_ Tôi giỡn ấy mà..._ Tulip lại im lặng rồi thay đổi thái độ một cách đột ngột...._tôi ghét anh kinh khủng, thôi bước ra khỏi phòng tôi ngay....đừng để tôi nhìn thấy anh nữa....đồ khi đáng ghét...

Lần này, Ren không nghe theo lời khích báng của Tulip nữa, mà vẫn im lặng đứng đó nhìn Tulip. Cậu chỉ im lặng, đưa bàn tay cứng cáp của mình lên và lau nước mắt cho cô ấy. Tulip dường như mất phản xạ, nên ngồi im lặng lẽ nhìn Ren. Một phút yên ắng cả không gian không một tiếng động, chỉ còn đủ nghe tiếng thở nhịp đều đều của hai người. Ren bắt đầu nói với giọng nghiêm túc

_ Tulip à, hôm nay cô sao vậy, mọi hành động đều rất lạ....

_.....

_ Tôi biết cô không ghét tôi, tôi biết cô yêu tôi đúng không?_ Ren vẫn đều đều giọng hỏi

Tulip nghe đến đây thì tim cô đau quá, nó nhói đau một cách lạ thường. Cô biết mình không thể giấu tình cảm nữa, suy nghĩ một hồi rồi cô gật đầu. Ren mỉm cười rồi lại tiếp tục hỏi

_ Vậy tại sao cô lại tránh xa tôi hả? Tại sao....

_ Tại vì....Trong phút chốc, Tulip đã định nói bật ra mọi bí mật nhưng cuối cùng cô đã kìm chế lại được. Tulip nhanh trí nói _ Tại vì anh yêu Laura...anh hôn cô ta....người mà tôi ghét nhất

_ Ra là vậy...

Ren phán một câu rồi leo lên giường Tulip ngồi. Lại một lần nữa im lặng, rồi Ren à lên một tiếng và nhìn Tulip. Ren lôi vật ấy trong túi quần ra đưa cho Tulip nói

_ Nè....cô giữ cái này đi...tôi nhặt được ở khu vườn đây

Tulip nhìn chiếc vòng và chợt nhớ ra mình đã đánh mất nó nên cô mỉm cười nhận lại chiếc vòng đó. Tulip nói với giọng thích thú

_ Cảm ơn anh nhé, tôi yêu chiếc vòng anh tặng tôi lắm đấy.

_ Không có gì

Ren cười híp mắt rồi khựng cánh lại rơi vào thế im lặng một lần nữa. Cuối cùng, Tulip quyết định phá vỡ khung cảnh ấy, hỏi lại Ren, đánh trống lảng một cách trắng trợn

_ Sao anh không đi chơi với lớp....?

_ Không thích nên ở lại....ai dè cô cũng ở lại...

_ Xạo dữ thế>"

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 20: Ngày Thứ Hai

Sáng hôm đó,Ren và Laura nghênh ngang bước qua phòng của mấy vị hoàng tử,tiểu thư.Mọi người ra chào đón cặp đôi này,Ren đưa đôi mắt nhìn quanh,phát hiện ra cái gì đó thiếu thiếu,liền cao giọng hỏi

_Con heo đâu rồi...

_Heo nào cơ anh Ren?_Nicky ngơ ngơ như con bò đội nón hỏi

_Thì cái con heo Tulip đó...._Ren bật mí

_Sax.....Tulip mà anh gọi con heo.....Nicky lắc đầu ngao ngán

_Nó còn ngủ.....Mery vội đáp ngay

_Cái con heo này.....

Ren mỉm cười nói và gật đầu rồi tiến thẳng đến giường cô bé.Cậu nhìn Tulip một cách chăm chăm ngẫm nghĩ

_Con heo này khi ngủ dễ thương phết....

Chả là cậu thấy pé heo Tulip nhà ta vừa ngủ vừa mút tay chùn chụt ấy mà)hay sao mà nhìn Tulip chăm chăm vậy

_Cái con nhỏ này...người ta thích người ta nhìn,vô duyên ế....khi nào cũng nghĩ xấu người khác_Ren trách Layon khiến cô nàng nhăn mặt

_Phải Ren không zậy trời....chả lẽ mà ám rồi à

_Ám cái đầu khi cô thì có....Ren dí trán Layon một cái rồi nói ngược lại khiến Layon tức đến xùi bọt mép...(T/g oi...nô vừa vừa á...cho pà kon nó sống)

Tiếng cãi nhau ồn ã khiến Tulip trở mình cần nhần

_Mấy đứa khi này,ồn ào quá...im lặng cho bản cô nương ngủ.....

Nghe vậy Ren và Layon lập tức im lặng.Cậu từ từ tiến đến dưới chân Tulip,nghĩ ra cách chọc phá cô,cậu thổi nhẹ nhẹ dưới lòng bàn chân Tulip....và rồi.....3.....2.....1.....

_Ui da.....chẹp mũi tui rùi trời ơi...má ơi là má...._Rồi cô nhìn sang Ren há hốc miệng,hỏi một cách ngây thơ_Ren sao thế?Mũi bị ai đánh mà chảy tội nghiệp ế.....

_Her...her....Ren không sao.....Ren nhăn mặt cười khở sở

Đằng kia,Layon và mọi người đang nhìn Ren với Tulip một cách lạ lẫm và nghi ngờ về cách nói chuyện xưng hô của hai người.

30 phút sau,cả đám xuất hiện dưới sảnh đường,theo đoàn người của lớp đến ăn lẩu dài ăn để ăn điểm tâm.Layon đi tụt lại sau cùng mặc dù người khỏi đầu là cô bé.Sau khi thấy được cơ hội thích hợp,Layon kéo tay Tulip lại và nói

_Tulip,mày vẫn còn giận tao chứ?

_Hi hi....hết rồi....Tulip xoa đầu cười xòa khiến Layon mừng ron nhảy cẫng lên ôm chầm lấy Tulip và nói

_Yêu mày quá....yêu mày quá....

Tulip xoa xoa đầu Layon mỉm cười nhẹ nhẹ.Ai ngờ,một câu nói s0ck của ai đó vang lên:

_Cô bị đồng tính hả Layon....Nicky cười một cách nham hiểm,nói sock Layon.

Cô nàng này cũng không vừa,hếch hếch cái mặt lên trời đáp trả

_Chứ sao nữa,anh hem thấy à...hay anh ghen tị với Tulip...

_Th0yyyyyyyyyy.....cho Julia xin.....Julia lên tiếng dập tắt tiếng cãi nhau.

Đến lúc này, Tulip mới nhớ lại những gì ngày hôm qua, cô nhìn Julia bằng ánh mắt lo lắng. Và rồi sau khi đắn đo suy nghĩ, Tulip kéo tay Julia ra đằng sau, nói với giọng nhẹ nhàng và bình tĩnh

_ Julia à.... Tôi muốn từ bỏ hợp đồng với cô....

_ Tại sao,..... _ Lúc này, Julia bắt đầu biến đổi sắc mặt khi thấy thái độ của Tulip

_ Tại vì tôi yêu Ren...tôi không thể sống thiếu Ren được...tôi biết như thế thì có lỗi với mama nhưng....

_ Thế Ren có yêu cô không mà cô quyết định như vậy?.....Julia hỏi cắt ngang câu nói của Tulip

_ Tôi không cần Ren yêu lại, chỉ cần nhìn thấy anh ấy hạnh phúc là tôi vui rồi...

_ Kể cả lúc Ren trong tay người khác? _ Julia đưa ra ví dụ xấu nhất. Tuy hơi lưỡng lự nhưng Tulip vội trả lời ngay

_ Đúng

_ Vậy đây là cái quyết định cuối cùng của cô ư?

_ Ủ... Tulip gật đầu chắc chắn. Nghe đến vậy, Julia không nói nữa, cô đi lên trước bắt chuyện với Pyo. Layon mỉm cười đến bên Tulip nói

_ Tao phục mày thật đó Tulip...

_ Có gì đâu mà phục tao, tao chỉ làm theo lời con tim mách bảo thôi

_ Ghê nhá.... Layon chớp chớp đôi mắt nhìn Tulip khiến cô nàng thấy ngượng, xô nhẹ Layon hờn dỗi

_ Đẹp mày đi....

_ Hi hi....

Hai cô nàng lại vui vẻ cười đùa với nhau như chưa từng có chuyện gì xảy ra. Ren nhìn 2 cô bé đó liền nờ nụ cười nửa miệng khó hiểu.

Lát sau, Tulip nựng Layon chạy vòng vòng mọi hồi thì Layon đứng lại thở gấp gấp và bảo

_ Phù....phù....Ế mày,....phù...đứng đó,....phù... tao chụp ảnh chơi....

_ Ok lun. Tulip gật đầu đồng ý ngay

_ 3.....2....1....cười nào

Tulip nhe răng cười một cách hồn nhiên. Pyo thấy thế liền nói

_ Cảnh ở đây xấu thế em chụp ảnh làm gì....

_ Người ta thích mà.... Tulip nhõng nhẽo

Ren phì cười vì đây là lần đầu thấy Tulip đáng yêu như vậy. Bỗng dưng, cậu cảm giác tim đập mạnh khi nghĩ về cô bé, cái cảm giác gì đó vừa hạnh phúc, vừa đau nhói và.....vừa lo sợ, rất là lo sợ...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Chớp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

_ Mọi người...nhanh vào ăn sáng thôi, còn để thời gian mà đi đây đi đó chứ.....Pyo gọi lớn....

_ Đi...đi...đi. nào Ren.... Tulip cười hề hề rồi kéo tay Ren đi. Bên cạnh Ren lúc này là Laura. Cô bé nhăn mặt

_ Bỏ cái tay cô ra...

_CÔ bỏ thì có,...xùy xùy....đây là Chồng tôi...Tulip đưa tay đuổi đuổi khiến Laura tức tối chạy qua ngã kia,xô Tulip một cái rồi cười

_Đi chết đi nè....

Bị xô ngã đau,Tulip đứng dậy,đưa đôi chân càn vàng lá ngọc của mình...(Oe...oe...góm phét)đá ngay cái mông yêu dấu của Laura rồi nháp nháy mắt...

_Cô đi chết thì có...

Đằng sau lưng ấy,Nicky,Layon,Mery và Pyo đang há hốc miệng nhìn 2 cô bé tiểu thư tranh dành Ren một cách kì quái.

Tại bàn ăn,tất cả các món được dọn ra đúng thời gian.Thấy vậy,Tulip không cần đợi mọi người mà đưa ngay đĩa lên lấy thức ăn cho Ren....nào ngờ,một đôi đĩa khác,cũng chạm ngay món đó,trên đôi đĩa cô đang cầm.Tulip hằm hằm cái mặt nhìn lên neho đôi mắt lại nói một cách khó chịu

_Nè...tui chọn trước....ai cho cô xía vào đây hử?

_Kệ cô á....ai bảo cô chậm...xì.....Laura bướng bỉnh trả lời

Á...à...cô được....xem thử ai nhanh tay hơn... Tulip gật gật cái đầu ra về ta đây oai lắm

Thế là,một cuộc ẩu đả để tranh dành thức ăn đã xảy ra.Cứ khi nào người này định gấp loại thức ăn nào,thì ngay y sì người kia chọt đĩa vào cổ lấy cho bằng được.Sau một thời gian gay cấn.....3.....2.....1.....và do sơ suất của 2 người thế là,nguyên một đĩa thức ăn văng tung tóe lên người Ren.....khiến cậu chàng tức giận đứng dậy đập bàn nhìn cả 2 vị tiểu thư

_2 người.....

Laura từ từ đưa đôi mắt qua nhìn Ren 1 phần lo lắng,1 phần sợ Ren nổi giận.Cô liền run run hỏi

_Hoàng...hoàng....từ....từ...Ren không...không....sao....chứ?

Ren chưa kịp trả lời thì đã nghe tiếng chế giễu của cô nàng Tulip.Cậu trở mắt nhìn khi thấy Tulip đã không biết lỗi mà còn nhe răng,lè lưỡi cười....và nói sôck Ren

Như một lưỡi dao chọt ngay cổ,Ren xịu mặt xuống lắc đầu rồi chỉ biết im lặng bước ra khỏi bàn nhìn mọi người nói

_Ren về thay áo quần đây không thôi mùi thức ăn nó bốc lên,hôi chết

Mọi người nhìn Ren cố nín cười gật gật đầu.Tulip cầm đĩa liếm liếm rồi đưa tay lên chào

_Ren về nhà...cẩn thận con cầu nó cắn....

_Trù ẻo Ren hử....Tulip về với Ren....Ren phải xử Tulip mới được

Nói dứt câu,cậu đã kéo Tulip ra khỏi bàn và đi về phía lầu đài ngủ mà không để ý tới ánh mắt căm hận của người đó.Nicky ngơ ngác nhìn Pyo,rồi lại nhìn Layon hỏi

_2 người này đang yêu nhau à....?

_Ai biết.....đi mà hỏi tụi nó ấy....Pyo và Layon đồng thanh trả lời rồi cùng phá lên cười khi thấy bộ mặt bí xị của Nicky...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22

Weeeeeeeeeeeeeeeeeeeee.....đứng lại xem nào Ren....kéo Tulip đi đâu thế...người ta còn chưa ăn một miếng nào...uổng quá

_Đã heo rồi mà còn ham ăn...hết biết_Ren lắc đầu nhìn Tulip nói và thế là nhận ngay như lai thần chú của cô nàng

_Ế.....kêu ai là heo hử khi con điên khùng kia....người ta có thân hình mi nhon lắm đấy,không chừng sau này Tulip đi làm người mẫu đó

_ Kêu ai là khi con điên khùng thế heo.....có mà làm người mẫu của mấy con heo ú na ú nụ thì có....à.....mà không,sau này đi làm người mẫu nhớ đặt tên này cho hay nè...tên đặc biệt cho Tulip luôn đó

_ Tên gì...cho Tulip à....Tulip hỏi hột hoi

_Ừ...là người mẫu "Eo Chân Hy"...Ren cười ranh mãnh trả lời khiến Tulip nghi hoặc

_ Tên gì kì ể...đã vậy đặt tên cho người ta mà cười.Có gì lạ đây nghen

_Đâu có lạ đâu...tại thấy Tulip hợp tên đó mà....

_Hợp ư....vậy được...à....mà tên Việt Nam nó là gì....Tulip ngờ ngợC hỏi

_ Là...là...Y CHÂN HEO đó....hahahaha.....Ren phá lên cười rồi vụt chạy khiến cô nàng Tulip đỏ mặt tía tai rượt theo la bài bãi

_Ê....cái con khi kia...đứng lại...chọc người ta hả....đứng lại mau...

Ren chạy nhanh như bay lên phòng,Tulip thờ hồn hển nói

_ Không biết ăn cái gì mà chạy nhanh dữ ể

_ Ăn cơm quán gia nấu ấy mà

Ren lộ cái mặt ra cửa nháy mắt nói khiến Tulip tức lộn ruột,dùng hết sức tổng khứ Ren vào trong lại đó

_ Bước vào thay áo quần nhanh....đồ khi bon chen....

Tulip bước vào căn phòng ấy,rồi thả mình xuống chiếc ghế sofa gần đó nằm nghỉ.

)

_ Sax....sax....kiss à....tội quá Tulip à....tha cho Ren 1 nước,...Ren mà kiss Tulip chắc Ren đi nhảy sông tự tử quá....Ren chấp hai tay trước mặt vai vãi khiến Tulip một phút đỏ mặt ngại ngùng.Sau đó,cô bắt đầu cười ranh mãnh

_ Vậy thì chuẩn bị chết đi...lúc đó đừng lo,Tulip sẽ lo cho Ren,sẽ cúng cho Ren...

_ Một cây hương....à mà không...nửa cây hương không thôi phí tiền chứ gì....Ren nói ra những lời đó khiến Tulip ôm bụng phá lên cười

_ Hahahaha.....có biết à...vậy tốt....

_ Thì đó luôn là câu cửa miệng của heo con mà....vừa heo vừa keo kiệt....sau này mà có ể chồng...Ren mỉm cười trù ẻo Tulip.

Không có đâu,hoa có chủ rồi,làm sao lấy chồng nữa.....Tulip nhếch môi cười rồi nhìn về phía Ren đầy ẩn ý khiến Ren rung mình một cái rồi quay mặt đi

_ Nghe mà nổi cả da gà....giờ Ren hỏi có nhắm mắt hay không hả?

Vốn tính tò mò có sẵn từ khi cha sinh mẹ đẻ ra nên tất nhiên cô nàng gật đầu đồng ý....5 phút sau,Ren lại mở lời

_ We.....mở mắt ra đi...

Tulip từ từ ty hý đôi mắt và rồi cô nàng mỉm cười à lên một tiếng khi thấy bó hoa đẹp đẽ trước mặt mình

Tulip khều tay Ren hỏi

_ Nè,bó hoa này Ren tặng cho Tulip hay cho ai vậy?

_ Hỏi ngược ể.....tặng cho người khác thì Ren bảo Tulip nhắm mắt mà tề ông trời à....

Tulip mỉm cười hạnh phúc một hồi rồi lại ngó người ra,biến đổi sắc mặt nhìn Ren một cách đầy nghi hoặc và hỏi

_ Làm gì tự nhiên tặng hoa cho Tulip ể....chả lẽ hoa này có độc sao?

_ A...cái con heo này....người ta tặng hoa không lấy thì thôi còn bảo hoa có độc nữa chứ....xxxxxxxxxxxx hem lấy thì Ren tặng cho Laura.....Ren hờn dỗi trách.Tulip nghe Ren nhắc đến Laura nhẩy vọt lên giựt lấy bó hoa từ tay Ren nói

_ Ai bảo không lấy đâu....mà cái con khi khô này,tặng hoa cho người ta rồi còn đòi lấy lại tặng cho người khác là sao hả....đúng là đồ keo kiệt mà...

Ren nghe vậy vội vàng xoay lưng đi để nhin cười.Cậu đằng hắng một tiếng rồi huýt sáo nói

CÔ bỏ cái tay cô ra....Ren là chồng của tui...

_Xíiiiiiiii.....Ren mới là của tui...Ren nhi

_Của tui

_Của tui

Dường như,2 cô công chúa nhà ta đang chơi trò kéo co,cứ kéo qua kéo lại một hồi lâu và rồi.....3.....2.....1.....không hện cũng thả,2 cô nàng buông tay Ren ra.....cuối cùng....."Rầm.....".....do mất thăng bằng,Ren đã rơi tự do một cách vô thức xuống nền đất.Ren tức tối nghiêng răng trèo trẹo

_Á.....2 người....ui da....cái....cái mông....cái mông ngan vàng của tui....cái mông yêu quý của tui....ui da.....đau quá.....

Laura tròn mắt nhìn rồi chạy đến ngồi bên cạnh Ren vỗ vỗ cái lưng Ren hỏi một cách lo lắng

_Anh....anh....Ren không....không sao chứ.....

Lại một lần nữa,Ren chưa kịp trả lời thì đã bị tiếng cười vô duyên của Tulip phá đám.Lần này Ren thật sự đỏ phừng mặt nhìn Tulip

_COn heo ú a ú nụ kia....cười cái gì hả?

_HAhahahahaaaaaa

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

_Hahhahahahaaaaaa.....cái mông....hahahaa.....cái mông ngan vàng này chắc chứa toàn vàng dẻo hahahahah.....Tulip ôm bụng cười nghiêng ngả khiến Ren càng nhăn mặt hơn không hiểu cái chuyện gì đang xảy ra.Cậu hỏi

_Vàng dẻo là cái gì....Tulip đang nói cái gì thế....

_Hahahahaaaaaa.....đúng là Ren mà....ngu quá.....Tulip lại cười một tràng nữa mà không nói khiến Ren tức điên lên,xoay qua Laura hỏi

_Vàng dẻo là cái gì vậy em?

_Ồ...là....là....LAura cố gắng nhịn cười,nhìn Ren lấp bắp

_Là cái gì....Ren hỏi hộp hỏi gấp

_Là phân của Ren đó...hahahahaaaaaa.....Tulip đáp xong liền phá lên cười,rồi bỏ chạy trước khi Ren nhận ra.Ở đó,Ren vẫn gật đầu ngu ngơ

_Ừ há.....hàaaaaaaaa.....con heo kia.....đứng lại....đứng lại cho Ren.....Đến lúc này cậu mới phát hiện ra mình bị chơi khăm,liền rụt theo Tulip gọi ới ới

_Lêu lêu....ngu mà đứng à.....hahahahaaaaaa.....nhìn cái mặt Ren kia.....nhăn nhó y chang con khi đột....hahaha....

Tulip vừa chạy vừa xoay đầu lui lè lưỡi chế giễu Ren làm cho cậu này ăn cục tức lên đầu não.Bên kia,Laura thấy vậy nhảy cẫng lên chạy theo sau Ren

_ANh Ren.....đội em...đội em...

Người thì bỏ chạy,kẻ đuổi theo,kẻ thì tò tò tạo thành một đoàn tàu lửa trông ngổ hết sức.....Tulip là đầu tàu với bộ mặt nhăn răng cười một cách nham nhở....theo sau là thân tàu với bộ mặt đỏ phừng phừng y chang con khi đột của Ren...và cuối cùng là đuôi tàu với bộ mặt hốt ha hốt hải như ma đuổi của Laura đã khiến đoàn tàu thành đoàn tàu vui nhộn.....Tulip chạy như bay,thở một cách mệt nhọc quay đầu lại bảo:

_Đừng có chạy theo Tulip nữa....đuổi gì đuổi hoài vậy

_Khi nào Tulip dừng lại Ren mới không đuổi nữa.....Ren nhếch môi cười một cách đầy tự tin rồi cậu lại quay lại nhìn Laura hét _Em chạy theo anh gì vậy....

_Kệ em....em thích mà....

Thế là tiếp tục chạy....cả 3 người chạy nhanh đến nỗi vượt cả nhóm mà không biết. Thế là cả nhóm phá lên cười ngặt nghèo gọi với theo

_Xình xịch xình xịch....đoàn tàu ta cùng chạy nào....hahahahaaaaaaa

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24

_Hahaha....mọi người xem cái mặt Tulip kìa,cười nhếch nhếch y như con lợn ỉn ấy....Nicky nói to...

_Còn hơn cái mặt Ren y chang con khi đột....Layon gân cổ cãi lại

_Á....cô dám nói thế với hoàng tử à....Nicky nói nham hiểm

_Thích là nói đấy anh làm gì được tôi....ple...ple....Layon lẻ lười chọc Nicky khiến cậu chàng tức điên...đưa nắm đấm lên trước mặt Layon dọa....Lúc ấy,Layon cũng đã nhảy vào thủ thế.Bỗng...."CÓP.....",Pyo dùng hết lực tông vào đầu 2 vị này....thế là đầu 2 người này xung lên một cục to bự chàng Nicky và Layon nhăn mặt lườm qua Pyo,Layon nhõng nhẽo

_Tại sao anh đánh em...hok chịu đâu....nhỡ ra chỉ đánh cái thằng khi già kia chứ

_Sao anh cả đánh em...phải đánh con nhóc kia....anh em gì mà....Nicky xoa xoa cái đầu hờn dỗi.Pyo phì cười nói

_Ta đánh 2 người là đúng....Nói rồi cậu tiếp tục bước đi...để lại 2 cô cậu ăn cục tức đằng sau.Mery vội bước lên nhìn Nicky lo lắng hỏi nhỏ

_Anh không sao chứ....?

_Sao trắng gi đây hả....u đầu rồi nè....Nicky quên mất đó là Mery,nên đã to tiếng quát khiến Mery giật mình sợ hãi bỏ chạy lên Pyo.Julia che miệng cười khúc khích lướt qua 2 người rồi bảo

_Cho chết.....

_Ồ....cái con mụ này....Nicky và Layon nhăn mặt cùng nhau thốt ra lời đó khi nghe Julia phán một câu đầy nhẩn tâm như thế.Rồi lại quay qua nhau gây bậy

_Ài cho anh bắt chước tui hả đồ khi thối

_Thối cái đầu cô ák....cô tưởng cô thơm lém hờ con vịt nồng mùi kia.....

_Tui mà là vịt à...tui là thiên nga đó....Layon nhướn người cãi lại

_Xì....cô mà là thiên nga thì tui là hổ....

_Anh là hà gổ á....

_Hà gổ là cái gì....Nicky ngơ ngác hỏi

_Là hổ gà đó....Layon lẻ lười(Đúng là bạn nói khó của Tulip mà)

_CÔ.....Nicky tức tối đưa ngón trỏ lên chỉ tay vào người Layon....và thế là...._AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAa.....Nicky thét lên và tức tối nhìn Layon bảo

_Đồ quỷ....cô làm gì thế....

_Lêu lêu....ngu quá....cho chết....Layon lẻ lười trêu Nicky rồi gọi to _ANH Pyo ơi đợi em với....

Quay lại 5s trước,khi Nicky chỉ ngón trỏ vào người Layon,cậu đã mất cảnh giác và bị Layon bẻ ngược tay....đó chính là lí do Nicky hét lên đấy.

_Cái con khi này...ui da đau quá....Nicky xoa xoa ngón tay than vãn thì

Và rồi cô chột nhún ra một bàn tay cứng cáp đang nắm chặt tay mình. Vẫn dĩ định buông ra nhưng rồi chột nhún ra cái nắm tay đó rất quen

thuộc.....Tulip mỉm cười nhẹ nhàng rồi nhìn qua bên trái mình.....Ren đang đứng đó,lau mồ hôi một cách mệt nhọc.Tulip nhảy lên ôm chầm lấy Ren nói

AAAAAAAAAAAAA.....hay quá....Ren ở đây..... Thế nhưng niềm vui kéo chưa dài chưa được bao lâu thì cô đã bị một bàn tay đẩy ra.Ồ đằng kia,Laura lấp ló sau Ren nhẩn mặt nói

_Nè....cô làm gì mà ôm anh Ren giữ vậy hả....xéo ngay

_Á à....cái con mụ điên này....nên nhớ Ren là chồng tui nhá.....bà mới xéo.....Tulip nói rồi dùng hết sức tống Laura về một mét.....Thấy cuộc chiến không mấy kết quả chuẩn bị xảy ra và người luôn nhận hậu quả là mình,Ren nghiêng người nhếch môi cười,một nụ cười đầy nham hiểm.Rồi nói

_Thoyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyy.....2 người mà còn gây nhau nữa là Ren đề 2 người ở đây luôn á.....

_Á.....Ren đòi Tulip/Laura đi với.....2 người cùng nhau thét lên rồi bu vào tay của Ren đeo cứng khiến Ren cười cũng không được,khóc cũng không xong

_Hix....mệt quá.....cái con khi đó nó làm cái gì thế không biết.....Mery nhẩn mặt nói và đáp trả bằng cái giọng eo ** vang lên

_Nè....bà nói ai khi thế.....muốn ăn đấm hả....

Layonnnnnnnnnnnnnnnnnnnnn?.....Nicky há hốc mồm ngỡ ngàng khi thấy Layon ở đằng sau lưng mình.Layon nhẩn mặt nói

_Layon gì chứ.....lo cho người khác rồi cùng người khác nói xấu tui mà bày đặt....cái này trả cho ông.....Layon vừa đứng dậy vút thẳng gói đồ vào người Nicky thì cô đã ngã xuống và hét lên một cách thê thảm

_Ui da.....đau quá.....

Nicky nghe vậy chạy vội đến bên Layon nhìn cô bé bằng một ánh mắt lo lắng hỏi

_Layon....em sao vậy.....

_Đi mà lo cho Mery của anh....lo cho tui làm gì.....Layon bướng bỉnh đẩy Nicky ra khỏi người cô.Thế là Nicky đứng dậy bỏ Layon ngồi đó rồi kéo Mery đi....Layon bỗng dung xịu mặt xuống lầm bầm

_Đồ khi ngốc nghếch.....đề người ta vậy đây.....

_Lên lưng nào.....ai mà đề Layon vậy.....Nicky mỉm cười nhẹ nhàng và tinh nghịch khi đứng trước mặt Layon khiến cô nàng đỏ mặt bịt miệng lại.

Nicky quỳ xuống đề Layon leo lên lưng mình.....rồi cậu nhẹ nhàng cõng Layon đi.....

Lại chuyển qua khu vực khác,Pyo đang nắm tay Julia chạy miết chạy miết mà không hề biết mình đã chạy bao xa.....Và rồi....ngay trên đỉnh đồi kia,2 người cũng đã dừng lại,nhưng cái nắm tay kia vẫn cầm một cách vô thức.....bỗng dung,Pyo quay qua vội hỏi mà không thèm nhìn người đó là ai

_Tulip...em không sao chứ.....?

_EM không phải là Tulip.....em là Julia.....Pyo nghe đến vậy liền vội buông tay Julia ra và lúng túng đỏ mặt.Lí nhí nói

_Ó....cho....cho...anh...xin....xin...lỗi...nha....Julia...anh tưởng.....

_Không sao đâu.....Julia vuốt tóc đáp vội mà không để ý đến sự thẹn thùng của Pyo.Cô nàng nhìn về phía xa xăm kia rồi nói

_Đi đâu giờ....lạc mất những người kia rồi

_Vậy em muốn đi đâu

_Biển.....

_Được....anh đưa em đến đó....Pyo gật đầu đồng ý lời đề nghị của Julia....

Thế là 2 người rào bước trên con đường dài đầy những tia nắng chói chang đó.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Trời vào trưa thật lung linh với những ánh nắng tung tăng nhảy nhót múa vui chen chúc dưới làn người đông đúc kia.....Cái khung cảnh nên thơ đó bị phá vỡ bởi.....

_Anh Ren.....đi công viên nhá.....

_Ren đi shopping vui hơn.....đi shopping nha Ren.....

Chắc hẳn các tình yêu của kjd đoán ra những người phá vỡ khung cảnh đó rồi chứ gì.....hí hí.....còn ai khác ngoài Tulip mặt heo,Laura xinh đẹp và Ren mặt khi nựa chứ.....Chả là hai cô tiểu thư này đang chiều chực Ren đi chơi theo ý thích của mình ấy mà.....và thế là cuộc chiến tranh thứ 4 sắp bùng nổ dưới kẻ đầy bị nạn đầy tội nghiệp là Ren

_Anh Ren....anh bảo đi....đi công viên phải không.....Laura nhìn Ren hỏi khiến Ren bối rối cười cười

_Ừ.....ừ....thì đi công viên.....

_Đó....bà thấy chưa.....anh Ren bảo đi công viên....

_Ừ ừ.....Ren.....đi shopping cơ.....Tulip nhõng nhẽo nhìn Ren,

lại một lần nữa Ren bối rối gãi đầu rồi mỉm cười nói

_Ừ thì đi shopping.....

_Xiiiiiiiiiiiiiiii.....đi shopping nào.....Tulip lè lưỡi rồi phán lên....Thế là Laura hét

_Anh Ren.....anh bảo đi công viên cơ mà.....

_Ừ....thì đi công viên

_Ren....Ren bảo đi shopping mà.....Tulip nhăn mặt nói

_Ừ.....thì đi shopping.....

_Á à.....vậy là đi cái nào.....Tulip và Laura cùng thốt lên the thé.Mỗi người một bên lại một lần nữa,2 người cùng nhéo tai Ren khiến cậu la lên oi oi

_Á.....đau.....đau.....2 người bỏ tay ra.....nghe Ren nói hết.....chờ oi.....sao cái số tui khổ thế này.....

_Vậy sẽ còn khổ nữa nếu có Tulip rồi mà đi ngoại tình...

_Nè....pà kêu ai đi ngoại tình hả....anh Ren là bạn thanh mai trúc mã của tui đấy.....Laura lên tiếng đính chính

_Cái đầu khô bà....thanh mai với trúc mã.....trúc khi thì có

_Còn hơn pà....cái gì mà có Tulip chứ.....nghe mắc cười quá pà ơi.....Laura phá lên cười.Hai người này càng cãi nhau đến đâu càng quên mình đang nhéo tai Ren.Nên cứ vô vô cái tai vô tội đó,thế là khi được Ren nỏ con khủng,vận dụng võ công của mình tung chưởng khiến 2 tiểu thư nhà ta bay đi đến một nơi phương trời xa lạ

_Ui da.....cái trán của Tulip.....thành cục u rồi.....Chả là ss Tulip nhà ta bị Ren tung một chưởng cụng đầu vào tường.....Tại phía bên kia,tiếng eo ** khác lại vang lên

_Ồ.....cái răng của em....suýt gãy.....đau quá.....anh Ren kì quá à.....SS này thì bị Ren tống khứ về phía còn lại,trong cơn hoạn nạn,cô nàng đang nói chuyện đập lun cả hàm răng vào đá(Thế mà không gãy đúng là pà này dùng P/S trắng răng roài).

Ren mỉm cười đầy ẩn ý rồi huýt sáo báo

_Ai bảo 2 người nhéo tai Ren....làm nó xưng làm gì....giờ bị báo ứng hả.....đi đến công viên thôi nào.....

Ren nói rồi quay lưng bước đến dìu Laura đứng dậy và nắm tay cô bé kéo đi.Tulip đứng dậy,xoa xoa cái trán rồi buồn bã nhìn theo Ren lảo đảo

_Ren yêu Laura ư.....?Bỏ Tulip thật sao?.....

_Cái con heo kia.....đi nhanh lên.....Ren gọi với lui khi thấy Tulip không di chuyển.và tất nhiên là cô nàng bức tức chạy theo rồi.....Một lát sau,Tulip

đứng dưới trò chơi mà Ren đã mua vé.....trò chơi mà cô sợ nhất.....đó chính là tàu lượn siêu tốc với độ cao bằng một khách sạn 5 sao.....Tulip đẩy đẩy tay bảo

_Th0y;...Tulip không đi đâu.....

_Hahaha.....có người sợ kàì.....Laura phá lên cười mĩa khiến Tulip tức điên giựt vé trên tay Ren và ngồi vào đoàn tàu lửa đỏ.....Ren mỉm cười rồi dịu Laura lên toa trước mặt Tulip.Tự dưng Tulip cảm thấy nhói đau lòng,cô nhìn băng quơ ra ngoài và Bồng

_Tôi có thể ngồi đây với em được không?.....

Tulip bất giác nhìn lên và cô 1 thoáng sững sờ trước vẻ mặt đầy lạnh lùng bí ẩn nhưng rất chỉ là đẹp trai của người đó.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

Trong một thoáng bất ngờ trước vẻ đẹp đáng yêu đó,Tulip không nói gì chỉ nhích người qua một bên nhường chỗ cho người đó bước vào.Và rồi

_Cái đồ mê trai...thấy trai đẹp là tóp tóp liền.....

Tất nhiên cái giọng nói chua chát đó lọt vào tai Tulip và đưa cô bé về lại hiện thực....Tulip tức giận hét to lên

_Ren kêu ai là thấy trai đẹp là tóp tóp hà.....Ren nói lại đi.....câu đó phải để Tulip nói Ren mới đúng.....ai bảo Ren ngồi với con nhỏ đó.....Tulip chống hai tay lên hông nói với vẻ giận dữ

_Ren thích là Ren ngồi liên quan gì đến Tulip.....Ren cố chấp trả lời

_vậy thì Tulip muốn ngồi chung với người này đây.....Tulip nói rồi kéo tay người con trai đó xuống ngồi cạnh mình.....Ren thấy vậy tức tối quay lên và đưa cặp mắt nhìn vào một khoảng không xa xa.....Ren lăm bắm trong đầu:

_Quái lạ.....người con trai này là ai.....tại sao hắn không biết mình....tại sao hắn không biết Tulip là vợ của hoàng tử Ren ta chứ.....

Chiếc tàu lửa bắt đầu lăn bánh.....đưa mọi người lên khoảng trời xanh cao ngất đó.....Tulip vốn chứng sợ độ cao,nhắm tịt luôn cả hai con mắt run rẩy đôi tay....Thấy vậy,người con trai đó mới đưa ra ý kiến

_Nếu em sợ độ cao thì cầm tay tôi cho đỡ sợ....

Cái câu nói đó khiến cho 6 con mắt mở to ra ngạc nhiên.....2 con mắt đầu tiên là của Laura,.....có lẽ cô bé cảm thấy lạ khi có người dám nói như vậy với vợ của ren.....2 con mắt tiếp theo là của Tulip....cô thấy là lạ...tại sao người con trai này không có sợ Ren vậy.....và 2 con mắt còn lại tất nhiên là của Ren....Câu quay lại nhìn một cái rồi lại quay lên....trong đầu Ren giờ lại có thêm một câu hỏi đầy nghi vấn....cậu dụi dụi mắt suy nghĩ.

_Tại sao người này dám mở lời cầm tay Tulip.....thân phận người này là gì mà ngạo đến như vậy.....

Nhưng tất cả cũng bị tan biến khi mà chiếc xe lửa lao xuống một cách đột ngột và nhanh chóng....ở đằng sau kia,Tulip đang la hét một cách dễ sợ....cô bé quơ tay quơ chân loạn xạ mà không hề biết mình đập trúng mặt của con trai ngồi bên cạnh.....Một lát sau,khi chiếc xe lửa bắt đầu dừng bánh hẳn....Tulip đã xanh mặt nhảy ra ngoài chạy vội đến bãi cỏ gần đó và nôn mửa.....Ren nhếch môi cười nắm tay Laura đến đứng trước mặt Tulip

_Sao vậy.....không phải ngồi với anh đẹp trai mà.....sao không đợi người kia đi ra luôn....

_Ren im đi....Tulip thờ một cách mặt nhọc đáp trả

_Không im đó....làm gì Ren.....giờ nói đi....Tulip đi chơi với người nào....tụi này hay anh chàng kia.....

_Ren nói vậy là có ý gì hả?

_Ý gì đâu.....Ren bướng bỉnh đáp trả và huýt sáo.....điều đó khiến Tulip tức đến mức không thể tưởng được.....Cô đứng lên lườm Ren một cái rồi ngúc ngắc cái đầu

_Ok...vậy thì bye bye Ren ha.....Tulip đi tìm anh chàng đẹp trai đó đây.....chúc vui vẻ.....

Và rồi cô bỏ đi một bước....Ren đứng sau này tức tối nói với theo

_ Cái đồ hám trai đẹp.....đi với nó có bị gì thì đừng kêu người ta giúp đỡ,nghe chưa con bé đáng ghét kia.....

Tulip không thềm ngoái lại mà bỏ chạy đi thật nhanh,thật nhanh....cô rung rung đôi mắt lắm lắm

_ Gì chứ.....đồ Ren khờ.....đồ Ren ngốc....

Bên kia, Ren nắm tay Laura nói....

_ Kệ nó đi....mình đi chơi thôi em...

_ Dạ.....Laura ngoan ngoãn trả lời.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29

Bên kia, Tulip đang cúi đầu buồn bã rảo bước nhẹ dưới ánh nắng le lói đó.....Cô tức tối lắm lắm

_ Ren là cái đồ khờ....Ren là cái đồ ngốc.....ngốc nhất trên thế gian này....hix.....rốt cuộc là Ren yêu Tulip hay Laura vậy.....

Bỗng, Tulip cảm giác như cái áo mình đang giựt giựt bởi bàn tay ai đó.....cô ngước mặt lên....thấy một cậu bé trạc tuổi Nike, em trai Tulip....tự dưng Tulip cảm thấy buồn buồn....cậu bé vội nhanh miệng nói:

_ Chị....chị mua kẹo cho em nha....chị....

Tất nhiên, khi nghe đến chữ "kẹo" Tulip liền sáng cả hai con mắt ra....nhón chân nhìn qua đồng kẹo mít kia với một vẻ thèm thuồng.....thằng nhóc sốt ruột giục mạnh Tulip

_ Chị mua kẹo cho em nha.....mua kẹo cho em nha....

Tulip bẽn lẽn thọc tay vào túi áo chỉ mong tìm ra một chút ít tiền để mua những cây kẹo ngon lành kia,.....nhưng cứ mò lui mò tới.....rốt cuộc cũng chỉ là một cái bọc rỗng không.....cô ngượng ngùng nhìn thằng bé kia.....điều bộ này khiến thằng nhóc bực bội nói

_ Rốt cuộc chị có mua không....sao bắt em đứng đây hoài vậy?

_ Chị.....chị....chị không có tiền.....

_ trời....sao không nói....nhìn cách ăn mặc tưởng có tiền....ai dè....Hừ.....

Thằng bé buông mạnh một câu rồi quay lưng đi để lại Tulip ở đó mặt mày méo xệch.....Lại một lần nữa, giọng nói là lạ vang lên....nhưng lần này trầm hơn, nam tính hơn và đặc biệt là quen thuộc hơn nữa.....

_ nè.....nhóc kia....ăn nói với con gái thế hả....quay lại đây ta mua cho hết ô kẹo kia

_ Anh nói thật hả? _ Thằng nhóc hét lên trong mừng rỡ

_ Chả lẽ nhìn ta giống đùa lắm hay sao....tới đây.....Người đó ngoắc ngoắc cái tay một cách đáng yêu.....Tulip bắt ngó lơ vừa quay lưng lại thì lại một tiếng hét hét lên cùng lúc.....

_ AAAAAAAAAAAAA.....là anh hả/là em ư?

Tự dưng cả hai người nhìn nhau phá lên cười trong vui vẻ.....Sau khi mua hết cả đồng kẹo kia, người con trai đó đẩy qua hết cho Tulip

_ Cho em đó.....

Tulip sững sốt vì hành động đó liền bẽn lẽn cười.....rồi nói lí nhí

_ Em....em cảm ơn anh nha....

_ Không có gì....ừ mà....cậu trai với người con gái kia đâu rồi?

_ Ai biết....tụi nó tình tứ đi với nhau rồi

_ Vậy giờ em sao?

_ Chắc là em đi bộ về khách sạn đó....

-Hả?...em cùng ở khách sạn đó à....anh cũng vậy nè.....

_ Vậy à.....cùng đường rồi ha

_ Nhưng giờ anh chưa về đâu....

_ vậy thôi em về trước ha.... Tulip mỉm cười buông một câu rồi tính quay lưng đi thì người con trai đó đã kịp kéo tay Tulip và nói

_ Hay là em đi chơi chung với anh đi.....

Tulip đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác.....sau một lúc suy nghĩ....cô gật đầu đồng ý liền.....

Thế là cuộc đi chơi của hai người bắt đầu,....người con trai gọi chuyện

_ Em tên gì vậy.....?

_ Tulip ạ....còn anh?

_ Anh là Joey nhưng mọi người vẫn thường gọi anh là Lu....

_ Tên anh dễ thương quá à.....

_ Ủa.....em nhiều tuổi rồi vậy....?

_ Dạ 16 ạ.....vậy còn anh?

_ Anh năm nay 18 tuổi rồi.....

_ Chài bằng tuổi Ren....

_ Em nè....anh hỏi này nè.....nhìn em với cái cậu gì tên ren đó quen lắm

_ Anh không biết tại em ư....em là Tulip....vợ của Ren....hoàng tử con vua Roenxi đó....

-Cái gì.....Lu hét lên và sững sờ bờ gối.....

Và tất nhiên là Tulip gật đầu đồng ý chấp nhận ngay rồi....Thế là không hiểu tự nhiên tại sao,Lu chạy trước nắm tay kéo Tulip đi.....làm Tulip rất rất là ngạc nhiên khi thấy hành động tự nhiên này của Lu.....Một lát sau,hai người dừng chân ngay shop quần áo lớn nhất của khu phố này.....Tulip đi từng bước từng bước xem hết áo quần này đến áo quần khác....Lu cảm giác được vẻ thích thú trên khuôn mặt Tulip,cậu đến cạnh và vỗ nhẹ vai cô bé rồi nói

_ Hay là em vào thử mấy loại áo quần này đi

Nghe vậy,Tulip bối rối,đỏ mặt quay lưng đi....tất nhiên hành động đó khiến Lu mỉm cười....Cậu hát đầu về phía phòng thay đồ rồi nói:

_ Em vào thử đi.....nếu anh thấy đẹp anh mua tặng em mak`.....

_ Vậy hả????????????????.....Tulip mừng rỡ quay lại nhìn Lu...Nhưng chưa được một phút,cô đã bí xị mặt đáp

_ Nhưng mà.....

_ Nhưng sao nữa?.....Lu ngạc nhiên vì thái độ thay đổi đột ngột của Tulip....Bấy giờ Tulip mới ngại ngùng nói

_ Thoy đi....em mới gặp anh mà....đâu có nhận được đâu....

_ Trời....không sao mà....ai bảo anh rủ em đi shopping làm gì....hi hi.... vào thay đi nào.....

Lu rút bộ áo quần ra và đẩy Tulip về phía phòng thay đồ.....một lát sau....Tulip trở ra với bộ quần áo mới cùng nụ cười duyên trên khuôn mặt khiến Lu một thoáng ngẩn ngơ

Lu gật gù nói

_ Được....bộ này đẹp.....vào thử bộ khác đi em....

Lu cứ đi lui đi tới lựa áo quần cho Tulip....và rồi

_Anh ơi....bộ này thì sao anh?.....Giọng Tulip vừa vang lên hỏi thì Lu vừa quay lại....Một lần nữa anh lại sững sờ trước vẻ đẹp khác của Tulip

_Anh nói thật đó.....Lu im lặng nhìn Tulip....và trong phút chốc đó, hai người sững sờ nhìn nhau im lặng....không nói gì....

_Wa.....cảm động ha.....nhìn nhau say đắm ha.....tình tứ quá nhỉ

Giọng nói quen thuộc, trầm ấm ấy vang lên lôi kéo Tulip trở lại hiện thực....Cô giật mình nhìn qua và há hốc miệng...đó là Ren....cậu đang đứng nhìn Tulip với Lu bằng ánh mắt đáng sợ....thật là đáng sợ

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30

Tulip lắc đầu mấy cái rồi lẩm bẩm:

_Ren....Ren.....

_Ren cái gì mà Ren hả?.....Im đi _Ren thô bạo trả lời

_Gì chứ.....sao Ren nói vậy.....Tulip vẫn kiên nhẫn hỏi một cách nhẹ nhàng...

_Gì nữa à.....cô có nhớ cô với tôi là vợ chồng không hả?.....Ren mạnh miệng đem chuyện đó ra nói giữa đường.....và điều đó khiến Tulip hiểu ra vấn đề và ngúc ngắc cái đầu về phía Laura

_Nè.....nói người ta mà không nghĩ lại mình.....tại ai trước hả...tại ai mà Tulip trở nên như thế?

Thì sao hả.....thích thế đấy....Ren cố chấp trả lời.

_Nếu anh đã vậy thì tôi nghĩ cô ấy không "care" anh đâu.....Lu đứng bên cạnh lên tiếng.....đúng lúc đó,Tulip trở mắt nhìn Lu rồi ghé sát tai Lu hỏi nhỏ

_Nè anh....không "care" nghĩa là gì vậy?

_Sax.....không biết hả em....Lu trở mắt nhìn Tulip

_Ồ....dạ.....Tulip bẽn lễn gãi đầu nhìn Lu một cách đáng yêu.Điều đó rất khiến Ren tức giận.....giận đến nỗi đầu cậu xịt khói lun á.....Cậu tức tối chụp cổ tay Tulip kéo đi ra ngoài mà để mặc LAura ngo ngắc đứng đó.....Một lát sau,tại bờ hồ sông

_Ren....bỏ tay ra.....bỏ tay Tulip ra.....làm gì vậy.....đau quá à.....

Đến lúc này,Ren mới hất mạnh tay Tulip xuống rồi trừng mắt nhìn cô bé nói....

_Cảnh cáo Tulip....Tulip mà còn đi chung với thằng con trai đó.....thì đề nghị bước ra khỏi lâu đài của Ren ngay lập tức.

_Vậy thì Tulip cảnh cáo Ren,Ren mà còn đi chung với nhỏ Laura thì Tulip vẫn sẽ đi chung với Lu....Tulip bướng bỉnh trả lời khiến Ren giận quá đưa tay lên định đánh Tulip.....Trong phút chốc đó,một bàn tay khác đã nhanh hơn giữ lấy tay Ren và đẩy Tulip sang một bên....Ren không thèm nhìn người đó là ai mà quát lên

_Tránh ra....mày muốn chết hả?

_Đừng....muốn chết đấy.....Tất nhiên giọng nói đó đều làm cả Ren và Tulip ngẩng mặt lên....Không ai xa lạ đó chính là Lu....một hình ảnh Lu khác....một hình ảnh Lu đẹp trai rất táo bạo.....

Điều đó càng khiến Ren điên tiết hơn.....cậu hất tay ra và bảo

_Nè....ngươi là ai mà dám cản trở một vị hoàng tử như ta hả?

_Ta là ai ngươi không cần biết....nhưng đã là một vị quân tử thì không nên mạnh tay với người con gái....mà chính là vợ mình.....Lu đáp với vẻ trang

nghe khiến Tulip ngạc nhiên đến mức không thể hiểu tại sao Lu lại nói lời như thế được với Ren.....Ren sock đến mức không thể nói được gì liền im lặng một lúc rồi tiếp tục

_Ta thích đây...cô ta là vợ ta,ta có quyền nói sao ta nói.....còn nữa.....ngươi không là gì đáng để nói chuyện với ta....khôn hồn thì xéo trước khi ta giận dữ lên.....

Đến lúc này,giọng của Ren thật sự,thật sự giận dữ.Tulip sợ Lu sẽ xảy ra chuyện gì liền chạy đến kéo tay Lu đi

_LU oi.....thôi đi....kệ Ren đi...em không sao mà.....em quen như thế rồi....

_Sao là không sao được....anh không sợ nó đâu....gì mà con của vua Roenxi chứ.....tưởng con vua là có thể lớn chuyện với vị hôn phu của mình à.....

_Ngươi.....

_Thôi anh Lu....làm ơn mà.....Tulip năn nỉ

_Em bỏ tay anh ra đi....để anh nói cho em nghe.....và để cho nó nghe.....Ngang đây,Lu dừng một lúc rồi tiếp tục nhìn thẳng vào mặt Ren buông một câu _Nói trước....tôi sẽ cướp Tulip từ tay anh đấy....chỉ không biết lúc nào thôi.....

_HAAAAAAAAAAAAAAAAA.....Ren và Tulip đồng thanh hét....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31

Tạm dừng ngang cặp đôi này....các bạn cùng Kid quay lại cặp đôi lố nhố đáng yêu không kém cặp đôi này....đó chính là Nicky và Layon.....

_Muốn đi đâu đây Layon?.....Nicky hỏi nhỏ nhẹ

_Ai biết.....Layon mỉm cười bằng quơ trả lời....

_Đi công viên nha?.....

_Thòy hok thích.....hay là.....Layon ngấm nghĩ trên lưng Nicky khiến Nicky sốt ruột....

_Hay là sao.....Layon nói nhanh đi

_Ra biển đi....

_CHải....làm cái gì ngoài đó.....?

_Hok đi thôi.....Layon nguyệt một cái rở dài khiến Nicky lắc đầu.....Thấy thế,Layon nắm hai cái tai của Nicky néo néo

_Lắc đầu cái gì hà thằng khi kia....

_Á.....Layon.....bỏ ra....đau....đau quá.....

_CHịu đi hok nè.....nếu chịu đi thì bán cô nương đây mới thả ra....Bất lực vì tính bướng bỉnh này,Nicky đành miễn cưỡng gật đầu.....Cậu rảo bước nhẹ nhàng trên con đường dài đầy nắng ấm.....tất nhiên là có Layon trên lưng rồi....Lúc ấy,dường như Layon đã quên là mình đang ở trên lưng Nicky,cô ghéu ngoạc cất tiếng hát.....

_Ngày xưa đó khi ta bên nhau rằng anh nói yêu em yêu muôn đời....mà giờ đây sao anh bước đi không một câu nói chia ly....Tình yêu kia tan theo làn mây bay về nơi rất xa...xa nơi cuối trời....

_Nè.....hát bài gì buồn vậy....?.....Nicky nhăn mặt ngược lên hỏi

_Kệ người ta.....hỏi làm gì ế.....Layon vẫn không thèm trả lời Nicky....một phút im lặng,bỗng dưng Nicky nắm chặt đôi tay Layon khiến cô nàng giật thót mình hỏi:

_Làm gì ế....đừng có lợi dụng ghen.....hét lên giờ á.....

CHàì....làm cái gì ngoài đó.....?

Im lảng và đi theo anh là được rồi....

Đó chính là lối đường mòn dẫn đến khu vườn hoa bí ẩn đầy quyền lực...Pyo dừng lại quay lui nhìn Julia một cách cân thẳng....

_Tại sao lại là hai người đó.....Pyo hỏi thẳng thắn

Gì cơ à....? Anh nói gì em không hiểu..... Julia trở mặt ngây thơ nhìn Pyo

_Anh hỏi tại sao lại là hai người ấy.....Pyo lặp lại câu nói của mình bằng giọng nói mãnh liệt hơn....Đến lúc này,Julia mới thôi ngây thơ nhìn Pyo dướn đôi mắt nhìn Pyo mà không thèm trả lời....Pyo tiếp tục nói

_Em muốn hai người này thay thế thân phận của em hả Tulip.....

Nghe đến vậy,Julia giật mình,nhìn ngược lên Pyo với vẻ mặt lo lắng.....Julia lắp bắp

_Tại...tại...tại....sao...sao...anh...biết....biết.....em....em....là.....

_Tại sao anh biết em là Tulip chứ gì.....Pyo kết thúc câu hỏi của Julia.....nhích môi cười.....nụ cười đó lạnh lùng đến nỗi Julia rùng mình....Pyo lại tiếp tục....

_Giờ anh vẫn gọi em bằng Julia....vì sự thật này không thể để Ren và Nicky biết được.....nhưng em phải trả lời anh tại sao lại là họ....

_Sau này anh sẽ hiểu....Julia quay mặt đi đáp vội câu hỏi đó....

Pyo không nói gì.....chỉ nắm tay Julia lôi đi...

_Anh làm gì thế.....bỏ tay ra....đau quá à.....

_Không đi nữa à....Pyo thay đổi giọng nói

_Đi đâu.....Julia lần này ngỡ ngàng thật sự trước thái độ thay đổi của Pyo....

_Đi biển....em muốn đi mà....

_Thôi....giờ em muốn về....

_Vậy anh đưa em về.....Pyo mỉm cười quay lưng đi

để Julia lẻo đẻo theo sau với bộ mặt khiếp đảm thật sự.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướm Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33

Sau khi dừng lại với cặp đôi Pyo và cặp đôi Julia,chúng ta lại một lần nữa xoay chuyển qua cặp đôi Ren và Tulip.....Lu vừa dứt lời thì hai người kia đã trở mặt hét lên rồi nhìn nhau.....Tulip dường như không tin vào tai mình....cô đập vào tay Lu và cười xòa

_Anh hay đùa.....nói gì đâu không à.....

_Anh nói thật không đùa với em đâu.....Lu nghiêm mặt nhìn Tulip khiến cô bé tự nhiên rùng mình,một cảm giác lạnh ngắt buốt lên thấu xương.....Tulip sợ hãi từ từ nhìn qua khuôn mặt của Ren lúc đó.....một ánh mắt đáng sợ.....một khuôn mặt đỏ bừng nóng hổi đang hiện rõ trên Ren....cô bé nuốt nước bọt ừng ực....và cố hình dung ra mọi chuyện tồi tệ nhất sẽ xảy đến với cô.....và đúng y như thế.....Ren dùng hết lực thu nắm tay lại và xông đến Lu....lúc ấy,nhanh như thoát,Lu nhảy ra và dùng võ thuật của mình để đỡ cú đánh của Ren....bất ngờ,Tulip và Laura hét lên hốt hoảng....tiếng hét to đến nỗi khiến mọi người quay mặt lại và ngạc nhiên hốt hoảng khi nhận ra có người dám động đến vị hoàng tử của đất nước....con của vua Roenxi.....người người càng ngày càng kéo đến đông hơn....và tất nhiên tất cả các hành động đó đã gây đến sự chú ý của 4 người còn lại...là Nicky,Layon,Pyo và Julia.....cả 4 người kéo đến khu vực đó và há hốc miệng khi thấy Ren đang dùng hết sức mình đánh nhau với người con trai lạ mặt.....chợt nhận biết ra người đó là ai,Pyo vội vàng nhảy vào ngăn Ren và hét

_Ren....em dừng tay lại....không được đánh hắn...

Ren vẫn còn tức đến nỗi không làm chủ được mình,đẩy mạnh Pyo ra và hét

_Hắn là ai mà không được đánh hắn....anh tránh ra....em phải đánh nó....nó dám đòi cướp vợ của em....

Trong phút chốc,nghe đến đó,4 người há hốc miệng hét to

_Cái gì.....

Lúc ấy,Ren bất chợt nhớ ra là mình ăn nói kì cục,cậu ngừng tay lại,mặt tức giận hầm hầm bỏ đi để che đậy cái đỏ mặt của mình....Mấy người đứng ngoài bịt miệng cười khúc khích....và câu nói đó cũng khiến Tulip ngỡ ngàng.....cô bé đứng yên lặng một lát rồi bỏ chạy theo Ren mà không quên nhào đầu lui chào Lu....Tulip gọi với theo

_Ren....đợi Tulip.....đợi đã....

2 người vừa đi khỏi thì Pyo thay đổi nét mặt,nhìn qua Lu với ánh mắt lo lắng....cậu đưa tay ra chào Lu....cái chào khiến Nicky,Julia,Laura và Layon bơ ngơ....

_Chào vị hoàng tử của xứ người.....thay mặt xin lỗi hành động của đứa em ngỗ nghịch của tôi.....

Vậy Lu là hoàng tử của xứ nào....

Một lần nữa há hốc miệng,Nicky hốt hoảng lấp bắp hỏi Pyo

_Anh....anh....anh...Pyo....chuyện này....chuyện này là sao....người đó là ai?

_Nicky....em ra đây....Pyo nghiêm mặt tạ tội với mọi người rồi kéo Nicky ra một nơi vắng vẻ.....Một lúc sau,cậu chậm rãi nói:

_Lu...hắn ta là con của vua Mike...một nước đang đối đầu với vua cha của mình đó.....

_HAAAAAAAAAAAAAAAA.....cái gì????????????Nicky hét to lên với ánh mắt hốt hoảng thật sự.....rồi định thần lại một lúc....Nicky tiếp tục hỏi_Vậy hắn ta....hắn ta đến đây làm gì vậy anh?

_Ta không biết....ta đang suy nghĩ đến vấn đề đó....và ta không biết có nên cho vua cha biết chuyện này không.....

_Không xong rồi....hỏi nãy anh Ren....Nicky bắt đầu chuyển sang giọng vẻ lo lắng

_Ta biết....Pyo nói nhanh....rồi cậu lại im lặng ngước mặt lên trời như đang nghĩ ngợi một điều gì đó....lát sau cậu lại tiếp tục nói...._Nhưng Ren làm đúng....nếu ta rơi vào trường hợp của nó ta cũng làm vậy.....

Lần này Nicky thật sự ngạc nhiên vì câu nói của Pyo....cậu gạt gù ra vẻ đồng tình với ý kiến đó....Nicky đưa ra sáng kiến ngay lập tức

_Hay là mình tìm cách giải quyết vụ này đi anh

_Tất nhiên rồi....nhưng chuyện đó phải để sau đi....mấy tiểu thư đang đứng đợi chúng ta ở ngoài đó

_Ừ nhỉ...em quên mất....đi thôi....

Ở một con đường khác,Ren đang cố cặm cụi đi thật nhanh....và tất nhiên theo sau là pé Tulip của chúng ta đang lải nhải rồi

_Ê....Ren....đứng lại coi....nãy Ren nói gì vậy....nói lại Tulip nghe đi

_Im cái coi.....hỏi vô duyên.....Ren đỏ mặt trả lời.....Và điều đó khiến Tulip càng khó hiểu hơn....lại tiếp tục chạy theo lải nhải bên tai Ren

_Nãy Ren nói gì thế....nói lại đi mà....Tulip đã nghe được gì đâu....Ren nhận ai là vợ Ren vậy.....?

_Nhận Laura đó....sau này tôi sẽ lấy Laura làm vợ....

Vừa dứt câu,Ren lại tiếp tục bỏ đi....nhưng lần này cậu cảm giác yên ắng quá.....tiếng nói đã tắt....không còn tiếng bước chân vội chạy theo nữa....Ren vội đứng khựng lại,quay mặt lui....cậu thấy Tulip đứng đó,đôi mắt tuy hơi long lanh nước nhưng cô vẫn cười....cười mỉm....nụ cười thật chua chát.....Khoảng khắc ấy lạnh buốt với làn gió thổi vì vu....Tulip vén tóc đang bay phủ trước mặt rồi gạt gù nói

_Tulip hiểu rồi....thôi....chúc Ren với Laura hạnh phúc nha.....sau chuyến đi này,Tulip sẽ nói với vua cha cho hai chúng ta li hôn....

Vừa dứt câu,Tulip quay lưng lại bước đi một cách nhanh chóng.....đến lúc bấy giờ,nước mắt cô mới tuôn ra không ngừng....cô bé sợ Ren sẽ thấy những giọt nước mắt đó....cô đã tuôn chạy,tuôn chạy trước cái lặng yên của Ren.....vừa chạy cô vừa trầm suy nghĩ" Ren ngốc....đuổi theo Tulip đi chứ....đuổi theo đi....chả lẽ trong lòng Ren Tulip chả là cái gì ư?....."

Ren đứng đó....nhìn cái hình dáng của Tulip mà cậu đau lòng quá....nhưng vì là hoàng tử con vua....không ai cho phép cậu lụy tình vì một người con gái.....nên thế cậu đành quay lưng đi không một chút xót thương nào hết

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Chớp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34

Tulip vẫn chạy.....chạy đến một nơi hoang vắng.....nơi mà cô không biết đó là đâu.....vẫn cứ ngoan cố mà chạy....chạy cho đến kiệt sức.....cô gục ngã xuống đường khóc.....khóc cho khỏi nổi sầu.....khóc cho đỡ đau....Bỗng

_Sau khóc vậy cô em.....đi chơi với tụi anh không?

Tulip nghe tiếng người....vội lấy tay lau vội giọt lệ rồi mỉm cười đứng lên nhẹ nhàng.....không hiểu sao....cô bé đang nghĩ gì.....liền gật đầu đồng ý một cách nhanh chóng.....cái hành động đó cũng khiến lũ con trai đó bất ngờ.....bất ngờ đến mức không thể tả.....nhanh như chớp tụi nó liền hỏi Tulip

_Vậy cô em muốn đi đâu....

_Đi đâu mà có rượu với bia là 0k.....Tulip ngao mạn trả lời

Không cần dẫn đường,Tulip nhanh chân rảo bước về phía quán bar gần đó.....tất nhiên theo sau là lũ người đó rồi.....Có lẽ....giờ Tulip đã mất hết lí trí rồi.....cô không tự làm chủ mình được nữa.....cứ gọi rượu ra rồi cầm cả chai mà núc....không cần biết xung quanh mình là một lũ sói đang khát máu.....chưa đầy 30 phút....Tulip đã lăn ra bàn ngất xỉu.....Thế là.....nhanh như chớp....đưa khỏe nhất trong đám bé nổi cô lên....rồi bước ra khỏi quán.....tất nhiên theo sau là tiếng cười hô hố của lũ bạn cùng nhóm rồi.....Từng bước chân....từng bước chân.....rẽ vào một khu rừng vắng vẻ trong đó.....tụi nó liền đặt Tulip xuống.....những giọng cười dâm dăng ngày một vang lên.....khiến Tulip ngất ngư mờ mắt.....cô hốt hoảng đứng loạng choạng dậy cố gắng hết sức bỏ chạy thật nhanh.....nhưng ôi thôi rồi.....men rượu trong cô nặng quá.....cô không thể lê được bước chân thứ 2.....thì đã bị tụi đó nắm áo lôi người lại....Tulip sợ quá khóc thét lên....

_Cứu.....Ren ơi.....cứu Tulip....cứu.....

_Không ai cứu cô em đâu....._lũ con trai phá lên cười ngặt nghẽo.....

Thế là thằng đầu đàn ôm lấy thân thể Tulip bắt đầu hôn cô bé....bỗng dưng....một giọng nói phát ra.....một giọng nói quen thuộc

_Tụi mày....bỏ cô bé ra.....

Nghe tiếng nói.....cả đám người ngờ ngàng nhìn lên....Tulip như vớ được cái vào...lờ mờ mở mắt rong lãn nước....lắm bầm

_Anh....anh....Lu....cứu....cứu.....em....

Câu nói vừa được cất lên,Lu tức giận vội nắm tay lại giữ tất cả những chiêu võ mà mình biết quất nhau tụi bụi với bọn đó....Bỗng nhiên,tiếng Tulip lại thất thanh hét lên

_Á.....Lu.....cứu em.....

Bên kia,tên đầu đàn của cả nhóm đó đã tóm lấy được Tulip từ đằng sau...và vì vậy,Lu đành phải nhượng bộ tụi nó....không dám manh động nữa....Tụi nó lấy điểm yếu đó,bắt đầu tấn công vào Lu.....từng khúc gãy được đáng xuống người Lu...Tulip thấy vậy hốt hoảng...cô khóc thét lên

_Lu....anh chạy đi....đừng cứu em nữa...

_Em im lặng đi.....anh là con trai anh chịu nổi mà....

Lu cắn răng hét lên chỉ để làm Tulip dịu lòng,đỡ lo lắng hơn....Tulip lúc đó bối rối,nước mắt vẫn chảy ròng ròng,cô vội thấy sự sợ sệt của tên đầu đàn thế là cô vội cắn mạnh vào tay tên đầu đàn đó.Bất ngờ vì đau,tên đầu đàn vội buông tay thả Tulip ra....Tulip nhắm mắt cầm đầu chạy về phía Lu....nhưng ngay lúc ấy,Lu đã lên tiếng thật to....

_Kệ anh...em mau đi tìm người giúp đi.....nhanh Tulip

_Nhưng còn.....Tulip bắn khoắn

_Nhanh....._Lu quát mạnh khiến Tulip sợ hãi....cô đành nghe lời quay lưng đi....Chạy.....chạy....và chạy.....men rượu vẫn còn trong người khiến từng bước từng bước chân cô như nặng hơn....bỗng dưng,tiếng nói đằng sau lưng cô vang lên

_Bắt lấy con bé....đừng để cho nó chạy thoát....

Tulip sợ hãi....cố gắng hết sức mình chạy tiếp....khi mà cả đám người đó gần bắt được cô thì bàn tay cô đã chạm phải một người....Cô gục xuống....mất lờ đờ....mừng rỡ reo lên

_Ren....cứu.....cứu....Tulip....cứu.....

Ren trở mắt nhìn Tulip hốt hoảng....và rồi đôi mắt cậu trừng lên....nhìn lũ người đằng sau Tulip....Cậu nắm tay lại hết to

_Tụi bây....chán sống rồi hay sao mà dám đụng vào vợ tao hả?

_Mày là cái thá gì chứ?.....tụi này hỏi với giọng ngạo mạn khiến Ren tức điên lên....Cậu vận dụng tất cả những gì đã được học hồi nhỏ.....ra những chiêu đòn đẹp nhất để hạ gục chúng....Kết thúc,Ren nói nhỏ nhẹ một câu

_Tao là cái thá gì ư....tao là hoàng tử Ren....cái câu đó là để tao hỏi tụi mày thì đúng hơn....Tulip....đi thôi.....Ren nhẹ nhàng đến bên Tulip,cởi chiếc áo phông ra trông vào Tulip...bỗng dừng,cậu nhăn mặt khi ngửi thấy mùi rượu trong hơi thở của Tulip....Ren tức giận nói

_CỒ.....cô nghĩ gì mà đi uống rượu với loại người đó hả....biết thế tôi đã không cứu cô rồi....

Tulip nghe vậy,nước mắt chảy ròng ròng....cô chỉ im lặng không nói gì....Chợt nhớ ra,Lu còn bị vướn vào lũ người đó,Tulip kéo tay Ren đi mà không nói gì....Ren ngạc nhiên,hỏi với giọng đa nghi

_Kéo tôi đi đâu thế?.....

_Cứu Lu

_HAhahah.....cô nghĩ cái gì thế.....tôi mà phải đi cứu thằng nhóc đó à....Ren phá lên cười khi vừa nghe Tulip dứt lời....Tulip trừng mắt nhìn Ren

_Nếu không được Lu cứu thì giờ Tulip đã không còn đây rồi....nếu Ren sợ làm phiền thì thôi....Tulip đi một mình.....

Tulip tính quay lưng đi thì tiếng Ren đã vọt lên

_Đợi đã.....nó ở đâu....Chỉ nghe đến có vậy,Tulip đã nắm lấy tay Ren kéo Ren đi về phía chỗ cũ đó....Đằng kia,Lu vẫn còn một mình chống chọi với 5 đứa nữa,Ren không nói không rằng,chỉ dẫn Tulip đứng yên một chỗ,cậu vội vàng chạy đến giúp đỡ Lu....cũng như hồi nãy,chưa đầy 5 phút,Ren đã dẹp xong lũ tán loạn đó.....Cũng ngay lúc ấy,Lu kiệt sức,máu rỉ ra ở đầu,cậu ngã gục xuống....Thấy vậy,Tulip hốt hoảng chạy đến cạnh Lu một cách nhanh chóng.....Cô lay Lu và nói to

_Lu....Lu....anh....anh sao vậy....tỉnh lại đi Lu....

Không nghe tiếng trả lời,Tulip dường như quên là mình đang còn men rượu,cô dịu Lu đứng dậy và bước nhanh về phía trạm xá của trường....quên mất là Ren đang đứng đó.....Ren buồn bã nhìn theo rồi thở dài...Cậu ngước mặt lên trời và lẩm bầm

_Tulip oi.....phải chăng trong lòng em....Lu đã chiếm một phần quan trọng ư?.....

Tulip trở về lâu đài dưới những ánh mắt ghen tỵ của cả đám con gái....Cô vẫn im lặng,đưa Lu đến trạm xá....Layon nhìn cái cách của Tulip cũng ngạc nhiên...Lòng cô đa nghi tự hỏi

_Tulip....mày là cái trò gì vậy....chả lẽ mày thích Lu ư?....Còn Ren thì sao....?

Chưa hết ngạc nhiên này,thì Layon đã đi đến ngạc nhiên khác.....Đằng sau Tulip....là Ren.....tại sao Ren không có phản ứng....tại sao nhìn ánh mắt Ren buồn bã quá vậy?.....Chuyện gì đang xảy ra....hàng ngàn câu hỏi đang tràn ngập trong tâm trí Layon....

Tại trạm xá....Tulip đang phải thở một nhọc sau khi dịu Lu về...(con trai mà...tất nhiên là nặng roàiD)....Cô bực bội vì không thấy bà y tá ở đâu....Cô nhăn mặt,vội tìm lấy chiếc khăn trắng thấm máu cho Lu....Tulip vẫn hốt hoảng khóc nói

_Lu....tỉnh lại đi.....anh sao vậy?....Đừng làm em sợ mà....

Tiếng khóc ấy đã kinh động xôn xao đến mọi người xung quanh.....Pyo,Julia,Layon,Nicky,Laura,Mery và Ren đứng xung quang nhìn hành động của Tulip....Ren cuối mặt xuống xoay lưng đi....Nicky gọi nhỏ

_Ren....anh ổn chứ.....Ren....

Ren vẫn im lặng,không nói gì mà quay lưng đi.Và chắc chắn rằng ai cũng biết Ren đang buồn....đang ghen vì chuyện đó.....nhưng không ai nói gì nữa,chỉ im lặng nói bước Ren rời trạm xá....và tất nhiên Tulip không hề biết chuyện đó xảy ra....bởi vì cô vẫn còn đang nước mắt ngấn dài lo lắng cho Lu....Chợt,một lát sau....Lu động dậy....cậu nói trong mê sảng....

_Tulip....Tulip.....chạy đi.....chạy đi.....nhanh em....

_ Chúng ta thoát rồi Lu ơi.... Tulip mừng rỡ nắm tay Lu..... Lu cảm giác hơi ẩm từ tay Tulip.... cậu từ từ mở mắt và nhìn Tulip mỉm cười nhẹ nhàng... Lu đưa tay lên lau những giọt nước mắt đang chảy dài trên má Tulip.... Cậu nói

_ EM không sao.... may quá..... on trời.... em đã không sao rồi....

Tulip nắm tay Lu và gật đầu, cười trong làn nước mắt hạnh phúc

_ ANh khò quá.... lo cho mình kìa.....

_ EM quan trọng hơn mà.... _ Lu nói bóng nói gió

_ Tại sao vậy anh?... Tulip hỏi vội bằng cái giọng ngây ngô

_ Tại vì.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Lu im lặng không nói gì... cậu nháy mắt nhìn Tulip mỉm cười tinh nghịch khiến cô bé tự dưng đỏ mặt... Tulip gãi đầu trách Lu...

_ Tại vì sao chứ.... tự dưng tại vì rồi im luôn... còn cười chọc quê người ta nữa hả?

_ Hehe.... em đỏ mặt dễ thương đoán.... nhìn y như là búp bê ý

_ Búp bê cái đầu anh.... anh còn nói nữa là nghĩ chơi với anh luôn

_ Ý.... đừng nghĩ chơi với anh tội nghiệp anh chứ.... Lu làm vẻ mặt tội nghiệp khiến Tulip phì cười.... cô vuốt tóc lắc lư

_ Thôi đi ông tướng.... chỉ giỏi nịnh người ta không hà....

_ Hi.... ui da.... đang mỉm cười bỗng dưng Lu nhăn mặt khiến Tulip lo lắng chạy vội đến bên cạnh giường Lu hỏi với giọng lo lắng

_ Anh sao vậy.... còn đau chỗ nào à....

Sợ Tulip lo lắng, Lu cố gắng lấy một nụ cười tươi tắn nhất và nói với giọng bình tĩnh chỉ để trấn an Tulip

_ Anh không sao đâu Tulip.... chắc tại vì trúng mấy cú đòn của lũ người đó nên....

_ Anh chắc là anh không sao chứ?

_ Ừm... anh chắc chắn mà.... Lu cười rồi vuốt nhẹ mái tóc của Tulip.... điệu bộ ấy khiến Tulip ngày một đỏ mặt hơn... bỗng dưng tim cô đập nhanh hơn bình thường và hơi thở cũng gấp gấp hơn bình thường.... nhưng dường như Tulip đã không nhận ra được sự khác biệt đó trong con người mình

Một lát sau, Lu lấy lại được sức khỏe cho mình.... cậu nhìn Tulip rồi nói:

_ Em nên về lâu đài đi, không thôi mọi người lo lắng cho em đó Tulip à....

_ EM không về đâu.... có ai lo lắng cho em đâu.... Tulip ngo ngoáy bướng bình trả lời.

_ Ngoan mà.... lần sau có dịp anh dẫn em đi mua kẹo mút chịu hok nè.... Lu mỉm cười đưa ra ý kiến.... nghe đến 2 từ kẹo mút, Tulip như bị thôi miên gật đầu một cách ngoan ngoãn

_ Vậy thôi... em về nha.... nếu có duyên ắc hai chúng mình gặp lại....

_ Duyên nợ gì... anh sẽ xuất hiện đúng lúc em cần mà... Lu lại nở thêm một nụ cười rồi bước chân tiễn Tulip về lâu đài....

Tối hôm đó, ngay tại lâu đài.... 3 người đàn ông đang tụ tập lại một góc tối nhỏ.... tiếng Nicky vang lên

_ Anh Ren... Tulip là vợ anh chả lẽ anh để người ta cướp chị ấy đi sao?

_ Anh không có tình cảm với Tulip....người anh yêu là Laura cơ....anh nghĩ em phải biết điều đó chứ Nicky?

_ Ồ em.....Nicky bối rối nói không nên lời

_ Ta không nghĩ em yêu Laura....Ren à.....Dừng có tự dối lừa bản thân mình như vậy....Pyo ôn tồn nói....Mọi người im lặng một lúc không nói gì....Một lúc sau,Pyo đành hắng nói

_ Ta không muốn nói ra điều này nhưng hồi chiều em đã phạm sai lầm lớn đó....

Ren không hiểu,trở mặt nhìn Pyo....hết Pyo rồi lại đến Nicky....Pyo lại đành hắng một hơi nữa rồi nói..

_ Em nghe ta nói đây....người em đụng độ hồi chiều,đó chính là hoàng tử của nước đối đầu với mình.... Và vị hoàng tử đó là khách mời của vua cha đó

_ Haaaaaa.....Ren hốt hoảng há hốc miệng....cậu lắp bắp _ Anh...anh...nói thật chứ....?

_ Thật.....nhìn mặt ta giống đùa lắm hay sao.....

_ Tại sao em không nghe vua cha nhắc đến nhỉ

_ Bởi vì em là một người quan trọng....NÓi đến đây,Pyo im lặng nhìn Ren rồi ngược mặt lên trời thở dài....Hành động đó khiến Ren và Nicky neho mắt nghĩ ngờ

_ Tại sao lại quan trọng?....Mà quan trọng chuyện gì hà anh? _Ren chậm chậm hỏi Pyo... Thế nhưng,đáp với hành động đó,Pyo lắc đầu nói

_ Không có gì....ta về phòng đây....Pyo quay lưng đi bước chậm rãi....khi đã gần rời xa Nicky và Ren,Pyo lên tiếng

_ Nếu em yêu Tulip thật lòng thì hãy coi chừng tên Lu đó....nó sẽ cướp Tulip từ tay em một cách dễ dàng đó.....

Dứt câu,Pyo bỏ đi để lại 2 bộ mặt ngơ ngạ ngơ ngẩn của Ren và Nicky....Nicky gờ nhìn qua Ren nói với nét mặt nghiêm chỉnh

_ Em thật sự không hiểu chuyện gì đang xảy ra Ren à....em để ý thấy,từ khi Tulip xuất hiện lại,mọi thứ dường như thay đổi...

_ TA biết điều đó Nicky à....và ta còn có cảm giác là Tulip này dường như không phải là vị Tulip trầm lặng của ngày xưa nữa

_ Em cũng thấy vậy....nhưng tại sao....và diễn biến ra sao dường như em không biết....Lại còn tiểu thư Layon nào đó nữa....tại sao họ chưa bao giờ gặp nhau mà khi nghe đến tên lại dường như là đã rất quen?....

_ Ta không biết....ta có cảm giác gì đó quen thuộc....một cảm giác quen thuộc dường như đã lặp đi lặp lại nhiều lần rồi....

_ Là sao anh?.....

_ Thôi....kệ nó đi....Ren thở dài rồi đưa tay vò đầu bước chân đi về phía lầu đài....theo sau là Nicky....Không gian tĩnh mịch ấy bỗng dưng thật đáng sợ ...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Cả ngày hôm nay mọi chuyện dường như xảy ra một cách đột ngột khiến ai cũng có cái cảm giác gì đó mà không thể diễn tả được....11h đêm hôm đó,Ren gửi lời nhắn đến phòng của Tulip....kêu cô bé ra....

_ Có chuyện gì mà đêm khuya này kêu Tulip ra vậy Ren?

_ Chiếc vòng cưới tôi tặng cô đâu rồi

_ Đây nè....mà sao vậy?

_ Đưa trả lại đây...?

_ Gì vậy?.....Tulip sững sờ trước cái phán đoán của Ren

_Đưa trả cái vòng cưới lại đây....Ren nhấn mạnh giọng lặp lại câu nói của mình....Tulip nhìn Ren rung rung đôi mắt....cô nói

_Tại sao chứ....đây là kỉ vật Ren tặng Tulip trong ngày cưới mà

_Tôi đâu có yêu cô đâu....và tôi cũng không công nhận cô là vợ của tôi

Đến lúc này,Tulip không còn thốt ra được lời nào....cô im lặng nhìn Ren một lúc....SAu đó,Tulip từ từ tháo chiếc vòng đó ra....đưa cho Ren rồi nói

_Không còn việc gì khác đúng không....Tulip về phòng nhé...

Tulip nhẹ nhàng quay lưng đi,từng bước,từng bước chậm rãi...đầu óc cô quay cuồng...mọi thứ dường như biến mất....Ren vẫn đứng đó,tay giữ chặt chiếc vòng mà Tulip vừa tháo ra....im lặng không nói gì...lại một tiếng thở dài trong ngày được thốt ra....Tulip không về phòng mà từng bước chân cứ chững chạc đi ra khỏi tòa lâu đài....Cô bước ra vườn hoa,nhìn về phía lâu đài cấm đó mà náo nức....bỗng,tiếng hát du dương ở đâu vang đến....Tulip tò mò đi theo tiếng hát...và cô ngạc nhiên im lặng nhìn người đó....Một vẻ đẹp thanh tú tỏa ra....Tulip mỉm cười buồn....và chợt giật mình bởi tiếng gọi của người đó

_Em đến sao không chào anh....Tulip

_Anh Lu....tối khuya rồi sao còn chưa ngủ mà có hứng ra đây ngồi hát vậy?

_Chứ thế em làm gì không ngủ mà lên miêng nói anh hử....wanh" em cái chết giờ đó....

_Hi...đêm nay trăng đẹp,tien đường đi dạo thôi mà....Tulip cố gắng mỉm cười nhìn Lu....Lu ngược mặt lên trời nhìn trời đêm rồi lại cúi xuống nhìn Tulip.Cậu đặt tay lên trán Tulip rờ rờ hỏi

_Em có bị sốt không vậy?....Chả lẽ hồi chiều thấy anh xỉu bệnh rồi à

_Anh này....Tulip nhấn mặt nôi

_Đêm nà trời không trăng,đêm nay trời không sao kều đi ngắm trăng....đúng là phải đưa em đến bệnh xá rồi

_Anh Lu này....chọc người ta hoài à.....thấy ghét....Tulip đưa tay đánh nhẹ lên lưng Lu khiến Lu phì cười....nhưng chỉ được một lúc thôi,Lu nghiêm mặt nhìn Tulip nói

_Em sao vậy....có chuyện gì đúng không?

_Đâu có đâu....anh này nghĩ gì không à....Tulip mỉm cười đưa tay chống ché....nhưng hành động đó càng khiến Lu nghi ngờ....cậu nheo mắt

_Em đúng là có chuyện gì xảy ra rồi....nếu em không nói thì càng đau hơn đây....Lúc bấy giờ,Tulip mới thôi chống ché,cô mỉm cười yếu ớt gãi đầu....

_Hi....có gì đâu...bị người ta từ chối ấy mà

_Là sao?....Lu hỏi lại

_Tức là người ta không công nhận mình là vợ của người ta thôi chứ có gì đâu anh....

_Em đang nói Ren à.....

_Ờ....ừm....hi hi....nhưng mà không sao mà....

_Đừng cười nữa,muốn khóc thì khóc đi....sao lúc nào em cũng muốn ra về ta đây vậy?

_Em làm gì phải khóc vì Ren chứ.....em không sao đâu....

Lu không nói không rằng,cậu kéo tay Tulip về phía mình rồi ôm cô bé.Tay kia xoa đầu cô và nói

_Nếu như em không muốn để người ta thấy mình khóc thì hãy dựa vào vai anh mà khóc nè....khò quá....

Tulip im lặng không nói gì,chỉ biết là lúc ấy nước mắt cô đã rơi ra thật nhiều....khóc vì mối tình đầu tiên cô có được....mối tình mà cô đã yêu đơn phương bấy lâu nay....Trong cái lúc ấy,bất chợt,một làn sóng điện mạnh nào đó chạy vào Tulip khiến cô bé kêu thét lên,tiếng thét vang trời kéo tất cả nhóm tiểu thư hoàng tử dậy....LAYon tái mặt lấp bắp cái tên của Tulip...mọi người còn lại giật mình chạy nhanh xuống đi tìm Tulip...chiếc vòng trong tay Ren chợt đứt đôi....Ren sững sờ nhìn mắt về phía lâu đài u ám đó....tự dưng,mọi tiếng thét của những người con gái vang lên...khuôn mặt Ren đỏ mỗ hôi dừ dội....tại vườn hoa,Tulip gục xuống....lại tiếng người phụ nữ thân thuộc vang lên....cộng tiếng người con trai trẻ tuổi

_Tulip....con về đây đi.....sao con cứ nhắm mắt không trả lời vậy hả?

_CHị Tulip oi...về với Nike đi....Nike và mẹ nhớ chị lắm...

Một lần nữa,Tulip nước mắt chảy ròng ròng,cô quằn quại trong đau đớn dưới cái nhìn lo lắng và tiếng gọi tên không ngừng của Lu....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37

Mọi người đang đổ xô theo tiếng hét của Tulip....và ngay tại vườn hoa đó,Lu đang ôm Tulip trong tay hốt hoảng gọi tên cô bé....Layon thấy vậy chạy đến bên cạnh Tulip,hất tay Lu ra và nói

_Tulip....Tulip....mày bị sao vậy?....Tulip....mày có nghe lời tao nói không?....

Linh tính thúc đẩy Pyo,dường như,cậu biết Tulip gặp chuyện xấu,Pyo vừa thốt lên thì cũng là lúc Julia bắt đầu hét.

_Mau đem Tulip lên phòng nhanh...

Vừa dứt lời,Julia cùng Pyo nhìn nhau....ánh mắt Julia cho Pyo biết mình đã làm đúng,thế là Pyo sà xuống nói

_Layon....em tránh ra....anh phải bế Tulip lên phòng....

_Dạ....

Layon nước mắt bắt đầu trào ra và lo lắng cho con bạn.Pyo bỗng xốc nổi Tulip lên,quay qua nhìn Lu rồi mỉm cười lạnh lùng

_Cảm ơn....

Dứt câu,Pyo bế Tulip chạy lên phòng....theo sau tức nhiên là Julia,Layon,Laura,Mery và Nicky.....Tại hành lang,lúc Pyo đang bế Tulip trên tay,Ren đang đứng đó,khuôn mặt cậu lộ vẻ hốt hoảng lo lắng thật sự....ánh mắt Ren nhìn Tulip....rồi nhìn Pyo không thoát khỏi lòng đa nghi của Ren...Pyo đặt Tulip vào phòng,rồi quay lại dặn Julia

_Em chăm sóc Julia....anh nghĩ em sẽ làm được....

Julia nhìn Pyo gật đầu,....cô chạy đến nhanh bên Tulip,sà xuống cô bé....lôi ra một viên thuốc màu xanh....Layon giật mình nhìn Julia nói

_Cô cho Tulip uống gì vậy?

_Cô không cần biết....tránh ra....

_Không....viên thuốc đó là viên thuốc gì...? _Layon vẫn kiên quyết ngăn chặn Julia.....Ngay lúc đó,julia vội hét

_Nicky....giữ con nhỏ Layon này lại....nhanh lên....không sẽ không kịp thời gian mất

Nicky nghe vậy,cậu vội vàng nhảy tới ôm chặt Layon....Layon tức tới hét

_Nicky....bỏ ra....còn không đừng trách tôi.....

Nhưng đã quá muộn,Julia đã cho viên thuốc xanh vào miệng Tulip....Trong tích tắc,Tulip đau đớn nãy căng lên quằn quại...mồ hôi cô bé vật vã,và rồi Tulip bắt đầu mở miệng

_Mẹ....Nike....đầu hết rồi....

Ngay lúc ấy....Layon khóc thét lên đẩy Julia ra....cô ôm Tulip vào lòng và khóc.....rồi cô xoay qua nhìn những người còn lại ở trong phòng

_Tulip mà có chuyện gì tôi sẽ không tha cho mấy người đâu....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 38

Tại phòng của Ren,Pyo nhìn Ren bằng ánh mắt đa nghi.Pyo hỏi

_Em sao vậy?....Ta cảm giác dường như ánh mắt em nhìn Tulip khang khác

_Em không biết....nhưng vừa nãy,khi em nhìn qua cái lâu đài cấm đó,bỗng dưng,em nghe thấy rất nhiều....rất nhiều tiếng thét của đàn bà....một cảm giác thân quen,đáng sợ hiện ra trong đầu óc em...và rồi....khi em nhìn Tulip....em không biết cảm giác lo sợ lại hiện lên trong con người em.....sợ lắm...

Pyo đến giờ thì biến đổi sắc mặt thật sự....cậu sững sờ nhìn Ren.....rồi bỗng cậu vụt chạy ra khỏi phòng Ren khiến Ren ngẩn ngơ không biết gì gọi vội theo

_Anh Pyo....đi đâu đó.....?

Không tiếng trả lời....Ren thất vọng thả mình xuống giường....cậu đặt tay lên trán suy nghĩ

_Chuyện gì đang xảy ra.....Tại sao Tulip lại hay ngắt xiu bất thường.....người cô bé hay gọi là Mẹ là ai?....tại sao từ khi cô bé xuất hiện mọi chuyện không bình thường lại xảy ra?

Trở lại Pyo,cậu vừa bước vào phòng thì Layon đã chạy đến bên cạnh Pyo nói

_Anh oi...Tulip....nó....huhuhu....nó....

_Cô bé làm sao rồi?....Pyo giật mình hốt hoảng hỏi

_Con nhỏ Julia đưa viên thuốc xanh cho Tulip...nó vừa uống xong là nó giật giật....anh oi...

_Julia....em....Pyo tức tối nhìn qua Julia....ngay lúc đó,cậu chạm phải ánh mắt của Julia....thế là Pyo kéo tay Julia ra một nơi vắng vẻ.....Pyo bắt đầu gằn giọng

_Em đã làm gì Tulip....viên thuốc xanh đó là gì....nói mau....

_Em cho Tulip uống một loại thuốc....loại thuốc đó giúp cô ta không trở về lại thực tế trong một thời gian....chứ nếu không....cô ta mà cứ trở về lại thế giới cô ta ở....cô ta sẽ dần dần mất hết ý thức và dẫn đến cái chết đó....

_Thật ư....thế thì ta trách nhầm em rồi....cho anh xin lỗi em..Pyo dịu giọng xuống....Julia nhìn Pyo mỉm cười nói

_Không có gì anh....

Pyo im lặng nhìn Julia thờ dài.....Julia tỉnh mắt hỏi gấp

_Anh sao vậy?....có chuyện gì phải không?

_Ừm....em đúng là tiểu thư của Nữ hoàng Linhlinh.....mọi chuyện sắp xảy ra rồi em àk.....

_Ý anh là.....

_Ừm...Ren đã bắt đầu nghe thấy giọng nói của nhiều ma hồn....những người vợ trước đây của Ren....

_HAAAAAAAAAAAAAAAA.....sao nhanh dữ vậy anh....nhẽ ra phải là đúng 5 năm chứ.....

_Ta nghĩ chỉ tại vì...Tulip là người cuối cùng....là người mà sẽ khiến Ren sống mãi....là người mà Ren đã phải lòng yêu.....

_Ồ.....Julia lúc bấy giờ mới thật sự ngạc nhiên.....Cô nghĩ người Ren yêu là Laura cơ....vì hồi đó....chính Laura là người khiến Ren có phong tục như vậy....Pyo nhìn Julia rồi tiếp tục nói

_Giờ phải làm sao đây Julia....Ta không thể nào nghĩ ra cách gì giúp Tulip....em giúp ta với....

Julia nhìn qua Pyo thờ dài....khuôn mặt cô bỗng chùng xuống

_Em....em....xin lỗi....em không thể làm gì được....có lẽ số phận của Tulip là sẽ phải chết.....em không thể giúp được gì cho cô bé.....trừ phi....cô bé hoặc Ren không còn yêu nhau....thì may ra.....

_Ta phải bắt buộc tội nó làm thôi....ta không muốn Tulip chết đâu....

_ Nhưng....nếu thế thì người thế mạng Tulip chỉ có thể là Ren hoặc Laura.....

_ Em.....Pyo giờ thật sự lo lắng....cậu đau đớn không muốn nghĩ nữa....màn đêm đen tối giờ lại khiến Pyo lại náo nức hơn....giờ cậu phải làm sao?....Phải làm gì để cứu lại tất cả mọi người giờ đây?.....Đáp án để giải quyết chỉ còn dựa lại vào chính thời gian mà thôi.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39

Trở lại với Tulip,sau một thời gian ngắn,cô bắt đầu cựa quậy.....Tulip thờ thào thào nhẹ nhàng mở mắt nhìn Layon....rồi nhìn qua Laura....rồi Nicky....mặt cô bỗng xụ xuống khi phát hiện ra không có Ren ở đó...Mọi người đang mệt mỏi nhắm mắt....nên không biết Tulip đã tỉnh...vì vậy Tulip mấp máy môi gọi tên Layon

_ Lay.....lay.....on....

Layon nghe thấy vậy,mừng rỡ hét to tên Tulip....phá tan giấc ngủ mệt mỏi của mọi người.... Ai cũng sà vào bên cạnh giường của Tulip vừa mỉm cười vừa mừng rỡ....Tulip nhìn Laura nhếch môi cười....đúng lúc ấy,Laura lên miệng nói

_ Tôi tưởng cô chết rồi nữa chứ....

Nghe vậy,Tulip cố gắng phá lên cười nói

_ Tôi mà chết thì còn ai tranh giành Ren với cô nữa....đúng không?....hahaha

_ Ghê....ghê.....cô chết thì tôi càng mừng....

_ Hahaha....cô mừng hay cô buồn thế.....

Nói đến đây,Laura không cãi nữa....cô nhìn Tulip một lần rồi nói nhỏ nhẹ

_ Chào mừng cô bình an trở lại...

Dứt câu,Laura quay lưng bước đi.....Mery mỉm cười nhìn Tulip rồi cũng theo chị ra ngoài....tại một góc khuất,Mery nhìn Laura hỏi

_ Chị sao vậy....tự dưng sao chị đổi tính cách với Tulip vậy?

_ Em à.....em thử nghĩ về những mặt tốt của Tulip đi.....thật ra cô ta không xấu nhưng có lẽ do chính ta đã quá ích kỉ....đã quá muốn Ren là của ta nên.....

_ Nhưng chị ơi...chị ghét Tulip lắm mà

_ Ta biết....ta đã nói em rồi....tất cả chỉ do là tính ích kỉ của ta mà thôi.....

_ Giờ ý chị là.....

_ Ủm....ý chị là chúng ta nên trở thành bạn với 2 người con gái đó

_ Được ích gì hả chị?

_ Chúng ta đâu cần ích gì em.....chúng ta giờ chỉ cần một tình bạn chân thật thôi...

_ Ủ....chị nói đúng....nhưng dựa vào đâu chị mà biết được điều đó

_ Có lẽ do tai nạn của Tulip mà ta đã nhận ra được cái sai của mình em àkhi thấy Tulip vậy....ta có cảm giác vừa lo sợ....vừa buồn bã.....vừa luyến tiếc.....

_ Ủ....đúng rồi chị ơi.....em cũng có cảm giác đó....có lẽ chúng ta nên làm hòa với họ còn hơn cãi nhau với họ như vậy.....

_ Hahaha.....con nhỏ Tulip đúng là đáng yêu....trời không sợ đất cũng không quan tâm....đúng là hiếm có....nó hợp với nhỏ Layon thật giống như hai chị em sinh đôi ha

_ Ủa....

Kết thúc cuộc nói chuyện bằng những tiếng cười giòn dã dường như dành tặng cho Tulip....trên phòng kia,Tulip lê từng bước xuống giường với sự giúp đỡ của Layon....Layon nhăn mặt hỏi

_Mày làm trò gì vậy Tulip?

_Bí mật.....Tulip mỉm cười nháy mắt....và rồi cô lại tiếp tục đi....từng bước chân cô rẽ về phía phòng của Ren....điều này khiến Layon ngạc nhiên há hốc miệng nhìn Tulip...cô giận dữ nói

_Mày có khùng không vậy....nó đâu có lo cho mày đâu....cần gì mày đến thăm nó....

_Layon à.....mày không hiểu được tao đang nghĩ gì đâu....

Layon định đáp lại thì Nicky kéo giắt tay Layon nháy mắt....một lúc sau,Layon chào tạm biệt Tulip để rồi cô trong căn phòng của RenTulip bước vào phòng ngủ của Ren....nhìn Ren bằng ánh mắt buồn bã....cô mỉm cười gượng gạo nói

_Tại sao Ren không qua thăm Tulip hả?

_Ta có một chút rắc rối.....Ren vẫn không nhìn Tulip....mắt cậu đắm chiều về một phía xa xăm nào đó...

...Tulip không để ý về thờ ơ đó của Ren mà tiếp tục nói

_Ren biết không....Tulip lúc đó thật sự đau lắm....nhưng không đau bằng chuyện Ren lấy lại chiếc vòng của Tulip.....rồi thì Tulip lúc mở mắt ra rất muốn nhìn thấy người đầu tiên là Ren nhưng vẫn không được.....Tulip không biết thật sự khi nào mới có được tình cảm của Ren đây....

Lúc này thì Ren bắt đầu xoay chuyển qua nhìn Tulip....cậu ngạc nhiên khi thấy trong nụ cười của Tulip là một đôi mắt thật buồn bã....đôi mắt ấy mới đẹp làm sao.....Tulip vẫn tiếp tục nói....

_Tulip biết Ren yêu Laura....và có lẽ Laura cũng vậy....thế thôi....Tulip sẽ nói với vua cha....chúng ta nên li hôn....cám ơn Ren mấy ngày qua đã giúp đỡ Tulip...tạm biệt Ren....

Tulip vẫn cười....rồi thì cô cúi mặt xuống....có lẽ Tulip đang muốn che giấu nước mắt mình....có lẽ cô muốn mình không yếu đuối nữa....có lẽ cô thật sự muốn trở lại là một Tulip mà mẹ và Nike đã và vẫn hay thường gọi cô.....Tulip quay lưng bước đi chậm chậm....bỗng dưng....Ren buột miệng nói

_Đừng rời anh....đừng rời anh Tulip.....đừng li hôn với anh nhé em....

Tulip như không tin vào tai mình....cô đứng sững....vẫn im lặng....vẫn không nói gì....một không gian im lặng chợt thoát lên trong căn phòng đó.....chuyện gì xảy ra....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

Nghe giọng nói trầm ấm của Ren vọng lên....Tulip chợt đứng khựng lại...và trong phút chốc đó cô cứ ngỡ mình đang nằm mơ....không nói gì,Tulip lại tiếp tục cúi đầu xuống và chậm rãi bước ra.....giọng Ren càng ngày càng vang lên to hơn....

_Đừng bỏ anh mà Tulip....xin em đó....đừng rời xa anh..

Và rồi....đôi tay vạm vỡ của Ren ôm choàng lấy Tulip.....Tulip cảm nhận được hơi ấm của Ren....cảm nhận được mùi thơm đặc biệt của Ren....không gian dường như im ắng cả lên....và rồi....những giọt nước mắt mặn đắng của Tulip rơi lã chã trên những ngón tay cứng cỏi của Ren.....Ren bất ngờ vì những giọt nước mắt đó....Ren xoay người Tulip lại và nhẹ nhàng đẩy gương mặt của cô bé lên....Ren sững sờ khi thấy mặt mũi cô tèm lem nước....Cậu nói với giọng bù ngùi

_Em đang khóc đấy ư....

_Không dám....chả qua có con ruồi bay vào mắt ấy mà.....Tulip bướng bỉnh đáp trả khiến Ren phì cười

_Con ruồi nó ngu quá ha....nó bay vào mắt em làm gì thế nhỉ

_Ai biết.....đi mà hỏi nó....Tulip đẩy Ren ra,rồi đưa tay lên quệt nước mắt....Hành động đó khiến Ren cảm thấy xót xa....cậu mỉm cười nhẹ nhàng rồi nói

_Em thế này mới chính là Tulip nè....

_ Ế.....thằng nhóc kia.....ai cho nhóc gọi tỹ bằng em hừ.....đá cái chết giờ á....

_ Hừ....gọi ai là nhóc hả....người ta lớn hơn em 2 tuổi lần đó nhá

_ Thôi đi nhóc.....ngoan tỹ cho ăn kẹo....

_ Ồ.....Ren nhăn mặt trước tiếng cười giòn giã của Tulip....Không gian im lặng lúc trước giờ đã biến mất đâu rồi....Ren để Tulip cười một lúc rồi nói

_ Em đừng li hôn anh nha

_ Không yêu người ta thì li hôn chứ kiểu thế này có mà tàn đời....ple` ple`....Tulip lè lưỡi nói....Ren không nói gì....chỉ chìa ra cho Tulip một gói quà....Tulip nhìn gói quà hỏi

_ Mua cho vua cha đó à....đẹp ha

_ Mua cho em đó....chứ mua cho cha anh làm cái gì....

_ Cho tulip á.....cái gì trong vậy....bo0m nổ hả.....

_ Đẹp em đi...ăn với nói....lúc nào cũng lau chau....Ren nhăn mặt....

_ Không phải bo0m thế là lựu đạn rồi....định ám sát Tulip phải không?

_ Ặc....con nhỏ khùng này.....=.=....Giờ có mở không.....

_ Ngu sao không mở....lỡ có kẹo mút sao....Tulip nháy mắt tinh nghịch nói

_ Đúng là con nhỏ ham ăn....sợ bo0m sợ lựu đạn cho lắm....nghĩ tới kẹo là mở liền....thôi thì đó....mở đi....

Tulip nhăn răng cười tươi như hoa....vội giật lấy gói quà trên tay Ren...hành động đó khiến ren há hốc miệng....

_ Làm cái gì thế...

_ Thì mở quà chứ gì.....Tulip tròn mắt nhìn con mắt nói

_ Chời...pó tay.....

Tulip từ từ mở gói quà.....và cô há hốc miệng trước món quà đó....Cô nhìn xoay qua Ren thì thấy cậu chàng đang nhìn lơ đãng đâu đó....Cô mỉm cười nháy mắt lên ôm lấy Ren....Tulip nói

_ Thì ra Ren mua chiếc áo này....mua chiếc áo mà Tulip thích nhất....

_ Hãy mặc cái áo đó vào lễ hội tối mai....còn nữa....chuyển hết áo quần về lại đây đi...

_ Ừm...Tulip gạt đầu vội vã và nhìn Ren cười tươi...

Cô chạy về phòng và thu dọn hết áo quần....mọi người thấy cô vậy....đều vui vẻ....nhưng chỉ có hai người hai người đang thầm nhìn cô bằng ánh mắt lo lắng và sợ hãi.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Ngày Thứ 3

Sáng sớm, Tulip vẫn ngái ngủ...cô trở người thì chạm phải cái gì đó....vẫn nhắm mắt, Tulip đập mạnh

_ Tránh ra....cái gì thế này....

Bị đập trúng...Ren nhăn mặt hét

_Úi đời ơi....sao em dám đập trứng anh hả

_Xéo cho người ta ngủ.....Tulip vẫn mơ màng...không nhận ra đó là Ren.....Ren nhìn khuôn mặt Tulip...thôi không hét...cậu liền nghĩ ra trò chơi...Một lúc sau,Ren mở điện thoại ra,chụp lên ảnh Tulip đang ngủ rồi bịt miệng cười thầm

_Chết em nhé....em yêu.....

30 phút sau,Tulip uể oải,ngồi dậy vươn vai mà không mấy may nghi ngờ....Cô nhìn thấy Ren đang tựa lưng lên thành ghế sofa...vẫn im lặng,Tulip nhớ lại đêm qua...một đêm vừa đầy kinh hoàng và đáng nhớ,rồi mỉm cười một mình.Tulip khẽ gọi

_Ren....Ren dậy hồi nào vậy?

_Anh mới dậy....em tỉnh rồi hả....

_Ừm...Tulip tỉnh rồi.....

_Đổi cách xưng hô đi em....chúng ta là vợ chồng mà....Ren mỉm cười gỡ đầu nói

_Ê ê.....đâu ra cái định lý vô duyên đó vậy....

_Không chịu phải không?.....nghỉ chơi em luôn

_Áy...ây....gọi thì gọi.....Tulip không muốn phá vỡ tình cảm tốt đẹp mình mới xây dựng này...nên chiều ý Ren...

_Em vào làm vệ sinh đi....chuẩn bị đi ăn rồi đó....

_DẠ....

Tiếng "dạ" ấy khiến Ren giật mình....cậu nhìn Tulip bằng ánh mắt ngạc nhiên...Tulip phì cười hỏi

_Bộ lần đầu anh mới nghe con gái nói tiếng dạ hay sao

_Ừ....hay thật đó....Ren mỉm cười tí mắt....có lẽ đây là lần đầu tiên cậu cảm giác Tulip đáng yêu đến vậy

SAU một thời gian ngắn,Tulip trở ra với bộ áo quần mới thật đẹp....và lại một lần nữa Ren lại há hốc miệng trước vẻ đẹp đó....

Cậu khen

_Hôm nay em đẹp thật

_Xỉ tồm....em đẹp lâu rồi....tại anh không biết đẩy thôi...Tulip héch héch cái mặt lên trời khiến Ren phì cười

_Thôi đi cô hai....mới khen cái đã....

_plè plè....Tulip lè lười trêu Ren...

SAU đó,hai người nắm tay nhau xuống phòng ăn....Ồ đó....mọi người đã đông đủ....và lúc Ren cùng Tulip bước vào....ai cũng mỉm cười nhìn ra.....Nicky nói to

_Ghê hén....cầm tay nữa kìa....chắc chiều nay mưa to

_Nicky.....im lặng coi....Ren lơ lơ gạt phất lời đó khiến Tulip bụm miệng cười...

_Vào ngồi ăn đi Ren và Tulip....Pyo không cười,cậu nói với giọng trầm trầm....và điều đó không thoát khỏi cái nhìn tinh ý của Ren.....thế nhưng Ren không hỏi...kéo Tulip ngồi xuống....mỉm cười nói chuyện....

và hành động đó không thoát khỏi sự quan sát của một người....một người có lẽ rất mến Tulip.....người đang khiêu chiến với Ren...đúng...đó chính là Lu...

Tulip ngồi chỉ mới có ba phút....cô nhìn chung quanh và tình cờ chạm phải cái nhìn lén của Lu....cô đứng dậy mỉm cười...Ren nhìn theo hỏi

_Em đi đâu đó....

_Em qua thăm bạn em....đợi em tí

Nói rồi Tulip tung tăng qua bên cái bàn nằm ở góc khuất đó....Cô mỉm cười nhìn Lu

_Anh ăn mặc gì kì thế Lu....

Lu đưa tay lên ra hiệu cô nói nhỏ....Lu mỉm cười đáp trả rồi từ tốn nói

_Sao em biết là anh....anh muốn hóa trang cho mọi người không biết thôi chứ nếu không thì....

_Thì gái theo chứ gì....Tulip nháy mắt nói khiến Lu phì cười....Lu nói

_Em chưa trả lời anh đó nhé Tulip....

_Trả lời gì cơ....Tulip ngây thơ hỏi

_Ui trời....mới đó đã quên....pó tay....Anh hỏi em tại sao em biết anh đó.....

_Nhìn ánh mắt anh là em biết ngay ấy mà....dễ ợt....

_Đúng là đáng yêu quá....Lu đưa tay lên xoa đầu Tulip....và tất nhiên hình ảnh đó đã không thoát khỏi mắt Ren và mọi người....Tulip lại hỏi

_Anh khỏe chưa ạ?

_Ừ....đỡ nhiều rồi....cám ơn em nha

_Chính em cám ơn anh thì đó....nếu không có anh chắc em đã.....

_Đừng nói nữa....em qua với bạn em đi không nó giận lên giờ....

_Vậy thôi ha....anh ở lại vui vẻ nè....

_Ừ...Pp em....

Tulip mỉm cười rồi quay lại bàn ăn của mình....cô ngồi ăn một cách ngon lành....Lu vẫn nhìn cô một cách lộ liễu và mỉm cười....

Ren thấy vậy rất tức tối nhưng cậu vẫn cố gắng giữ bình tĩnh....có lẽ vì một lí do nào đó mà không ai có thể đoán ra....ý nhằm....kjd đoán ra chứ...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

Ren nhìn Tulip nói với giọng khó chịu...

_Em nói gì với nó mà nãy giờ nó nhìn em cười thế ?

_Ủa....anh thấy rồi à.....Tulip trở mặt hỏi

_Ừm.....Ren hạ giọng....

_Không có gì đâu....em chỉ hỏi bệnh tình của anh ấy thôi mà....

_Lo lắng quá ha.....Ren khó chịu trong giọng nói

Lúc ấy,Tulip chưa thực hiểu câu nói thì Layon đã vội lên giọng nói....

_Mọi người nghe nói gì chưa...tôi nay có dạ hội đó.....

_Ừ....đúng rồi.....Nicky gật gù nói....

_Giờ phải nghỉ xem nên mặt đồ gì tối nay nhĩ.....Julia mơ màng nói

_Nghe nói tối nay....người con gái nào mà được mời nhảy,thì người đó sẽ trở thành vợ tương lai đó.....Laura nói với vẻ hiểu biết...và tất nhiên điều đó khiến Tulip quan tâm....Cô hỏi nhanh

_Thật ư....có chuyện đó hả.....

Ren đưa tay đẩy mặt Tulip,vừa cười vừa nói....

_Thôi đi....em là vợ anh rồi....còn muốn gì nữa....

_Ừ ừ....hồng chịu đâu...người ta muốn làm lại đám cưới kìa

_Chùi.....Ren lắc đầu nói...

_Làm lại đám cưới kìa Ren....hihi.....Mọi người lên tiếng chọc khiến Ren đỏ mặt quay người đi....Thấy vậy,Tulip che miệng cười lên tiếng giải vây cho Ren

_Mấy người chọc hoài....thôi đi....

Nghe vậy mấy người kia cười mỉm....không nói gì nữa.....

Một lát sau,cả lũ kéo nhau đi shopping mua áo quần vũ hội.....Pyo kéo tay Julia về một phía nói

_EM mặc cái áo này đi.....đẹp nè....

_Ừa....sao anh không hỏi Tulip á....không phải anh thích cô bé à.....Julia ngơ ngác trước thái độ của Pyo....và điều này khiến Pyo chưng hửng....cậu lúng túng trả lời

_CHi tại thấy em mặc bộ đồ này dễ thương thôi mà....nếu em không thích thì thôi.....Julia mỉm cười....đi vòng vòng nhìn bộ áo quần rồi gật gà gật gù nói

_Ừ...chắc em mặc đẹp á....cám ơn anh đã chọn ghen....

Pyo mỉm cười nhìn Julia....và điều đó khiến cả lũ nháy mắt nhau....tự động rời xa chỗ đó.....Tại cửa hàng bên kia.....Layon đang mân mê cái váy mà cô bé thích....một lát sau...Nicky nhìn Layon hỏi

_Thích cái đó à.....

_Ừ....nhìn cũng Ok....đều không biết mặc vào có đẹp hay không thôi

_Đề Nicky xem.....

Nicky lấy cái áo xuống rồi nhìn kĩ càng....cậu ướm lên người Layon và nói....

_Hi....nhìn Layon cứ như thiên thần vậy đó

_Thiên thần cái quái gì nó....có mà là quỷ thì có....hehe.....Tulip chen ngang vào khiến Layon đỏ mặt...Cô rượt Tulip chạy

_Con nhỏ kia....đứng lại....ta ướm mày chết....đứng lại đó....

_Ple`ple`....không đứng đó....làm gì tao....Tulip quay lại lè lưỡi cười....rồi chạy tiếp

Ren và Nicky há hốc miệng....không biết nói gì...chỉ đứng lắc đầu ngao ngán vì sự ngổ nghịch của 2 cô bé...và rồi Ren nhìn Nicky nói

_Không phải em đã phải lòng Layon chứ....

_Ồ....đâu có đâu.....Nicky đỏ mặt...gãi đầu chống chế khiến Ren phì cười....Ren nói

_Không có mới gớm.....hahaha.....ta quá hiểu em.....

_Thế thì sao.....anh cũng phải lòng Tulip chứ bộ....

_Ồ.....cái thằng này vô duyên....anh mày với Tulip là vợ chồng chứ bộ....vợ chồng thì phải yêu thương nhau chứ.....

_Hihi....yêu thương nhau....yêu thương quá ha....

_Em mà nói nữa là coi chừng em chung số phận với Layon luôn đó....Ren vừa nói vừa ra nắm đầm dọa dẫm....theo phản xạ....Nicky đưa tay đỡ đòn....thấy vậy....Layon đứng lại....khiến Tulip mất đà tông thẳng vào Layon....Tulip xoa xoa cái mũi

_Mày làm trò khi gì thế....khi không đang chạy tự nhiên đứng lại...ui da....cái mũi vàng ngọc của tao

_Vàng ngọc cái con khi thì có....mày coi tụi con trai đang làm gì kìa....Tulip nhìn qua...thấy cảnh Ren dơ nắm đầm lắc đầu

_Đúng là lũ con trai khùng....thôi về mua áo quần cho buổi dạ hội đi..

_ừ....Layon gật đầu rồi nắm tay Tulip đi ngược trở lại....

_Không đuổi nhau nữa hả.....Ren ngạc nhiên hỏi khi thấy hai cô bé nắm tay nhau trở về

_Xì.....thấy hai người khùng quá nên tụi này ngán....hum muốn đuổi nữa.....Tulip lè lưỡi trả lời ướng bướng....khiến Ren và Nicky nhìn nhau nói

_Đúng là con gái....

_Con gái nì.....2 cô nàng nhà ta nhưong người lên nhéo vào tai Nicky và Ren khiến 2 cậu chàng la oai oái....bên kia....Mery và Laura đứng cười khúc khích.....2 cô nàng này quay lưng đi....Mery hỏi

_Chị không buồn đây chứ?

_Không có đâu.....Laura cười cười nói

_Chị đừng giấu em....em biết mà.....Mery mỉm cười nói nhẹ nhàng.....lúc ấy Laura giọng chùng xuống, trả lời bằng quơ

_Ồ....ừm....hơi bùn thôi....

_Chị cố lên nhé....em ủng hộ chị

_Chị cảm ơn em....chúng ta đi mua áo quần tối nay thôi

_ừ.....Mery gật đầu chấp nhận

Trở lại Ren, Tulip, Layon và Nicky.....khi Mery và Laura rời đi....Tulip đã để ý thấy nhưng không tiện hỏi....nên giờ cô bắt đầu lên tiếng

_Ủa....tại sao Mery và Laura bỏ đi thế

_Ừ nhì....Layon cũng thêm vào....

_Chắc tại hai em đó.....Ren mỉm cười nói nhỏ...

_Vậy thôi để em kêu hai cô bé đó lại....rồi tụi em đi....Tulip nói bằng giọng ầm ý khiến Ren hốt hoảng cả lên

_Ý....ý....anh đùa mà....đừng kêu đừng kêu....

_Hehe....đúng là khò.....em chỉ đùa thôi....Lêu lêu....

Bị Tulip trêu....ren tức đến đỏ mặt mà không biết làm gì....Tulip nghĩ một hồi rồi nói tiếp

_Vậy là kết quả mấy không rồi nhì....

_Ừ....anh cũng quên khuấy mất.....Ren gãi đầu thú nhận

_Pó tay hai người này....Layon và Nicky thở dài lắc đầu.....Rồi Nicky quay qua nói

_Thôi kệ họ....mình đi mua áo quần để chuẩn bị lễ hội tối đi

_Ừ.....Layon mỉm cười gật đầu đồng ý....

Thời gian trôi qua nhanh như thổi đưa.....tối đó.....7h....tại một tòa lâu đài nằm trong khuôn viên đó.....mọi người đang cười đùa vui vẻ....thì bỗng im bất khi thấy một nhóm người cả trai lẫn gái bước vào.....Họ bắt đầu chuyển sang nói rầm rì

_Ủa....ai thế....trời ơi....cứ như là những nàng công chúa hoàng tử vậy đó...

_Ừ....đúng đó.....một giọng nói khác lại vang lên đồng ý....

(Chú thích:Theo như phong tục ở đó.....mỗi bữa tiệc đặc biệt nào....nam nữ cũng phải che mặt....nên tức nhiên không ai biết đó là ai là đúng)

Dường như...nhóm người này đã biết sẵn nhau là ai....mọi người đều đứng theo cặp....chỉ có hai cô nàng lẻ loi....Bỗng....người mang mặt nạ doi...bánh trai nhất...ghé tai cạnh người con trai thứ hai hỏi nhỏ

_Em có biết Tulip là ai trong hai người đó không?

_Pó tay anh....anh không nhận ra hai cô bé đó là ai sao?

_ Chắc cô bé mặc chiếc đầm ngọc xanh đó rồi....nhìn đáng giống lắm.....đội anh tí

Nói rồi,Ren bước tới cạnh cô bé đó và nói.....

_ Em nhảy với anh nha....

Cô bé đó mỉm cười và gật đầu đồng ý....thế là buổi vũ hội diễn ra tốt đẹp...cho đến khi...nửa tiếng sau....xuất hiện một người con gái...đáng cao cao,ôm ồm...mặc một bộ váy rực rỡ kim cương màu trắng toát.....Cô bé mang chiếc mặt nạ hình cánh bướm trắng,điệp với màu áo....từ khi cô xuất hiện,mọi người im lặng nhìn dõi theo cô bé đó....Và tất nhiên nhóm người đó....đều đứng lại ngạc nhiên....há hốc miệng trước vẻ đẹp đó....và người đó là ai....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43

Trong phút chốc,mọi người im lặng trước vẻ đẹp đó...không ai nói gì chỉ biết dõi theo bước chân của người con gái bí ẩn....Bỗng một mùi thơm thoang thoảng lan rộng ra khắp sảnh đường...khiến cô bé trong nhóm người thốt lên

_ Không phải chứ....mùi hương này là.....

_ Sao vậy Julia....từ đâu,Pyo xuất hiện nói một cách đột ngột khiến Julia giật mình.Cô bẽn lèn nói

_ Ô....không có gì anh ạ....

_ Vậy thôi....em nhảy với anh nha....Pyo nói thêm và điều nà khiến Julia bối rối thật sự.Cô lúng túng

_ Nhưng....nhưng....

_ Em nói về chuyện mà vua cha ta đặt ra đúng không....Đừng lo về chuyện đó....nếu em đồng ý thì nhảy với ta...còn không thì....Pyo chưa kịp nói hết câu,Julia đã nhanh miệng

_ Em đồng ý.....

_ Hi...biết nhảy mà....Pyo mỉm cười rồi kéo Julia ra nhảy....Bên kia,Nicky cũng dễ dàng nhận ra Layon với bộ đồ mà cả 2 người đã cùng nhau mua sắm...Ren cũng đã trở lại nhảy với người con gái của mình trong niềm vui...CUối bữa tiệc,cô bé bí ẩn đang nhìn ngắm những cặp vợ chồng tương lai,bất giác cô đưa mắt dò tìm từng góc cạnh....chợt,cô phát hiện ra người con trai trẻ với bộ com lê trắng đang tiến tới mình. Trong một phút,tim cô đập thình thịch,nhưng rồi cô đã lấy lại được tinh thần....Người con trai không nói không rằng,chỉ im lặng ra dấu mời cô nhảy.... Trong phút chốc,Người con gái đã gật đầu đồng ý.....Bữa tiệc diễn ra trong lãng mạn với khung ảnh nền thơ....cho đến khi...tiếng nhạc ngừng bật....khán đài sáng rực lên....vừa Roenxi xuất hiện trong bộ dạng uy nghi.Ông mỉm cười hiền từ nói

_ Bây giờ đã đến lúc chúng ta xem phu thê chúng ta là ai...Mọi người hãy từ từ cởi bỏ mặt nạ ra nào....

Và thế là từng cặp đôi tình nhân cởi bỏ mặt nạ và âu yếm tay trong tay với vị hôn phu mới của mình....chỉ còn lại 4 cặp đặc biệt và đáng chú ý nhất....
....Bắt đầu là Pyo,cậu nắm tay Julia đi ra giữa vòng tròn của khán đài.Pyo quỳ xuống cầm tay Julia nói

_ Em đồng ý làm vợ của ta nghen.....

_ HAAAAAAAAAAAAAAAAA.....Julia hét lên trố mắt khiến Pyo phì cười...Cô đỏ mặt bẽn lèn không nói gì,chỉ biết im lặng gật đầu chấp nhận.

Thế là tràn vỗ tay đầu tiên dành tặng cho vị hoàng tử thông minh sáng sủa của vua Roenxi...Ông mỉm cười với vẻ chấp thuận....Kế đến,tất nhiên là cặp của Nicky và Layon...2 người này bước ra với vẻ rụt rè....Nicky hôn tay Layon rồi hỏi

_ Em làm vợ ta không...?

_ Không.....Xì.....Layon lè lưỡi từ chối khiến khuôn mặt của Nicky trở nên méo xịch....Cậu buồn bã quay lưng đi....Nhưng chưa đi được năm bước,Layon đã kéo lại...Cô phì cười xoa đầu Nicky nói

_ Em đồng ý đó.....

_Em mà khóc à,anh nghĩ gì á...hahaha....Tulip phá lên cười trong sự lo lắng của Lu.

Thấy cô bé cười,Lu cũng phì cười.Cậu xoa đầu Tulip nói

_Em đúng là một công chúa bướng bỉnh và đáng yêu

_Anh cứ nói quá...haiiiiiiiii....một tháng nữa chúng ta là vợ chồng rồi....thật bất ngờ anh ha

_Ừm...anh cũng bất ngờ khi em chọn anh...hi...Lu mỉm cười vui vẻ

_Hi...thôi,anh về phòng trước đi,...em cần đi dạo cho khuây khỏa

Biết Tulip cần yên tĩnh,Lu gật đầu nhẹ nhàng chấp nhận

_Ừ...em cần thận nha....Nhớ là đi dạo một lát rồi về ngủ,khuya lắm rồi đó....Sáng mai anh qua đón em ăn điểm tâm ngoài với anh

_Ừm.....Tulip mỉm cười,rời chào Lu và quay lưng đi.

Dưới ánh trăng mờ mờ ảo ảo,cô rảo bước dưới khuôn viên của đám cây um tùm mà lòng chùng xuống.Đang thưởng thờ đi,bỗng,cô nghe thấy giọng của Ren.Tulip im lặng đi đến gần nơi Ren đang đứng.Cô xúc động khi thấy tình cảnh của Ren.Trước mặt cô là đám lá cây tro bụi lá với cây kiếm nằm lẫn lộn của Ren.Nước mắt cô bắt đầu rơi xuống,Tulip run run cắn chặt môi để tiếng khóc không phát thành lời.Cột nhìn Ren thút thít lắm lắm....

_Ren....em xin lỗi....em xin lỗi....em thật lòng xin lỗi anh....em không muốn nhưng chỉ tại vì...hix....

Tulip từ từ ngẩng mặt lên nhìn Ren...và trong làn nước mắt mờ ảo ấy,cô thấy xuất hiện đằng sau lưng Ren rất nhiều người con gái trẻ mặt áo trắng...Chợt những người con gái nhìn qua cô và tiến lại rít lên rõ to....Tulip bỗng nghe lẫn trong tiếng rít đó là 2 tiếng nói quen thuộc mà cô đã từng nghe....đó chính là mẹ cô và Nike...Lại một lần nữa làn sóng điện chạy vào người cô....cô sợ hãi hét lên và ngã lăn xuống dưới sàn.....Xung quanh một lớp sương trắng mờ bao phủ lấy cô như ăn trọn cả con người cô.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45

Nghe tiếng thét của Tulip,Ren giật mình tỉnh lại.Chợt cậu thấy Tulip ngã lăn dưới đất với lớp sương mờ trắng ảo bí ẩn,Cậu hét hoảng vội bế Tulip lên trên tay.Chợt,Ren sững sờ nhìn Tulip,Cậu lắm lắm

_Ủa,tại sao người cô nhóc lạnh ngắt thế này....

Không nói không rằng,Ren chỉ im lặng bế Tulip ra khỏi làn sương trắng đó để trở về phòng mình.Cậu đặt Tulip xuống giường rồi đắp chăn cho cô bé.Ren ngồi cạnh cô nhìn gương mặt nhắm nghiền của cô mà lòng nghĩ vu vơ.Ren đặt tay lên tóc rồi lại từ từ chạm vào môi cô bé.Ren nói thầm nhưng dường như cậu muốn Tulip nghe thấy.Cậu mỉm cười nói

_Anh không biết tại sao em lại như vậy.....trong trò chơi mà chúng ta đã chơi từ khi em xuất hiện,giờ em đã thắng rồi...tại sao em lại hành hạ anh như vậy?....tại sao em chọn Lu cơ chứ....

Ren không biết làm gì để kìm chế cảm xúc của mình,cậu cuối xuống đặt nhẹ lên môi Tulip một nụ hôn....nụ hôn ấy có lẽ là nụ hôn cuối cùng cậu dành cho cô....Bỗng Ren giật mình khi nghe giọng Tulip vang lên.Nhưng khi cậu vừa thở phào vì cô chưa tỉnh thì Ren lại thật sự lo lắng khi nghe những lời khó hiểu từ miệng Tulip phát ra

_Mẹ....mẹ....làm sao con gặp mẹ đây?....Nike ơi....em nhớ chăm sóc mẹ....hix.....

Ren nghe vậy chạy vội qua phòng của các hoàng tử và công chúa.Cậu gọi to tên Layon

_Layon....mau qua đây....Tulip....Tulip....cô bé bị gì á

Nghe thế,Layon hét hoảng chạy theo Ren và tất nhiên đằng sau là tất cả công chúa và hoàng tử của chúng ta.Vừa đặt chân vào phòng,Mọi người đã hét hoảng khi thấy Tulip quần quai là hét hải

_Đừng....xin đừng giết mẹ tôi....muốn giết thì giết tôi nè....Mấy người là con gái sao ánh mắt nhìn ghê quá vậy....tránh ra...

Ren chạy đến nắm tay Tulip và lo lắng nói

_ Tulip....em tỉnh lại đi....tỉnh lại đi,đừng làm anh sợ.....

Layon không thể nói,cô bé nhìn Nicky ra hiệu.Nicky ngạc nhiên hỏi

_ Em sao thế....sao cứ ra hiệu vậy?

Layon vẫn cố gắng mở miệng để nói cái gì đó nhưng cô bé không phát thành tiếng.Đến lúc này,người Layon dường như yếu dần đi,mồ hôi trên người cô bắt đầu toát ra nhiều.Đường như hiểu ra chuyện gì xảy ra,julia hét lên trong lo lắng

_ Ren mau bế Tulip ra khỏi căn phòng này.Còn Nicky dìu Layon ra.....nhanh lên....căn phòng này ám khí nhiều quá....nhanh....

Nghe vậy,Ren và Nicky vội vã làm theo lời Julia.Họ đem hai cô gái về phòng khác và đặt cho hai cô bé nằm nghỉ.Tulip thôi không mê sảng con Layon mở miệng chậm chậm nói

_ Hối này....có....có....cái gì....chặn miệng em....không thể nói gì hết.....khó chịu quá....

_ Em nằm nghỉ đi....Nicky ngồi xuống cạnh Layon.

Bên kia Ren đang lo lắng nhìn Tulip,thấy vậy Julia lên tiếng

_ Cô bé không sao đâu,cô ấy sẽ tỉnh lại ngay mà...

Khi Julia vừa dứt tiếng xong,Ren đã đứng dậy đến cạnh Julia nhìn chăm chú Julia bằng ánh mắt nghi ngờ...Cậu lắc đầu suy nghĩ

_ Gì thế...sao hồi này nhìn cô ấy giống Tulip vậy?

_ Có chuyện gì thế Ren?Julia ngạc nhiên hỏi đưa Ren trở về thực tế.Cậu nheo mắt nói chậm rãi

_ Chuyện gì đang xảy ra?Tại sao Tulip luôn bị vậy?...Dường như ta cảm giác em và anh Pyo biết chuyện gì đó

_ Em không biết gì hết...Julia vội nói và nhận được cái gật đầu đồng ý của Pyo....Ren biết 2 người này đang lừa dối mình,cậu không nói gì nữa và trở lại bên Tulip đầu óc đầy suy nghĩ và lo lắng

Chuyện gì sẽ xảy ra tiếp cho các nàng công chúa và hoàng tử của chúng ta....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

Một tiếng đồng hồ sau,Tulip lờ mờ mở mắt dậy.Cô thấy xung quanh,mọi người đang ngủ gục....và rồi cái nắm tay ấm áp quen thuộc khiến cô giật mình.Cô nhìn xuống thì thấy Ren đang nắm tay mình thật chặt.Nước mắt Tulip chợt tuôn ra....cô thút thít quay mặt đi.Tulip vội từ từ rút tay ra,cô nhẹ nhàng bước xuống giường đi ra ngoài hành lang đứng hít thở không khí.Cô suy nghĩ"Dạo này mình bị gì vậy?....Tại sao lại cứ nằm mơ thấy mẹ....hình như năng lượng của mình càng ngày càng thấp xuống thì phải..."Chợt,tiếng nói phát ra khiến Tulip giật mình

_ Tại sao em lại làm như vậy?

Tulip quay lại,thấy Ren đang đứng nhìn Tulip chăm chăm....Cô quay mặt nhìn về phía hư không...Rồi cô thở dài và bắt đầu nói

_ Anh thật lòng muốn lấy Laura mà....nay là cơ hội tốt đó.....

_ Đúng....anh muốn lấy Laura,nhưng là trước đây....còn bây giờ,người anh yêu là em.....

_ Nhưng sự thật anh vẫn phải lấy Laura và chúng ta đã không còn là vợ chồng....

_ Thế nhưng tại sao em lại khóc?...Tại sao khi thấy anh nắm tay em em lại khóc....

_ Ai mà thèm khóc vì anh.....xí....Tulip héch cái mặt lên trời bướng bình nói....

Ren nghe vậy nhếch môi cười, cậu xoa đầu Tulip nói

_ Em đúng là con bé lì lợm từ trước tới nay....thế mà không chịu thay đổi tính.....

_kệ người ta chứ....liên quan gì đến anh.....Tulip mỉm cười là lười.....dường như cô đang cố gắng nói chuyện với Ren một cách bình thường....Một lát sau,khi Tulip đang lơ lửng thì Ren luồn tay nhanh như chớp,ôm Tulip lại.Cậu chậm rãi nói.....

_ Em à....đừng lấy Lu ghen....

_Anh khủng hã....anh bỏ tay ra đi....đừng ôm em mà....người ta thấy sẽ không nghĩ tốt cho anh đâu..

_Anh mặc kệ người ta nghĩ gì.....anh chỉ cần có em thôi Tulip à....

_Bỏ tay ra coi....giờ em với anh chỉ là bạn thôi....hiểu không....

_Bạn....là bạn...._Ren nhắm mắt....rồi cậu nhẹ nhàng buông tay ra....cậu quay lại đưa đôi mắt buồn bã nhìn Tulip....rồi nói

_Thế trước khi chúng ta thật sự chia tay,em cho anh hôn em một lần cuối nhé

_Không được.....

_Tulip.....Ren nhìn Tulip bằng đôi mắt chưa bao giờ có....Và thế là bằng đôi mắt hút hồn ấy,trái tim Tulip lại một lần nữa xao xuyến....Cô suy nghĩ một hồi rồi chậm rãi gật đầu đồng ý.Ren mỉm cười từ từ kề môi đến cạnh Tulip....

cô bé nhắm mắt nín thở nhưng chẳng có gì....chỉ thấy một làn gió nhẹ thoảng qua....Tulip mở mắt ra thì thấy ren đã quay lưng đi....Cậu nói nhỏ đủ để Tulip nghe thấy

_Anh sẽ không hôn em đâu nếu như đó không phải là do em tự nguyện....chúc em sống hạnh phúc với Lu....

_Ren.....

Tulip chỉ biết gọi tên Ren trong âm thầm....cô bé im lặng quay lưng đi ngược lại với Ren,không hiểu sao lúc ấy nước mắt cô tuôn chảy không ngừng và cô biết cô vẫn còn yêu Ren....yêu nhiều lắm

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47

Sáng hôm sau....Nicky chạy vào phòng và hỏi to

_Weeeeeeeeeee.....mọi người có thấy Ren đâu không?

_Không thấy....mà sao vậy Nicky?

_Sáng nay em vào tìm anh ấy mà không thấy anh ấy đâu....

_Cái gì.....????????????Mọi người há hốc miệng hỏi,còn Tulip ngồi trên giường đưa mắt nhìn ra ngoài trời với vẻ lo lắng....Đến lúc này,layon mới kéo Tulip tách ra khỏi mọi người.Đến một nơi vắng vẻ,Layon lay Tulip hỏi

_Mày sao vậy?....Tại sao mày chịu lấy Lu?

_Hi....đơn giản vì tau không thích ren....thế thôi....Tulip nhún vai cười với vẻ bí hiểm

_Tao không tin....tao biết mày có một lí do nào đó để lấy Lu....tao biết mày yêu ren....yêu nhiều lắm.....Layon nói với giọng chần chẫn khiến Tulip cuối đầu xuống....Một ánh mắt buồn bã nhìn lên rồi cô bé gãi đầu....Cô nói chậm chậm

_Mày đúng là người bạn thân đáng quý của tao....đúng là tao yêu ren...yêu rất nhiều nhưng nếu tao không lấy Lu thì vua cha Roenxi và Ren sẽ mang tiếng xấu....thà tao bị Ren ghét còn hơn.....

Nói đến ngang đây,Tulip gục xuống ôm mặt khóc.Layon nghe vậy cô không kèm được nước mắt và cũng ôm Tulip khóc theo....Cô thút thít

_ Xin lỗi Tulip....xin lỗi vì hôm qua đã hiểu lầm mày....tao thật sự xin lỗi..

_ Mày hiểu cho tao là tao vui rồi....hix....giờ mày hãy giúp tao đi tìm Ren đi....tao không thể đi tìm anh ấy....nếu đi tìm thì sẽ.....

_ Ừm....tao biết rồi....mày lên giường nằm nghỉ đi.....

Layon dắt tay Tulip lên phòng rồi cùng mọi người đi tìm Ren.....

_ Ren.....ren.....Ren ơi.....mọi người bắt đầu gọi to,chạy đi khắp mọi chỗ....

Tại phòng nghỉ,

_ Tulip....chúng ta đi chơi nhé.... _Đó chính là giọng nói của Lu...và tất nhiên Tulip mỉm cười nhẹ nhàng rồi gật đầu đồng ý.Lu nắm tay Tulip rồi hỏi

_ Em muốn đi đâu.....

_ Đi đâu cũng được,tùy anh thôi.....Tulip trả lời với giọng thờ ơ

_ Ừ....chúng ta ra biển nhé.....

_ Hay đấy.....em thích biển lắm.....Tulip mỉm cười và chấp nhận...

Thế là hai người nắm tay nhau rảo bộ đến khu biển gần đó.....Lu thả người xuống bãi cát nhìn trời... Tulip ngồi xuống cạnh bên Lu và nhìn Lu cười.Cô hỏi

_ Phải chăng anh cũng thích biển?

_ Tất nhiên rồi....vì nó mang một kỉ niệm thật đẹp của anh đối với một người con gái mà.....

_ Thật ư....anh kể cho em nghe về chuyện đó đi.....Tulip nheo mắt tò mò

_ Em thật sự muốn nghe ư?.....Lu mỉm cười hỏi

_ Dạ....chắc có lẽ thú vị lắm.....

_ Đó là một người con gái bướng bỉnh và đáng yêu....anh không biết đó có phải là thiên sứ hay không nữa....Lu đưa mắt nhìn ra ngoài khoảng không vô tận đó

_ Thật ư....chắc cô bé ấy xinh và dịu dàng lắm.....Tulip nhìn Lu nhoen miệng cười phán khiến bất chợt trong giây phút đó Lu sững sờ....và rồi Lu lắc đầu đưa mắt lại ra ngoài khoảng không đó.

_ Tulip à.....

_ Dạ.....tulip trở mắt nhìn

_ Em đừng cười được không?

_ Tại sao thế.....anh vô duyên quá àh >"<.....Ai cũng khen em nên cười mà....người ta nói em cười đẹp hơn đó.....Tulip lắc lắc cái đuôi tóc trong bướng trả lời.....

_ Em trả lời y chang cô bé đó....cứ y như 2 người là một vậy.....Lu đưa mắt nhìn Tulip.....khiến cô bé đỏ mặt nhìn chỗ khác.Cô chống chế

_ Anh hay đùa....sao em với người đó lại là một được.....

_ Hi.....thôi quên đi.....Lu cười rồi xoay hướng đi chỗ khác.....Lu nói

_ Thế còn em?Tại sao em lại thích biển?

_ Hi....đó là bí mật.....có thể người con trai đó là mối tình đầu của em đó.....Tulip nheo mắt cười tinh nghịch....và đến lúc này....Lu ngạc nhiên hỏi nhanh.

_ Người con trai đó là một cậu bé 8t hay mang bông tai hình thánh giá phải không?

_ Sax.....sao anh lại biết.....anh đoán hay quá à.....Tulip ngạc nhiên khi nghe Lu nói đúng.... Và trong phút chốc ấy....Lu ngồi dậy ôm chầm lấy Tulip và cứ lăm bằm

_ Có phải em không....anh tìm ra em rồi....anh tìm ra em rồi.....

Và bất ngờ hơn....điều mà không ai muốn là.....

Ren....cúru em....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49

Tulip gục xuống sau tiếng gọi yếu ớt đó....cứ ngỡ Ren sẽ như mọi lần,cuối xuống bế Tulip lên nhưng thật bất ngờ,cậu lướt qua Tulip cứ như không hề thấy cô bé ở đó.Một lát sau,Đám công chúa hoàng tử nhà ta đi lên....Bờ ngỡ khi thấy Tulip đang nằm trên mặt đất...tuy giận Tulip ghê gớm,nhưng Pyo và mọi người đều quý xuống bế Tulip vào phòng.Layon chạy đến ngay bên Tulip lay cô bé và khóc òa lên

_Tulip....tỉnh lại đi...mày sao vậy....

Nicky đứng bên cạnh thấy vậy nhăn mặt nói lạnh lùng

_Cô ta phản bội Ren....thế mà em còn khóc vì cô ta làm gì nữa

Và câu đó chạm ngay tự ái của Layon...Cô bé đứng dậy và rồi....."BỐP".....một cái tát thật mạnh dành cho Nicky....Mọi người hốt hoảng nhìn hành động đó....Layon hét lên

_Mấy người không biết gì thì im đi....

Nói xong,Layon cố gắng dùng sức mình dìu Tulip đi...Khi đi,cô không quên ngoái đầu lui nói

_Tụi này không muốn dính dáng đến mấy người hoàng cung nữa đâu....tạm biệt....

_Muốn đi thì đi đi....Nicky tức giận nói rồi bỏ ra ngoài

Layon không nói thêm lời nào,dìu Tulip về một căn phòng khác.Cô để Tulip lên giường rồi lấy khăn đắp lên mặt cho Tulip....Layon lo lắng nhìn Tulip,cô nói thì thầm

_Tulip ơi....mày tỉnh lại đi...Tulip....

_Layon.....layon....Tulip lơ đãng mở mắt nhấp nháy môi gọi tên Layon khiến con nhỏ bạn thân của cô mừng hết lớn ôm chầm lấy Tulip

_Mày tỉnh rồi....cám ơn trời phật....cám ơn....hix....

_Hi....tao chết thì bỏ mày cho ai nuôi giờ...

_Xì.....tao sợ mày chết mày hiện hồn về dọa tao không hà.....

Hehe....tao thương mày tao không dọa mày đâu....tao tới chơi với mày thôi hà.....Tulip nháy mắt cười

_Mày thương tao quá hen.....không giỡn nữa...nói đi....tại sao mày ngất?.....Layon vào vấn đề chính làm Tulip giật mình thu hồi lại nụ cười đó.Cô run run nói

_Mày nhớ....

_Nhớ gì....

_Im lặng....chưa hỏi xong...Nhớ thằng người yêu đầu tiên tên Taylor của tao không?

_Nhớ chứ....hồi đó nó biến mất đi không tăm hơi....mày khóc như điên chứ gì

_Ế...không châm chọc nghen.....

_Hi hi....thì giống điên thật mà....

_Điên cái đầu mày á.....

_Mà thằng Taylor đó sao?.....Về gặp mày hả?.....Layon đưa mắt nhấp nháy,Tulip thấy vậy đưa cái tay gõ đầu Layon

_Con nhỏ này vô duyên ghê....im lặng tao nói cho.....mày biết Taylor là ai không?

Biết.....Layon gật đầu một cách chần chẫn khiến Tulip ngạc nhiên...Cô bé hỏi lạ

Là ai...nói đi

_Đợi....Layon nhún vai nói

Đợi gì?.....

Đợi mày nói.....Layon cười hì hì phán khiến Tulip tức đỏ mặt....

tulip nhéo tai Layon

Đẹp mà đi nhé....đi chết đi....

Hehe...tao mà chết thì bỏ mày cho ai nuôi....Layon nhe răng nhắc lại lời nói của Tulip

Cho mày chết nè....chết nè.....Tulip bay đến nhéo mà Layon khiến Layon vừa cười vừa la oai oái....Một lát sau,Layon mới chịu ngồi Tulip nói trong im lặng

Nói đi...Taylor là ai....?

CHính là Lu đó.....Tulip rụt rè nói

_____ CÁI Gì!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!i.....Layon trợn mắt lên nhìn Tulip như không thể tin vào tai mình.....Cô run run lắc đầu.....lắm lắm....Không thể nào....không thể nào..... Đường như biết trước thái độ của Layon sẽ thế, Tulip hít một hơi dài rồi nói

Hồi này, khi đang ở vùng biển, tao thấy mẹ tao dặt Taylor hồi nhỏ.....không hiểu sao lúc ấy mẹ tao đã khóc

MÀy....màY....thấY....thấY....mE.....màY.....Lavon lấp bắp nói ngớ ngàng.....rồi chột như sực nhớ ra điều gì.....Lavon chup tay Tulip kéo đi và nói to

Không xong rồi...chúng ta cần tìm một vài thứ....nhanh lên...

-Chuyên gì thế....chạy từ từ thôi....Tulip nhăn mặt nói

Và chuyện gì sẽ xảy ra....một vài thứ Layon muốn tìm là gì....liều nó có liên quan tới chuyện vì sao Tulip và Layon lạc tại thế giới đó không...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bương Bình Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 50

Nhanh lên Tulip....nhANH lÊN.... Layon vừa chạy vừa giục khiến tulip chẳng hiểu mô tê gì hết. Và rồi,Layon dẫn Tulip đến ngay tại thư viện của lâu đài.Layon thả tay Tulip ra rồi chạy đi tìm lục lục gì đó.Một lát sau,Layon quay trở ra với cuốn sách trên tay,mặt tái mét nhìn Tulip.Thấy thế Tulip mới hỏi

Gì vậy mà....rót tiền hả?

Đi chết đi....giờ mà còn đùa.....Layon nhìn băng quơ khiến tulip thắc mắc

Có chuyện gì vậy?....Mày tìm ra điều gì à?

Đọc đi....Layon vớt cuốn sách xuống rồi chăm chú nhìn nét mặt của Tulip.Tulip bắt đầu đọc

"Vườn hoa độc....môt loại vườn do chính tay vua Roenxi chế tạo ra...nếu ai lọt vào thì sẽ....." Tulip mới đọc có thể thì ngơ ngác nhìn layon nói

Ủa....sao rách rồi....mày xé hả?

Xé cái đầu mày....mày nhìn kĩ cái vườn hoa đó đi.Có thấy gì la không?

Hình như là cái vườn hoa tao với mày cùng bắt mấy con tắc kè chứ gì...hehe...nhân ra ngay...

_Mây còn cười được à....Layon nhả mặt nói rồi tiếp tục tra vấn Tulip...._Nói cho tao biết tại sao mây lọt vào vườn hoa đó?

_Tao biết đâu....tao đang đi vô tư thế ai ngờ lọt vào vườn hoa....hự`hự`

_Mây vô tư dễ thương ghê.....mây nhớ đi...vườn hoa mây lọt vào chính là vườn hoa mà tao với mây bị bắt ở đây đó.....

NÓI đến đây,Tulip mới sực nhớ ra sững sờ nhìn Layon.....Tulip bỗng nói với vẻ mặt nghiêm trọng

_hay là mây.....

_Mây cũng nghĩ như tao phải không

_Ừ....Tulip nhấp nháy mắt gật đầu khiến Layon mừng rơn...Cô đặt tay lên đầu hỏi vội ngay

_Mây thấy gì...nói nghe

_tao thấy tại sao vườn hoa này đẹp ghê nhỉ

_Đi chết đi.....Layon dờ khóc dờ cười với cái kiểu nói chuyện đó của tulip....bỗng

_BUỐC RA.....một tiếng quát ở đâu hét lên khiến Tulip và Layon giật mình đánh rơi cuốn sách xuống.Tulip sợ hãi nhìn lên....Đối mặt với cô là một người....người đàn bà ấy nhìn rất giống mẫu hậu LinhLinh của cô.....Tulip vội lấp bấp

_Mẫu....mẫu....hậu.....

_Bước ra ngay....lũ các người là ai....?Không có sự đồng ý của vua Roenxi mà dám vào đây à?

_Chạy thôi.....Layon ghé tai nói nhỏ với Tulip....Và thế là cả 2 cô nàng chạy té tát.....

Được một đoạn khá xa,khi 2 người chắc chắn không có ai đuổi theo,layon mới dừng lại thở hồng hộc....Layon nhìn Tulip nói

_Tao nghĩ chúng ta nên vào lâu đài ma quái mà người ta cấm kia mới được

_Lâu đài nào...

_Đó đó.....

Layon chỉ tay về phía lâu đài u ám nằm đằng xa kia.Bỗng Tulip rùng mình nhìn Layon

_Tại mình không vào có được không?.....Tao thấy ớn ớn quá

_Không được....tao cần phải tìm hiểu có chuyện gì đang xảy ra

_Tha cho tao mà Layon...Tulip nói nhưng vẫn cúi xuống một cách sợ hãi

_Đi thôi....Layon dường như không nghe thấy lời khẩn cầu của Tulip,vội vã kéo Tulip chạy vào lâu đài đen tối đó.....Một cảm giác rùng rợn chạy luồn qua Tulip....Tulip bắt đầu run lên cầm cập

Về đi Layon ơi....Tao ớn nơi này quá....Tulip nói xong thì đã quá trễ.Cô đã lôi Tulip vào trong sảnh đường đó.

Đó là một nơi cổ xưa với màu đen tối ảm....Layon vội tìm công tắc bật đèn lên...và cô ngạc nhiên khi thấy bên trong của tòa lâu đài....Một nơi đẹp nhất cô từng thấy.....và Tulip cũng vậy....Hai cô nàng đi vòng quanh khảo xét từng phòng từng phòng,rộng ghê gớm....hai cô ngạc nhiên khi thấy phòng nào cũng đóng cửa và ghi rõ tên chủ nhân là ai...Đi mãi đi mãi....và rồi,căn phòng cuối cùng được sơn bằng cánh cửa màu đỏ còn mới....và đặc biệt thay trên cánh cửa có ghi tên của một người con gái và người con gái đó đang đứng ngay trước mặt của....Đó chính là TULIP.....layon biến đổi sắc mặt nhìn Tulip....Cô lấp bấp

_mày....sao tên mày lại ở đó....

_Tao không biết....layon ơi....tao lo quá....xuống đi....

Tulip vừa dứt lời....ánh đèn trong tòa lâu đài vụt tắt...nhanh như chớp.Layon chụp lấy tay Tulip và thở hổn hển.Cô nói

_Tao nắm được tay mày rồi Tulip....tao nắm được tay mày rồi....

Không nghe thấy tiếng Tulip trả lời,theo phản xạ,cô bắt đầu sờ thử coi,và thế là Layon hét lên thất thanh...."AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA....."

Bên kia,Tulip hốt hoảng khi thấy mình lạc mất Layon....cô bắt đầu nhắm mắt dò dẫm đi....Bỗng Cô nghe thấy tiếng mẹ cô kêu gào dữ dội

_Tulip.....Tulip....con sao vậy?.....Tìm cô bé bắt đầu co thắt,rồi sau đó,hàng trăm tiếng gào thét của phụ nữ vang lên một cách thu treo.....Tulip bắt đầu thút thít khóc trong sợ hãi

Trở lại bên ngoài,tình cờ một người bạn trong nhóm thấy Tulip và Layon đi vào trong tòa lâu đài đó,người bạn đó vội chạy lên lâu đài của các hoàng tử và công chúa ,nói vội

_Hoàng tử Ren.....hoàng tử Nicky,....mấy người ơi....

_Chuyện gì thế.....Ren đang cầm bộ bài nói thần nhiên....

_Công chúa Tulip và Layon đã vào tòa lâu đài bí hiểm kia rồi....

_HAAAAAAAAAAAAAAAA.....CÁI GÌ????????????????Ren,Nicky,Pyo,Mery,Laura và đặc biệt là Julia hét lên.....Pyo vội vã nói ngay

_Không xong rồi.....tụi mình phải đi tìm 2 cô bé ấy....ta chia ra làm 2 nhóm....Nhóm 1 là Ren,Laura và Mery.....3 người đi tìm Tulip.....Còn 3 người lại đi tìm Layon....Thi hành ngay

Vừa dứt lời,mọi người tăng tốc chạy đi tìm....Và khi ren vừa dừng trước cổng lâu đài,thì cậu thấy Lu đã đứng đó....Lu nói

_Tôi sẽ cùng anh đi tìm Tulip...đây không phải là lúc chúng ta gây nhau

_Ừ...đi thôi.....Ren gật đầu và vội vã đi

Một không khí thật u ám đang lên....Liệu mọi người có tìm ra 2 cô bé....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51

Ren và Lu cùng nhau chạy vào,theo sau là Laura....Bỗng....một luồng ám khí bao quanh Ren....Ren đột ngột đứng sững thờ một cách nặng nhọc.....Lu quay lại hỏi

_Nè.....cậu bị gì vậy?

_Không....không biết.....tự nhiên

_Ren.....Ren....anh sao vậy.....mặt anh tái nhợt à.....Laura nói với giọng lo lắng...Và rồi,Ren bỗng khụy xuống đưa tay bóp ngực.....Hàng loạt tiếng gào thét vang lên trong đầu Ren...Cậu ta ôm đầu hét lên

_Đừng nói nữa.....dừng lại.....dừng lại.....

Khung cảnh trước mặt diễn ra khiến Laura hốt hoảng và khóc thét lên....Lu bình tĩnh nói

_Laura,em mau đưa Ren ra khỏi nơi này...nhanh lên....và mau đi tìm vua Roenxi lại....

_Dạ.....Laura thút thít trả lời rồi cố gắng hết sức diu Ren ra khỏi nơi quái quỷ đó....Lu bắt đầu quay trở lại vấn đề và một mình chạy thật nhanh....Vừa chạy,Lu vừa suy nghĩ....."Tulip....Tulip....làm ơn....em đừng có chuyện gì xảy ra hết.....

Trở lại bên nhóm của pyo,khi đặt chân vào lâu đài,Julia nhìn Pyo và nói thăm

_Anh à.....nơi đây ám khí cao quá....em sợ em chịu không nổi

_ý em là ám khí.....Pyo lấp lửng câu....rồi quay sang nhìn Julia.....Julia tái mặt nói

_Nơi đây là nơi nhốt 999 người vợ của Ren.....

_Cái gì.....Pyo hét lên

Vừa ngay Julia định giải thích thì Nicky và Mery đã đến cạnh Pyo....vì vậy,Pyo không nói gì nữa.....liền chạy dẫn trước tìm Layon....Nicky vừa đi vừa

gọi.....

_Layon.....Layon....em ở đâu?.....Em ở? đâu?....

Từng tiếng gọi vang lên khắp tòa lâu đài to và bí ẩn kia....nhưng đáp lại câu trả lời chỉ là một cái im lặng đáng sợ.....Pyo nhìn qua Julia mong mỗi một câu trả lời....nhưng Julia chỉ lắc đầu thất vọng....Bỗng.....AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....tiếng thét của Layon vang lên rất gần.....bất được giọng nói đó,Julia liền kéo tay Pyo và nói

_Em biết chỗ rồi....nhanh theo em

Nói rồi,julia liền chạy đi theo hướng Nam bắc và dừng chân tại ngay một cái nhà kho cũ kĩ.....Julia nhìn Pyo,nói gấp

_Cửa khóa rồi.....làm sao giờ anh....nhanh mở cửa đi chứ.....

_Tránh ra....Nicky hét lên rồi dùng hết sức đâm thẳng vào chiếc cửa....Một lần....không chịu mở.....2 lần vẫn không được.....lần thứ ba Pyo cùng góp lực vào giúp Nicky.....Và thế là chiếc cửa mở tung ra thật mạnh.....Một làn khói lạnh buốt lưng khiến mọi người rùng mình.....Julia vẫn dẫn trước chạy thẳng xuống tầng hầm....khói mờ mịt làm Julia bắt đầu hốt hoảng....Cô hét lên

_Nhanh....nhanh đi tìm Layon.....mau tìm cửa ra....nó chỉ nằm trong mấy bức tường này thôi

Thế là 4 người hòa nhau vào tìm.....10 phút.....15 phút....vẫn không thấy,Nicky tuyệt vọng hét lên

_Layon....em ở đâu....trả lời anh đi mà.....anh xin em đó.....Layon.....

Tiếng thét thảm thương của Nicky khiến Layon ở nơi đâu đó bỗng giật mình tỉnh dậy....Cô yếu ớt lấy hết sức mình thều thào....

_Nicky.....Nicky....em....em....ở.....ở.....đây....cứu....cứu.....Chưa nói dứt câu,Layon tắt tiếng.....Nhưng may thay,Julia tai thính đã nghe được và nói

_Tiếng nói phát ra từ đây nè.....mau....mau phá vỡ bức tường đi

Không cần nói lần thứ 2.....Pyo cùng Nicky đã dùng hết sức mạnh của mình đâm vào cái bức tường rắn chắc đó.....5 phút sau...bức tường vỡ vụn ra.....để lộ một lỗ hổng trong đó cùng chiếc hòm mới tinh.....Julia tái mặt chạy đến.....giật chiếc dây chuyền trên cổ mình ra và đặt trên chiếc hòm....Chiếc hòm bật ra nhanh như chớp....Nicky chạy vội đến và tái mặt nhìn Layon....Một Layon trắng trợn máu đang nằm thoi thóp.....Julia nói vội....

_Bé Layon ra khỏi lâu đài nhanh Nicky....

Nicky gạt đầu và bỗng nổi Layon lên....Chạy ra lại con đường mòn của lâu đài.....

Trở lại với một mình Lu....Câu dường như cảm giác được hơi thở của Tulip,Lu chạy vội lên những bậc thang của tòa lâu đài....Lu thầm khấn trong đầu....."Tulip.....xin em....em cố gắng lên.....anh đến cứu em đây....."....Và cuối cùng....Lu cũng đã dừng lại trước cánh cửa cuối cùng của cầu thang cao nhất.....Cậu dùng sức mạnh mình phá tan cánh cửa.....Ở đó,Tulip đang bị trói buộc hai tay với thân thể trắng xướt dữ dội.....Khi Lu vừa nhích tới thì Tulip khóc hét lên

_Taylor.....đừng đến gần em....Taylor....

Lu không hiểu gì hết.....cậu vẫn cố gắng bước tới....nhưng dường như có vật gì níu áo Lu lại....Và rồi....Các tiếng cười khác nhau của những người đàn bà vang lên.....Lu hốt hoảng.....nói

_Ai đang cười....nói mau

Không ai trả lời,vẫn cứ cười vắng vẻ.....Lu đứng suy nghĩ một hồi rồi chạy vội tới còi trói cho Tulip.....Lu bế Tulip và chạy.....Nhưng ôi thôi rồi....khi xuống thứ 1....có bàn tay vô hình của ai đó....đẩy Lu và khiến Lu mất thăng bằng ngã gục xuống.....Lu nhìn Tulip hét

_Tulip.....em không sao chứ?

_Chạy đi....chạy đi anh.....Tulip khóc.....

Nhưng Lu không chịu....Cậu vẫn cố gắng đứng dậy tới dìu Tulip đi.....nhưng lại một bàn tay vô hình khác dí Lu lên tường và bóp cổ cậu khiến cậu không thở được.....Tulip khóc thét lên và cố đứng dậy tới bên cạnh Lu....nhưng thôi rồi.....Lu rơi tự do và tắt thở.....Lúc ấy,vua Roenxi ở đâu chạy đến và nói gì đó.....lâu đài bỗng trở nên sáng lên....Ren chạy vội lên tìm Tulip thì thấy Tulip đứng bên cạnh xác Lu.....ôm Lu khóc như mưa và nói

_Taylor.....Taylor.....đừng bỏ em.....

Tulip ôm Lu khóc lên nức nở.....Bỗng....Tulip thấy cảnh vật vội thay đổi.....Trước mắt cô là một hình ảnh quen thuộc.....

_Hey.....nhóc tên gì thế.....?Một cô bé nhỏ nhắn đang mỉm cười.....và Tulip bật miệng hốt hoảng khi nhận ra cô bé ấy chính là mình.....Thằng nhóc đó quay lại trả lời Tulip

_Nhóc tên Taylor.....còn pé?

_Tulip....nè.....sao nhóc ngồi ở biển này một mình buồn thế?

_Ừa....tại nhóc thích biển mà.....(Tất nhiên các bạn cũng đoán ra thằng nhóc này chính là Lu rồi phải không?)

Cái quá khứ cứ tuôn vội tuôn vội như làn sóng trong xanh....Tulip đứng đó vẫn cứ khóc.....cứ khóc miết....cho đến cái quá khứ cuối cùng.....cái quá khứ mà Tulip mất liên lạc với Lu từ lúc ấy

_Taylor phải đi rồi Tulip à.....nhưng anh vẫn sẽ về thăm em.....

_Taylor đi đâu?.....Tulip không chịu đâu.....Cô bé khóc lên.....

_Taylor hứa về mà.....Thằng nhóc cười và xoa đầu con bé.....

_Tulip...mẹ phải tiễn Taylor đi rồi.....Người đàn bà nói....bỗng Tulip thật thốt lên hai chữ..."mama".....

Cảnh quay đi chậm chậm.....chậm chậm.....và rồi..."Rầm.....".....một chiếc ô tô đâm phải thằng nhóc khi thằng nhóc gần đến sân bay quay.....Một khung cảnh nhốn nháo đang hiện lên.....mẹ Tulip và Mẹ Lu bật miệng hét hoảng.....i.....Tulip trở mặt nhìn.....cô không thể tin nổi cái cảnh đang diễn ra trước mắt.....Lu mở mắt nhấp nháy môi

_Đừng bao giờ nói cho Tulip biết con đã mất....

Vừa dứt câu,Lu tức là Taylor đã nhắm mắt từ từ và tắt thở... những cảnh vật diễn ra liên tục khiến cho Tulip có một cú sốc nặng.....và Taylor đã chết ngay tại góc đường đó.....Tulip hét lên và lắc đầu lia lịa.....bỗng cái màn ảnh ảo kí ức kia vỡ tan....Tulip nhìn Lu và khóc òa lên.....

_Tại sao?.....tại sao không ai nói là anh đã mất hả....tại sao chứ hả Lu.....tại sao em lại nghĩ anh là đã quên em...em xin lỗi....chúng ta chỉ còn 1 tháng nữa là đám cưới rồi mà.....Lu ơi.....mở mắt ra đi.....huhuhuhuhuuuuuuuuuu

Ren tức tối nắm tay lại và quay lưng đi khi nghe Tulip nói thế.....Nicky thấy vậy liền vội chạy theo sau.....Một lát sau,vua Roenxi nói với Pyo

_Con lòi Tulip ra.....ta cần phải đưa Lu đến một nơi bí mật.....

Pyo tuy không hiểu ý vua cha lắm nhưng vẫn gật đầu đồng ý.....Vua Roenxi vội nhích tay đưa bỗng Lu lên trời và quay lưng đi...Tulip gào thét theo....

_Trả Lu lại cho con.....trả Lu lại cho con.....

Đáp với tiếng khóc ấy là một khung cảnh thật yên ắng đầy thảm khốc.....Tulip kiệt sức và ngã xuống.....Pyo cởi áo ra mặc cho Tulip rồi bế cô lên phòng,đặt cạnh giường của Layon...

12 tiếng đồng hồ sau,Tulip thức giấc và la hét lên

_Lu.....Lu.....

Nhưng khi nhìn lại thì thấy mọi người đang ngồi cạnh cô...nhìn cô với ánh mắt lo lắng...bỗng cô bé nhận ra là thiếu mặt Ren...cô cúi xuống thờ dài rồi lại nhìn lên... mỉm cười buồn và nói

_chào.....Tulip ngủ mấy tiếng rồi?

_12 tiếng rồi đó.....Layon nói nhẹ nhàng.....

_Layon.....mày không sao....on trời.....Tulip òa khóc và ôm lấy Layon....Layon vuốt nhẹ tóc Tulip rồi thờ dài nhìn qua mọi người xung quanh nói

_Tụi em cần nói chuyện.....mấy người đi ra được không?

_Ừm.....Mọi người gật đầu

Căn phòng vắng tanh giờ đây chỉ còn lại hai người bạn....Layon liền bắt đầu vào vấn đề chính

_Nè....Tulip....tao nghe mọi người nói về chuyện Lu đã chết....rồi mày khóc tiếc thương gì đó....chuyện là sao vậy?

Tulip bất thần nhớ lại...mặt cô tái mét....Tulip thẫn thức kể lại

_Mày nhớ bữa trước tao nói Lu là Taylor không?

_Uhm.....thì sao?

_Lúc....lúc....tao ôm

Lu....hix....khóc....Lu....hix....tao....tao....bống....bống....thấy....thấy....cảnh....cảnh....vật....thay....thay....đổi.....và.....và.....rồi....quá khứ....quá khứ....hiện lên....Thì ra....thì ra....Lu không....không phải là....là....quên tao....mà....màanhanh ấy....đã....đã....chết....

_HẢ????????????????Cái gì?.....mà không nhầm chứ.....Có vẻ Layon rất sốc với tin này....Cô tròn mắt nhìn Tulip một cách hốt hoảng....

_Tao không biết....nếu Lu đã chết từ trước thì tại sao Lu lại sống ở thế giới này....tao không biết....tao không biết....Tulip hét lên và tiếp tục khóc....cô ôm đầu khóc nức nở....

Layon không biết nói gì....liền vuốt đầu một cách nhẹ nhàng trấn an Tulip

_Có chuyện gì thì mày hãy nhớ tao luôn ở bên cạnh mày.... Thôi mày đi ngủ đi.....

Ở bên ngoài....Pyo và mọi người đã nghe được câu chuyện....Ai nấy cũng bịt miệng hốt hoảng khi nghe thấy câu chuyện kì lạ đến vậy....ngoại trừ Julia....Bỗng,Pyo kéo tay Julia đi....Một lát sau,Pyo dừng lại nhìn Julia và hỏi

_Em giải thích cho anh chuyện này là sao.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52

Pyo vừa buông tay ra thì Julia đã thở dài.....cô bé nói

_Em không biết chuyện gì đang xảy ra nữa Pyo à....em thật sự không hiểu chuyện gì đang đến luôn đây.....tại sao Lu là người yêu trong quá khứ của Tulip đã chết....chuyện gì đang xảy ra thế.....em đau đầu quá....

_Nếu em không biết thì thôi Julia à.....đừng nghĩ ngợi nữa.....Pyo thất vọng an ủi...nghĩ ngợi một hồi lâu trong bóng tối,Pyo tiếp tục hỏi...._Julia,hỏi chiều em nhớ em giải thích chuyện Ren có 999 người vợ không?

_À....em nhớ.....anh muốn biết rõ nguyên nhân chứ gì?

_Ừ.....em nói tiếp đi...

_999 người vợ của Ren đều đến từ thế kỉ của Tulip.....em không biết nguyên nhân là gì....và....và....Julia lấp bắp

_Và sao em?....Pyo hỏi há thức

_Và những người vợ trước đó chưa đầy 1 năm đã bị nhốt vào cái lâu đài quý quái kia....mỗi người một phòng....như anh thấy đó.....tất cả đã qua đời.....

_CÁI GÌ.....Anh chỉ biết là Ren có nhiều vợ trước đây thôi chứ không biết có chuyện tàn nhẫn đó xảy ra.....Chả lẽ Tulip sẽ.....sẽ.....Pyo hốt hoảng hỏi

_Em không biết....nhưng em hi vọng chuyện đó sẽ không xảy ra với Tulip.....

_Không thể nào.....không thể nào.....Pyo như không thể tin vào tai mình được.....cậu hỏi nhanh _Em có cách gì phá giải cái lời nguyền kinh khủng gì đó đó ko

_Em chịu thôi anh à.....Julia thở dài thất vọng trả lời....Và rồi cả hai rơi vào trạng thái im lặng một lúc thật lâu....lát sau,Julia quay qua Pyo nói

_Chúng mình quay trở về lâu đài thôi,không những người còn lại sẽ nghi ngờ và lo lắng cho chúng ta đó

_Ừm....Pyo gật đầu rồi nhẹ nhàng nắm tay Julia quay bước về lâu đài với lòng đầy âu lo

Sáng sớm hôm sau,vua Roenxi triệu tập tất cả các học sinh và thầy cô giáo trong chuyến đi lại tại sảnh đường ăn,ông chậm rãi nói với vẻ trang nghiêm

_Lí do có chuyện xảy ra,nên chuyến đi của chúng ta sẽ phải về trước hai ngày.....mong mọi người đừng buồn....giờ mọi người hãy về thu xếp hành lí và chúng ta sẽ khởi hành về lại trường vào chiều nay

Vua Roenxi vừa dứt lời thì dưới sảnh đường đã vang lên tiếng bàn tán xôn xao và có vẻ rất thất vọng....Layon nhìn Tulip nghĩ ngợi về những chuyện đã xảy ra....cô cứ thắc mắc tại sao,trong cái lâu đài kì bí kia,có nhiều giọng người phụ nữ trẻ đến vậy....Dòng suy nghĩ đang dâng trào thì Layon bị Nicky xáo

trộn....Nicky đập vào vai Layon

_ Em coi mà lên chuẩn bị áo quần,giúp Tulip luôn...

_ DẠ....em biết rồi.....Layon nhẹ nhàng gạt đầu đáp rồi đi tulip đi.....

Khung cảnh giờ đây nhốn nháo như một đàn ong.....thời gian thấm thoát....thấm thoát trôi đi.....Tulip đưa mắt vô hồn nhìn vào khoảng trời không đầy nắng nóng đó.....Cô bất ngờ hỏi Layon

_ Layon nè.....hôm qua đến giờ mày có thấy Ren không?

_ Tao không thấy.....Layon chỉ buông xuống một câu rồi tiếp tục dọn dẹp áo quần.....Tulip thở dài một hơi rồi lại bần thần nhìn cái bầu trời kia.....Chắc có lẽ,bây giờ,cô đang nhớ đến người cô yêu.....đó là Lu....người mà tuy đã mất nhưng vẫn còn theo hy sinh và bảo vệ cô....Bỗng dưng Tulip gục xuống ôm mặt khóc nức nở.....Layon thấy vậy liền hốt hoảng chạy đến cạnh Tulip ôm Tulip vào lòng và hỏi

_ Mày sao vậy?.....Tulipsao vậy?

_ Layon....tao.....tao....nhớ Lu....

_ Mày yêu Lu ư?.....Layon nheo mắt hỏi

_ Tao.....tao....không biết....giờ trong lòng tao.....tao đang nghĩ đến....đến Lu và Ren....hìxx.....tao phải làm gì đây?

_ Tulip....nghe tao nói.....Lu đã hy sinh rồi.....mày không được buồn,vì mày buồn mày sẽ làm Lu buồn đấy.....

_ Nhưng.....Tulip gân cổ lên tính cãi lại nhưng đã bị Layon nói

_ Tulip,mày nghe kĩ đây.....đây là thời gian không phải để tâm vào chuyện tình yêu....đường như cái thế giới này rất nguy hiểm cho mày và tao....vì thế,mày cần phải luôn đi bên tao....tao hi vọng tao sẽ tìm ra cái khúc ẩn trong cái chuyện quái quỷ này....Hứa với tao,không được khóc nữa nghe chưa.....

_ Ừm.....Tulip gạt gạt đầu chùi nước mắt....Layon thấy vậy liền ôm Tulip vào lòng và nói...

_ Ngoan....đứng là chị em tri kỉ của tao....thôi....ngồi đó,tao đi xếp hết đồng áo quần cho tụi mình

Lại một lần nữa Tulip gạt đầu một cách ngoan ngoãn,nhưng rồi cái suy nghĩ về Lu cũng không thể thoát ra khỏi được đầu Tulip.....Hình ảnh ấy....hình ảnh ấy cứ in sâu mãi trong lòng.....

Chiều đó,mọi người bắt đầu lên xe để khởi hành về lại trường.....Nhóm công chúa và hoàng tử ngồi riêng....bỗng pyo cảm giác dường như thiếu vắng bóng ai đó,Pyo liền hỏi

_ Nè....có thiếu ai không vậy?

_ ANh Ren qua ngồi với vua cha rồi.....Nicky đáp....

Nghe đến vậy,Tulip bỗng thở dài và đưa mắt nhìn về phía lâu đài quái quỷ kia một lần nữa....bỗng,một giọng nói đáng sợ vang lên trong đầu cô

_ Tulip...cô phải chết.....

Tiếng nói ấy khiến Tulip giật mình....Cô thét lên một cách hốt hoảng khiến mọi người xung quanh nhìn lui...Vua Roenxi và Ren vội chạy đến và hỏi nhanh

_ Tulip....con sao vậy?

_ Đừng nói nữa.....đừng nói nữa.....Tulip khóc thét lên một cách sợ hãi.....Ren thấy vậy liền vội ngồi xuống cạnh bên Tulip và nắm lấy tay Tulip an ủi nói

_ Em đừng sợ nữa....anh ở bên cạnh em nè.....anh sẽ bảo vệ em...đừng sợ nữa.....

Tulip khóc òa lên và ôm lấy Ren vào trong lòng rồi ngủ thiếp khi nào cũng không hay.....Chiếc xe bắt đầu lăn bánh rồi xa cái nơi tuyệt đẹp và cũng đầy quái quỷ kiaTrong giấc mơ của Tulip

_ Tulip ơi....em nhớ cái biển này không?

_ Lu?.....Taylor?.....Tulip nhìn xung quanh

_ Anh nè.....hì....rất tiếc ta không thể đám cưới với em.....hì....em nhớ sống tốt với Ren nhé....đừng buồn và đừng nghĩ về anh nữathôi....anh đi nhé....Lu kết thúc câu nói bằng một cách buồn bã

_ Không....đừng bỏ em....Lu....đừng bỏ em.....Tulip òa khóc lên....nhưng rồi....màn đen bao phủ lấy giấc mơ của Tulip....Tulip lại gào thét một lần nữa

tên Lu..._Lu...Lu...Lu...oi...

Ren nghe thấy thế,cậu giận tím mặt nhưng vẫn cố gắng điềm tĩnh,Ren nhẹ nhàng đánh thức Tulip dậy

_Nè....cô hai....dậy mau....mơ gì mà gọi Lu cả buổi thế.....

Nghe vậy,Tulip chợt tỉnh giấc,và nhìn ren.....Cô lắp bắp

_Em...em xin lỗi...em không cố ý.....

_Không sao.....Ren mỉm cười rồi quay mặt đi chỗ khác.....tất nhiên là mọi hành động vừa xảy ra,ai ai cũng chứng kiến được hết.....có lẽ giờ này,hàng ngàn suy nghĩ nhảy ra trong đầu của từng người...Thời gian thấm thoát như trôi đưa....Xe cuối cùng cũng dừng lại trường.....AI nấy cũng có vẻ mệt mỏi...Tulip theo 3 anh em hoàng tử và vua Roenxi về lâu đài.....Ren vội nói

_Anh nghĩ chúng ta nên đưa em về với mẫu hậu LinhLinh ở.....

Tulip nghe đến vậy sock thật sock....cô rung rung nước mắt nói

_Anh chán em rồi phải không?.....Anh ghét em phải không?

_Không có.....em đừng nghĩ vậy....ren nói với giọng trầm ngâm

_Thôi...nếu anh không muốn em ở lại thì em về vậy.... Tulip thút thít rồi mang chiếc cặp quay lưng đi...Ren nhìn theo đau đớn.....nhưng rồi cậu không nói gì cứ mặc cho Tulip ra đi như vậy....nhưng,ngờ đâu,khi Tulip vừa ra threshold,cô hậu đậu vấp phải thành cửa ngã xuống,chợt cả chân.....Tulip gục xuống khóc như mưa....Nicky và Pyo nhìn theo vội nói

_Ren....em....

CHưa dứt câu,ren đã chạy đến bế Tulip lên phòng và ôm lấy Tulip nói nhẹ nhẹ

_Em ngốc quá.....sao em lại làm trái tim anh đau khổ vậy....anh yêu em lắm.....em có biết không?....Chưa bao giờ anh yêu em như vậy.....

Tulip nhìn qua vói đôi mắt đầm nước....cô từ từ đưa tay ôm lấy Ren và nói từng chữ một....

_Em....xin....lỗi.....

Ren không nói gì,liền hôn lên làn môi mọng nước của Tulip một cách bất ngờ.....Tulip hốt hoảng đẩy Ren ra và nói

_Không...không...em không thể hôn anh.....Dứt câu,Tulip rời bỏ Ren và chạy một mạch.....Ren nhìn theo chỉ biết tức tối nắm tay động vào tường.....và hét lên 2 chữ:

_Tại sao

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53

Tulip lững thững trở về nhà mà không biết tại sao mình lại phản đối nộ hôn của Ren....Nếu là lúc trước thì có lẽ cô đã chấp nhận rồi...Tulip vừa bước vào lâu đài thì hoàng hậu LinhLinh ngạc nhiên hỏi

_Tulip?.....Tại sao con về lại đây?

_Thưa mẫu hậu....trong chuyến đi chơi đó....con và Ren đã ly dị rồi....nên giờ con đâu còn gì nữa mà ở bên nhà bên kia....

_HẢ????????????.....CÁI gì.....Hoàng hậu LinhLinh sững sốt khi nghe tin thế....bà như không tin nổi vào tai mình,lúc ấy,Tulip chỉ cố gắng mỉm cười rồi cô chạy ngay lên phòng đóng cửa lại....Cô úp mặt vào gối khóc như mưa....và rồi Tulip thiếp đi lúc nào không hay

Sáng hôm sau,Tulip mệt mỏi thức dậy tháo áo quần đi học.....Cô ngồi trên chiếc xe màu hồng của mẫu hậu LinhLinh mà lòng buồn vơi vợi.....Cô có suy nghĩ,mới ngày nào cô còn ngồi trên chiếc xe đen bóng sánh đôi cùng 3 anh em hoàng tử vua Roenxi mà nay đã.....Lại một lần nữa thờ dài...Tulip nhớ đến Lu....Chiếc xe nữ hoàng LinhLinh chậm chậm dừng lại ngay trước cửa....Nữ hoàng LinhLinh nói

_ Con vào học đi, đừng buồn chuyện của Ren nữa

_ Con không sao đâu mẫu hậu.... Con không buồn vì chuyện Ren đâu.... Con vào học đây..... Tulip mỉm cười quay lưng đi.... Cô cảm giác như hôm nay toàn thể trường khác khác. Ai cũng nhìn cô bằng ánh mắt soi mói.... Cô thầm nghĩ

_ Hmm.... có lẽ tin Ren ly hôn mình đã lan ra đây mà....

Tulip nghĩ đến vậy chỉ mỉm cười buồn rồi tiếp tục bước đi.... Bỗng

_ Tulip.... Tulip.... Đó là giọng nói của Layon. Tulip quay lại và mỉm cười

_ Mày đây à.....

_ Không phải tao thì ai nữa..... con này hỏi vô duyên..... Layon pha trò.... thế nhưng Tulip không chống chọi lại như mọi lần trước mà chỉ quay lưng đi.... nụ cười trên môi Layon tắt ngấm, Cô chạy theo Tulip hỏi

_ Mày vẫn còn buồn sao?.....

Tulip không trả lời.... cô vẫn cầm cuối bước đi như không hề nghe thấy gì.... Layon lo lắng chạy theo nói

_ Đừng như vậy mà Tulip, Tao xin mày đây..... đừng như vậy....

_ Tao không sao đâu..... Tulip quay qua mỉm cười rồi lại tiếp tục bước về phía cầu thang.... Layon xịu mặt xuống chạy lẻo đẻo theo Tulip.... Và rồi, một giọng nói ngang phè vang lên

_ Tránh đường ra..... Với giọng nói quen quen ấy, Tulip thừa sức nhận biết ra đó là Ren.... Cô ngẩng đầu lên đánh mắt nhìn Ren.... nhưng đáp với ánh mắt đầy đau khổ của cô là một ánh mắt lạnh lùng của Ren, cái ánh mắt mà ngày đầu tiên cô gặp phải.... Biết Ren đã trở lại con người xưa, Tulip không nói gì, chỉ im lặng nhìn người qua trước ánh mắt đầy ngạc nhiên của Layon.... Tulip lại tiếp tục đi mà không nói một lời.... Layon há hốc miệng nhìn người đến bên cạnh Nicky và hỏi

_ Có chuyện gì vậy anh? Tại sao ren lại nói bằng giọng đó với Tulip?

_ Layon à..... chuyện kể ra dài dòng lắm, giờ em giúp anh canh chừng Tulip..... Khi nào có thời gian anh sẽ kể cho em nghe..... Dứt lời, Nicky chạy theo Ren

_ Trời..... Layon há hốc miệng nhìn theo và ngạc nhiên không thể tả xiết..... Một lát sau, Layon chạy theo bóng dáng của Tulip và vào lớp.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54

_ HEy Tulip.... nghe nói cô và Ren ly hôn rồi hả?

Một người bạn cùng lớp đến nói với giọng vẻ nghịch nghịch..... Tulip không buồn đôi co, cô cứ nhìn ra ngoài khoảng không với một ý nghĩ về Lu.... Layon đứng bên cạnh nói

_ Tulip ly hôn hay không thì liên quan gì đến cô đâu?

_ Tôi hỏi Tulip chứ không hỏi cô..... im mồm lại đi....

_ Cô có tin nói kiểu thế bị ăn tát chưa..... Layon giận dữ nói..... đúng lúc ấy, Tulip đập bàn đứng lên hét

_ Hai người có thôi đi không..... Cô kia, tôi ly hôn với Ren thì đã sao.... cô mừng hả.....

Nói đến đó, Tulip bỏ mặt ra..... Cũng ngay lúc ấy, Mery đến bên cạnh nhỏ đó, chỉ vào mặt và nói

_ Cảnh cáo cô,.... để Tulip yên..... Layon lạ lẫm vì cách đối xử của Mery với người đó.... Tuy thế, cô vẫn nhìn qua mỉm cười thầm cảm ơn lời cảnh cáo của Mery..... Mery đặt tay lên vai Layon nói

_ Cô chạy theo Tulip đi.... nhớ an ủi Tulip....

_ Ừm.... cảm ơn cô.....

Dứt lời,Layon vụt chạy theo Tulip....Cô hét to

_Tulip.....Tulip chờ tao với.....

Thế là Tulip theo Layon lên sân thượng của trường....Tulip thả người xuống nhìn lên bầu trời trong xanh kia.....Cô lẩm bầm tên Lu trong miệng....Layon thấy thế liền buồn bã nói

_Tao không ngờ đối với mày Lu quan trọng đến như vậy.....

_Đừng nói nữa.....mày để tao yên đi Layon à....

Lời Tulip vừa dứt,Layon đã im lặng....nước mắt cô rung rung....Tulip nhìn qua Layon hỏi với giọng vô tình

_Mày khóc gì vậy?

_Tao....tao không ngờ vì Lu mà mày nở lòng nói với tao bằng giọng đó.....

_Tao xin lỗi,nhưng giờ tao không muốn nói chuyện với ai hết....tao bảo mày để tao yên đi.....

_Thế thôi....tao về lớp đây.....Layon buồn bã quay lưng đi....Thế nhưng,trong lòng cô vẫn mong Tulip sẽ gọi tên cô.....Tulip thờ dài lẩm bầm

_Tao xin lỗi Layon à.....

Rồi cô quay trở ra cổng.....Qua cửa sổ,Pyo nhận thấy cái bóng đáng yêu kiêu của Tulip,Cậu vội lay Ren

_Hey Ren...Tulip trốn học kia.....

_Kệ cô ấy....Ren lạnh lùng buông xuống một câu....

_Em....Ta không hiểu nổi em....Pyo dứt lời liền đứng dậy bỏ ra ngoài theo bóng dáng của Tulip.....Nicky nhìn qua Ren và hỏi

_Anh nở lòng để Tulip vậy sao?

_Ta không còn cách nói khác Nicky àk.....một khi trong lòng cô bé có Lu thì ta không muốn làm người thứ ba em hiểu không?

_Ừm.....Nicky gật đầu và quay trở lại bàn học....Cậu trầm nghĩ...."Layon đâu?....Tại sao em ấy không đi theo sau Tulip?".....

Dưới kia,Pyo đã bắt được Tulip....Pyo nhìn Tulip bằng ánh mắt triu mến....Cậu nhẹ nhàng hỏi

_Em đi đâu đây?

_Đi chơi.....Tulip trả lời trống không,mắt cô bé vẫn không nhìn về phía Pyo.....

_Ta đi cùng em được chứ?....Pyo vẫn nhẹ nhàng hỏi

_Tùy anh thôi.....Tulip lại trả lời với vẻ lạnh lùng....Đôi chân cô rẽ đi....rẽ đi nhiều ngã.....cho đến khi cô dừng lại ngay tại một vùng biển gần ấy....Pyo bắt chuyện với Tulip

_Em thích biển lắm đúng không?

_Vâng....đó là nơi em gặp Taylor....àk không là Lu mới đúng.....

_Thế à.....Pyo buông thõng xuống một câu rồi cậu im lặng....Có lẽ cậu đang suy nghĩ sẽ nên nói gì với Tulip đây?Rồi một lúc sau,Pyo nhìn qua Tulip thì thấy cô bé ngồi khóc...Pyo ôm Tulip vào lòng và nói

_Ta biết em buồn vì chuyện của Lu....nhưng em không thể nào trở thành như thế được.....

_Làm ơn.....Tulip thỏn thức....

_Em muốn ta làm gì.....em nói đi....Pyo hỏi

_Làm ơn hãy nói chuyện gì đang xảy ra....em biết anh biết chuyện gì đang xảy ra đó....làm ơn nói em biết đi.....Pyo à.....

Tulip vừa dứt lời thì Pyo đã sững sốt buông Tulip ra.Cậu đưa mắt nhìn về phía biển xanh kia mà lòng suy nghĩ,liệu có nên nói chuyện ấy cho tulip biết hay không.....

Liệu Pyo sẽ nói cho tulip biết?.....

_Tulip à.....Pyo gọi tên Tulip trong cái giọng nói buồn bã.....rồi cậu thở dài.....Tulip thấy vậy liền hỏi vội

_ANH nói đi chứ.....

_Ta xin lỗi.....ta không thể nói.....ta thật sự xin lỗi em.....Pyo cúi mặt xuống trả lời khiến Tulip thất vọng...Cô rung rung nước mắt nói

_Pyo à.....em xin anh đấy.....nói cho em chuyện gì xảy ra đi mà.....

_Tulip.....ta không thể.....Pyo vẫn khẳng khái không chấp nhận

_Pyo.....Tulip gục xuống nín lấy áo Pyo khiến Pyo đau lòng.....Cậu nhìn Tulip rồi đỡ Tulip đứng dậy....Pyo nói

_Ta không nói với em nhưng ta sẽ bảo vệ em.....

_EM KHÔNG CẦN ANH BẢO VỆ.....EM GHÉT ANH.....Tulip hét lên và bỏ chạy.....Pyo đứng nhìn theo cái bóng dáng nhỏ dần nhỏ dần của Tulip mà chỉ lẩm bầm rằng

_Ta xin lỗi.....nếu ta mà nói bí mật đó cho em thì em sẽ chết.....ta thật sự xin lỗi em

Tulip chạy....chạy mãi.....chạy mãi....con mưa bỗng đổ ào ào xuống....bước chân Tulip chậm dần....chậm dần.....cho đến khi cô không còn đi được nữa.....Tulip ngồi phịch xuống gào thét

_Taylor.....Lu oi.....nói cho em biết....cho em biết chuyện gì đang xảy ra đi mà....Và rồi cô gục ngã xuống làn nước mưa lạnh buốt đó....

7 tiếng sau....

_Ui da.....đầu đau quá.....Tulip lờ mờ mở mắt dậy gõ gõ vào cái đầu mình....Và cô giật mình khi thấy bao quanh mình là Layon,Nicky,Ren,Pyo,Laura,Mery và mẫu hậu LinhLinh.....Cô nheo mắt chậm chậm hỏi

_ỦA.....có tiệc tùng gì hả.....sao mọi người tập trung ở đây đông quá vậy.....

_Tiệc tùng gì đâu.....Layon nói buồn buồn....

_Thế sao mọi người đứng đây vậy?.....Tulip ngạc nhiên hỏi rồi cô lẩm bầm...._Ủa.....mình nhớ là mình ở chỗ khác cơ mà.....

_Em đã nagx gục dưới mưa đó.....Pyo trả lời khúc mắt của Tulip.....và giờ Tulip à lên một tiếng như hiểu ra vấn đề....Cô phá lên cười

_Hahaha.....Tulip không có chuyện gì đâu....mọi người ra đi.....

Thấy vậy,Layon liền sà xuống ôm Tulip và khóc òa lên

_Tulip....tao xin mày....mày đừng như vậy.....xin mày đấy.....

Nụ cười gượng gạo trên khuôn mặt Tulip tắt ngấm,cô đưa tay lên ôm Layon và mỉm cười nói

_Tao không sao thật mà....mày yên tâm đi.....không có chuyện gì làm con Tulip như tao gục ngã đâu.....

_CÔ nói thật chứ?.....Ren lúc bấy giờ mới lên tiếng.....Tulip nhìn qua Ren mỉm cười nhẹ nhàng gạt đầu

_Tất nhiên là em nói thật....Tulip mà.....

_Tốt.....thôi.....không còn chuyện gì nữa.....tôi về.....Ren buông xuống một câu rồi quay lưng đi.....Trên môi Ren nở một nụ cười.....một nụ cười khó hiểu mà Tulip đã kịp nhìn thấy.....Cô tự hỏi:"Tại sao Ren lại cười vì câu nói đó chứ?".....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55

Tulip bỗng dưng nở nụ cười.....Layon ngạc nhiên và thét lên

_Tulip.....mày đang cười nụ cười thật của mày.....Tulip.....mày đang cười.....

Ren đang dậm chân đi,nghe thấy vậy liền đứng lại.....nhưng cậu không hề quay mặt lui....rồi lại tiếp tục bước đi.....Mọi người đứng xung quang liền nở nụ cười ngạc nhiên.....Tulip mỉm cười rồi nhẹ nhàng nói

_Tulip cần yên tĩnh....mọi người có thể bước ra không?

_Ừm.....tất cả gật đầu đồng ý rồi quay lưng đi....

Tulip chốt cửa lại,nụ cười trên môi cô tắt ngấm.Cô lẩm bầm"Lu oi....có thật anh đã chết không.....em nhớ anh lắm..."Và rồi nước mắt cô lại rơi xuống.....

Hôm sau.....hôm sau nữa.....tulip vẫn không đến trường....CÔ nhốt mình trong cái căn phòng với 4 bức tường kia.....Layon và mọi người nhiều lần đến thăm nhưng Tulip đều từ chối.....

1 tháng sau,Khi mà hoa xuân bắt đầu rơi rụng,tại trường Layon cùng mọi người đang ở bên nhau nói về vấn đề của Tulip,thì Tulip ló mặt xuất hiện.Layon thấy vậy liền chạy tới ôm lấy Tulip và trách Tulip

_Mày biến đi đâu 1 tháng nay trong phòng mày vậy.....tao nhớ mày lắm....lo cho mày nữa.....hix.....bạn thân vậy đó hả.....hix.....

_hì.....sorry pé yêu nhiều....Tulip mỉm cười....rồi cô nhìn sang mọi người xung quanh cất miệng nói _Chào anh Pyo,chào Nicky,chào Mery,chào Julia,chào Laura.....rồi cô bước đến nhìn Ren....Tulip nở nụ cười thật tươi và nói _Em chào anh.....

Mọi người ngạc nhiên khi thấy Tulip thay đổi nhanh như vậy.....ai nấy cũng vui mừng...cất lời chào hỏi lại cô bé.Riêng Ren,cậu chỉ nói một câu

_Chào mừng em trở lại.....Và rồi cậu quay lưng đi.....Tulip nghe vậy liền mỉm cười hết to

_CẢm ơn anh.....rồi cô chạy tới khoác vai Ren.....lúc lắc bước theo.....Mọi người nhìn theo há hốc miệng hỏi nhau

_Liệu Tulip đã thật sự trở lại con người trước chưa....

Và rồi,Layon rụt rè nhìn qua Laura hỏi

_Laura nè.....Chỉ còn 10 ngày nữa,là cô và Ren lấy nhau.....Liệu Tulip đi như thế có ổn?

Khị nghe Layon nói vậy,mọi người mới sực nhớ đến đêm dạ hội đó.....họ nhìn qua chờ đợi câu trả lời của Laura....Laura thờ dãi mỉm cười nói

_Có lẽ,Laura sẽ không lấy ren đâu.....Laura không muốn lấy một người mà người đó không yêu mình.....

Câu trả lời vừa dứt,Laura bỏ đi.....Layon nhìn theo và thầm cảm ơn lòng tốt của Laura.....Ở ngoài kia,Laura cuối xuống nắm tay lại và lẩm bầm

_Tại sao mình lại tốt với cô bé đó....nhỡ ra mình phải mừng vì được có được Ren rồi chứ....

_CHị đang cố gắng sức mình quá đấy.....Mery từ đâu xuất hiện phán một câu khiến mặt Laura tái mét.....CÔ lúng túng nói

_Em...em đang nói gì vậy?

_Chị yêu Ren mà chị nhường Ren cho người khác à

Đến lúc này,biết không giấu được nỗi em mình,Laura mới thờ dãi nói

_Chị còn biết làm sao nữa hả em...chị không muốn làm địch thủ của Tulip nữa đâu....thời gian này,thấy nhỏ đó tiêu tụy quá

_CHị của em cao cả quá.....nếu là em chắc em không biết làm sao luôn.....Mery ôm người chị yêu dấu của mình vào lòng....Ở đằng sau cái cây kia,Layon đã nghe hết câu chuyện của hai chị em Mery....Cô thật sự lúng túng không biết nên làm gì

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56

_Layon.....có chuyện gì xảy ra mà mày đòi gấp tao gấp thế?.....Tulip hót ha hót hải chạy lên sân thượng

_Hi.....bình tĩnh pé yêu.....Layon cười cười khiến Tulip gợn tím mặt.....Cô dùng hết sức nhéo vào tay Layon nói

_Cái con quỷ này.....mày làm tao tưởng mày gần chết....quỷ nà.....

_Á.....đau.....con nhỏ này.....dữ ghê vậy mày.....?

_Cho mày chết....xỉ".....Tulip le lưỡi

_Không giống nữa.....ngồi xuống đây tao bàn chuyện hệ trọng cái coi....._Layon tắt nụ cười và bắt đầu nói với giọng trọng đại khiến Tulip cũng hồi hồi lấy theo.....Cô chăm chú nhìn Layon khiến Layon nhìn lầm mới không khỏi phì cười....Layon bắt đầu hỏi

_Nè Tulip.....

_Có tao.....Tulip trả lời rõ ràng

_Tao hỏi thật mày nhé.....giọng Layon bắt đầu trầm lại

_Gi?.....Nói

_Mày yêu Ren thật hả?

_Con này khùng hay sao.....tự nhiên mày hỏi tao chuyện đó.... Tulip cười cười nói gượng gạo

_Mày trả lời tao đi.....Layon vẫn hỏi bằng cái giọng chùng đó mà không thèm đáp trả nụ cười của Tulip

_Tao yêu thì sao.....không yêu thì sao? Với cái lối ăn nói ngang ngược từ xưa tới nay Layon không bao giờ chịu thua.....nhưng lần này,Layon phải dờ cười dờ mếu với Tulip.....Cô im lặng một hồi rồi nói

_Nếu mày không yêu Ren thật lòng thì mày buông tha cho Ren đi

_Á.....thì ra chuyện quan trọng mày muốn nói với tao là buông tha cho Ren.....

_Ý tao là.....Layon lên tiếng bảo chữa thì Tulip đã hét lên nói

_Đừng ý tao nữa.....tao hiểu ý mà.....nếu mày muốn thì tao sẽ không yêu Ren nữa.....nhường Ren cho mày đó.....Hết xong,Tulip bỏ chạy để mặc Layon đứng đó ngẩn ngơ không biết mình đã làm gì khiến nhỏ bạn thân mình phải khóc đến thế

Dưới kia,Ren đang đá cầu với Pyo và Nicky,cậu bỗng ngạc nhiên khi thấy có bóng người vụt chạy....Ren nói chậm chậm

_Ê.....hai người.....nhìn kia.....ai như nhỏ Tulip nhà ta vậy?

Nicky và Pyo nghe vậy liền ngẩng đầu lên và vội vã gật đầu

_Tulip đó....sao cô ấy bỏ chạy vậy?

_Hỏi vô duyên.....ai biết chứ.....Ren nhăn mặt trả lời

_Rượt theo cho rồi.....ngồi đó nói nhiều thế.....Pyo thúc vào sườn của Ren

_Ai mà thèm rượt theo con nhỏ đó.....Ren hếch hếch cái mặt lên trời khiến Nicky cười phá ra....cậu nói

_Anh không rượt theo,Tulip mà bị người ta bắt cóc là chết

_Á.....anh đến đây Tulip.....Ren hét lên và đuổi theo sau Tulip.....Pyo Nicky nhìn theo cái bóng dáng Ren mà mỉm cười lắc đầu không nguôi.....2 người tự suy nghĩ liệu Ren có bắt kịp Tulip và hỏi thử xem có chuyện gì đang xảy ra hay không.

_Tulip.....Tulip.....đợi anh với.....Ren rượt theo Tulip ra phía sau sân trường.....Tulip đứng lại tại bồn hoa vẫn quay lưng không nhìn Ren,chậm chậm nói

_Đứng đó Ren,anh đừng đến đây....em không muốn anh đến gần em lúc này....tránh xa em ra.....

_Tại sao chứ?.....Em ghét anh à.....Ren ngỡ ngàng hỏi

_Đúng.....em ghét anh đấy.....Tulip vẫn nói mà không quay lại nhìn Ren.....và điều này khiến Ren ngạc nhiên vì thái độ mau thay đổi của Tulip....Ren vội tiến tới và nắm lấy vai Tulip,xoay cô bé lại một cách nhanh chóng... Và Ren đã há hốc miệng khi thấy Tulip đang khóc.....Tulip hét lên

_EM ĐÃ BẢO ANH TRÁNH XA EM RA LÚC NÀY MÀ.....

_Tulip....em sao vậy?.....đưa nào ăn hiếp em?Ren bỏ mặt tiếng thét đầy cay đắng của Tulip.....

_Chả ai hết.....hix.....em ghét anh.....em ghét anh.....Tulip vừa khóc vừa nói...Cô dùng nắm đấm đập vào ngực của Ren thật mạnh.....Ren không nói gì....cũng chẳng buồn tránh những cú đấm của Tulip mà chỉ đứng lặng im nhìn Tulip với vẻ mặt buồn bã....Tulip ngừng đánh Ren...Cô ngồi bệt xuống lau nước mắt tèm nhem thồn thức hỏi

_Tại sao?....hix....tại.....hix.....tại sao.....anh...không...không...tránh.....tránh....em.....?

Đến lúc này,Ren mới mỉm cười quỳ xuống vuốt tóc Tulip,chậm rãi nói

_Nếu em ghét anh đến mức đánh anh,thì em cứ đánh.....anh có đau đâu mà tránh.....chỉ cần em có tâm trạng tốt hơn là được rồi....

_Trả lời em....tại sao....hix.....tạo sao.....anh lại.....hix....lại.....tốt với...hix...với em....hix.....ngay....hix.....lúc.....này.....Tulip thồn thức hỏi

_Bởi vì anh yêu em.....Ren trả lời vồn vện có 5 chữ mà Tulip cảm thấy đau lòng quá xá.....cô im lặng không hỏi gì nữa....Lucas bấy giờ Ren mới đỡ Tulip đứng dậy,đưa đôi tay rắn chắc của mình lau những giọt nước mắt trên má của Tulip và nói

_Em đừng khóc.....em khóc xấu lắm.....ngoan.....

Tulip đưa tay lên cầm lấy tay Ren và áp vào má mình....cô nói nho nhỏ

_Em không khóc nữa đâu

_Hi....vợ yêu của anh ngoan quá.....Ren mỉm cười. khen.....Nhưng cậu ngờ đâu khi cậu vừa dứt lời thì Tulip đã đẩy Ren ra và nói

_Thôi....chúng ta đâu còn là vợ chồng đâu....chỉ còn 10 ngày nữa là anh cưới Laura đấy.....chúng ta mãi là bạn tốt nhé...._CÔ cố gắng nở một nụ cười thật tươi rồi quay lưng đi.....Khi Ren nghe nhắc đến câu đó.....Ren mới nhớ lại tất cả những gì cậu sắp trải qua.....bất giác Ren cảm thấy đau đốn ghê gớm.....

_Anh xin lỗi Tulip.....anh quên.....Ren nhắm mắt nắm chặt bàn tay lại và sững sờ nhìn theo cái bóng dáng của Tulip cho đến khi mất hút....Ở góc khuất kia,nơi vắng bóng người nhất,Tulip ngồi phịch xuống ôm mặt khóc.....Cô thồn thức nói với chính mình:

_Em phải làm sao đây hả Ren?.....lòng em giờ phân vân giữa anh và Lu....Lu là mối tình đầu và cũng là người em yêu nhất trên đời....em không bao giờ quên được anh ấy....mặc dù bây giờ anh ấy đã chết rồi...hix....với lại.....chỉ còn 10 ngày nữa,anh đã là của người khác....ngay cả nhỏ bạn thân của em cũng muốn em buông tha cho anh.....em phải làm gì hả anh.....Ren ơi.....tha thứ cho em.....Ren ơi.....

Và buổi chiều hôm đó,Tulip không trở lại lớp.....Julia và Layon nhìn qua cái chỗ trống đó mà lòng lo lắng và bồi hồi không nguôi.....

Ở cái bãi biển quen thuộc kia,Tulip đang đứng đó nhìn về phía bầu trời rực đỏ của mặt biển mà lòng tự hỏi đó có phải là màu máu hay không....Cô ngồi xuống lấy từng miếng cát ướt đắp lên tòa lâu đài cát mà lòng thầm ước ở lâu đài kia,Lu cùng cô đang nắm tay tung tăng trong đó....tự dưng Tulip lại thờ dài,nhớ lại về cái ngày ấu thơ mà cô và Lu đã từng trải qua....cái thời gian ấy sẽ mãi ở trong tim Tulip....từ nay cô sẽ chung tình với Lu....mặc dù Lu không còn nữa.....

Thời gian cứ thế trôi qua.....7 ngày sau....Tulip sau ngày hôm ấy,đã thật sự trở lại con người cũ...và Ren cũng vậy....cứ mỗi lần gặp Tulip,cậu lại chọc cô nhỏ

_Hey....nhỏ kia.....chiều đi ăn không?

_Ê....thằng nhóc kia....kêu ai nhỏ hả.....muốn người ta wuynh chết hả?.....Tulip nhắm mắt đáp trả

_Thích gọi bằng nhỏ đấy.....làm gì nhau.....dám wuynh ko mà nói hả.....xi.....được cái miệng.....Ren thè lưỡi trên Tulip.....

_Á à.....dám chọc bản cô nương hả.....chết này.....Tulip nhéo vào tai Ren khiến Ren la lên oai oái...cậu hầm hầm mặt quay lại và rượt theo Tulip.....thế là người chạy la hét oai oái.....người thì rượt theo mặt đỏ phừng phừng trông như mấy đứa điên vậy đó.....Pyo,Nicky,Laura,Layon,Mery và Julia đứng vây lại xung quanh ngạc nhiên vì thái độ của Tulip.....Pyo nói

_Tulip trở lại con người ban đầu khi nào vậy?.....

_Ngay cả Ren nữa.....Nicky chen vào

_LA thật....Laura ngúc ngắc cái đầu nói....

_Hai người này chắc điên hết rồi.....Julia lắc đầu.....

_Oh yeah....điên hết.....Mery gật gật đồng ý.....

_Mấy người này....nhảm ghê.....3 ngày nữa,là đám cưới của Laura đó....Tulip như vậy em cũng mừng.....nhưng giờ chúng ta nên chuẩn bị mấy bài hát để hát vào ngày hôm đó.....LAYon bắt ngờ lên tiếng khiến mấy nụ cười trên môi của mọi người bỗng vụt tắt.....chuyện gì sẽ xảy ra.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Ngày Thứ Nhất Của 3 Ngày Còn Lại

_Hey Tulip.....còn 2 ngày nữa đám cưới của Ren và Laura đó.....Mery đập vai Tulip nói

_Vậy hử.....chắc tui hát một bài thật hay tặng hai người họ.....Tulip mỉm cười nói

_Thật hả?.....Layon lúc đó tròn xoe mắt nhìn qua Tulip hỏi lại

_Chứ sao.....hehe.....Tulip nhoẻn miệng cười khiến Layon mỉm cười.....

Giờ nghỉ giải lao,Tulip tung tăng đến lớp của Ren,ngoắc Ren ra và nói

_Hey Ren....ra căn tin chơi đi....hôm nay em đãi....

_Thật không đó ta.....nhỏ này hôm nay không tiếc tiền kìa.....ren phá lên cười châm chọc

_Anh chọc em thì miễn ăn luôn....xí.....em đi ăn đây.....

_Ể.....anh chọc em chứ anh không đi ăn đâu....đợi anh với.....Ren hét lên và rượt theo....Thế là chưa đầy 2 phút,cậu đã bắt kịp Tulip và sánh bước cùng cô bé về phía căn tin....Tại lớp cậu,Nicky buồn buồn nhìn sang Pyo hỏi

_Kiểu này có được không hả anh ?

_Ta đâu biết.....em hỏi ta ta biết hỏi ai

_Trời.....chán quá.....còn 2 ngày nữa là Ren cưới Laura rồi.....không biết Tulip sẽ ra sao đây?

_TA cũng vậy.....lo cho cô bé quá.....cú sốc mất Lu....giờ lại cú sốc về Ren.....liệu cô bé có chịu nổi hay không?....

_Đành phụ thuộc vào số trời vậy.....Nicky thở dài phàn.....

_Ta biết.....nhưng nhìn Tulip vui vẻ bây giờ.....ta thấy đau lòng quá.....Pyo nhìn ra ngoài cửa sổ nói

_Anh thích Tulip à.....Nicky băng quơ hỏi khiến Pyo thiếu chút nữa là ngã xuống ghế.....Cậu nhìn qua Nicky nói

_Em nói năng gì bậy bạ thế.....Julia mà nghe thấy....cô bé wuỳnh anh chết

Pyo vừa dứt lời,ở đằng kia,Julia đã lên tiếng

_Anh Pyo ơi....ra đây chơi với em nào.....

_Ac.....mới nhắc quý.....quý đã đến.....Pyo làm bầm khiến Nicky đứng ôm bụng cười ngặt nghẽo.....Julia không hiểu mô tê gì chau mày nói

_2 người đang nói xấu em hả?

_HAhaha.....chị đâu.....anh Pyo kêu chị là.....Nicky chưa kịp nói hết câu thì Pyo đã bịt miệng lại nói nhanh

_julia....em đừng nghe thằng nhóc này nói tầm bậy....nó chọc anh đó

_Hmm....anh tránh ra coi.....Nicky....anh Pyo nói gì về chị vậy?.....Julia đẩy Pyo qua một bên giải phóng cho Nicky....thừa cơ hội đó,Nicky nói nhanh

_Anh Pyo muốn chị cưới anh đó.....hehe.....

_EM.....Pyo đồ mặt không nói thành câu....và rồi cậu bẽn lễn nhìn qua Julia thì thấy cô bé cũng đang đỏ mặt lúc lắc mái tóc ở đằng kia....Pyo liếc mắt nhìn Nicky lườm lườm một cái rồi cầm tay Julia kéo đi thẳng.....

_EM đến lớp anh làm gì thế>"<.....Pyo nhăn mặt hỏi Julia khi mà cậu chắc chắn xung quanh đó không có một bóng người

_Xi.....hem tới được sao.....Julia nguyệt dài khiến Pyo bối rối....cậu đánh trống làng

_EM tới tìm anh có việc gì vậy?

_À....suýt nữa quên.....em muốn hỏi anh....anh tính sao với Tulip đây?

_SAx.....hết Nicky tới em....sao anh biết được.....

_Thì tại anh quen biết với Tulip mà.....Julia nói.....

_HA////////////////.....anh còn không biết đường tính nè....Pyo nhăn mặt trả lời

Cũng ngay lúc đó,khi Julia định lên tiếng nói một cái chuyện gì với Pyo,Ren và Tulip đã xuất hiện.....Tulip nháy mắt cười tươi nhìn Pyo chào

_Hi anh Pyo.....anh khỏe không?.....Julia khỏe không?

_Tụi anh khỏe.....Pyo trả lời thay cho Julia

_Xi.....em hỏi mình anh....anh trả lời anh được rồi.....làm gì trả lời cho Julia luôn vậy?Tulip nhăn mặt phê phán khiến Pyo què đến độ đỏ mặt.....Julia lúc ấy mới lên tiếng cứu vãng

_Tulip này.....giỡn Pyo hoài.....

_Ý.....vợ chồng bênh vực nhau hả.....ren ơi cứu em.....Tulip mỉm cười phán lên rồi núp sau lưng Ren.....ren lúc này mới lên tiếng

_Ấy ấy.....không được bênh vực cho Pyo ghen chị dâu.....hahaha.....

_AI là chị dâu của Pyo chứ?>"<.....Julia nhăn mặt nói.....cũng ngay lúc đó,tiếng chuông báo hiệu giờ học vang lên....Thế là Ren cùng Pyo chào tạm biệt Tulip và Julia rồi quay trở lên lớp....

Mery thấy Tulip trở về liền gọi

_Tulip.....đi đâu này giờ vậy?

_Đi chơi chứ đi đâu....cái pà này hỏi nhảm ghê.....

_Chơi vui không?Layon hỏi

_Vui chứ.....thôi vào học rồi.....Tulip nhanh nhẹn kết thúc câu chuyện một cách khéo léo....cũng lúc ấy,Mery nói

_ỪA....chiều này cả lũ tụi mình đi chơi đi.....Tulip đi không?

_Đi chứ.....nhưng mà giờ không nói chuyện nữa.....vào học rồi

_oh.....ok.....Mery nói rồi trở lại chỗ ngồi....

Suốt cả buổi học hôm ấy,Tulip không chú ý vào bài giảng mà cứ đưa mắt nhìn ra khoảng không đó và nghĩ ngợi về một người....tất nhiên người nào thì các độc giả có thể biết rồi.....Thời gian trong ngày trôi qua nhanh chóng.....Và ngay chiều hôm ấy,cả nhóm công chúa hoàng tử của chúng ta họp lại chờ nhau ở cổng trường.....trò chuyện riu rít.....Julia sánh vai bên Pyo,Layon cùng Nicky.....Ren đứng cạnh Tulip và Laura,Mery đứng cạnh Nicky.....ai nấy đều chuẩn bị cho cuộc đi chơi chiều nay.....Tulip nhìn qua mọi người nói

_Chài.....mặt đồ này đi ổn không?

_Gì mà không ổn.....mày đâu mặc đồng phục trường đâu....Layon phá lên cười khiến Tulip biết mình hơi lեն gồ gồ đầu mình nói

_Ừ nhĩ.....quên.....

_Đi được chưa mấy vị công chúa.....Nicky mỉm cười lên tiếng hỏi.....

_Ok.....tiên lên nào.....Cả 5 vị công chúa lên tiếng và quay lưng chậm rãi đi một cách hùng hổ

_EEEEEEEEEEEEEEEE.....đi đâu nhanh vậy.....chúng ta đã quyết định đi đâu đâu/.....Pyo gọi với theo.....Tulip mỉm cười quay lưng lại nói to

_Tụi mình đi lựa áo đầm cười cho Laura đi....

_HẢ.....Cả bốn há hốc miệng trở mắt nhìn Tulip như nhìn một con sinh vật lạ ở ngoài hành tinh.....riêng Ren....cậu không nói gì,chỉ bỏ đi lên trước.....Tulip thấy vậy liền la lên

_ Nè.....nè.....tên khi kia.....đứng lại cái coi....đồng ý không?

_ Không....đi đến công viên chơi....không đi thì về nhà yk.....Ren nói to rồi vẫn cầm cuối đi.....Tự dưng cái khung cảnh ấy làm mọi người chùng xuống....ai cũng vẫn cầm cuối đi mà không nói với nhau một câu gì.....Laura ở bên kia,mặt cô buồn xo nom đến tộii.....Tulip nhìn qua....bỗng nhiên cô thấy mình có lỗi quá.....Cô đánh mặt lại chạy đến lại gần Ren....gọi to

_ Hey.....tên ngốc kia.....

_ Gì...Ren vừa quay lại thì đã ăn nguyên cái cặp của Tulip.....Mọi người lại một lần nữa trở con mắt nhìn Tulip....và im lặng chờ đợi sự nổi giận của Ren.....Đúng là chưa đầy 5 phút sau....Ren cầm cặp sách hết

_ Con nhỏ khìn kia.....làm gì ế.....có biết như thế là đau không hả.....

_ Xi.....đau kệ anh á.....đồ Ren ngốc.....em không đi chơi nữa.....em về đây....Bye mọi người.....Tulip lè lưỡi nói rồi quay lại mỉm cười với mọi người.....sau đó cô quay lưng đi....ren nhướng người hét theo

_ Về thì về đi.....tưởng người ta cần cô hả.....

_ Bình tĩnh nào Ren.....Nicky lên tiếng trấn an Ren

_ Máy người không đi thì tôi cũng về đây.....Ren bực mình lên tiếng rồi tính quay lưng đi.....Ngay lúc ấy,Laura lên tiếng

_ Em về nhà anh nhé.....được không Ren.....

_ Ừm....nếu em muốn.....Ren nhẹ nhàng gật đầu rồi quay lưng đi...Laura theo sau Ren sau khi chào tạm biệt mọi người.....Layon nhìn qua Nicky rồi nói

_ Chuyện gì đang xảy ra thế này.....

_ ANh không biết nữa.....chúng ta làm gì tiếp theo đây?.....Nicky nhìn mọi người hỏi

_ Chúng ta đi chơi nhé.....Julia đề nghị

_ Ừm....cũng được.....Mọi người gật đầu đồng ý.....

Trở lại với Tulip.....cô lang thang hết đường này đến đường khác.....rồi cô dừng lại trước cửa hàng áo cưới.....Cô dùng chân lại nói với chính mình

_ Sao mình lại đến đây nhĩ?.....đúng rồi....2 ngày nữa là đám cưới Ren rồi.....mà cũng là đám cưới của mình với Lu....vào mua áo cưới thôi

Cô suy nghĩ rồi bước chân vào trong sảnh đường...Chuyện gì xảy ra.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướm Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58

_ Cô mua gì ạ.....?.....Người chủ hàng chạy ra hỏi Tulip với vẻ niềm nở.....Tulip mỉm cười đáp lại rồi nói

_ Cô có cái áo đầm cưới nào đẹp nhất không?.....Cho tôi xem đi.....

_ Có ạ.....có một loạt nè.....mời cô tới đây xem đi.....Người chủ hàng dẫn Tulip vòng ra phía sau....Đó là một căn phòng rộng lớn chứa tất cả các kiểu mẫu áo cưới đẹp nhất.....Tulip trở mắt nhìn một cách ngạc nhiên....Cô bắt đầu đi lựa chọn từng cái một.....và rồi cô bất động sững khi thấy cái áo đó.....người chủ hàng thân mật hỏi

_ Cô chọn cái này hả....cái này là đẹp nhất và đắt hàng nhất cửa hàng chúng tôi đó.....cô thật biết cách chọn lựa áo.....

_ Dạ không.....tôi không chọn cái này.....tôi muốn cái khác.....

Tulip cuối đầu xuống và bước tiếp đi.....Lòng cô tự nhiên quặn thắt lại.....có lẽ cô nhận ra cái áo cưới đó chính là cái áo cưới mà cô đã mặc vào cái ngày mà cô cưới Ren.....Tulip suy nghĩ.....rồi lại suy nghĩ.....một lúc sau,cô quay lại nói với người chủ hàng

_ Cô cho tôi thử cái áo cưới này đi.....Tulip chỉ cái áo đó và đưa cho người chủ hàng.....Một lát sau....Cô trở ra trong bộ dạng của cái ngày ấy.....Mọi người trong quán bỗng nhìn về phía cô và há hốc miệng khi thấy vẻ đẹp của cô.....Bỗng,một người trong quán lên tiếng

_Ủa.....sao cô ấy mặc chiếc áo cưới này vào trông giống cô công chúa vợ của Ren quá vậy?.....

Và rồi....mọi người trong quán bỗng chốc xì xào bàn tán....Ai ngờ đâu....ở ngoài kia,thật bất ngờ và trùng hợp rằng Ren đang nắm tay Laura ở ngã đường đó....bỗng cậu thấy lạ khi mọi người đổ bộ về phía cửa hiệu áo cưới.....Ren mới nhìn qua Laura

_Đang kia có cái chuyện gì mà người ta đến xem đông quá.....hay là mình tới thăm dò coi.....tiện thể vào xem áo cưới cho em luôn....

_Dạ....thế cũng được.....

Và thế là Ren cùng Laura chen chúc vào dòng người đó.....cậu im lặng nghe mọi người bàn tán

_Nghe gì chưa.....có một nàng tiên nữ thử áo cưới cửa hiệu này đó

_Nghe rồi....cô ấy đẹp thật.....

_Cô ta đâu?.....Ren ngạc nhiên liền lên tiếng hỏi

_Á..AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....hoàng tử Ren...Công chúa Laura.....mọi người chợt nhận ra và cuối đầu xuống làm lễ,rồi nhường đường cho Ren cùng Laura bước lên.....Và lại một lần nữa.....Ren cùng Laura rơi vào tình thế khó xử.....Ren nhìn Tulip gọi to

_Tulip.....cô làm gì ở đây vậy?

Nghe gọi tên....Tulip quay qua và bất thần nhìn Ren cùng Laura.....Cô nhìn thấy cái nắm tay Ren dành cho Laura.....bất ngờ lúc ấy,Ren buông tay của Laura ra.....tulip giật mình khi nhận thấy mọi người đang bao quanh cô thật đông...và cô nhận thấy cô đang mặc áo cưới của ngày đó.....Tulip bỗng vội quay lưng vụt chạy vào phòng thay áo quần nhanh gấp....Và rồi Tulip trở ra,cầm đầu chạy mặc cho Ren phía sau cứ gọi tên Tulip không ngừng.....

Tulip vừa chạy vừa nghĩ....Cô cảm thấy tim mình đau nhói khi nghĩ đến cái nắm tay đó.....nghĩ đến cô làm trò hề trước mặt mọi người....Tulip muốn khóc.....khóc thật to.....nhưng dường như giọt nước mắt ấy không hề rơi xuống được nữa.....Tulip thất thểu đi về nhà mình và nhốt mình trong căn phòng u tối quen thuộc kia.....

Trở lại với Ren,khi Tulip vừa bỏ chạy,cậu nhìn qua Laura bằng ánh mắt có lỗi....Laura như cảm nhận được liền đặt tay lên vai Ren nói

_Em không sao đâu anh.....hì....

_Em về một mình được không Laura.....cho anh sorry nghe.....

_Không sao mà anh....em về nghe.....Laura mỉm cười vuốt má Ren rồi bặm môi quay lưng đi....Tự dưng cậu cảm thấy mình có lỗi với Laura quá.....Ren buột miệng nói

_ANh xin lỗi em....Laura à....

Rồi cậu quay lưng ngược với Laura và bước về phía lầu đài mình.....Ren đi đến căn phòng ngủ của cậu và Tulip.....cậu ngược nhìn lên bức ảnh cưới mà cậu và cô ấy đã chụp....rồi cậu nhớ về gương mặt của cô bé lúc trong cái áo cưới đó.....Bất giác Ren mỉm cười.....Cậu bước đến cạnh bức ảnh và hôn lên đôi môi của Tulip trong bức ảnh.....và rồi,những giọt nước bắt đầu chảy xuống.....Cậu nhận ra rằng mình đang khóc.....khóc vì một người con gái mà cậu thật yêu

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Ngày Thứ 2

Sáng sớm hôm đó,Layon chạy đến lớp của Ren,Pyo và Nicky hỏi

_Nè...mấy anh có thấy tulip đâu không?

_SAo.....Tulip không đến trường ư?.....CÁ ba đưa chum đầu lại hét to khiến Layon giật mình.....Trong thoáng chốc cô chậm rãi từ từ gật đầu.....Ren nhìn Layon hỏi tiếp

_Em gọi điện cho Tulip chưa

_CẢ chục cuộc mà nó không thèm bắt máy.....bạn với chả bè.....gì đâu đâu không à.....Layon tức tối trách

_Bình tĩnh em....chúng ta cần phải bình tĩnh mới được.....Nicky xoa dịu nỗi tức của Layon....Chưa đầy 5 phút sau,Mery,Julia và Laura đã chạy đến bên lớp của Ren....Layon há hốc miệng hỏi

_3 người đi đâu đây....?

_Tìm Tulip chứ đi đâu....nhỏ này hỏi lạ.....Julia lên tiếng....

_CHi dzi.....sao biết tụi này chuẩn bị kiếm Tulip....?Layon ngờ ngác hỏi

_Anh gọi mấy người đó tới đây.....Bây giờ Pyo mới lên tiếng giải đáp khuất mắt trong đầu Layon.....Layon nghe thế toét miệng cười

_Thôi....mấy người này....đi tìm người mà cứ như đi chơi không bằng....quay trở lại việc chính cái coi.....Laura nhún mắt nói

_Ừ...nãy giờ quên.....Layon nhe răng cười rồi bắt đầu cùng mọi người bàn cách

10 phút sau,Pyo lên tiếng

_Giờ chúng ta chia ra làm 3 nhóm....mỗi nhóm hai người....

_Thế còn dư một người thì sao.....Julia hỏi

_Một người sẽ ở lại đây đề canh chừng nếu nhớ Tulip quay lại.....Pyo nói

_Em ở lại.....Mery lên tiếng

_Ok.....thế thì Ren và Laura một cặp,Julia và anh một cặp,Nicky cùng Layon một cặp.....chúng ta sẽ đi tìm những nơi Tulip sẽ hay đến nhất.....Hai tiếng sau....sẽ gặp tại trường....còn nếu ai tìm thấy thì nhớ gọi điện cho đối phương biết.....rõ chưa?

_Rõ.....Cả lũ đồng thanh rồi bắt đầu chia nhau ra tìm....

Cặp đầu tiên là Julia và Pyo.....

_Em tự hỏi,Tulip đi đâu.....Julia vừa dáo dạt tìm vừa nói

_Anh cũng vậy....

_Tình hình càng ngày càng căng anh ơi.....em tự hỏi nếu Tulip và Layon ở lại đây lâu sẽ có chuyện gì xảy ra.....Julia bắt đầu nói với giọng lo lắng khiến Pyo giờ mới sực nhớ tới cái chuyện quan trọng nhất....Cậu mới nhìn qua Julia hỏi

_Em không biết ư.....anh đang lo nè.....

_À....đúng rồi.....hai anh hỏi phụ hoàng anh thử coi.....Julia bỗng đưa ra lời đề nghị khiến Pyo đứng sững nhìn Julia.....

_Đúng rồi...tại sao ta không nhớ chuyện này nhỉ....cám ơn em....anh sẽ hỏi phụ hoàng ngay tại chiều nay.....

Chuyện gì xảy ra....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60

Ở bên kia,Laura theo sau Ren...không ai nói với ai một câu.Cái không khí ấy khiến Laura cảm thấy khó chịu....Cô mới quyết định phá tan cái không khí đó bằng một câu hỏi hết sức ngây ngô:

_Anh lo cho Tulip lắm phải không?

_Ồ....cũng không lo lắm đâu....Ren mỉm cười trả lời....Nhưng đằng sau nụ cười ấy,đôi mắt của Ren đã nói lên mọi điều....và điều đó khiến Laura buồn bã.....

2 người lại rơi vào tình trạng im lặng....Ren biết cậu làm thế sẽ tổn thương đến tình cảm của Laura....vì thế Ren mỉm cười quay qua Laura nói

_Hi.....chỉ còn 1 ngày nữa chúng ta trở thành vợ chồng rồi.....em có mừng không?

_Mừng chứ.....Laura mỉm cười....rồi cô không nói gì nữa.....Một lát sau,Laura mới nói

_Em tự hỏi

_Anh cũng vậy....con nhỏ khi này....không biết đi đâu...đúng là chúa rắc rối

_Hi....chúa rắc rối thế mà có người từng thích nhỏ đó đó.....Laura bật miệng cười tủm tỉm khiến Ren đỏ mặt....Ren hét lên

_EM khủng hùr.....tự nhiên nói chuyện đó với anh....người em thích là anh mà

_Xi.....anh làm sao tránh được em hả....mắt anh đang trả lời tình cảm của anh đó _Laura vẫn nói với giọng chắc nịch khiến Ren không còn đường chối cãi,dành im lặng bước tiếp đi.....Bên kia,Layon cùng Nicky vừa nắm tay vừa bước đi rải rác gọi tên Tulip không ngừng

_Tulip....Tulip ơi...mày ở đâu....trả lời tao đi

_Tulip....em ở đâu vậy?.....

Cứ thế hết chỗ này đến chỗ khác....vẫn không có kết quả.....Nicky thở mệt nhọc nhìn qua Layon nói

_Anh mệt quá....không biết con nhóc này ở đâu nữa.....

_Hix.....chắc nó shock hoặc buồn về chuyện Ren sắp lấy Laura đó

_Anh cũng nghĩ vậy...nhưng chẳng phải Laura nói cô ấy sẽ không lấy Ren hay sao.....?Nicky hỏi....Và bất chợt,Layon mặt dịu xuống buồn buồn.....Cô nói nhỏ

_Em không biết....nhưng hy vọng cô ấy sẽ lấy Ren.....

_CÁi Gì.....Nicky ngạc nhiên khi nghe Layon nói vậy....cậu không thể tin vào tai mình.....và chuyện gì xảy ra.....

_Hi....không có gì....chọc thôi mà.....Layon cười to rồi đáp trả một cách mơ hồ khiến Nicky mở to con mắt nhìn Layon một cách kì quái..Cậu nói

_Em á....làm người ta đau đầu không à....

_hì.....chọc thôi mà....đi thôi....Layon đánh trống lảng rồi kéo tay Nicky tiếp tục đi....Thời gian cứ thế trôi qua....trôi qua một cách chậm chậm.....Kết quả tìm Tulip vẫn là một con số không to tướng.....Nicky,Pyo,Laura,Ren,Julia và Layon hẹn nhau tụ tập lại một chỗ.....Ren lên tiếng

_Cái quái quỷ gì đây....con nhỏ ấy biến đi đâu rồi không biết nữa.....

_Anh Ren bình tĩnh nào....đừng ăn nói cái giọng ấy chứ.....Laura lên tiếng...

_Đúng đó....Laura nói phải đó Ren à.....Pyo đồng tình khiến Ren đỏ mặt tía tai....cậu quay mặt đi chỗ khác....đến lúc này Layon mới lên tiếng cứu vãn

_Hai người đừng trách Ren nữa.....giờ chúng ta cần phải nghĩ kế khác....chứ tìm kiểu này có chết cũng không ra.....

_Layon nói đúng đó....đừng trách anh Ren nữa.....Nicky cũng lên tiếng khiến Ren mừng rỡ cười tươi.....Julia lúc bấy giờ mới lên tiếng

_Giờ tính sao đây mọi người ơi.....không biết nhỏ ấy trốn đâu nữa.....

_Hmm....để anh tính xem....Pyo nhéo chân mày lại suy nghĩ.....nhưng cái suy nghĩ ấy chưa được bao lâu thì bị tiếng chuông điện thoại phá vỡ.....Laura lên tiếng

_Là Mery gọi...là Mery gọi mấy anh ơi....

_Ừ....bắt máy nhanh đi Laura.....Pyo hồi hộp....và thế là cuộc nói chuyện điện thoại bắt đầu xảy ra

_Mery à....Tulip tới trường rồi hả

_Dạ chị....nhỏ đó vẫn chưa đến trường....

_Trời....chưa mà gọi điện....hix...

_Nhưng mà em có tin của nhỏ đó rồi....

Mấy người đi đi...em không đi đâu....còn có việc phải làm nữa.....

_ Sao thế....đi với tui tao cho vui mà.....layon nói

_ Thôi.....Bye mọi người nhé.....

Tulip mỉm cười rồi quay lưng đi....và ánh mắt của cô đã không thoát cái nhìn tình ý của Ren....cậu không nói gì liền nhanh chân bước đi....Đường như đoán ra chuyện buồn,thế là cả lũ im lặng bước theo Ren

Thời gian cứ trôi đi nhanh.....trôi đi nhanh.....cuối cùng ngày đám cưới ấy cũng đến

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62

Đó là lúc Lu rơi xuống....lúc Lu chết....và đó cũng là lúc vua Roenxi đưa Lu tới một nơi bí mật mà không ai biết.Và rồi Lu sống lại....cậu ngỡ ngàng hỏi vua Roenxi

_ Không...không phải tui chết rồi sao?

_ Đúng....hoàng tử đã chết...nhưng ta đã dùng một phương pháp để cứu lại hoàng tử

_ Phương pháp gì vậy?....Lu hỏi với giọng hồi hộp

_ Ta không thể cho hoàng tử biết được....đó là một bí quyết của ta....

_ Thế nhưng tại sao ngài lại cứu tui....?Đất nước ngài là thù địch với tui mà

_ Ta không quan tâm....chỉ cần hoàng tử là người....ta sẽ cứu.....

_ Vậy à....thế cảm ơn lòng tốt của ngài nghen....

_ Không có gì...nhưng hoàng tử à.....ta có chuyện muốn nói với hoàng tử

_ Chuyện gì....?Ngài cứ nói

_ Xin hoàng tử đừng đến gần Tulip nữa.....

_ Sao?....Cái gì....vì con ngài ư?.....Không bao giờ.....Lu phản kháng lại lời nói của vua Roenxi...thế nhưng vua Roenxi vẫn bình tĩnh đáp

_ Nếu hoàng tử muốn tốt cho Tulip

_ Là sao?....tôi không hiểu

_ Hoàng tử không được nói điều này cho bất cứ ai biết....nếu không thì Tulip sẽ chết....

_ Gì cơ?.....Lu lại ngạc nhiên há hốc miệng....

_ Ta sẽ giải thích cho hoàng tử biết....hoàng tử nghe kĩ đây....

Và thế là một lần nữa vua Roenxi đằng hắng giọng rồi nói

_ Thế giới này là một thế giới đặc biệt....những người chết nào ở thế giới Tulip có nguyện vọng muốn gặp người họ gặp thì họ sẽ ở thế giới này....Và Tulip là một trong những trường hợp đó.....

_ Là sao....tôi không hiểu....Lu thất vọng nói

_ Hoàng tử là người đã chết....và ước vọng lớn nhất của cậu là được gặp Tulip và được bày tỏ tấm lòng của mình cho cô ấy biết....

_ Thế thì tại sao tui không nên gặp cô ấy?

_ Bởi vì hoàng tử là một hồn ma.....hoàng tử chỉ là người thật khi hoàng tử ở thế giới này....và nếu hoàng tử tiếp xúc Tulip....cô ấy sẽ mất sinh khí và càng

ngày càng yêu....nếu cứ tiếp tục thì cô ấy sẽ chết mất.....

Lu nghe đến vậy,cậu tái mặt nhìn băng quơ ở nơi nào đó.... Vua Roenxi vẫn tiếp tục nói

_ Nếu hoàng tử mà nói điều này cho một ai đó biết....Tulip sẽ chết....hãy tránh xa Tulip để bảo vệ tính mạng cho cô ấy....hãy nhớ lời ta.....

_LUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU.....ra đây đi mà....huhuhuhu.....Tiếng khóc của Tulip đưa Lu trở lại hiện thực....cậu từ từ bước xuống nhà và mở cửa ra....

Liệu Lu sẽ làm gì...

_LUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU.....Tulip hét lên khi thấy Lu lộ mặt ra....cô nở một nụ cười yếu ớt trong làn nước mắt đỏ.....Lu nắm chặt tay khi thấy Tulip như vậy....Cậu thở dài nói

_ Em vào nhà đi.....khờ quá.....mưa ướt hết rồi đó.....

Vừa dứt lời,Lu quay lưng bước vào nhà và tất nhiên theo sau là Tulip.....Căn nhà đẹp đẽ của Lu làm Tulip ngạc nhiên.Cô nói

_ Nhà anh đẹp quá....

_ Em quá khen rồi...em vào thay áo quần đi....

NÓI xong,Lu đôi bộ đồ pijama cho Tulip....Tulip lảng lạng bước vào phòng vệ sinh sau khi được Lu chỉ dẫn....Một lát sau,cô trở ra với bộ mặt thật là đáng yêu khiến Lu đỏ mặt quay lưng đi....Cậu trầm nghĩ

_ Khi thật....tại sao cô ấy đáng yêu quá vậy....làm thế sao ta quên được em hả Tulip?....Nhưng dòng cảm nghĩ ấy đã bị tiếng nói của Tulip phá vỡ

_ Em biết mà....em biết anh yêu em mà Lu....

_ Tulip....nghe anh nói đây....anh không hề yêu em.....người anh yêu là Laura.....

_ Hà....cái gì.....?Câu trả lời bất ngờ của LU khiến Tulip há hốc miệng nhìn....Cô bắt đầu lắp bắp...._ Gì thế.....em...em...không...không...tin....đâu....

_ Nhưng đó là sự thật....em không thấy Laura không lấy Ren sao?

Câu hỏi vội của Lu khiến Tulip ngỡ ngàng....cô im lặng cúi mặt xuống....Một thời gian lâu thật lâu không ai nói gì....Cuối cùng Tulip lên tiếng

_ Nếu vậy thì trước khi chia tay,anh cho em một kỉ niệm cuối với anh được không Taylor?

Cô gọi tên thật của Lu khiến Lu đau lòng....cậu nắm chặt tay nói với giọng bình thường

_ Ý em là sao?....Anh không hiểu

_ Ồ với em đêm nay nhé....chỉ một đêm thôi....hãy coi em như là vợ mới cưới của anh nhé Taylor

_ Anh....Lu băng quơ trước câu nói của Tulip....5 phút sau,cậu từ từ gật đầu đồng ý.....

Khi Lu vừa gật đầu đồng ý,Tulip liền kéo Lu đến cạnh mình và nói

_ Anh ngồi đó đi...em làm cơm tối cho anh ăn...

_ Ừm...hì...cám ơn em...

_ Đợi em nhé.....

Tulip mỉm cười rồi chạy vào bếp nấu ăn.....Lu nhìn theo cái bóng dáng của cô bé mà lòng đau như cắt....Một lát sau,Tulip trở ra với 2 đĩa com gà.....Cô nói

_ Em chỉ biết nấu thế thôi....vì em nhớ hồi nhỏ,com gà là món ăn anh thích nhất....

_ Trí nhớ em tốt thật đấy.Anh ước gì anh có cái trí nhớ đó....

_ Đẹp anh đi....chọc người ta hoài....thôi ăn nào.....

Thế là cả hai bắt đầu ăn....Lu mỉm cười nhìn Tulip nói

_ Com gà gì dở ẹc.....nhạt nhèo quá.....cho em 20 điểm....

_Hừ.....Dở ẹc đâu....ăn được mà>"<

_Xi....đổi với anh là dở đấy.....

_pLè plè.....dở ẹc thì thôi....đưa em ăn hết cho

_EM ăn hết anh lấy chi ăn....hok đưa đó.....

_Thích ăn thì nói....bày đặt không hà....

_Nhóc này tự tin quá à....

_Anh ăn hết đi....tụi mình còn ra công viên chơi....em chỉ còn có đúng 6 tiếng nữa thôi à....ăn nhanh đi anh

_Ừm.....

Cả hai im lặng và tiếp tục ăn....Một lát sau,Lu đưa cho Tulip bộ áo quần hip hop lúc cậu còn lớp 10 cho Tulip....Lu nói

_Em mặc áo quần vào đi

_Ừm..đợi em tí nha

Chưa đầy hai phút,Tulip trở ra với bộ mặt đầy gọi cảm khiến Lu đỏ mặt nói

_Em dễ thương quá.....

_Tất nhiên....em mà....vợ của anh mà....hehe.....Tulip vừa dứt câu liền phá lên cười....Lu béo má Tulip nói

_Con nhóc này cái tính vẫn không thay đổi nhỉ

_Em mà thay đổi thì còn ai yêu em nữa hả?...

_Chà chà....ghê nhỉ....

_Hok nói nữa....đi thôi nào Lu

Tulip kéo tay Lu chạy ra khỏi nhà.....Cô vừa chạy vừa hỏi

_Tại sao nhà anh lại nằm ở nơi vắng lặng quá vậy....?

_Đề nhất ma mấy người yếu tim như em đó....hehe.....

_Hừ.....anh ác nha....

_Mới biết hả nhóc....

_Á....tức quá....dám nói lại em kia....

_Chứ sao nữa...tới rồi đó....

Lu và Tulip dừng chân trước một khu công viên rộng lớn.....Cậu bắt đầu hỏi

_Em muốn chơi trò gì trước....?

_Vào nhà kiếng đi....em nghe nói chỗ đó đẹp lắm

_Ừ.....

Lu gạt đầu đồng ý....thế là cậu mua vé cho cả hai đứa vào....Tulip nhìn những chiếc gương chiếu vào mình và nói

_Đẹp chưa.....anh chụp cùng em một tấm ảnh nha

_Thôi đi.....anh xấu thế này....

_Xấu cái đầu anh....tới đây nào.....

Tulip kéo Lu tới và dùng điện thoại mình chụp hình....Sau đó....cô xem bức ảnh mình vừa chụp và cười híp mắt....Lu bắt đầu nói

_Tại sao em yêu anh hả Tulip?

_Hỏi vô duyên chưa.....em yêu anh từ hồi còn nhỏ kia....

_Trời....con nít ranh ghen....

_Bộ anh không có cảm giác với em à....

_Không....anh chỉ xem em là em gái thôi

Lu vừa dứt lời....nụ cười trên môi Tulip tắt ngấm...CÔ cúi mặt xuống nói chậm rãi....

_Thôi....em không muốn chơi công viên nữa....chúng ta về nhà nhé....

_Trời....pó tay em....

_Em pó chân anh....em đi bán heo....haha

_Bán anh ai mà dám mua trời....

_Em mua....

_Thôi về nào....

Tulip lại tự quyết định và kéo Lu trở về nhà....Tại nhà Lu...Tulip ngồi lên ghế sofa và từ từ hỏi

_Anh cho em một đêm lãng mạn ngọt ngào nhé....được không?...CHúng ta không còn nhiều thời gian nữa.....

_ý em là.....?Lu mấp máy môi hỏi lửng...

_Vâng ạ....ý em là thế.....Tulip gật đầu....Lu hốt hoảng nói

_Không được....Anh không làm được....anh không thể làm điều đó với người anh không yêu....

_Lu....chỉ một lần thôi....xin anh đấy....xin anh đấy mà....

Liệu Lu có chấp nhận?....

_Ừm....nếu em muốn.....thôi em lên giường đi.....trước khi mọi chuyện xảy ra....anh muốn uống một ít rượu.....em uống với anh nhé

_DẠ....Tulip gật đầu rồi mỉm cười trước quyết định của Lu....

Trong khi đó....tại bếp....Lu nhìn chai rượu mà lòng thầm nói

_Anh xin lỗi em Tulip à....em phải sống tốt nhé

Thấy Lu đi lâu....Tulip lên tiếng gọi....

_Lu ơi.....SAo lâu vậy?

_Anh lên giờ.....nãy giờ anh đi toilet

_Nhanh ghen anh

Lu bước lên với 2 cốc rượu đầy....cậu đưa cho Tulip một cốc rồi cậu giữ một cốc.....cả hai người uống hết một hơi....mặt Tulip giờ đỏ ửng cả lên....Lu đưa tay cời từng nút áo trên người Tulip ra....Cậu vội thốt lên

_Tulip à.....em đẹp quá....

_Anh quá khen ùi.....Tulip đỏ mặt cúi xuống nói...Và rồi Lu chợt phát hiện ra cánh bướm rất thật trên ngực Tulip....Cậu đặt tay lên ngực Tulip và hỏi

_Em xăm hình con bướm này à?

_COn bướm nào cơ?

Tulip cúi xuống nhìn nhưng chẳng thấy gì cả....Lu ngạc nhiên khi Tulip thật thà nói vậy....Cậu lặng yên không nói gì.....và rồi....Lu bắt đầu hôn lên môi Tulip....chỉ có vậy....chỉ có vậy.....và rồi Tulip nhắm mắt.....Ở ngoài phòng khách, Lu cầm điện thoại gọi tới số Ren

_ALO?...Ren phải không?

_Lu à....Ông muốn gì?

_Tới nhà tôi ngay....đón Tulip về dùm tôi với

_Mắc mớ gì tôi phải đón cô ta về chứ?

_Nếu ông hiểu thì ông cũng sẽ làm thôi

Nghe vậy....Ren im lặng suy nghĩ một hồi rồi hỏi

_Nhà ông ở đâu ai mà biết....

_chỗ đó.....ở đây.....Lu chỉ đường cho Ren rồi dập máy.....

Cậu quay trở vào phòng ngủ và nhìn Tulip lần cuối.....Rồi Lu hôn nhẹ lên trán Tulip....thì thầm nói nhỏ

_EM à.....anh yêu em nhiều lắm...nhưng nếu anh cố chấp đến với em thì em sẽ chết.....anh không thể vì lợi ích của mình mà hại em...em hãy cứ quên anh đi nhé Tulip.....

LU nhìn Tulip lần cuối rồi mặc áo và bước nhanh ra ngoài....Không hiểu sao lúc ấy....nước mắt Tulip rơi không ngừng

15 phút sau,Ren đứng trước nhà của Lu....cậu ngạc nhiên khi ở đó là một khu rừng hoang vu....Ren đứng trước nhà Lu bấm chuông....mãi nhưng vẫn không có ai trả lời.....Ren lầm bầm

_Thằng khi này....mày làm gì vậy....lừa tao hả.....

Ren đá vào cái cổng....ai dè cái cổng từ từ mở ra.....Ren ngạc nhiên bước vào.....mở cửa....chẳng thấy bóng một ai....cậu đi hết phòng này đến phòng khác và ngạc nhiên khi thấy Tulip đang nằm ở đó.....Nhắm mắt một cách vô tình.....Ren hốt hoảng chạy đến bên Tulip,lay Tulip nói

_EM.....em tỉnh dậy đi....Tulip....em sao vậy.....?

Không có tiếng đáp trả.....Ren vội khoác chiếc áo của mình lên Tulip rồi bế Tulip lên xe và chạy về phía hoàng cung của mình.....

Một lát sau,Ren bế Tulip vào lầu đài và hét ha hét hời gọi.....bây đầu....truyền thái y.....truyền thái y.....Nicky và Pyo đứng dậy khi thấy Tulip đang nhắm mắt trên tay Ren....Cả hai đều chạy theo Ren vào phòng.....

CHuyện gì xảy ra....

_Ren....Tulip bị gì vậy?.....Pyo hỏi nhanh

_Em không biết.....Lu gọi điện báo em tới nhà nó đón Tulip về.....khi em tới chẳng thấy ai mà chỉ thấy Tulip nằm im lìm....

_Thái y đến rồi anh Ren....Nicky mở cửa nhanh vào phòng Ren.....

Ren thấy vậy liền nhích người sang một bên....thái y sà xuống khám cho Tulip....một thời gian....một thời gian rất lâu.....Ren nóng lòng hỏi

_Sao rồi....cô ấy bị gì?....Trả lời ta nhanh....

_Thưa hoàng tử....tạm thời công chúa chỉ ngủ một thời gian nhưng nếu để lâu dài thì thần e là không qua khỏi?

_Ý người là sao?....SAo lại không qua khỏi?.....Ren hỏi vội một cách lo sợ

_E hèm.....thái y....người có thể về được rồi.....vua Roenxi ở đâu lên tiếng cắt ngang lời đối thoại giữa thái y và Ren.....Ren,Pyo và Nicky thấy thế liền bất bình lên tiếng

_Phụ hoàng.....tại sao cha cắt ngang cuộc đối thoại của tụi con?....Tại sao hả....cha có biết Tulip sẽ....sẽ không qua khỏi không?

_Ta biết.....thì sao nào...các hoàng tử của một đất nước mà quy lụy vì một đứa con gái là sao hả?.....Các con hãy nghĩ lại chính bản thân mình xem có xứng danh với chức vị hoàng tử không?...Thôi hãy chăm sóc cho Tulip đi....cho công chúa uống viên thuốc này....nửa canh giờ sau cô ấy sẽ tỉnh.....

Vừa dứt lời,vua Roenxi quay lưng lại và bước đi,để lại đằng sau,6 cặp mắt đầy thất vọng của Ren,Nicky và Pyo....Ren tức tối đập tay vào tường nói

_Chuyện gì đang xảy ra chứ....tại sao lại như vậy?....Vua cha ác quá

_Em không thể tin được phụ hoàng lại nhẫn tâm nói như vậy

_ Các em à....có lẽ sắp có chuyện xảy ra với Tulip....mà không chỉ có Tulip....còn có Layon nữa

_ HàAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....Nicky hét lên như không thể tin được vào tai mình.....Ren nhìn qua Pyo một cách lo lắng....Nicky giờ bắt đầu hoảng sợ thật sự....

_ Pyo....em biết anh biết đang có chuyện gì xảy ra...làm ơn nói cho em đi mà Pyo....giúp em cứu Tulip đi mà....Ren nói trong tuyệt vọng....Pyo thấy cậu em trai mình thế nên rất đau lòng....Nhưng cậu không thể nói....vẫn im lặng suy nghĩ một hồi gì đó rất lâu....rồi lát sau,Pyo thở dài nói

_ Nếu phụ hoàng nói không được thì ta cũng nói không được Ren à.....Cho ta xin lỗi em nhé.....

_ Anh.....Ren cứng họng cậu không thể nói gì nữa liền quay trở về giường,nơi Tulip đang nằm.....Ren nắm tay Tulip lại và làm bầm

_ Cho dù thế nào,anh nhất định phải cứu em....nếu em mà chết thì anh cũng sẽ chết chung với em.....

Nicky giờ mới mở thốt được lên tiếng....cậu nhìn qua Pyo hỏi

_ Nếu Tulip không qua khỏi có nghĩa là Layon cũng không qua khỏi phải không anh Pyo?

_ Có lẽ vậy em à.....Nhưng ta hứa ta sẽ không để hai em ấy chết đâu....hãy tin ở ta....

_ Em tin anh....nếu có chuyện gì cần tụi em....thì hãy cứ gặp em.....em sẽ giúp anh....

_ Ừm....em đừng lo....giờ em giúp anh cho Tulip uống thuốc đi

Pyo chia viên thuốc mà vua Roenxi đã đưa cho mình rồi cậu đưa cho Ren....đút Tulip uống

Một lát sau,Tulip ho lên dữ dội và ói ra tất cả những gì cô đã ăn,đã uống.....Ren kêu người dọn sạch rồi thay áo cho Tulip....15 phút sau,Tulip từ từ mở mắt....cô nhận ra đó là phòng của mình và Ren...Tulip bỗng ngồi tỉnh dậy hét

_ Lu....Lu....anh đâu rồi....

Ren nghe giọng Tulip vang lên liền chạy vào....cậu nắm chặt tay Tulip nói

_ Em đừng tìm Lu nữa....cậu ta đã đi rồi....

_ Không....không....em không tin....em phải đi tìm Lu....Tulip nói to....

_ Tulip à....em đừng như vậy được không....đừng làm thế mà.....Ren nói dứt lời liền im lặng....Tulip sợ cái im lặng đó....cô ngược lên nhìn Ren....và bịt miệng lại khi thấy Ren đang khóc....Tulip chậm chậm đưa tay lên má lau nước mắt của Ren...cô nói nhỏ chỉ đủ để hai đứa nghe thấy

_ Anh đừng khóc Ren à.....anh là hoàng tử của nước.....anh không thể khóc vì em....em xin lỗi....em sẽ không như vậy nữa....._ Những lời phát ra lúc này của Tulip là những lời rất thật....Ren thấy vậy liền nói.....cậu nói nhưng như đang tâm sự với chính mình

_ Tulip à....em là người anh yêu nhất trên đời này....chưa bao giờ anh khóc vì một người con gái nào khác ngoài em.....Hứa với anh đừng khóc nữa.....hứa với anh nhé Tulip yêu của anh.....

Tulip không nói gì chỉ im lặng gật đầu nhẹ nhàng.....Chuyện gì xảy ra tiếp....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướm Bình Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Ngày Cưới

_ Ba cặp đôi đi ra nào.....Giọng vua Roenxi lên tiếng một cách rõ ràng..Thế là bên kia,cả ba cặp đôi tiến ra một cách thật chậm rãi... Nicky nắm tay Layon đi đầu tiên,kế đến là Pyo cùng Julia và cuối cùng là Ren với Laura...Những tiếng vỗ tay hưởng ứng rất to....nhưng ai cũng ngạc nhiên khi thấy vắng mặt Tulip....Vua Roenxi tiếp tục nói

_ Trước khi hành lễ chúng ta nên có vài tiết mục văn nghệ trước nhĩ.....giờ ai muốn tặng cho các hoàng tử của chúng ta nè

_ Con.....Tulipm ở đâu lên tiếng khiến mọi người há hốc miệng nhìn....Bên kia,Pyo,Nicky,Ren,layon,Laura và Julia cúi mặt xuống mà lòng thấy bức rức vô cùng....Tulip mỉm cười bước đến cạnh vua Roenxi,cầm lấy micro rồi nói

chạy tèm lem, đến trước mặt Lu và nói

_ Em không tin anh không yêu em Lu à.....tôi nay em sẽ đến nhà anh đấy.....hì.....yêu anh nhiều lắm Taylor của em....

Tulip cố gắng nở nụ cười điềm tĩnh nhất....và điều đó khiến Ren đau lòng lắm.....Cậu xoay lưng bỏ đi và theo sau là Laura, Nicky, Pyo, Mery, Julia và Layon.....

Lu nhìn Tulip rồi cũng quay lưng đi....Tulip giờ đã hết khóc, cô kéo áo Lu lại nói

_ Taylor.....tại sao?.....tại sao anh không còn yêu em nữa?....

_ Anh đã nói từ trước tới giờ anh chưa bao giờ yên em....

_ Anh xạo em....em biết anh xạo em....

_ ANh không xạo.....em bỏ tay ra.....anh cần phải về nhà mình ngay....

Lu quay lưng bước đi nhanh...Tulip cắn môi chạy theo....Đường đến nhà Lu là một con đường dài và hẹp. Có lẽ đây là lần đầu Tulip bước trên con đường này....Cô cứ dán mắt nhìn theo cái bóng dáng của Lu và đuổi theo....Bầu trời trong xanh của màu xuân bắt đầu chuyển màu..Gió trời bắt đầu nổi lên....Tulip cảm thấy lạnh lạnh nhưng cô không nói gì...vẫn tiếp tục đuổi theo....cuối cùng Lu dừng chân tại một căn biệt thự thật to ở giữa rừng mà cậu không hề biết Tulip đang theo chân mình.....Tulip ngạc nhiên khi thấy cậu rẽ vào căn hộ đó....Nhưng vì không có thời gian để ý nên Tulip cho qua những chi tiết lạ thường đó.....Cô dừng trước cổng gọi tên Lu

_ Lu....Lu ơi.....

Lu nghe tiếng gọi thân thuộc liền quay lại và há hốc miệng nói

_ Em làm gì mà theo anh thế?

_ Người ta muốn nói chuyện rõ ràng với anh mà.....Tulip bẽn lèn nói

_ Em về đi....đừng làm anh ghét em...Vừa dứt lời, Lu bước nhanh vào nhà và đóng cửa lại....Tulip đứng ngoài đập cửa và hét to

_ Lu....mở cửa ra cho em đi mà.....em biết anh còn yêu em...Lu mở cửa ra.....

Đáp với tiếng hét của Tulip là một sự im lặng đáng sợ.....Tulip bắt đầu khóc....khóc thật nhiều....Thật bất ngờ là đúng lúc ấy, trời đã đổ mưa....Tulip đứng dưới mưa cứ gọi tên Lu không ngừng....Trên lầu kia, sau màn rèm cửa, Lu nhìn cái bóng dáng nhỏ bé đang run lên căm cập.....cậu nắm chặt tay Tulip lại và thầm nghĩ

_ Xin lỗi em Tulip...ta buộc phải làm thế....nếu không thì....

Và thế là kí ức của Lu trong những ngày qua bắt đầu tràn về....Chuyện gì xảy ra....kí ức nào....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướm Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64

Tulip chậm rãi gạt đầu....cô mỉm cười yếu ớt nhìn Ren....Ngay lúc đó, Layon ở đâu chạy vào gọi to tên Tulip

_ Tulip.....Tulip.....mày sao rồi.....mày sao rồi.....Tulip buông Ren ra rồi quay qua Layon mỉm cười nói

_ SAo trắng gì hả nhóc kia....tao còn khỏe lắm.....như voi này.....

_ Voi cái con khi.....làm người ta lo muốn chết

_ Chết đi....kaka.....tao mua hòm cho

_ Cái mặt mày tiền thì tiếc như bày đặt mua hòm cho tao.....

_ Á à.....bạn bè mà nghĩ xấu người ta kia.....nghĩ chơi luôn

_SAx....đẹp mà đi.....ủa mà mà với Ren..

Nãy giờ 2 người cãi nhau mà quên mất là Ren ở đó.....Bây giờ Tulip mới sực nhớ ra là mình đang cầm tay của Ren....Cô nhìn Layon bẽn lễn nói

_ Có lẽ tao nên kết thúc với Lu....

_HẢ.....cái gì.....thật không....Layon hét đã đành.....Pyo và Nicky ở đâu ra cũng hét luôn khiến Tulip giật mình nói

_Ac....mọi người làm cái gì thế.....định giết trái tim nhỏ bé này bằng cái hũ đồ há.....

_SAx.....trái tim nhỏ bé cái đầu này.....cô mà là trái tim heo thì có.....

_Đồ đồ.....mấy người thấy chưa.....em mới bệnh dậy mà nó chửi em kìa.....hix hix.....

_Pó tay.....Cả 3 chàng hoàng tử lắc đầu vì cả hai cô công chúa bướng bỉnh này.....Và rồi

_Thưa các hoàng tử và công chúa...vua Roenxi cho mời mọi người xuống sảnh đường ăn ạ

_Chi vậy.....ren hỏi lạnh lùng

_Dạ....mừng Tulip trở lại cái tính ban đầu ạ....

_Đi nào Ren....đói bụng quá....Tulip kéo tay Ren chạy....khiến ren lắc đầu nói

_Pó tay con nhỏ này.....ăn gì như heo

_Ê ê.....kêu ai là heo há nhóc kìa.....ngươi ta heo hời nào....

_À....không có gì....đi nào.....

Thế là cả lũ mỉm cười trò chuyện và kéo nhau xuống sảnh đường ăn như yển lệnh của vua Roenxi....

_Con kính chào phụ hoàng ạ....cả 3 vị hoàng tử lên tiếng chào

_COn kính chào vua Roenxi....bên kia là Tulip và Layon cùng chào.....

_Chào các con.....

Chuyện gì xảy ra...

_CÁc con ngồi xuống đi....vua Roenxi vẫn chậm rãi nói.Tulip và Layon mỉm cười gật đầu ngồi xuống.Nhưng 3 hoàng tử nhà ta vẫn dè dặt không chịu ngồi.....Vua Roenxi mỉm cười hỏi

_3 con sao thế.....chả lẽ không muốn ăn với ta sao....

_Ồ.....cả 3 hoàng tử nhìn nhau từ từ ngồi xuống....

Vua Roenxi mỉm cười và vỗ tay....Một loạt người hầu bước ra với từng đĩa thức ăn trên tay....Tulip mỉm cười nói với

_Vua thương tụi con quá.....cho tụi con ăn ngon không à.....

_Đúng là con heo ham ăn mà.....Ren ngồi cạnh Tulip lên tiếng....và thế là cậu nhận được một ánh mắt hình viên kẹo từ Tulip....Cô nói

_HEy hey.....anh nói gì nói lại xem

_Anh nói hôm nay trời đẹp ý mà.....

_Thật không.....?

_Thôi...hai người....cho xin đi.....cãi nhau hoài....Layon nhăn mặt nói khiến cả đám ngồi cười....

Ai ai cũng im lặng thưởng thức món ăn ngon từ vua Roenxi.....khi kết thúc,vua Roenxi nói với mọi người

_CÁc con đi chơi đi....khi nào có cơ hội ta sẽ nói.....nhưng ta hứa ta sẽ không để chuyện đó xảy ra đâu....

CẢ ba vị hoàng tử quay lại nhìn vua Roenxi rồi gật đầu mỉm cười dưới cái nhìn khó hiểu của Tulip và Layon.....

Thế là cả năm kéo ra ngoài....Layon nhìn 3 vị hoàng tử hỏi:

_Hỏi này vua Roenxi nói gì vậy?...Em chẳng hiểu gì hết....

_Không có gì đâu em à.....Nicky mỉm cười.....

_Chúng ta đi ăn kem rồi về nghen.....?Pyo lên tiếng đề nghị

_Cũng được....cả lũ đồng ý.Tulip nhìn Pyo nói

_Anh gọi Julia qua đi cùng cho vui luôn....

_Được không?....Pyo hỏi mọi người.....

_Chúng ta qua đón cô ấy luôn đi.....

_Ừ.....Thế là cả bọn mỉm cười lái xe qua nhà Julia....15 phút sau,tại biệt thự của Julia

_Ủa.....mấy người đi đâu mà đông đủ thế này?

_Tại này qua đón Julia đi ăn kem....Tulip mỉm cười nói....thế là Julia chạy vụt vào nhà và nói to

_Đội Julia tí....Julia thay áo quần....Một lát sau,cô trở ra với bộ dạng hết sức nhí nhảnh khiến Pyo đỏ mặt....Pyo quay qua Julia nói

_SAO em dễ thương quá vậy....

_Anh quá khen rồi....Julia mỉm cười....Bên kia,Ren nhìn Tulip nhái giọng Pyo

_Sao em dễ thương quá vậy Tulip?

_Hìhi....tại người ta đang yêu mà.....Tulip mỉm cười nói khiến cặp đôi Pyo đỏ mặt....Pyo nhìn qua Ren lườm mắt nói

_Dẹp em đi....dám chọc anh à.....

Ren lẻ lười rồi quay ra ngoài đường huyết sáo khiến Pyo tức đến nhăn răng...20 phút sau,Pyo dừng xe tại quán kem...cả lũ liền kéo nhau vào nhưng trong phút chốc đó ai nấy đều biến sắc trừ Julia...khi gặp Lu ở đó....Tulip tiến tới nhìn Lu mỉm cười nói

_EM chào anh....sao anh lại ở đây một mình vậy?

_Anh buồn nên tới đây thôi...Lu mỉm cười đáp trả Tulip....Tulip nhìn qua mọi người nói

_Chúng ta ngồi với Lu nghen....

_Ừm....cũng được....ai cũng gật đầu chấp nhận....

Tulip mỉm cười rồi kéo ghế ngồi cạnh Lu,ở bên phía kia của Tulip là Ren....tự nhiên không khí thật căng thẳng chẳng ai nói gì....Chỉ một lát sau,Tulip mới lên tiếng

_Ê này mấy người....biết sao không?

_SAO?.....Cả bọn trở mắt hỏi

_Đời là một Cục cực dài vô tận.....Tulip đáp nhanh

_SAX.....gớm quá....cả bọn nhăn mặt trước câu nói của Tulip khiến Tulip phá lên cười ngặt nghẽo....Layon nói

_Mày là lúc nào cũng có tú trong toilet ở đó....

_Tao mà.....Tulip mà....hehe

Tulip cười thật nhiều rồi bỗng dừng cô nghiêm mặt nhìn qua Lu hỏi

_Anh rời em lúc nào vậy hả Lu?

Bất ngờ trước câu hỏi đó,cả đám há hốc miệng nhìn Tulip....tuy vậy,Lu vẫn bình thản trả lời như không có chuyện gì

_Anh rời em khi em còn đang ngủ.....cún con của anh ạ.....

_Tại sao anh rời mà không cho em biết?

_Tại vì....tại vì.....đến lúc này thì Lu lấp bắp thật sự....cậu không biết trả lời Tulip như thế nào thì Tulip đã hỏi câu khác

_Tại sao Ren lại biết em ở nhà anh.....

_Tại.....Lu vẫn lấp bắp không nói được gì.....thì ngay lúc ấy Ren lên tiếng

_Tại anh gọi điện cho Lu bảo Lu rời xa em đó.....

_Sao cơ.....?Tulip ngạc nhiên nhìn qua Ren khi nghe Ren nói vậy và ngay cả Lu cùng những người khác cũng không ngờ giống như Tulip.....Ren lặp lại câu nói của mình một cách chậm chậm

_Tại anh bảo Lu rời xa em....em biết anh yêu em mà....đúng không.....anh không muốn em rời xa anh đâu Tulip à.....

Tulip bặm môi lại nhìn Ren.....không ai nói một gì cả....cho đến khi Tulip thờ dài và lên tiếng nói

_Anh đúng là thằng hoàng tử ngốc nhất trên thế gian này....em chưa thấy ai ngốc như anh....đúng là ngốc hết chỗ nói.....ngốc đoán.....Lời than trách của Tulip khiến Ren méo mặt....cậu không nói gì....chỉ lặng im nhìn Tulip một cách lạ lùng.....Đến lúc ấy,Lu mới mỉm cười xoa đầu Tulip

_Bình tĩnh nào pé công chúa đáng yêu....em không thể la mắng hoàng tử của đất nước như vậy.....chuyện Ren làm chắc có lí do chứ....

_Á à.....anh còn bệnh cho ông ta nữa.....hừ.....em ưnh anh chết nè.....Tự dưng....không khí căng thẳng của lúc ấy biến đũaũa mà thay vào đó là những tiếng la hét ối ối của Lu và tiếng phì cười của mọi người.....Một lúc sau,Tulip mỉm cười nhìn qua Lu nói một cách nhẹ nhàng:

_Tụi mình over rồi phải không anh?

_Ừm.....Lu gật đầu đồng ý.....

_Thế cho em kiss anh một cái cuối cùng nhé.....Tulip đề nghị trước mặt mọi người khiến ai nấy đều biến đổi sắc mặt....Lu nhìn qua Ren rồi từ chối

_Thôi...đừng nữa.....anh không muốn bị hiểu nhầm đâu.....ngốc ạ.....

_Đi mà.....Tulip long lanh đưa đôi mắt nhìn Lu khiến Lu khó xử.....Bối lẽ trong tim cậu.....cậu còn yêu Tulip rất nhiều....rất nhiều.....Ren đứng lên và quay mặt đi như ám hiệu với Lu hãy để cho Tulip kiss Lu một lần cuối cùng.....Thế nên mọi người đều quay lưng đi.....Lúc ấy,Tulip mỉm cười nhỏ nhẹ nói

_Nhắm mắt lại đi anh....em muốn là người hôn anh cơ.....

_Hi....chiều ý công chúa đáng yêu của anh lần cuối vậy.....

Thế là Lu nhắm mắt lại chờ đợi nụ hôn của Tulip.....nhưng lâu thật lâu.....cậu không thấy gì cả.....thế là Lu mở mắt ra và thấy Tulip vẫn đứng đó nhìn cậu....Tulip mỉm cười rồi nháy mắt nói với Lu

Chúng ta over từ đây....cám ơn anh đã chiều ý em....em chúc anh hạnh phúc nhé.....mãi sống tốt.....hoàng tử khỉn của em...Tạm biệt Taylor....chúng ta sẽ mãi là bạn tốt.....Nói rồi,Tulip vẫy tay chào Lu rồi đi lên trước kéo tay Ren nói Chúng ta về thôi mọi người.....

_Ừm.....Ren gật đầu và theo sau là các chàng hoàng tử cùng Layon.....Lu đứng đó nắm chặt tay lại và buông một thật nhẹ nhàng

_Nếu có kiếp sau,anh hy vọng anh sẽ là người yêu của em,tulip à.....Anh sẽ mãi yêu em.....Và rồi Lu quay lưng bước đi trong màn đêm tối ấy.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65

áng hôm sau.....tại trường hoàng gia....mọi người đang bàn tán xôn xao,và điều đó khiến các hoàng tử công chúa chúng ta lấy làm lạ.....Nicky hỏi một người bạn cùng lớp mình

_Có chuyện gì mà trường bàn tán xôn xao vậy?

_Thưa hoàng tử,nghe nói,hoàng tử Lu sẽ ở đây mãi mãi và học tại trường này ạ.....

_ CÁi gì????????????????????Nicky,Ren,Pyo,Layon,Laura,Mery,Julia và Tulip hét lên một cách ngạc nhiên(tại vì quá shock mà....hehe)

_ Sao mà hét lên ngạc nhiên thế mọi người.....Lu ở đâu lên tiếng hỏi bất ngờ khiến cả bọn giật mình.....Tulip nheo mắt nhìn Lu hỏi

_ ỦA.....nhớ em hay sao mà chuyển đến trường này đây?

_ Xi.....anh nhớ Laura thôi.....

_ CÁI Gì.....????????????????????CẢ 5 người hét lên khi nghe vậy....(shock tập 2)....Laura nhắm mắt ngờ ngạc nhìn qua Lu chẳng hiểu gì hết.....thấy vậy,Lu liền nhanh chân bước tới vác vai Laura đi một cách nhanh chóng.....

_ Ông Lu đó bị gì vậy?.....Nicky hỏi

_ Em hỏi anh.....anh hỏi ông trời hả?.....Pyo nhắm mắt

_ Xi....ai hỏi anh đâu.....

_ Á.....cái thằng nhóc này.....giám đồn với ông anh này hả

_ Mọi người yên lặng coi....Julia thấy lạ quá.....Julia lên tiếng khiến Pyo và Nicky cùng mọi người sững sờ.....Ren thấy Julia mờ lờ,nên cũng bắt đầu nói

_ Đúng đó.....Ren cũng thấy lạ.....chả phải cậu ta thích Tulip lắm hay sao.....sao lại thay đổi sau khi thức dậy từ ngục diêm vương?

_ Mấy người có thôi đi không?.....Anh ấy yêu ai không liên quan gì đến Tulip này nữa.....Đừng có bàn tán Lu trước mặt Tulip nữa.....Tulip về phòng trước đây.....

Tulip dứt lời liền quay lưng đi.....Ren nói nhanh

_ REn đi theo Tulip.....mọi người ở lại nghĩ nguyên do nhé

Rồi cậu cũng theo bước Tulip chạy theo cô.....tại vườn hoa.....Tulip nhìn Ren hỏi

_ Anh theo em chi dzij?

_ Lo cho em thôi

_ Chài.....cái mặt khi khô của anh mà cũng biết lo cho người ta đấy.....chuyện lạ có thật....chắc chiều nay trời sập....haha.....Tulip phá lên cười khiến Ren cảm thấy đau lòng quá xá.....Cậu lồi Tulip và lòng và nói

_ Anh biết....anh biết tại anh sai khi nói về Lu trước mặt em....anh biết em đang buồn....em đừng có dấu cảm xúc của em với anh nữa được không?.....

_ ANh khìn hử.....ai mà buồn chứ.....bỏ em ra đi nào....

_ Không bỏ đấy.....bỏ để em chạy khỏi anh mà khóc hả?

_ Bỏ ra.....bỏ ra...Tulip dùng dằng trong vòng tay Ren.....và cô không hiểu,nước mắt của mình đã rơi tự lúc nào.....Tulip nói

_ Xin lỗi Ren....em không muốn làm anh buồn đâu....nhưng chuyện này đến với em quá nhanh khiến em không thể tiếp nhận được....em chẳng biết làm gì để nghĩ nó là sự thật nữa.....hix.....

_ Anh hiểu cảm giác của em mà.....Tulip nê.....chúng ta chuẩn học bữa nay nhé....

_ Được không?.....Em không muốn anh vì em mà mang tiếng xấu đâu.....

_ Em là vợ anh mà....anh không sợ đâu.....đi thôi.....

Ở bên kia,khi mà Lu vác vai Laura đi đến một nơi không bóng người,Lu bỏ Laura ra và nói

_ Cho anh xin lỗi em nhé Laura....

_ Sao anh lại làm như vậy?.....Anh còn yêuTulip màphải không?

_ Không có đâu.....Lu chối đẩy

_ Thế tại sao anh nói em là người yêu của anh?Tại sao anh lại làm đau lòng Tulip?

_ ANh.....ANH.....

_Anh có chuyện gì thì nói em biết....em sẽ giúp anh mà.....

Lu im lặng và đưa mắt nhìn về nơi xa xăm...Một lúc sau,cậu thờ dài nhìn Laura và nói trầm ảm,....chậm chậm

_Em nói đúng,Laura à...anh yêu Tulip nhiều lắm....nhưng vua Roenxi đã nói với anh,nếu anh tiếp tục ở gần Tulip thì Tulip sẽ chết.....anh không muốn vì anh mà Tulip mất mạng đâu.....

_Cái gì.....thật hả?.....Laura hét lên.....

_Ừm...vì thế anh mong em sẽ là người đóng vai người yêu anh mãi mãi....

_EM hiểu rồi.....

_Cảm ơn em....Lu buông nhẹ câu rồi quay lưng đi,để Laura đằng sau với những suy nghĩ dồn dập.....

Trở về Tulip với Ren,Ren đeo cô qua chiếc xe oto của mình.....Ren mỉm cười hỏi

_Em muốn đi đâu?

_Bất cứ đâu cũng được....tùy anh thôi.....

_Ra biển nhé.....

_CHi thế.....

_EM nói đi đâu cũng được mà.....

_ANh thích biển từ khi nào thế?.....Em không biết kìa

_Hehe....em thích gì mà anh chẳng thích.....

_Bộ em thích đi vệ sinh anh cũng thích luôn hả?.....

_Ac.....nhỏ này đúng là cứ mở miệng ra là wc ko à.....

_Ế.....kêu ai nhỏ hả thằng nhóc kia?

_Nhóc kêu Tulip là nhỏ đó.....

_Thế thì chết nhóc này.....Tulip nhướn người qua néo thật mạnh vào tay Ren khiến Ren hốt hoảng thét lên

_Á.....coi chừng...bộ em muốn chết hả.....

_Á.....em quên.....sorry....sorry my baby....

_Baby cái đầu em....ngồi yên coi....

_Tuân lệnh

_Ngoan.....

Ren mỉm cười khi thấy Tulip trở về lại chính mình....và bây giờ cậu đã thật sự cười....một nụ cười thật tươi.....Sau 15 phút chạy xe.....giờ cả hai người đã ở dưới bãi cát biển...Tulip nheo mắt nhìn ren cười và nói

_Đồ anh đuổi được em....

_Á à....dám đồ anh hả?

_Chứ sao.....Tulip mỉm cười thề lười rồi thả bàn chân nhẹ xuống bãi cát nóng và chạy....tức nhiên đuổi theo sau là Ren.....thời gian trôi wa cũng đã lâu,thế mà Ren vẫn chưa bắt được Tulip....cậu đỏ mặt tức tối hét theo

_Con khi con kia.....đứng lại coi....

_Lêu lêu.....hồi nãy ai ngạo mạn với em thế nhĩ....đuổi theo đi nhá nhóc khinh.....

_Mệt quá.....em để đó.....đừng để anh bắt được em....

_plè plè....Tulip lè lười và tiếp tục chạy.....ai ngờ,Ren hét lên

_ Tulip.....có con rắn dưới chân em kia.....

_Á.....đầu.....đầu.....Tulip mất bình tĩnh nhảy tại chỗ và nhân cơ hội đó,Ren nhanh tay ôm chầm lấy Tulip....khiến Tulip nhăn mặt la oi oi

_Anh chơi ăn gian quá.....em không chịu đâu....

_Kaka.....ai bảo em bị mắc lừa chi.....nhỏ khờ.....

_ Ghét anh ghê.....Hừ.....

_Em ghét anh nhưng mà anh yêu em....

_Sax.....Ren bị khủng ừi....

_Khùng từ nhỏ.....mới biết hừ.....

_EM biết lâu rồi đó chứ....chỉ tại không ngờ anh khủng dữ vậy.....

_Haiz////////////////.....tội nghiệp con nhỏ.....Ren làm cái bộ mặt thật đáng yêu khiến Tulip ôm bụng phá lên cười.....Nhưng nụ cười ấy mau tắt ngấm.....Lần này,Tulip nhìn Ren một cách chăm chú và nói với giọng buồn

_Ren nè.....em ngủ với Lu rồi.....anh vẫn còn thích em chứ.....?

Tự nhiên câu hỏi oái ăm ấy đột ngột vang lên làm Ren biến đổi sắc mặt....cậu không nói gì chỉ im lặng nhìn về phía xa xăm của bờ biển kia...Rồi cậu hít lấy một hơi,nhìn Tulip và nói

_Em à....chuyện đó anh không quan trọng đâu.....em là vợ anh mà.....anh không trách em đâu.....cho dù có thể nào đi chăng nữa,anh vẫn luôn yêu em mà thôi....

Ren.....em....em.....Tulip không thể nào nói nên lời....cô đã rơi lệ và cô nhảy chầm vào ôm Ren.....Tulip thổn thức..... Cảm ơn anh....cảm ơn đã tha lỗi cho em.....em thật có lỗi với anh quá....

_Vợ yêu của anh à.....đừng có nói vậy....em mãi là vợ khờ của anh thôi....

_Hix....hix...._Vợ yêu của anh đừng khóc.....em khóc làm anh mất cười quá.....Ren béo má Tulip nói khiến Tulip nước mắt nước mũi chảy ra mà nhăn mặt

_Anh kì quá.....người ta khóc mà anh cười.....anh bị điên rồi hử?

_Haiz////////////////.....điên vì con nhỏ nào cũng không biết nữa.....

_Her her.....bắt đầu nhảm đi.....em ỳnh anh một cái chết giờ.....Tulip mỉm cười lau nước mắt nói khiến Ren tự dưng vui vui.....cậu tiếp tục chọc Tulip

_Con gái gì mà dữ như bà chằn.....

_Xi.....em mà dữ.....em hiền thấy mò.....Tulip lè lười bêu môi khiến Ren ho suốt buổi.....Cậu nói

_EM đừng làm anh ho.....em hiền.....hiền đến nỗi anh thấy anh sợ luôn á.....

_Thằng nhóc kia.....chọc người ta phải không hử?

_Ai mà chọc.....Ren vừa dứt câu liền huyết sáo khiến Tulip đỏ mặt gay gắt.Cô nhìn Ren nheo mắt....

_Hôm nay tạm tha cho anh đấy.....hmmmm.....chờ em đi ăn đi.....em đói bụng ừi.....

_Ac.....thì ra là đói bụng nên mới tha cho anh.....đúng là tâm hồn ăn uống....

_Anh nói ai ề.....>"<.....

_NÓi người mẫu " eo chân hy ấy mà"

_Eo Chân Hy cái đầu anh.....

_Ủa....còn nhớ eo chân hy là gì hử pé yêu....

_Dẹp anh đi.....không chọc người ta nữa ghen....

_Ok.....anh không chọc nữa.....lên xe đi.....anh chờ em đi ăn.....

_Hi.....đúng là Ren vẫn yêu em nhất mà.....

Tulip phán lên một câu khiến ren đỏ mặt.....cậu quay vội vào xe để Tulip không nhìn thấy.....Tulip thấy vậy lấy làm lạ liền hỏi

_ỦA.....anh làm gì mà vào xe nhanh ế.....

_Thì em nói muốn đi ăn.....(Nói dối quá).....lên xe yk em

_Ừ.....

Tulip bước vào xe rồi để Ren phi nước đại đến một nơi nào đó.....

Cắt ngang cặp đôi đáng yêu này để trở lại với Laura.....Khi Lu vừa đi mất dạng,Laura hót ha hót hải chạy về tìm các vị hoàng tử và công chúa.....và cô mừng rỡ khi thấy họ vẫn ở canteen của trường.....Nicky thấy Laura liền hỏi

_Laura chạy đi đâu mà vội vã thế

_Laura có tin quan trọng muốn nói cho mấy người đây.....

_Tin gì?.....Cả đám ủa vào hỏi

_Tin về chuyện của Lu và Tulip.....

_Nói nhanh Laura.....Pyo giục.....

_Lu bảo với em là vua Roenxi nói với cậu ấy phải rời xa Tulip.....nếu không Tulip sẽ phải chết dần đó.....

_Sao cơ.....Mọi người hét vội lên.....

_Em không biết chuyện gì đang xảy ra nữa.....

Pyo im lặng nhìn qua Julia và thấy cô bé đang nhíu mày suy nghĩ.....bên kia,Layon nắm chặt tay Nicky lo sợ.....Bỗng,Pyo lên tiếng

_Anh với Julia có chuyện.....anh về trước.....mọi người ở chơi nhé.....

Dứt lời,Pyo nắm tay Julia quay đi.....Tại trên xe,Julia nhìn Pyo ngơ ngác hỏi

_ANh.....chúng ta đi đâu vậy?

_Về nhà anh.....

_Làm chi vậy?

_Gặp phụ hoàng chứ làm gì.....

_Chả lẽ anh muốn hỏi vua Roenxi về chuyện đó ư?

_Em nói đúng.....ta không thể để Tulip phải chết.....cả Layon nữa.....

_Em cũng vậy.....Julia chậm rãi nói mà mắt đưa vào khoảng không nào đó...

Rồi hai người im lặng suốt cả đường về.....cho đến khi chiếc xe dừng hẳn tại lâu đài.....Pyo nói

_Chúng ta phải nhanh lên.....không khéo Ren về giữa chừng bắt gặp cuộc đối thoại của tụi mình với phụ hoàng thì không hay....

_Em biết rồi.....

Và thế là cả hai túc tốc chạy vào gặp vua Roenxi.....tại văn phòng của vua Roenxi

_Phụ hoàng.....tụi con có chuyện muốn nói

_Chuyện về Tulip và Layon phải không?

_Sao.....sao.....phụ hoàng biết?

_Ta mà.....ta nghĩ đây là lúc nên nói cho con biết rồi.....

_Xin phụ hoàng cứ nói.....

_Như các con biết,Tulip và Layon xuất hiện vào đời sống các con một cách bất ngờ....và cũng gây ra nhiều chuyện bất ngờ không thể nói trước.....ta phải nói Tulip là một cô bé rất đặc biệt.....Chưa có bao giờ người con dâu nào của Ren mà ta lại hài lòng đến thế.....Đúng không Tulip thật.....con của nữ hoàng LinhLinh.....?

Bất ngờ,vua Roenxi quay qua nhìn Julia hỏi khiến Julia và Pyo giật mình nhìn trừng trừng vào mắt Roenxi....Julia im lặng giờ mới run run lên tiếng

_Sao.....sao.....vua.....vua.....lại....lại biết con là con của mẫu hậu LinhLinh.....

_COn biết thế là được rồi.....ta sẽ nói tiếp....Tulip thật bất ngờ khi là một cô gái giống y hệt con Julia à....và cũng là người mà Lu muốn gặp.....rồi không ngờ cô bị chỉ định là vợ thứ 1000 của Ren.....nhờ ra nếu là vợ 1000,Tulip sẽ phải chết lâu rồi nhưng không ngờ cả đám hoàng tử và công chúa các con lại muốn cứu cô bé đến nỗi lời thề nó kéo dài.....

_Thế còn Layon thì sao?.....Nếu Tulip là người chỉ định là người 1000 thì tại sao Layon cũng bị vạ lây?.....Pyo hỏi vợ

_Câu hỏi hay.....cái đó ta còn không biết.....có lẽ do Tulip và Layon có cùng máu....hoặc hai cô bé đó do trời sinh ra đã định sẵn là một nên....

_COn hiểu rồi.....thế làm sao để cứu Tulip và Layon hả phụ hoàng....

_Các con còn nhớ khi màTulip và Ren cưới nhau,Ren đã tặng cho Tulip một chiếc vòng tay.....nếu Ren cầm chiếc vòng tay đó và đọc lời giải nguyên,thì Tulip sẽ được trở về lại thế giới hiện nay của cô bé.....chỉ có điều nếu mà Tulip về lại thế giới của cô bé.....thì cô bé sẽ quên tất cả mọi chuyện ở đây.....và đất nước chúng ta sẽ rơi vào nguy hiểm

_Ý phụ hoàng là sao?.....COn không hiểu.....sao Tulip trở về lại nguy hiểm....

_Vì nếu người vợ thứ 1000 của Ren mà chết thì Ren sẽ có thêm sức mạnh.....và sẽ sống mãi như phụ hoàng của anh vậy đó.....Julia vội lên tiếng khiến Pyo càng ngạc nhiên hơn.....nhưng,vua Roenxi lại gật đầu đồng ý

_Julia nói đúng.....

_Thế còn Layon?.....Làm sao cứu cô ấy đây?

_Nicky cũng có một chiếc vòng của người vợ thứ 1000.....nếu Nicky cứ làm như Ren,thì Layon sẽ giống Tulip vậy.....

_Như thế thì Ren và Nicky sẽ đau khổ lắm....

_Ta biết.....nhưng nếu muốn cứu 2 cô bé đó chỉ còn có cách ấy thôi....Ta nói hết rồi.....hai con có thể lui ra.....

_Con cảm ơn phụ hoàng.....chúng con ra ạ....

Cả ba người đều chú tâm nói nên không biết tự khi nà Ren đã về thâu nhà và nghe được cả toàn bộ câu chuyện....khi thấy Pyo rút ra....Ren vội vàng chạy đi.....Julia giật mình nói

_Hình như em mới thấy bóng Ren

_Hả?.....Không lẽ em ấy nghe được rồi.....mau chạy đuổi theo thôi....

_Vâng ạ.....

Liệu chuyện gì xảy ra?.....

_Ren.....ren....đứng lại coi.....em không hiểu rồi.....

_Mấy người chơi trò gì thế....chọc tui kiểu vậy à.....Ren tức tối nói....chắc bởi lẽ cậu thật sự shock khi nghe chuyện đó.....

_Ren....đứng lại.....em nghe anh giải thích.....

_Bye bye.....tui không muốn ở căn nhà ghê tởm này nữa.....

Dứt lời,Ren nhảy lên xe và phóng đi....Nicky ở bên ngoài nhìn thấy cảnh tượng đó liền hỏi với Pyo

_Anh Ren làm sao vậy?.....

_Nicky,mau báo cho các công chúa biết....kêu các công chúa đi tìm Ren nhanh lên

_ Vâng ạ.....Nicky gạt đầu rồi lôi chiếc điện thoại của mình ra bấm đến số các vị công chúa....tất nhiên,người đầu tiên là Tulip rồi.....

_ Alo.....Tulip nghe.....có chuyện gì không Nicky?

_ Tulip ơi....Ren cãi nhau gì với anh Pyo á.....anh Ren chạy đi đâu rồi không biết nữa....Tulip tìm Ren dùm với....

_ Trời....mới nãy còn vui với Tulip à....cha Ren này lại dờ chừng nữa rồi

_ Đi tìm dùm Nicky với.....Nicky phải gọi lại cho mấy người kia nữa.....

_ Ok....Pp Nicky.....lát gặp.....

Nicky vừa dập máy,cậu đã quay sang Pyo và Julia nheo mắt hỏi

_ Có chuyện gì phải không?.....Hèn gì em thấy anh với Julia về sớm....nói cho em biết đang có chuyện gì xảy ra đi Pyo.....

_ Đây không phải lúc....ta cần nói khi mà ba anh em ta có đủ mặt cơ....ta cần phải đi tìm Ren....

_ Em biết rồi.....nếu ai tìm được thì phone nhanh nghen

_ Ok....đi thôi.....

Ở tại nhà Tulip,cô loay hoay gọi tới số của Ren.....và đầu dây kia cô nhận được là....."Người nhận không bắt máy....xin để lại tin nhắn".....Tulip bực bội hét vào phone

_ Ren khi kia.....sao không bắt máy em.....muốn ăn dếp hử?.....Em mà gặp anh là anh chết em.....

Tulip nói xong liền dập máy và gọi đến Layon....

_ HEy....mày đến nhà tao nhanh....có chuyện gấp lắm.....

_ Ủ.....đợi tao tí.....

Nói rồi,Layon dập máy....chưa đầy 5 phút sau,cô đã ở tại nhà Tulip....Tulip chạy ra và nói

_ Sao nhanh thế mày....

_ Thì tao đang trên đường tới nhà mày....ai ngờ mày gọi....

_ Đi thôi....

_ Đi đâu...?

_ AI biết.....Tulip buông thông xuống một câu khiến Layon ngã ngửa....CÔ nhẩn mặt

_ Mày khìn hả.....

_ Tại tao không biết Ren đi đâu....

_ Mày không biết chả nhẽ tao biết hả?.....Con này vô duyên thúì.....

_ Thúì cái đầu mày á.....tao mới tắm xong đó....

"Búp bê bằng bông biết bay bay bay,búp bê biêt bò biết bắt biết bơi...."Tiếng chuông điện thoại Tulip vang lên,Tulip im lặng nhanh tay bắt máy....Đầu dây kia,gọng ren trầm ấm vang lên

_ Xin lỗi Vợ nha....lúc nãy anh bận làm đồ nên không nghe máy em được.....

_ ANh đang ở đâu vậy?.....

_ Ở...quá bar Min đó.....

_ Đợi em.....em tới đó.....

Tulip nói rồi dập máy nhìn sang Layon và bảo

_ Tới quán bar in mày....

_Lên xe đi

Tulip lên xe và cầm điện thoại gọi tới Nicky báo cho Nicky biết.....20 phút sau,Tulip và Layon cùng chạy vào quán bar và đưa mắt đảo dặt tìm Ren.....Và ở xa xa đằng kia,Ren đang cầm ly rượu uống không ngừng nghỉ....Tulip lo lắng chạy đến hỏi

_Anh sao vậy?....Có chuyện gì thế....uống rượu nhiều không tốt đâu....

_EM tới rồi à.....chào Layon nhé....

_Anh đừng uống nữa Ren.....Layon nói.....

_Anh ren...anh ren.....Nicky chạy vào,theo sau là Pyo và Julia.....

Ren thấy vậy liền bực bội nói

_Mấy người đến đây làm gì....tui không muốn gặp mấy người.....

_Ren....em bình tĩnh....về nhà đi....anh có chuyện muốn nói....Pyo vẫn dịu dàng nói với Ren....nhưng dường như ren không muốn,cậu hét lên

_Tui không muốn về nhà....Leave me alone.....

"BÓP".....thế là một cái tát được giáng xuống ngay mặt Ren....và mọi người hết hoảng khi thấy người làm điều đó là Tulip.....Tulip rung rung nước mắt nói

_Ren khin kia,anh làm trò gì vậy....chọc em tức hả.....nói chuyện với anh trai mình như vậy à.....anh có còn là anh không....hix.....

Ren nhìn Tulip và ôm cô và lòng....Ren lảm bảm....

_ANh xin lỗi....anh sẽ không thế nữa.....xin lỗi em mà....xin lỗi cả anh....Pyo à....

_Không có chuyện gì đâu ren....chúng ta về thôi....Nói rồi Pyo quay qua Tulip và Layon nói _Tụi anh về trước....nhờ hai em đưa Julia về.....

_Dạ....

Thế là 3 chàng hoàng tử quay lưng đi....để lại 3 nàng công chúa ở đằng sau....Layon nhìn Julia và hỏi

_Nè....tại sao cô nhường Ren cho Tulip vậy?

_Tại tui thích Pyo mà.....hồi bữa chọc hai cô thôi.....hi....làm bạn nhé.....

_Ừm....tụi này đưa Julia về.....Tulip mỉm cười nói mà không hề biết sẽ có chuyện sắp xảy ra với mình.....

Quay trở về 3 chàng hoàng tử, ngay tại phòng Ren,Pyo bắt đầu nói.....

_Ta xin lỗi vì những chuyện đã xảy ra,nhưng nếu 2 em muốn 2 cô bé không phải chết thì chỉ còn cách đó thôi....

_Em biết rồi....ren hạ giọng xuống.....Bên kia,Nicky nheo mắt ngơ ngác

_Mọi người nói chuyện gì vậy?....em không hiểu gì cả

Thế là Pyo thuật lại cả câu chuyện đã xảy ra cho Nicky nghe....và đúng như dự đoán của Pyo và Ren,Nicky há hốc mồm,lúc này cậu buồn thật buồn.....Nicky cuối mặt xuống hỏi

_Thế có nghĩa là em với Layon sẽ không.....

_Ừm...Pyo gật đầu....

Thế là cả 3 anh em rơi vào tình trạng im lặng....Và rồi một thời gian lâu thật lâu,Ren mới nhìn Pyo nói

_Thà tụi em không yêu nhau,còn hơn để Tulip chết....em đồng ý....

_EM cũng vậy....Nicky gật đầu....

_CÁc em đúng là những hoàng tử tốt nhất của ta.....Pyo mỉm cười buồn nói....và rồi cả ba chàng hoàng tử lại một lần nữa quyết định đến gặp vua Roenxi....Ở đó,vua Roenxi quay ra và nói

_Có lẽ các con đã quyết định hết rồi phải không?

_ Vâng ạ.....thưa phụ hoàng....hãy cho con biết phép giải lời nguyền đó....

_ Ừm....các con hãy mang những chiếc vòng đeo vào tay của Tulip và Layon....rồi các con ôm hai cô bé vào lòng và nói "Cái gì không phải của nơi này thì hãy cho nó trở về"....Đến lúc đó,tự dung thân thể của Tulip và Layon sẽ được bay lên trời và tan vào hư không.....

_ Thế là các cô ấy sẽ sống tốt phải không ạ.....sẽ không bao giờ trở về đây nữa phải không?.....Ren hỏi

_ Đường như là thế....nhưng nếu như một ngày nào đó 2 người ấy mà nhớ lại các con và nơi này,thì chiếc vòng sẽ bị đứt đôi....và nếu như 2 người đó tìm ra bí mật của chiếc vòng thì 2 người ấy sẽ rơi vào thế giới này và có thể phải chết trong vòng một tháng....

_ Chẳng có cách nào khác hay sao?....Nicky hỏi

_ Chỉ có cách đó thôi....nếu như các con không đồng ý thì ta không biết làm sao....nhưng ta tin chẳng ai có thể làm đứt nổi chiếc vòng đó đâu....

_ COn biết rồi....xin phụ hoàng hãy chấp nhận cho con đi một chuyến du lịch dài 2 tuần.....chuyến du lịch cuối cùng với 2 người đó.....Ren và Nicky cầu xin...

_ Được mà....chỉ 2 tuần thôi....các con nên nhớ càng ở lâu thì 2 cô bé càng mất sức lực đó....

_ DẠ....cám ơn phụ hoàng....

Thế là cả 3 chàng hoàng tử quay ra mà lòng trở nên trĩu nặng vô cùng....

CHuyện gì xảy ra...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66

Ngày hôm sau,cả 3 vị công chúa được triệu tập lại lâu đài của vua Roenxi....Khi 3 người ló mặt vào,vua roenxi đã lên tiếng

_ Tulip,Layon và Julia đến đây....

_ Có con thưa vua cha.....ý nhầm thưa vua Roenxi.....Tulip sửa vội lời nói của mình khiến vua roenxi phá lên cười....ông nói

_ Gọi như vậy cũng được....không sao mà con....dù sao con cũng là con dâu của ta....

_ Ai nói...Ren khinh ly dị con rồi mà....

_ Ế....đâu ra....Ren lên tiếng bảo chữa....

_ trên trời rơi xuống đó....plè plè.....Tulip lè lưỡi nói khiến Ren thấy què...cậu vội bảo

_ Em đứng lại đó....anh mà bắt được em là em chết....

_ Á.....cứu con vua cha....cứu con.....

_ Ren....thôi chộc Tulip nữa....ta đang có chuyện gấp mà....

_ Sorry....sorry nhiều nha.....Tulip chấp tay xin lỗi làm vua Roenxi phá lên cười....

_ Con khỏi hài thật đấy.....

_ Quá khen rồi...vua cha ạ....

_ Hi.....Layon....con đến đây....

_ Dạ....thưa hoàng thượng....

_ COn có đồng ý lấy Nicky làm phu quân không...

_Ế....hoàng thượng hỏi gì kì dị?...Layon nhăn mặt trả lời

_Ừa....chứ ta tưởng con thích thằng Nicky....nếu không thích vậy thôi....quên câu nói hồi nãy của ta đi...vua Roenxi nói câu đó khiến Layon lúng túng nói vội...

_Từ từ....con đã trả lời đâu....hoàng thượng kì cục quá à.....>"<...(Ngạo mạn quá....dám kêu hoàng thượng kì cục luôn.....)

_Ta mới tám mà....kì đâu ra....Lối trả lời của vua Roenxi lại một lần nữa khiến Layon méo mặt....cô đưa mắt cầu cứu Nicky....thế là Nicky lên tiếng

_Phụ hoàng....đừng chọc cô bé nữa....

_hì....không chọc nữa.....vậy giờ ý con sao?

_Con đồng ý ạ....

_Tốt lắm....thế còn con thì sao hả Julia?....vua Roenxi đưa mắt nhìn Julia thăm dò ý kiến.....Julia đỏ mặt trả lời

_Con không phản đối.....

_Vậy ta quyết định chiều nay,3 cặp các con sẽ có một lễ cưới thật to....

_HAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....cái gì.....CẢ 6 người hét lên một cách bất ngờ và ngạc nhiên trước cái quyết định gấp gáp của vua Roenxi....Đường như đoán trước cái phản ứng này,vua Roenxi vẫn ôn tồn nói

_Nếu các con không đồng ý thì thôi.....ta đi trước nhé.....

_Tụi con đồng ý mà.....Cả 6 người lại một lần nữa đồng thanh khiến vua Roenxi phá lên cười

_HAHAHA.....tốt.....hẹn gặp các con vào chiều nay.....Dứt lời,vua Roenxi bước đi hẳn....Tulip lo lắng nhìn sang Ren

_Làm sao giờ.....chết chết.....làm sao giờ.....sao mua kịp áo cưới đây.....

_Em không mặc áo cưới vẫn đẹp mà.....

_Đẹp anh đi.....nịnh nọt mãi....

_Thôi....chúng ta tranh thủ ra cửa hàng áo cưới mua liền 3 bộ đi....

_6 bộ chứ.....Julia đính chính....

_3 bộ cho 3 em thôi chứ tụi anh có rồi mà.....Pyo mỉm cười nói...

_ừ nhì....em quên.....Julia gật đầu một cách chậm chậm...

_Thế thì đi luôn đi.....Nicky lên tiếngthế là cả bọn gật đầu đồng ý....

Tại cửa hàng,người bán tiến ra và hỏi

_CÁC hoàng tử và công chúa muốn xem gì ạ?

_Tụi ta muốn tìm 3 bộ đầm cưới đẹp nhất.....

_Theo thần....

Thế là người bán hàng quay lưng đi....và dẫn các vị hoàng tử và công chúa vào một gian hàng rộng lớn đủ loại áo cưới đẹp....Tulip xuýt xoa

_Úi trời.....sao đẹp dữ thế này....

_Em chọn một cái đi Tulip.....

Tulip không chọn mà đứng suy nghĩ gì đó một hồi lâu....rồi cô nhìn sang Ren bảo

_Em không chọn đâu....

Cái quyết định của Tulip khiến Ren sững sốt,cậu hỏi nhanh

_SAO vậy?

_Em muốn mặc lại bộ đầm cưới mà em đã mặc trong ngày ấy đó....

_Ồ....ra vậy....làm anh hết hồn....Ren thở phào nhẹ nhõm

_Hết hồn chưa....để em bắt hồn anh lại....

_Cái con nhỏ này....lục nào cũng chọc người ta là sao nhỉ?....

_Con nhỏ nào....đánh chết nó đi....Tulip vội bảo khiến Ren nhăn cả mặt...

_Đẹp....đẹp....đánh nó được là anh đánh rồi a.....

_Hmm....anh đúng là vũ phu....

_Vũ phu cái đầu em....không cãi nhau nữa....cái áo cưới đó anh vẫn treo trong phòng anh đó....

_Chi vậy?

_Để thờ chứ làm gì....

_Người ta đã chết đâu....

_Xì....hok đôi co với em nữa....đi xem mấy người kia ra sao đi....

_Ừm....

Bên kia,Nicky đang nhìn Layon và hỏi

_ỦA....em thích màu gì?

_Em thích nhiều màu lắm....

_Hay là lấy cái áo màu kem....

_Cũng được đó.....

_Lấy cho ta cái áo kem đằng kia kia....

Nicky chỉ vào cái áo kem nổi nhất và đặc tiền nhất.....Layon thấy vậy liền nhăn mặt

_Gì mà đặc thế.....thôi cái khác đi

_Anh trả mà.....không sao đâu....

_Ai không biết anh trả chứ...bộ anh không trả bắt em trả hả.....

_Người ta nói vậy thôi mà....thế cũng bắt bẻ....

_Giờ thôi....

_Thế giờ có lấy hay không nè....

_Tùy ý anh thôi....chứ em mặc gì cũng đẹp hết á....

_Nữa....Tự sướng nữa....

_Sướng cái đầu anh....

_Đầu anh thì sao chứ.....

_Đầu anh đây chỉ.....hahahaaaaaaaaaaaa....Layon phá lên cười khiến Nicky đỏ mặt...Cậu nghĩ thầm'Nhỏ này ăn nói vô duyên ế thế mà mình vẫn thích là sao nhỉ.....haiz////////////////.....chắc mình bị điên ùi...."

_Nghĩ gì thế....Layon đưa tay trước mặt Nicky.....

_nghĩ gì đâu....em lấy cái áo này đi....

_Ừm...

Bên kia nữa là cặp Pyo....Julia vừa lựa vừa hỏi diễn biến câu chuyện đã xảy ra.....Pyo mỉm cười nhìn Julia nói

_ Cuối cùng mình cũng được cưới nhau....

_Hi....anh thấy bộ này được không?

_Em mặc bộ đó không đẹp đâu....lấ bộ hồng này nè....

_Úi...đâu ra dễ thương thế.....

_Trong cửa hàng chứ đâu....

_Hi....

_Xong chưa mấy người....lựa gì lâu quá vậy.....tụi mình còn phải về để có thời gian trang điểm cho các cô ấy nữa....

-RA ngay.....

Thế là cả 4 người kia bước ra....Layon nhìn Tulip với không chiếc áo nào trong tay khiến cô ngạc nhiên hỏi

_ỦA.....áo cưới mà đâu.....?

_Tao không lấy Ren đâu....Tulip mặt buồn buồn nói....

_SAo vậy?.....Julia hỏi tiếp....

_Tại Ren ăn hiếp tao.....

_Sao lại ăn hiếp Tulip vậy Ren.....?Pyo hỏi

_Tại nhò đó ăn hiếp em....

_Hehehe.....mọi người bị mắc lừa nhé.....Tulip và Ren phá lên cười khiến cả 4 người kia ngã ngửa cả ra.....

_Tĩnh tiền đi...Pyo nói

_.....chùng đó tiền ạ....

_ĐÂY.....về thôi mấy người.....Pyo lên tiếng và bước ra xe....

Thời gian trôi nhanh thật nhanh, chiều hôm nay, tại sảnh đường rộng lớn.....hàng trăm ngàn người lũ nhố bắt tay nhau....ren nhìn Pyo nói

_Ủa...phụ hoàng sắp đặt trước hay sao mà đông người quá vậy?

_Chắc thế....

_E hèm.....im lặng im lặng...vua roenxi bước ra và đằng hắng...thế là cả hội trường bỗng dưng im bật....Vua Roenxi hít một hơi nữa và bắt đầu nói_Ta rất cá on các vị khách quý đã đến tham dự lễ cưới của 3 chàng hoàng tử nhà ta....và giờ là các nàng công chúa tiến ra....

Dứt lời,tiếng nhạc nổi lên...đằng kia Layon,Julia và Tulip tiến ra khiến cả hội trường xì xầm bởi sắc đẹp của cả 3 người.....ở bên ấy,3 chàng hoàng tử cũng tiến ra nắm lấy tay các công chúa....Ông sư hoàng mỉm cười và bắt đầu làm lễ.....Cặp Pyo tiến lên đầu tiên.....

_Julia....con có đồng ý lấy Pyo là phu quân không?

_COn đồng ý.....

_Vậy ta bang cho con cả cuộc đời hạnh phúc sống mãi bên nhau..

_Con cảm ơn...

Pyo cũng Julia nhích qua một bên để nhường cho cặp thứ hai là Layon và Nicky

_Layon...còn con thì sao?....Có đồng ý lấy Nicky làm phu quân không?

_Tất nhiên rồi ạ.....

_Các con sẽ trọn đời bên nhau....

Và cặp cuối cùng tiến lên....Tulip nheo mắt nhìn ông sư hoàng và bảo

_ỦA.....ông là người bữa trước đây mà....

_Còn nhớ ta hả công chúa?

_Hi....sao quên được cái đầu trọc lóc của ông....Tulip mỉm cười chỉ tay lên đầu ông sư hoàng khiến ông và Ren nhẩn mặt.....Ren quay qua nói

_Trời ơi....tụi mình đang ở trong lễ cưới đó....

_Ý....quên.....

_Đúng là óc heo mà.....

_Heo cái đầu khi anh á.....

_Thôi được rồi....im lặng nào....mọi người đang nhìn chúng ta đó.....

_Ủm...

_Tulip....con có đồng ý lấy Ren làm phu quân không?

_Con không đồng ý.... Và cái câu trả lời ấy vang lên khiến mọi người trong sảnh đường, cùng Ren và vua Roenxi há hốc miệng....Tulip thờ ra rồi nói tiếp.... Ý quên... nói chưa xong....con không đồng ý vì Ren và con đã là vợ chồng từ lâu rồi mà....Tulip quay qua nhìn Ren nói....Ren à.....em yêu anh nhiều lắm....Thế là cả sảnh đường đứng dậy vỗ tay rần rần....những tiếng pháo bắt đầu nổi lên....2 cặp còn lại tiến ra để nhận thánh chỉ từ vua cha mình....

_TA tuyên bố từ nay các con chính thức là vợ chồng với nhau....còn nữa....các con được quyền hưởng 2 tuần trăng mật.....và đi ă cứ nơi đâu các con muốn....mọi chi phí ta sẽ trả.....hãy nhớ là chỉ có hai tuần thôi....

Câu nhắc nhở ấy khiến cả 3 chàng hoàng tử đang cười bỗng vụt tắt....bên kia Layon và Tulip thấy bắn khoăn vì lời dặn kì cục đó của vua Roenxi

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67

Đêm động phòng.....tại phòng của Pyo....

_Ồ.....chúng ta làm gì nữa đây.....?Julia ngơ ngác hỏi khiến Pyo phì cười.....Pyo nói

_Em không biết chả lẽ anh biết hả?

_EM.....em.....Julia cúi xuống đỏ mặt....Pyo mỉm cười tiến tới ôm Julia vào lòng....cậu nói

_Từ khi anh và em quen nhau....chúng ta chưa bao giờ kiss nhau phải không?

_HỒi gì ngộ ế....

_Nhưng mà đúng rồi chứ gì....

_Ủm....Pyo à.....em yêu anh nhiều lắm ớ.....

_Anh cũng vậy mà Julia....

Và thế là hai người kiss nhau....cái nữa cái nữa....cuối cùng....tắt đèn.....(Có chuyện gì xảy ra thì Kid hem biết....đọc giả đọc tự đoán....Kid chịu mấy vụ này á.....>"<)

Bên phòng kia của Nicky.....Cậu nhìn Layon mà suy nghĩ

_Không được.....không thể được.....không hề động phòng với cô ấy được....tụi mình chỉ có còn là vợ chồng 2 tuần thôi...

_ HEy....làm gì nhìn em dữ vậy?

_ À....không có gì.....

_ Tới đây đi.....Layon đập đập cái giường và tất nhiên Nicky phải nghe theo rồi....tại cậu yêu vợ mình mà....

_ Nicky à.....anh yêu em thật ư?.....Layon đột ngột hỏi

_ Tất nhiên rồi....sao em hỏi lạ vậy?

_ Không có gì....tại em thế mà anh cũng yêu....anh đúng là thằng khùng.....

_ Khùng thế mới yêu nhỏ điên như em đấy.....hahahaa.a.....

_ EM điên hồi nào.....đá một cái chết giờ.....

_ Á.....đừng đá anh....đá anh em đau chân em á.....

_ Ac.....sao đau được....

_ Tại người anh là sắt thép mà.....

_ Em không tin đâu.....người gì mà bất sắt thép.....xạo vừa á....

_ Thì anh đang xạo mà.....hì.....Nicky mỉm cười xoa đầu Layon và kiss cô bé.....Một cái kiss thật dài và thật lâu.....thế rồi....Nicky đứng dậy nói

_ Em ngủ trước đi....anh có chuyện muốn nói với phụ hoàng một tẹo....lát anh vào lại.....

_ Ể.....Nicky.....đứng lại coi.....hôm nay chúng ta động phòng mà.....đề khi khác nói với vua cha cũng được mà.....

Thế nhưng Nicky không nghe,cậu đã bỏ đi thẳng.....Bên phòng của Ren,Tulip nhìn Ren bảo

_ CHÚng ta lấy nhau lần thứ 2 rồi anh nhì

_ Ủa.....nhưng lần này lấy là vì yêu nhau....

_ Ai yêu anh hử.....

_ Chứ không biết ở sảnh đường ai hét lên rằng yêu anh nhì.....

_ Á à.....anh dám chọc em hử.....

_ Đúng không....có gì anh nói đó à.....

_ Hử.....ghét anh luôn.....

_ Anh yêu em luôn.....

_ Không cho yêu đấy....

_ Anh vẫn cứ yêu....làm gì nhau.....plè plè....

_ Thì yêu nè.....Thế là Tulip ôm chầm lấy Ren và kiss Ren khiến Ren ngỡ ngàng....nhưng trong một phút sau, Ren đã ôm lấy Tulip và kis lại Tulip....Khi kiss,cậu thầm nghĩ"Anh quá yêu em....2 tuần nữa,em sẽ về với thế giới của em....anh phải làm sao đây hả Tulip?.....".....Nhưng bất chợt,Tulip bỏ Ren ra và nói bằng một giọng buồn buồn

_ Ren à....em xin lỗi vì không thể để dành cái đó cho anh được.....Trong một lúc ngỡ ngàng,ren không biết cái Tulip muốn nói là cái gì....rồi chợt cậu à lên một tiếng và ôm Tulip vào lòng nói

_ Anh đã nói rồi....không sao đâu....dù sao anh vẫn yêu em mà....

_ Nhưng em.....chưa nói hết câu....tiếng chuông điện thoại của Ren đã vang lên...Cậu buông Tulip ra và nói....

-Đợi anh tí....Lu gọi.....Nói rồi Ren bước ra ngoài phòng và bắt máy và nói

_ Alo....gì thế Lu?

_ Hôm nay là lễ cưới của Ren với Tulip phải không?

_Ừm....sao Lu không tới chúc mừng....

_Không muốn làm Tulip khó xử.....mà ren này

_Gì hả?

_Có phải Tulip xin lỗi Ren về vụ động phòng không?

_Ừa....sao Lu biết hay vậy?

_Tại Lu quá hiểu Tulip mà.....Ren đừng lo....Tulip với Lu chưa có gì đâu

_Ý Lu là sao....không hiểu.....

_Hôm đó là lu cho Tulip uống thuốc ngủ....Lu chưa ngủ với Tulip đâu.....

_VẬy à....nhưng Ren không quan tâm chuyện đó đâu....cho dù có hay không thì Ren vẫn yêu Tulip mà

_Ừm....Ren là một chàng hoàng tử tốt....chúc Ren hạnh phúc với Tulip.....hãy thay Lu chăm sóc Tulip....

_Giọng nói này hình như Lu còn yêu Tulip phải không?

_Không có....thôi....bye ghen....Lu gọi tới chúc mừng thôi.....

_Ừ.....cám ơn....bye Lu....giữ sức khỏe.....

Ren trở vào phòng và thấy Tulip ngồi đó....Tulip vội hỏi

_Lu nói gì với anh thế?

_Không có gì....cậu ta chúc mừng tụi mình thôi....

_VẬy à

_Bộ em muốn Lu nói gì nữa hả.....

_Đâu có đâu.....

_Hi.....vợ à.....

_Dạ....

_Anh yêu vợ lắm...

_Biết rồi....nói mãi....

_Bộ không cho nói à.....

_Không cho đó....

_Không cho vẫn nói....yêu vợ yêu vợ yêu vợ.....

_Được rồi mà...vợ cũng yêu chồng....

_Hi.....

Và thế là lại một lần nữa Ren kiss Tulip.....cứ thế cứ thế cho đến khi hai người ngủ đi....chẳng có chuyện gì xảy ra....bởi lẽ Ren cũng như Nicky,nghĩ đến hạnh phúc sau này của Tulip

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Chắp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68

Sáng hôm sau,tại phòng của Pyo

_Anh dậy rồi hả Pyo?.....Julia mắt nhắm mắt mở hỏi

_Ừ....em quên là hôm nay chính là ngày mà chúng ta đi hưởng tuần trang mật hả?

_Ý.....chết....quên khuấy đi mất....Julia hét lên rồi phóng vội xuống giường

Bên kia,phòng của Nicky,

_Em yêu....dậy đi thôi....

_Đi đâu....ai là anh yêu của anh?.....ai thế.....Layon mấp máy môi hỏi mơ màng....

_Ac....nhỏ này....ngủ gì như chết thế nhỉ.....,chả nhận ra mình luôn.....

Nicky làm bầm rồi vuốt tóc suy nghĩ cách chọc Layon....thế là nhanh như chớp,cậu nhướn người nhẹ lên rồi kề miệng lên tai Layon rồi thổi nhẹ nhẹ....và thế là "Bốp"....một cái tát ngay mặt của Nicky khiến Nicky la hét oi ói.....

_Ui trời ơi....đau quá.....

_Her....her.....đứa nào phá giấc ngủ của tui thế nhỉ?

_Chồng em chứ ai....

_CHồng nào?.....chồng.....áaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa.....Layon giật mình hét lên....ngồi dậy ôm gối đưa mắt nhìn Nicky có lỗi

_Ồ.....anh....anh....có....có.....sao không?

_Em làm gì mà giống y chang Tulip vậy?.....chả dịu dàng chút nào hết.....Nicky nhăn mặt phàn nàn

_Hey....không dịu dàng thì sao.....ý kiến hử....không yêu thì thôi.....Layon bĩu môi...

_Giờn thôi...em thay áo quần đi...còn phải đi hưởng tuần trang mật nữa đó.....đừng quên.....

_Úi....úii....úii....úi trời ơi.....nhanh nhanh thôi.....Layon phốc vội xuống giường khiến Nicky méo mặt

_Từ từ em....phốc kiểu đó có ngày em roi cả răng ra

_Hmm....anh có ngày bị em ướn chết á.....xì.....đợi em tí.....nói rồi Layon quay mặt đi.....

Bên phòng Ren....

_Tulip....dậy....dậy thôi.....(cậu này không dám chơi ngu như Nicky....sợ bị đá vào mặt lắm.....)

_Ồn ào quá....im người ta ngủ coi

_Thế thì em ở nhà ngủ nhé.....anh với mọi người đi hưởng tuần trang mật đây.....

_Đi đi....vui vẻ nhé.....Tulip trườn mình vào chiếc mền và tiếp tục ngủ....Ren đứng đó thấy vậy lắc đầu một cách pó tay..Cậu trèo lên giường lôi cả chiếc mền hết loạn xạ.....

_Dậy.....dậy.....con heo điên kia....dậy...

_Kêu ai heo thế hử thằng khỉ đột kia.....Tulip phóng dậy trừng mắt nhìn Ren....

_Hehe.....ngủ dậy rồi....

_Ac....pó tay....

_CHuẩn bị đi hưởng tuần trang mật nhé em.....

_Ý cha....quên....đợi em tí.....

_Nhanh đi pé heo của anh....

_Cầm kêu em pé heo....>"<....đội em tí

_Oh ok....

Ren nhìn cái dáng người của Tulip mà tự nhiên lòng cậu buồn thấy lạ,và có lẽ Nicky cũng vậy....bởi lẽ chỉ còn 2 tuần cuối cùng nữa là 2 người sẽ không bao giờ gặp lại những cô nàng tiểu thư bướng bỉnh này nữa.

_Julia đâu?.....Ren bước ra ngoài nhìn Pyo hỏi

_Cô ấy dậy muộn....thế còn Tulip đâu em?.....Pyo trả lời rồi hỏi lại Ren

_Nhỏ ấy cũng dậy muộn anh à.....

_Hahaha....đúng là heo với nhau cả mà....

_Ui da...đau quá.....Nicky bước từ phòng ra xoa xoa cái mũi

_Em sao vậy?....cả hai anh em bên kia hỏi Nicky với sự ngạc nhiên....

_BLA....Bla.....Nicky kể lại và thế là Ren ôm bụng phá lên cười khiến Nicky nhăn mặt

_Ren quý kia....không thương em hử....ai cho cười người ta?

_Hehe.....cho em chết....ai bảo em chơi ngu....

_Nghỉ chơi anh luôn....

_Hahaha.....Pyo coi kìa.....Nicky giống con gái chưa....hahaha.....

_CUời gì đây?.....BA cô nàng trong phòng cùng bước ra một lúc với vẻ đẹp quyến rũ khiến 3 anh chàng này không nói gì nữa....chỉ biết đứng nhìn một cách sững sờ....

_Máy người kia làm gì mà sững ể.....Tulip lên tiếng...

_Tụi anh đang nghĩ vài điều ấy mà.....Ren lên tiếng đáp trả....(Cha này xạo quá)

_Thật không?.....Layon nheo nheo mắt nhìn....

Thế là ngay lúc ấy,cả 3 chàng hoàng tử của chúng ta lúng túng.....cũng may sao,vua Roenxi ở đâu xuất hiện giải vây

_CÁc con xuống ăn sáng đi.....xe sắp đến rồi đó....

_Vâng ạ....thưa vua cha.....Cả lũ đáp trả rồi kéo nhau xuống dưới phòng ăn.....cũng ngay lúc đó Layon kéo tay Tulip lại bảo

_HEy mày...đem qua mày có động phòng với Ren không?

_Không.....chỉ ngủ chung thôi.....còn mày thì sao?

_Tao cũng vậy....

_HẢaaaaaa.....tại sao?....Nhẽ ra phải động phòng chứ.....

_Tao không biết nữa.....mà thôi....chắc Nicky đợi đến lúc đi tuần trang mật đó.....

_Tao cũng nghĩ Ren vậy.....

_Ừa...xuống phòng ăn nhanh không thôi tụi nó ăn hết....

_Hehe.....giống ý tao quá mày ơi.....

Thế là cả hai người chạy nhanh xuống sảnh đường ăn.....Nhưng khi bước vào,cả hai người ngạc nhiên khi không thấy 3 chàng hoàng tử ở đâu hết.....thế là Tulip và Layon quay qua hỏi Julia

_MẤy người đó đâu hết rồi?

_Họ đi với vua Roenxi rồi.....lát họ trở ra

_Ừ.....

_Tụi mình ăn trước....để lát ra đi...

_Oh ok....

Thế là 3 cô nàng ngồi ăn một cách ngon lành....bên trong kia,vua Roenxi nhìn 3 chàng hoàng tử và nói với giọng trầm ngâm

_Ta dặn các con....ngay sau 2 tuần....các con phải về ngay.....nếu không thì 2 cô bé đó sẽ không bao giờ trở về được

_Tụi con biết rồi.....3 người trả lời buồn bã....

_Ta chúc các con có chuyến đi cuối cùng vui vẻ.....tạm biệt....

Vua Roenxi mỉm cười rồi quay lưng bước đi...và tất nhiên cả ba chàng hoàng tử của chúng ta cũng quay lưng ra gặp lại những nàng vợ thật tuyệt đẹp của mình để có chuyến đi cuối cùng thật đẹp rồi

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướm Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69

_Chúng ta đi đâu đây?.....Tulip hỏi

_Đi chơi em.....Ren trả lời...

_Vô duyên ế.....đi chơi ở đâu mới được chứ?....Tulip nhăn mặt trả lời

_Hehe....chọc em thôi....lên xe đi mọi người....Ren nói rồi bước lên xe và tất nhiên theo sau đó là mấy con quý và mấy thằng quý đáng yêu của chúng ta rồi....hehe....Ở trong xe:

_Tulip em...đến đây....đến ngồi đây với anh.....Ren mỉm cười nói một cách ngọt ngào khiến Tulip ho sặc sụa

_Gớm.....gớm quá.....anh nói giọng gì mà khiến người ta buồn nữa luôn á....

_Chết Ren...Cả bọn phá lên cười chọc quê Ren khiến Ren nhăn mặt khổ sở...thấy thế,Tulip vội nói

_Ế...ế.....Ren là chỉ để mình Tulip chọc thôi nhá....ai dám chọc Ren hử?

_Wow.....ghê chưa.....nàng bảo vệ chàng kia....LAYon cười hi hí nói,và thế là cô nàng nhận được một cú véo tai từ Tulip.....

1 tiếng sau,tại khách sạn 6 sao của vua Roenxi,Tulip trở mắt lên nhìn

_UI dòi oi.....sao to dữ vậy?

_Đề chứa mấy con heo như em ý mà....Ren phá lên cười

_Thằng nhóc kia....kêu ai là Ren hử.....bên kia,3 vị công chúa tiến đến trước mặt Ren làm mặt dữ....cũng may lúc đó,Pyo giải vây

_Mọi người tìm phòng đi...chúng ta còn phải đi chơi nữa chứ....

_Oh yeah....quên khuấy mắt....Tulip nhảy căng lên và cầm tay Ren kéo đi đến căn phòng cuối tầng 1....Theo sau là 2 cặp đôi kia...Ren và Tulip bước vào phòng.....cậu nhìn Tulip hỏi

_Tại sao em thích ở phòng cuối tầng vậy?

_Em chẳng biết nữa....

_Tulip...em nhắm mắt lại đi....anh có một món quà tặng em nè....

_Cái gì vậy?.....cho em đi...

_Thì nhắm mắt lại nào....

_Dạ....Tulip nhắm mắt lại chờ đợi....ai ngờ,Ren quý quá chẳng tặng gì cho cô mà chỉ kiss lên môi cô một cái khiến Tulip ngỡ ngàng....cô mở mắt ra thì thấy Ren đang tùm tùm đứng cười...Tulip đỏ mặt quay lưng đi và nói

_Anh kì quá à....nhờ người ta thấy thì sao?

_Hi....không có đâu mà....cho em nè.....Ren nói xong rồi chìa cây kẹo mút ra đưa cho Tulip....Tulip đón nhận cây kẹo mút bằng một nụ cười thật tươi...cô nháy mắt lên ôm Ren vào lòng..và tự nhiên Ren cảm thấy đau lòng thật sự....Có lẽ cậu chợt nhận ra Tulip là người quan trọng nhất cuộc đời mình.....Tại phòng Nicky....trong khi Layon thay áo.....Nicky ngồi ngoài phòng khách nghe nhạc.....thế là Layon lên tiếng

_Nicky....anh sao vậy?.....hình như anh ít nói hơn bình thường....

_Anh không sao.....Nicky nói vọng vào....

_Thật không đó ông nội?.....Layon lại nói vọng ra....

_Thật...cháu nội à....

_Ac....kêu ai là cháu nội vậy?.....Layon nhăn mặt bước ra....

_Em đây.....pé con ạ.....Nicky nháy mắt cười...

_Sax....anh lớn hơn người ta bao nhiêu nơi mà kêu người ta là pé con hử....

_Hehe có lớn hơn em là được rồi.....Nicky vừa nói vừa đến bên cạnh LAyon và ôm cô vào lòng...LAYon mỉm cười nhìn Nicky....bỗng dưng,Nicky buông xuống một câu khiến Layon nhăn mặt ngớ ngẩn

_Anh ước 2 tuần này đừng bao giờ trôi qua.....

_Hey....ý anh là gì....?

_À không có gì....2 tuần này là hai tuần được ở bên cạnh em ấy mà.....Nicky lúng túng trả lời

_ỪA....bộ sau 2 tuần này anh chia tay em hử.....Layon ngạc nhiên hỏi

_Đâu có.....Nhận ra càng nói,mình càng hồ đồ.....thế là Nicky buông Layon ra và bảo

_Anh ra ngoài trước....em chuẩn bị đi rồi ra...

_Ừm...Layon buồn buồn nói...

_Trước cửa phòng,Nicky thở dài và lẩm bầm

_Ta xin lỗi em Layon....

Tại phòng của Pyo:

_Anh...chả lẽ 2 tuần nữa là 2 người đó sẽ rời khỏi thế giới này ư?.....Julia shock khi biết tin đó

_Ừm....anh chẳng biết phải làm sao đây nữa....

_Thế Ren và Nicky sẽ ra sao đây?

_Anh không biết....nhưng anh nghĩ có lẽ thời gian sẽ làm họ quên đi 2 cô bé này....

_tội nghiệp 2 người đó quá....

_Không chỉ 2 người đâu em à.....mà là cả 6 chúng ta lẫn....

_Em hi vọng khoảng thời gian 2 tuần này là khoảng thời gian khó quên....

_Anh cũng vậy...

Thế là bất chợt,cả 6 người thở dài cùng một lúc,...

30 phút sau,tại sảnh đường của khách sạn.....6 vị công chúa và hoàng tử của chúng ta bắt đầu xì xầm bàn tán sẽ đi đâu:

_ Chúng ta đi đâu trước đây?....Julia lên tiếng hỏi

_ Đi tới công viên nước của phụ hoàng yk.....Nicky trả lời....

_ Thôi....Tulip muốn lên núi chơi cơ.....Tulip nhõng nhẽo nói

_ Em có khinh không thể?Tự nhiên lên núi làm gì không biết nữa....Ren nhăn mặt phàn nàn

_ Ế....kêu ai khinh thể thẳng nhóc kia....không đi thì thôi....Tulip xịu mặt xuống nhìn băng quơ...thế là Layon nhích lại gần và kề miệng nói nhỏ

_ Mà đừng có cãi lộn với Ren nữa mà...hôm nay chỉ là ngày đầu tiên tụi mình đi hưởng tuần trang mật đó

_ Tao đâu muốn....tại Ren đẩy chứ....

_ Hay chúng ta đi biển yk.....Pyo đề nghị....

_ Phải đó.....đúng rồi.....Nicky cùng Julia đồng ý....vì không muốn mất lòng mọi người nên cả bọn còn lại cũng gật đầu đồng ý.....

Trong khoảng thời gian đến biển,khi mà mọi người đang đùa giỡn thì bên kia,Ren và Tulip mỗi người nhìn một nơi chẳng thèm nói với nhau một câu....Tulip bấm môi nhìn ra ngoài cửa kính xe suy nghĩ...."Ren làm trò gì vậy?....tại sao lúc nào cũng muốn gây gổ với mình thế.....chả lẽ anh ấy không yêu mình sao?.....hix".....Cũng như Tulip,phía bên kiaRen cũng thờ dài nghĩ thầm..."Tulip ơi....tại sao em lúc nào cũng nói những câu ngu ngốc đến thế vậy....tụi mình chỉ còn 2 tuần ở bên nhau thôi....anh không muốn có xích mích với em đâu Tulip à....".....Thấy thế,Nicky mới nhìn qua bảo

_ 2 người bị bệnh cảm hay sao mà không nói chuyện ế.....

_ Cảm cái đầu em/Cảm cái đầu Nicky Á.....và lần này,Ren cùng Tulip hét lên một lượt....dứt lời,cả hai nhìn nhau phá lên cười ngặt nghẽo....

_ Hi....đã lâu rồi chúng ta không nói trùng nhau vậy ha anh....Tulip gọi chuyện nói

_ Uk....anh nhớ lần đầu tiên tụi mình gặp nhau...cả hai cãi lộn vì chuyện đó mãi....

_ Ủi dòi oi....nhắc lại chuyện xưa nữa kia.....Julia mỉm cười chọc....

_ Tình yêu là vậy đó....hehe.....Layon nói thêm...

_ Đẹp mấy người đi nhá.....Ren và Tulip nhăn mặt nóiTulip nhìn qua Ren bảo

_ Đừng bắt chước người ta nữa mà....

_ Ai bắt chước chứ....tại tụi mình có duyên thôi.....Ren lè lưỡi bảo

_ Duyên cái đầu khi khô anh.....Tulip lè lưỡi lại...

_ Sao lúc nào nói chuyện em cũng đem đầu anh ra nói là sao nhỉ?.....Ren hỏi trống không....

_ Tại đầu anh góm....đầu anh đầy chí không à....

_ Ý.....góm quá.....Layon và Julia nhăn mặt thét lên....

_ Đầu ra....Ren đỏ mặt bảo....

_ Có mà...em thấy nó bò kìa....Tulip nói tiếp....Nhưng chưa kịp chọc xong,Pyo đã lên tiếng giải vây

_ Pó tay mấy người....tôi rồi đó....muốn ở trên này nói chuyện chí mền tiếp hay là xuống biển chơi đây?

_ Anh vui thì ở lại đây đi.....tụi em không gốc đầu nhá....plè plè....Tulip lè lưỡi trêu Pyo rồi vụt chạy xuống xe,để lại Pyo đứng sau nhìn cô bé mà không biết nên khóc hay nên cười nữa....

_ Tulip....đội anh....Ren gọi rống lên...

_ Chuyện gì vậy?....em muốn xuống biển chơi

_ ANh có chuyện muốn hỏi....Ren nói tiếp....thế là đang chạy trên cát,Tulip dừng lại quay lui nhìn Ren ngơ ngác

_ Chuyện gì vậy anh?

_ Tại sao em muốn lên núi vậy?...Ren bối rối hỏi

_Hỏi làm gì...hồi này kêu em khinh mờ....Tulip nắm đuôi tóc mình lung lay

_Trả lời yk mà....Ren năn nỉ....và thế là Tulip mỉm cười lấy tay vò đầu Ren bảo

_Hi....khí yêu....từ nhỏ,ước nguyện lớn nhất của em là được lên núi ngắm mặt trời mọc và xuống biển ngắm mặt trời lặn với người em yêu nên....

_Her....her.....sở thích của em gì kì vậy?

_Kệ người ta chứ....anh không thích thì thôi...

_Hi....lát chiều bí mật theo anh....anh sẽ chỉ cho em cái này....

_CÁi gì?....ăn được không?Tulip mở tròn xoe mắt hỏi

_Mặt khô em...lúc nào mở miệng ra cũng ăn với uống

_Con gái mà....

_Úi dòi oi...thế mà anh tưởng em là con trai cơ đấy....

_ANh nói gì cơ?...đứng lại mau

Chà là khi dứt lời,Ren đã tuôn chạy....Tulip bắt đầu đuổi theo....4 người còn lại nhìn theo và mỉm cười...Tại chòi lá dưới biển:

_Nicky....em thêm ăn mực nướng....

_Ren...em cũng vậy....

_PYo à,....cả em nữa.....mua mực nướng ăn đi...

CẢ 3 vị công chúa làm mặt tội nghiệp cầu xin khiến 3 vị hoàng tử không kim lòng được thế là mua 2 kg mực nướng cho 3 người kia ăn....ai ngờ,chưa đầy 10 phút,cả nguyên 2kg mực đã hết....Ren nhăn mặt đau khổ nói

_Bộ ba người là vận động viên ăn mực hay sao mà ăn nhanh vậy?

_Hon cả heo nữa.....Pyo nói thêm...

_Ăn nhanh thấy sợ luôn....Nicky cũng chêm vào....

Và thế là....."AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA....."cả 3 vị hoàng tử thét lên vì những cái nhéo tai của các công chúa nhà ta.....Sau 15 phút chiến đấu dũng cảm,cả 3 vị công chúa mới tạm tha cho các hoàng tử....Tulip nhìn Ren phá lên cười:

_Hahaha....nhìn mặt Ren bị nhéo đỏ cả lên....trông ngu quá....

_Ngu cái đầu em á.....ta nhường em đấy....Ren xoa xoa tai nhăn mặt nói

_Hmm.....muốn ăn đồn nữa hả nhóc....Tulip hùng hổ bước tới.....nhưng ai ngờ..."AAAAAAAAAAAA....."lần này,tiếng thét của Tulip vang lên...chà là cô nàng bị Ren bông nõi lên và ném xuống nước biển ấy mà....thấy thế,Ren ôm bụng đứng cười

_Dám chọc anh nữa không hả bé con?

Nhưng chưa cười hết thì cậu đã bị kéo xuống dưới nước bởi những bàn tay tuy mềm mại mà đầy rắn chắc của các vị công chúa nhà ta....thế là..."Ừm...."...cậu nằm nguyên cả người dưới biển với Tulip...4 người còn lại đứng trên bờ ôm bụng cười ngặt nghẽo....Thấy vậy,Tulip và Ren nhìn qua nhau gât đầu và nhếch môi cười....Dường như,2 người có cùng một kế hoạch nào đó mà 4 người kia chẳng biết được....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70

Trong khi các bạn đang cười ngặt nghẽo,Layon nhìn lại và hét lên

_ Mọi người ơi,Ren và Tulip đâu rồi á....

_ Chết cha...quên khuấy mắt....hình như Ren không biết bơi.....Nicky bịt miệng bảo

_ SÀx.....sao anh không nói trước?.....Layon nhăn mặt....

_ Chết rồi.....màu xuống cứu mấy người đó nhanh.... Thế là cả 4 người chạy xuống và đưa mắt gọi voi với tên 2 người ấy....Nào ngờ.....

_ Hừ....cho chết nhé....xuống dưới biển tắm đi nhé...và thế là cả 4 người kia làm một cái tùm nằm nguyên dưới nước biển

Quay lại cảnh cách đây 5 phút....khi mà cả 4 người đang cười nhắm mắt nhắm mũi thì 2 anh chị nhà ta đã leo lên bờ lúc nào và rón rén đứng đằng sau lưng 4 người đó.....Đợi lúc mấy người đó xuống dưới nước biển thế là.....

Trở lại với hiện tại,khi cả 4 người đang nằm dưới biển nhăn mặt thì Tulip và Ren đứng ôm bụng cười....Pyo hét lên

_ Pà con...tần công vợ chồng nhà đó nhanh.....

_ Đúng đó.....Julia lên tiếng....

Thế là cả 4 người kéo nhau chạy lên bờ...Ren nắm tay Tulip và la lên

_ Chạy em ơi....Giặc đến nơi rồi....

_ Chạy không tụi nó chém....

_ Ac....hai người đó dám kêu tụi mình là giặc kia....chém tụi nó đi anh em...Layon hét lên....Thế là bên chạy bên rượt nhìn loạn cả lên...20 phút sau,tại đỉnh đồi cao nhất của khu vực biển,Ren buông tay Tulip ra và thở hồng hộc....

_ Phù...cắt đuôi được tụi nó ừi....

_ Her...her....mệt quá,.....Tulip thở dài....

_ Tulip em nhìn kia.....Ren hét lên và chỉ tay về hướng tây....đó là một màu đỏ rực của mặt trời chiều đang lặn.... Tulip nhảy cẫng lên ôm Ren

_ Đẹp quá.....đẹp quá.....em cảm ơn anh đã cho em ngắm cảnh mặt trời lặn đẹp này.....

_ Hi....Ren ôm Tulip vào lòng....và bồng

_ Mấy người này ghê ghê...đi ngắm mặt trời lặn mà không rủ người ta ghê.....Julia trách cứ....và đằng sau là 3 người kia....

_ Tới xem đi.....Ren nói....

Và cả bọn gật đầu đứng cạnh nhau hạnh phúc trong cái màu đỏ rực như máu của mặt trời....Pyo,Nicky và Ren biết sẽ có một ngày,đất nước của cậu sẽ có một màu đỏ như vậy nếu như Tulip và Layon ra đi....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71

Tối hôm đó....

_ Mọi người,tới quán bar chơi đi.... Tulip đề nghị

_ Chi vậy?....Ren nheo mắt hỏi

_ Đi tán trai ấy mà.....Tulip cười phá lên....thế là mặt Ren chuyển sang đỏ.....cậu nói với

_ Em....em có chồng ừi....không ai thích đâu..

_ Hừ.....sao anh biết được?

_Thôi....cho tui xin....mấy người cãi nhau mãi....Layon lên tiếng....

_Hehe....tại Ren ghen đấy chứ.....Tulip cười toe toét...

_Pó tay với em luôn đó Tulip à....Pyo mỉm cười trả lời

_Em pó chân anh đi bán heo nè.....Tulip nói vội

_Tha cho Pyo đi....Pyo của Julia....không cho Tulip đem đi bán heo đâu....Julia nhăn mặt nói nhanh

_Ý chàng ơi...nàng bảo vệ chàng kia....Tulip cười hí hí khiến Pyo cùng Julia đỏ mặt....Julia thầm ước là cô chưa bao giờ nói câu đó....

_Thôi....ý kiến của Tulip cũng hay....hay là chúng ta đến đó đi....Ren nói...

_Úi trời....hồi nãy có người không muốn mà....hehe....Nicky lúc bấy giờ mới lên tiếng

_Em im nghen....định tính chọc anh của em nữa à....

_Đâu có.....Nicky dứt lời thì cậu nhìn đi chỗ khác huyết sáo

_Nicky đi chết đi...đừng chọc Ren nghen.....Tulip bảo vệ Ren....

_Ý....ghê chưa.....Layon bật miệng cười

_Dẹp mấy người đi....đi thôi....Tulip kéo tay Ren và quay lưng đi...tất nhiên mấy người kia cũng háo hức đi theo ùi...

Tại quán bar...

_Uống gì đây mấy người....?Julia hỏi

_Rum.....Tulip cười hề hề bảo

_Rum cái đầu em...con gái không được uống rượu....Ren nhăn mặt bảo

_Gi....em muốn uống á....đi mà Ren....cho em uống nha....Tulip nhõng nhẽo

Vì nhìn cái mặt đáng yêu của Tulip,thế là Ren đành pó tay gạt đầu chấp nhận.....

Cả 6 người đang vui vẻ thì một đám con gái ở đâu tiến đến bên cạnh Ren,Pyo và Nicky....Người con gái thứ nhất vuốt má Ren bảo

_Đi với em đêm nay nhé anh....

_Ê....nhỏ kia....bỏ tay thú tha của cô ra khỏi người Ren nghen....muốn ỳnh nhau hả?....Tulip bắt đầu tức tối...

_Nhỏ kia nữa....cô bỏ tay ra khỏi người Pyo mau....Julia nói nhanh khi thấy người con gái khác chạm vào Pyo....

_Cả mày nữa,con kia...Layon nói nhanh

_Tụi mày là ai?...cả 3. người con gái kia hỏi

_Tụi tao là ai hở?....

_Mấy người đó là vợ của tụi này đấy.....cả 3 chàng hoàng tử lên tiếng....

_Oh....ra vậy....đi thôi tụi mày....3 người con gái buông xuống một câu rồi quay lưng đi....

_Chúng ta nên về thôi....trễ lắm rồi đó.....Julia bảo....

_Ừm....về thôi.....Pyo gạt đầu....vì thế cả mấy người còn lại cũng gạt đầu kéo nhau về một lượt....Về đến khách sạn,Layon kéo tay Tulip nói nhỏ

_Ê....tao sợ mày ơ?

_Sợ gì?....Tulip nheo mắt hỏi

_Tao sợ Nicky sẽ không chịu động phòng với tao....

_Đừng lo,tôi nay cậu ấy sẽ động phòng àm....tao cũng hy vọng Ren sẽ động phòng với tao.....

_Chúng ta cùng cố gắng nhé....

_Ừ.....

Và thế là cả 2 cô bé cùng nhau mỉm cười rồi tiến về phòng của mình chờ đợi một điều gì đó....liệu Nicky và Ren sẽ động phòng..

_Chào Ren....

_Sao vào phòng lâu vậy em?

_À,Layon nói chuyện với em ấy mà....

_Có chuyện gì vậy?....Ren hỏi

_Không có gì....hì....mà anh nè....tối nay tụi mình động phòng nhé....Tulip mỉm cười bảo

_Ồ...anh....anh....Ren bắt đầu lắp bắp

_Anh sao cơ?

_Không được...anh chưa chuẩn bị tâm lý mà....Ren từ chối

_Ý anh là sao?....Tulip nheo mắt hỏi

_À...em muốn đi ra biển ngắm sao không?....Ren đánh trống lảng..

_Hi...em mệt ừi...em ngủ trước đây....anh cũng ngủ sớm đi nhé....anh ngủ ngon....Tulip nói vội rồi quay lưng bước vào phòng ngủ.....Ren đứng đó,nắm chặt tay nhìn dáng người của Tulip mà cắn chặt môi....cậu lăm bằm

_Anh xin lỗi em...anh không thể phá đời em được....chúng ta chỉ còn là vợ chồng trong 13 ngày còn lại nữa thôi...

Bên trong kia,Tulip trằm chằm lên đầu và rơi nước mắt....cô nghĩ rằng có lẽ Ren không hề yêu cô

Quay lại bên Nicky và Layon.....Layon bước đến ôm lấy Nicky và nói

_Hi...em không ngờ chúng ta có thể trở thành vợ chồng

_Anh cũng vậy...đúng là bất ngờ phải không em?

_Hi...đúng vậy?...thế anh muốn khi nào chúng ta mới động phòng đây?....Layon hỏi thẳng vào vấn đề....và thế là khuôn mặt của Nicky chuyển đổi....cậu nói vội

_Em đợi anh tí...anh có mấy việc của Pyo chưa làm...gặp lại em sau....Nicky nói xong liền chạy ra ngoài để Layon trong phòng với khuôn mặt sững sờ...Khi thấy Nicky có hành động vậy,Layon cảm giác nhói nhói trong tim...và thế là nước mắt cô bắt đầu rơi....rơi rất nhiều....

Bên ngoài kia,Nicky đã gặp Ren,cậu bắt đầu nói

_Anh trai...anh muốn đi dạo không?

_Ừm...ta cũng đang có hứng...

_Anh với Tulip không động phòng à?....Nicky hỏi

_Ừ....Tulip chưa ngủ với Lu...tức là cô ấy vẫn còn trong trắng....ta không muốn vì một phút vui của ta mà phá hỏng đời cô ấy sau này....Ren buồn bã nói....rồi cậu hỏi..._Thế còn em thì sao?

_Em cũng có hoàn cảnh như anh vậy thôi.....Nicky buông xuống một câu rồi thở dài.....thế là cả hai chàng hoàng tử đã bắt đầu rơi vào trạng thái im lặng....Một lúc sau,Nicky lại nói

_Em hi vọng Layon ngủ rồi...em sợ cô ấy buồn quá à.....

_Ta nghĩ Tulip đang khóc ở phòng...haiz////////////////.....Ren lại thở dài rồi tiếp tục bước đi....bước đi....cho đến nửa đêm...khi mà màn đêm đến....cả 2 chàng hoàng tử thều lòng trở về.....

Ngày đầu tiên đã hết.....cả 6 người chỉ còn lại 13 ngày để ở bên nhau...

Chương 72

Sáng hôm sau

_ HEy....mọi người...dậy đi thôi.....Pyo gọi lớn....và thế là....bùm bùm....5 cái gối bay vào mặt Pyo....Ren mắt nhắm mắt mở cần nhân

_ Anh khùng hử.....sáng sớm mà không cho người ta ngủ

_ Anh đi chết đi Pyo...her her.....Tulip dụi dụi mắt đứng dậy

_ Anh hết việc làm hử....Nicky bảo

_ Đúng là rảnh rồi mà.....Layon chêm vào.....

_ Buồn ngủ quá.....Julia nói...

Năm người than phiền khiến mặt Pyo nhăn như khi....Cậu nói

_ Có thôi đi không hả.....mấy người không muốn đi chơi à....10h sáng rồi đó.....

_ Ý...chết....quên mất.....Tulip hét lên rồi chạy ngay vào phòng toilet....Tất nhiên cả 4 người kia cũng vậy,để lại Pyo đứng sau lắc đầu pò tay.....

30 phút sau,cả 6 người rời khách sạn,Tulip nói

_ Đói bụng quá à....tụi mình đi ăn gì đi...

_ Đúng đó....Layon gật đầu....

_ Mấy em đúng là có tâm hồn ăn uống.....Ren mỉm cười....

_ Ăn uống cái đầu anh....Tulip hừ giọng

_ Tụi mình đi ăn bún bò Huế đi.....Julia đề nghị

_ Ủi chời....lâu rồi không ăn nè.....Nicky mỉm cười nói

_ Đúng đó....đi thôi.....

Thế là cả bọn kéo nhau đến một quán ven gần đó ngồi ăn từng tô bún bò Huế thơm ngon....Sau đấy,Pyo hỏi

_ Hôm nay các em muốn đi đâu?

_ Chúng ta đi núi đi....Ren đề nghị....

_ Cái thằng khỉ này....hôm qua bảo Tulip khùng giờ lại muốn đi núi là sao hử?.....Pyo nhăn mặt

_ Hi hi....hôm qua không có hứng....hôm nay có hứng ấy mà.....Ren gãi đầu cười xòa và thế là.....

_ Xì.....Cả 5 đứa lè lưỡi trêu Ren khiến Ren đỏ mặt tía tai

Tuy trêu Ren nhưng cả bọn cũng rẽ về phía đường mòn của núi....Tulip mỉm cười bảo

_ Hay là đêm nay tụi mình cắm trại ở trên núi yk.....

_ Ý kiến hay đó.....Nicky bảo....

_ Đúng đấy....Layon gật đầu....

Và thế là cả mấy người còn lại đều gật đầu đồng ý.

_ Giờ Nicky và Ren đi săn thú hay bắt cá, Layon cùng Tulip đi hái nấm.... còn anh và Julia sẽ dựng liều trại cho tối nay, Ok?.... đi nào.... Pyo cười nói

_ Đi cái đầu anh... ăn gì mà khôn dữ vậy trời... Ren nhăn mặt bảo

_ Ăn cơm hoàng cung ấy mà em... hehe.... Pyo nói

_ Vậy thì anh đi chết yk.... Nicky và Layon bảo

_ Ok... vậy anh đi chết đây.... đừng cản anh.... Pyo làm mặt đau khổ....

_ Đợi đã.... anh đừng chết.... Tulip nói vội....

_ Anh đã bảo đừng cản anh mà.... Pyo nói nhanh

_ Em có cản anh đâu.... em kêu anh đưa hết gia tài anh cho em rồi chết cũng chưa muộn.... Tulip vừa dứt câu, mặt Pyo đã méo xệch khiến Julia phì cười.... cô nheo má Pyo nói

_ ANh mà chết anh để em cho ai hử.....

_ Ủ nhỉ....

_ Máy người này nhảm ghê....>"<.... Ren nhăn mặt bảo....

_ Nhảm lắm đâu.... hehe.... Pyo cười.... rồi nói tiếp... _ Thôi... nếu mấy em không đồng ý thì cách khác vậy....

_ Thi hành nào máy người.... Ren lên tiếng rồi quay lưng đi trước cái miệng há hốc của Pyo....

2 tiếng sau, Pyo và Julia thờ phào khi liều trại đã được dựng xong. Bên kia, Tulip và Layon cũng trở về với một giỏ nấm hương trên tay.... Phía kia nữa, Ren cùng Nicky đang lau những giọt mồ hôi trên má sau một buổi đi săn bắt đầy hiệu quả.... Tulip há hốc miệng khi thấy cá và nai trước mặt mình... cô nheo mắt nhìn Ren hỏi

_ Bộ anh nuôi heo hay sao mà săn bắt nhiều vậy?

_ Ủ.... nhà anh có hai con heo ăn nhiều lắm.... cậu bật miệng cười

_ Hử.... anh kêu ai heo hử?.... Tulip và Layon nhăn mặt hỏi

_ Ai biết.... anh nói vậy thôi.... ai hiểu được hiểu không hiểu được thì thôi.... Ren nói xong thì quay lưng huyết sáo khiến hai cô nàng này tức điên.... Nhưng Ren làm mặt tỉnh chưa được bao lâu thì.... "Á.....".... Tulip đã nhón chân lên nheo vào tai Ren

_ Chọc em hử.... cho anh chết này....

_ Ý..... đau quá.... tha cho anh.... anh chưa ùi.... Ren la làng lên

_ Hehehe.... Tulip mỉm cười rồi buông tay ra.... Ren xoa xoa cái tai một hồi rồi ghé miệng nói nhỏ với Tulip

_ Em đi theo anh.... anh có một món quà dành tặng em....

_ Ở đâu cơ?

_ Đi theo anh nhé....

Ren vừa dứt lời liền quay lưng đi.... Tulip mỉm cười chào mọi người rồi bước vội theo Ren.... Bên kia, Julia nheo mắt nói

_ 2 người này làm gì mà thâm kín vậy ta....

_ Muốn đi theo dõi quá à.... Layon bảo

_ Đi thôi.... Pyo đề nghị.... và thế là cả bọn hi hí cười lon ton chạy theo....

Tại một góc khuất, Ren nhìn Tulip mỉm cười bảo

_ EM nhắm mắt lại đi

_ CHi vậy.... định ám hại vợ anh hả,.... Tulip nói nhanh

_ Ac.... anh mà ám hại em.... Ren lắc đầu nhăn mặt....

_Ai biết được....nhìn mặt anh gian lắm...Tulip lè lưỡi nói thêm

_Xi....không tin anh thôi....Ren lè lưỡi rồi quay lưng bỏ đi....Đúng lúc ấy,Tulip mỉm cười rồi nắm tay Ren bảo

_Em đùa thôi....chúng ta đi nào....

_Hi....

Tulip nhắm mắt lại và để Ren dẫn cô nàng đi....hai người chẳng biết là có người đang theo dõi mình.....5 phút sau,Ren nhìn Tulip bảo

_Em mở mắt ra đi....

Và thế là,Tulip từ từ mở mắt ra....và cô há hốc miệng thốt lên

_Úi trời.....đẹp quá....

Trước mắt cô,một vườn Tulip đủ màu đang nhồn nháo giữa bầu trời nắng nóng.....Ren vuốt tóc Tulip bảo

_NÓ đẹp như em vậy đó Tulip à....

_Hi....cám ơn anh cho em một món quà đẹp vậy...Tulip nói...và thế là....từ từ...từ từ....hai người hôn nhau một cách say đắm.....Bên kia,cả 4 người kia đỏ mặt nhìn nhau và quay lưng trở về.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73

Lát sau,Ren và Tulip nắm tay nhau trở về....Layon bật miệng cười mỉm và hỏi nhỏ

_Hai người mới đi đâu về đó.....(SS này biết ừ mà còn hỏi....>"<)

_Đi chơi ỹk mà....hehe.....Tulip mỉm cười nói một cách gian xảo

_Thật không ta.....Julia hỏi lại...

_Ồ....mấy người này vô duyên ghê....vợ chồng người ta đi đâu thì kệ vợ chồng người ta chứ.....hỏi nhảm chưa.....Ren vội lên tiếng ngay.....

_NÓ đẹp như em vậy đó,Tulip à.....Pyo nói bóng gió khiến Tulip đỏ mặt....2 người giờ mới nhận ra mình đã bị theo dõi....thế là cô hừ mũi bảo

_Mấy người đi chết đi....dám theo dõi người ta hử?

_CHơi ăn gian quá>"<.....Ren nhăn mặt bảo....

_Hehe....thôi....kệ hai người đó đi....chúng ta đến nướng cá và nướng ăn nào.....đói bụng quá.....Nicky mỉm cười cúi vớt....

_Đúng đó.....Ren chụp ngay cơ hội ấy để đánh trống lảng....

_Hehe.....Ren đánh trống lảng mau thật...Layon tiếp tục chọc Ren khiến Ren đỏ mặt như trái gấc....Cậu nói

_Thôi ghen...không ghen nữa ghen....

_Hehe....được ừi.....đi nướng đồ ăn thôi.....Layon mỉm cười cầu hòa rồi tiến gần Nicky nướng cá.....

Nicky mỉm cười nhìn Layon,cậu hỏi nhỏ

_Layon nè....

_Gì anh?

_ Nếu một ngày nào đó, không có anh bên cạnh, em sẽ sống tốt chứ?

_ Anh hỏi gì kì ế....định bỏ em hở?.....Layon sững mặt ra hỏi

_ Em khinh hử?....Anh mà bỏ em mới sợ á....có em bỏ anh thì có....Nicky mỉm cười nói lại khiến Layon dờ khóc dờ cười.....Cô bảo

_ Khi không tự nhiên hỏi em chuyện đó....anh nhầm quá đi

_ À....tính chọc em thôi....tiếp tục nướng bánh nào.....Nicky mỉm cười nói.

_ Ô ừm....Layon buông xuống một câu rồi nhìn vào đồng lửa đang rực cháy mà lòng buồn vơi vợi.....Tulip ở đâu chạy đến đập tay lên vai Layon bảo

_ Hey bé.....ra ngoài sưởi chơi với chị nào.....

_ Nhưng tao đang nướng đồ ăn....chả nhẽ mày không thấy sao....

_ Ủi dòi oi....để cho Ren nướng đi.....

Dứt lời, Tulip đưa mắt nhìn qua Ren với vẻ mặt tội nghiệp....thế là Ren mỉm cười nói nhanh

_ Được rồi....được rồi....anh nướng dùm cho....em đi chơi với Tulip yk....

_ Thank anh ghen....Layon mặt cười tươi như hoa rồi nắm tay Tulip chạy nhanh....

Tại bờ suối, Layon ngồi một mình rồi thở dài.....Tulip thấy vậy liền đến bên Layon hỏi

_ Có chuyện gì vậy mày?.....Đêm qua Nicky đã động phòng với mày chưa?

_ Chưa.....Nicky đánh trống lảng.....hình như Nicky không thật lòng yêu tao....

_ Tại sao mày lại nói vậy?

_ TẠI...tại hỏi này....Nicky hỏi tao...nếu một ngày nào đó, không có Nicky bên cạnh...tao sẽ sống tốt chứ?.....Layon nói đến đây thì mắt cô bé đỏ hoe....Tulip thấy vậy liền ôm Layon vào lòng và bảo

_ Mày đừng lo....Nicky sẽ không lừa dối mày đâu....

_ Mày không biết đâu....hix....Vi không yêu tao nên Nicky mới không động phòng với tao.....Và rồi Layon lặng lẽ khóc trong vòng tay ôm của Tulip....Thấy vậy, Tulip đau lòng cắn chặt môi nghĩ thầm....."Nicky....nếu cậu mà làm tổn thương Layon, tôi sẽ không tha cho cậu đâu"....

Ở bên kia, Nicky nhìn Ren, Pyo và Julia bảo

_ Không được rồi.....nếu em bỏ Layon như vậy chắc Layoncô ấy....

_ Anh biết....anh biết không chỉ Layon mà Tulip cũng vậy em à.....Ren buồn bã nói

_ Mấy em à....giờ không phải là lúc nói chuyện đó.....nếu mấy em để Tulip và Layon biết, thì có lẽ hai cô bé không chịu về thế giới của hai người đó đâu....

_ Tụi em biết rồi.....Ren và Nicky thở dài nói

_ Hai người mới đi đâu về thế....?Tối đây ăn đồ nướng nào.....Julia mỉm cười bảo khi Tulip và Layon quay trở về. Tulip mỉm cười nói

_ Thức ăn ngon không Julia?

_ Hèm biết nữa;)....đã ăn đâu mà ngon với không ngon....đội hai người mãi.....Julia nhăn mặt trách cứ.....

_ Hehe..đừng giận nữa mà....

_ Ủa...mà sao mắt Layon đỏ hoe vậy?....Ren ngơ ngác hỏi

_ Có gì đâu....bụi bay vào mắt nên đỏ đấy thôi.....Layon mỉm cười đáp trả....Nicky thấy vậy liền bước tới nắm tay Layon kéo đi....Layon hét lên

_ Nicky....bỏ tay em ra....anh làm đau tay em đó.....

_ Đi theo anh....Nicky vẫn lăm li kéo Layon đi....4 người còn lại chẳng biết làm gì...chỉ im lặng đứng nhìn Layon bước theo Nicky.....

Tại dòng suối cạnh đó, Nicky bỏ tay Layon ra và nói

_ Anh xin lỗi....anh không cố ý làm em đau đầu....chỉ tại anh muốn nói chuyện với em thôi?

_ Có chuyện gì mà anh muốn nói với em....?Layon xoa xoa cái tay mình hỏi Nicky

_ Em khóc phải không?.....Nicky nhìn vào mắt Layon hỏi

_ Em đâu có khóc đâu....anh đoán mò không à....haha.....Layon phì cười trả lời

_ Đừng nói dối anh....anh biết em nghĩ gì mà....

_ Em không xạo...hahaha....haha.....hixhixx.....Layon phá lên cười rồi nước mắt cô từ từ rơi xuống.....Nicky ôm Layon vào lòng và bảo

_ ANh biết em nghĩ anh không yêu em....anh biết mà....

_ Thì sao chứ.....bỏ em ra....Layon vùng vẫy đẩy Nicky ra khiến Nicky ngỡ....cậu nói

_ Anh xin lỗi vì những gì anh đã làm nhưng em hãy hiểu cho anh....anh không muốn làm em buồn đâu.....mấy ngày nay là tuần trăng mật của tụi mình mà.....em tha thứ cho anh đi....anh thật lòng yêu em đó.....

_ Không xạo em chứ?.....Layon chùi nước mắt hỏi

_ Hi....anh không xạo em đâu.....em là người anh yêu nhất mà.....Nicky mỉm cười vuốt tóc Layon....

_ Tha lỗi cho anh đó....ple ple....Layon mỉm cười lè lưỡi....và thế là Nicky kéo tay Layon và ôm Layon vào lòng.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74

Trời chuyển sang tối một cách nhanh chóng...Ren giúp Pyo đốt lửa trại lên.....Sau đó,cả sáu người ngồi vây quanh đống lửa.Tulip phá lên cười bảo

_ Tụi mình khìn thật....có khách sạn 6 sao không ở ra ngoài rừng ở....hahaha.....

_ Còn cười nữa.....muối đốt tè le nè.....>"<.....Ren nhăn mặt nói khiến Pyo phá lên cười.....Pyo bảo

_ Chuyện ở lại rừng là do em đề nghị chứ ai....giờ còn nhăn mặt nữa à....hahaha.....hại bà con quá nghen....

_ Xì.....tại mấy người đồng ý chứ bộ.....Ren chống chế....thế là Tulip lên tiếng nói

_ Úi trời ơi....có vậy không mà cũng cãi nhau....mấy người rảnh thiệt á.....

_ Hehehe.....rảnh mới đi vô đây ngồi chơi với em nè.....Nicky bảo

_ Hehe....thế là anh bị điên ùi....hahaha.....Tulip phá lên cười.....

_ Ê....kể chuyện ma nghe đi.....Julia đề nghị.....

_ Thôi....nghe chuyện ma ghê lém....Tulip sợ ma.....Tulip bảo

_ Hehe....thế mới vui.....Ren mỉm cười bảo.....và thế là Ren ăn trọn chiếc dế của Tulip....cô lè lưỡi bảo

_ Cho anh chết nè....vui cái đầu anh á.....

_ NHò này,....ăn gì mà dữ như cọp vậy trời.....

_ Ăn com mama nấu đó chồng yêu.....Tulip nháy mắt bảo khiến Ren rụng rời.....(Hehehe.....trúng mũi tên ái tình mà bảo.....)

_ Kiểm tra gì chơi đi mấy người....toàn ngồi nói chuyện nhảm không vậy?.....Layon nhăn mặt bảo

_ OAoa.....thôi....không chơi nữa đâu....mệt ùi....em ngủ trước đây.....Tulip vừa ngáp vừa nói

_Mây đúng là con heo xấu xí nhất mà....ăn rồi ngủ.....Layon nhắm mắt bảo....

_Tao nhức đầu lắm....mấy bữa nay tao giống như ốm hay sao mà mồ hôi ra nhiều lắm.....chả biết bị bệnh gì nữa.....

Nghe đến ngang đó....mặt Ren,Nicky,Pyo và Julia biến sắc....Layon nghe vậy liền bảo

_Thế thì mây vào ngủ đi....

_Vây thôi ghen.....Tulip dứt lời liền quay vào liêu trại nằm ngủ....Ren nhìn theo cái bóng dáng của Tulip mà mặt buồn vui vui....cậu lẩm bầm

_EM cần cố gắng....chúng ta chỉ còn 12 ngày nữa thôi....anh sẽ đưa em về nhà của em....

Thế là một ngày nữa trôi qua....ngày Ren và Tulip sắp rời xa nhau....ngày Nicky và Lyaon có lẽ sẽ không bao giờ gặp nhau nữa.....chuyện gì sẽ xảy ra.....

Thời gian cứ thế trôi qua đi thật nhanh....3 ngày còn lại của tuần trang mật....khi mà chỉ còn 3 chàng hoảng tử ở đó,đang trên xe chờ 3 vị công chúa đi chợ,Ren nhìn qua Nicky và Pyo,gìong buồn buồn bảo

_Chỉ còn 3 ngày nữa là hết gặp mấy em ấy rồi.....

_Buồn quá.....Nicky bảo.....

_Uhm....ước gì phụ hoàng có thể giúp 2 cô ấy ở lại thì hay biết mấy.....Pyo gật đầu bảo

_Haiz////////////////.....Ren thở dài ngược lên nhìn bầu trời(Đi xe mui trần mà lị.....)

_Anh Ren nè.....Nicky vội gọi tên Ren nhỏ khiến Ren ngỡ ngàng hỏi

_Gì vậy em?

_Anh đã động phòng với Tulip chưa?.....

_Chưa em à....cô ấy cứ gợi ý mãi....Ren nói với giọng trầm trầm....rồi cậu bắt đầu xoay qua Nicky hỏi:_Còn em thì sao?

_Em cũng chưa.....Layon trông buồn lắm....có lẽ cô ấy nghĩ em không yêu cô ấy

_Hai người im lặng.....3 người đó trở lại rồi đó....Pyo cảnh giác...và tất nhiên 2 người nghe theo rồi....

Tulip,Layon và Julia trở vào trong xe.Julia nhìn mọi người đề nghị

_Hey....tụi mình ra biển chơi đi

_Đúng đó.....Tulip mỉm cười đồng ý

Và thế là Pyo rẽ về phía biển.....Một lát sau,tại bãi biển,Layon kéo tay Tulip ra một nơi và hỏi

_Tulip nè....

_Chi vậy mây.....

_Mây đã động phòng với Ren chưa?

_Thằng khi đó ghét tao hay sao á....mỗi lần tao nhắc đến chuyện động phòng là hắn đánh trống lạng không hà....

_Tao cũng vậy....có lẽ 2 người ấy không thật lòng yêu tụi mình....

_Tao không biết nữa.....

_Chỉ còn 3 ngày nữa là tuần trang mật thế mà.....Layon mắt đỏ hoe nhìn Tulip khiến Tulip cảm thấy nhói nhói trong lòng...Cô đành mặt lại bảo

_Nếu tối nay mấy người đó không động phòng nữa thì có lẽ tao sẽ đi bộ về luôn....

_Chắc tao cũng vậy.....

_Ừ...

Hai người trở ra rồi bắt đầu chơi đùa cùng những người khác cho đến khi trời tối....Pyo đưa mọi người về khách sạn ngủ.....

Tại phòng Layon.....

_ Nicky....em muốn hỏi anh một chuyện.....Layon ngồi trên giường Nicky nói nhẹ nhẹ....Nicky mỉm cười bảo

_ Chuyện gì em?.....

_ ANh có yêu em thật lòng không vậy?

_ Nhỏ ngọc này....hỏi cái gì kì cục vậy....tất nhiên là có rồi....

_ Thế em có phải là vợ của anh không?....Layon hỏi tiếp

_ Sao hôm nay em hỏi kì cục vậy?....

_ Không....không có gì.....Layon mỉm cười rồi nằm xuống.....Một lát sau,cô lại ngóc đầu lên và hỏi

_ Hôm nay tại mình động phòng nhé.....

_ ANh chưa chuẩn bị em à....Nicky lại một lần nữa đánh trống lảng khiến mặt Layon buồn xo trông đến tội.....Cô đứng xuống khoác chiếc áo lạnh vào rồi quay mặt ra cửa chính bảo

_ Em với Tulip có hẹn..lát em về....anh ngủ trước nghen....

Không đợi Nicky nói gì,Layon quay lưng bỏ chạy.....Cất ngang đó....trở lại phòng Tulip....Cô nhìn Ren hỏi

_ ANh à....có phải là anh vẫn còn ghét em về vụ em và Lu đã ngủ chung không?

_ COn heo này....tự nhiên hỏi vậy....anh không có ghét em đâu mà lo

_ Thế tại sao trong những đêm qua anh không động phòng với em.....?Em nhớ lúc trước anh từng nói anh không bao giờ động phòng với người anh không yêu....đúng không...

_ Tại anh....anh.....Ren ngỡ ngàng vì câu nói đó....cậu cứ lắp bắp lắp bắp mãi không thôi

_ Em hiểu ùi.....thôi....em có hẹn với Layon....anh ngủ trước yk....

_ Nhưng giờ đã là 10h rồi....em và Layon là con gái,ra đường giờ này nguy hiểm lắm....

_ Pp anh....

Tulip không để ý tới lời của Ren liền bỏ ra ngoài....Cô rơi nước mắt lang thang đến bể bơi của khách sạn....Nhận thấy Layon ở đó....đang ngồi khóc.....Tulip im lặng bước đến....Layon ngước lên nhìn Tulip với đôi mắt mọng nước....cô run run bảo

_ Nicky....Nicky....anh ấy không yêu tao....

_ Tao cũng vậy....Tulip thút thít....

Thế là Layon đứng lên và ôm Tulip vào lòng....Bỗng....ở cạnh hồ bơi đó....một giọng nói quen thuộc vang lên

_ Layon....Tulip....hai em sao vậy?

Tulip chùi nước mắt nhìn qua và há hốc miệng khi thấy người đứng trước mặt mình là Lu.....Layon mỉm cười trong làn nước mắt chào

_ Chào anh..

_ Lu?.....sao anh lại ở đây?.....Tulip hỏi

_ Ở đây cũng gần nhà anh mà.....Lu bảo

_ Vậy à....Tulip thút thít hỏi

_ ù.....sao em khóc vậy?

_ Không....không có gì.....

Tulip quay đi và lau những giọt nước mắt đang lăn dài trên má....

Chuyên gì hả em.....Lu quay lại hỏi

_ Em xin lỗi vì đã nói thể với anh....cám ơn anh đã luôn quan tâm bảo vệ em ngay cả lúc em bé và lớn....cuộc đời em sẽ không bao giờ quên anh đâu....Nếu như không gặp Ren.....có lẽ em sẽ chẳng bao giờ yêu một ai nữa ngoài anh....

_ Hi....Tulip ngốc của Taylor à.....nói thế Ren sẽ ghen đó....chúng ta có lẽ có duyên mà vô phận.....nên thôi....anh chúc em hạnh phúc.....

_ Em....em....cám....cám....ơn anh.....Tulip òa khóc rồi ôm Lu vào lòng....Khung cảnh ấy thật im lặng....im lặng và im lặng....Một lúc sau,Lu buông Tulip ra rồi mỉm cười chào mọi người và quay lưng đi.....Ren thấy vậy liền lên tiếng

_ Sống tốt nhá anh bạn....

_ Sure.....

Lu giờ tay chào tạm biệt rồi mất hút trong cái màu đen tối của khu rừng đó....Ren đến giờ mới đến cạnh Tulip nhỏ nhẹ nói

_ Chúng ta về thôi.....

_ Ừm....Tulip gật đầu

_ Đi nào....Pyo mỉm cười bảo....

Thế là cả 6 người trở về khách sạn của mình....Cả 6 người buồn bã khi ngày mai là ngày cuối cùng của chuyến đi tuần trang mật...

_ Máy người dậy mau yk....hôm nay là ngày cuối đó....tối nay chúng ta phải lên đường về để cho đúng thời hạn mà phụ hoàng bảo.....Pyo nói vội lớn khiến cả 5 người nhồm dậy ngay tức khắc....Tulip bảo

_ Sao kì vậy?.....tại sao phải về đúng ngày thế.....

_ TA không biết nhưngmà thôi....nên nghe lời phụ hoàng là tốt nhất.....Ren mỉm cười buồn buồn nói

_ Thôi được rồi....mấy em muốn đi chơi chỗ nào đây?.....Pyo hỏi

_ Hmm....hay chúng ta ở cạnh nhau trong thời gian cuối này đi....Nicky đề nghị....thế là bên kia,Layon nhìn Nicky nhăn mặt

_ Làm gì mà ở cạnh nhau trong thời gian cuối.....bộ về nhà là chúng ta hết gặp nhau hay sao hở anh?....

Nghe câu nói đó....mặt Pyo,Nicky,Ren và Julia tái ngắt....mấy người vội lấp bắp nói nhanh

_ Không có....không có đâu...đừng nghĩ....đừng nghĩ bậy Layon....

_ Mấy người sao vậy?....tự nhiên trả lời lấp bắp vậy.....?.....Tulip nheo mắt hỏi

_ 4 người có chuyện gì giấu tụi này hay sao?.....Sao 2 tuần nay mấy người hành động kì quặc vậy?....Layon hỏi buồn buồn

_ Không có gì mà....chúng ta đi chơi thôi.....Nicky mỉm cười rồi chạy đến kéo tay Layon đi...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75

_ Thôi....em không đi đâu....chán lắm.....Layon nói.....thế là Tulip bảo

_ Em muốn về nhà....mệt mỏi lắm ừi....

Nghe vậy,Ren nhìn qua Nicky nhún vai bảo

_ Thôi....chúng ta về nhé.....

_ Ừm....chiều ý mấy cô ấy cũng được...

_ Chúng ta về thôi....Pyo gật đầu....và thế là cả bọn bước lên xe trở về....Trên con đường ấy,Tulip nắm tay Ren,dựa đầu vào Ren ngủ...có lẽ cô ấy buồn

và quá mệt mỏi của một chuyến đi dài 2 tuần....Bên kia,Layon nhìn Nicky hỏi....

_ ANh nè.....nếu một ngày em không còn trên đời,anh sẽ lấy người con gái khác làm vợ chứ?.....

_ Nhỏ này hỏi vô duyên ế.....>"<.....bộ em nữ lòng nào chết để bỏ anh sao?.....Nicky cười gượng gạo bảo

_ SAo nụ cười anh không thật vậy....?Đường như anh đang nói dối em điều gì đó....

_ Em đừng lo....nó mà nói dối anh wuỳnh nó chết đó....Pyo bảo khiến Nicky nhăn mặt

_ Á à....anh dám wuỳnh cả em zai anh luôn hờ?

_ Xí....em zai là gì chứ....Pyo lẻ lười khiến Nicky lắc đầu chịu thua

Layon giờ không nói gì,cô dựa đầu vào cửa sổ của chiếc xe nhìn ra cảnh vật bên ngoài....đôi mắt cô long lanh những giọt nước mắt....cô nhắm mắt lại rồi ngủ thiếp đi lúc nào cũng không hay

Thời gian cứ thế trôi qua....trôi qua.....và trôi qua....Tối hôm đó,chiếc xe dừng lại trước lâu đài....cả 6 người mệt mỏi lúi hành lý vào lâu đài...vua Roenxi bước ra mỉm cười từ tốn nói

_ Máy con về sớm hơn 1 ngày mà ta đã dự định...

_ Tulip và Layon đòi về đây chứ.....Ren bảo....

_ Tulip,Layon,hai con về phòng nghỉ đi....ta cần nói chuyện với 4 người này....vua Roenxi nhìn Tulip và Layon mỉm cười nói....Tulip gật đầu rồi nắm tay Layon đi....Một lúc sau,vua Roenxi bắt đầu bước vào vấn đề chính

_ Các con muốn ngày mai hay là hôm sau nữa sẽ để Tulip trở về thế giới của cô ấy đây?

_ Ngày mai ạ.....Nicky và Ren cùng nhau trả lời,rồi nhìn qua nhau gật đầu đồng ý.....

_ Thế thì các con nên chuẩn bị trước đi....đây là thời gian cuối cùng 2 con được ở cạnh bên Tulip và Layon đó....

_ Dạ....

_ Thôi,mấy con về phòng đi....ngày mai lúc 8h sáng đến gặp ta....

_ Vâng ạk.....phụ hoàng ngủ ngon.....

_ Được rồi....các con có thể lui ra....à....Pyo và Julia ở lại....ta cần nói chuyện riêng với 2 con....

_ Vâng thưa phụ hoàng.....Pyo và Julia gật đầu....bên kia,Ren và Nicky đã lui ra về phòng của mình....

_ Có chuyện gì vậy phụ hoàng?....Pyo hỏi

_ Khi Tulip và Layon trở về thế giới của họ...con sẽ không còn được trở về thế giới đó nữa....

_ Vì sao vậy?.....Pyo ngạc nhiên hỏi

_ Tại vì sự xuất hiện của Layon....ta không ngờ vị phu thê thứ 1000 của Ren lại có một bản sao gần giống cô ebs như vậy....

_ Đúng....vua cha nói đúng....nhỡ ra Tulip đã chết từ lâu rồi nhưng vì có sự xuất hiện của Layon...và Tulip có một sức mạnh nào đó mà em không biết...cô ấy có thể đưa cả Layon vào vườn hoa ma trận của vua cha....

_ Julia nói đúng....đó là chuyện mà lần đầu tiên ta từng gặp....với lại,nếu mà những người vợ trước của Ren lần đầu gặp Ren đã có cảm tình vì trong người Ren có một thứ ma được rất nặng....nhưng đối với Tulip,cô ấy không bị thứ ma được ấy làm cho mê mụi

_ Nhưng tại sao Tulip lại có sức mạnh lớn như vậy?

_ Chuyện đó ta cũng không biết....có lẽ kiếp trước,Layon và Tulip là chị em sinh đôi....nhưng ta sẽ tìm ra quá khứ của cô ấy nhanh thôi....

_ Vâng ạ....

_ Thôi...mấy con về ngủ đi....khuya rồi....

_ Vua cha ngủ ngon.....tụi con về.....

Tối hôm đó....Ren và Nicky không ngủ....hai cậu ngồi nhìn Tulip và Layon mãi mãi không thôi....Thời gian cứ tích tắc tích tắc qua đi....Julia và Pyo đi tới

đi lui một cách không ngừng nghỉ....mặt trời nhói lên chậm chậm....chậm chậm.....tiếng gà gáy vang....Ren,Nicky,Pyo và Julia bước đến cạnh nhau,Pyo hỏi

_ Thời gian sắp tới rồi đó....hai em chuẩn bị chưa

_ Hix.....em sợ em khóc quá anh ơi....Nicky bảo

_ Nicky là con trai mà....đừng khóc nghen.....Julia nói nhẹ nhàng....

_ Đứng đó.....chúng ta sẽ vượt qua khoảng thời gian khó khăn này thôi....Pyo an ủi

_ Chúng ta đánh thức hai cô ấy dậy thôi.....Ren buông nhẹ một câu rồi bước vào phòng của mình....Nicky cũng nói với

_ Em cũng đi đây.....

Thế là Julia và Pyo nhìn theo mà lòng đau như cắt.....tại phòng Nicky

_ Nhỏ....dậy đi chứ.....ngủ gì như heo.....dậy ăn sáng nào.....Nicky lay lay cái tay Layon.....Layon trườn mình vào trong chiếc chăn nói lảm nhảm

_ Ôn ào quá đi....còn sớm mà....để người ta ngủ tí đi....

_ Nhỏ này....phụ hoàng mời ăn sáng đó....dậy mau.....Nicky nhăn mặt vì cái tính ham ăn ham ngủ của Layon.....Thế là sau 5 phút,Layon mắt nhắm mắt mở lò mò ngồi dậy....Nicky mỉm cười buồn buồn bảo

_ Em vào đánh răng đi....anh bọp kem cho rồi đó....

_ Ý....chu đáo quá ta.....chắc hôm nay trời có mưa to.....Layon mỉm cười nói

_ Mưa nổi gì....vào đánh răng đi em.....

_ Dạ....anh đợi em nghen.....

Bên kia phòng Tulip,Ren buồn buồn nhìn Tulip,rồi hôn lên trán Tulip rồi hôn lên má....Thấy nhón nhột,Tulip trở người từ từ mở mắt....cô neho mắt hỏi:

_ Anh làm gì mà hôn em thế

_ Vợ anh anh hôn không được sao?.....đáng ghét thế nhỉ....

_ Xi.....Người ta sáng chưa đánh răng nữa....hôn với chả kiết.....Tulip nhăn mặt bảo khiến Ren phì cười.....

_ Vào đánh răng yk....phụ hoàng bảo tụi mình xuống ăn sáng với phụ hoàng đó....

_ Dạ.....đợi em tí anh.....

Tulip mỉm cười rồi chạy vào phòng vệ sinh.....Chưa đầy 15 phút sau,tại sảnh đường ăn đã có mặt đông đủ các thành viên....Vua Roenxi nhìn Tulip và Layon mỉm cười nói

_ Các con cứ ăn tự nhiên....

_ Không cần vua cha nói tụi con cũng ăn tự nhiên rồi....hì hì.....mọi người ăn nhé.....tụi này không nhường đâu.....Tulip và Layon đồng thanh nói đồng thanh cười khiến cả bọn lắc đầu bó tay trước sự ngỗ nghịch này....đang chuẩn bị đưa thức ăn lên miệng....Một dòng điện mạnh thật mạnh chạy qua người Layon và Tulip khiến 2 cô bé giật giật mãi không thôi....Tulip đau đốn đánh rơi cả chén cơm xuống sàn....Bên kia,Layon bắt đầu thở gấp gấp....Nicky và Ren đứng dậy hét với

_ Tulip....Layon....tụi em sao vậy?.....trả lời anh đi....

_ Cứu.....cứu.....em đau quá.....em đau quá.....Tulip và Layon thở một nhọc nói.

_ Mau đưa 2 cô bé đến vườn hoa đó nhanh.....Vua Roenxi nói với khiến mặt Ren và Nicky thất sắc.....Pyo cùng Julia bảo

_ Đến giờ rồi đó Ren và Nicky à.....

_ Tụi em biết rồi.....Ren và Nicky gật đầu rồi cùng mọi người tiến đến vườn hoa bằng một cái chớp của vua Roenxi....

Không khí vườn hoa lúc này thật ẩm đảm,sương mù dày đặc, gió thổi mạnh hơn....và rồi....

_ Các con đặt cô ấy lên 2 cây nấm to này nhanh lên....rồi kiểm tra thử xem 2 cô ấy có mang vòng nơi không

Ren và Nicky nghe lời đặt Tulip và Layon xuống dưới 2 cây nấm....Tulip nhắm mắt thờ hồng hộc thều thào nói chuyện với Ren

_Tại sao lại là vườn hoa này....anh.....anh đang....đang làm gì....làm gì vậy?....

_Phụ hoàng.....thì hành thôi.....Ren đề mắt câu hỏi của Tulip,cậu nhìn qua nói với phụ hoàng và thế là Nicky cùng Ren nắm tay nhau lăm bầm câu thần chú mà vua Roenxi đã nói trước cho 2 cậu biết..... Vừa dứt lời....Tulip cùng Layon thờ mạnh hơn nữa.2 cô bé đưa cặp mắt nhìn Ren và Nicky mà nước mắt chảy dài.....và rồi đầu đó,nữ hoàng LinhLinh chạy ra hét

_Tulip....con trở lại đi....

_Mẫu.....mẫu.....hậu.....

_Em hãy nhớ cho dù chúng ta ở đâu....không còn gặp nhau nữa thì anh vẫn mãi yêu em Tulip à.....Ren cắn chặt môi nói....và tự dưng cậu cảm thấy nước mắt mình đang rơi....rơi rất nhiều.....

_Em hãy sống tốt với thế giới của em nhé.....tạm biệt layon,người anh yêu nhất trên đời.....Nicky quay mặt đi nói....và thế là trong phút chốc.....Layon cùng Tulip này người lên gào thét khóc.....

_Không.....không.....không.....

Vừa dứt,2 cô bé biến mất.....Ren và Nicky ngã gục xuống khóc và rồi 2 người thét to

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....

Julia khóc thầm ôm chặt lấy Pyo....bên kia,vua Roenxi dịu nữ hoàng LinhLinh đang rờn rờn nước mắt đứng dậy....Ngay lúc đó,trời đổ mưa....một cơn mưa khóc thương cho 2 người con gái đã biến mất.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76

Thân thể của Tulip và Layon bay lên không trung rồi từ từ biến mất trong làn nước mưa nặng hạt kia....Ren,Nicky,Pyo và Julia nhìn theo đau đớn....thời gian cứ thấm thoát trôi qua....đêm buông tối mau.....Julia nhìn Ren nói

_Ren à....chúng ta về thôi.....

_Ren không muốn về.....Ren thờ ơ buông xuống một câu

_Nicky cũng vậy.....

_Mấy em à....mấy em như vậy,Tulip và Layon biết được sẽ không vui đâu....Pyo an ủi

_Anh thì biết gì chứ.....nếu Julia biến mất như vậy thì anh cũng sẽ đau lòng như tụi em thôi.....Ren thét lên một cách tức tối

_Ta hiểu....ta hiểu mà.....nhưng các em đau buồn như vậy có đưa được các cô ấy trở về đâu?....Chỉ bằng các em nên về nhà tìm cách đến thế giới của các cô bé đó thì hay hơn....Pyo thông cảm

_Đúng đó....Julia gật đầu chấp nhận

_Nói thì dễ nhưng biết cách gì bây giờ.....Nicky thờ dài.....

_Có cách....ta nghe phụ hoàng nói thời xa xưa có người ở thế giới chúng ta đã đến thế giới của Tulip....vì thế chúng ta cần phải cố gắng tìm cho ra.....

_Nếu như anh nói vậy thì em hiểu rồi....chúng mình về hoàng cung nhé Ren.....Nicky nói chậm chậm

_ừ.....mấy người ra xe đợi anh đi.....anh còn phải làm một vài việc nữa

_Vậy tụi em đợi anh ngoài đó....ra sớm nhé.....Nicky buông xuống một câu rồi theo Pyo và Julia ra ngoài xe.....Ren vẫn đứng đó....nhưng lần này,cậu ngược nhìn lên trời lâu thật lâu,tại cái nơi mà Tulip đã biến mất....Bỗng dưng,nắt cậu ươn ước.....và Ren nhận ra rằng mình đang khóc.....khóc cho người vợ yêu dấu của mình....rồi cậu nói thầm

_Tulip à.....đây là lần thứ 2 ta khóc vì em...khóc vì người con gái đầu tiên đó....ở thế giới của em...em phải sống tốt với chính bản thân mình nhé....anh sẽ mãi yêu em và chỉ mình em thôi....vợ yêu của anh à.....

Dứt lời,Ren cuối mặt xuống đất và phát hiện ra con gấu bông mà Tulip hay làm dây điện thoại....cậu nhật lên nắm chặt con gấu bông vào tay và quay trở ra xe.....thấy bóng dáng ren lại gần,Pyo đặt tay lên vai Ren và bảo

_Chúng ta đi thôi.....

_DẠ....

Và chiếc xe dần dần lảng bảnh khỏi khu rừng âm u đầy kinh hãi kia.....

Tại thế giới của Tulip,khi mà Nike đang canh chừng chị mình....thấy Tulip động đậy....Nike hét lên.....

_Mẹ....mẹ ơi....chị Tulip động đậy rồi!....mẹ....mẹ....ơi....

Mẹ Tulip nghe vậy liền chạy nhanh vào bên cạnh giường Tulip nắm lấy tay Tulip lay lay cô bé

_Tulip....Tulip....con tỉnh dậy đi...

Như đáp ứng lời pà Lyly....Tulip từ từ mở mắt....xoa xoa cái đầu mình nói...

_Ui da.....đầu con đau quá.....

_Á.....Tulip tỉnh lại rồi!....Bà LyLy và Nike ôm Tulip vào lòng trước cái nhìn ngỡ ngàng của Tulip.....

Mấy người sao thế.....Tulip mở tròn mắt nhìn Nike và bà LyLy

_Con tỉnh ùi....cuối cùng con cũng tỉnh....lạy chúa

_Con có chết đâu mà không tỉnh....mẹ nói chuyện vô duyên ế.....Tulip nhăn mặt lò mò đứng dậy

_COn đúng là...từ còi chết trở về mà chả thay đổi chút nào.....zzzzz bà LyLy thờ dài

_Hehe...thôi nhé mẹ....đi qua nhà nhỏ khuông chơi đây....PP.....Tulip phóng xuống giường và mặt luôn bộ đồ ngủ chạy nhanh dưới cái la hét ồm ồm của bà LyLy và cái nhìn ngạc nhiên của Nike....Nike quay qua nhìn mẹ thắc mắc

_Con tưởng bà gần chết chứ....

_Im coi thằng nhóc.....nó vậy mẹ mừng ghê....bà LyLy bảo

_Ừm...

Quay trở lại với Tulip....cậu chạy nhanh đến nhà Layon la hét ồm ồm

_Khuông....khuông ơi....chị tới nhà bé nè....bé đâu ùi....

_Im lặng coi...la hét ồm ồm.....Layon ở đâu xoa xoa cái đầu gất lên...

_Á à.....ngao mạn với bản cô nương là chết đó ghen nhóc....Tulip nhe răng cười....đúng lúc đó,bà Minh Tinh -mẹ của Layon bước ra

_Tulip đây à....

_DẠ....

_Con tỉnh khi nào thế?

_Dạ...mới ngủ dậy ạ....

_Con không nhớ gì hết à.....?

_Nhớ gì là nhớ gì....sao cô giống mẹ con ế....

_ZZZZZ.....tội nghiệp lũ trẻ thời nay....chết đến nơi mà cứ quên mãi...

_ Cô....cô nói gì....Tulip nhả mặt định lên tiếng cãi thì Layon đã vội kéo Tulip ra ngoài.....Layon nhìn qua Tulip bảo

_ Mày cũng ngu như tao hả?

_ Hỏi tao tao biết hỏi ai mày...để tao bắc thang lên hỏi ông trời....

_ Thôi thôi....cho tao xin đi....mày không thấy lạ sao?.....Layon nói

_ Lạ chứ....sao không lạ được....Tulip nói một cách nhanh chóng

_ Lạ cái gì nói xem....

_ Tao thấy hôm nay trời sập vì mày không cãi lại tao....Tulip nhe răng cười

_ Đẹp mày đi...đúng là cái đồ vô duyên thôi mà.....Layon phán

_ Hehe....chọc mày thôi....mà mày thấy cái gì

_ Mẹ tao bảo tao nằm ngủ 2 tháng nay rồi đó....

_ Thế hả....cũng kì...chắc mày chết đó

_ Vô duyên...tao chết thì tao còn đứng nói chuyện với mày à....

_ Chắc mày thương tao quá mà....

_ Ừ....thương cái con khi....

_ Thôi nói chuyện này làm gì....mình ra ngoài quán kem ăn đi...

_ ừm...cũng được...đi thôi....Layon đồng ý

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77

Trở lại với Ren....cậu vẫn đứng dưới cơn mưa đó...vẫn ngược mắt nhìn bầu trời...nơi mà Tulip đã biến thành khói.....bên cạnh Ren là Nicky,Pyo và Julia.....Nicky nắm chặt tay....cậu cảm giác được giọt nước mắt mặn đắng rơi xuống.....Pyo cảm thấy không khí lúc này thật ngột ngạt và đau buồn...vì thế....Pyo lên tiếng

_ Chúng ta về thôi....

_ Mọi người về đi....em chưa muốn về....Ren nói

_ Em cũng chưa muốn về....Nicky nói thêm...

_ 2 người đừng cố chấp nữa được không?.....Nếu Tulip và Layon biết 2 người như vậy thì sao hả?.....Julia hét lên

_ Im đi....Julia thì biết gì chứ?.....Ren tức tối quay lại hét vào mặt Julia nhưng khi vừa dứt lời....Ren há hốc miệng....cậu nheo mắt nhìn Julia

_ Tu....tulip....

_ Julia....em....em biến thành....Pyo hoảng hốt nhanh tay lấy áo trùm mặt Julia lại...Ngay lúc đó....Ren nói vội

_ Julia....em là Tulip thật đúng không?.....trả lời anh đi....

_ Thật không thể Julia?.....Nicky hỏi

_ Mày em nói nhầm gì thế.....Julia là Julia sao lại là Tulip được.....em đừng có vì nhớ Tulip quá mà hóa điên

_ Em biết Julia chính là Tulip thật....em có thể cảm nhận được điều đó....anh bỏ áo của anh ra khỏi mặt của Julia đi....

_ Tỉnh lại đi Ren....Pyo lo sợ bảo

_ Anh cứ để cho Ren thấy mặt em đi....dù sao cái bí mật này cũng không giữ kín được bao lâu đâu....Julia thở dài bảo và tự tay rút tấm áo của Pyo xuống....Khuôn mặt ấy...nụ cười ấy...Tulip đang đứng trước mặt Ren....nhưng sao xa lạ quá....không phải là Tulip mà Ren đã từng ghét....đã từng quen....và đã từng yêu...Ren cảm thấy đau lòng lắm....cậu im lặng quay mặt đi....Ren nói thì thào

_ Julia và Pyo về trước đi...để cho Ren yên tĩnh một tí nhé....

Biết thế...nên Julia và Pyo quay mặt đi....Pyo bảo

_ Tụi anh về trước....Nicky chăm sóc Ren dùm tụi anh

_ Dạ....

Thế là Julia nép người bên cạnh Pyo bước đi....khi đến một khoảng cách thật xa...Pyo nhìn Julia hỏi

_ Tại sao?....tại sao em lại bị biến hình thành Tulip?....anh không hiểu

_ Tại vì em chỉ có thể giữ hình khi Tulip ở đây thôi....nay Tulip biến đi....con mưa kia làm xóa nhòa hình em...

_ ANh không muốn như vậy đâu....anh muốn em trở lại là Julia cơ....

_ Ủm...em biết mà....em sẽ tìm cách mà anh....

_ Ngoan vợ yêu của anh....

_ Hi....chúng ta về thôi anh

_ Ủm...

Bên kia, Ren gục xuống...cậu lấp bắp nói

_ Tại sao?....tại sao ông trời ác quá vậy?....tại sao lại là chúng ta...tại sao Julia là Tulip thật...

_ Ren à...2 cô ấy đã về thế giới thật rồi...họ sẽ sống tốt...chúng ta có buồn cũng không mang họ về lại

_ EM nói đúng nhưng....

Ren đang nói thì nhìn thấy chiếc bông tai hình con bướm của Tulip đang lấp lánh sáng ở đó...cậu chạy nhanh và nhặt chiếc bông tai đó lên....Ren nắm chặt tay lại và nói

_ Tạm biệt Tulip...tạm biệt vợ yêu của anh....em sẽ luôn nằm trong tim anh...

_ VÀ em cũng vậy...Layon à....Nicky cũng buông xuống một câu rồi cùng Ren quay lưng đi....đi về phía quán rượu mà không trở về lâu đài.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướm Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78

Sáng hôm sau....tại lớp học....Layon và Tulip mỉm cười bước cao ngạo vào lớp....LALA vừa thấy bóng dáng hai người này liền phóng ra mỉm cười bảo

_ ÁAAAAAAAAAAAAAAAA>.....Layon và Tulip trở lại lớp mấy người ơi

_ Hehe....chào mọi người.....chào pé Lala nà....

_ Chào mừng 2 hoa khôi đến lớp....mấy bữa nay trốn biệt đi đâu thế?

_ Trốn trên hòm ấy mà....Tulip lè lưỡi cười...

_ HAiz//////////.....cái tính vẫn không thay đổi....đúng là cái đồ vô duyên....cả lớp lắc đầu nói

_Đúng....nó vô duyên lắm...LAYon lắc đầu bảo

_Ế....mày....bị bệnh hả....dám kêu người ta vô duyên....hix....buồn luôn....

_Buồn kệ mày....hehe....

Layon nói rồi bỏ chạy và thế là Tulip hét theo

_Con nhỏ kia....mày đứng lại cho tao....

_Ngu sao đứng....tao có chết cũng không đứng lại đâu..

_Thì mày chết nè.....Tulip rượt theo và phá lên cười...

Đang mãi chạy rượt theo LAYon và thế là cô đâm sầm vào một gã con trai....ngã xuống,Tulip nhìn gã con trai đó hét

_Ếthằng khỉn kia....bị mù hay sao mà đi kiểu gì lạ thế....

_Chính cô bị mù thì có.....chạy đụng người ta rồi còn giả mùm....muốn wuỳnh nhau hả....Gã con trai cãi lại...thấy tình hình có vẻ không tốt....LAYon quay lại nheo mắt nhìn gã con trai bảo

_Ế....thằng kia....ông mà đụng vào con nhỏ này là ông biết tay tui

_Lại nhỏ vô duyên nào đây?....

_Á..à....dám kêu tui này vô duyên à....LAYon lên.....Tulip vùA định sẵn tay áo lên chuẩn bị ụynch nhau thì ở đâu...một đám nữ sinh chạy đến...

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....anh Kenta.....

Và thế là....Kenta chạy trước....theo sau là Tulip và Layon....Tulip nhìn qua Kenta thờ hỏn hĩnh bảo

_Ông làm gì mà con gái nó chạy theo ông ghê thế

_Ai biết....tui nó kêu tui là hot boy gì đó....chạy nhanh lên....nếu không chết cả lũ...

_Phù phù.....mệt chết....đang cố gắng chạy nè....mà ông xấu hoắc....hot boy gì....Tulip lắc đầu....

_Im đi....cô biết gì mà nói....

_Chạy nhanh nào Tulip....lối này...LAYon nắm tay Tulip rẽ theo một con đường mòn

Một lúc sau,cả 3 người dừng lại....Tulip nhăn mặt bảo

_Phù....mới tỉnh dậy mà bắt người ta chạy dữ gớm....tại ông hét á....

_Gi tại tui...tại mấy cô tự chạy theo tui chứ bộ....

-Không chạy tui nó xé xác à....Tulip bảo...

_Mà ông tên gì thế....

_Kêu tui là Kenta...thôi bye...có duyên gặp lại...

_Đứng lại coi...chạy đi đâu...tui chưa tính sổ ông mà.....Tulip nắm áo Kenta

_Tui không tính sổ với cô mắc mớ gì cô tính sổ với tui....

_NÓI xem học lớp mấy....

_11....Thôi bye....NÓi xong..Kenta bỏ chạy....

Đâu ra cái thằng chả hotboy này đây?.....Tulip quay qua hỏi Layon

_Vô duyên thúì....mày hỏi tao tao hỏi mà hở?.....LAYon nhăn mặt kêu

_Chứ sao nữa?.....hehe.....Tulip nhe răng cười

_Đúng là cái đồ.....Layon lấp lửng

_Đồ gì.....

_Đồ điên.....Layon kết thúc câu nói

_Grừ grừ.....nhỏ kia.....đứng lại coi.....Tulip thét lên

_Còn lâu nhé.....Layon nhe răng cười rồi bỏ chạy....và thế là nhỏ Tulip tiếp tục rượt theo cười nắc nẻ

Tại lớp của Kenta....

_Haha....chết cậu rồi!...đụng vào 2 nhỏ quậy nhất trường đó là chết.....một người bạn của Kenta nói

_2 nhỏ nào cơ?.... Kenta nhăn mặt hỏi

_Thì 2 nhỏ mà cậu vừa đụng phải đó....Không hôm nay thì ngày mai nó tới thăm cậu cho xem).....người bạn ấy tiếp tục....

_Bộ 2 nhỏ ấy điên hả...Kenta nhăn mặt hỏi

_Ể....thằng kia....kêu ai điên thế hả?....đầu cửa.....Tulip hăm hập xuất hiện cùng với Layon

_Ac....đâu ra đây?.....Kenta nhăn mặt

_Ồ trên trời rơi xuống đó ku....Tulip hích hích cái mũi đáp trả

_Thế thì lên trời lại đi....ở đây không ai tiếp người của trời đâu...Kenta lè lưỡi nói khiến Tulip đỏ mặt...thấy vậy...Layon lên tiếng

_Nó phải xuống đây bắt tội phạm của trời đã chứ.....

_Bộ tội phạm ở đây sao.....kenta hỏi lại..

_Bước ra đây mau....Tulip lôi đầu ra chiếc khăn cột vào tay Kenta rồi lôi Kenta đi...Mọi người trong lớp nhìn theo vừa mỉm cười vừa chứng kiến được hành động ngạo mạn của 2 cô bé này

Tại sân thượng....

_2 cô muốn gì đây?.....

_Coi nè.....trầy xước rồi....bắt đền đi....Tulip đưa cái cùi chỏ lên khoe vết máu tí ti rỉ ra

_sAX....giỡn hả...có cái đó cũng ổn ào.....Kenta nhăn mặt

_Có biết vết máu nhỏ xíu này sẽ dẫn đến con vi trùng têta nốt không hả?.....Nó sẽ giết bản cô nương chết mất....Tulip rùng mình lắc đầu...

_Thôi đi...đừng có khìn.....Kenta phan đại..

_Á à....dám kêu người ta khìn hả?....Layon đâu....đánh 50 roi cho ta....Tulip lên tiếng....

_Thôi đi bà nội...roi đâu ra mà đánh....layon thì thâm nhỏ và tai Tulip

_Mấy cô nhiều chuyện quá đây....tôi còn phải lên lớp nữa đó.....muốn gì thì nói...Kenta cần nhân

_Tui muốn ông đi chơi với tui bữa nay...Tulip nói một cách hồn nhiên

_Sax....nghĩ gì thế trời.....tui không rảnh đâu nha....Kenta lắc đầu từ chối

_thế thì ông còn phải ở đây mãi nhé....Tulip lung lay lộn tóc

_Oh ọk...thế thì đành chịu cô vậy....mấy giờ đây....

_6h chiều nay....hẹn gặp tại trường nhé....giờ anh bạn có thể về....Tulip mỉm cười nói

_Ok...bye....

Kenta vừa quay lưng đi,Tulip đã mỉm cười nói với Layon

_Tao thế tao sẽ kua được thằng chả này trong vòng một tuần....

_Xi.....có mà một đời cũng không được...

_thế thì mày cứ chống mắt lên mà nhìn nhé....Tulip buông xuống một câu rồi mỉm cười đều quay trở về lớp....Layon lắc đầu rồi bước theo

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79

Đúng 6 giờ tối....Tulip loay hoay với bộ váy đầm ngắn khá dễ thương..cô lẩm bẩm

_Quái lạ....thằng này cho mình leo cây hay sao ta?....Giờ mà vẫn chưa có mặt.....

Mười lăm phút....ba mươi phút trôi qua....Kenta vẫn không đến....Tulip đưa nắm đấm lên trời nói

_Ông này....ngày mai tui sẽ cho ông biết tay...

_Gi mà la lối om sòm thế?.....Kenta ở đâu xuất hiện nhăn mặt nói

_Làm gì mà giờ mới tới....làm người ta đợi.....Tulip tức tối

_Xin lỗi nhen...mắc chở nhỏ bạn về nên đến trễ.....Kenta nói thản nhiên

_Ac...đúng là khìn....bắt người ta đợi..bắt đền đó.....

_Muốn đi đâu đây?...Kenta hỏi

_Đi đâu cũng được....Tulip thở dài

_Tui dẫn cô đến công viên chơi hén.....Kenta gợi ý...

_VẬy cũng được...

_Đi thôi....lên xe đi....Kenta chỉ tay vào chỗ ngồi phía sau rồi quay mặt đi....và thế là Tulip nhẹ nhàng bước lên ngồi....Kenta đèo Tulip một hồi rồi nói

_Ac...Ăn gì mà nặng như heo thế?

_Thôi đi...heo cái đầu ông....

_Không giỡn nữa.....tại sao cô muốn tui dẫn cô đi chơi?...Kenta cầm cuối đạp và hỏi

_Tại lâu rồi không đi chơi nên muốn ông dẫn đi chơi thôi

_Oh ok....

20 phút sau....Kenta dừng lại tại một công viên khá lớn....Tulip suýt xoa

_Thôi...không dám vào đó đâu....tui không có tiền....

Kenta nhếch môi cười mỉm nói

_Tui bao mà...không thôi cái con vi trùng tê ta nốt giết chết cô nữa....

_Hehe...vậy thì cảm ơn....

_Muốn đi chơi gì trước đây?.....Kenta hỏi

_Lên cái vòng tròn tình yêu đó đi....Tulip hồn nhiên chỉ tay lên cái vòng tròn chầm chậm cao cao kia

_Khìn hở?.....Tui với cô đâu phải tình nhân đâu...lên đó làm gì.....

_Không muốn thì thôi vậy....Tulip nhượng bộ nói

_Thôi thì chiều cô hôm nay vậy...đi thôi...Kenta nắm tay Tulip chạy đến đó....sau một hồi chen lấn vất vả và chạy mồ hôi...Kenta cũng kiếm được hai chiếc vé cho hắn và Tulip....Tulip vất vả leo lên chiếc đu quay...ai bảo cô mặc váy làm chi.....Kenta giúp Tulip leo lên...cậu nói

_Đâu phải đi chơi với người yêu đâu mà diện dữ vậy?

_Vô duyên thúì kà...kệ người ta chứ bộ....

_Đi thôi....

Chiếc bánh xe bắt đầu chậm chậm đưa Tulip và Kenta lên cao....Tulip đưa tay lên nhìn ngoài bầu trời đầy sao và nói

_Đẹp quá à....

_Đẹp thật...ủa....mà chiếc vòng đó ai tặng cô mà đẹp thế?....Kenta chỉ vào chiếc vòng,cái kỉ vật của Ren tặng cho Tulip vào ngày cưới và cũng là cái vòng chìa khóa đưa Tulip trở lại thế giới của mình....Tulip nhìn xuống và nói...

_Không biết nữa....chẳng biết tui mang tự khi nào nữa....

_Thế hả?...Kenta hỏi lại

_Ừm...Tulip cảm giác buồn buồn...cô cũng chẳng biết tại sao...hay tại vì chiếc vòng đó làm Tulip buồn?...Chỉ có trời mới biết

_Hmmm...làm gì mà cái mặt cô buồn xo khi nhắc đến cái vòng này thế?...Kenta dí ngón tay vào trán Tulip hỏi

_Tui buồn hồi nào chứ....? Ông này nói tầm bậy....Tulip đẩy ngón tay của Kenta ra khỏi trán mình...vừa cười vừa biện hộ

_Thôi mệt,không thèm đôi co với cô nữa...Kenta ngoảnh mặt nhìn bánh xe chậm chậm quay xuống

_Làm giống như tôi thèm đôi co với ông không bằng.....xí.... Tulip lè lưỡi nguyệt dài

Và thế là không ai nhìn ai,không ai nói gì cho đến khi...."Ting Ting"...tiếng bánh xe dừng lại....Tulip và Kenta bước ra ngoài,Kenta quay qua nhìn Tulip bảo

_Cô ngồi đây đợi tui đi,tui ra đầu này mua mấy lon nước ngọt uống...khát quá hà...

_Ể....định bỏ rơi tui ở đây luôn hả...Tulip ngược đôi mắt long lanh lên nhìn Kenta

_Điên thiệt...nếu tui muốn bỏ rơi cô thì đã không đến chỗ hẹn...thôi...ngồi đó đợi tui xúi đi...Kenta quay lưng đi

_Đi sớm rồi về ghen...Tulip gọi với theo

Kenta gạt đầu rồi rào bước nhanh đến quầy nước tự động.Cậu lấy mình lon coca rồi ngẫm nghĩ

_Hmm...không biết con nhò này thích uống gì ta?...mà một nhì....tự nhiên mua cho con nhò này làm gì chứ...nhưng không mua thì nó lại kêu mình keo kiệt....mà có kêu vậy hay không thì mình cũng đâu quan tâm...

Phân vân một hồi, Kenta chọn mua cho Tulip một ly mocha đá

Trở lại với tUlíp,trong khi cô đang đứng ngồi không yên vì sợ Kenta trốn mất thì

_Hey,pé...đi chơi với tui anh không?...một nhóm người ở đâu xuất hiện nhìn Tulip cười nham nhở....vừa bực vừa lo,Tulip đề phòng quay qua nói

_Đang bận...tránh ra yk

_Muốn đứng đây đó,làm gì nhau?...Thằng nhóc trong đám đáp lại..

_Thế thì cứ đứng yk...Tulip vơ vội chiếc túi xách trả lời qua loa rồi quay lưng đi...nhưng ôi thôi rồi,cô đã bị chặn lại bởi một tên trong bọn..Thế là Tulip xoay lại nhìn tên đầu đàn hỏi

_Tui mà muốn gì?

_Muốn pé đi chơi với tui anh

_Điên àk...tui đang đi chơi với bạn trai tui rồi...không rảnh đi chơi với mấy người đâu...Tulip trả lời xụi lơ

_Bạn trai của pé đầu...tụi anh có thấy ai đâu...rõ ràng là đi một mình mà

_Nó kia kia....Tulip bối rối chỉ đại vào bóng đen đang thù lù tiến tới...và thật may thay người đó không ai khác chính là Kenta...Một đám trong bọn nhìn Tulip phá lên cười

_Pé nhìn tụi anh xừ thẳng nhóc bạn trai của pé nhé...Nhận ra đó chính là Kenta thật...Tulip hốt hoảng hét

_Kenta....chạy đi....ông không chạy bị uýnh...

Chưa kịp nói xong,một thằng trong nhóm đó đã bịt miệng của Tulip lại.Kenta ở đằng xa kia nhận ra 5 thằng đang tiến về phía mình và đằng xa kia nữa là Tulip đang vùng vẫy để thoát thân...Kenta thả lon nước và ly mocha xuống bỏ chạy...Tulip thấy thế vừa mừng vừa tức...cô ngẫm nghĩ" Cha là cái thằng...ăn gì mà nhát như thỏ để...mất mặt quá"...

_Haha...bạn trai cô em là chúa của thỏ để à....Đưa con trai bịt miệng Tulip phá lên cười...làm gián đoạn suy nghĩ của Tulip...Thấy kẻ địch sơ hở,Tulip dùng hết sức đập vào chỗ hiểm của người đó...Bất giác đau...người ấy thốt lên và thả Tulip ra...Nhân cơ hội đó...Tulip bỏ chạy...Thằng kia la lên

_Bắt lấy con nhỏ đó cho tao....mặc kệ nó là con gái...đánh nó vào

15 thằng nghe lời và rượt theo Tulip...hết sức...Tulip dừng lại và bị 15 đứa dồn lại vào một góc..."Bụp"...Tulip trúng một gậy của người đầu đàn...Cô bật ra một tiếng "Á"...và khụy xuống...Lũ con trai phá lên cười vang....Bên kia

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Ren hét lên và thở hồn hển,chòng tỉnh trong con rượu...vua Roenxi,Julia,Pyo và Nicky vội chạy lại gần cậu ấy hỏi nhanh

_Có chuyện gì vậy Ren?

_Con...con nằm mơ thấy Tulip....15 thằng chó nào đó vây quanh lấy cô ấy...và rồi...và rồi....một trong những đứa ấy đã dùng gậy đánh vào đầu Tulip...con...con...

_Ren...em bình tĩnh lại đi...đó chỉ là một giấc mơ mà thôi...Pyo đặt tay lên vai Ren trấn an

_Không...không phải là mơ đâu...xin phụ hoàng....xin người hãy cứu Tulip...con xin người đấy....

_Ren,Pyo nói đứng đấy...con đang nằm mơ mà...thôi hãy uống thuốc an thần này đi....vua Roenxi đưa cho Ren viên thuốc màu xanh...khi uống xong,Ren chìm vào giấc ngủ yên lành...Pyo nhìn qua vua Roenxi và Julia rồi thở dài

_Tội Ren quá...chắc hẳn cậu ấy yêu Tulip nhiều lắm

_Ừa...mà Nicky đâu rồi?...Julia lên tiếng hỏi

Mọi người nhún vai nhìn nhau lắc đầu không biết....Tại phòng mình,Nicky sờ nhẹ lên bức ảnh cưới của cậu và Layon...Nicky lẩm bầm một mình

_Anh Ren còn được gặp Tulip trong mơ,còn anh...ngay cả nụ cười của em cũng không thấy được...Layon ơi...anh thật sự nhớ em lắm em biết không?...Hix....

Thế là không kèm lòng được,Nicky đột ngột hôn lên đôi môi của Layon trong bức tranh đấy...và một lần nữa nước mắt cậu lại chảy dài

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80

Trở lại với Tulip,sau khi nhận được một gậy vào trán,cô lao đao ngã gục xuống,máu trên đầu từ từ rỉ ra.Cô trừng mắt vào tên vừa mới đánh cô.Thấy thế,tên đó nói

_Nhò này nhìn cũng dễ thương phết....chắc phải xử nó mới được

Thế là gã đó tiến tới,hắn ta vừa chạm vào Tulip,cô đã cắn mạnh vào tay của hắn khiến hắn thét lên và nhảy bật ra...Tulip phá lên cười yét ớt

_Hahaha.....muốn đụng vào tao ư?....Không dễ đâu....

_Đánh nó....đánh cho đến chết thì thôi....phải cho con nhỏ này một bài học mới được....

Thế là một gậy nữa giơ lên...và rồi...."Bụp"...tường chừng sẽ vào đầu nhưng không...không có chuyện gì xảy ra...thế là Tulip mở tí hí mắt ra và cô rất đỗi ngạc nhiên khi thấy Kenta ngồi đó,ôm cô vào lòng và giờ tay đỡ cú đánh đó cho cô.Tulip vừa mừng vừa trách

_Nãy giờ ông trốn đi đâu thế?...Người gì đâu mà...

_Im lặng coi...đã bị thương mà còn nói nhiều...đúng là bà tám mà

_HAhaha....thằng bạn trai thô đế của cô bé đến rồi sao?....

_Bạn trai?....Kenta nheo mắt há hốc miệng khi nghe đến 2 chữ đó...rồi cậu nhìn qua với Tulip bằng ánh mắt khó hiểu

_Thế mà không phải là bạn trai của cô ta sao?

_Không phải bạn trai của cô ấy thì tao hẹn hò ở đây với cô ấy ở đây làm gì...Tụi mày chán sống hay sao mà đụng đến người yêu của tao hả?

_Người...người...yêu?Tulip lò dò mắt nhìn Kenta lấp bắp...và rồi lần này,Tulip gục xuống thật sự...máu tuôn xuống ước đầm áo của cô bé...Thấy vậy,Kenta dần mặt

_Tụi mày phải trả giá đắt cho những gì mà mày đã làm...

Và thế là một mình Kenta chống chọi với 15 thằng cho đến khi cảnh sát đến...Một trong những viên cảnh sát quay qua nói

_Xin lỗi cậu chủ vì đã đến trễ...

_Không sao,bỏ tù tụi này hết cho tôi

Và bất chợt nhận ra điều gì đó,một tên trong đó thốt lên

_Ôi thôi rồi,hắn ta là con cưng của ông chủ tịch cảnh sát...

_Biết ra thì đã muộn rồi đó...bọn còn đồ....

Kenta dứt lời liền quay lưng đi.Cậu đến bên cạnh Tulip xé một mảnh vải trên áo mình buộc quanh đầu Tulip nhằm ngăn máu ngừng chảy.Sau đó,cậu cõng Tulip trên lưng và lững thững rảo bộ về trường.Được một quãng,Tulip từ từ mở mắt dậy,thấy mình đang nằm trên lưng Kenta,cô khẽ nhẹ:

_Nè...tụi kia đâu rồi?

_Tĩnh rồi hả,đừng lo về chuyện đó nữa

_Mà ông cũng đúng thật là...tự nhiên bỏ người ta lại với cái đám đó...ui da...cái đầu tui....

_Đã đau rồi mà còn nói nhiều...mà với lại,nói cho cô nghe...nếu như tui mà bỏ cô thì tui đã không quay trở lại cứu cô rồi...chẳng qua,tui thấy mình tui mà đối phó với lũ đó thì lúc ấy chắc cô cũng bị tui đẩy bắt mất rồi....bởi thế tui mới đi kiếm người giúp đỡ...

_Tui nói vậy thôi chứ dù sao thì tui cũng cảm ơn ông nhiều nhé

_Không có gì

_Mà chúng ta đang đi đâu đây?...Tulip ngờ ngạc hỏi

_Tất nhiên là trở lại trường rồi...cô còn phải đi bộ về nhà mà

_Hả....tui....?...đi bộ.....?...Tulip há hốc miệng lặp lại những gì Kenta nói...rồi cô tiếp tục _Bộ ông không thấy người ta bị thương hay sao?

_Cô bị thương thì kệ cô chứ,ai bảo thấy mấy thằng đó mà không chạy?

_Thế chứ ai bảo tui ngồi yên đó chờ ông trở về hả?

_Cô khìn thật

_NÓI thật tui không thể về nhà với bộ dạng thế này...mẹ tôi sẽ lo lắng đấy

_Thế thì tui chịu...

Kenta tiến đến vài bước rồi thả Tulip xuống trước cổng trường,sau đó,cậu quay lưng đi...Tulip thả mình xuống ngồi tựa cánh cổng trường,đưa tay lên xoa

xoa cái trán

_ Uida...đau thật đấy...rồi Tulip thở dài,xoa 2 bàn tay vào nhau và ngủ thiếp đi...

Kenta trở về nhà,đang ngồi làm bài tập của mình thì cậu bỗng chợt nhớ đến Tulip...Cậu lẩm bầm

_ Thôi chết...tôi nay Tulip chưa ăn gì thì phải...mà không biết cô ta còn ở ngoài cổng trường không nữa...thôi kệ cô ta đi...

Nhưng chưa được 10 phút sau,kenta lúi lỏm瞥 chiếc áo khoác và lái xe mình đi.Tại cổng trường,Kenta đứng xuống nhìn vào bên trong trường nhưng chỉ thấy toàn là một màu đen,cậu lắc đầu

_ Minh bị khủng hoảng hả trời...giờ này thì chắc là nhỡ ấy về rồi chứ làm gì ở đây....

Tỉnh quay lưng bước lên xe,cậu chợt nhận ra một tiếng rên quen thuộc

_ Hừ...hừ...lạnh quá.....

Kenta nghe vậy,liền bước đến gần cột trụ trong cùng và chợt thấy Tulip đang ngồi co ro ở đó....Cậu cởi chiếc áo khoác trên người mình và choàng vội cho Tulip.Rồi sau đó,Kenta bế Tulip lên xe và đóng cửa lại.Cậu nhìn qua Tulip nói

_ Cô đúng là cứng đầu và khó ưa mà

_ Her her....tại mẹ tui ghét nhất là ụnh lộn...ba tui cũng vì chuyện đó nên mới qua đời...tui không muốn làm mẹ tui buồn thôi...mà tui cũng đâu cần ông ưa

Kenta nghe Tulip nói thế liền im lặng không nói gì,cậu lái xe về phía nhà mình.Đến trước cổng,Kenta nắm tay Tulip và dẫn cô bé vào...trên lầu..ông Jin bước xuống nhìn Kenta hỏi

_ Ai vậy con?

_ Bạn gái của con ạ

_ Oh...vậy đây là cô gái bị bọn côn đồ đó....

_ Vâng ạ....Kenta làm gián đoạn câu nói của ba mình.Bên kia,Tulip mỉm cười gật đầu chào lễ phép

_ Con chào bác....

_ Chào con....

_ Đi thôi...Kenta quay qua Tulip kéo tay cô bé về phía phòng mình....

Tại phòng Kenta,Tulip nhìn Kenta nói

_ Nè...ai là bạn gái của ông chứ?

_ Không nói thế thì cô không được vào phòng tui đâu...thôi....đi tắm đi....người gì đâu mà bốc mùi giống như heo vậy...

Kenta vừa nói vừa lôi bộ đồ ngủ của mình ra ném cho Tulip....Tulip cảm bộ quần áo trong tay và cắn nhả

_ Gì chứ....vừa phải thôi nha...hồi chiều tui mới tắm đó

_ Thôi,đi tắm dùm cái....

Thế là Tulip lè lưỡi quay lưng bước vào phòng tắm.Cô bịt miệng ngạc nhiên

_ Wow....phòng tắm đẹp quá...đúng là con nhà giàu có khác,sướng thật...chẳng bù với mình

Đang ngâm mình trong bồn tắm,bỗng nhiên,một tiếng thét vang lên...."AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA"...Tulip hét lên,,Kenta ở ngoài nghe thấy liền chạy vào....và thét là..."AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA"(tập 2)....Kenta đỏ mặt quay lưng lại,cậu cắn nhả

_ Cô điên hay sao mà

_ Biến thái....ai cho phép ông tự tiện vào đây chứ...

_ Tại ai kêu cô la lên làm chi...tưởng cô chết trong này rồi..

Bỗng dưng nghe nhớ lại chuyện đó,Tulip vội vội chiếc khăn và chạy ra khỏi phòng.Cô run run nói

_ Con trùn...con trùn,...ở đâu ra ýk...

Nghe thế,Kenta quay mặt vào tường và lắc đầu.Cậu gỡ con trùn ra và ném xuống bồn nước.Cậu lấy áo quần trở ra đưa cho Tulip mặc.Kenta nói

_ Cô mặc vào đi.tôi xuống nhà đây...

Kenta bước ra khỏi phòng,cậu lẩm bầm

_Đúng là khỉn thật...chỉ có con trùn thôi mà...úi trời ơi...thấy hết rồi...con gái gì đâu mà.....

Trong phòng,sau khi Tulip mặc áo quần xong,cô tiến đến bàn học của Kenta nhìn chăm chú vào bức ảnh của cậu ấy,cô mỉm cười suy nghĩ

_Nhìn kĩ cậu ta cũng đẹp trai phết....

15 phút sau,Kenta đột ngột bước vào phòng.Cậu nói to

_ Làm gì nơi bàn tui vậy.?

_Ồ...tui....tui

_Tui cái con khỉ...tôi đây ăn mì đi...tui mới làm đó

Kenta đặt đĩa mì xuống rồi lên giường ngồi.Cậu nhìn sang Tulip bảo

_Cô lùn quá nhì.Không biết vén ống quần lên hay sao mà mặc kiểu vậy?...Mòn quần tui giờ...

_Kệ người ta chứ...mà công nhận ông nấu ăn ngon thiệt...tui còn không biết nấu cơm nữa là...

_Ec...cô sinh ra là con trai thì đúng hơn...thôi,tui đi ngủ đây..

Kenta ngả lưng xuống giường và nhắm mắt lại...nhưng bất ngờ,Tulip đứng dậy,loay quay kiểu gì,đạp phải ống quần và bất giác ngã vào lòng Kenta...kenta nhăn mặt ngồi dậy đẩy Tulip ra và nói

_Ế,...định giờ trò hà bà nội....

_Điên....tại ống quần dài quá nên...

_Thôi mệt quá...tránh chỗ cho tui ngủ

_Còn tui thì sao...ngủ ở đâu?...Tulip thắc mắc

_Kệ cô

Kenta dứt lời liền chìm trong giấc ngủ. Thấy thế,Tulip không làm phiền cậu nữa.Cô ăn nốt đĩa mì rồi tiến lại bàn học của Kenta và nằm thiếp đi.Nửa đêm,Kenta thức dậy...nhìn qua bàn học,thấy Tulip nằm đó,cậu tiến đến và bế cô ấy lên giường..Kenta đắp chăn cho cô bé rồi nằm xuống bên cạnh cô

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81

Sáng hôm sau...."AA"....Tulip tỉnh dậy, tay kéo chăn lên thấu ngực nhìn Kenta và nói

_Ông...đêm...đêm qua ông làm gì vậy....

_Tôi không bao giờ làm chuyện đó với người tôi không yêu đâu....đừng lo.....Kenta từ tốn nói

_Thật không vậy?...Ủa mà lạ ghê...câu nói này nghe quen quen nè....hình như đã có ai đó từng nói với tui rồi thì phải....Tulip gãi đầu thắc mắc

_Cái gì cô cũng quen...thôi,vào thay lại áo quần của cô đi...tui không muốn bị trễ học...

_ Nhưng...tui không có đồng phục....sao....sao đến trường?.....

_ Thì kệ cô chứ.....

_ Hix...đã giúp thì giúp cho chót đi mà....

_ Phiền quá à...cũng may là chị tui từng học trường này còn không thì....Kenta vừa nói vừa loay hoay lôi ra bộ đồ hơi cũ kĩ đưa cho Tulip....Tulip đón nhận lấy và mỉm cười nói

_ Cảm ơn ghen...

_ Lãi nhãi mãi...nhanh lên đi...

_ Ừm...Tulip bước vào phòng tắm và nhanh nhẹn thay bộ đồ ra...Cô lấy lược chải tóc và buộc cao...SAu đó,Tulip trở ra nhìn Kenta nói

_ Nhưng sách vở của tui thì sao?

_ Một quá...cô không đi học thì thôi...tui đi đây

_ Thôi...để tui theo với...

Thế là Tulip và Kenta chui vào chiếc xe hơi đen đang đậu trước cửa nhà...và chiếc xe từ từ lăn bánh....Tại trước cổng trường...lúc hai người vừa bước xuống,mọi người liền bàn tán xì xầm...

_ Ủa...có chuyện gì mà anh Kenta và Tulip đi chung vậy ta?...HS nữ 1 nói

_ Đừng nói là hai người ấy cặp đôi ghen...ôi anh Kenta.....HS nữ 2 buồn buồn.....

_ Chuyện gì vậy...,Senita xuất hiện hích vào tay Kenta hỏi....

_ Chuyện gì đâu...đi thôi

Kenta nói xong liền nhanh chân bước lên cầu thang,đi bên cạnh là Senita...Khi thấy vắng người,Senita quay qua hỏi

_ Mà đang cặp bồ với con nhỏ đó hả?

_ Khùng...tại tao giúp nó thôi

_ HAha.....thế mà tao tưởng mày đồ gục trước vẻ đẹp của con nhỏ đó nữa....

_ Bạn mày đâu có thấp giá như vậy đâu....Kenta cười mỉm rồi bước vào lớp...

Tại phòng bên kia,Layon kéo Tulip qua một bên nheo mắt hỏi

_ Gì thế....hai đứa bây cặp bồ hả?...sao đi chung hay vậy?...

_ Điện tãn...cặp bồ cái con khi...để tau kể đầu đuôi câu chuyện cho mắk nghe...và thế là Tulip từ từ kể hết từng chi tiết một cho Layon...Vừa dứt câu chuyện,Tulip xoay qua và thấy Layon đang há hốc miệng đứng im...Tulip nói

_ Mày làm gì như con gà mắc tóc vậy?

_ Khâm phục mày luôn đó....

_ Khâm phục cái con khi...tại tao không muốn LyLy tỷ tỷ lo lắng cho tao thôi.....

_ Ừ cũng phải....đêm qua tỷ tỷ của mày gọi tao...may mà tao nhanh trí tao nói mày ngủ lại nhà tao rồi....

_ MAN...thank you em yêu nhiều lắm...

_ Muốn thank you thì khao tao đi..

_ Tiền đâu ra mày....

_ Ok...không có thì để tao về nói với tỷ tỷ của mày vậy....

_ SAx...bạn bè kiểu đó hả....lát tao bao

_ Okk....hehe....tao là vậy đấy...sòng phẳng mà

_Quý mày....đi chết đi,....

_HAha....chết rồi ai cứu mày nữa...

_Ồ cũng phải ha....

Thế là hai đứa ngồi cười vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cỗ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 82

Bước vào lớp Sử...Tulip ngồi cạnh Layon...Cô nhìn sang Layon bảo

_Ê...nghe nói hôm nay chúng ta sẽ học tới chương thành phố bị mất đó

_Mày quan tâm đến chuyện học khi nào vậy?...Layon nheo mắt chọc Tulip

_Vừa phải thôi ghen con quý?...Lâu lâu phải cho chị mày giở giang tĩ chứ

_Hehe....ai nói gì đâu...tại mấy người có tật giật mình chứ bộ

_Đẹp mày đi...vào học thôi

Thầy Rick bước vào...ông nhìn cả lớp mỉm cười hiền từ

_Hôm nay chúng ta sẽ bước vào chương mới...một chương đầy hấp dẫn và khoa học khó hiểu vẫn không tìm ra câu trả lời...đó là thành phố bị mất

_Wow....nghe nói ở đó ai cũng đẹp....HS1 lên tiếng

_Ừ...không biết ra sao hén....HS2 hưởng ứng

_E hèm...mày em sẽ làm một luận án về chương này...mỗi em sẽ tìm một nhân vật để tìm hiểu

_Mày sẽ tìm ai?....Tulip quay qua hỏi

_Mày hỏi tao tao biết hỏi ai

_Ac...mà khi nào mới là hạn cuối đây?...Tulip nói vọng to

_Tuần sau,các em sẽ nộp bài và tự thuyết trình cho nhân vật của mình....thôi...chúng ta bắt đầu bài học nào....

Mọi người hời hợt giờ sách ra và chăm chú vào bức hình đầu chương...đó là một bức ảnh của ba vị hoàng tử...và bỗng...một tiếng oh lên bất ngờ...HS1 nhìn qua HS2 nói

_Úi trời...sao đẹp dữ vậy?

_Ước gì mấy người đó ở đây....

_Không thua kém anh kenta

_Hey Layon...Tulip khêu qua

_Gi mày...

_Thấy mấy người đó có quen không?

_Tao không biết đang suy nghĩ nè....lạ thật...cảm giác lạ thật đó.....Layon gãi đầu suy nghĩ,và Tulip cũng vậy...nhưng những suy nghĩ kì lạ của hai cô bé đã bị lãng quên khi họ bước vào giờ ra chơi nhộn nhịp...

Tại canteen,sau một hồi chen lấn vất vả,Tulip trở ra với vẻ đắc thắng trên tay

_ Hà hà...của nhà người đây...CÔ chia ra một lon nước coca cho Layon rồi mở lon nước cam cho mình....Layon mỉm cười nói

_ Mày đúng là số 1

_ Tao mà...hehe....

_ Hấn đến kia....Layon húc vào tay Tulip và đưa mắt về phía Kenta...Thấy vậy,Tulip mỉm cười tiến tới cạnh kenta nói

_ Chào ông...

_ Chào...

_ Tui có chuyện muốn nói riêng...

_ không rảnh...

_ Không rảnh cũng phải nghe à....Tulip cười cười rồi kéo tay Kenta đi mặc dù cậu không đồng ý....Tại ngay sân thượng

_ Mấy người muốn gì nữa

_ Làm bạn trai tui đi

_ Thì tui là bạn mấy người mà là con trai nè....

_ Vô duyên...người ta kêu ông làm người yêu tui chứ bộ....

_ Chi vậy?...bộ thích tui rồi hả

_ Không

_ Sax...không mà cũng hỏi...vô duyên quá....

_ Thế đấy....chịu không..

_ Nếu mấy người muốn thì mình chơi trò này đi

_ Trò gì?

_ Tui sẽ làm người yêu của mấy người trong vòng 100 ngày....chịu chưa?

_ Ok...bắt đầu từ ngay bây giờ nhé

_ Thích thì chiều...chúng ta đi thôi em yêu

_ SAX...gớm quá đi ông nội....nói rồi 2 người nắm tay nhau bước xuống canteen trước cái nhìn của mọi người và sự há hốc kinh ngạc của Layon

_ Anh yêu ơi,chiều nay chúng mình đi chơi nữa nhé....Tulip nhấp nháy mắt nhìn Kenta và tất nhiên đáp lại cái nhấp nháy mắt đó là cái gật đầu của Kenta

_ Tùy em thôi...nếu em muốn....

Layon nheo mắt nhìn Tulip hỏi

_ Mày bị ám đầu hả?...còn ông anh nữa...có bị tung tung không?

"Tung cái đầu cô"...Kenta nghĩ thầm

_ Thôi...tạm biệt em yêu,anh vào học đây...Kenta nhìn qua Tulip và mỉm cười.Tulip gật đầu rồi kéo Layon đi...Trên đường bước vào lớp,Layon nhìn Tulip hỏi

_ Mày kìa được hấn ta rồi à?...Chỉ cần 1 đêm thôi sao?

_ HAha...tất nhiên...Tulip mà chứ đâu phải ai đâu...hehe...tao thắng vụ cá cược rồi nhé

_ Bái phục bái phục....muốn gì

_ Hmm...muốn gì hả...tao nói sau...giờ vào học thôi

Bên kia, Senita nhìn Kenta với cặp mắt khó hiểu

_Mày bị gì vậy?...Thích con nhỏ đó thiệt hả?

_Thích gì chứ...nó và tao làm bạn trai nó trong vòng 100 ngày thì ngu gì không làm...tao sẽ cướp đòi nó cho coi...hahaha

_Mà tao nhớ mày không thích làm chuyện đó với người mình không yêu mà....

_Ồ thì tao đổi ý rồi...Kenta nhích môi cười một nụ cười khó hiểu.

Bên thế giới kia, vô tình Ren nghe được cuộc đối thoại của Kenta và Senita, cậu tức tối hét lên

_Thằng khốn, mày mà làm gì tổn thương đến Tulip, tao thề có thành ma tao cũng giết mày

_Có chuyện gì vậy anh Ren?....Nicky ở đâu lên tiếng hỏi

_Không có gì....Ren quay mặt đi nói

_Ren nè, 1 tháng sau là 2 công chúa nước láng giềng qua đó...nghe nói đó là 2 người con gái mà phụ hoàng sẽ làm lễ cưới cho em và Nicky...Pyo vừa dứt lời Ren và Nicky đã há hốc miệng nhìn nhau...Ren nói với giọng bức bối

_Phụ hoàng thiệt là quá quắc...đâu cần phải gấp gáp như vậy đâu?

_Ren àk...em không nghĩ cho Phụ hoàng thì cũng phải nghĩ cho bản dân tiên hạ chứ...

_Thì em cưới là được chứ gì...anh ra đi...em cần yên tĩnh...Ren gất gồng...thấy vậy Pyo liền quay lưng ra, Nicky cũng chậm chậm đặt tay lên vai Ren và bước ra...Ren quay lại nhìn bức hình của Tulip và gục xuống...một lần nữa cậu lại khóc vì Tulip...Ren lẩm bẩm

_Tulip ơi...Ck` nhớ V lắm...V mau trở về với Ck đi

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83

Ở trong lớp học lúc đó, Tulip nhè nhẹ đưa tay mình lên tim và lẩm bẩm

_Sao tim mình cảm giác nhói đau vậy nè....chuyện gì vậy nhỉ

_Tulip, mày sao vậy?...Layon nhìn qua Tulip hỏi

_Oh không sao, chiều nay mày qua nhà tao tìm tài liệu để thuyết trình hén

_Ok..

3h chiều hôm đó, tiếng chuông cửa nhà Tulip vang lên

_Vào đi mày...cửa không khóa...Tulip hét vọng lên

_Ok...vào rồi nè...nhà mi mau ra đón nữ hoàng ta vào nhà...

_Nữ khí thì có...Tulip bĩu môi

_Á à...dân nữ to gang đảm bảo ta là nữ khí hả...ta ỳnh nè...Thế là Layon nhảy vào nhéo vào vai của Tulip khiến cô bé la oai oái...

Mãi đến 20 phút sau, 2 cô nàng này mới chịu ngồi vào bàn học và lúi cúi tính ra tìm hiểu về cái thành phố được gọi là thành phố bị mất...Một lát sau

_Mày tìm ra chưa?...Tulip nhìn sang Layon hỏi

_Rồi...Layon vẫn chăm chú nhìn vào màn hình và trả lời Tulip một cách thờ ơ

_Đưa tao coi đi...hì hì...Tulip nói vội và thế là cô bé nhận được một cái cốc đầu từ Layon...

_Cha mày...chỉ được cái trò copy là hay...

_Ồ hay..không cho thì thôi hen...bạn bè thế đó hả

_Vô trang web này nè con quý...

Và thế là theo như lời của Layon, Tulip mở trang web đó ra và đập vào mắt cô là một bức ảnh của 3 vị hoàng tử thật đẹp trai...Cô nhìn qua Layon và nói

_Ê...sao tụi này đẹp trai thế mà chết sớm vậy nhĩ?

_HỜi chúa....

_Thôi...tao làm bài thuyết trình đây

_Mày chọn ai hả Tulip?

_Tao chọn thằng này nè...NÓi rồi, Tulip chỉ tay vào người đứng ở giữa...

_CỜn tao chọn người này...LAYon chỉ tay về phía người con trai đứng bên cạnh tay phải của người đó...

Tulip click vào mặt vị hoàng tử và đọc to

_Nghe nè...Hoàng tử Ren là vị hoàng tử của vua Roenxi được sở hữu một vẻ đẹp thuần khiết. Cậu rất giỏi việc trị vì đất nước...blah blah...và đặc biệt, cậu là một chàng hoàng tử đào hoa với biệt danh 1000 bởi vì cậu có 1000 người vợ

_Oh wow...cha này dâm dê vô giáo dục...Layon phán lên và tất nhiên Tulip cũng gạt đầu hưởng ứng

_Mấy nhỏ nào ngu chứ gặp tao là tao đá 30 giây....Cô nói là nói vậy nhưng không hiểu sao trong lòng Tulip có một cái gì đó rất gần gũi và quen thuộc...Tulip quay qua Layon nói tiếp.._Mày đọc người mày chọn xem

_Hoàng tử Nicky là con út của vua Roenxi, cũng là một hoàng tử rất giỏi việc nước và rất đáng yêu. Cậu có hai người vợ và người vợ đầu tiên của cậu không ai biết được tên gì và ở đâu...người công chúa đó có lẽ biến mất một cách đặc biệt...

_Wow....dù sao thì cũng đỡ hơn thằng Ren này...

_Ê...tao công nhận nhìn mặt 3 người này quen mày ạ....Hay mình đọc thông tin của người thứ 3 luôn đi

_Ok

_Nghe nè...Hoàng tử Pyo là con đầu của vua Roenxi...rất giỏi việc cầm quân, có người vợ tên là Julia...Nhưng không hiểu sao 2 người này đến với nhau bằng cách nào...

_Pyo?.....Ren?...Nicky?...Julia?.....Tulip lăm băm một mình...và như một mối dây liên kết, ở bên kia Ren thét lên...

_Tulip đang gọi ta.....

_Gọi em nữa....Nicky mừng rỡ lên tiếng....

_Đừng mừng vội...nếu hai cô ấy mà đến được thế giới này thì chỉ tìm đến cái chết thôi...Pyo lên tiếng khiến Ren và Nicky lo lắng xù mặt xuống

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84

Đang suy nghĩ thì Tulip bị giật mình bởi tiếng chuông điện thoại vang lên...Cô cầm máy

_Alo....ai za.?

_Anh yêu nè em...Đầu dây kia, cái giọng quen thuộc vang lên

_ Ý...Kenta hả?...Gọi có chuyện gì hem?

_ Quên rồi hả?...Hồi sáng em bảo mình đi chơi mà...

_ Ủ ha...Tulip mỉm cười nói...nhưng rồi cô trở giọng..._ Layon đi cùng được không?

_ Nhỏ bạn thân của em đó hở?

_ Ghê quá...đừng kêu bằng em mà...dị ứng...

_ Haha...chọc thôi...dẫn Layon đi cùng đi nếu muốn

_ Oh ok...

_ 5 phút sau qua đón đó...

_ Không gặp nhau ở trường đi...Tulip ngăn chặn và tất nhiên là Kenta đồng ý...

Tulip vừa dập máy liền nhìn qua Layon nói

_ Chúng mình đi chơi thôi.

_ Với ai?

_ Kenta...

_ Tao đi theo làm gì?

_ Thì...đi đi mà...

_ Nhiều chuyện

Tulip buộc vội tóc rồi kéo Layon đến trường...Ở đó,Kenta cùng Senita đã đợi sẵn...Tulip nhìn Kenta mỉm cười

_ Đợi lâu không?

_ Gân mọc râu rồi

_ Râu đâu...đâu thấy đâu?...Tulip nhìn chăm chăm vào cằm Kenta khiến Kenta khó xử quay mặt đi

_ Làm cái gì thế?...con quỷ

Cũng may,Layon kéo Tulip ra và hỏi...Lúc này,Tulip mới phụng phịu nhìn Layon

_ Tại ông bảo ông mọc râu nên tao xem thử có hay không để nhỏ chứ

_ Ac...pó tay....Layon lắc đầu rồi nhìn qua Senita héch môi bảo_Cậu là ai za.?

_ Là người...Senrita trả lời

_ Ngu...tui hỏi là hỏi tên chứ bộ...cậu không phải là người chứ chả lẽ là khi à...Layon nói cho một tràng khiến Senrita xụi lơ mặt mày...Cậu nhăn mặt

_ Từ từ người ta nói...làm gì mà dữ như chằn vậy?

_ Thích á...làm gì nhau?

_ Làm gì á...làm thế này nè....Nói rồi,Senrita kéo tay Layon đến và đột ngột kiss lên môi cô bé trước mặt Kenta và Tulip...Sau đó,Senrita nhích môi buông Layon ra và cười khi nhìn thấy Layon sững sờ ...Tulip vụt tới nhéo vào vai Senrita và nói

_ Thằng khi kia...làm gì za.?...Muốn chết hả?

_ Gì....

_ Còn gì nữa hả?...Đi chết đi này...Tulip nói vội và đá vào người Senrita...thấy vậy,Kenta nắm tay Tulip lại và nói

_ Nè nè...Tulip...bình tĩnh....đi ăn thôi

_ Ăn gì....

_Ăn kem...

_Đi đi liền....Tulip nhảy phắt lên mỉm cười và quên khuấy những chuyện mới xảy ra...Đến lúc này Layon mới hoảng hồn quay qua nhìn Tulip nhăn mặt

_ĐÚng là cái con heo ú...ham ăn...

_Mày kêu ai heo hử?...>"<

_Còn ai nữa....Rồi Layon nhìn qua Senrita lườm mắt bảo

_Kiss tui rồi thì phải làm người yêu của tui

_Ý...sax...có vụ đó nữa hả?

_Chứ sao không?

_Không chịu...

_Không chịu thì chịu khó vào tù nhé...tui gọi cảnh sát đây...

_Thách à...

_Thách hả...

Thế là Layon lôi điện thoại ra và định đưa tay bấm 113 nhưng chưa kịp bấm thì Senrita ngăn lại và nói

_Ok...làm thì làm...sợ gì không...

_100 ngày...

_Ok....

Và thế là Tulip cùng Kenta há hốc miệng khi thấy cặp đó giống y chang trường hợp của mình....

_Định bắt chước tụi này hả 2 người kia?.....Tulip nhăn mặt lên tiếng...

_Mày được bộ tao hèm được sao?...hehe...Layon phá lên cười

_Thôi hai cô nương....đi ăn kem thôi,cải lộn mãi....Kenta lên tiếng và thế là Tulip nắm tay Kenta đi lên trước...Lúc đó,Layon nhìn qua Senita bối rối hỏi

_Giờ sao?

_Đi thôi chứ sao...Senita nắm tay Layon và kéo Layon đi theo....

Tại quán kem,Kenta nhìn vào tờ menu và gọi

_Anh ơi,cho tui một ly chocolate,Tulip ăn gì?...Kenta xoay qua Tulip hỏi

_Ăn ly Sầu riêng,kem trái dừa,kem chocolate và kem vị xoài...à....anh cho em thêm hai hũ yogurt nữa,một đĩa bánh lan và một ly coffee milk

_Ăn gì dữ thế mày.....Layon xoay qua hỏi

_Kệ tao,mày kêu đi,nhiều chuyện...Tulip nhăn mặt nói

_Á à...nhỏ này,mày à ghen,có pò bỏ bạn,hử....cái đồ hám trai

_Hehe...tao thế đấy,mày không kêu kem lát không có ráng chịu à ghen

_Tao kêu nè,anh cho em 1 ly kem xoài,ly kem bơ,2 hũ yogurt,2 đĩa bánh lan và cho em 1 ly mocha

_Một ly kem chocolate...Senita nói vội và thế là anh phục vụ viên quay trở vào phòng làm việc với cái list dài dằng dặc trên tay...Lúc bấy giờ,Kenta mới quay qua nhìn Tulip hỏi

_Bộ em yêu định nuôi heo à....?

_Ể....ám chỉ ai zà?.....Tulip nheo mắt nhìn Kenta

_Mày chứ ai...hehe....Layon lên tiếng..

_Á à....anh dám nói em hửh...Tulip nhìn Kenta bằng cặp mắt hình viên đạn khiến Kenta lạnh xương sống...cậu nói vội

_Nè nè...đó là do Layon nói đó ghen...anh nói hời nào chứ?

_Ừ nhĩ?...Tulip gõ đầu mình rồi nhìn lườm qua Layon,cô đưa tay nhéo vào hông Layon và lau bầu

_Mày à nha,đi chết đi

_Ngu gì chết,chết để mày cướp Senita của tao à?

_Sax...mới cách đây 20 phút trước mà bây giờ tự nhận là Senita của mày rồi....tao thua

_Thì có khi nào mày hơn tao đâu....

_Nhỏ này.....

_Thôi...kem ra rồi kìa,ăn đi...nhiều chuyện kinh dị luôn

_Nhiều chuyện thế đó rồi có thương hem?...Tulip hỏi

_Hem))....Kenta phá lên cười

_Sax...hem thêm anh thương...

_Quê chưa....Layon cười đều

_Quê cái đầu khi khô mày...ăn đi...không thôi kem chảy nước....

Và thế là 4 người ngồi xức luôn đồng kem đó....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86

Sau khi ăn một bụng no nê,Kenta xoay qua Tulip hỏi

_Em muốn đi chơi đâu đây?

_Muốn đi chụp hình làm kỉ niệm cho vui..Tulip đề nghị

_Ý kiến hay đó....Layon cũng đồng tình và thế là cả bọn kéo nhau đến công viên và chụp những tấm hình sinh động nhất.Sau đó,Tulip chọn ra tấm đẹp nhất của cô và Kenta rồi dán lên mặt sau của điện thoại.Kenta thấy vậy liền mỉm cười bắt chước làm theo.Layon nhìn qua bật miệng cười mỉm chi.Thấy vậy,Tulip lườm mắt bảo

_Cười đều gì zà mày.....

_Cười gì đâu...Layon quay mặt đi huyết sáo nói

_Á à...mày hãy đợi đấy,về đến nhà thì bản cô nương sẽ xử thẳng tay cho xem

_Anh Senita coi nhỏ đó bạn bè mà ăn hiếp em kìa...

_hehe....cho nhỏ ăn hiếp em luôn...không quan tâm....Senita phá ra cười khiến Layon méo mặt

_Xì...em mà chết thì anh cũng chết theo cho coi....Hãy đợi đấy....Layon nhéo Senita khiến Senita la oai oái...Lúc bấy giờ Kenta mới lên tiếng

_Pó tay...đi về thôi....muộn rồi...

_À đúng rồi, phải về sớm thôi....tụi em còn một thuyết trình chưa làm nữa.....Layon nói vội rồi kéo tay Tulip chạy về mà không thèm chào hỏi 2 người kia một câu. Vẫn đứng đó và vẫn ngơ ngác, Kenta nhìn qua Senita hỏi

_2 con nhóc này....đúng là lóc chóc

_Đáng yêu đấy chứ

_Đừng nói là mày thích nhỏ Layon đó ghen....

_Hahaha không...tao thích Tulip kia....

_Sax.....thiệt hay giỡn thế?

_Thiệt chứ bộ tao giỡn mày làm chi?

_Tulip là của tao mày....

_Ý trời...mới chộc một tí đã kêu Tulip là của tao rồi....thế mà bày đặt

_Hehe....thôi....về thôi....

_Ok...

Tối đó, Tulip ở lại nhà Layon...CÔ và Layon cùng nhau kiểm tra liệu và rồi hai cô bé ngủ thiếp đi lúc nào không hay....Trong giấc mơ của Tulip:

_CHúng em chào hoàng tử Ren ạ....

_Chào.....Ren nói vội rồi quay lưng bước đi....

_Ren...ở lại đó cho ta....Vua Roenxi từ đâu lên tiếng....

_Sao nữa

_Ai cho con đối xử với các vị công chúa lẳng giềng như vậy?

_Không hứng thú....Bye.....Ren quay lưng đi

Nghe đến vậy, Tulip bỗng giật mình và tỉnh dậy....mồ hôi bắt đầu rơi đổ xuống rất nhiều

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87

_Layon....dậy....dậy.....Tulip xoay qua Layon và lay lay con bé. Layon mắt nhắm mắt mở lâu bâu

_Có chuyện gì vậy?....trời sắp àk?....đang ngủ ngon mà

_Sắp cái đầu mày á....tỉnh dậy nhanh....

Layon dụi mắt rồi ngồi dậy nhìn Tulip...Cô nheo mắt hỏi

_Mày làm gì mà mồ hôi ra nhiều vậy?....tao nhớ nhà tao có máy điều hòa mà

_Mày lúc nào cũng đùa được...

_thế làm gì chảy mồ hôi?

_Tao không biết....tao vừa có một giấc mơ kì cục lắm..

_Mày mơ hả?...Chắc được làm ca sĩ đây mà

_Ca cái đầu mày...tao mơ....tao mơ thấy vị hoàng tử Ren đó....

_ HAhahaha....nhỏ này...làm thuyết trình xong rồi nhiệm luôn.....tao thua mày đó ghen Tulip

_ Tao nói thật đó....trong giấc mơ,vị hoàng tử Ren đó phải cưới một vị công chúa láng giềng nhưng dường như có chuyện gì đó nên Ren có vẻ không thích vị công chúa láng giềng cho lắm Và vua Roenxi như là phật lòng vì chuyện đó lắm....

_ Mày đọc cái này từ trang web nào vậy?.....Layon nhăn mặt trước thông tin từ Tulip.Có lẽ tại từ trước tới giờ Tulip chưa bao giờ ham thú làm thuyết trình....Nghe vậy,Tulip nhăn mặt nói

_ Gì zậy mày....chơi xỏ gì tao nữa thế....

_ Xỏ gì đâu...tại thông tin của mày có vẻ hấp dẫn nên tao muốn mày đưa trang web đó cho tao để tao tìm thông tin

_ Tao đã nói rồi,nó trong giấc mơ kì lạ của tao mà....Chưa chắc gì nó đã đúng...

_ Hay là để tao lên mạng tìm xem....

Và thế là Layon cùng Tulip vùng dậy,lôi ngay cái laptop của Layon xuống và tìm kiếm....Sau 2 tiếng vất vả,cuối cùng,Layon cũng hét to lên

_ OMG.....nó là thật mày ơi....rồi cô quay qua nhìn Tulip nheo mắt nghi ngờ

_ Có thiệt là nó trong giấc mơ mày không thể con quỷ?....hay là mày đọc trong này

_ Tao thề đó à ghen,nếu tao mà xạo mày là ra đường tao lượm được 10 tỷ

_ Thề khôn quá ha

_ Hehe...tao mà...nói thế thôi...bộ mày không tin tao à?

_ Tao đâu nói là tao không tin đâu,chi có điều tao thấy lạ thôi..

_ Lạ cái gì đâu...tao thấy bình thường mà....

_ Thôi dẹp, tao không nói chuyện với người không có đầu óc

_ Mày nữ lòng nào nói tao vậy? Tulip đưa cặp mắt long lanh ra vẻ tội nghiệp nhìn Layon khiến Layon phì cười.Cô nói

_ Hehe....thôi....đi ngủ tiếp...mệt lắm rồi....

_ ừm....

Layon nằm xuống giường và ngủ đi ngay lập tức....Tulip nhìn vào laptop,vào khuôn mặt của Ren...tay Tulip nhẹ nhàng đưa lên cảm nhận trên màn hình...bỗng tự dưng,nước mắt của Tulip rơi xuống.....

Bên kia,Ren vùng dậy hét to

_ Tulip,em đang ở gần đây đúng không?...Ta có thể cảm nhận được những giọt nước mắt của em mà...em mau ra đi....anh không thể sống thiếu em đâu....

_ ANh Ren,bình tĩnh.....Nicky ở phòng bên chạy qua trấn an Ren...Vua Roenxi,Pyo và Julia cũng đến.Vua Roenxi nhìn Ren bằng ánh mắt giận dữ

_ Con có thôi đi không? Đường đường là một vị hoàng tử của nước mà giờ lại điên cuồng vì một người con gái thì có đáng không?

_ Phụ hoàng thì biết gì...đã có bao giờ người biết đến một tình yêu thứ thiệt chưa?...Con thà làm dân thường để có được cô ấy còn hơn là sống trong cái lâu đài kinh khủng này...

"BỐP"....Một cú tát giáng trời được in hằn lên mặt Ren....Vua Roenxi nhìn Ren tức tối

_ Con dám nói chuyện với ta bằng giọng đó hả?

_ Phụ hoàng,xin người bớt nóng.....Pyo và Nicky lên tiếng

_ Xin hoàng thượng bớt giận....ở đâu đó....Niana-vị công chúa láng giềng lên tiếng.Thấy thế,vua Roenxi xoay qua và nhẹ giọng

_ Chào công chúa,công chúa không nên xem cảnh này...

_ Để Ren đó cho con....xin mọi người ra hết ạ....Niana mỉm cười nói và theo như lệnh của vua Roenxi,cả mấy người bước ra khỏi phòng...

Chương 88

Lúc bấy giờ Niana mới nhìn qua Ren mỉm cười và nhẹ bước đến cạnh cậu, đặt tay lên vai cậu nói

_ Em không biết người con gái nào làm anh buồn như vậy nhưng nếu anh cứ tiếp tục buồn như vậy thì người ấy có vui hay không?

_ Người đó không nhớ đến ta....người đó không hề biết đến ta....

_ Ý hoàng tử là sao? Em không hiểu?...Chả lẽ hoàng tử yêu đơn phương sao?

_ Không, người đó là vợ của ta, là người ta yêu nhất..

_ Thế à...Niana trầm giọng xuống nhìn Ren một cách buồn bã...nhưng rồi cô lại ngược mặt lên mỉm cười nói

_ Anh muốn rảo bộ không?

_ Cũng được, hãy cùng ta đến công viên nào

Cậu nói rồi quay lưng đi, và tất nhiên Niana cũng theo sau...Tại công viên, Niana nhìn Ren bảo

_ Anh muốn chơi gì?

_ Chỉ muốn đi rảo bộ thôi....

_ Vậy cũng được

Niana cùng Ren đi vòng vòng trong im lặng. Đang nhẹ bước đi, Ren bị gọi lại bằng một giọng nói quen thuộc

_ Anh Ren....

Ren quay lại mỉm cười giả dối...Cậu nói

_ Chào em, Laura...

_ Khỏe không Ren?....Lu ở đâu cũng lên tiếng

_ Cũng thế thôi....Ren đáp chán nản...

_ Ai đây?....Laura nhìn qua Niana và hỏi

_ À, đó là Niana, vị công chúa láng giềng sẽ đám cưới với ta

_ HẢ?....thế là cậu quên....Lu chưa kịp nói hết câu thì Laura đã bịt miệng Lu lại....Cô mỉm cười nói

_ Thế khi nào anh cưới?.....2 tuần nữa....

_ Oh...hì....chào Niana, Laura nhìn qua mỉm cười chào hỏi một cách thân thiện

_ Chào Laura....

_ Thế Lu và Laura đi đâu mà đi cùng nhau vậy?....Ren hỏi vội

_ Tụi này đang cặp bồ đấy....Lu nháy mắt nhìn Ren

_ Vui nhì?....Chúc mừng nhé....Ren nói

_ Hì...không có gì....muốn đi chơi với tụi em không?

_ Thôi...anh và Niana còn có chuyện phải làm...hai người chơi vui về....

NÓi rồi Ren quay lưng kéo Niana đi....Lu nhìn qua Laura nói

_Ta không tin Ren sẽ yêu Niana,bởi ta nhìn ánh mắt cậu ấy là ta biết cậu ấy còn rất thương Tulip

_Em biết mà....

Thế là hai người thờ dài và lo lắng cho Ren....Tại bờ sông,Niana nhìn Ren nói

_Em biết bây giờ có bảo hoàng tử yêu em thì cũng không được nhưng ngài có thể mở lòng được không ăk?....

_Em đừng nói vậy mà.....

_Xin anh đấy,Ren à....Niana ôm lấy Ren từ phía sau.Ren đứng lặng yên,cậu cảm nhận được những giọt nước mắt đang lăn dài ướt đầm trên áo cậu.Cậu xoay lại đưa tay lau nước mắt cho Niana và nói....

_Em đừng khóc....rồi ta sẽ mở lòng thôi nhưng có lẽ chưa phải bây giờ....

_Cám ơn anh....Niana trầm giọng nói và trong giây lát đó,không ai nói với ai một lời...CỒn Ren,cậu đưa mắt nhìn về phía khoảng không của dòng sông và nói lầm bầm trong đầu

_Tulip,có lẽ đây là thời gian để ta phải quên đi em....mong em sẽ sống hạnh phúc.....và rồi Ren rơi lệ....

Tulip vẫn nhìn chăm chăm vào bức hình của Ren...cô chợt nhận thấy bức hình rơi lệ,cô dụi dụi mắt để nhìn rõ hơn nhưng vẫn thấy dòng lệ đó...Hốt hoảng,tulip gọi Layon dậy

_Dậy...dậy...mày..có chuyện kì lạ lắm

_CÁi gì nữa con Quỷ....Layon lau bầu thức dậy...

_Nhìn bức hình này nè...Tulip đưa bức hình của Ren lên rồi nhìn Layon hỏi..._Mày có thấy gì không?

_Có

_Thấy gì....?

_Tao thấy dạo này mày bị điên nặng quá

_Thúi....mày không thấy hàng nước mắt sao?....Tulip nhìn vào lại bức tranh và ngỡ ngàng khi thấy dòng lệ đã biến mất....Cô căng thẳng nói _Mất rồi

_này giờ mày nói nhầm gì vậy?....Có bị điên thì nói tao một tiếng,tao đưa mày lên bệnh viện tâm thần chứ

_Điên cái khi khô mày...chả là hồi này lúc mày ngủ,tao nhìn vào tấm hình này,rồi tự dung nước mắt tao rơi xuống...Tao từng sờ nhìn chăm chăm và thấy Ren khóc,hai hàng nước mắt trong bức tranh rơi xuống một cách kì quái

_Mày đang kể chuyện ma à....tao không sợ đâu....

_Thôi một mày quá.không tin thì thôi,tao đi ngủ đây...Tulip bức bối đưa trả cái laptop cho Layon.Và lần này,cô nhìn thấy hình của Ren từ từ biến thành Nicky-vị hoàng tử mà cô chọn sẽ thuyết trình.layon chau mày lầm bầm

_CHuyện gì đây?....Tại sao hình Ren lại biến thành Nicky?...Tại sao Tulip lại mơ thấy Ren và tại sao bức hình Ren lại rơi lệ?...Khó hiểu quá....

Đang mơ màng,Layon thấy dòng chữ lạ hoắc dưới bức hình của Nicky hiện lên một cách bí ẩn.CÔ đọc nhầm một cách sợ sệt

_Mau trở về với anh đi,anh nhớ em lắm...

Nicky nhìn vào bức hình của Layon và lầm bầm câu đó

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89

Sáng hôm sau, Tulip bị đánh thức bởi tiếng chuông điện thoại quái quỷ của Layon. Cô lau bầu

_ Con quỷ, mày tắt đèn tiếng chuông đi, nghe ồn chết đi được

_ Chẳng biết đứa khi nào gọi giờ này.... Layon mở mắt và bắt phone.... cô chửi _ Đứa điên nào sáng sớm gọi tao không để tao ngủ thế, muốn ăn dếp ýk không muốn ăn đá hà... chọi lưng đầu giờ

_ Sax.... bình tĩnh, đừng chọi đầu anh tội em... đầu anh có một cái à, mất đầu rồi ai làm người yêu của em trong 100 ngày.... Bên đầu dây kia, Senita lên tiếng khiến Layon đang mắt nhắm mắt mở cũng ngồi vụt dậy... CỒ nói với

_ Ýk.... nói đùa tí cho vui nhà vui cửa thôi chứ hèm có gì... đừng giận nghen, anh mà giận là mặt nổi mụn đó... mà nổi mụn là xấu lắm đấy

_ Đi ngủ đây.... Tulip giựt phone trên tay Layon và hét to rồi tắt máy khiến Senita giật mình. Cậu nhìn qua Kenta nói

_ COn heo nái của mày ăn gì ngủ như heo

_ Thì tắt nhiên, mày đã nói nó là heo nái thì nó phải ngủ như heo rồi, không lẽ nó ngủ như vịt?.... Kenta nhếch môi cười

_ Mày à nha, có chuyện bệnh vực Tulip nữa

_ CHứ sao không?... hehe

Kenta mỉm cười rồi xách cặp đến trường, Senita cũng vậy. 2 người vừa bước vào cổng, 1 đám nữ sinh ủa ra

_ Anh Kenta, Anh Senita.... Cả đám la lên... và cũng ngay khi đó, Tulip cùng Layon xuất hiện... 2 cô nàng chen chúc vào đám nữ sinh và lôi Kenta cùng Senita ra khỏi đám đông... 2 cô nàng bảo

_ Nè, tránh xa người yêu của tui ra nhé....

_ Gì chứ... đang nằm mơ hả?... Nữ sinh lên tiếng

_ Mày nằm mơ thì có,.... Layon bịt môi... và thấy thế, Senita liền lên tiếng

_ Đúng, Layon chính là bạn gái của anh ... Senita ôm Layon vào lòng khiến những fan hâm mộ của cậu đứng trước mặt buồn thiu buồn thiu

_ Đừng lo, chúng ta còn có anh kenta mà... Nữ sinh khác lên tiếng níu kéo

_ Hi hi... xin lỗi nhé, muốn đụng vào Kenta là bước qua xác của Tulip này trước.... Tulip mỉm cười gian xảo... Kenta thấy vậy liền mỉm cười xoa đầu Tulip rồi đưa tay vẫy chào mọi người....

Tulip nhìn qua Kenta và nói

_ Anh công nhận em là người yêu của anh rồi đó nghen

_ Thì có ai nói gì đâu...

_ MÀ ông Senita kia, sáng sớm gọi qua làm người ta mất ngủ nghen

_ NÓi mãi... heo nái...

_ Kêu ai heo nái vậy?

_ Hên xui... ple... Tulip lè lưỡi rồi phá lên cười...

_ Àk, Senita và Kenta này, có lẽ tuần này tụi em không đi chơi với mấy anh được.... Layon lên tiếng

_ SAo vậy?... Senita hỏi

_ Tụi em cần làm thuyết trình và cần tìm hiểu sự thật của một số chuyện nên có lẽ...

_ Không sao....

_ Thôi, tụi em vào lớp đây.... Layon kéo Tulip đi, khuôn mặt cô lộ vẻ lo lắng bởi lẽ vì những chuyện lạ đêm qua...

_ Cái gì vậy mày? tại sao không gặp Kenta và Senita nữa trong tuần này?... Tulip nhìn qua Layon nheo mắt hỏi ngạc nhiên

_ MÀY có nhớ giấc mơ về thành phố bị mất đó không?

_Nhớ thì sao?

_Thì tao tin giấc mơ của mày là sự thật chứ sao

_Xi....giờ mới tin à....

_Nhỏ này nhiều chuyện hè

_Tao mà không nhiều chuyện thì ai thèm nói chuyện với mày,haha....Tulip phá lên cười

_Thúi rình....đúng là cái đồ bà già...

_Haha...tao già thế đó,thế mà cũng có người yêu mày ạ....

_Thôi thôi...nghe muốn ói quá...cho em xin 2 chữ bình yên chị ạk

_Em cứ xin đi,chị cho hay không là một chuyện em

_Nhỏ này,không đòi co nữa,tao có một chuyện rất ư là quan trọng muốn nói với mày

_Mày trúng số độc đắc hả?...Chia tao một nửa yk....Tulip vừa nói vừa nháy nháy cặp mắt chọc Layon khiến cô nàng Layon cười méo xệch,cô nhìn qua Tulip lườm mắt

_Có mà trúng gió độc thì có...mày á nha,lúc nào cũng đùa với giỡn được hết á

_Đùa cho vui nhà vui cửa ỷk mà...hehe....Tulip cười đều và thế là nhanh như chớp,cô bị Layon nhéo vào hông

_Thì giỡn này...

_Á.....con quỷ

_Hehe....quỷ thế mới chơi được với mày chứ

_Thôi,gớm quá đi à....không giỡn nữa,nghe tao nói nè

_Thì nghe này giờ mà thấy mày nói gì đâu...Tulip chu cái mỏ lên làm đáng khiến Layon phì cười...Cô trách yêu

_Cha mày...đúng là yêu quái

_Cha tao không còn mày,đừng lôi ra nói tội cha yêu

_Ec....thôi,nghe nè,chả là đêm qua lúc mày ngủ,thì tao nhìn vào màn hình đó và lập tức khuôn mặt Ren biến thành khuôn mặt của Nicky,và bên dưới tấm hình đó có viết dòng chữ kì lạ rằng: Mau trở về với anh đi,anh nhớ em lắm"

Layon vừa dứt lời thì thấy Tulip sững sờ nhìn mình như một sinh vật ngoài hành tin,cô đưa tay lên trước mặt Tulip hươ hươ nói

_Ê...nhỏ kia,ma bắt mất hồn mày rồi hả

_Ừ...bắt mất ừi....Tulip xoay qua lườm cặp mắt sắc bén nhìn Layon khiến cô nàng nhảy lùi một bước...Tulip thấy vậy liền hỏi nhanh_Mày làm gì nhảy lùi thế?

_Để tránh nhỏ điên trước mặt tao ấy mà

_Á à....mày dám kêu tao điên hử?...

_Đó là mày tự nhận à ghen

_Dẹp mày đi....tao....

Tulip vừa định mở miệng thì tiếng chuông trường vang lên...Tulip đưa nắm đấm lên dọa Layon rồi mỉm cười quay trở về chỗ ngồi của mình ngay ngắn....Như thường lệ,tiết Sử lúc nào cũng bắt đầu...Mọi người chăm chú lật sách vở ra chờ đợi thầy giáo vào...Tulip thả hồn nhìn vào khoảng không mà lòng suy nghĩ về Ren-vị hoàng tử lạ mặt nói đúng hơn là chồng cô trong giấc mơ và Layon cũng vậy,những câu hỏi khó hiểu cứ xuất hiện trong đầu cô bé liên tục không ngừng

Chương 90

Cũng như mọi hôm, thầy giáo bước vào lớp học và nhìn chăm chú xuống lớp học. Ông nhìn những đứa học trò của mình mỉm cười và lên tiếng

_Sao rồi, chuyện về vấn đề thành phố bị mất đã có ai tìm ra câu trả lời nào chưa?

Cả lớp im lặng lắng đầu, bỗng dung trời xui đất khiến, cánh tay phía cuối lớp dơ lên. Thầy giáo mỉm cười gọi với một đôi ngắc nhiên

_Tulip(Cũng phải mà, đây là lần đầu tiên ông thấy Tulip phát biểu mà)...

Nghe gọi tên, Tulip đứng dậy trước sự ngỡ ngàng của mọi người trong lớp, còn Layon, cô nhìn Tulip há hốc miệng. Cô thì thào

_Mày làm cái gì thế Tulip

Tulip không để ý đến cái thì thào đó, như một người bị thôi miên, Tulip bắt đầu mấp máy môi nói

_Thành phố bị mất có từ rất lâu. Đó là một thành phố có thật nhưng rồi do một biến cố nào đó, nó đã biến mất đi một cách bí ẩn và nhường chỗ lại cho thành phố nơi mà chúng ta đang sống bây giờ.... Cái thành phố bị mất ấy thật sự chưa mất hẳn mà còn tồn tại song song với thế giới của chúng ta dưới sự trị vì của vua cha Roenxi và ba vị hoàng tử của ông... Vì tìm ra được cách làm sống lâu nên nhờ cưới 1000 người vợ ở thế giới của chúng ta nên vua Roenxi đã trường sinh bất lão... và cũng vì thế ông đã thực hiện kế hoạch này với Ren, vị hoàng tử thứ hai... Cậu dường như thành công cho đến khi cậu cưới người vợ thứ 1000....

Tulip vừa dứt lời câu đó, cô ngồi xuống thờ một cách mệt mỏi trước bao cặp mắt, bao cái há hốc miệng lạ lẫm... Ngay cả thầy giáo của cô cũng vậy... Ông ngạc nhiên bảo

_Em tìm những tư liệu đó ở đâu vậy?

_Sao cơ?

_Ta chỉ có nghe nói về vị thành phố biến mất thôi chứ chưa bao giờ ta nghe về vị vua và hoàng tử rõ như vậy... hay là em bịa đặt cả ra

_Bịa đặt gì cơ?... Nãy giờ thầy nói gì vậy?... Em chẳng hiểu gì cả

_Ta cho em 10 điểm... làm rất tốt Tulip

_Sao lại cho em 10 điểm... Tulip vẫn ngờ ngác một cách tội nghiệp. Thấy tình thế sắp trở nên loạn lạc, Layon đứng dậy và nói

_Thưa thầy, Tulip không được khỏe, thầy cho em đưa Tulip lên phòng y tá nghỉ ngơi....

_Được, các em đi đi....

Layon kéo vội Tulip ra... Thế là Tulip nhìn qua Layon mặt hầm hầm

_Mày trù ẻo tao bệnh hử?... Bọn bè thế đó hả

_Mày không bệnh thì chắc tao cũng bệnh theo mày... theo tao...

Layon kéo Tulip đi băng qua từng lớp và đi về phía sân thượng... Tulip nhìn Layon khó hiểu

_Đi đâu thế mày, ngã phòng y tá ngã kia mà

_Thúi, mày có bệnh đâu mà lên phòng y tá

_Thế sao hồi nãy mày bảo với thầy là tao bệnh?

_Ui trời... thua....

Layon lắc đầu ngao ngán và vẫn cầm tay Tulip đi. Trông lớp, Senita nhìn ra và thấy 2 người đó đi về phía sân thượng. Thế là cậu khều Kenta và nói nhỏ

_2 cô nàng lên sân thượng rồi kìa

_CHi vậy?... Kenta hỏi lại một cách ngạc nhiên

_ Chắc là trốn lớp đây mà....

_ Thế thì mình cũng trốn thôi

NÓI rồi Ken ta và Senita đứng dậy cầm cặp bước ra khỏi lớp một cách ung dung mà không nói gì cả khiến tất cả mọi người há hốc miệng vừa ngạc nhiên vừa shock và vừa ngưỡng mộ...CÔ giáo nhìn theo cũng lắc đầu pò tay...Hai người bước nhanh vội về phía sân thượng và nhận ra giọng Layon bắt đầu nói...Kenta nhìn Senita ra hiệu cho Senita im lặng rồi cả hai ngồi xuống lắng nghe cuộc đối thoại của Layon và Tulip

_ Mày nói đi...những kiến thức hồi này mày lấy ở đâu ra vậy?...Layon nhìn chòng chọc vào đôi mắt của Tulip rồi hỏi

_ Kiến thức gì nhĩ?...Mày đang nói chuyện với ai thế....Tulip nhìn quanh quất tìm kiếm người mà Layon đang nói chuyện cùng khiến Layon lắc đầu...Cô bặm môi bảo

_ Cái con quỷ này,tao đang nói chuyện với mày đó

_ Ủa với tao?

_ Sax....thua....

_ Hehe....mày lúc nào chẳng thua tao...Tulip héch héch cái mặt lên trời cười tự đắc. Thế là Layon phán xuống một câu

_ Ủ...tao thua mày nên mày mới dành hết cái khờ cái ngốc của tao đó

_ Mày à ghen...không chôm chia đâu đó

_ Ai thèm chôm chia...mày nói đi...tại sao cái kiến ức về thành phố bị mất đó mà mày nói rành như mày đã từng ở đó và chứng kiến mọi thứ vậy?

_ Ý mày là sao?...tao vẫn không hiểu

_ Thì hồi nãy,ông thầy giáo hỏi mày một câu và mày trả lời lằng lằng đến nỗi thầy ấy ngỡ ngàng vì những thông tin mà cả chính thầy cũng chưa bao giờ nghe qua...

_ Oh,thế hả?....tại sao tao không nhớ gì cả nhĩ...Tulip gãi đầu cố gắng nhớ lại một cách khổ sở

_ Sao lạ vậy?...Layon nhăn mặt với câu hỏi hóc búa và câu hỏi đó đã được Tulip trả lời

_ Ai biết....sao hỏi tao

_ Đồ vô duyên,tao hỏi mày hồi nào chứ?

_ Thì mới đó đó....hehe

_ Tao hỏi ông trời chứ ai mà hỏi cái đầu heo mày....

_ ĐI chết đi à nha....

Tulip vỗ làm mặt giận khiến Layon phì cười. Cô nói

_ Giận à?

_ Chứ sao?

_ Thế thì ăn quả mận đi cho hết giận

_ Đầu ra mà ăn

_ Trên trời rơi xuống đó...hehe

_ Thế thì mày lên hái cho tao đi

Hai người đùa vui mà không biết Kenta và Senita đã quay lưng đi từ lúc nào...Bây giờ,khi chỉ còn lại hai người,Senita mới quay qua nhìn Kenta bảo

_ Thành phố bị mất...2 năm về trước tại mình cũng là thuyết trình này...mày có nhớ không?

_ Nhớ chứ...nó là cái chương mà tao nhất đầu nhất....Kenta nói

_ NÓ huyền bí một cách lạ lùng và...và....Senita đang định nói gì thì cậu như bị ai đó bịt miệng không nói được hết câu...Kenta nhìn qua Senita hỏi

_ và sao?

_ Quên mất tiêu

_ Sax....mày cũng vô duyên giống Layon rồi

_ hehe....

_ Đợi tí...tao thấy kì lạ....Kenta lên tiếng

_ Kì lạ chuyện gì?...Senita hỏi

_ Về chuyện của Tulip...nhìn Tulip rất quen...

_ Thì người yêu mày mày không quen mới lạ...

_ Đẹp...ý tao là quen từ hai năm về trước....không lẽ Tulip là...

Và kí ức của Kenta ủa về...một cậu nhóc 16t đang ngồi tìm tài liệu về người công chúa con của nữ hoàng Linh Linh....người có cái tên của Tulip và sau này gọi là Julia....Trở lại với hiện tại Kenta vô đầu nhần nhỏ nói

_ Không thể như thế được....làm sao Tulip lại là vị công chúa đó

_ Công chúa nào?

_ Mày nhớ công chúa cưới hoàng tử Pyo không?

_ Cái tài liệu 2 năm trước mày với tao tìm chứ gì?

_ Ủ...tao nghĩ là....

_ Mày đừng nói mày nghĩ Tulip là vị công chúa đó hả?...haha....hoang đường..

_ Không tin thì vào thư viện rồi tìm với tao...thế là Kenta quay lưng bước nhanh về phía thư viện và theo sau là Senita với nỗi hồi hộp khó hiểu

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91

Kenta chạy nhanh vào thư viện.Cậu lôi một cuốn sách cổ ra và tìm tòi...một lát sau, trước mặt cậu, trang viết về thành phố bị mất vẫn nằm đó nhưng rất đời huyền bí...Kenta đọc từ từ rồi từ từ cho đến khi cậu thấy dòng chữ:"TULIP-VỢ CỦA PYO"

_ SENITA_ cậu gọi lớn tên và nói

_ Gì vậy?

_ Lại đây mau,xem nè...người trong sách cùng tên với Tulip nè...

_ Đâu đâu...

Khi Senita đến và nhìn vào trang đó thì cậu chẳng thấy gì cả.Senita mới nheo mắt nhìn Kenta hỏi

_ Đùa gì kì zậy mày...có thấy gì đâu?

Kenta nghe vậy liền nhăn trán nhìn xuống lại cuốn sách và cậu rất đỗi ngạc nhiên khi thấy dòng chữ đó biến mất.Kenta lăm bằm

_ Quái lạ,nó mới nằm đây mà? Sao giờ....kì vậy?

_ Mày nói cái gì thế?....Kenta lật lật lui lại những trang cậu đã vừa đọc thì cậu chẳng thấy gì ngoài những bài viết không có đề cập gì đến thành phố bị

mất...Cậu đang cố gắng bóp trán suy nghĩ thì một giọng nói quen thuộc vang lên làm đứt quãng suy nghĩ của cậu

_Anh làm gì ở đây thế Kenta?....Từ đâu,Tulip và Layon ở đâu xuất hiện.2 cô nàng nhìn Kenta và Senita bằng cặp mắt khó hiểu.Senita mỉm cười nhanh trí nói

_Thì tụi anh được cô giao nhiệm vụ lên đây tìm hiểu mấy cái tài liệu cho bài làm ấy mà...còn tụi em?....sao lại lên đây?

_Bộ tụi anh lên được thì em không lên được sao?.....Layon lên tiếng nói và nhìn Senita mỉm cười...Cô xoay qua Kenta nói _Cho em mượn cuốn sách anh đang cầm trên tay đi...được không?

_Đây nè....Kenta mỉm cười chìa cuốn sách ra và đưa cho Layon.Sau đó,cậu nói với

_Thôi tụi anh về phòng nhé,tạm biệt Layon,tạm biệt em yêu

_Bye honey....Tulip mỉm cười rồi cùng Layon đi đến một góc trống nào đó....Cô lật lật cuốn sách ra và tìm hiểu...và cô bỗng ngạc nhiên khi thấy cái đó....bên cạnh cô,Layon cũng bịt miệng lại để khỏi phải thét lên....

Tulip mấp máy môi lắp bắp..

_Hình này...hình này không phải tao hay sao?

_Còn hình này...là tao mà.....Layon run run nói

Trước mặt hai cô bé là bức hình của chính mình đang chụp với gia đình hoàng gia.Tulip đến bây giờ mới lấy lại tâm trạng.Cô nhìn xuống bức tranh đọc to tên bức tranh chú thích của mình

_Tulip,công chúa của nữ hoàng LinhLinh là vợ thứ 1000 của Ren.

_Layon là người vợ đầu tiên của Nicky.....?.....layon nheo mắt khó hiểu...

_Nè....hai người về lớp mau...ta cần cuốn sách đó....Một người đàn ông lạ mặt từ đâu bước đến cắt ngang hai dòng suy nghĩ của các vị công chúa chúng ta.Layon hơi bối rối nhưng rồi cùng đưa cuốn sách cho vị đàn ông lạ mặt và lôi Tulip ra khỏi thư viện..Tulip chau mày nhìn Layon hỏi

_Ê mày...đó là giáo viên trong trường ư?...tại sao ta chưa bao giờ gặp người đó?

_Tao cũng vậy,kì lạ thật....

Ở đằng sau đám cây kia,người đàn ông lạ mặt lăm bậm lên tiếng

_Ta xin lỗi hai em,Tulip và Layon à....Người đàn ông biến mất trong làn khói trắng.

Tại lâu đài...người đàn ông mở cánh cửa ra và nhìn vua Roenxi nói

_Phụ hoàng,không xong rồi.Tulip và Layon càng ngày càng tìm ra được nhiều thông tin về thành phố bị mất của chúng ta...

_Ta cũng đang lo đây Pyo à...ta không ngờ cái tình cảm trong Tulip và Layon lại mạnh đến nỗi gần như có thể phá vỡ cái ản nguyên của Ren và Nicky.Nếu như hai cô bé tìm ra cách làm rớt chiếc vòng trên tay thì ngay tức khắc hai cô bé sẽ trở về lại thế giới này...

_Thế thì hai cô ấy có còn chết nữa không?

_Ta không biết,bởi vì ta chưa bao giờ trải qua cái trường hợp khó hiểu này cả....

_Giờ chúng ta phải làm sao hả phụ hoàng...

_Con lui về trước đi,hãy để ta nghĩ cách rồi ta sẽ nói cho con biết.

_Vâng ạ...

Pyo quay trở lui rồi lo lắng bước đến phòng của Ren.Vừa mở cửa ra thì Pyo thấy Niana đang ở trong đó.Pyo nhìn Niana mỉm cười nói

_Chào em,Niana

_Chào hoàng tử ạ

_Anh đến đây có việc gì không?...Ren nhìn Pyo hỏi

_Ta muốn chiều nay chúng mình cùng đi chơi

_Thôi...em đang mệt lắm...hẹn anh khi khác đi....

_Vậy cũng được.....

NÓi rồi Pyo bước ra ngoài.Niana nhìn qua Ren hỏi

_Tại sao anh không đi chơi?

_Anh không thích...thôi,chúng mình bàn chuyện nước tiếp đi....

_Cũng được ạ...

Quay trở về với thời hiện tại của Tulip,Cô và Layon lo lắng trở về nhà.Tulip ngồi trong phòng mình mà cố gắng nhớ lại cái khuôn mặt của Ren...đầu cô bỗng đau buốt...Tulip nằm ngả xuống chiếc giường và rơi vào giấc ngủ...Trong giấc mơ,Tulip thấy mình lạc vào một thế giới thật đẹp...Và ô kìa,người con trai mờ mờ ảo ảo đang đứng đó là ai...tulip bước nhẹ đến gọi tên người con trai

_Nè...anh gì đó ơi?....ở đây là ở đâu vậy?

Người đó quay lại với bộ mặt đầy máu nhìn Tulip mỉm cười khiến Tulip giật mình thét lên

_Á.....

_Tulip....Tulip....tỉnh lại đi con....Bà Lyly ở đâu lay Tulip thật mạnh.Cô ngồi dậy và thở một cách hỗn hển và sợ sệt

Cô nhìn bà Lyly và nói

_COn gặp ác mộng,...

_Giữ gìn sức khỏe đó nghen con...

_Vâng ạ...

Bà Lyly vừa bước ra ngoài,Tulip chạy vội ngay trước cái gương và nhìn vào hình bóng của mình một cách chăm chú.Bỗng,khuôn mặt của Ren hiện lên trong chiếc gương đó.Giọng Ren vẫn trầm ấm như ngày nào làm cho trái tim Tulip có cái cảm giác sự thân thuộc nào đó

_Tulip à....ta nhớ em lắm....em có biết không?

Như một sức mạnh vô hình nào đó,Tulip tiến gần lại chiếc gương và đặt môi lên chiếc gương đó....Bỗng

_Chị hai...đang làm gì thế?

Nike ở đâu lên tiếng làm Tulip giật mình.Cô xoa xoa đầu nói

_Chị không biết nữa....lúc này mình làm gì vậy ta?

_Chị hôn chiếc gương đó

_Có hả

_Chứ sao không?...

_Kì thật....Tulip chau mày bước xuống lầu với cái đầu đau một cách kinh khủng

Bên nhà Layon...Cô không ngủ mà vẫn onl tìm kiếm các thông tin về cái thành phố bị mất đó.Bỗng tiếng chuông điện thoại vang lên.Cô bắt máy

_Hello....nữ hoàng Layon nghe nè...

_Nữ hoàng nữa...haha....Đầu đây,cái giọng con trai quen thuộc vang lên khiến Layon mỉm cười nhăn mặt

_Senita à...gọi em có chuyện gì hém?

_Muốn gặp em đó mà

_Ngay bây giờ á?

_Ừ...

_Anh đang ở đâu em qua...

_ Em ở đâu, anh qua đón....

_ Tại nhà em ạ... nhà em ở đây nè.... blah blah

_ Ok, 10 phút nữa anh tới

Senita vừa dập máy thì Layon chạy vội tới học tủ và lôi ra chiếc quần đùi cùng cái áo ngang vai mặc vào... Cô thoa nhẹ phấn lên mặt rồi thả tóc xuống. Layon vừa bước xuống nhà thì Senita cũng vừa chạy xe tới. Cậu mỉm cười nhìn Layon nói

_ Em lên xe đi... chúng mình đi chơi

_ Chơi ở đâu?

_ Em muốn đi đâu?

_ Em muốn đi ngắm sao

_ Ok... anh biết chỗ này sao đây lắm nè... lên xe đi...

Senita ném cho Layon chiếc mũ bảo hiểm rồi đợi Layon vừa ngồi lên xe, cậu phóng hết ga và vọt thẳng về phía thành ngoại ô. 20 phút sau, Senita dừng lại một cánh đồng cạnh bờ sông và đứng xuống. Cậu mỉm cười đưa tay ra đỡ Layon và nói

_ Em xuống đi... chúng ta ra đằng kia ngồi....

Layon bước xuống rồi theo Senita ra phía bờ sông ngồi xuống và ngược mắt lên trời. Cô mỉm cười nói

_ Đẹp quá à...

_ Hi...

_ Senita này... Layon quay qua nhìn Senita nói

_ Sao cơ?

_ Mình quen nhau mới có 2 ngày à.... đúng không?

_ Ừ... mà sao em

_ Tại sao anh lại đối xử với em như là mình đã quen nhau lâu rồi vậy?

_ Tại anh thích em.... Senita nhìn xoáy vào đôi mắt của Layon khiến tim cô nàng đập thình thịch. Và trong cái khoảng khắc im lặng đó... Senita gần gần kề môi đến Layon, và trong khi Layon nhắm mắt chuẩn bị đón tiếp nụ hôn đó thì

_ Layon à... cho dù thế nào thì anh vẫn sẽ yêu em nhất và em vẫn sẽ mãi là người vợ của anh....

Layon mở mắt đẩy Senita và lăm bậm gọi

_ Nicky?....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92

Senita nhìn qua Layon với ánh mắt khó hiểu

_ Em nói gì?.... Nicky nào vậy

_ Ồ... dạ không có gì.... Layon đánh trống lảng.... Senita cũng coi như là không nghe gì. Cậu nhìn Layon hỏi

_Tại sao em muốn làm bạn gái anh trong 100 ngày

_Thì tại vì em...em...

_Em sao cơ?

_Hok biết nữa...em có cảm giác muốn anh là bạn trai em thôi

_Thế em có thích anh không?

_Điều này thì...Layon khựng lại và tự hỏi chính bản thân mình là cô đã có khi nào cô thích Senita chưa...và rồi cô nhìn qua Senita mỉm cười nói

_Em không thích anh

Senita nghe vậy,mặt hơi xựng lại nhưng rồi vẫn mỉm cười hỏi nhẹ nhàng

_Nếu em không thích anh thì làm sao anh tiếp tục làm bạn trai em đây?

_Bộ anh không muốn sao?...Anh phải vinh hạnh lắm mới có cô nàng người yêu đẹp như em nè

_Tự tin vừa thôi em...chứ tưởng anh mà ra ngoài thì 10 người như em anh cũng kiếm được nữa

_Thế thì anh kiếm đi

_Anh không thích....

_Tại sao?

_Tại vì anh thích em đó

Một lần nữa Senita nói câu đó và nhìn thẳng vào mắt Layon và lần này,tim layon đập thình thịch.Cô quay ra bờ sông nói

_NÓi thật thì em chẳng thích hot dog chút nào....

_Bộ em ăn hot dog sao?

_À không?...ýk em là hot boy...nói lộn...hì hì....Layon gãi đầu cười cười khiến Senita hơi nhột nhột...cậu héch môi cười

_EM nhầm hay quá hén

_Chứ sao không?....em mà

_Bộ tính gọi anh là hot dog à....

_Đó đó...cái đó là do anh tự nhận à ghen

_Thua em luôn

_Thì có khi nào anh hơn em đâu

Layon nói rồi phá lên cười.Senita xoa đầu Layon rồi lẳng lặng nhìn cô bé.Sau một hồi lâu thật lâu,Senita đưa layon đi ăn rồi đưa cô bé trở về.Vừa lên lầu phòng,ngay lập tức,Layon dùng hết ý nghĩ của mình và gọi

_Nicky....

Không có gì xảy ra,cô lại cố gắng nghĩ đến hình ảnh của Nicky và gọi to lên thêm một lần nữa

_NICKY?

Không thấy gì xuất hiện,cô lắc đầu lăm bằm

_Quái lạ...tại sao mình lại gọi tên Nicky vậy?.....

_Layon...là em đúng không?...Giọng Nicky ở đâu lên tiếng khiến Layon giật mình.Cô nhìn quanh nhìn quất rồi lên tiếng hỏi

_Bất kể anh ở đâu nhưng anh tên là Nicky đúng không?

_.....

Không thấy tiếng trả lời,Layon mới tiếp tục hỏi

_ Có phải không?

_ Em không nhớ ta...thôi...ta đi đây...giọng Nicky trở nên buồn bã,và cái khoảng không im lặng huyền bí đó làm Layon chìm vào giấc ngủ một cách nhanh chóng....nhưng ở đâu đó

_ Ta nghe được giọng em ta vui lắm mặc dù em không công nhớ ta...nhưng tại sao ta lại nói chuyện được với em nhỉ....Nicky chau mày hỏi chính bản thân mình và cũng ngay lúc đó,Julia xuất hiện nói

_ Nicky,cậu không được nói chuyện với Layon kiểu đó nữa nếu không cậu sẽ làm Layon nhớ lại mọi chuyện và khi Layon nhớ lại mọi chuyện,cô bé sẽ tìm về thế giới này và mọi chuyện xấu sẽ xảy ra cho Layon và Tulip

_ Oh....vậy à....Nicky buông xuống một câu thờ ơ...Julia đặt tay lên Nicky và nói

_ Julia biết là cậu nhớ Layon lắm nhưng tuần sau là cậu phải cưới vị công chúa láng giềng rồi nên cậu cũng nên quên đi...Và đặc biệt,đừng để Ren biết về chuyện này

_ Ta biết rồi....Nicky buồn bã gật đầu và ngay chính bây giờ đây,cậu mới nhớ ra là cậu sắp cưới một người vợ khác....và cậu sắp biết rằng cậu sẽ phản bội Layon vì theo ý của chính phụ hoàng mình...Nicky thờ dài nào nề

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93

Sáng hôm sau,Layon chạy như bay qua nhà Tulip và cao giọng gọi ới ới

_ Tulip khùng ơi.....mày có ở nhà hem....

_ Hem có....Tulip gọi vọng ra khiến Layon bật miệng cười hi hí...Cô nói

_ Thế đứa nào vừa mới lên tiếng đó?...Chả lẽ là tiểu thư Tulip con của nữ hoàng LinhLinh

_ LinhTinh thì có chứ LinhLinh nổi gì....Tulip bước ra với vẻ mặt cau nhàu

_ Hè....hè....có người giận kìa....

_ Xi,tao đây mà thêm giận à....thế là mày nhầm rồi...hehe...Tulip cười đắc ý

_ ko đùa nữa....tao qua đây có chuyện muốn bàn

_ Chuyện gì?....Vừa đi học vừa nói luôn....

_ Ok...đi thôi....

Thế là TULIP leo lên chiếc xe máy của Layon và cùng Layon đến trường Trên đường đi,Layon nói

_ Đêm qua,tao gặp Senita

_ Ý trời...mày chơi ăn gian ghen...nói tuần này không gặp mà lén lút gặp anh yêu của mình

_ Tại hần chứ bộ....ai bảo kêu tao ra chi

_ Hần kêu mà mày không ra mới ngẫu chứ hần kêu mà mày ra thì tại vì mày muốn gặp hần....

_ Đẹp đẹp...nói chung là có gặp...thì lúc hần chuẩn bị hôn tao,tao nghe giọng của một người con trai.Người đó nói thế này nè:"Layon à...cho dù thế nào thì anh vẫn sẽ yêu em nhất và em vẫn sẽ mãi là người vợ của anh...."....Thì ngay lúc đó,tao không biết chuyện gì xảy ra nữa.Tao đẩy Senita ra và gọi tên người đó,hoàng tử của vua Roenxi,là Nicky....Rồi khi tao trở về phòng..Tao cứ gọi tên Nicky...tưởng không có tiếng đáp,tao nghe một giọng nói rất kì lạ...tao không hiểu nữa....hay là tao bị điên mày...Layon xoay lại nhìn Tulip một cái rồi quay lại đằng trước.Tulip bật miệng cười đều nói

_ Mày bị điên lâu rồi chứ đâu phải bây giờ mới điên đâu...

_Nhỏ kia,chôm chia ai thể

_Chôm chia ai ai biết.....hehe

_Dẹp mày đi ghen....

_CHào hai em....Senita và Kenta ở đâu chạy lên nói

_Chào anh...Senita...Layon mỉm cười gật đầu đáp lễ

_Chào anh...Tulip cũng lên tiếng...

_Mày đợi tao ngoài này để tao vào trường cất xe....Layon và Senita cùng lên tiếng,hai người nhìn qua nhau và phá lên cười...Lúc bấy giờ,chỉ có Kenta và Tulip ở đó một mình,Kenta nhìn qua Tulip nói

_Hôm nay em dễ thương lắm

_Em ák....dễ thương lâu rồi anh

_Sax...thế mà anh mới biết kia....Kenta lắc đầu trước cái vẻ tự tin của Tulip...Thì bỗng

_Anh Kenta....ra canteen chơi với tụi em...Ở đâu đó,một đám nữ sinh kéo tới khiến Tulip hét lên bừa bãi

_Úi mẹ oi....trời sập....chạy thôi...

Tulip nhanh như chớp nắm lấy tay Kenta chạy...Chạy một hồi,cô dừng lại thờ hồn hên nhìn Kenta nói

_Ăn gì mà nổi tiếng thế....

_Ăn cơm em...

_Trời thế mà em tưởng anh ăn cúc....

_Sax....em ăn nói với người yêu em như vậy đó hả?>"<....

_Ý nhầm...em định nói thế mà em tưởng anh ăn mứt chứ....

_Thôi dẹp...em mà tưởng kiểu đó thì chắc anh lên bệnh viện vì ngộ độc thực phẩm sớm quá

_Anh đừng lo...lúc đó đã có FUVUCA....thuốc xổ trừ giun sán

_ec....bị ngộ độc mà dùng thuốc xổ trừ giun sán...thế thì cả đời em làm bác sĩ không được rồi..

_Nghĩ sao vậy?....Mặt em thế mà làm bác sĩ à....mặt em là phải làm hoa hậu cơ....

_Hoa thủ địch thì có...

_Hừm....anh nói ai là hoa thủ địch đó....Tulip lườm mắt nhìn qua Kenta

_NÓI ai anh đâu biết.....:-"...Kenta nhìn Tulip mỉm cười đều và huyt sáo khiến cô bé thấy chột dạ...Tulip hét lên

_Anh chết với em nè...Và thế là theo phản xạ tự nhiên,Kenta bỏ chạy sau cái rượt của Tulip.

Trở lại với Layon và Senita,sau khi bước ra không thấy hai anh chị nhà ta,Layon nói

_Trời,kêu đợi mà không đợi....chắc hai anh chị nhà ta đi tò te hú hí rồi

_Thế thì mình cũng đi đi em yêu...NÓi rồi Senita choàng vai Layon và nhận được một cái nheo thật đau từ cô nàng này...Layon hừ giọng

_Tò te cái đầu anh...ra thư viện với em một tí đi...Layon kéo Senita đi mà không cần biết cậu có đồng ý hay không nữa....

_Vô đây chi vậy em?...Senita nhìn qua Layon hỏi

_Kiểm một số tài liệu về thuyết trình của em...

_Xem ra em là một người chăm chỉ nhĩ

_Chứ đâu như anh....học hành không lo học mà cứ suốt ngày lêu lổng..Layon bĩu môi chê bai

_Ê..nè nè....anh lêu lổng hồi nào,anh cũng là một người học giỏi đứng nhất nhì trong trường đó nhé

_Hehe....chọc anh một tí cho vui nhà vui cửa thôi mà anh làm cứ như là gì không bằng....pó tay anh luôn á...

_Em vui nhà vui cửa kiểu đó thì anh bán nhà cho khỏi vui quá....

_Thế thì em sẽ về đâu khi nhà đã bán đây anh?....Layon ca lên khiến Senita phì cười...Trong khi Layon đang tìm kiếm cuốn sách ngày hôm qua thì Senita tiến sát Layon.Cảm giác có gì không ổn,Layon xoay qua và chạm phải mặt Senita...Layon bối rối nói

_Anh làm gì zà?....

_Làm cái này nè....VÀ thế là Senita hôn lên môi của Layon một cách mãnh liệt...Lúc đầu,Layon ưỡn hình thích vào Senita để chống đỡ nhưng sau đó,cô cũng bắt đầu tiếp nhận nụ hôn đó của Senita..

Còn bên kia,phe Tulip và Kenta,Sau một hồi rượt nhau...Kenta dừng lại thở hổn hển

_Em ăn gì mà chạy như trâu thế

_Ăn cái này nè...NÓI rồi Tulip gõ mạnh lên đầu Kenta khiến Kenta xoa đầu nhăn mặt nói

_Đau...

_Hehe...biết đau sao?....Thế thì lần sau đừng chọc em yêu của anh nữa nhé

_Thua...

_Hì...anh có bao giờ hơn em đâu

_Sao cũng được....mà Tulip nè...anh có chuyện muốn hỏi em

_Thế thì đưa tiền đây....Tulip vừa nói vừa xòe bàn tay ra

_Đưa tiền làm gì?

_Thì đưa tiền để trả cho em sau khi em trả lời câu hỏi đó

_Em nở lòng nào lấy tiền người yêu của em?...Làm người ai mà làm thế hả em yêu?

_Không làm thế đâu phải làm người...hehe...đưa đi

_Thì đây....Kenta méo mặt đưa tiền cho Tulip khiến Tulip phá lên cười.Cô nói

_Được rồi,bây giờ anh có thể hỏi

_EM là con của nữ hoàng LinhLinh phải không?

_Anh bị điên àk...

_Chứ gì nữa...

_NÓI nhảm quá đi...còn nói nhảm nữa em cho ăn đấm giờ

_SAx...dám hem....

_Thách hả....

_Chứ sao...

_Đám nè...

Tulip đưa tay lên định ưỡn vào người Kenta thì đã bị Kenta chụp tay lại và kéo đến....Cậu đặt lên môi Tulip một nụ hôn thật nhẹ nhưng rất ngọt ngào....Và cô bé đã lúng túng đáp lại nụ hôn đó

Chương 94

Sau khi tò te hú hí....Tulip và Layon trở lại phòng học....Layon nheo mắt nhìn Tulip hỏi

_Chơi trò gì đó mà....?

_Trò gì là trò gì....

_Tao kêu mà đợi mà mà đi tò te hú hí với cha già Kenta hả

_Tò te hú hí cái đầu khi khô mà....Tại hấn bị rượt nên bắt buộc tao phải chạy theo chứ...còn mà nữa...biến đi đâu với ông nội Senita giờ mới về

_Đi vào thư viện....LAYon nói mà mắt nhìn đi chỗ khác khiến Tulip bịt miệng cười hi hí

_Giỏi giang quá ha...hehe

_Chứ sao không....đâu như mà....

_Hehe...tao biết mà....Tulip nói rồi bịt miệng cười đều khiến Layon chuộc dạ nhìn qua nói

_Cười gì đó con quý?

_Bộ cười không cho sao?....hehe...

_Dẹp mà đi...thầy vào lớp rồi....tao ngồi học đây....Layon đánh trống lảng bởi vì cô biết nếu mà tiếp tục nói chuyện nữa thì chắc cô sẽ chết vì xấu hổ mất.....

Bên kia....

_Chào anh Nicky ạ....Mei-em của Niana xuất hiện

_chào em...

_ANh đang làm gì thế?...Đưa em đi shopping được không?

_Chắc không được....Nicky từ chối...

_Tại sao vậy?...anh không thích ư?

_ý anh là....Nicky nghĩ đến Layon một lát rồi cậu mỉm cười nhìn Mei nói

_Ok...anh đưa em đi....

_Hi...đi thôi anh

Mei mỉm cười nắm tay Nicky đi.Cái nắm tay ấy khiến cho Nicky chạnh lòng..Cậu suy nghĩ"Tại sao người nắm tay này không phải là em hả Layon?"....Nhưng chưa suy nghĩ được lâu thì Mei đã lên tiếng

_ANh nè...mình đi mua áo cưới nghen...

Lời đề nghị đó khiến Nicky xựng lại.Lúc bấy giờ,cậu mới chợt nhận ra là chỉ còn vài ngày nữa thôi,Mei sẽ là vợ chưa cưới của mình.Cậu gật đầu nói

_Tùy em thôi...

_Em biết cửa hàng này bán áo cưới đẹp lắm nè....

Và thế là Mei dẫn Nicky đến cái cửa hàng áo cưới mà chính cậu,Ren,Tulip,Pyo và Julia ngày nào đó đã đến...Nicky nắm chặt tay mỉm cười giả dối nói

_EM chọn đi

Sau khi chọn mãi,Mei bước ra trước mặt Nicky với nụ cười duyên dáng...Nicky sững sờ nhìn Mei,nhìn bộ váy cưới đó và thốt ra hai chữ...

_Layon....

Trước mắt Nicky bây giờ là Mei trong bộ đầm mà lúc kia Layon đã mặc...và điều đó khiến Nicky chạnh lòng nhớ đến Layon.Mei nghe Nicky nói 2 từ đó,Mei nhìn qua hỏi

_Layon là ai vậy anh?

_Àk không....tại anh thấy em mặc bộ này đẹp cứ như đóa hoa Layon thế nên....Nicky mỉm cười nói xạo với Mei nhưng điều đó khiến Mei mỉm cười nói

_Em cảm ơn anh....

Nicky nghĩ trong đầu"Mei à...anh xin lỗi,nhưng câu nói đó là anh muốn nói với Layon,người mà anh yêu nhất và chỉ mình cô ấy mà thôi,cô ấy mới chính là đóa hoa Layon đẹp nhất trong lòng anh đó...Anh xin lỗi vì trái tim anh không thể có thêm em được nữa mặc dù em rất dịu dàng và rất đẹp nhưng có lẽ anh đã quen với cái tính quậy phá của Layon rồi...Anh xin lỗi em nhé Mei"....Nicky nhìn băng quơ ra ngoài cái bầu trời lồng lộng đó mà lòng buồn vùi vùi

Ngày hôm sau,trong khi đang đi shopping,Tulip vớ vào cái áo đầm mà cô cảm thấy thích nhất và bỗng nhiên

_Tulip...chỉ còn hai ngày nữa ta cưới vợ rồi...em hãy bảo trọng nhé.Ta xin lỗi vì nếu như không cưới công chúa láng giềng thì đất nước ta sẽ có chuyện...

_Ren....là anh ư?....Tulip bỗng mấp máy môi,cô nhắm mắt vì thấy mình nói những điều khó hiểu và cô nhận thấy nước mắt trên mi bắt đầu rơi.....và thế là Tulip sợ hãi gọi cho Layon

_Layon ơi...

_Gì thế

_Tao...tao khóc

_Thôi...mày khóc kệ mày chứ...tự nhiên nói tao

_Tao khóc vì Ren....vì Ren đó

_Cái gì...mày đang ở đâu?....Layon nghe vậy hốt hoảng hỏi

_Tao đang ở khu áo quần gần nhà mày....tìm tao đau quá....

_Đội tí,tao đến liền

Layon dập vội máy rồi lên xe phóng nhanh tới đó...tại một nơi không có ai,Layon kéo Tulip đến đó và nhìn thấy cô bé khóc dữ dội

_Mày sao vậy?

_Tao không biết...tao nghe một giọng nói rất thân thuộc và ta nghe Ren...vị hoàng tử đó bảo rằng người đó sắp lấy vợ...rồi tự nhiên tao khóc....có phải tao bị điên không mày?

_Mày không bị điên đâu vì mày điên trước rồi....tao nghi lắm...không lẽ tụi mình là....Layon nói đến đó và im lặng...cô tạo cho Tulip cái nhìn khó hiểu....

_Ý mày là sao Layon?....Tulip lên tiếng hỏi

_Chắc không phải đâu....Layon lắc đầu một mình

_Mày nói cái gì vậy?...Tulip bực mình lên tiếng

_Hồi nãy tao nghĩ tụi mình là người của thế giới đó...mày là vợ của Ren và tao là vợ của Nicky...Layon trầm giọng xuống nói

_Hahaha.....mày bị điên nặng thật rồi...Tulip phá lên cười nắc nẻ khiến Layon chau mày nhìn Tulip nói

_Điên cái đầu mày...không tin thì thôi...tao nói tao chỉ nghĩ thôi chứ bộ chứ tao đâu có nói là đó chính là sự thật đâu...vô duyên

_Vô duyên thế á...thế có thích chơi với tao không?

_Mày biết không,tao tội một cái là tao cũng thuộc dạng vô duyên hết biết cho nên tao mới chơi với mày đó....

_Có biết sao...hehe

_Mày về nhà tao tìm tài liệu đi,chi còn hai ngày nữa là tụi mình phải thuyết trình rồi...

_Ừ....vậy cũng được

CẢ hai lên xe và về nhà...tại nhà LAYON, Tulip lôi laptop ra và vào google tìm kiếm thông tin....và như thường lệ,cô vẫn vào trang có Ren...Tulip bây giờ lại cảm thấy tìm mình nhói nhói một cái gì đó mà cô không hiểu được...Còn Layon,cứ nhìn Nicky mãi không thôi...

_Anh Ren...anh thấy em mặc bộ đầm cưới này đẹp không?....Niana ở đâu lên tiếng khiến Ren quay đầu lại.Cậu mỉm cười nói

_Ừm...đẹp lắm

_Ren,anh có chuyện gì không được vui sao?...Niana nhìn bộ mặt của Ren và hỏi

_Có chuyện gì đâu...anh vẫn đang cười nè...Ren nói rồi chỉ tay lên nụ cười của mình

_Thôi,anh xạo quá...làm sao anh qua mặt được em?

_Chắc là anh hơi mệt thôi...à...mà nè....chuyện đám cưới của tụi mình chuẩn bị đến đâu rồi?...Ren đánh trống lảng vì cậu không muốn Niana biết mình đang không vui vì sắp cưới cô ấy...sắp phản bội Niana...

_Xong xuôi rồi,em nghe vua Roenxi nói là sẽ có nhiều người đến tham dự lắm đó anh àk

_Oh...vậy hả....chắc lớn lắm

_Em cũng nghĩ vậy...Thôi tụi mình đi chơi nhé

_Cũng được....Ren gật đầu đồng ý rồi dẫn Niana đi chơi...

Bên phòng Nicky,

_Anh Nicky,em mới làm món ăn này cho anh nè....anh ăn thử đi

_Món gì vậy em?

_Gà hầm thuốc bắc

_Ýk...nghe lạ à nha...đưa anh thử coi...

_Đây nè...Mei đưa tô gà hầm thuốc bắc cho Nicky.Cậu mỉm cười và múc từng muỗng lên ăn.Nicky vừa ăn vừa đau lòng...cậu ngẫm nghĩ" Layon thói quen...em là cái đồ vô duyên nhất mà anh từng gặp đó...vợ anh mà chưa bao giờ làm đồ ăn cho anh...đúng là...hmmmm....anh nhớ em quá Layon ơi....chỉ còn hai ngày nữa thôi...anh chỉ còn chung thủy với em hai ngày nữa thôi...anh không muốn...không muốn đâu Layon ơi...."

_Nicky...anh thấy sao ạ?...Mei lên tiếng hỏi phá tan dòng suy nghĩ của Nicky

_Ồ...ừm....ngon...ngon lắm

_Ngon thì anh sẽ thưởng cho em cái gì nè?

_Em muốn anh thưởng em cái gì?

_Đi chơi với em nhé....từ lúc anh gặp em đến giờ,anh chưa bao giờ đưa em đi chơi...

_Cũng được thôi...

Nicky gật đầu đồng ý và lúc cậu vừa bước ra thì cũng gặp Ren và Niana.Nicky nhìn Ren hỏi

_Anh đi đâu vậy?

_Tụi anh tính đi chơi...còn em

_Em cũng tính đi chơi nè....hay mình đi chung đi...Nicky đề nghị

_Ừ...cũng được...ý hai em thì sao?...Ren xoay qua hỏi

_Dạ càng đông càng vui mà...

Thế là cả hai cô bé đồng ý,và cả 4 người xoay lưng bước lên xe thể thao của Ren ngồi mà không biết Pyo và Julia đứng nhìn theo họ.Sau khi 4 người đó đi khỏi,Julia mới nhìn qua Pyo nói

_Anh à...em cảm nhận được luồng điện của Tulip

_Ý em là sao?

_Em không biết...nhưng hình như Tulip đang dần dần tìm thấy cách trở về thế giới này hay sao á

_Cái gì...sao được cô ấy vốn đầu đủ thông minh để hiểu được vấn đề

_Anh quên Layon rồi hả...Layon là một người chỉ số IQ rất cao,với những dấu hiệu gần đây,Layon sẽ dễ dàng khám phá ra điều này lắm

_Nhưng...họ không thể trở về được...

_Em cũng đang lo lắm...nếu họ về được thì Niana và Mei sẽ ra sao hoặc là hai người ấy sẽ ra sao nếu như thấy Ren và Nicky cưới người con gái khác.....

_Giờ phải tính sao nhĩ,chả lẽ cho phụ hoàng biết?

_Em không biết,em nghĩ vua cha biết rồi...

Những lời nói của Julia khiến cho Pyo nhức đầu...cậu lâm bầm

_Tulip,Layon...xin các em đừng trở về...ta không muốn các em phải hy sinh vì cái thế giới đầy điên loạn này đâu...Bất chợt,Pyo thờ dãi

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95

Thời gian thấm thoát trôi qua,và hôm nay đã chính là ngày thuyết trình của LAyon và Tulip,cũng chính là ngày cưới của Ren và Nicky....Tại lớp của Tulip và Layon,khi mà cả lớp ổn định,thầy giáo lúc này mới lên tiếng

_Bây giờ em nào sẽ lên thuyết trình trước?

_Dạ em...Tulip đứng dậy một cách dứt khoát khiến thầy giáo không nỡ lòng từ chối...

_Được rồi...em lên trước đi Tulip

Tulip mang tài liệu lên và dán đầy bảng..Cô cũng dán một bức tranh khổ lớn của Ren.CÔ bắt đầu lên tiếng

"Thưa thầy và các bạn,từ rất rất lâu,thành phố bị mất đã bị cho là một thành phố ma bởi vì nó chứa đựng một năng lượng rất lớn có thể làm thành phố biến mất một cách kì bí...Và tại đây,vua Roenxi đã xây dựng nên những lâu đài thật đẹp.Vua Roenxi là một vị vua nhân từ,tuy vậy vì để đạt được chuyện trường sinh bất lão giúp đất nước ngày một lớn mạnh,vua Roenxi đã cưới 1000 người vợ ở thế giới hiện tại tức là thế giới của chúng ta đang sống bây giờ....Chỉ sau 1 ngày,ông lại nhốt người vợ đó ở một lâu đài,ở một căn phòng cho đến khi người đó chết....Và khi ông có người vợ thứ 1000,ông đã có 3 người con...và 3 người đó tên là Pyo,Nicky và Ren...Ren chính là vị hoàng tử mà Tulip sẽ thuyết trình trong ngày hôm nay....

Tulip im lặng lấy một hơi rồi bắt đầu nói tiếp

_Ren là con thứ hai của vua Roenxi với người vợ thứ 1000. Vốn dĩ cha mẹ là một cặp đôi tài sắc nên Ren cũng được hưởng cái sắc và cái tài đó.Rồi khi Ren lên 16 tuổi,vua Roenxi bắt đầu thực hiện kế hoạch mà ông đã ấp ủ từ lâu là giúp Ren biến thành một người trường sinh bất lão tại vì Ren có một sức mạnh đặc biệt và nếu được trường sinh bất lão thì không một đất nước nào có thể ngăn chiếm thế giới đó.Và rồi lần lượt từng nữ sinh ở thế giới chúng ta biến mất một cách kì quái.Những người con gái tài sắc vẹn toàn đều bị lạc vào thế giới kia.VÀ như thế đã trôi qua 999 người vợ.Ren hoàn toàn không biết gì đến kế hoạch của vua cha vì cứ sau 1 người bị nhốt vào lâu đài u ám là Ren lại quên hết mọi chuyện.VÀ nếu Ren cưới xong người vợ thứ 1000,cậu sẽ trở nên trường sinh bất lão và có thể cưới người mình yêu là Laura.Nhưng dường như trời đã định,Cho đến khi Ren gặp người vợ thứ 1000,cậu đã đem lòng yêu cô ấy,và cô ấy là người đầu tiên mà cậu cảm giác không thể thiếu được.Và rồi,cái bí mật kia đã được người anh trai của mình là Pyo bật mí,Ren vì cứu người đó liền tặng bảo vật hoàng gia của mình cho cô bé và đọc lời thần chú.Vừa dứt lời thì người vợ thứ 1000 biến mất....".Tulip nói một hơi không nghỉ khiến Layon ngồi dưới chau mày lâm bầm"Mày đang nói gì vậy Tulip...tao đâu thấy mày viết những chuyện đó vào bài thuyết trình đâu...mày bị gì vậy?"...Trong khi đang suy nghĩ,LAyon thấy Tulip bắt đầu tiếp tục nói

_VÀ đây là những bức hình minh họa...Đầu tiên là chiếc vòng bảo vật hoàng gia của Ren...Tulip vừa lật bức hình ra...mọi người đều thảng thốt hết lên vì nó rất đẹp và Layon cũng hết lên...hết lên không phải là vì chiếc vòng đẹp mà hết lên là vì chiếc vòng trên bức hình rất giống chiếc vòng trên tay mà Tulip đang mang...và cũng gần giống như chiếc vòng trên tay cô đang mang..Layon lâm bầm"Tulip ơi,mày đừng nói nữa...tao đau đầu quá...."Rồi mọi chuyện

xảy ra cho đến khi,bức hình của Ren được đưa ra.Tulip nhìn chăm chú và như có ai đó vô hình,cô hôn lên môi của Ren trước cái nhìn ngạc nhiên của mọi người trong lớp và của Layon.

Bên kia,trong khi mọi người đang nhận nhip dưới đám cưới của Ren và Nicky,Ở một góc nào đó,Ren đặt tay lên môi mình và lẩm bầm

_ Là em phải không?...NỤ hôn này chỉ có là của em thôi...em đang hôn ta đúng không hả Tulip?... Và rồi,lại một giọt nước mắt rơi xuống trên má Ren...

_Bức hình rơi lệ kia...MỌi người nhón nháo lên khi thấy trên hình Ren,giọt nước rơi xuống..và Tulip mở mắt xoay lại nhìn cả lớp...và mọi người ngạc nhiên khi thấy Tulip đang khóc....LAYon chạy lên kéo Tulip xuống và nói...

-Bài thuyết trình của Tulip hết rồi,tại cô bé bờ ngỡ quá thôi

_Rất sống động...em được điểm tuyệt đối Tulip...Thầy giáo lên tiếng và mọi người cũng đứng dậy vỗ tay.Dưới lớp,Tulip nhìn qua Layon nói

_ Hôm nay,Ren sẽ làm đám cưới,vị công chúa thứ 1001...người cuối cùng của Ren...tim tao đau quá....

_Mày...mày biết...gì hả?

_Tao chính là người vợ thứ 1000 của Ren..Tao....

Tulip lấp bắp những lời đó khiến Layon cắn chặt môi sợ sệt bởi nếu Tulip là vợ thứ 1000 của Ren thì Nicky chính là người chồng đầu tiên của cô

_Thưa thầy cho tui em lên phòng y táLayon đứng dậy nói với

_Nhưng em chưa thuyết trình mà....

_CHuyện đó em sẽ trả bài sau...NÓi với Layon kéo tay Tulip chạy mất tiêu trước cái miệng há hốc của cả lớp....

Tại sân thượng...Layon nhìn Tulip nói

_ Có lẽ mày đã nhớ ra mày là ai nhưng tao vẫn không thể nhớ ra mình là ai....

_Ren...đừng cưới người đó....Tulip vẫn khóc mà không để ý tới lời nói của Layon...

Thấy vậy,Layon bực mình nắm cổ tay của Tulip và lay thật mạnh.Ai ngờ,chiếc vòng tay của cô chạm phải chiếc vòng tay của Tulip và phát sáng,sau đó,cả hai chiếc vòng rớt xuống và bên kia,Layon cùng Tulip hét lên rồi biến mất trong khoảng không đó...

Thế giới của thành phố bị mất

_Ren ơi,Nicky ơi,đến giờ làm lễ rồi....Pyo lên tiếng.

_Em biết rồi...Cả hai vị hoàng tử trả lời một cách uể oải

Một lát sau,cả hai người tiến ra sân đường chờ đợi cô dâu của mình....10 phút sau,Niana và Mei cùng nắm tay nhau bước ra ngoài với niềm vui khó tả xiếc...2 người tiến đến đứng cạnh Ren và Nicky...Ở trên,giao hoàng bắt đầu làm lễ.Ông xoay mặt qua nhìn Niana hỏi

_Niana...con có đồng ý lấy Ren làm vợ không?

_Con đồng ý ạ...Niana đỏ mặt trả lời

_Mei,con có đồng ý lấy Nicky làm chồng không?

_COn đồng ý.....Mei dịu dàng đáp trả lời

Lúc bấy giờ,giao hoàng mới lên tiếng hỏi Nicky và Ren

_Còn hai con...có chịu lấy hai vị công chúa đáng yêu này làm vợ không?

Ren và Nicky lưỡng lự...hai cậu im lặng khiến cho cả hội trường bắt đầu nhón nháo và khiến cho Niana,Mei tái mặt...Sau một lúc,Ren và Nicky trả lời thẳm lặng

_Con đồng ý...

Đến lúc này,cả hội trường mới thờ phào nhẹ nhõm..Giao hoàng bắt đầu lên tiếng để kết thúc buổi lễ

_Thế là cả hai bên đã đồng ý...nếu như không có ai phản đối thì buổi lễ.....

_Tôi phản đối....

Chưa kịp nói xong câu nói của mình thì tiếng của ai đó vang lên phá đám và làm cả hội trường im lặng. Mọi người đổ xô những ánh mắt ngạc nhiên về phía công hội trường... Còn trên kia, Ren đứng đó, chết lặng

_Quân đầu, giam người vừa lên tiếng lại... Vua Roenxi lên tiếng... và thế là, giọng của một người khác lại vang lên

_Tôi cũng phản đối.... Và một lần nữa tiếng nói đó làm Nicky sững sờ

_Giam hai người này vào ngục cho ta....đám nào loạn đám cưới hả?...Vua Roenxi giận dữ nói...Và thế là hai vị tướng giữ cửa chạy vội đến và nắm tay 2 người kia kéo đi. Trong khi vùng vẫy để thoát thân, người con gái kia mới lên tiếng nói

_Ren...anh là đồ tồi....anh bảo anh yêu em...anh bảo anh chỉ yêu mỗi mình em, thế mà anh dám cưới một người con gái khác...em cầu cho vua Roenxi giết chết em đi....

_Nicky?....

_Tôi phản đối cuộc hôn nhân này.....Lu ở đâu cũng đứng lên nói

_Cả tôi nữa...kể đến là Laura

_Cả tôi nữa...Mery tiếp lời chị...

_Cả con nữa....Julia lên tiếng

_Và...cả con nữa...Pyo im lặng nói

_Thả hai người đó ra.....vua Roenxi nói vội khi thấy người mình giam giữ chính là Tulip và Layon...Tulip mới nhìn qua vua Roenxi nói

_Con cảm ơn vua cha ạ...

NÓI rồi, Tulip chạy đến trước mặt Ren, đưa tay lên vuốt má cậu và lấp bắp

_Anh chính là Ren...chính là vị hoàng tử của thế giới bị mất đúng không?

Ren đến lúc này vẫn im lặng nhìn Tulip...cậu không biết nói gì cả cho đến khi Niana lên tiếng

_Cô là ai?...tại sao lại dám phá đám cuộc hôn nhân của tôi

_Xin lỗi nhưng tôi không thể cho cô lấy anh ấy được...

_Cô là gì của anh ấy?....

_làTulip lưỡng lự vì cô không muốn nói ra rằng cô là người vợ thứ 1000 của Ren... Vì thế cô nhìn qua Ren cầu cứu...Đến bây giờ, Ren mới mỉm cười ôm chặt lấy Tulip vào lòng và hét lên

_Em về với ta rồi... Tulip à...anh nhớ em lắm...đồ con heo ú mê ngủ đáng ghét

_Cái thằng kia, kêu ai là heo ú thế.... Tulip ở trong lòng Ren đắm thùi thụi vào ngực Ren nói

_Hehe....em vẫn như ngày nào nhỉ

Ren phá lên cười vui vẻ khiến Niana im lặng bởi cô thấy khi Ren ở cạnh mình, Ren chưa bao giờ cười được như vậy...Niana liền bỏ chạy ra ngoài...Ren thấy vậy lên tiếng gọi

_Niana...chờ anh...Ren tính chạy theo nhưng chạm phải cái mặt khó chịu của Tulip, cậu liền dừng lại xoa đầu Tulip nói _Ta chỉ đi theo cô ấy mong cô ấy tha thứ cho ta thôi

_Anh đi đi...Tulip mỉm cười nói

_Đợi ta nhé....

_Ừm...

Ren bỏ đi, và ngay bây giờ đây, cô xoay qua nhìn Layon và Nicky...2 người vẫn đứng đó...không một tiếng chào hỏi...Thấy vậy, Tulip mới lên tiếng

_Nicky...bị gì mà không lên tiếng vậy?...Còn mày nữa....sao cứ hòng luôn vậy?...

Nghe vậy,Layon mới nhìn mặt qua nói với Tulip

_COn thúi này...im lặng coi...cái miệng lúc nào cũng tía lía

_Hi hi...

Layon lúc này mới đưa tay lên chạm vào má Nicky và nói

_Anh là Nicky đúng không?

_Ừm...

_Em xin lỗi nhé....hiện giờ em vẫn chưa thể nhớ ra anh là ai hết...

_Ra vậy....Nicky buồn bã vì vợ của mình không nhớ đến mình....

_Em sẽ nhớ thôi mà...bởi khi nhìn khuôn mặt của anh,em có cảm giác thân quen lắm...sẽ nhớ thôi mà....

Rồi như có một sợi dây vô hình....Layon nhẹ tiến tới và hôn lên môi của Nicky trước mặt mọi người và ngay cả trước mặt Mei khiến Nicky ngỡ ngàng..Bỗng dung,kí ức của Layon dần dần trở lại....Nước mắt cô bỗng rơi xuống và nhanh như chớp,Layon ôm chặt lấy Nicky và nói to

_EM nhớ rồi...nhớ ra anh là ai rồi...Nicky à...em nhớ anh lắm

_LAYon...đúng là em thật rồi....Nicky đưa hai tay lên ôm lấy Layon vào lòng..

Đến lúc này,những người đã phản đối cuộc hôn nhân mới lên tiếng nói

_Chào mừng 2 người trở về....

_CẢm ơn...Tulip và Layon mỉm cười

Mei buồn bã quay lưng đi...Nicky thấy vậy,mới chạy đến và nói

_TA xin lỗi em Mei à...nhưng Layon chính là người vợ mà ta yêu nhất...ta xin lỗi em

_Không sao đâu...thấy anh vui là vui rồi....chúc anh hạnh phúc....Mei nói trong nụ cười,cô cố không khóc rồi Mei quay lưng đi,để mặc Nicky ở đó....

Bên ngoài vùng biển bây giờ,Ren và Niana vẫn đứng đó,nhìn nhau...Ren nói

_Niana...ta xin lỗi vì đã không cho em biết sự thật...

_Sự thật là từ trước tới giờ anh chưa bao giờ yêu em...Niana khóc thét lên khiến Ren cảm thấy có lỗi

_Ta xin lỗi...

_Anh về đi...em không muốn gặp mặt anh nữa....em hận anh

Ta xin lỗi...Lại một tiếng xin lỗi nữa phát ra từ miệng Ren...cậu im lặng cởi áo ra và khoác cho Niana rồi nói Ngoài này lạnh lắm...em nhớ vào nhà nhé....Ren nói rồi quay lưng đi..Niana nhìn theo rồi ngồi phịch xuống khóc

_Tại sao?...tại sao chứ...tại sao đến lúc này anh vẫn nhẹ nhàng với em hả?...NÓi đi...trả lời em đi....em hận anh ren à....

10 phút sau,Ren ở hội trường và đứng bên cạnh Tulip.Cậu cầm tay Tulip,nhìn xuống hội trường nói

_TA hủy cuộc hôn nhân này cho nên ta mong mọi người thứ lỗi...đi thôi...

Ren kéo Tulip đi và theo sau là Nicky tay trong tay với Layon,Pyo tay trong tay với Julia,Lu tay trong tay với Laura và Mery bước ra ngoài..Còn vua Roenxi ở đó,vẫn điềm nhiên nói

_Như các vị hoàng tử con ta đã nói...cuộc hôn nhân bị hủy bỏ

_Ta sẽ khiêu chiến với đất nước các người...lúc bấy giờ,vua Mick-phụ hoàng của Mei và Niana mới lên tiếng.Vua Roenxi mỉm cười nói

_Thế thì chúng tôi đành chịu vậy...xin cáo từ...vua Roenxi quay trở về lâu đài của mình và thở dài nãy nê...Ông lắc đầu

_Ta không ngờ tình yêu giữa các con mạnh như vậy...thôi thì ta sẽ bỏ kiếp này để cho các con được toại nguyện ở bên nhau...Ta khâm phục con đây Tulip và Layon à....

_ Cho 9 ly soda đi....Ren lên tiếng rồi sau đó nhìn qua Tulip trầm giọng hỏi

_ Làm sao em về được thế giới này?

_ Em không biết...em nhớ là ở lớp em có một thuyết trình về thành phố bị mất,và mỗi người phải chọn cho mình một nhân vật để thuyết trình và em không hiểu sao khi nhìn thấy anh,em đã chọn anh...Mà nè anh làm gì mà nhiều vợ thế...em là người thứ 1000 luôn

_ Thì tại anh không nhớ gì chứ bộ....

_ May là anh không nhớ chứ không thôi em nhớ lông dê của anh ra rồi.....Tulip đe dọa khiến Ren mỉm cười xoa đầu cô và nói

_ Trời ơi không gặp mấy tháng mà Tulip em vẫn như ngay nào nhỉ

_ Tất nhiên...

_ Ủa mà lạ...tại sao cả hai người về đây được?...Nicky thắc mắc...đến lúc đó,Julia mới lên tiếng trả lời

_ Bởi vì tình yêu của Tulip và Layon chạy quá mạnh trong trái tim Ren và Nicky,cho nên,cái tình yêu ấy đã nung chảy chiếc vòng bị ếm bùa mà hai người mang trong suốt thời gian qua. Chiếc vòng ấy gọi nhớ kí ức cho hai người và khi hai chiếc vòng nó chạm vào nhau là lúc hai chiếc vòng đã sẵn sàng đứt gãy làm đôi...và một khi nó gãy đi,nó mang Tulip và Layon biến mất ở thế giới hiện tại...

_ Nếu vậy thì từ nay hai người đó sẽ không còn gặp nguy hiểm khi ở thế giới này chứ?....Ren hỏi vội

_ Rất tiếc là cho dù thế nào thì một khi hai người đó ở thế giới này thì điều duy nhất mà hai người ấy nhận chi là cái chết mà thôi...Pyo lên tiếng

_ Cái gì.....7 người còn lại hét lên với nỗi ngạc nhiên

_ Không lẽ kết thúc như vậy sao?....Tulip hồn nhiên hỏi

_ Ta không để chuyện này xảy ra đâu...nhất quyết là phụ hoàng phải có cách gì cứu chúng ta chứ....Ren nói

_ Từ trước đến nay ta chưa nghe phụ hoàng nhắc đến...Pyo thừa nhận

_ Cả em nữa....Julia nói...Sau một hồi im lặng và nghe những cuộc đối thoại qua về,lúc bấy giờ,Layon mới lên tiếng

_ Cho dù có thế nào,chết hay sống,mà được gặp và ở bên cạnh Nicky thì em cũng chịu nữa....

_ Layon à....Nicky nghe Layon nói vậy liền đau lòng ôm cô ấy....Cậu từ từ nói..._Nếu Layon chết thì cuộc sống em cũng chẳng có ý nghĩa...em cũng sẽ chết...

_ Ta cũng vậy nữa...ren nói

_ MỌI người bị gì vậy....sao cứ nghĩ lung tung....Lu lên tiếng....cậu nói vội _Ta sẽ hỏi phụ hoàng ta để kết hợp với vua Roenxi tìm cách cứu Tulip và Layon...đầu sau Tulip vẫn là bạn thanh mai trúc mã của ta...Nghe đến vậy,Tulip mỉm cười nhìn qua Lu và gật đầu....cô đứng dậy nói

-Cho dù thế nào,chúng ta cũng không thể để tại mình chết như vậy...vì tình yêu....hãy cố lên....

_ Hãy cố lên....Mọi người vui vẻ hét lên theo lời của Tulip rồi cười nói vui vẻ....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96

Sau khi trở về lâu đài sau một cuộc gặp gỡ...

_ CHào vua cha ạ...Tulip chạy đến ôm lấy tay vua Roenxi mỉm cười nói một cách vui vẻ khiến vua Roenxi mỉm cười. Ông nhìn Tulip hiền từ bảo

_ Chào con Tulip...cái gì đã làm con nhớ lại đến thế giới này vậy?

_Hi...nhờ con nhớ đến vua cha đó...Tulip nháy mắt nhìn vua Roenxi cười tinh ý

_Xạo vừa thôi cô hai...vua Roenxi dí tay vào mũi Tulip khiến cô đưa tay lên xoa xoa

_Xi...con nói sự thật chứ bộ...tại vua cha lúc nào cũng nghĩ ngờ con hết...hix...

_Ta đùa thôi...

_Thưa phụ hoàng...tụi con đến đây là có việc...và con nghĩ phụ hoàng biết việc đó là việc gì...Ren nhìn vua Roenxi nói

_Tụi con muốn nói gì thì nói đi...vua Roenxi mở lòng...và chụp ngay cơ hội đó,Nicky nói nhanh

_Thưa phụ hoàng...cho con hỏi có cách nào để làm cho chúng con ở bên nhau mãi mà không thể chia lìa không ạ?...

_Đúng đó phụ hoàng à....Ren lên tiếng đồng tình với Nicky

_E...hèm....vua Roenxi đằng hắng rồi ông lấy một hơi thật sâu nhìn ra bên ngoài và nói _TA có hai cách....

_Cách gì xin phụ hoàng chỉ giáo ạ...Pyo lên tiếng nói

_Thứ nhất là...nếu các con muốn ở bên nhau thì sẽ tìm đến cái chết....chỉ có chết thì các con mới ở bên nhau thôi

_Thế còn cách thứ hai là sao?...có cách nào mà không làm tụi con phải chết không?....

_Ta e là các con không nỡ làm cách thứ hai...vua Roenxi e ngại...và thế là Tulip mỉm cười lên tiếng

_Vua cha nè....vua cha có thương con hèm?

_Thương....

_Thế thì vua cha chỉ cách cho chúng con đi...chả lẽ người thấy tụi con chịu chết thế người cam tâm sao?

_Tất nhiên là không nhưng...

_Thưa vua cha,cho dù khó mấy con cũng sẽ cố gắng làm ạ...Layon lúc bấy giờ mới lên tiếng..Vua Roenxi nhìn những đứa con của mình và nói

_Cách thứ hai là các con phải tới xứ lạnh nhất và phải tìm ra hai loại hoa...đó là hoa Tulip xanh và hoa Layon đen....sau khi các con tìm được thì hãy trở về đây,ta sẽ nói bước tiếp theo cho các con...

_Tulip xanh?...Tulip lên tiếng

_Layon đen?...Layon cũng ngạc nhiên...

Julia lúc bấy giờ mới nhìn qua Tulip và Layon giải thích

_Tulip xanh và Layon đen là hai loại hoa rất hiếm và có năng lực rất lớn.NÓ sẽ có năng lực lớn hơn nếu người sở hữu của nó có trùng tên với nó và rất may thay hai người lại có hai cái tên đó nên Julia nghĩ cái năng lượng ấy sẽ có thể giúp hai người...nhưng...

Julia lưỡng lự làm Tulip và Layon bồn chồn....hai người cùng một lúc lên tiếng

_Nhưng sao?...Julia nói tiếp đi

_Nhưng để tìm hai loại hoa đó thì rất khó...NÓ mọc ở một xứ lạnh nhất của thành phố biển mát này...và sự thật là chưa một ai có thể sống sót để trở về với hai bông hoa đó trên tay

_Không thể như thế được.....Nicky nói vội

_TA không tin đâu...Ren cũng nói...Thấy vậy,vua Roenxi lên tiếng thừa nhận

_Julia nói đúng đó các con à....

_Thế thì chuyến đi này có lẽ thú vị lắm đây....Tulip phá lên cười rồi xoay qua nhìn Ren bảo..._Anh đừng lo,nếu mình yêu nhau thì không có gì là phải sợ đúng không?

_EM nói đúng...Ren ôm Tulip vào lòng...

_Thế thì thưa phụ hoàng,mãi chúng con sẽ xuất phát....Nicky nói liền

_Ta chúc các con thành công..Và để tìm ra hai hoa hồng đó,cứ nhắm vào hướng bắc mà đi...ta đưa cho con viên đá này...khi xảy ra hoạn nạn hãy dùng đến nó...

Vua Roenxi nói rồi chìa ta viên đá đủ màu đưa cho Ren...Ông mỉm cười rồi quay lưng đi để lại 6 vị hoàng tử công chúa lúc này có một nỗi sợ hãi xen lẫn bối rối và hồi hộp...6 người trở về phòng để chuẩn bị áo quần cho một chuyến đi không biết sẽ có ngày trở lại không của ngày mai....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cỗ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97

Tại phòng của Nicky

_Tại sao em lại trở lại thế giới này hả Layon?....Nicky nhìn Layon hỏi với giọng buồn buồn..

_Bộ anh không muốn thấy em nữa sao?....Layon xùi mặt xuống nhìn Nicky hỏi

_Không ý anh không phải là vậy...mà là....Nicky lưỡng lự

_Là sao?...Layon nheo mắt hỏi

_Anh không muốn nhìn thấy em phải bỏ mạng ở cái thế giới quỷ quái này thôi...Nicky nói ra lý do...Layon mỉm cười nhẹ nhìn qua Nicky nói

_Ngốc à...nếu như sống ở thế giới em mà không có anh thì thế giới của em cũng vô nghĩa thôi

_Nhưng mà....

_Không nhưng gì hết...em trở lại thế giới này bởi vì em không muốn anh có người vợ nào khác ngoài em..

_Em yêu anh nhiều vậy sao?....Nicky hỏi câu này khiến Layon nhăn mặt nói

_Vô duyên...hỏi thế mà cũng hỏi...nếu không yêu anh nhiều thì em đã không điên mà bỏ cái tính mạng mình để về đây đâu...hì

_Ồi...anh yêu em quá Layon ơi...Nicky thét lên và ôm chầm lấy Layon vào lòng khiến cô héch héch cái mũi lên cười khoái chí....sau đó,cô lấy hai tay đẩy Nicky ra và nhìn vào mặt Nicky nói

_Anh nè...Nicky nè....

_Sao em?

_Em có phải là vợ anh không vậy?...Layon hỏi một câu khiến Nicky nhăn mặt nói

_Tức nhiên là phải rồi....em còn chính là người vợ đầu tiên và cũng là cuối cùng mà anh yêu nữa đó

_Thế em hỏi anh một câu tế nhị được không?

_Em hỏi đi

_Lúc trước anh không động phòng với em có phải là do anh sợ...anh sợ một khi em về thế giới của em,em sẽ mất cái quý giá đó,và anh sợ vì chuyện đó mà không ai yêu em nữa đúng không?

Nghe Layon nói,Nicky im lặng một hồi rồi thở dài gật đầu thừa nhận

_Đừng...anh không muốn vì một phút nông nổi mà phá hoại cuộc đời của em..em và anh lại còn nhỏ quá....

Layon đưa tay lên cổ đầu Nicky và nói

_Nếu như em đã là vợ anh thì suốt đời suốt kiếp em vẫn sẽ là vợ anh...và nếu như em là vợ anh thì thể xác em cũng sẽ thuộc về anh...em sẽ không bao giờ hối hận đâu

_Anh....Nicky nhìn vào thân thể cháy bỏng của Layon đang đứng trước mặt mình ...cậu ôm vội Layon vào lòng và hôn nhẹ lên làn môi đỏ...cậu thì thầm

vào tai Layon

_ Hôm nay chứng minh động phòng nhé...

Layon nghe vậy đỏ mặt rụt rè gật đầu....và thế là Nicky hôn mãnh liệt lên đôi môi ấy....rồi từ từ xuống cổ...rồi xuống ngực Layon....và...chuyện gì đến nó sẽ đến....(Kid không biết diễn tả ra sao hết á>"<...độc giả thứ lỗi hén)

Tại phòng của Ren

Ren ngồi xuống chiếc ghế sofa xem phim Trong đầu cậu giờ mọi thứ trộn lẫn lên khiến cậu bối rối không biết làm sao và cũng ngay lúc đó,Tulip từ phòng tắm trở ra.Cô nhìn Ren bằng ánh mắt đầy nhớ nhung cũng pha chút ranh ma...Tulip hừ hừ giọng nói

_ Ế....khi thúì...khòe hèm

_ Sax...nói chuyện với chồng em vậy hả?

_ NÓi vậy á...rồi có thương hok?....

_ Thì thương...Ren xiu mặt xuống nói khiến Tulip phá lên cười ngắc nghèn...Cô nói

_ Trời ơi...lâu ngày mới gặp vợ yêu mà cái mặt bí xị như quỷ vậy?

_ Đồ heo ú đáng ghét,cái tính lau chau ngày nào vẫn không thay đổi...Ren mắng yêu khiến Tulip nũng nịu

_ Tính lau chau vậy á,rồi có thương không

_ Ýk...thì thương...Ren trả lời rồi đột ngột đứng dậy áp sát người vào người Tulip.Cậu nói _Em đó ghen...

_ Em sao?...Tulip kênh mặt lên hỏi

_ Đáng yêu....NÓI rồi Ren hôn lên môi của Tulip khiến cô bé choáng không kịp đỡ...Một nụ hôn thật dài thật lâu thật mãnh liệt thay cho những lời nhớ thương bấy lâu nay mà cả hai người cách xa...Sau nụ hôn,Tulip đẩy Ren ra đỏ mặt bối rối nói

_ ANh vô duyên quá à...chơi mà hôn trộm>"<

_ Hôn trộm vậy ák...rồi có thương không?...hehe...Ren ranh mãnh cười khiến Tulip nhăn mặt

_ Thương...>"<

_ Thương mà miễn cưỡng vậy hử?...Ren bịt miệng cười bắt bẻ cô bé

_ Thì thương....Tulip nhăn mặt khiến Ren lấy hai tay捏 má cô bé và ôm cô bé vào lòng..Rồi cậu nói

_ EM có sợ chuyển đi ngày mai không?

_ Hok....làm gì phải sợ...Tulip nói

_ Tại sao em không sợ?

_ Nếu như có chết mà được chết cùng anh thì em cũng chấp nhận mà...hì...

_ Thiệt không đó cô hai?...Ren nheo mày hỏi

_ Thiệt chứ bộ...

_ Em đáng ghét thật đó...

_ Ghét thế rồi có thương không?

_ Ýk...hỏi hoài...>"<...thương thương thương...anh thương em nhất....Ren nói một tràn rồi ẵm Tulip lên và thả cô xuống giường....CẬu hôn lên môi Tulip,Lên cổ...rồi khi chuẩn bị tiến xuống ngực thì Ren đứng dậy thả Tulip ra....Hựt hắng trước hành động của Ren...Tulip nói chậm chậm

_ Anh sao vậy Ren?....

_ Ta...ta có việc rồi...em ngủ trước đi nhé...

Ren đi vội ra khỏi phòng trước cái nhìn sững sờ của Tulip...Cậu bước xuống vườn cây và đâm mạnh vào bức tường gần đó...Ren lảo đảo

_Tulip à...sao thân thể em quỵến rũ vậy?...Ta không thể ở gần em được vì cứ mỗi lần ta gần,cái dục vọng trong ta lại nổi lên...ta không muốn vì dục vọng tức thời mà phá vỡ cuộc đời sau này của em đâu....

Ren lảo đảo ở dưới mà không hề biết ở trên lầu,Tulip đang ôm mặt khóc...Cô lấy tay đập thùm thụp trên nệm và nói

_Anh không còn yêu em hay sao vậy?....Tụi mình có phải là vợ chồng hay không vậy?....Sao anh không chịu động phòng với em?...Bộ chả nhẽ anh ghét em vậy sao?....

Tulip khóc thật nhiều và rồi cô mệt mỏi ngủ thiếp đi khi nào cũng không hay...Ren cũng bắt đầu từ dưới vườn bước lên,thấy khuôn mặt đáng yêu của Tulip đang ngủ,Ren kéo chăn lên cho Tulip rồi hôn nhẹ lên trán cô bé và nằm xuống cạnh cô và ôm lấy Tulip nhắm mắt ngủ...

Cũng ngay tại thời điểm ấy,tại phòng của Pyo

Pyo nhìn qua Julia hỏi

_Em có nghĩ chuyến đi này lành ít dữ nhiều không?

_Em không biết....nhưng hai loại hoa đó,em chưa bao giờ thấy...

_Ta lo quá....không biết phụ hoàng đang tính kế gì nữa....

_Em cũng lo nhưng em tin với tình yêu và tình bạn của chúng ta thì không gì là không thể....

Julia nói rồi mỉm cười ôm lấy Pyo vào lòng...Cô nói

_Khuya rồi,chúng mình ngủ nhé...để sức ngày mai còn đi sớm

_Ừm...Thương vợ quá....

_Hi...em cũng thương chồng nữa....

Julia mỉm cười và ôm lấy Pyo ngủ trong lòng cậu ấy một cách đáng yêu...

Và cũng ngay tại thời điểm ấy,tại phòng vua Roenxi...

Ông nhìn con mèo có tên gọi là Linh Miêu,người hầu của nữ hoàng LinhLinh nói

_Ngày mai 6 đứa tụi nó đi tìm hai bông hoa ấy...chuyến đi đó sẽ gặp rất nhiều trắc trở...ngươi đi theo bảo vệ sáu người đó lúc có thể...Và ta đưa cây bút biến hóa này cho ngươi giữ...Nếu 6 người đó đến được cửa ải cuối cùng rồi thì ngươi hãy đưa cây bút biến hóa cho Tulip và Julia...vì mỗi khi hai người này kết hợp,thì không có ai sẽ đánh lại được...Còn lúc ấy,hãy đưa Layon dải lụa này..cô nhóc sẽ biến hóa và dùng hết khả năng của cô bé để bảo vệ hai bông hoa đó

_Rõ thưa hoàng thượng...nhưng nếu 6 người đó đi rồi thì ai sẽ giúp hoàng thượng chống lại cuộc chiến tranh do vua cha của Niana và Mei dẫn đến đây...Linh Miêu hỏi với giọng lo lắng.Thấy vậy,vua Roenxi nói

_Chuyện đó để ta lo...bây giờ cũng là lúc chấm dứt cái thành phố biến mất này rồi...cũng là lúc chính ta và nữ hoàng LinhLinh phải đóng cửa ngăn không cho một ai ở thế giới hiện thực trở về đây nữa....ta đã giết quá nhiều người...thôi..không còn việc gì của nhà ngươi nữa....ngươi có thể lui xuống...

Vua Roenxi nói rồi quay lưng bước lên giường ngủ và lo lắng cho chuyến đi của những hoàng tử và công chúa đáng yêu của ông...những người đã lấy chính tình yêu câu họ làm ông thay đổi cái suy nghĩ của mình

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98

Sáng hôm sau,tại phòng của Nicky,Layon thức dậy sớm thật sớm hơn thường ngày.Cô bất chợt nhớ về cái khoảng khắc đáng nhớ của cô và Nicky đêm

hôm qua, bắt chợt Layon đỏ mặt... Co đứng dậy bước vào phòng tắm. Nhìn xuống ngực, phát hiện ra những dấu mà do chính Nicky tạo ra. Cô lúng túng, bắt chợt giọng Nicky vang lên

_ Em làm cái gì vậy...

_ Á..... dê xồm, đừng nhìn người ta mà... Layon vợ vội đồng đồ ném vào người Nicky khiến cậu la lên oi oi

_ Ừ trời oi... ám sát anh hả trời... ây da...

_ Đừng nhìn mà.... anh kì cục quá à

_ Của vợ anh anh nhìn hok được sao...?,..... Nicky mỉm cười nói bướng khiến Layon bực mình bảo

_ Muốn nhìn cho anh nhìn lé con mắt anh luôn....

Cô bước ra ngoài với thân thể trắng nõn khiến Nicky một vố shock... Cậu nói

_ Ta thua em luôn... mặc áo quần vào đi vợ yêu... Nicky chìa bộ áo quần trên tay mình cho Layon. SAu khi mặc áo quần xong, Nicky nhìn Layon cười ranh mãnh

_ Sao hôm nay con heo như em dậy sớm vậy

_ Ac... dám kêu em là heo luôn... anh là cái đồ dê thúì... em dậy sớm kệ em chứ

_ Sao vậy?... Nicky mỉm cười cầu hòa rồi vuốt tóc Layon hỏi. Layon mỉm cười ôm cổ Nicky và nói

_ Em lo cho chuyến đi này quá....

_ Minh sẽ vượt qua mà, em đừng lo... Nicky nhìn Layon và hôn lên trán cô bé trấn an

_ Đúng... mình sẽ vượt qua... thôi... xuống dưới nhà thôi...

Layon nắm tay Nicky bước xuống phòng khách. Thấy Julia, Pyo và Ren cùng vua Roenxi đã ở đó mà vắng mặt của Tulip, Layon lên tiếng hỏi

_ Ủa?... Tulip đâu rồi Ren?....

_ Cô ấy vẫn còn ngủ trên phòng đó

_ Con heo này, tới giây phút này rồi còn ngủ... ăn gì ngủ hoài

_ Cô ấy là heo mà... hìhi.... Ren mỉm cười..

_ Thôi để em lên gọi nó dậy.... Layon nói rồi không đợi ai trả liền liền phóng một mạch lên phòng Tulip...

Tại phòng của Tulip, Layon lấy cái cháo cũng cái muỗng đứng cạnh tai Tulip và gõ đùng đùng khiến Tulip hét lên

_ Thằng điên nào phá giấc ngủ của ta vậy hả?... muốn ta chém đầu sao?

_ Thằng điên cái đầu mày... dậy đi con heo ú....

_ Cái con khi gió, đang ngủ ngon mà.... Tulip lồm cồm bò dậy

_ Ngủ gì nữa, hôm nay là xuất phát đi đó.... Layon nhắc nhở khiến Tulip hốt hoảng đập phải chăn mền rớt xuống giường... cô la làng

_ Á.... bẽ mặt rồi... huhuhu... đau quá....

_ Nhỏ này.... làm gì cũng không ra tật ra hồn gì cả....

_ Kệ tao mày... đợi tao chút....

SAu 1 tiếng rưỡi, Tulip trở ra... và thế là cô nhận được lời mắng té tát từ Layon

_ COn quý... đợi chút gì mà tới một tiếng rưỡi ghê vậy?... Bộ mày đỡ đở ở trong phòng vệ sinh hả

_ Thì đỡ đở là đúng rồi... buổi sáng tao phải đánh răng nè, rửa mặt nè, tắm rửa nè.... đi đại nè,... còn đi...

_ Thôi thôi... gớm quá.... Layon lên tiếng chặn câu nói tiếp theo của Tulip khiến Tulip phì cười... Tulip hỏi

_ Mọi người đâu hết rồi?

_ Đợi mày dưới sảnh đường đó...

_ Nhanh lên thôi...Tulip kéo tay Layon rồi chạy xuống nhanh dưới sảnh đường. Cô thấy mọi người đang ngồi đợi cô, Tulip lau chau lên tiếng

_ Con chào vua Roenxi ạ...chào Pyo, Julia, Nicky... và...chào Ren... Tulip nhìn Ren mỉm cười, một nụ cười gượng gạo khiến cho mọi người cảm thấy lạ ngoại trừ Ren... Vua Roenxi bỏ qua chi tiết đó và lên tiếng

_ Các con còn có 20 phút nữa để ăn sáng..Sau đó các con phải lên đường. Theo như ta đã nói thì các con cứ đi về hướng bắc tới xứ sở lạnh nhất của vương quốc này...để mở cửa bước vào xứ sở lạnh nhất đó, con phải dùng viên đá đủ màu thứ nhất pha máu của 3 vị hoàng tử các con và đặc xuống trước cổng, tức khắc các con sẽ bị lôi vào cái xứ sở đó... Và sau khi lấy được hai bông hoa đó, để thoát ra khỏi xứ sở lạnh nhất đó, các con phải dùng viên đá đủ màu còn lại mà ta cho các con và hòa máu của 3 vị công chúa các con...tức khắc nó sẽ lôi con trở về thế giới này...Các con nhớ mặc áo đủ ấm...chúc các con lên đường thượng lộ bình an...Vua Roenxi mỉm cười kết thúc với câu nói đó...Nicky gãi đầu nhìn vua Roenxi và hỏi

_ Nhưng thưa phụ hoàng, xứ sở đó rất là rộng, làm sao con biết được ở đâu mới có mọc loài hoa đó...

_ Rất tiếc, ta không thể nói được điều đó cho con vì nếu ta nói thì hai loài hoa đó sẽ mất hiệu nghiệm hoàn toàn...thôi...các con ăn sáng đi mà còn lên đường

_ Vâng thưa phụ hoàng...Mọi người gật đầu rồi ăn sáng một cách ngon lành...

Sau khi ăn xong, cả 6 người chào vua Roenxi, Lu, Laura và Mery để lên đường...Lu nhìn Tulip và ôm cô bé vào lòng và thì thầm nói

_ Anh chúc em may mắn, người yêu cũ bé nhỏ của anh

_ Em cảm ơn anh, Taylor ạ...

Tulip mỉm cười rồi leo lên xe....chiếc xe từ từ lăn bánh và mất hút trong khoảng không...Vua Roenxi thở dài và trở vào phòng mình với chiếc thuật chống lại đất nước của công chúa Niana và Mei

Ngay tại trong xe, mọi người im lặng lo lắng cho chuyến đi này..với con người ghét sự im lặng, Tulip lên tiếng bảo

_ Nè mọi người...nếu mình cứ đi thẳng về hướng bắc thì nơi nào mới là cái cổng để đến xứ sở lạnh nhất vậy?

Câu hỏi của Tulip khiến mọi người giật mình..Ai cũng nhìn nhau lo lắng...Nhưng Julia đã lên tiếng khiến mọi người thở phào nhẹ nhõm

_ Em nghe mẫu hậu nói rằng, cái xứ sở đó nằm ở nơi mà mặt trời mọc và lặn cùng một lúc...

_ Nhưng biết lúc nào mặt trời mới lặn và mọc cùng một lúc hả?...Mình đang ở hướng bắc...mặt trời chỉ lặn ở hướng tây và mọc ở hướng đông...Layon thắc mắc

_ Bởi vậy đó mới chính là vấn đề chính mà Julia nghĩ không ra...Julia thừa nhận...Lúc bấy giờ Pyo mới dừng xe và lên tiếng

_ Giờ mình nên dừng lại thôi chứ nếu cứ cho xe tiếp tục chạy thì không biết khi nào mình mới tới...Giờ hãy nghĩ xem câu trả lời cho câu hỏi hóc búa đó là gì?

_ Pyo nói đúng đó...chúng ta nên tạm dừng khoảng thời gian ngắn nhất để giải câu nói đó...

_ Mọi người giải đi nghe...Tulip đi vòng vòng tí...

Tulip mỉm cười bước xuống xe trước vẻ mặt khó hiểu của mọi người...Pyo nhìn qua Ren hỏi

_ Tulip làm sao vậy Ren?

_ Em không biết.

_ Đêm qua đã có chuyện gì xảy ra giữa Ren với Tulip vậy?...Julia hỏi

_ Chả có chuyện gì hết...

_ Ren ạ...Layon bắt ngờ lên tiếng khiến Ren cuối gằm mặt xuống...Một lúc sau, Ren thở dài bảo

_ Chả là đêm qua, Ren và Tulip đang ân ái thì Ren dừng lại và bỏ ra ngoài

_ Vì Ren không muốn động phòng với Tulip sao?

_ Không phải đâu Layon à...tại anh Ren không muốn phá hủy cuộc đời con gái của Tulip đó thôi...Nicky lên tiếng nói khiến Layon hiểu ra...Cô nói

_Ren àk,nghe em nói nè...Tulip không sợ điều đó đâu...Ren và Tulip đã là vợ chồng rồi mà...Vì hành động đó của Ren nên Tulip nghĩ là Ren không yêu cô ấy đó.....mau rượt theo Tulip đi..

_Ren biết rồi...mọi người đợi Ren tí..

Ren bước ra khỏi xe và lần theo dấu của Tulip...Câu gọi tên Tulip:

_Tulip à...em ở đâu?...trả lời anh đi

Không nghe thấy tiếng trả lời,Ren lo lắng chạy quanh,cho đến khi cậu nghe tiếng khóc nức nở bên cạnh dòng nước.Ren tiến tới và lên tiếng

_Tulip...

_Anh đứng đó đi...đừng đến đây....

Không thèm nghe lời của Tulip,Ren chạy đến và ôm chầm lấy Tulip vào lòng và nói

_Xin lỗi vợ...đừng giận anh mà...không phải anh không muốn động phòng với em đâu,nhưng mà,anh không muốn phá vỡ cuộc đời của em thôi

_Phá vỡ gì chứ?...Tulip quay lại với bộ mặt nước mắt đầm đìa...Ren đưa tay lên và lau từng giọt nước mắt đó...cậu nói

_Anh sợ khi anh làm chuyện đó xong,khi em trở lại về thế giới đó,sẽ không ai chịu lấy em nếu như em không còn cái đáng giá đó

_Anh ngốc lắm...em là vợ anh mà...suốt đời này em sẽ không lấy ai ngoài anh đâu....Em yêu anh mà Ren

_Anh yêu em lắm đó bé heo ú của anh...

Ren ôm Tulip vào lòng và hôn lên môi cô...bất chợt,ánh sáng của ánh mặt trời lên đến đỉnh đầu,Tulip hét lên và lôi Ren chạy nhanh về chiếc xe...

_Tulip sao vậy em?...Ren vừa chạy vừa lo lắng hỏi

_Em tìm ra câu trả lời rồi..Tulip nói

_Câu trả lời gì chứ?...Ren ngờ ngác hỏi

_SÀx..thúi hoắc,mới đó mà quên mau vậy ông nội?

_Ac...kêu anh bằng ông nội luôn...

_Hehe....nhanh lên anh...

7 phút sau,họ trở về xe...Tulip nói với một tâm trạng mừng rỡ

_Mọi người ơi,em tìm ra rồi....

_Tìm ra cái gì?...Cũng như phản ứng của Ren,mọi người trong xe ngờ ngác tròn xoe mắt nhìn cô bé khiến Tulip mếu máo

_Pó tay...tìm ra câu trả lời cho cái câu nói của mẫu hậu LinhLinh...ýk lộn...nữ hoàng LinhLinh...Tulip mỉm cười nhìn qua Julia cười vì sự lờ lờ của cô nhưng Julia đã mỉm cười đặt tay lên vai Tulip và nói

_Không sao đâu,mẫu hậu LinhLinh cũng đã từng là mẫu hậu của Tulip mà....Julia không sao đâu...

_Nói nhanh đi mày...Layon cắt ngang cuộc nói chuyện của Tulip và Julia với một vẻ hời hợt pha cả nghi ngờ.Thấy vậy,Tulip nheo mắt nhìn qua Layon hếch hếch cái mũi bảo

_Ê...nhỏ kia....mày nghi ngờ cái câu trả lời của tao hả?

_Ừ...bởi có khi nào mày có được câu trả lời tốt đâu...Layon mỉm cười nhún vai nhìn Tulip khiến Tulip tức sùng lên và bảo

_MÀY à nha...nghe đây...nơi mà mặt trời mọc và mặt trời lặn cùng một lúc là chả ở đâu hết,chỉ là nó sẽ ở cạnh dòng sông thôi

_Ý em là sao?...Pyo chau mày một cách khó hiểu

_Trời,có vậy mà cũng không biết...mặt trời lặn và mặt trời mọc cùng một lúc có nghĩa là nó sẽ xảy ra hai thời điểm là buổi sáng và buổi chiều đúng không?

_Ừm...rồi sao nữa?...Mọi người hỏi vội

_Mà để hai thời điểm ấy xảy ra cùng một lúc thì chỉ có một giờ đó chính là đúng 12 giờ trưa...

_Nhưng tại sao lại ở cạnh dòng sông?...Nicky nhìn Tulip hỏi.Tulip chưa kịp lên tiếng thì Layon đã nói nhanh

_Em hiểu ý Tulip rồi...khi mặt trời lặn,nó sẽ tỏa ánh hoàng hôn xuống dòng sông..và nếu đứng cạnh dòng sông vào lúc 12 giờ trưa,thì đó chính là thời khắc mà nữ hoàng LinhLinh đã nói tới..._Layon dừng một lúc rồi mỉm cười nhìn qua Tulip và nói_MÀy giỏi lắm Tulip à

_Hehe...quá khen quá khen...tao biết tao giỏi mà

_Ac...tự tin vừa thôi cô hai...Ren lắc đầu mỉm cười nhìn Tulip.Pyo gật đầu rồi lên tiếng

_Được rồi...có lẽ bây giờ đã quá 12 giờ trưa...chúng ta sẽ đợi đến trưa mai và thực hiện kế hoạch...giờ mình kiểm phòng trọ ở qua đêm đã....

_Nhất trí...cả đám hét lên tán thành...và thế là Pyo đợi cho mọi người lên xe rồi lái rẽ vào quán trọ gần đó nhất để dừng chân

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99

Tại phòng ăn,Tulip và mọi người nói cười vui vẻ...Bất chợt Julia nhìn mọi người và lên tiếng

_Hy vọng câu trả lời của Tulip là đúng

_Ừm...Mọi người gật đầu....Thấy vậy Tulip mỉm cười nói

_Tulip tuy hèm thông minh nhưng vẫn lém lỉnh lắm,mọi người đừng lo,Tulip cảm thấy phần trăm của lần này lớn lắm..

_Phần trăm đâu mà mày có nhiều vậy hả nhỏ kia?...Layon nheo mắt chết nhạo khiến Tulip hùng hổ nói

_Phần trăm ở đây nè...Tulip nói rồi chỉ vào đầu mình một cách tự tin khiến Layon bật cười bảo

_Tao nhớ đó là cái não heo của mày mà chứ mày làm gì có phần trăm ở trong đó?

_Dẹp mày đi...bạn bè mà cứ chê tao heo hoài..

_Thì em là heo mà...hihihi....Ren bật miệng cười khúc khích và thế là.....AAAAAAAAAAAAA....cậu hét lên....chả là 5 phút trước,vừa dứt câu nói ấy,Ren đã bị ăn cái nhéo hông từ tay Tulip...Ren mếu máo nhìn Tulip bảo _Em ác với chồng em thế...

_Chồng khi....chồng mà dám hùa theo người khác chọc vợ hử...Tulip chu mỏ lên nói khiến Ren ngọng họng..cậu gãi đầu gãi tai bảo

_Tại chọc em vui chứ bộ...

_Vậy thì ác với chồng em cũng vui lắm..Tulip nhanh nhẩu đáp khiến Ren cắn môi...cậu nói

_Được lắm vợ yêu...rồi em sẽ chết với ta...

_Thôi hai người góm quá...nói chuyện nghe muốn nôn luôn đó....Pyo và Nicky lên tiếng chọc phá khiến Ren và Tulip quay qua hai người đó mặt chầu bầu

_Kệ người ta..đồ vô duyên....

_Hehe

_Thôi...mọi người lên phòng nghỉ đi để chuẩn bị cho chuyến đi ngày mai nữa....Layon lên tiếng

_Layon nói đúng đó...Nicky cũng gật đầu và thế là mọi người chia nhau ra 3 phòng để đi...

Tại phòng của Pyo:

Julia nhìn Pyo và hỏi với giọng nghi ngờ

_Pyo nè, anh có nghĩ câu trả lời của Tulip không?...Em cảm giác câu trả lời đó mơ hồ sao sao á...vội lại, từ trước tới giờ Tulip có biệt danh là khờ mà...cô ấy đâu có giỏi môn nào đâu

_Ừ...anh cũng thấy lạ...tại sao Tulip có thể giải được câu đó mà không ai trong chúng ta nghĩ ra

_Em sợ nếu mà câu trả lời đó không đúng là chúng mình phải bỏ một thời gian thật dài để tìm ra cái xứ sở lạnh buốt đó đấy....mà nếu mất nhiều thời gian như vậy, thì em e là....

_EM e là sao hả Julia?

_Em e sợ rằng Tulip và Layon không còn đủ sức để sống đến lúc đó...

_Như vậy chẳng khác nào phụ hoàng cũng sẽ giết Tulip và Layon sao?

_EM không biết nữa anh à...nhưng mà chả lẽ phụ hoàng anh ác vậy sao?...

_Anh không biết nữa Julia à...anh cảm giác càng ngày càng sợ phụ hoàng anh đó...Pyo thừa nhận

_Em cũng vậy đó Pyo à....

_Mình không thể để hai cô bé đó chết được...mình nhất định phải tìm ra cách cứu mạng hai người đó

_Đúng...em sẽ đưa thư nhờ mẫu hậu tìm ra cách giải pháp

_Ý kiến hay đó....mình cứ làm như vậy đi...Pyo mỉm cười ôm Julia vào lòng...cả hai âu yếm nhìn nhau...

Bên kia, tại phòng Nicky...Layon ngồi trước gương chải đầu...Nicky nhìn theo từng bước bàn tay di chuyển...cậu mỉm cười nói

_Tóc vợ đẹp quá àk....

_Xi....anh chỉ giỏi nịnh

_Sự thật chứ bộ...

_Tất nhiên vợ anh mà không đẹp thì còn ai đẹp nữa?...đúng hem..kaka....Layon phá lên cười khiến Nicky lắc đầu....cậu lẩm bẩm

_Đúng là tự tin thấy sợ luôn đó...

_Anh mới nói gì đấy...Layon nhìn qua Nicky nheo mắt hỏi khiến Nicky lúng túng chối ngang

_Đâu có gì đâu...

_Không có gì hử....xạo em à ghen...em khóc á...hix hix....

_Ac...đừng khóc...anh nói...anh nói mà...

_Thế thì nói đi...hehe.... Vừa mới làm mặt buồn giờ lại làm mặt cười và điều đó khiến Nicky ngớ người ra...cậu nói

_Đồ quý...anh nói em tự tin...được chưa...

_Chưa được...

_SAX...vậy cô hai còn muốn gì nữa...

_Còn muốn anh nói anh yêu em nữa kia...

_Lắm chiêu nhiều trò à ghen....anh yêu vợ anh nhất nhất trên đời này đó...hìhì....Nicky ôm Layon vào lòng và hôn lên má cô bé....Layon nhìn Nicky nói

_EM hy vọng ngày mai mọi chuyện sẽ xuôi xẻ như câu trả lời của Tulip

_Anh cũng vậy...

_Haizzzzzzz.....Cả hai người thở dài rồi nhìn nhau.....

Tại phòng của Ren...

_AAAAAAAAAAAA.....sao ỳnh anh?....Ren la thất thanh nhìn Tulip bảo

_Ai bảo kêu em là heo hủ?....

_Thì em không phải là heo chứ chả lẽ kêu em là lợn hả?

_Á à....còn dám già mồm hả thằng dê già kia,bản cô nương sẽ cho nhà mi chết nè....Tulip chạy nhanh đến giựt tay Ren và chọt lét vào nách Ren khiến Ren cười nắc nẻ

_Em bỏ...hahaha...bỏ tay...ha...tay....anh....haha....ra....

_Còn dám chọc bản cô nương hết..Nhưng chưa để Tulip đắc ý lâu,Ren dùng sức mạnh mình vật Tulip xuống giường và giữa hai tay cô bé khiến cô bé vùng vẫy trong tuyệt vọng...Đến giờ,Ren mới phá lên cười

_Giờ xem vợ hay chồng chết nhé....

Ren đưa tay mình chọt lét Tulip khiến Tulip cười ngắc nghẻo đến nỗi nước mắt chảy cả ra....Tulip nói trong vô vọng

_Á...thả em ra....em mắc đái quá...

_Sax....đi đi....Ren vừa buông Tulip ra,Tulip đã nhảy xuống lè lưỡi trên Ren

_Haha...lớn rồi mà bị mắc lừa....khờ quá...

_Sax....em á nha...đến đây....

Ren chạy theo Tulip và rượt cô chạy vòng vòng...cho đến khi Tulip ngã xuống giường và mệt mỏi ngủ thiếp đi thì lúc đó Ren mới đến bên cạnh vuốt tóc Tulip và hôn lên trán cô bé thì thầm

_ANh hy vọng ngày mai câu trả lời của em là chính xác...anh muốn em và anh sẽ mãi ở bên nhau trọn đời sau này...Ren mỉm cười hôn nhẹ lên môi Tulip rồi nằm xuống bên cạnh Tulip nhắm mắt ngủ

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100

10 sáng hôm sau,mọi người thức dậy và chuẩn bị cho chuyến đi đến hôm đó.... Trên xe,Julia nắm tay Pyo nói

_Em hy vọng lời Tulip nói là đúng

_Layon cũng vậy nữa

Thấy mọi người có vẻ nghi ngờ về sự suy đoán của Tulip,Ren bực bội bảo

_Mọi người có thôi nói vậy không hả?...Nếu không thử sao biết đó là đúng hay sai...nếu Tulip không gợi ý thì chắc gì giờ mình đã nghĩ ra câu trả lời đó?...

Thấy Ren tự nhiên nổi cáu vì mình,Tulip mỉm cười giựt tay Ren và nhẹ nhàng bảo

_Không sao đâu mà Ren,bởi từ trước tới giờ em hậu đậu kém thông minh nên mọi người nghi ngờ là phải...thật chất em cũng không chắc chắn về câu trả lời của em đâu

_Anh biết nó là đúng mà...nó rất liên kết...

_Hi cảm ơn chồng yêu của em..

Layon mỉm cười nhìn qua và đặt tay lên vai Tulip động viên...cô bảo

_Dù sao mày cũng giỏi lắm...công nhận đi với tao mấy năm mà khôn lên một tí

_Hơ hơ...ừ thì nhờ mày...tao có nói gì đâu...hehe....

Tulip cười đều khiến Layon tức nỏ con mắt...cô đưa tay định nhéo Tulip thì bị Tulip giữ tay lại và bảo

_Chơi tao hả?....Năm mơ giữa ban ngày hả con...

_Pó tay hai người...tối rồi kia...Julia lắc đầu mỉm cười và chỉ tay vào dòng sông...

MỌi người vội xuống xe và đứng nhìn lên trời...Nicky xoay qua hỏi

_Mấy giờ rồi anh Pyo?

_11 giờ...

_Vậy là chúng ta phải đợi thêm một tiếng nữa....

_Mọi người đã chuẩn bị tinh thần chưa?...Pyo hỏi

_Chúng ta nên mặc áo ấm vào đi...vì nếu nhờ mình lạc vào xứ sợ lạnh buổi nhất đó mà mặc vậy chắc mình chết mất.....Julia nói

_Julia nói đúng...mặc áo vào đi mọi người....Ren gật đầu và lúi lét đóng áo ấm mà cậu và Tulip đã chuẩn bị từ tối đêm qua mặc vào người Tulip...Ren hôn lên trán Tulip và nói

_Cho dù thế nào anh vẫn sẽ ở bên em...cho dù thế nào anh vẫn yêu em

_Hi...em cũng vậy....

_2 người khùng hả?...Chưa đi đã nói chuyện xui...Layon nhăn mặt

_hehe...kệ tao chứ....

_Tao chưa muốn chết mày...tao còn phải đợi đứa con của tao ra đời nữa....Layon nhìn Nicky mỉm cười nói câu ấy khiến Nicky đỏ mặt và khiến mọi người xung quanh hét toáng lên....Thời gian chậm chạp trôi qua...và 12h55 đến....Pyo nói với

_Ren...để viên đá đủ màu xuống....nhanh lên...chúng ta chỉ còn 5 phút nữa thôi đó...

Ren nghe lời và đặt viên đá xuống bên cạnh bờ sông...Mọi người vây quanh viên đá đủ màu và nắm chặt tay nhau cầu nguyện mọi chuyện sẽ ổn cho đến khi chiếc đồng hồ trên tay Pyo reo lên chỉ đúng 12h...Mọi người hồi hộp mở mắt ra nhưng chẳng có gì xảy ra...Tulip buông tay xuống mỉm cười buồn đầy thất vọng....

_Vậy là đáp án của em sai rồi....xin lỗi mọi người nhé....

_Đừng tự trách mình mà vạ...Ren làm dịu Tulip

_Đúng ,không sao đâu....mọi người cũng lên tiếng an ủi Tulip

_Xin lỗi nhé...Tulip vừa vò đầu nói thì một tia sáng lóe đến....

_Đúng rồi...nhanh lên...máu của ba vị hoàng tử...đưa tay đây....Tulip vừa nói vừa cầm dao cứa vào tay của 3 người hoàng tử đó...nhanh như chớp,3 giọt máu rơi xuống hòn đá và

"Vù...vù..."...gió thổi rít lên từng khế tai.Bóng tối bao phủ về che đầy ánh nắng của buổi trưa nóng nực đó...Tulip nhìn qua mọi người vừa run vừa hét lên

_Chúng ta có phải đang ở thế giới lạnh buổi không?...sao em lạnh quá vậy nè

_Tulip à...em đúng rồi...đây chính là xứ sở lạnh buốt mà phụ hoàng ta nhắc tới....em giỏi lắm....Pyo xoa đầu Tulip...

_Mây khá lắm Tulip...Layon mỉm cười nhìn cô bé....Bên kia,Ren đang ôm chầm lấy Tulip và hét lên

_Vậy là chúng ta được cứu rồi hay sao?...Em giỏi quá Tulip à

_Hi...em mà lì...Tulip phồng mũi

_Chắc trời sắp sập xuống...hí hí....Layon bật miệng cười mỉm khiến Tulip tức điên nhéo và hông Layon

_Dẹp mày đi ghen con quý

_Mọi người khoan mừng vội,chúng ta đã vào được đây thì đường chết là 98% đó....Julia lên tiếng...và điều đó làm Nicky bắn khoăn

_Sao lại là 98% là đường chết

_Mọi người nên nhớ,đây là xứ sở lạnh buốt nên sẽ không có ai có thể sống ở đây....mà xứ sở này rất rộng,chúng ta biết đi ở đâu để tìm ra hai loại bông đó chứ?....Lời nói của Julia vừa dứt là lúc các cặp mắt lo lắng đưa nhau nhìn....Nicky nói

_Chả nhẽ chúng ta bỏ mạng ở đây thật sao?

_Mọi người nhâm ghê...khi không tự nhiên đứng đây cãi nhau...Giờ để thời gian đi tìm có phải hay hơn không?...Tulip mỉm cười lạc quan bảo...và thế là Layon gật đầu nói theo

_Đúng đó,chúng ta nên chia nhau ra 3 cặp để đi tìm hai loại hoa đó

_Không được...nếu chia nhau ra thì số phần trăm bỏ mạng sẽ tăng lên đấy....Pyo ngăn

_ANh Pyo nói đúng...giờ chúng mình chỉ còn ở cạnh nhau là an toàn...Julia bảo

_Mọi người không sợ chết chứ?....Nicky hỏi

_Có sống thì cùng sống,có chết thì cùng chết....Ren nắm chặt tay Tulip hít một hơi rồi nói tiếp...mọi người chịu không?

_Đồng ý...5 người còn lại lên tiếng...

_Giờ chúng ta xuất phát từ đâu đây?....Nicky hỏi

_Hmm...nếu như để tìm ra cánh cửa bước vào xứ sở này là phải đi thẳng về hướng bắc thì để tìm hai bông hoa đó,Tulip nghĩ mình đi ngược lại là hướng Nam...Tulip gợi ý,Mọi người nhìn nhau thấy có vẻ có lý liền gật đầu bảo

_Đúng...chúng ta sẽ thử....đi về phía Tây để tìm....Pyo nói

_Lên đường thôi vì chúng ta cần tìm nơi trú chân trước khi bão tuyết tới.....

_Đi thôi...Ren nắm tay Tulip đi trước,theo sau là Nicky nắm tay Layon và theo sau nữa là Pyo cùng Julia tiến bước về hướng Nam _Phù....nếu không nhờ Tulip chắc không biết có chuyện gì xảy ra rồi...Layon vừa đi vừa mỉm cười nói khiến Pyo vỗ vỗ vào đầu

_Ừ...anh quên khuấy mất vụ phụ hoàng nói...là 3 giọt máu của chúng ta...

_Hi..Tulip mỉm cười..cô nhìn Ren lấp bắp..._Ren ơi....em lạnh quá....hừ hừ.....

_Ai còn áo không?...Ren xoay qua hỏi mọi người...

_Còn áo nè...đưa Tulip mặc đi...em thấy cô bé mặt mày xanh xao quá.....Julia vội mở cặp lấy áo đưa cho Ren....Ren dìu Tulip ngồi xuống rồi nhanh chóng mặc áo cho Tulip....Cậu lo lắng nhìn Tulip hỏi

_Em đỡ lạnh hơn chưa....

_Rồi...mình tiếp tục đi thôi....chứ không thể vì em mà trễ nãi được...

_Leo lên lưng anh công cho..chứ em mà tiếp tục đi vậy thì anh nghĩ chắc em chết mất....ren nói....

_EM không sao đâu...mình chỉ mới bắt đầu chuyến đi thôi mà...

_Không sao với chả có sao,lên đây coi...nói rồi Ren ngồi xuống và cõng Tulip lên lưng..và thế là họ tiếp tục đi về hướng tây....

Được một lúc sau,Khi chân mọi người bắt đầu rã xuống thì cả đám ngồi xuống lấy thức ăn ra ăn..Pyo nhìn Ren và Nicky như có ý muốn là muốn nói chuyện riêng..vì thế,ren và Nicky đứng dậy bước theo sau Pyo sau khi đã ăn uống xong..Tại một góc gần đấy,Pyo nhìn Ren và Nicky lo lắng

_Nè...tình hình này sẽ không ổn rồi...nếu như mình cứ tiếp tục đi như vậy thì anh nghĩ các công chúa của chúng ta chịu không nổi đâu....với lại Ren à...anh thấy hình như Tulip không chịu lạnh giỏi...nếu cứ để cô ấy đi tiếp như vậy thì ta chắc cô ấy sẽ không sống qua nổi ngày mai đâu....

_Vậy giờ chúng ta làm gì hả anh?...Ren lo lắng nói

_Ta không biết...ta thật sự không biết..ta chỉ biết là em đừng cho Tulip ngủ...nếu cô bé mà ngủ thì...

Pyo chưa kịp nói hết thì Nicky đã lên tiếng

_Các anh đừng lo,khi còn ở lâu đài phụ hoàng,em đã từng nghe qua cây thảo dược ở phía bắc..cây thảo dược ấy nếu ăn vào có thể làm cho thân nhiệt của chúng ta ấm lên được trong vòng một tháng đấy

Không...không thể nào là họ....phụ hoàng không ác vậy đâu...

_ Julia...chuyện này là sao hả em...em nói nhanh đi....Pyo nhìn Julia lo lắng hỏi

_ EM xin lỗi...chính em cũng không biết chuyện này là sao nữa....thì ra là vậy...thì ra hai bông hoa đó chính là hai người họ...bởi vì vậy,không một ai lúc trước vào thế giới này có thể tìm ra được hai loài hoa đó....giờ em hiểu rồi....

Pyo nghe vậy liền xoay qua nhìn Ren và Nicky rồi tiếp tục nhìn Julia hỏi

_ Thế..chà nhẽ...chà nhẽ....hai người họ....

_ Em không biết...em không biết mà...đừng hỏi em mà....Julia khóc thét lên...thấy vậy,Pyo ôm Julia vào lòng và nói...Đừng khóc...anh xin lỗi....anh sẽ không hỏi nữa đâu...xin lỗi em..

Ren và Nicky quỳ xuống bên hai bông hoa đó và nói...

_ Tulip...Tulip...em biến hình lại đi mà....

_ Layon à...đừng bỏ anh mà....

_ Tại sao hai người đó lại biến thành bông hoa đó được cơ chứ?....Pyo hỏi chính mình...Julia lúc bấy giờ mới lấy lại được bình tĩnh và nói

_ Bởi vì..cây thảo dược mà hai người đó uống có đặc tính rất mạnh...và nó có thể biến người nào không ở thế giới này thành vật mà họ sẽ biến thành...vì vậy....

_ Tulip ơi...tại sao vậy...phụ hoàng à...tại sao cha lại ác với chúng con như vậy...tại sao vậy....Tulip à...ta sẽ chết với em....Ren rút kiếm ra và định đâm vào tim mình thì Pyo đã ngăn lại...Pyo nói

_ EM bị khủng hoảng?...?

_ Anh...anh có Julia rồi thì anh có sợ gì nữa...

_ Ren,em bình tĩnh đi...chẳng phải phụ hoàng bảo là mang hai bông hoa này về chúng ta sẽ được cứu sao?

_ Phụ hoàng...haha...phụ hoàng là kẻ lừa gạt....

_ Đúng...em hận phụ hoàng...Nicky đứng bật dậy,đôi mắt cậu biến đỏ sòng sọc khiến Julia sợ hãi....Julia nói nhanh

_ Nicky à...bình tĩnh lại đi...

_ Bình tĩnh...cô bảo tôi phải bình tĩnh trước tình hình như vậy sao,khi mà vợ tôi đã chết...

_ Anh chắc gì Layon đã chết hả?....Julia hỏi

_ Hahaha...các người thì ra chỉ là một phe thôi...

Nicky rút bông hoa Layon đen ra và đứng dậy đi thẳng về hướng tây...Ren thấy vậy cũng làm theo....hai người cứ đi...cứ đi...Pyo nhìn Julia lắc đầu nói

_ Tội mình phải đi thôi...đợi hai người đó bình tĩnh rồi mình sẽ nói chuyện sau vậy....

_ UKm....Julia gật đầu rồi cùng Pyo đi theo phía sau Ren và Nicky....mà không biết đang có ánh mắt dõi theo họ

Tối hôm đó,cả 4 người dừng chân tại một hang động nhỏ.Ren ngồi vào một góc nâng niu cầm bông hoa Tulip màu xanh trên tay và rầu rĩ...Ren nói

_ Anh xin lỗi...anh xin lỗi vì tất cả Tulip àk...Nếu không vì anh,em đâu có bước vào thế giới này đâu...và nếu không vì anh thì em đã không bỏ mạng ở thế giới này rồi...

Bên kia...Nicky đặt bông hoa Layon màu đen trước mặt mình và quỳ xuống lấp bắp

_ Layon...làm ơn đi...không có em sao anh sống được hả...trở về với anh đi mà....

Nicky và Ren ủ dột trước khuôn mặt buồn bã của Julia và Pyo.Bỗng dưng,một cơn gió gát thổi lên lạnh buốt cả thân thể...Nhưng điều đó dường như chẳng làm Ren nhúc nhích,cậu vẫn ngồi vậy và chỉ ôm bông hoa vào lòng..Và thế là

_ Đừng buồn nữa mà Ren...đem bông hoa đó về cho vua cha đi....

Giọng nói thân thuộc vang lên khiến Ren giật mình...cậu ngược mắt lên và thấy người con gái ấy...người con gái mà cậu rất yêu đang đứng trước mặt cậu...Ren đứng vụt dậy và chạy đến ôm lấy người con gái đó...Ren hét lên

_ Tulip...Tulip,em về rồi....Nhưng thật lạ...Ren không thể chạm tới Tulip....Nicky,Pyo và Julia đứng lên bao quanh lấy Ren và nói

_Ren...hình như....hình như đó là bóng của Tulip hay sao á....

_Còn có em nữa nè....Layon ở đâu xuất hiện mỉm cười khiến Nicky co thắt lồng ngực...tim cậu đau nhói lên....Nicky chạy vội đến ôm Layon nhưng cái hình ảnh đó biến mất trong không gian...Layon trước mặt Nicky mỉm cười nói buồn

_Em không ở trong thể xác của em nên anh không thể ôm em đâu...vì vậy anh và mọi người cần tìm cách đưa hai bông hoa đó về cho vua cha trước khi quá muộn....

_Nhưng sao được đây?...chả phải vua cha đã từng nói là phải có máu của ba vị công chúa mới trở về được thể giới đó sao?.....Nicky lo lắng thắc mắc hỏi

_Em không biết,điều đó anh tự tìm hiểu đi...em sẽ luôn theo sát anh mà...

_EM cũng vậy đó Ren à...

Layon và Tulip vừa mỉm cười nhìn mọi người thì một tiếng gầm gừ phát ra khiến cả đám giật mình quay lại ...

_Kẻ nào dám đến địa phận của ta để cướp hoa,tạ giết không tha...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102

Tulip nhìn qua Julia ngạc nhiên há hốc miệng bảo

_Julia?....là...Tulip?....

_Không có thời gian để nói đâu...tụi mình vào trận thôi...Julia bảo

_Nhưng...nhưng Tulip có biết đánh trận gì đâu?.....Tulip bối rối

_SAx....mày uyển lộn với Mery và Laura qua rồi giờ mày kêu là mày không biết uyển lộn là sao?...Layon nhăn mặt hỏi

_Ừ nhì...tao quên mất tiêu....Tulip cười hề hề nói khiến Layon suýt ngã té....

_Chịu trận này....Krum gầm gừ

_Cẩn thận Tulip....

Krum hề ra một chất gì đó gọi là chất độc khiến Tulip suýt chút nữa bị dính vào nếu như không nhờ sự che chắn của dải lụa mà Layon đang sử dụng....Tulip thờ lấy một hơi rồi nói

_Cám ơn mày...gã quái thú chẳng ra người chẳng ra quỷ xấu xí kia....mày dám *** hại sắc đẹp của ta hả...ta cho mày chết...

Tulip từ đâu lôi ra một thanh kiếm sắc thật đẹp và thủ thế....Julia thấy vậy cũng lôi ra một thanh kiếm...Julia nhìn Tulip ra hiệu rồi xông thẳng vào Krum và đám..Bị một nhát vào tay,Krum rú lên đau đớn...HẢn ta chau mày nhìn một cách bức bối và rú lên

_Chúng mày phải trả giá...Krew và Krim đâu...màu ra đây....

Vừa dứt lời,hai gã quái thú khác xuất hiện khiến Tulip và Layon há hốc miệng...Tulip nói

_Má ơi..cứu con...một thằng cha Krum con còn sợ...giờ ra thêm hai thằng nữa...chắc con tợn thổ con chết cho rồi...

_Saxx.....đành chịu mày...vì tình yêu....Layon nói

_XIn hai vị tiểu thư tập trung chứ cứ vừa đánh vừa nói chuyện thế biết khi nào mới thắng hả trời....Linh Miêu nhăn mặt....

Và vì thế...Linh Miêu đã trúng thần độc chương của gã Krim....Linh Miêu cắn răng khi cái chất đó làm Linh Miêu đau đớn quằn quại...Julia thấy vậy tức tối nói...

_Nhà mi....phải trả giá đắt...

Thế là Julia tức tối lấy kiếm chém một cách điên cuồng khiến Tulip biến đổi sắc mặt...Cô nói

_Tulip sẽ giúp Julia nữa...

Tulip rút kiếm ra và song kiếm với Julia....Còn Layon,cô ra sức dùng dải lụa để bảo vệ hai bông hoa đó...Bỗng dưng

_Tụi ta sẽ không để cho các người đụng đến các cô ấy đâu...

_PYo...Nicky.....Ren....Julia,Layon và Tulip hét lên khi thấy sự xuất hiện trở về của 3 chàng hoàng tử...

_Mấy người bị điên hả?...hay sao tự nhiên trở lại đây....Tulip bắt mắt nhìn mặt nói

_Điên cái đầu em...tụi ta không thể để các người con gái tay yếu chân mềm như các em chống lại 3 gã quái thú này được....Ren trả lời...

_Mềm lúc nào chứ....?Tulip chu mỏ nhìn Ren...khiến Ren phì cười...cậu nói

_Lo mà đầu kia...ngồi đó còn đùa giỡn....

Thế là cả 6 người áp sát gần nhau và tìm chỗ hở của 3 gã quái thú để đánh...Còn ở góc kia,nơi mà Linh Miêu đang ngã gục...

_Thưa hoàng thượng...các hoàng tử đã trở lại rồi....

_Người hãy dám sát tụi nó cho ta....giúp tụi nó khi tụi nó thật sự cần kẻ cái chết...

_Vâng...thần nghe rõ....

Trở lại với cả 6 người chúng ta....Julia mất thì nhìn chăm chăm vào gã quái thú,còn miệng thì lên tiếng đề nghị

_Giờ hãy để Julia và Pyo giữ 3 gã quái thú này...còn Tulip và Layon cùng Ren và Nicky hãy chạy đi để bảo vệ các bông hoa đó....

_Không được...cách duy nhất mà vua cha nói giúp chúng ta thoát ra khỏi thế giới này là có máu của 3 vị công chúa....chúng ta không thể đi mà thiếu hai người....Layon lên tiếng...

_Layon nói đúng đó....hay là ba người hãy chạy đi...chạy thoát khỏi khu vực này và lấy máu urom mằm hòn đá cuối cùng để thoát khỏi khu vực này....Ren đề nghị

_Không được.....Tulip nhích tới cạnh Ren,tay giựt giựt áo Ren với ánh mắt buồn buồn....cô nói..._Em không thể đi nếu thiếu anh

_Nhưng không đi thì cả 6 chúng ta sẽ chết ở đây đó....em có hiểu không?

_Nếu chết mà được chết ở bên nhau thì em cũng chịu....Tulip bảo....

_Các người hãy chết đi....Krim rú lên và ra những chiêu đòn hiểm độc khiến 6 người suýt mấy lần trúng đòn...Pyo nói to

_Nếu chúng ta cứ tiếp tục ra đòn vậy thì chẳng lâu sau chúng ta cũng sẽ kiệt sức thôi...mọi người nên tìm cách để thoát thân đi....

_Lũ tụi mày mà nghĩ đến việc thoát thân ư?...Krum hề hề và thổi ra một chất dịch từ sau lưng Ren...Ngay lúc đó...Tulip nhanh như chớp nhảy vào che cho Ren và hét to lên

_Ren ơi...cẩn thận....

Trúng dịch độc,Tulip như một bông hoa màu đen,rút xuống một cách nhẹ nhàng trước mặt Ren khiến Ren bất động đứng sững...Tulip rơi xuống và nhìn Ren bằng con mắt yếu ớt....Cô nói

_Em...có lẽ....em không thể...không thể tiếp tục chiến đấu cùng mọi người rồi....

_Không....Tulip...em không thể chết....Tulip à.....Ren khóc thét lên...Layon chạy như bay đến bên cạnh Tulip và nói

_Mày tỉnh dậy đi...tao không cho mày nhắm mắt đâu đó...tỉnh dậy đi...

_Mày phải nhớ bảo vệ hai bông hoa đó....nhớ đấy....hãy thay tao...chăm sóc Ren...

_Tulip...em tỉnh dậy đi....làm ơn đi mà....

_Em....xin...lỗi...em...em...yêu....Tulip chưa kịp nói hết câu thì linh hồn của cô bé đã tan biến thành khói trong tay của Ren...Ren sững sờ và hét

lên.....

_KHÔNGGGGGGGGGGGGGGGG....

Rồi bỗng dừng,cậu nhìn qua 3 gã quái thú với cặp mắt lòng lòng sọc đỏ nhìn rất đáng sợ....

_Lũ tội mày...phải trả giá đắt khi mà dám giết người vợ yêu nhất của tao....Ren nói một cách kinh hãi...và bỗng dừng,trong người cậu bùng lên một tia lửa nóng khiến những tàn băng quanh chân cậu tan chảy...Pyo nhìn qua Nicky và nói

_Không xong rồi....Ren đã nổi giận..

_Như thế thì sao chứ...hãy để anh ấy giết chết lũ tội nó đi...Nicky trừng mắt nói

_Em không hiểu...nếu như Ren nổi giận thì lửa trong người Ren sẽ ngày một nóng lên và nếu như vậy thì thế giới này sẽ tan chảy thành nước mắt....

_Thế thì sao chứ....Nicky hỏi lại với một giọng khó hiểu...Lúc này thì Layon nhảy vào giải thích

_Anh khờ quá...nếu như mà băng tan chảy thì thế giới lạnh nhất sẽ biến thành biển nước và nếu như thế thì dân chúng ở kinh thành sẽ gặp nạn mất....

_Không xong rồi....giờ phải làm sao ahr anh.....Nicky bây giờ mới khiếp sợ thật sự và xoay qua hỏi Pyo

_Em...SỐ mạng của em sinh ra là nước...chỉ có em mới làm dịu được cơn giận của Ren...

_Nhưng em phải làm gì đây...anh thừa biết mỗi lần Ren giận thì không ai có thể ngăn Ren được...

_Chỉ còn một cách rằng em phải giúp tội anh chiến đấu với Ren...chỉ có lúc đó thì tội mình mới hy vọng làm nguôi cơn giận của Ren

_EM hiểu rồi...

Và thế là nhanh như chớp,Nicky xoay chuyển hướng và trở lại phía Ren,giương kiếm lên trước mặt Ren và nói

_EM xin lỗi ghen Ren

_EM tránh ra...không ta sẽ không tha cho em đâu...

_Em không thể...nếu như anh tiếp tục tức giận thì anh sẽ giết tất cả cách thành dân ở đất nước chúng ta mất

_Ta không quan tâm...ta sẽ bắt lũ tội nó trả giá mới được....

_Thế thì anh em mình tương tàn vậy....

VÀ thế là Ren cùng Nicky chiến đấu....Bên kia,3 gã quái thú phá lên cười khi thấy cảnh đó...và lũ tội nó đã quên mất Pyo vẫn còn ở đó...Và lựa thời cơ đó...Pyo đã chém trúng trái tim của Krum khiến Krum rú lên một tiếng thảm thương và ngã xuống biến mất....2 gã quái thú còn lại thấy vậy hét lên và nói

_Không...nhà mi đã giết người thân thuộc của ta...hãy chết đi..

Pyo nghe vậy liền nhếch mép cười và nói

_Giờ thì tội mày hiểu mất người thân rồi ư....thế thì ta và vợ ta sẽ tiếp chiêu....Pyo ngừng một lát và nhìn sang Julia nói..._Nào...thời gian rồi đó em yêu....

_Em hiểu rồi...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103

Julia nhìn về phía hai gã quái thú và nhếch môi cười một cách ngạo nghễ...trên tay cô bây giờ là một thanh kiếm màu xanh và trên tay Pyo cũng vậy....hai người bắt đầu xông trận. Vì là công chúa của nữ hoàng Linhlinh nên từ nhỏ,Julia đã được học võ thuật và là một trong số những học trò xuất sắc của thầy giáo.Và ngay tại lúc này đây,cô đang giao chiến với hai gã quái thú.Pyo nhìn qua Julia nháy mắt ra hiệu và thế là Julia ở dưới tiếp tục ra đòn và ở trên,lựa lúc Krim không chú ý,Pyo cầm luôn thanh kiếm và đâm vào đầu của Krim khiến Krim chao đảo và rớt xuống một cách bất tự chủ...Krew thất thanh gầm

lên

_KHÔNG.....KRIM.....

_Hạ luôn đưa cuồi cùng nhé anh....Julia nhẹ nhàng mỉm cười....

Pyo cười gật đầu đáp trả và nhẽ ra theo phản xạ,Krew phải đánh trả nhưng không,hắn ta quay trở về phía nơi mà Layon đang bảo vệ hai bông hoa mà tấn công...Julia hét lên

_Không xong rồi....tụi mình bị trúng kế rồi...

Krew đứng đó và thổi ra những thứ dịch độc.Vì bảo vệ cho hai bông hoa,Layon đã để chất độc dính vào người...tưởng chừng như cô sẽ ngã gục xuống nhưng không..Layon vẫn đứng vậy và áp ủ hai bông hoa vào lòng..Pyo hét lớn

_Nicky.....mau lên...mau kết thúc gã Krew nhanh...

Nicky nghe vậy ,gật đầu nhưng vừa quay lại thì cậu thấy Layon đã ngã xuống từ từ với chất dịch ở trên người....Nicky nắm tay lại liếc nhìn Krew với khuôn mặt đáng sợ...cậu hét lên

_Nhà mi dám giết vợ ta...hãy chết đi....

Nicky phóng lên cầm kiếm định giết Krew thì chưa kịp ra tay đã thấy Krew chao đảo và ngã xuống...Sau lưng đó,Ren đứng đấy và quỳ khiêu xuống....Nicky mím môi nói

_Em cảm ơn anh...

NÓi rồi cậu chạy nhanh đến bên cạnh Layon và nói run rẩy

_Làm ơn nhen Layon...làm ơn...đừng chết nhé...

_EM...hoàn thành nhiệm vụ rồi....em...em...đã...bảo vệ được những bông hoa đó...

_Em làm giỏi lắm...

_EM mệt quá...muốn ngủ lắm á...

_Không...đừng ngủ...anh không cho phép em ngủ....

_Layon tỉnh lại đi.....Julia xá xuống....

_Hi....em yêu anh Nicky à....

_Anh cũng vậy...

_Em...Layon đưa tay từ từ lên vuốt má của Nicky nhưng khi vừa chạm má,Bóng của Layon từ từ tan vào không khí...Nicky đưa tay vội chụp cái làn khói đó nhưng không kịp...cậu gục xuống và hết lên

_Không...Layon....

Ren ngồi đó thững thờ...cậu bước đến cạnh Linh Miêu giận dữ nói

_Tại sao lại như vậy?....tại sao hai cô ấy phải chết hả?

_Thưa hoàng tử...thần không biết....Linh Miêu đáp...

_Ta phải giết nhà mi....Ren rút kiếm ra và định đâm vào ngực Linh Miêu thì ngay lúc ấy,Julia chạy đến và giữ tay Ren lại cầu xin

_XIn Ren....hãy để Linh Miêu sống đi...

_Tránh ra.....Ren hất Julia và khiến cô bé ngã xuống.Thấy vậy,Pyo bực mình bước đến bảo

_Em bình tĩnh lại đi...Julia làm gì em mà em hất cô ấy ngã như vậy....?

_Tất cả là tại cô ta...nếu như cô ta không biến thành người khác thì Tulip đã không chết như vậy....

Nghe Ren bất ngờ lên tiếng kết tội mình...Julia im lặng và đứng dậy....Pyo nói

_EM đừng ngu ngốc....nếu như Julia không biến hình thì phụ hoàng cũng sẽ làm vậy thôi

_Pyo...đứng bên vực cho em nữa...lỗi là tại em mà....Julia mỉm cười nhẹ...rồi bỗng nước mắt cô rơi xuống...Julia nói..._Cho Julia xin lỗi...chỉ tại cái tính bướng bỉnh của Julia đã khiến 1001 người tử trận...Ren muốn giết hay làm gì tùy ý....

_Julia à...lỗi không phải do em mà....

Ren nhìn qua Julia bằng cặp mắt đáng sợ....nhưng rồi sau một hồi...đôi mắt ấy trở thành long lanh đầy nước....Ren gục xuống nói...

_ta phải làm sao đây hả?...Người vợ ta yêu thương nhất...phải làm sao đây hả...

Nước mắt ấy rơi xuống dưới vùng băng và biến cả vùng băng ấy thành một thảo nguyên xanh rờn....

Julia nhìn thấy vậy liền quay qua hỏi Pyo với giọng ngạc nhiên

_Hả?...Chuyện gì thế này?...

_Ta cũng không biết nữa....

Ren ngước mặt lên và nhìn thì bỗng dừng,mọi thứ quay vòng vòng..và thế là...

_Ren...tỉnh dậy đi...trời sáng rồi đó...

Nghe giọng nói quen thuộc thường ngày,Ren tung chăn và tỉnh dậy ngay...Cậu nhìn sừng sững như trước mắt mình,mặt trời đang rựng...Ren bắt đầu lên tiếng lắp bắp

_Là...là...em ư?...Tulip?....

_Anh này...có ầm đầu không vậy...?hihi...chính là em nè....

Tulip nháy mắt mỉm cười tinh nghịch khiến Ren nhảy xuống giường và ôm lấy cô bé một cách vui vẻ hết sức tả nổi...Ren kiss nhanh lên môi Tulip và cũng là lúc Tulip đẩy Ren ra...Cô nhăn mặt

_Trời ơi...gớm quá....anh đi đánh răng đi....hôi quá à...

_SAX.....shock nữa....

_Hehe....vợ của anh mà...không shock đâu phải là em nhi...thôi đi đi....

_Biết ừ...Ren chu mỏ và quay vào phòng toilet...thì bỗng dừng,cậu nghe một tiếng hét vui sướng ở bên ngoài

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....Layon...cám ơn trời...em vẫn còn sống,,,cám ơn trời....

_Vợ anh mạng lớn mà....

_Anh nhớ em...anh nhớ em nhiều lắm..

Ren đứng trong nhà tắm và mỉm cười nhẹ nhàng,nheo mắt một cách khó hiểu....

_Pyo...Pyo à...tỉnh lại đi....

Julia hót hải lay cánh tay của Pyo...sau một vài phút,Pyo từ từ ngồi dậy và nói

_Em làm gì mà hót hải vậy?...

_Tụi mình...tụi mình gặp nguy hiểm rồi....

_LÀ sao?...tụi mình đã về được hoàng cung rồi mà...

_Anh tỉnh lại đi....chẳng lẽ anh quên lời vua cha nói rồi sao...mình chỉ có thể thoát khỏi xứ này khi mà có máu của em,Tulip và Layon....

_Ta....

_Anh Pyo....Pyo chưa kịp nói hết câu nói của mình,Tulip ở đâu đã cạy vào phòng kéo tay Pyo nói..._Tụi mình đi chơi đi....

_ĐỪNG đó....đi thôi anhNicky ở đâu mỉm cười lên tiếng

_Ừ...mình đi thôi Julia....Ren xuất hiện nói....nhưng Julia bước lùi lại và sợ hãi nói

_ Julia không đi đâu....

_ Tại sao vậy?....Layon hỏi...

_ Tại....

_ Đi nào...Tulip chạy đến và kéo tay Julia đi...

Và thế là đành miễn cưỡng,Julia bước theo 5 người đó với ánh mắt cảnh giác....6 người họ bước ra ngoài cổng...nhưng vừa được vài bước,Julia như vừa nhớ ra điều gì đó liền khựng lại và nói

_ Julia hơi mệt,chắc không đi được đâu....

_ Em sao vậy?....Pyo quay lại hỏi

_ EM...em...không sao....

_ Thôi,các em đi đi..ta ở nhà chăm sóc cho Julia...Pyo nói rồi đưa Julia lên phòng.

Tại phòng của Julia,Pyo đưa cặp mắt khó hiểu nhìn Julia...Pyo hỏi

_ Em sao vậy?...ta thấy em khác thường quá

_ Điều đó phải để em nói với anh mới đúng...anh không thấy gì khác thường sao?

_ Có gì đâu...mọi thứ trở lại bình thường rồi...em còn lo sợ điều gì nữa?

_ Tại sao Layon và Tulip lại ở đây?...tại sao mình lại thoát ra khỏi thế giới đó nếu như không có máu của 3 vị công chúa...

Nói đến đây thì Pyo cũng sững lại...cậu chau mày một lát rồi hét lên...

_ Không xong rồi....

_ Bây giờ thì anh đã hiểu chứ gì...Thế giới này là một trong thế giới mà mọi người chưa bao giờ biết.Vì đã giết được ba gã quái thú cho nên thế giới thứ 2 này xuất hiện...Đó là thế giới ảo giác...Những gì người ta bị mất đi và trong lòng muốn thấy sẽ xuất hiện ở nơi đây..và những thứ đó sẽ lấy đi sự sống của người mà thấy nó....

_ Như vậy là....Ren và Nicky đang gặp nguy hiểm ư?...

Julia không đáp mà chỉ chậm rãi gật đầu....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104

Không xong rồi...tụi mình phải đi kiếm hai người đó để nói thôi....Pyo kéo tay Julia nói vội...nhưng Julia khựng lại và lắc đầu nói...

_ Vô ích thôi anh à...

_ Thế chẳng lẽ tụi mình chịu để hai người đó chết ở đây sao?

_ Tụi mình không giúp gì được cho hai người đó đâu anh à...chỉ có thể

_ Có thể sao?...Pyo hỏi vội...

_ CHỉ có hai người đó mới có thể cứu chính hai người đó thôi anh à

_ Ý em là sao?...

_ Ý em là chỉ khi mà Ren và Nicky nhận ra chuyện đó thôi...còn không thì sẽ không có thể thoát khỏi được đâu

_ Giờ chúng ta phải làm sao đây hả ?

_ Hãy cùng em đi tìm hai bông hoa đó...em không biết hai bông hoa đó đã biến đâu mất rồi..

_ Cái gì ?Sao mất hả trời?

_ Em không biết....

_ Đi thôi....

Trở lại với Ren,Nicky và hai người công chúa giả tạo....Ren nhìn Tulip nói

_ Em muốn ăn kẹo mút cam hok?

_ DẠ không ạ..Tulip trả lời

_ Nhưng mà bình thường em thích ăn loại kẹo mút đó lắm mà...

_ Ren nói đúng đó....Nicky chau mày lên tiếng

_ Ô....vậy cơ á....nhưng giờ em hết thích rồi anh ơi... Tulip bấu môi nói khiến Ren thấy lạ..cậu ghé tai vào Nicky nói

_ Sao lạ quá ta..lúc trước khi nào đi với anh cô ấy cũng đòi anh mua kẹo mút cam mà

_ Em cũng thấy lạ...Layon hôm nay sao á....bình thường cô ấy lúc nào cũng như cái loa phát thanh...nhưng sao hôm nay em thấy cô ấy ít nói lắm anh à...

_ Nè Tulip....em thích nhất là màu gì?

_ Em thích màu vàng...Tulip trả lời ngay

_ Nhưng anh nhớ em nói em thích màu đen,màu trắng và màu xanh lá cây mà...

_ Oh...chắc em nhớ nhầm ...Tulip gãi tai mỉm cười nói...

_ Cô là ai?....Ren chụp ngay tay của Tulip và nói

_ Anh có sao không vậy....sao lại hỏi vậy....Tulip nói

_ Cô là ai...trả lời đi...bởi thứ nhất Tulip của ta không có hiền như vậy...thứ hai, Tulip của ta rất thích ăn kẹo mút cam...và thứ ba, tất cả các màu cô ấy thích ta nắm rõ như bàn tay

_ Nếu nói như vậy...thì....Nicky ngập ngừng một lát rồi xoay qua nhìn Layon và hỏi ngay...._ Em hãy trả lời ta đi...hãy nói em là Layon đi...

Nhưng hai người con gái đó không nói gì mà phá lên cười...và chính điều này làm Ren tức tối rút thanh kiếm ra và nói..

_ Nhà ngươi dám mạo danh vợ tao....tao sẽ không tha đâu...

_ CÁ tao nữa...

Và thế là Ren cùng Nicky vung đao xuống chém đứt đầu của hai người con gái đứng trước mặt đó...Khung cảnh hoàng gia ấy bỗng dung biến đổi thành một màu đen tối...Ren và Nicky nhìn chung quanh hồi với bản thân...

_ Chuyện gì xảy ra vậy?...tại sao mọi thứ trở nên tối đen như mực vậy?...

Bỗng dung,những giọng nói của người phụ nữ vang rít lên đến sừng óc

Ai...ai đó....Ren nhìn lui nhìn tới,hỏi một cách lo lắng

_ Là tụi em...vừa nói vừa bước ra,999 người con gái đang đứng trước mặt Ren mỉm cười khiến Ren và Nicky há hốc miệng.Ren lắp bắp nói

_ Các em là ai?...Sao các em nhìn không giống người vậy?

_ Đúng...tụi em không phải là người....bởi tụi em đã chết...chết lâu rồi anh ạ....

_ Nhưng các em là ai các em vẫn chưa nói cho ta biết....và tại sao các em lại chết?

_Đúng như em dự đoán...anh quả là không nhớ gì thật...một người con gái trong đám đó bước ra...

_Em là....?Ren hỏi

_Em là Zuki....người vợ đầu tiên của anh...

_Cái gì....ta chỉ có một vợ thôi....Ren nói

_Người đó là Tulip đúng không?...Zuki hỏi....

_SAo em biết cô ấy?....

_Không phải chỉ mình em mà có cả những cô ấy nữa...Zuki quay lại và chỉ vào những người đứng sau lưng mình

"Anh Ren...em nghĩ đây là những người vợ trước kia của anh đó..."...icky kéo áo Ren lại và thì thầm nói nhỏ khiến Ren vừa bực vừa lúng túng, Ren nói

_Trên đời này ngoài Tulip ra thì ta chẳng có ai làm vợ hết

_Ren...hãy nhìn vào tấm hình này đi....Zuki nói rồi đưa tấm hình lên trước mặt Ren.Đó là tấm hình của cậu với Zuki. Và như một cuốn băng quay chậm,tự dung tất cả các hình ảnh ủa về trong đầu Ren khiến Ren ôm đầu hét lên.Nicky thấy vậy liền chạy tới và hỏi

_Anh Ren...anh sao vậy....?

_Ta...ta đau đầu quá...

_Anh có sao không?

Ren không nói gì chỉ quần quai...và mấy phút sau,cậu đứng lên nhìn Nicky và nói:

_Ta nhớ ra rồi...lúc ta sinh ra,ta có mang dòng máu của kẻ bắt diệt.Chỉ khi nào ta cưới đúng 1000 người vợ,ta sẽ có được cái sức mạnh đó.Nhưng rồi,người vợ thứ 1000 ấy đã làm ta siêu lòng,và mọi cố gắng của ta đã đổ vỡ trong giây lát

_Thì ra là vậy...Nicky nói

_Cuối cùng anh cũng nhớ ra....Zuki mỉm cười.Ren quay lại nhìn Zuki và những người con gái khác.Cậu nói

_Các em hãy cho ta xin lỗi...lời xin lỗi này có thể không đáng giá bằng mạng sống của các em nhưng ta cũng mong các em tha thứ...

_Tụi em sẽ không hận đâu bởi lẽ tụi em yêu anh nhiều hơn mạng sống của tụi em nữa....

_Đội đã...nói vậy thì...các em chính là người đã nhốt Layon và Tulip trong cái tòa lâu đài đó đúng không?...Nicky chau mày hỏi.Và điều này khiến Ren sực nhớ lại chuyện đi dã ngoại của lớp cậu lúc đó.Cậu nhìn qua Zuki hỏi

_Tại sao các em lại làm vậy?

_Tại tụi em muốn giúp anh....vì nếu như Tulip chết thì mạng sống của tụi em không bị uồn phí.

_Thế tại sao các em lại giết luôn Layon?...Nicky hỏi vội...

_tụi em không biết nữa...giữa hai người đó có cái gì giống nhau lắm mà tụi em không phân biệt được...

_Là sao chứ....Ren hỏi....

_Tức là lúc trước,Layon và Tulip là một.....Julia ở đâu xuất hiện và nói nhanh điều đó khiến Ren và Nicky há hốc miệng nhìn nhau

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105

_ Ý Julia là sao?...Ren đột ngột hỏi nhanh

_ Tức là từ rất xa xưa,Layon Tulip là cùng một dòng máu.Họ là chị em sinh đôi và bất ngờ thay,họ là cặp sinh đôi hiếm thấy nhất trên thế giới này nên mọi cử chỉ của họ giống nhau như là một.à hai người họ từng là chiến binh,làm việc thiện nhiều nên cả hai được đưa tới thế giới mới nhưng vì một lí do gì đó,Julia chưa biết được,đã cuốn Tulip và Layon tới thế giới này.....Julia một mạch giải thích khiến Ren tròn mắt ngẩn ngơ...Zuki nói vội

_ Cô ấy nói đúng đó...

_ Làm sao Julia biết được những chuyện đó?...Nicky hỏi

_ Bởi vì trong khi tìm hai bông hoa đó...Julia đã tình cờ đọc được sổ sách này...

Julia đưa ra một cuốn sách cũ kĩ cho Ren và Nicky xem.Ren ngược nhìn Julia và hỏi

_ Cuốn sách này là gì đây?....

_ Đó là cuốn ghi chép những lịch sử từ hàng vạn triệu năm qua.Nó được lưu giữ trong thế giới hai nửa này để ghi chép lại tất cả những gì đã và đang xảy ra...Zuki giải thích và điều giải thích ấy khiến Nicky băn khoăn

_ Thế giới hai nửa là gì?

_ Tức là nơi mà cái sống và cái chết hòa tan làm một...

_ Làm sao chúng ta có thể thoát ngay bây giờ....?Pyo ở đầu lên tiếng hỏi

_ Theo như phụ hoàng nói,chúng ta phải cần 3 giọt máu của 3 vị công chúa nhưng giờ Layon và Tulip đã không còn,chẳng lẽ chúng ta phải chết ở đây sao?....Nicky hỏi

_ Hay Julia,Julia thử dùng máu mình cho nó chảy xuống viên đá đủ màu mà phụ hoàng đã đưa đi..Ren đề nghị...

_ Đúng đó...cúng ta nên thử đi...Pyo gật đầu...

Và nhw vậy,Julia lấy dao cứa nhẹ trên tay mình và một giọt máu đã rơi xuống...nhưng đợi,đợi mãi mà viên đá vẫn không hoạt động.Julia nhìn qua mọi người lắc đầu nói

_ Không được...không được ùi...nó không hoạt động

_ Chẳng lẽ phụ hoàng không cứu chúng ta sao?...Nicky hỏi

_ Ta không biết....Pyo trả lời....Ren nhìn qua Julia và nói...

_ Julia đưa bông Tulip đen đây cho Ren đi...

_ Nè....

Julia đưa qua và Ren nâng niu đón lấy bông Tulip đó.Ren quỳ xuống bên cạnh viên đá và thét lên

_ Tulip...chà nhẽ em bỏ rơi anh thật sao?....đừng mà...làm ơn đi...

Nicky tiến lại bên cạnh Julia và đón nhận bông hoa Layon màu xanh lá cây và đặt bên cạnh hoa Tulip rồi nói

_ Em và Tulip là chị em sinh đôi....vì tội ta mà các em không còn.ta xin lỗi....ta sẽ chết cùng với các em...

Nicky vừa rút gươm ra định tự tử thì bỗng dừng,hai bông hoa đó sáng lóe lên...và hai giọt nước từ hai bông hoa đó chảy xuống viên đá và làm viên đá nổ cảm ầm...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Bướng Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106

Trời đất quay cuồng cũng là lúc Ren,Pyo,Nicky và Julia mở mắt...Julia thét lên

_Thành công rồi..chúng ta thành công rồi....chúng ta đã trở lại thế giới cũ...

Ren nâng niu bông hoa tUlip lên,mắt rung rung nói

_Tulip ơi...tụi mình đến nhà rồi...sao em chưa xuất hiện?

Và như chợt nhận ra điều gì đó...Pyo nói vội

_Nhanh...mọi người...nhanh lên....phải đưa hai bông hoa về thôi chứ cứ để ở thế giới này chắc hai bông hoa chết mất....

Nghe nói vậy, cả 4 người phóng lên xe và tăng tốc về nhà...Pyo lái với tốc độ cao nhất cho nên chưa đầy mấy tiếng,cả 4 người họ đã ở lâu đài. Và họ rất ngạc nhiên khi thấy Lâu đài thay đổi. CẢ 4 người chạy nhanh vào lâu đài và hỏi tên lính gác

_Có chuyện gì xảy ra vậy?.....Pyo hỏi

_Thưa hoàng tử, chả là khi các hoàng tử rời khỏi lâu đài thì các nước đx đem quân sang đánh...

_Và chuyện gì xảy ra?

_Vua Roenxi đã cho các tướng quân cầm chiến ở những nơi xa ă...

_Thế phụ hoàng đâu rồi?...Ren lên tiếng hỏi

_Trong đại triều ă...

_Dẫn tụi ta đến đó mau...

Thế là theo tên lính gác,cả 4 người tiến vào đại triều để yết kiến nhà vua.Thấy vua Roenxi,Pyo nói ngay

_Thưa phụ hoàng,tụi con về rồi ă

_Các con đã vượt qua thử thách, giỏi lắm..

_Phụ hoàng nói đi...tại sao hai cô ấy lại chết?...Ren bắt đầu giận dữ lên tiếng

_Các con đi ăn cùng ta nhé...vua Roenxi không trả lời câu hỏi của Ren khiến Nicky cũng bức bối và nói thêm

_Phụ hoàng có còn là phụ hoàng của tụi con không hả?...Cha bảo tụi con đi kiếm hai bông hoa này, cha thừa biết người nào không ở xứ này sẽ bỏ mạng chết thể mà cha vẫn để cho hai cô ấy đi là sao hả?

_Trước khi đi ta đã nghe các con nói dù sống hay dù chết thì cũng phải thử mà...giờ các con có được bông hoa đó rồi thì các con muốn gì nữa?

_Ông...ông.....Ren tức giận...nắm tay lại và bực bội bỏ ra ngoài....Câu ôm bông hoa Tulip đen và chạy vào phòng mình đặt bông hoa vào trong tủ đá, để nó nằm ở đó.Ren lầm bầm.."Tulip ơi...ta hại em rồi...nếu như không phải vì sự ích kỷ của vua cha ta...."

Tại đại triều lúc đó...Nicky vẫn đứng đấy ôm bông hoa Layon xanh lá cây...cậu nhìn vua Roenxi bằng một cặp mắt lạnh lùng,tuy thế, cậu vẫn nhẹ nhàng nói với vua Roenxi

_Có thật là vậy không hả phụ hoàng?...Người là người cha mà con yêu mến...chả lẽ chính con ruột của mình mà phụ hoàng cũng nỡ phá vỡ tình duyên sao?...Hay phụ hoàng không phải là phụ hoàng thật của tụi con....

NÓI đến đó, nước mắt của Nicky tràn ra...Pyo bước đến cạnh Nicky và đặt tay lên vai Nicky an ủi...Pyo nhìn vua Roenxi và nói

_Thì ra là vậy...từ trước tới giờ phụ hoàng chỉ lợi dụng tụi con để làm những gì có lợi cho bản thân mình thôi...phụ hoàng không quan tâm ai có hạnh phúc hay không...Con thật sự không hiểu nổi tại sao mẫu hậu lại lấy được phụ hoàng làm vợ nữa hay là phụ hoàng chỉ cưới người mà phụ hoàng không cần yêu hả?...Con thất vọng về phụ hoàng quá...Tụi mình đi thôi....trở về phòng của Ren thôi

Pyo quay lưng bước đi và theo sau là Julia và Nicky...Vua Roenxi chỉ biết nhìn theo và lắc đầu lầm bầm.."tụi con đã hiểu sai về ta rồi..."

Tối hôm đó, tại phòng vua Roenxi,một mật thư được gửi đến

_Thưa hoàng thượng, phe mình đã đánh thắng hoàn toàn rồi ă

_Tốt lắm,triệu hai tướng về gấp ở kinh thành...

_DẠ, hai tướng ấy vốn dĩ ham chơi nên đã cùng thần trở lại kinh thành rồi ă...

_Kêu hai người đó mang com lên cho Ren và Nicky...

_Vâng ạ...

Tại phòng của Ren.Nicky,Pyo và Julia đứng đó nói

_Ta không hiểu nổi tại sao phụ hoàng lại vậy....Pyo nói...cậu dừng một lúc rồi tiếp tục..Từ trước tới giờ phụ hoàng chưa bao giờ vậy...phụ hoàng thương con lắm mà....

_Em không tin...ông ta chỉ là một kẻ lợi dụng mà thôi....Ren bức dọc nói

_Em cũng không thể tin phụ hoàng lại lừa mình để giết Layon và Tulip...trời ơi...em điên đầu quá đi thôi...Nicky nắm chặt tay nói..

_Hay là phụ hoàng bây giờ không phải là phụ hoàng của chúng ta?...Pyo nheo mắt đưa ra ý kiến

_Vô lý....phụ hoàng là phụ hoàng chứ là ai khác nữa...Nicky phản bác ý kiến đó

_Hay là phụ hoàng có gì đó khó nói nên giấu chúng ta?...Pyo lại đưa ra ý kiến khác

_Haha....khó nói ư....em không nghĩ vậy...ông ta chỉ cần lợi dụng tội mình để chiếm hữu cái hành tinh gọi là giá lạnh kia thôi....Ren lạnh lùng bảo

_Hmmm....nghe cũng có lý...Nicky suy nghĩ một lát rồi gật đầu đồng ý với Ren..

_Hai bóng hoa ấy giờ sao rồi?...Pyo hỏi

_Hai bóng hoa đó đã được giữ trong tủ lạnh nhưng giờ hai cô ấy còn đâu nữa mà thực hiện kế hoạch lúc trước chứ?...Julia buồn buồn bảo...

Và nghe đến vậy, nổi tức trong Ren lại bùng lên..Ren chạy nhanh đến giường mình và cầm ngay thanh gươm bùng ra ngoài.Pyo thấy vậy liền hỏi

_Em cầm gươm đi đâu vậy?

_Mất một trả một...em đi đòi mạng của ông ta...

_Không được...đó là cha của tội mình đó...

_Đúng rồi...nếu như người mà chết không phải Tulip mà là Julia thì anh sẽ làm sao hả?

_Nhưng chuyện gì cũng nên từ từ đi mà Ren...đừng manh động vội....

_Từ từ hả?...Từ từ để làm gì?...Từ từ để ngồi nhìn Tulip và Layon chết vô ích hả?

_Ren....nghe em nói....chưa chắc đây là kế hoạch của phụ hoàng đâu mà....Nicky lên tiếng

_Bây giờ là em...thôi được rồi...nếu ta không giết được ông ta...thì ta sẽ đi...ta từ bỏ chức hoàng tử này....

NÓI rồi...không đợi ai lên tiếng,Ren quay lưng bước ra ngoài..Lên xe và đi thẳng.Pyo và Nicky thấy vậy liền nói

_Không xong rồi...Ren đang trong cơn giận dữ,cậu ta mà bùng lên thì chắc cái thế giới này không còn nữa. Tội mình chia nhau ra làm ba ngã tìm Ren đi..

_Ok...nếu ai thấy Ren trước thì gọi cho tội này báo nha...đi thôi

Và thế là Nicky, Pyo và Julia quay lưng lên xe để đi kiếm Ren.Và trở lại với phòng của vua Roenxi

_Thưa hoàng thượng, Ren đã từ chức hoàng tử và bỏ đi rồi ạ...

_Thằng nhóc cổ chấp đó chắc đang bức lắm...nếu mà để nó bùng lên là chắc chết.Gọi vị tướng đó đến đây và nói nó giúp ta đi tìm hoàng tử Ren.

_Rõ ạ....

_Hai người đi kiếm Ren về dùm cho ta với..Vua Roenxi lên tiếng nói

_Cái ông tướng đó, nãi mà vẫn không bỏ cái tính cách cổ chấp ấy...đáng chết, đáng chết....

_Haha...ta biết mà, cái tính cổ chấp đó nó có từ mẹ nó đó....

_Thôi...tội con đi kiếm....

_Ukm..

Hai vị tướng quay ra và lên xe. Người này nhìn người kia hỏi

_Mày nghĩ hần ta ở đâu?

_Chắc lại là quán rượu mà hần ta thường đến thôi...đi nào...

Và nhanh như chớp, hai vị tướng lái xe đến đó. Và như dự đoán, Ren ngồi đó và đang cầm chai rượu nức ừng ực...Bên cạnh Ren là 10 người con gái trạc 18 tuổi... Và thế là...

_Ông kia....ai cho ông ngoại tình hả?.....

Cái giọng ấy...cái giọng bực bội quen thuộc ấy khiến Ren đang chìm trong cơn rượu bỗng tỉnh dậy và đứng lên,...Ren ngờ ngàng xô đẩy những người con gái đó và chạy lại ôm chầm vị lính kia...Cậu nói

_Tulip....Tulip....là em...là em đó sao...

_Chứ không phải em thì chả lẽ là mấy con đó sao?....Tulip hổng hách nói

_Nhưng mà...nhưng mà....rõ ràng chính mắt ta thấy...

_Thấy là được đi với gái sao....về đây, anh chết với em...Tulip nói rồi nhéo tai Ren kéo đi...Ren la lên ối ối

_Á đau anh em...

_Cho anh chết...ai bảo đi ngoại tình...Tulip hừ giọng

_Tha cho anh mà...

_Thấy tội tha cho đó...đồ con dê già đáng ghét

_Sax...con heo ú kia....đừng thú>"<....

_Thôi về nào, chắc mấy người kia đang lo cho anh lắm...Tulip nói rồi xoay qua người kia nói

_Mày gọi báo cho mấy người đi...

_Ukm...

Và thế là người này gọi điện đến số Nicky.3 tiếng chuông reng lên,đầu dây bên kia, Nicky bắt máy

_Ai vậy?

_Ren an toàn rồi...anh đừng lo nữa...

_Ừa nhưng mà ai vậy?.....sao anh nghe giọng quen quá....

_Mẹ anh đây....

_Cái cách nói này là.....Nicky đang băng khuôn...cậu áp ứng một hồi rồi hét lên

_Là em....là em phải không? Layon?...là em hả trả lời anh đi....

_Về lâu đài đi, vua Roenxi muốn gặp đó...

Người đó dập máy và gọi điện cho 3 người kia...rồi sau đó cùng Tulip và Ren trở về lâu đài.30 phút sau, Tulip, Ren và người đó trở về.3 người cầu kiến vua Roenxi...đang chuẩn bị có một cuộc đàm thoại thì từ đâu,gọng Nicky vang lên

_Layon...Layon à...Layon ơi.....em còn sống đúng không..

VÀ rồi Nicky ở đó, ngay trước mặt người đó...thân thể cậu run run...Nicky từ từ bước đến cạnh người đó...và rồi cậu ôm chầm lấy người đó nói

_Là em rồi...em đã trở về với anh rồi...anh biết em sẽ không bỏ anh mà đi như vậy đâu mà...

_Hi...em mạng lớn sao chết được....Layon mỉm cười à ôm Nicky, vuốt đầu cậu an ủi....

Và ở bên kia, Julia và Pyo bước vào trở mặt ngạc nhiên nói

_Hả?...Layon và Tulip?...Hai người còn sống hả?

_Tất nhiên...hehe....

_Chuyện này là sao vậy?....

_Ta sẽ giải thích cho các con biết....vua Roenxi lên tiếng...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướm Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107

Và thế là vua Roenxi bắt đầu nói

_Khi ta biết các con lâm vào nguy hiểm, ta chỉ dùng cách duy nhất là lúc con đưa cho Tulip và Layon uống hai vị thuốc mà hai cô bé không biết, ta lấy hết sức mình và đưa hai cô bé về đây, tiện thể ta biết hai cô bé là hai vị tướng của chiến tranh vì nhiều lòng ta thấy hai cô bé ulynh lộn rất hay nên ta mượn hai cô bé giúp ta đấu với những nước lân cận. Và ta cũng biết nếu không có cách đó, thì các con sẽ chết dưới tay những kẻ canh giữ hai bông hoa đó vì chỉ có sức lực của Ren mới có thể giúp các vị hoàng tử kia giải phóng năng lực bí ẩn kia thôi

_Ra vậy...nhưng tại sao phụ hoàng không nói sớm...Nicky hỏi..và thế là Layon lấy tay dỉ trên trán Nicky và nói

_Anh khờ quá...nếu làm vậy thì Ren và anh có chịu dùng hết khả năng đánh bại những người kia không chứ?...

_Ừ ha...Nicky gật gù..

_Thế giờ chúng ta phải làm gì với những bông hoa đó?...Ren hỏi vội

_Các con hãy đưa cho hai cô bé ăn hai bông hoa đó. Sau đó, chúng ta phải trở vào trong cái lâu đài ma quái mà lúc xưa khi các con đi dã ngoại đã lạc vào. VÀ các con phải xin các linh hồn của những người đó tha thứ cho Tulip và giúp Layon thì lúc đó, tức khắc lâu đài ấy sẽ biến thành một viên ngọc. Và các con hãy nhanh chóng trở về đây để ta làm bước tiếp theo.....

_Nhưng...nhưng con sợ lắm....Tulip e dè lấp ló sau lưng của Ren

_Ta đành chịu thôi...nếu các con không vượt qua thì ta e sẽ không còn cách cứu nữa...

_Ngày mai chúng ta lên đường...Ren lập tức nói ngay rồi kéo tay Tulip bước về phòng.

Tại phòng Ren....

_Tulip...ai cho em lừa dối anh....?

_Lừa dối gì ông nội?...Tulip hích hích cái mũi nói

_Dám nói với ta là em chết làm ta sống cũng không được, chết cũng không xong...

_Hi...thôi mà....

_Đồ con heo ú đáng ghét

Ren nói rồi ôm Tulip và lòng và hôn lên trán cô bé thì thầm

_Làm ơn đừng rời xa anh nữa nhé....Anh không thể sống thiếu em được

_Em biết rồi mà...ngu gì phải rời xa anh giờ chứ...sống ra lệnh anh làm cho anh tức chơi chứ...

_Đồ con heo ú thúì...EM chết với anh...

Và thế là Ren rượt Tulip chạy vòng vòng trong niềm hạnh phúc....

Bên kia, phòng của Nicky...Nicky nhìn ra ngoài cửa sổ im lặng không nói gì khiến Layon nheo mắt hỏi

_Anh sao vậy?

_Giận em chứ sao...

_Giận cho giận luôn...xí....

_Em á nha...

_Em biết em đẹp gái mà...anh đừng khen khiến em ngại....

_Sax...Em này....Nicky xoay qua nhìn Layon bằng ánh mắt triu mến....và tiến tới ôm Layon vào lòng và lời cô xuống giường thủ thi..._Em có biết ngày em đi anh đau lắm không?

_Biết mà...thấy thái độ anh là em biết rồi...hehe

_Có biết sao?...Biết mà còn làm người ta lo...

_Ai biết đâu chứ...

_Thôi ngủ đi...mai mình đi sớm đó.

_Em biết rồi....

Và thế là Nicky nhìn Layon rồi nhẹ nhàng hôn lên đôi môi Layon chúc cô ngủ ngon.

Còn tại phòng của vua Roenxi, Julia và Pyo nhìn vua Roenxi nói

_Phụ hoàng có nghĩ chuyến đi này lành ít dữ nhiều không?

_Ta không biết nhưng ta trao cho con chiếc chìa khóa này,nếu có chuyện gì thì con hãy chạy nhanh xuống dưới phòng cuối cùng và tầng cao nhất...khi mở được căn phòng đó, tức khắc ta sẽ xuất hiện và cứu các con...thôi các con đi ngủ đi để chuẩn bị cho chuyến đi ngày mai

_Cám ơn phụ hoàng...thôi tụi con cáo lui...

_Ừm...

Sáng hôm sau, mọi người dậy rất sớm và xuống sảnh đường.Vua Roenxi và nữ hoàng LinhLinh cũng đã có mặt ở đó...Sau khi ăn sáng xong, 3 vị hoàng tử và công chúa cúi đầu chào 2 vị đó. Vua Roenxi nhìn 3 chàng hoàng tử nói

_Ta chúc các con đi đường thượng lộ bình an...nhớ về sớm

_Tụi con biết rồi..phụ hoàng cũng phải giữ gìn sức khỏe...thưa phụ hoàng tụi con đi...3 người con nói hùng hổ rồi quay lưng bước ra xe. Có lẽ họ không muốn rơi vào tình thế khốc rùng rã.3 vị công chúa cũng vừa quay lưng đi thì nữ hoàng LinhLinh đã gọi lại.NỮ hoàng tiến tới nhìn Julia và nói

_COn đi rồi nhớ giữ gìn sức khỏe nhé, đừng nghịch ngợm...ta sẽ rất nhớ con, Tulip à...

_Con cũng nhớ mẫu hậu lắm...mẫu hậu phải giữ gìn sức khỏe nhé...con xin lỗi vì đã trốn nhà đi và làm cho mẫu hậu tức đến điên...

_Ta tha lỗi cho con gái yêu của ta đó....hì...

Nữ hoàng LinhLinh dừng lại một lát rồi nhìn qua Tulip và mỉm cười đưa tay lên xoa đầu Tulip.Tulip nhắm mắt

_Ây da, cái đầu tóc người ta mới làm mà..

_Con à nha...lúc nào cũng làm ta tức điên lên được...chuyến đi này phải nhớ bảo trọng đó

_COn mạng lớn...chết sao được...chết rồi ai chọc phá cho mẫu hậu cười....

_Con còn nhận ta là mẹ sao?

_Hehe...thích gọi mẫu hậu đó...cho hem?...Hem cho cũng gọi nữa....

_Cái đồ quỷ sứ....Nữ hoàng LinhLinh mỉm cười lấy tay dí vào mũi Tulip khiến cô bé cứ xuyt xoa mũi....Sau đó...Nữ hoàng LinhLinh nhìn sang Layon cười hiền từ nói

_Mẫu hậu con không đến được nên pà ấy nhờ ta đưa cho con cây bút này....Ta không biết nó có phép màu gì nhưng con cứ giữ. Chắc nó sẽ có ích lắm đấy. À còn một điều nữa....Các con hãy tự chăm sóc lấy bản thân nhé

_ Cảm ơn mẫu hậu....3 người con gái ôm chầm lấy nữ hoàng LinhLinh rồi chạy nhanh theo 3 người Chồng của mình

6 người nô máy và chạy mãi chạy mãi cho đến khi họ tới ngay khu nghỉ mát đó...Tulip lại một lần nữa bị thu hút bởi lâu đài đó. Cô rùng mình bảo

_ Trời ơi....sao em sợ cái tòa lâu đài đó ghê....

_ Đừng sợ...anh sẽ ở bên cạnh em mà....Ren mỉm cười cầm tay Tulip nói

_ Sến quá...nói câu này làm em mắc ói...Tulip nhăn mặt chê khiến Ren đỏ mặt bảo

_ Đừng vô duyên thúi nha con heo ú

_ Đồ dê già ...ple ple...Tulip lè lưỡi trêu khiến mọi người phá lên cười....

_ Hai người kia xuống xe mau...định ngồi đó cãi lộn tới sáng mai hả?....Julia lườm mắt hỏi

_ Thôi đi...Tulip hèm muốn ngồi đây nữa đâu...ê mộng lắm ừi...Tulip mở cửa phóng như bay xuống lòng đường và hít một hơi thật sâu..

_ CHÚng ta sẽ vào lâu đài đó ngay bây giờ hay sao?....Nicky hỏi

_ Anh nghĩ mình cứ ở đây một đêm đã rồi mai hãy đi...mọi người đi đường xa cũng mệt ừi....Pyo đề nghị

_ Ừ...vậy cũng được...ý kiến hay đó.....Layon gật đầu đồng ý....và thế là mọi người xách hành lý lên phòng và sắp đặt...

Tối hôm ấy...6 người rủ nhau ra ngoài chơi...Tulip nói oang oang

_ CHoi cho thoải mái để ngày mai có chết cũng không tiếc...

_ Nhỏ này...cái miệng vô duyên thúi ghê...Ren lấy tay bịt miệng Tulip và trách yêu

_ NÓ là vậy đó Ren ơi....Layon lắc đầu ngao ngán....

_ Mà đừng thúi...tao 1 máy' cũng 10 đấy chứ hơn gì tao đâu

_ Hehe...chóc cho mày tức điên chơi ấy mà...

_ Thôi...thôi hai cô nương....tha cho tụi con...4 người kia chấp tay lạy khiến Tulip và Layon xù mắt nói

_ Có cần phải vậy không chứ?

_ CẦN...4 người nói một lúc khiến Tulip0 và Layon giật mình. 2 cô nói

_ Đồ quý sứ....

Thế là mọi người chơi vui vẻ cho đến tối...ai cũng thấp thòm lo lắng cho chuyến đi ngày mai

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bình Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108

Sáng hôm sau,sau khi mọi người ăn uống no nê,cả 6 người tập trung tại trước tòa lâu đài bí ẩn ấy và hít một hơi thật sâu nói

_ Sẵn sàng chưa?

_ Her...her.....Tulip về đây...đáng sợ quá....T_T...Tulip quay lưng vừa tính bước đi thì bị Layon kéo lỗ tai lại và nói

_ Mày thúi quá đi...tới đến đây rồi giờ muốn quay về....khùng hử?....

_ Thôi mày ơi....coi cái tòa lâu đài đó kia...âm u kinh dị...nhìn mà muốn nổi hết da gà da vịt....Tulip rùng mình lắc đầu

_Giờ mày chịu nổi da gà da vịt của mày hay mày chịu mất Ren?...Layon hỏi

_Á...con này chơi hỏi kì vậy mày?

_Hehe....chuẩn bị vào thôi...

_Mọi người nhớ nắm chặt tay nhau đừng buông ra nhé....Julia lên tiếng dặn và rồi mọi người gật đầu.Pyo đến trước và nhẹ nhàng kéo chiếc cửa gỗ cũ kĩ ra,một làn khói nhẹ tỏa đến khiến mọi người rung mình.Biết Tulip sợ, Ren nắm chặt lấy tay cô bé và an ủi

_Anh sẽ bảo vệ em...không để em thiệt hại đâu...

_Em biết mà...anh không bảo vệ em chả lẽ bảo vệ mấy con ma trong kia?...Đúng không nè....Tulip cười hình hích nhìn Ren...nhưng cô nào ngờ rằng sau khi nói câu xúc phạm ấy...làn khói nhẹ đó bỗng trở nên dữ dội hơn và cuốn hút hết 6 mạng người nhỏ nhỏ ấy vào trong tòa lâu đài đen và huyền bí đó.Nhanh như chớp, Pyo và Julia hét lên

_Nicky, Ren...giữ chặt tay Tulip và Layon...đừng để vuột mất....

Vào đến bên trong..6 người mở mắt ra.Họ ngỡ ngàng nhìn tòa lâu đài như lần đầu họ đến, vẫn vậy và vẫn đẹp như xưa. Tulip chau mày hỏi

_Ủa, cái nơi khi ho gà gáy này không có ai ở mà tại sao lại đẹp mà không cũ kĩ như vậy ta?

Tulip vừa dứt lời, tất cả các đèn trong lâu đài bỗng dung vụt tắt khiến mọi người hốt hoảng.Julia nói với

_Tulip à...đừng có nói bằng cái giọng đó nữa được không?...Nếu Tulip cứ nói như thế...những người trong này sẽ giận dữ và không tha thứ cho chúng ta mất.

_Đúng là cái con lau chau mà...Mở miệng ra là cứ đối đáp như là cái gì không bằng....Layon nhăn mặt nói.

_Dạ dạ hai chị hai...em biết lỗi rồi...làm gì ghê vậy....để em xin lỗi mấy người đó là được chứ gì....Tulip cười cười rồi im lặng một lát và lên tiếng..._Thưa các chị vợ cũ của Ren, em xin lỗi vì đã mạo mạn nói bậy...xin thứ lỗi à...

Tulip vừa dứt lời, một tiếng gió từ đâu đến rít lên trong từng kẽ tai khiến 6 người đau đớn phải bịt tai lại. Và rồi, họ đã quên đi chuyện phải nắm tay nhau thật chặt....

Ầm....tiếng nổ mạnh lại một lần nữa phát ra....Và lần này,Julia như nhận ra được chuyện gì đang xảy ra, cô hét to lên

_Mọi người, đừng buông tay ra, tiếng rít đó chỉ làm cho chúng ta không nổi kết được thôi.

Nhưng lời nói ấy dường như đã muộn rồi vì lúc này đây mọi người đã bị cuốn đi mỗi nơi. Và tất nhiên điều đó khiến mọi người hốt hoảng.Tại tầng hầm sâu nhất của lâu đài, Pyo đang cố gắng thoát ra khỏi căn phòng bị đóng chặt bởi một cánh cửa bằng gỗ to và vững chắc.Cậu lăm bắm.

_Khi thật....mình đã chủ quan rồi...trời ơi.không biết Julia và mọi người ra sao rồi....Phụ hoàng ơi là phụ hoàng, sao lại chế tạo ra cái nơi khi ho gà gáy như vậy chứ...

Đang lăm bắm, Pyo chợt nhớ tới chuyện mà vua Roenxi đã dặn trước khi cậu và mọi người ra đi. Pyo nói với

_Đúng rồi, mình phải tìm đến sự giúp đỡ ở vua cha thôi.Nhưng...nhưng làm sao thoát khỏi căn phòng quái quỷ này chứ....

Trong lúc pyo đang tìm cách thoát khỏi căn hầm ấy thì trên lầu một, Julia đang đi luanh quanh trong phòng ăn...Cô đưa mắt nhìn quay quắt

_Sao tối vậy trời...có ai ở đây không vậy?....Julia vừa hỏi xong thì một giọng nói của người con gái vang lên

_Cô có phải là Tulip, con gái của nữ hoàng LinhLinh không?

_Ai đó, sao cô biết mẫu hậu của ta...mà không...sao cô biết thân thế của ta?...Julia quay quay vòng vòng và hỏi...

_Chính mẹ cô đã đưa đến cái chết của chúng tôi...

Người con gái vừa dứt lời thì tất cả các đèn trong phòng ăn sáng lên. Và lúc ấy, trước mắt Julia hiện lên một người con gái cũng khá trẻ với những vết thương đầy người _CÔ là ai?...Julia trở mắt nhìn người con gái đó hỏi

_Ta là ai ư?...Cô về hỏi mẹ cô ấy....

_Nghĩ sao mà giờ kêu tôi về nhà hỏi mẹ tôi?...Các người nhốt tui ở đây được ích gì chứ?...Hay là tại các người chỉ muốn giết Tulip kia vì cô ấy được lòng của Ren hả?

_Ừ...thì cứ cho là như vậy đi...nếu ta không có được Ren thì cô ta cũng vậy.

_CÔ biết lý do gì Ren không thương cô không?....Đó chính là vì cái lòng ganh tỵ và xấu xa của cô.

_Nếu cô còn nói một lời nữa....thì ta sẽ giết Tulip ngay lập tức...

_Ta nghĩ cô cũng như Tulip. CÔ ấy cũng hoàn toàn rơi vào cái bẫy này thôi. Và nhờ ra, cô ấy cũng sẽ là một trong những nạn nhân như cô....nhưng vì cái tính cách kì quái và đáng yêu của cô ấy đã làm hoàng tử, người mà các cô yêu mến phải lòng. Giờ cô giết cô ấy có được trái tim của Ren hay không mà giết hả...hay chỉ làm cho Ren thêm thù hận cô?

_Im mồm...Người con gái tức giận dùng lực của mình đẩy Julia bay vào tường khiến Julia thét lên một tiếng thất thanh. Và tất nhiên, tiếng thét đó vang dội đi khắp tòa lâu đài. Dưới tầng hầm, Pyo thét lên

_Julia.....Julia à...em có sao không?...Thả tao ra...các người mà đụng đến vợ tao...tao giết không tha...

Trên lầu một, Nicky vẫn đang bị nhốt ở đây. Cậu đi lui đi tới một hồi rồi nhìn ra ngoài ban công...Nicky nghĩ..."Hmm...nếu đây là cách tốt thì mình phải tìm đến sự giúp đỡ của phụ hoàng thôi".... Và như suy nghĩ của Nicky, cậu định phóng ra ngoài cửa sổ thì "BÙM"....Nicky bị dội lại. Và đầu đó, một tiếng cười đầy man rợ vang lên. Nicky quay đầu lại và nhìn quanh quất...Cậu lên tiếng

_AI....ai đó?

_Mày biết làm gì?...Trong bóng tối, một người con trai khá điển trai bước ra. Cậu ta nhìn Nicky bằng ánh mắt khinh miệt.

_Lũ chúng mày là ai?...Nếu không thả tui tao ra...thì lúc đó đừng trách phụ hoàng của tao

_Phụ hoàng mày thì làm được cái gì chứ?...Sau khi ta thanh toán lũ tui mày xong...ta sẽ giết đến phụ hoàng của mày...tui mày tương trường sinh là không chết sao?

_Nói đi...mày là ai?...tại sao muốn giết tao với phụ hoàng của tao?

_Chính phụ hoàng của mày vì cái trường sinh của thằng anh mày mà giết đi người yêu tao...tao thề thù này không trả thì tao không làm người

_Nếu như theo cách của mày nói thì mày không phải là người ở đây?...Không lẽ...mày là người ở thế giới hiện đại sao?

_Xem ra mày cũng thông minh chứ

_Nhưng bằng cách nào mày có thể lọt vào thế giới này?

_Hahaha...cái này thì phải cảm ơn đến nhờ vợ xinh đẹp của mày và con bạn nó....Cái đồ hám trai...

_Mày....mày...tao không cho mày đụng chạm đến vợ tao...nghe chưa?...NÓI rồi, Nicky nhanh như chớp bụm thẳng vào mặt thằng đó khiến thằng đó hơi chao đảo một tí. Nhưng rồi, hắn ta nhìn Nicky nhếch môi cười bảo

_Vợ mày ư?...Mày hãy xem đây...xem thử vợ mày là người như thế nào nhé....

NÓI rồi, trước mắt của Nicky, Layon hiện ra...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Chớp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109

Trước mắt Nicky, Layon vẫn vậy, vẫn an toàn nhưng sao dường như cô trông rất khác lạ..và trước mắt Nicky, điều mà không ai muốn đã xảy ra

_Senita....anh làm gì ở đây vậy?

_Tôi kiếm em chứ gì...

_Nhớ em hay là sao vậy...hahai...

_Không nhớ thì tôi đây làm gì...

NÓi rồi Senita đến cạnh Layon và ôm cô bé vào lòng.Layon dựa đầu vào vai Senita và nói

_Em cũng nhớ anh lắm...Layon đưa đôi mắt long lanh lên nhìn Senita và thế là trước mắt Nicky đó...Senita và Layon hôn nhau. VÀ chính điều này, khiến Nicky tức tối. Cậu đến cạnh Layon và nói

_Em làm gì vậy hả?

Đến lúc này, Layon mới nhận ra có người trong phòng.Thế nên, cô xoay người qua nhìn Senita hỏi

_Ừa...ai vậy?

_Ta là Chồng em nè...sao em không nhớ ta?...Nicky cố nuốt cục tức vào lòng mà nhẹ nhàng nói với Layon

_Gì chứ....người ta còn nhỏ mà chồng gì chứ...đừng nói mà thằng bạn trai tui ghen đó

_Em sao vậy Layon...Nicky nheo mắt nhìn Layon hỏi với giọng buồn buồn

_Haha...cô ấy chọn tao chứ không phải mày...Senita phá lên cười khiến cho Nicky bị tổn thương..Cậu dùng nắm đấm định chọi vào mặt Senita thì nhanh như chớp, Senita đỡ lại và nói

_Tao không dễ để cho mày đánh đâu.Những thứ quan trọng của mày, tao sẽ dành hết.

_Layon à...em tỉnh lại đi...Nicky gào thét...Nhưng đáp lại Nicky là cái ánh mắt thờ ơ của Layon.Nicky nhìn Layon một cách buồn bã.Cậu cố nhớ xem phụ hoàng đã có khi nào từng nói về chuyện này không thì kết quả cậu nhận được là con số không.Bất chợt nhận ra chiếc nhẫn trên tay của Layon....Nicky chạy vội đến và cầm tay Layon nói

_Em nhìn đi...chiếc nhẫn này...chính nó là báu vật anh dùng để cưới em đó...em nhìn đi..

Layon đưa mắt nhìn xuống và thấy chiếc nhẫn trên tay Nicky và mình giống nhau...Cô im lặng một lúc rồi ngược nhìn lên Senita và Nicky.Đôi mắt thờ ơ ấy đã thay đổi.Và thay vào đó là đôi mắt đắm lệ.Layon nhanh như bay ôm lấy Nicky và òa khóc lên

_EM xin lỗi...em không biết mình bị gì nữa....

_Không sao đâu...Nicky mỉm cười hiền từ và ôm chặt lấy Layon...Thấy vậy, Senita mỉm cười nói

_Lãng mạn quá...nhưng ta đành phải chia rẽ em một lần nữa thôi..

_Không..Layon vừa hét lên thì có cái gì đó vô hình đã đưa cô đi sang một phòng khác....và ở tại phòng kia, Nicky hét lên

_Layon.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướm Bình Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110

Tại một căn phòng ngủ gần cạnh đó, vắng vắng tiếng trò chuyện

_Tulip..Tulip...em không sao chứ?...Ren lay mạnh người Tulip...

1 lúc sau, cô xoa xoa cái đầu và lên tiếng

_Ừi da...cha mẹ ơi...vỡ não con rồi..

_Vỡ não cái đầu em...cái tật vẫn chứng nào tật đó...thiệt tình...Ren cố nhẹ lên trán Tulip. Nhận ra mình không có một mình, Tulip ôm chặt lấy Ren và òa cả lên

_Ồi..Ren ơi...em cứ tưởng mình lạc mất anh rồi chứ

_Anh nè...anh sẽ luôn ở bên cạnh em để bảo vệ em

_Không được như vậy...vừa dứt lời, một cô bé chừng 17 tuổi xuất hiện trước mặt Tulip và Ren.

_ Em là ai?...Ren trở mặt ra hỏi

_ Em không ngờ anh lại là loại người bạc tình bạc nghĩa như vậy. Lúc trước em là vợ yêu nhất của anh mà...em Riku nè...anh không nhớ sao?

_ Hmm...Riku nào taz?...hmmm...Ren nhìn mặt cô vận óc ra suy nghĩ thì Tulip lên tiếng

_ Chuyện này là sao hả anh?

_ Anh cũng chẳng biết nữa

_ Có lẽ anh không nhớ. Ma thuật của phụ hoàng anh cao siêu quá. Giờ chỉ còn một cách thôi

Nói rồi, người con gái có tên Riku giết vội tay Ren và áp chiếc vòng, chiếc vòng y hệt mà Tulip đang mang vào tay Ren. Bỗng chốc, kí ức như ùa về, Ren khụy xuống, ôm đầu la lên. Và rồi cậu xỉu mất.

Cô là ai...cô đã làm gì với Ren...trả lời tôi đi....Tulip run rẩy đến bên cạnh Ren

_ Taz là ai hả?...Hãy xem đây...

Như một cuộn phim quay chậm, có cái gì đó vô hình đưa Tulip vào trong cái kí ức xa xưa, nơi mà Ren vs Riku đang vui đùa bên nhau

_ Ren ơi, đuổi theo em đi...

_ Bé con của anh dừng lại nào...

_ Xi...anh hok bắt được em thì đừng hòng tối nay em về em phục vụ nhà...

_ Đợi anh nào Riku...

Ren vừa mỉm cười hạnh phúc vừa nói...cũng đúng là lúc mà từng giọt, từng giọt nước mắt của Tulip đang lăn dài trên má...cho đến khi trước mắt cô, Ren đang ôm chầm lấy Riku...thì Tulip bỗng thét lên:

_ KHÔNG....KHÔNG....ĐÓ LÀ LỜI GIẢ DỐI....KHÔNG...

_ Cô còn không tin....tiếc quá...thật ra cô cũng chỉ là một con rối trong cái tình cảm của vị hoàng tử này thôi. Người anh taz yêu thật sự là Laura đó....hahaa...cô đúng là một con ngốc mà ta từng gặp.

"BÓP....."....một tiếng tát như giáng trời của Tulip dành cho Riku...và điều này khiến sự bức tức của Riku nổi dậy. Cô lao nhanh như chớp vào người Tulip, Dùng đôi bàn tay mạnh mẽ bóp cổ Tulip. Khó thở, Tulip vùng vẫy và cố chống cự nhưng dường như tất cả những sức lực của cô đều tan biến...Cô đưa mắt nhìn Ren khờ dại và lắp bắp:

"_ Ren....Ren....cứu....cứu....

"Àm..." một tiếng nổ lớn vang lên. Riku hoảng sợ buông Tulip ra. Trước mặt Tulip, Ren đứng đó, vẫn vậy nhưng sao trong con người cậu ấy có cái gì đó gọi là sự điên dại và dã man. Riku phá lên nhìn Ren cười:

_ Haha...chào mừng anh đã trở chính con người của anh....

Tulip đưa con mắt yêu ớt nhìn Ren, cô cảm thấy sợ bởi vì ánh mắt Ren nhìn cô không còn âu yếm như những ngày hai người sống chung, mà thay vào đó là một đôi mắt đồ ngầu với cái nhìn đàng đàng sát khí. Lúc bấy giờ, Ren mới lên tiếng:

_ Riku...cô muốn gì....

_ Em muốn, anh hãy tránh xa con nhỏ này ra....và ở lại với em...Riku vừa nói vừa chỉ tay vào Tulip

Ren nhìn qua và nhếch môi cười

_ Nhỏ này hả...Tôi không muốn tránh xa thì sao....

_ Thì em...sẽ...sẽ cho hai người và những người bạn của anh không bao giờ trở ra được cái tòa lâu đài này...

_ Làm được thì cứ làm...Ren đứng dậy rồi kéo mạnh Tulip đi....Nhưng chưa được ba bước...Tulip thét lên

_ Á....Ren...cứu em...em khó thở....cứu....

Ren nghe vậy, nhìn qua Riku và nói

_ Đây là cô muốn tôi giết cô đấy nhé...Nói rồi, Ren trừng mắt nhìn Riku, trên tay cậu bỗng xuất hiện một bông hoa cúc nhỏ...Cậu nắm chặt bông hoa và

vò nát thật nát...Tulip mở to mắt ra và hoảng hốt khi thấy linh hồn của Riku bắt đầu tan ra...tan ra thành khói...Tulip hét lên và chạy đến giữ tay Ren lại

_ KHOONGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG....Ren...dừng tay lại...anh điên hả....

_ Buồng tôi ra....Ren hất mạnh Tulip vào tường và tiếp tục vò nát cái bông hoa đó cho đến khi bông hoa biến thành cát bụi và bay đi mất

_ Anh...Anh....đã đẩy em vào tường....Tại sao anh làm vậy ha?...Tại sao?...Tulip khóc thét lên

_ Ta ghét những ai cản trở ta làm chuyện ta cần làm..Còn bây giờ cô hãy theo ta...Ren nói rồi kéo Tulip một cách mạnh bạo khiến Tulip rít lên..

_ Em không đi...anh làm đau em đấy...Thả em ra...Anh điên rồi hả?

"Bóp"...một cú tát như trời giáng của Ren dành cho Tulip. Ren với đôi mắt đỏ ngầu ngầu nói lớn

_ Ta chưa bao giờ ra lệnh ai mà người đó không nghe theo hết. Khôn hồn thì câm miệng lại và đi theo taz....

Tulip đau đớn với cái tát đó, cô nhận ra rằng người này không còn là Ren đã từng yêu cô nữa...mà là Ren của cái gì đó thật ác và thật dã man. Cô cắn răng nói

_ Tôi không đi...anh muốn chém muốn giết tùy ý anh...Còn nữa...đừng bao giờ cảm giác hối hận khi yêu tôi...Tulip nhắm mắt lại chờ Ren tới bóp cổ cô nhưng không..Câu phá lên cười một cách điên dại

_ Cô không đi phải không...vậy thì thôi sẽ cho cô thấy sống không được...chết cũng không xong. NÓI rồi, Ren kéo mạnh Tulip đi...Tulip quần quai đau đớn dưới sự thô bạo của Ren. CÔ khóc thét lên

_ Ren ngày xưa của tôi đâu rồi...trả lại Ren cho tôi....Ren ơi...em đau quá...anh ở đâu xuất hiện cứu em với....Ren ơi...

_ Im coi....Ren quay lại cúi gắt....vẫn đôi mắt đỏ ầu...đôi mắt nhìn Tulip một cách vô tâm đầy hững hờ....BỔNG

_ Ren...anh làm gì đó...thả Tulip ra...anh điên hả?....Julia ở đâu bắt gặp xuất hiện...

_ Cô là Tulip...còn nhỏ này là ai?...Trả lời taz....Sao lại mạo danh cô...

Những câu nói của Ren khiến Julia ngỡ ngàng...Cô thốt lên như nói với chính mình.

_ Thôi chết rồi...anh ta đã trở lại con người cũ của anh ta...một con người nhẫn tâm và độc ác vô cùng...làm sao đây...làm sao để giải cứu Tulip đây....Anh ta sẽ không nhớ Tulip là ai đâu...Chưa kịp nói hết, Ren đã lên tiếng bảo

_ CÔ là Tulip vậy nhỏ này không phải...taz sẽ giết à....Ren vừa đưa tay lên thì Julia chạy tới ngăn cánh tay mạnh khỏe đó của Ren lại

_ Không....Ren...cho Julia...à không...Tulip xin mạng sống của người con gái này...cô ta là người hầu của Tulip đó...bởi vì Tulip muốn đi chơi nên nhờ người con gái này đóng giả làm Tulip thôi...

_ Thật không?...Ren nheo mắt nghi ngờ...Julia chưa kịp trả lời thì Tulip đã lên tiếng

_ Nếu anh ta muốn giết Tulip thì hãy cứ để cho anh ta giết.Anh ta không nhớ tới Tulip thì cho dù có sống sót thoát ra khỏi tòa lâu đài này, cũng bằng thừa...chỉ bằng chết trong tay của anh taz còn hơn....

_ Tulip đừng nói vậy mà....Julia nhăn mặt khi cái sự bùng binh trong Tulip bắt đầu trở dậy.

_ Tulip quyết định rồi. Julia đừng can nữa. Nếu Tulip chết, mọi người sẽ thoát khỏi đây. Rồi cô quay sang nhìn Ren mỉm cười buồn bảo:

_ Em yêu anh...cho dù bây giờ anh là ai đi chăng nữa...em cũng yêu anh...cho dù anh không nhớ em đi chăng nữa, em cũng yêu anh...cho dù anh có giết em đi chăng nữa...em cũng yêu anh...xin anh hãy sống tốt. Hãy nhớ rằng...em luôn yêu anh

Không một chút rung động, Ren vô tâm lên tiếng

_ Nếu cô đã nói vậy thì....

Ren từ từ đưa tay lên cổ Tulip và bắt đầu xiết cổ cô.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Chắp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111

Tulip nhắm mắt và phó mặt cho số phận. Cô cắn răng chịu đựng cái xiết cổ đó từ Ren. Cô nghĩ "sẽ nhanh thôi... cái chết đến sẽ nhanh thôi... không đau đâu"... Ở bên kia, Julia dùng hết sức có thể gỡ Ren ra khỏi Tulip và gào thét lên

_ Ren... thả Tulip ra... anh điên hả....

_ Cô im đi... tôi vốn không ưa cô... tránh ra... không thì tôi giết luôn cả cô đấy....

_ Vậy thì giết tôi đi... tha cho cô ấy đi

Nghe vậy, Ren buông Tulip xuống và nhìn trừng trừng vào Julia nói

_ Cô dùng cả tính mạng cô để bảo vệ con nhỏ này... Ác hẳn nó là gián điệp hay là gì rồi....

_ Anh điên quá..... Julia bực bội nói.

_ Điên hả... cô dám chửi tôi điên hả... Ren nhanh tay chụp lấy cổ tay Julia và cắn phẫn nhìn Julia. Tulip xoa xoa cổ họng và từ từ đứng lên yếu ớt sau khi vừa thoát khỏi cánh cửa tử thần. Cô bắt đầu lên tiếng.

_ Nếu như anh đã trở về con người cũ của anh.... thì tôi cũng chẳng thiết tha gì..... im lặng một lúc, Tulip lấy hơi nói tiếp.... _tôi sẽ trở về con người của tôi.

Vừa dứt lời... một tiếng nổ vang ầm trời, làm cả lâu đài rung chuyển... từ Tulip, phát ra một thứ ánh sáng kì bí... Và ở đâu, Layon xuất hiện cạnh Tulip... Ánh sáng mờ mịt bao quanh họ khiến Ren và Julia há hốc miệng nhìn. Họ, không còn mặc bộ đồ của người bình thường nữa. Mà thay vào đó là hai bộ trang phục đầy sexy của một chiến binh. Julia lắp bắp lên tiếng

_ Tulip... Layon... hai người.... hai người...

_ Tôi không còn là Tulip nữa. Cô ấy đã quyết định đóng tâm tư lại rồi. Cô ấy đã trốn vào một chiếc bình thủy tinh và giấu sâu thật sâu trong trái tim của cô ấy rồi, không bao giờ tỉnh lại được nữa.... Tulip... người con gái mới hoàn toàn khác lên tiếng trả lời. Điều này khiến Julia thật sự hỗn loạn. Cô bắt đầu lo sợ và hỏi

_ Thế còn Layon?... Cô thật sự là....

_ Taz là chiến binh của loài hoa Tulip. hay còn mệnh danh là người canh giữ tất cả các loài hoa. Một khi taz trở lại, Layon cũng tự khắc đến bên taz và trở thành chị em song sinh với taz. Cô ấy cũng sẽ không bao giờ tỉnh lại nữa.

_ Không... không thể nào..... Julia khóc thét lên khi nghe những lời đó từ chính miệng Tulip. Ren lúc bấy giờ nghe hết mọi thứ... tuy không hiểu gì cho lắm nhưng cậu ta dường như có vẻ không quan tâm, liền lên tiếng:

_ Taz cóc cần biết các người là ai, nhưng các người hãy chịu chết trước mặt taz đi.

_ Thì ra người là Ren.... người mà làm Tulip phải đóng tâm tư vì hả.... Tulip chiến binh nhìn qua Ren với ánh mắt đầy căm phẫn...

_ Không nói nhiều... chờ chết đi..... Ren nói rồi liền nhắm mắt lại như cảm nhận được điều gì đó. Bỗng dưng, khắp người cậu nổi lửa lên.... Và rồi cậu bắt đầu tấn công. Những đợt tấn công nhẹ đầu tiên khá là dễ dàng tránh đối với Tulip và Layon..... Nhưng cho đến khi hết nhường nhịn nổi... Tulip và Layon rút ra hai thanh gương. Một rồng một phượng hòa hợp lại với nhau tạo nên bảo kiếm. Julia lắp bắp

_ Chết không xong rồi... phượng long kiếm... cây kiếm da truyền đã mất từ lâu..... thì ra họ cất giữ.... lần này... không xong rồi.... nếu nhờ họ chém trúng Ren.... thì không lẽ..... Ren sẽ.....

_ Dừng tay lại Tulip... à không cô là chiến binh Tulip... Cô mà giết Ren... Tulip trong người cô sẽ không tha thứ cho cô đâu.... Julia lên tiếng với vẻ đầy hy vọng Tulip chiến binh sẽ buông kiếm xuống. Nhưng không, cô vẫn vậy, vẫn khuôn mặt vô cảm. Tulip nhếch môi nói

_ Tulip chỉ là một phần trong ta. Nếu ta không cho phép, cô ta sẽ không bao giờ dám hó hé bước ra đâu....

_ Tránh ra cho chúng ta làm việc với kẻ ác này... Layon lên tiếng đẩy Julia ra. Và rồi, cả hai người chiến binh lao nhanh như chớp vào Ren. Và thế là cuộc xung đột diễn ra quyết liệt.

Đầu đó, trước cái la hét và những cú nổ vang trời, Nicky và Pyo ở hai nơi cảm nhận được sự chấn động, vừa chạy vừa la, hai người đó hốt hoảng đi kiếm kiếm nơi mà họ cần tới.

Trở lại với Ren, cậu phát hiện ra, sức mạnh của cậu chẳng là bao nếu thiếu Nicky và Pyo. Nhưng, cậu vẫn quyết liệt chiến đấu. Và trong cơn hỗn loạn... Tulip hét lên

— Nhận lấy cái chém này của ta đi.

Thế là cô vung tay mạnh với cây kiếm trên tay xuống thẳng vào người Ren. Julia hét lên

[illegible]

Julia nhắm mắt lại và chờ đợi điều j đó mà cô mong đừng xảy ra...chờ 1 phút...2 phút....Và đúng cái điều đó đã không xảy ra. Mà thay vào đó, khung cảnh thảm thương đang xảy ra...Trước mắt cô...là một vài bóng trắng đang đứng trước mặt Ren...nụ cười nhạt và làn khói từ từ vút cao...Họ là vợ của Ren...họ đã chết một lần vì Ren...và bây giờ, họ vẫn quyết định ra đi vì Ren...Đúng...Tulip chiến binh đã chém Ren nhưng họ đã bay ra và đỡ nhất kiếm đó cho Ren...Julia cắn môi...để cho nước mắt cô khô trào ra....Ren đứng đó sững sờ....tay cậu bắt đầu run run...cậu ngước lên nhìn Tulip bằng cặp mắt căm phẫn...

_Cô...đã giết....đã giết những người vợ của tôi...chịu chết đi

Ren lao đến Tulip như một mũi tên lao vào kẻ thù...nhẹ nhàng và mạnh...Đường như đoán trước rằng Ren sẽ làm gì nên Tulip và Layon hòa kiếm làm một và ra một chiêu khiến Ren bật tung lại về phía đằng sau....Layon nhìn Ren lảo đảo và nói

_Giờ hãy tiếp chiêu của ta...kẻ độc ác.....

Layon vùng kiểm lên và đâm thẳng vào Ren...Julia chưa kịp hét lên thì.....

_KHHHHHHHHH0000000000OONNNNNNNNNGGGGGGGGGGGGGG

Và thế là, một vài cái bóng trắng lại xuất hiện...che chở cho Ren...Ren cắn chặt môi và thốt lên

—Các em..tránh ra đi..

Trong số đó...một người con gái nhìn Ren...cười yếu ớt...dùng những hơi thở cuối cùng...nói với Ren

_Tụi...tụi em...rất yêu...yêu....anh...

Vừa dứt lời, những làn khói trắng lại từ từ bay lên....và biến mất trong không trung...Julia quay mặt về phía Tulip và Layon rồi lên tiếng

_Hai người dừng lại đi...Đừng làm hại thêm một linh hồn của ai nữa....

__Nếu muốn tội tôi không giết ai nữa...thì cô hãy nói cái thằng lưu manh độc ác kia đem đầu qua đây....chừng nào nó còn sống thì tôi sẽ giết những người ngu xuẩn chịu chết vì nó....

NÓI rồi, Tulip lại quay vào đánh với Ren...cứ thế...cứ thế...lần lượt hết người vợ này đến người vợ kia nhảy ra hy sinh vì Ren...cho đến khi...Zuki xuất hiện...Cũng như những người vợ khác...cô đã hy sinh...và trước khi hy sinh...cô dùng hơi thở cuối cùng..nhìn Ren và Julia nói trong cái đau đớn tột cùng

_Hãy...dùng...trái...tim yêu...thương để...cảm hóa hai cô ấy

Zuki biến mất là lúc Ren hận Tulip đến mức tột cùng... Cậu vùng vằng với Julia và ra lệnh

_Tulip tránh ra....Ren nhìn Julia và nói.. _đề anh xử tội này

—Không được...đó là vợ anh đó

_Ta không tin...để ta giết nó...

Thế là...Ren...trên tay...1 thanh kiếm...hình con lân...vừa nặng vừa bén...Ren nhìn Tulip và Layon nói

Ta sẽ giết hai người để đền mạng cho những người vợ của ta....

Vừa nói xong Ren bắt đầu đi vào đường quyền... Và cái kiếm hình con lân ấy, đã nạp cho Ren sức mạnh rất nhiều....Ren và Tulip cùng Layon quyết đấu trong ánh mắt lo sợ của Julia....Giờ này qua giờ khác...ba người vẫn không hề cảm thấy mệt...quyết đấu mãnh liệt...và trong một chút sơ hở của Layon...Ren đã vung kiếm lên và.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Bường Bình Và Hoàng Tử Cố Chấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Chương 112

"Xoẹt"...vết kiếm đã cắt vào bờ vai...từng giọt máu bắt đầu rơi xuống...rồi òa xuống....Ren buông kiếm..

_Anh....tại....tại sao....anh...anh nữ giết....giết Layon...vợ của em....

Ồ đó...Nicky thều thào nói một cách đau đớn...Câu nhìn Layon và tiếp tục lên tiếng..

_ Em không...không...sao...chứ?...Vợ pé bóng của...anh?

Vừa dứt câu...Nicky mỉm cười nhạt và ngất đi...Ren quỳ xuống bên Nicky và hét to

_ Nicky...Nicky...em tỉnh lại đi...Nicky....em có sao không...Nicky à....

Layon đứng sau...đôi mắt vô thần của nữ chiến binh ấy...bắt đầu rơi lệ....Bỗng:

_ Hãy để tôi trở về lại con người của tôi..

_ Không được...cuộc chiến còn chưa kết thúc...ta không thể để cô trở về lại hình dáng này được

_ Cô có thôi đi hay không thì bảo?...Đó là thân thể của tôi...Chồng tôi đang bất tỉnh...Cô mà không trả lại....tôi sẽ tự giết chết tôi...cũng như sẽ giết cô

_ Thôi được rồi...nếu như cô đã cố chấp như vậy thì ta sẽ buông..Chỉ có điều...cô chỉ còn 2 ngày để sống sót ở thế giới này...

_ Tôi bik rồi...Cho dù có chết mà cứu được người tôi yêu...tôi cũng chấp nhận...

Vừa dứt lời, Đôi mắt ấy...dần dần...trở lại là đôi mắt vô tư hồn nhiên của Layon ngày nào...Layon của ngày xưa đã trở về...Cô òa xuống ngay bên Nicky...cô ôm Nicky vào lòng...và hét to

_ Nicky oi....Nicky...

Julia cười trong nước mắt

_ Layon trở về rồi.... nhanh lên...mau đi kiếm Pyo...anh ấy sẽ có khả năng giúp Nicky...

Layon nhìn Julia một cái rồi quay liếc sang Ren...Cô vờ Ren như hồ thấy thật...Cô đánh thẳng vào người Ren

_ Tại sao...tại sao Ren là đâm Nicky...tại sao hả?...Đó là em của Ren cơ mà...em ruột đó

Ren không nói gì...chỉ im lặng...đưa đôi mắt đau thương nhìn Nicky rồi nhìn Layon...Julia đi vội tới kéo tay Layon ra....

_ Mọi việc không như Layon nghĩ đâu...

Cũng như để giải đáp cái câu nói bí ẩn của Julia, Bên kia, Tulip im lặng nãy giờ bắt đầu lên tiếng

_ Ren...ta còn chưa giải quyết mọi chuyện xong với nhà người...không ngờ người lại

đâm Nicky đến vậy...Layon chiến binh của loài hoa Layon, em gái ta đã trả Layon kia về lại...nhưng ta thì không...hãy đón nhận vết kiếm này của ta....

Tulip vung tay xuống và đâm thẳng kiếm vào Ren...Nhanh như chớp, Ren đã giữ chặt đầu kiếm sát bên ấy...Trong khoảng khắc ấy...mặt đối mặt....máu trên tay Ren cũng bắt đầu rỉ ra.....vẫn bốn mắt nhìn nhau...không ai nói gì, không ai nhúc nhích...Và rồi

_ Buông thanh kiếm ta ra....Tulip giận dữ nói

_ Không...người muốn giết ta hả?...Không dễ dàng đâu....Ren đáp trả...

Máu vẫn tuôn...vẫn rỉ xuống thanh kiếm...từng giọt...từng giọt...và rồi..."Bùm"...thanh kiếm của Tulip nổ tung...bất ngờ vì đau...Tulip rút tay lại...và trong một phút sơ hở...Ren nhanh tay lấy thanh gươm của mình đâm thẳng vào ngực Tulip...Layon hét lên

_ Không...không...Ren...dừng lại....

_ Ren...dừng lại đi...Julia nhanh chạy tới và gắng đẩy Ren ra khỏi cái thanh kiếm kia...nhưng bất lực...cô còn bị Ren đẩy vào thế trận khác...Tulip nhìn trừng trừng vào mắt Ren...tay kia vẫn đang chạm nhẹ vào thanh kiếm nằm trên ngực mình một cách đau đớn...Máu trên ngực cô bắt đầu rỉ ra...những giọt máu đỏ tươi hòa quyện vào thanh kiếm...Như một kí ức bỗng quay trở về...Mọi chuyện giữa Tulip và Ren bỗng xuất hiện trên thanh kiếm. Ren nhìn xuống...

_ Xí....ai thêm yêu ông...

_ Vậy cô tưởng tôi thêm yêu cô lắm sao....

_ Ren ơi...vợ yêu chồng...

_ Con heo đáng ghét của taz.....

"Ừa đó là mình cơ mà...." Ren nghĩ trong đầu...mọi chuyện như ủa về...Đôi mắt đỏ như lửa dần dần trở lại bình thường...nhưng..."Biến vào trong...ta cảm ngời xuất hiện ra ngoài...." Một tiếng nói trong đầu Ren khiến đôi mắt của Ren trở lại như trước...Cậu mạnh tay đẩy kiếm vô sâu vào ngực Tulip hơn. Cô từ từ gục xuống...Máu đỏ ra trên kiếm rất nhiều...Lại một hình ảnh khác hiện ra trước mắt Ren

_ Chúng ta hãy đi kiếm cách để cứu em đi...

_ Nhưng mà như thế sẽ nguy hiểm cho anh đấy....

_ Nhưng ta không thể sống thiếu em được...

Xem đến đây...Ren gào lên

_ Dừng lại...biến ra khỏi ta mau...ta không cần biết ngươi là ai...biến ra khỏi ta mau...

Mọi thứ trong lâu đài bắt đầu rung chuyển...Lửa cháy phừng phực....lúc đó cũng là lúc...đôi mắt hiền từ của Ren trở lại...Cậu nhìn thẳng vào Tulip...và thanh gươm cậu đang cầm trên tay...Ren yếu ớt từ từ buông tay mình ra...Tulip...nhìn Ren...bằng ánh mắt đau thương...

_ Ngươi đã dám giết chết Tulip...người mà ngươi yêu thương nhất...cô ấy sẽ vĩnh viễn đi xa ngươi ngay từ lúc này....Vừa giút lời...Tulip chiến binh ngất lịm đi trong vũng máu của chính mình.

_ Không...không...không....Ren hét lên và chạy xà xuống bên cạnh Tulip...cậu đau khổ khi thấy chính mình đã đâm chết người mình yêu....Nhưng dường như Julia không cho cậu suy nghĩ...Julia nói với

_ Ren...hãy bế Tulip ra khỏi đây ngay....Julia và Layon sẽ dìu Nicky đi trước khi tòa nhà này bị sập...

Không đáp, Ren đứng dậy và bế ngay Tulip vào người mình rồi chạy...Cậu lẩm bẩm" Xin em đó Tulip...đừng chết....đừng chết vội....Tĩnh dậy đi..."Càng ngày...tòa lâu đài càng rung chuyển mạnh hơn, Julia và Layon khó nhọc đưa Nicky đi...Bỗng dưng

_ Nicky làm sao vậy?...còn Tulip nữa...hai người họ sao bị thương nặng vậy?...Pyo xuất hiện khiến Julia mừng rỡ hỏi Pyo

_ Chuyện dài dòng lắm...còn aNh...anh không sao chứ....

_ Anh không sao...để Nicky đó cho anh...nhanh...chạy ra khỏi đây ngay lập tức....

Pyo công Nicky lên lưng và chạy...Theo sau đó là Layon và Julia....Họ chạy chạy chạy...cho đến khi...Ren ngừng lại...Pyo thấy vậy lên tiếng hỏi

_ Em định làm gì?

_ Em nhớ...em nhớ trong tòa lâu đài này... có một vật báu...mà phụ hoàng không bao giờ nhắc đến...em tình cờ biết được khi em đi lạc vào tòa lâu đài này...Mọi người chạy trước đi...em sẽ ra ngay...

_ Không được...Ren không thể chạy trở lại...nếu không thì...

Julia chưa dứt câu thì Ren đã bế Tulip chạy ngược lại...cậu chạy rất nhanh...vừa bước xuống căn phòng...cậu bị hút vào ngay...Ren đặt Tulip xuống và nói...

_ Em đợi anh xíu....NÓI rồi Ren đứng dậy dùng hết sức mình đẩy cánh cửa ra...Nhưng hời ôi...cánh cửa không nhúc nhích...Ren lại một lần nữa chạy ra xa và gắng đẩy cái cửa đó...nhưng vẫn bất lực...Cậu tức tối...nhắm chặt mắt và dùng hết sức lực cuối cùng chạy đến và tông thẳng vào cánh cửa...."Rầm"...cánh cửa bung ra...Trước mắt cậu là một loài hoa hồng đen...Nó được đặt trong lồng kính để bảo vệ...Ren chạy ngay đến và đập vào kính...Mặt kính vỡ tung...Ren nhanh tay chạm vào hoa hồng đen đó...nhưng hời ôi...cây hoa hồng lóe sáng lên...mọc ra những gai nhọn đâm thẳng vào tay Ren. Ren đau đớn nhìn Tulip...rồi nhìn lại bông hoa...Cậu dùng hết sức nhỏ cây hoa đó ra...và chạy đến bế Tulip lên...Cây hoa hồng đầy gai đâm vào làn da thịt của Tulip khiến thân xác cô trắng xurót...máu lại rỉ ra...Một lần nữa...những giọt máu kì lạ của cô rớt xuống cây hoa hồng...đã tạo nên luồng sáng bảo vệ Ren và cô dưới những mảnh vụn đang rơi xuống của tòa lâu đài...Ngoài kia...Pyo, Julia và Layon đã thoát ra khỏi tòa lâu đài...Họ đứng xa xa cánh cửa và lo lắng đợi chờ Ren...Vì trước mắt họ...một cảnh tượng khủng khiếp đang xảy ra.. Ám khi quanh tòa lâu đài bao phủ một vùng...trước mắt, tòa lâu đài đang từ từ chìm sâu xuống mặt đất...Julia cắn môi nói

_ Không xong rồi...sao còn chưa thấy Ren xuất hiện vậy....

_ Để ta vào trong tìm nó...Pyo đặt Nicky xuống và định chạy vào thì Julia nắm tay Pyo lại

_ ĐỪng...đừng đi...

_ Nhưng ta không thể để Tulip và Ren ở trong đó được...

_ Em xin anh....Julia bắt đầu dầm nước mắt nhìn Pyo...Lúc bấy giờ, Layon mới lên tiếng

_ Anh đừng đi..Nhớ anh vào và không kiếm được Ren...Thì chuyện còn tệ hại hơn...

_ Grrr...Ra mau đi Ren...Pyo nắm tay lại lo lắng...

Bên trong đó...Ren vẫn gắng chạy ra...cánh cửa trước mặt...Ren hấp tấp...và rồi...vấp phải mảnh gạch trên sàn...Ren ngã xuống...tulip đang trên tay cậu rớt xuống và văng ra xa...Ren cắn môi hét lên...

_ Tulip...Tulip...

Cảm nhận được gì đó khác thường...cậu thấy trước mắt mình...các mảnh đất đang bị sập..Lối đi bắt đầu bị đóng kín...Ren lảo bảm

_ Thôi chết rồi...tòa lâu đài đang bị chìm xuống...

Cậu chạy nhanh đến bên Tulip...và đỡ cô bé dậy. Nhanh như chớp...Ren chạy nhanh đến cánh cổng. Bên ngoài kia, Mọi người mừng rỡ la lên

_ Nhanh lên Ren...nhanh lên...Nhưng chưa kịp mừng vội..họ đã lo lắng khi cánh cửa bất chợt đóng lại...Nhốt Ren và Tulip ở trong..

Pyo , Julia và Layon chạy nhanh đến cạnh tòa lâu đài...dùng hết sức mở cửa...

_ Khi thật...mở ra nào...

_ Ren ơi...Tulip ơi...Layon dùng hết sức để đẩy cánh cửa...Nhưng sau một hồi...Cánh cửa vẫn không lay chuyển...Pyo và Julia, Layon gục xuống. Ren ở trong...im lặng một hồi lâu rồi lên tiếng

_ Xin lỗi mọi người...chắc em và Tulip không thể trở ra được nữa rồi...Thôi thì mọi người hãy đưa Nicky về cho phụ hoàng chăm sóc...còn Layon nữa...cô ấy phải trở về hiện tại...thân thể cô ấy đang yếu dần đấy....Tạm biệt mọi người...Taz yêu mọi người...

Ren vừa dứt lời...Pyo và 2 người con gái đứng dậy đập cửa một cách tuyệt vọng...Họ gào lên

_ Không...Không...Ren...Tulip...Không....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướm Bình Và Hoàng Tử Có Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113

Ầm ầm...tòa lâu đài chìm xuống...chôn vùi mọi thứ và không một dấu tích. Pyo, Layon và Julia vùng vẫy gắng dùng hết sức lực để đào bới mảnh đất ấy lên.Nhưng kết quả vẫn không có gì. Vẫn chỉ là một mảnh đất bình thường như những mảnh đất khác. Layon hét lên trong nước mắt:

_ Tulip...Tulip...mày quay lại cho tao...Tulip à...mày không thể biến mất vậy được...huhu...tao bik phải nói sao với mẹ của mày đây...Mày trở lại đi mà...

_ Pyo...anh phải kiếm cách gì đi chứ...không thể để họ chết như vậy được...Pyo à...Julia quay qua Pyo dấm mạnh vào người Pyo...khóc òa lên...

_ Ren chết tiệt...em mau trở lại đây...ta phải làm sao ăn nói với phụ hoàng đây hả

Cả 3 người họ cứ gào thét không thôi...Bỗng

_ Nhanh...mau nắm lấy tay nhau nhanh

Ở đâu...Lu xuất hiện...cùng với Laura, nữ hoàng LinhLinh,vua Roenxi và người hầu Linh Miêu.Pyo ngơ ngác quay qua nhìn họ

_ Các người...các người ở đâu xuất hiện vậy

_ Không còn thời gian để giải thích đâu. Mau...mau nắm lấy tay nhau tạo thành vòng tròn nhanh...

Mọi người đứng dậy ngay...nhưng Layon thì không...cô ấy vẫn dầm nước mắt ngồi dưới mảnh đất đã chôn vùi đi cô bạn của mình.Pyo nhìn Layon nói

_Nhanh lên Layon đứng dậy đi...

_Thôi đi...tôi nghe lời các người đủ rồi...các người cướp đi sinh mạng của người bạn, người chị em thân thiết nhất của tôi rồi. Lừa vậy chưa đủ sao hả...Còn ông nữa...Roenxi..tôi không cần bik ông là vua hay là gì. Muốn chúng tôi chết thì giết luôn đi. Tôi mệt mọi lắm rồi...

_Ta biết con không còn tin tưởng ở ta nữa. Nhưng chúng ta không còn thời gian đâu. Xin con hãy tin ta một lần nữa thôi. Trước khi quá muộn. Đứng dậy nào...

_Nghe lời ông ấy đi Layon. Ta biết ông ấy đang làm gì mà...Lu nhìn Layon bằng ánh mắt đau khổ với lời khẩn cầu. Và quả là có hiệu lực.Layon đứng dậy nắm lấy tay Julia và Lu. Bỗng dưng...một luồng sáng bao quanh họ.tạo nên một vòng tròn đầy ma lực. Mặt đất bắt đầu rung chuyển...Vua Roenxi nói to

_Cho dù thế nào hãy nhớ đừng buông tay

_Nắm chặt tay lại nào...Lu hét lên

Mặt đất rung chuyển ngày một mạnh hơn. Nhưng những cái nắm tay đầy kiên quyết không chịu buông khiến cái vòng tròn ấy dần dần đi dần dần đi...Và..."BÙM"...một tiếng nổ lớn phát ra tung mọi người ra mọi góc...Mặt đất nứt ra...Và một luồng sáng trắng nhẹ nhẹ bay lên...Ren ở đây...Tulip ở đây...trong tay Ren...từ từ được nâng ra khỏi mặt đất.Pyo, Julia và Layon há hốc miệng nói

_Làm sao...có thể được...

_Bây giờ không có thời gian để giải thích đâu. Chúng ta cần đưa mọi người về lâu đài để chữa trị cho Tulip, Nicky và Layon trước đã

_Tại sao phải chữa cho tôi...Layon hỏi

_Tại vì con yếu lắm rồi...nếu còn để mất sức mạnh nữa thì ta e rằng ta không thể cứu con được nữa.

Nói rồi...mọi người cùng nhau lên xe...phóng nhanh về tòa lâu đài. Thời gian cứ thấm thoát trôi qua,lúc bấy giờ, Layon mới cảm nhận được sức khỏe của mình. Cô bé bắt đầu thờ gấp.Pyo nhìn qua Layon hỏi

_Em không sao chứ...

_Em..em...khó....khó thờ quá....

_Phụ hoàng....cô ấy sao vậy....Pyo nhìn ngay qua vua Roenxi và hỏi

_Đề đó ta...Ren đặt Tulip xuống và đến cạnh Layon. Cậu nhìn Layon và nói

_Em uống máu của anh đi. Nó sẽ giúp em đỡ hơn

_Là sao chứ...

_Tin anh đi. Khi ta sinh ra ta không biết làm sao và cách nào nhưng máu của ta sẽ giúp cho bệnh tình của em được kéo dài hơn đấy

_Ren nói đúng. Khi cậu ấy sinh ra. Ta đã cho cậu ấy uống một loại thảo dược ngàn năm mới có 1 và chỉ có khi bầu trời và mặt đất hợp với nhau...Vua Roenxi lên tiếng

_EM...Em...Layon nhìn Ren với khuôn mặt hơi lo

_Em cứ nhắm mắt lại đi. Mọi chuyện sẽ ổn cả thôi.

Layon nhẹ nhàng nhắm mắt. Giọt máu khi bị hoa hồng đâm vẫn còn đang chảy. Ren dùng nó cho vào miệng Layon. Và rồi giọt máu ấy làm Layon thiếp đi.

Lúc bấy giờ, nữ hoàng LinhLinh mới lên tiếng

_Ren, Pyo, Julia...ta và cha các con đã kiếm ra cách để đưa Tulip với Layon về lại với thế giới cũ rồi. Ta biết nếu hai cô ấy biến mất, các con cũng sẽ theo họ phải không?

_Cha...con biết làm thế sẽ mang tội bất hiếu nhưng con không thể sống thiếu Tulip được. Ren nhìn quay đi ngã khác để tránh ánh mắt của vua Roenxi

_Ta bik...ta cũng yêu quý con bé đó lắm. Nhưng sự lựa chọn là ở nơi các con. ĐI hay ở lại là tùy các con. Nhưng...

_SAO hả cha?...Pyo hỏi vội

_Nếu các con đi...thì lúc ấy.thế giới song song này sẽ biến mất hoàn toàn và không bao giờ tồn tại nữa. Một khi các con đến thế giới ấy rồi thì mọi quyền lực và trí nhớ sẽ mất đi

_ Ý cha là nếu tụi con đến đó tụi con sẽ quên Tulip luôn sao?...Ren hỏi một cách gấp gáp

_CHính xác là như vậy...Vua Roenxi vừa ngắt lời thì chiếc xe cũng đã tới trước tòa lâu đài...Ông nói tiếp_Nhanh...nhanh giúp ta đem các người này vào phòng ăn...Nhanh

_Tại sao lại là phòng ăn?...Julia hỏi

_Không còn thời gian giải thích đâu...vua Roenxi vừa dứt lời thì ông, nữ hoàng LinhLinh và người hầu Linh Miêu đã biến mất dạng..

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114

Mọi người dùng hết sức mình diu 3 người kia vào phòng ăn, đặt họ lên bàn rồi chờ vua Roenxi. Ông đứng trước 3 người đó, lăm bắm vài câu, bỗng dựng căn phòng ăn xoay chuyển và từ từ biến đổi. Trước mắt, không còn là phòng ăn nữa, mà đó là một mặt thất, mặt thất mà ngay cả Pyo, Julia, Ren, Lu và người khác chưa bao giờ biết đến. Vua Roenxi nhìn qua Ren nói với:

_Ren, mau mang bông hồng đặt vào cái lọ thủy tinh ngay chính giữ kia.

Ren vâng lời và đi tới, cẩn thận đặt bông hồng vào lọ thủy tinh đó. Vua Roenxi lúc bấy giờ mới đứng trước bông hồng đen đó nói lớn

_Hỡi nữ hoàng của các loài hoa, ta triệu người đến để đàm phán ta. Hai người con gái của người đang trong con nguy kịch. Nếu người nghe thấy thì hãy xuất hiện.

Vừa dứt lời, lọ thủy tinh vỡ tan ra từng mảnh, để bông hồng đen lơ lửng trong không trung,từng cánh hoa rơi nhẹ xuống thêm. Mọi người trở mắt nhìn bông hoa kia. Bỗng từ trong bông hoa, 1 người phụ nữ khá xinh đẹp hiện ra. Ren nhìn sùng sững và thốt lên

_Bà ấy giống Tulip và Layon quá.

_Ta là Rose, nữ hoàng của các loài hoa, ai là người đã gọi ta đến?

_Ta...vua Roenxi lên tiếng. Ông im lặng một lúc rồi nói..._2 đứa con của người đang trong tình trạng nguy kịch. Ta cần sức mạnh của người để đưa họ trở về thế giới của họ.

Nghe nhắc đến hai đứa con gái của mình, nữ hoàng Rose vội vã lên tiếng ngay

_COn ta đâu...

MỌi người tách ra hai bên. NỮ hoàng Rose bước đến nhìn Tulip và Layon, mỉm cười nhẹ. Rồi bà nói

_Người muốn ta làm sao đây?

_Người hãy dùng loại thuốc quý hiếm gia truyền mà người tạo ra đưa cho họ uống. Sau đó, ta, nữ hoàng LinhLinh, Linh Miêu và Người sẽ dùng hết sức mạnh để đưa họ trở về thế giới của họ, nơi mà họ đã được người gửi gắm đến.

_Phụ hoàng...cha nói vậy có nghĩa là....Ren hốt hoảng nhìn vua Roenxi...

_Đứng...đây có thể là thời khắc cuối ta gặp các con....ông buồn bã nhìn Ren. Rồi nhìn sang Pyo nói

_Pyo...nếu như con đủ mạnh, hãy đi tìm các em của con. Vì các con chỉ thật mạnh khi các con ở gần nhau. Cha xin lỗi vì đã gây nên những rắc rối này. Thôi thì hãy đi đi, đến nơi mà các con lựa chọn đi

_Cha...Pyo và Ren lên tiếng...họ gần như rơi lệ. Họ đến cạnh vua Roenxi và ôm lấy ông thật chặt. Bên kia, Julia nhìn qua nữ hoàng LinhLinh với đôi mắt đầm lệ

_Mẫu hậu...con...con...

_Hãy đi đi...đi theo phu quân của con. Ta ở đây sẽ sống ổn. Bên cạnh ta còn có Linh Miêu. Cô ta sẽ chăm sóc cho ta. con đừng có lo gì hết...Nữ hoàng LinhLinh mỉm cười dịu dàng, xoa đầu Julia và ôm cô vào lòng

_Con xin lỗi...con xin lỗi và đã biến thành người con gái khác, xin lỗi vì đã không làm Tulip của mẹ...

Tulip....? Nữ hoàng Rose nhướng mắt lên khi Julia nói đến tên Tulip...Bà nhìn Julia và nói Cô là Tulip?

_ Vâng thưa nữ hoàng, tôi là Tulip...

Một lần nữa nữ hoàng Rose lại nhìn Julia một cách say đắm. Bà tiến lại gần Julia, vẫy tay một cái, khuôn mặt của Julia từ từ biến đổi...Ren, Pyo và mọi người thốt lên khi thấy Julia...

_Tulip...

_Chuyện này là sao?...nữ hoàng Rose lên tiếng khi thấy trước mắt mình...có đến 2 Tulip.

_Người đừng giận. Bây giờ vua Roenxi mới lên tiếng..._Bởi vì Julia có khuôn mặt giống Tulip, và đặt biệt thay, cô ấy có cái tên giống Tulip, cho nên khi cô ấy bỏ nhà ra đi và thay đổi mạo dạng, đã dẫn đến sự việc của ngày hôm nay.

_Chuyện này thật khó hiểu...tại khi ta sinh Tulip ra, ta đã yểm bùa nên kiếp này hay kiếp sau, trên đời sẽ chỉ có 1 ng mang tên Tulip và cũng sẽ chỉ có một người giống mặt của Tulip và người đó cũng chính là con của ta...có sao lại...

_Hay tại vì đây là thế giới song song?...Ren lên tiếng

_ Hmm..vậy giờ ai là con ta?...nữ hoàng Rose chau mày hỏi

_Chính là cô bé đang nằm bất động ở dưới đó....vua Roenxi lên tiếng.

Nữ hoàng Rose bước đến bên cạnh Tulip và Layon. Bà nhìn chăm chú và hai nàng công chúa của mình và biến sắc, Bà quay lại nhìn vua Roenxi nói với

_Nhanh..hai đứa con của ta đang có tình hình xấu. Chúng ta phải bắt tay vào làm ngay thôi.

Ukm...vua Roenxi gật đầu rồi nhìn qua Ren và Pyo nói... Tạm biệt các con. Các con hãy vào vị trí đi. Ta chúc các con ở thế giới mới vui vẻ và hạnh phúc.

_Cha.....Pyo và Ren nhìn vua Roenxi bằng ánh mắt buồn rồi tiến đến cạnh Tulip, Layon và Nicky,

_Mẫu hậu hãy giữ gìn sức khỏe. Hãy thứ tội vì con bất hiếu...

_Con đi đi...không thôi Tulip, Layon sẽ không cứu được nữa. Hãy sống tốt nhé con ngoan của mẹ.

_Dạ...

Julia tiến đến cạnh Pyo, nắm lấy tay Pyo trong làn nước mắt. Vua Roenxi nói với

_Hãy nhớ nếu các con thật sự yêu nhau, thì các con sẽ tìm thấy nhau. Chúc các con may mắn...

NÓI rồi vua Roenxi nhìn nữ hoàng Rose bằng ánh mắt với ám hiệu là hãy hành động.

_Hỡi các anh em của những loài hoa...hãy mang đến cho ta thứ nước gia truyền quý giá...hãy để ta cứu các công chúa yêu dấu khỏi điều chẳng lành...

Nữ hoàng Rose vừa dứt lời, trong không trung, một lọ thủy tinh kì lạ xuất hiện. Nữ hoàng Rose vội lấy thứ nước đó và đặt vào môi Tulip và Layon một giọt. Xong bà nhìn qua những kia và nói

_Các người hãy uống một giọt nước thánh này đi

Mọi người gật đầu rồi tiến đến cạnh Tulip và Layon. Họ nắm chặt tay nhau và cầu nguyện cho mọi sự suông sẻ. Nữ hoàng Rose một lần nữa lên tiếng

_Trước khi các người đi...ta có chuyện muốn nói...nếu các người đi rồi...thế giới song song này ắc hẳn sẽ rơi vào tình trạng xấu nhất và sẽ không còn ai trong bất cứ người nào trên trái đất này biết đến nó...NÓ sẽ biến mất vĩnh viễn. Còn các người khi trở về thế giới kia, sẽ không nhớ gì hết và có thể các người sẽ được xuất hiện ở các nơi khác nhau và sẽ không ai thắc mắc tại sao các người được đưa đến đó. Còn về tuổi tác...ta e là không thể giữ được tuổi tác cho các người...tùy vào may mắn vậy

Vừa dứt lời...Ren đã biến sắc quay lại nhìn nữ hoàng Rose và lên tiếng

_Vậy nhờ nếu chúng tôi quay lại thế giới đó rồi chúng tôi biến thành ông lão bà lão thì sao?

_Đúng rồi đó....Pyo lên tiếng nói

_Tulip và Layon sẽ trở về lại nơi họ biến mất. Thời gian của những ngày mà họ gần như chết ở nơi đó sẽ trở về lại thời gian ban đầu trước khi Tulip và Layon biết đến khu vườn kia. Còn các người thì tùy vào sự may mắn của các người thôi. Riêng về Julia...cô có nét mặt của Tulip và cái tên giống cô con gái yêu quý của ta. Ta nghĩ chắc một phần nào đó, cô cũng có dòng máu của ta...cũng là chị em với Tulip và Layon...thế nên mới cuốn hai người họ tới

thế giới song song này, chính vì thế...có thể khi đến thế giới kia, cô sẽ là một cô nhóc 17 tuổi bằng tuổi với hai đứa kia...

_ Xin đa tạ nữ hoàng Rose...Julia cúi xuống cảm ơn. Nhưng rồi, Julia lại ngược lên nhìn nữ hoàng Rose rồi hỏi

_ Còn Nicky...cậu ấy thật sự không biết gì và đang bất tỉnh...thế thì sao ạ

_ Chỉ cần cậu ta đến với thế giới kia thì cho dù chuyện gì xảy ra, cậu ta cũng chẳng nhớ mình là ai đâu.

_ Các con hãy tìm ra Nicky và bảo vệ em ấy nghe... Vua Roenxi lên tiếng nói...

_ Tụi con biết rồi....Rồi họ quay qua nữ hoàng Rose và nói

_ Xin người hãy bắt đầu....

_ Đợi đã....Lu lúc bấy giờ mới lên tiếng...

_ Cậu là...Nữ hoàng Rose nheo mày nhìn Lu...rồi tiếp tục nói..._ Cậu không về thế giới kia sao?

_ Dạ không...con chỉ là hồn ma...nếu Tulip quay lại mà thấy con trở lại là người, chắc cô ấy sẽ sợ chết khiếp...vội lại ở nơi đây, con đã tìm ra tình yêu đích thực của con rồi...

_ Vậy người có điều gì muốn nói?

Lu đến bên cạnh, cậu cời sợi dây chuyền mà cậu vẫn hay mang trên người nhẹ đeo vào cổ Tulip...Đó chính là sợi dây chuyền mà Tulip đã làm cho cậu trước cái ngày tai nạn đó. Cậu đến hôn nhẹ lên trán Tulip và nói

_ Vĩnh biệt em nhé Tulip...phải ráng sống tốt đấy. Anh sẽ luôn phù hộ em...Nói rồi Lu cúi xuống và quay lưng đi. Cậu chậm chậm nói với nữ hoàng Rose...Xin người hãy bắt đầu.

Và thế là mọi người ai ở vị trí đó. Vua Roenxi, nữ hoàng LinhLinh, Linh Miêu và nữ hoàng Rose đứng cạnh nhau và dùng hết sức mình để truyền năng lực cho họ

_ Hồi các vị thần của loài hoa, ta truyền các người xuống để đưa ta sức mạnh, để ta có thể phong ấn họ từ thế giới song song đến thế giới thực. Để con ta và con của họ sẽ được sống trở lại. Hãy để thế giới bình yên này biến mất trong không gian...nữ hoàng Rose vừa dứt lời, một luồng hương thơm tỏa ra...ánh sáng trước mắt đang dần dần hiện lên với những cánh hoa hồng đang nhẹ rơi xuống. Vua Roenxi nói nhanh

_ Hồi tất cả linh hồn của thế giới song song...hãy mang sức mạnh đến cho ta, hãy để ta dùng sức mạnh ấy cứu chữa những trái tim đang yêu của con ta và đưa họ đến thế giới mới, nơi họ sẽ được sống hết mình, ta nguyện trao đổi bằng tính mạng bất sinh tử của ta và đưa thế giới này vào không gian vô hình...

_ Hãy để sức mạnh của ta và ông ấy hòa quyện vào nhau...hãy để tất cả những thứ không tồn tại sẽ biến mất, hãy để tình yêu một lần nữa cháy sáng lên...đưa con ta và những kia trở về thế giới thực tại...nữ hoàng LinhLinh lên tiếng

_ Thần sét hãy đến đây...hãy đưa họ vào giấc ngủ của một giấc mộng...hãy đưa họ đến với thế giới của những giấc mơ để khi họ tỉnh dậy họ sẽ không còn nhớ gì về thế giới song song này nữa...Linh miêu vừa dứt lời...các ánh sáng hòa quyện với nhau, Ren,Pyo và Julia ngất xỉu, tay họ vẫn nắm chặt nhau. Từng cá thể , linh hồn của họ nhẹ nhàng bay lên. Thân thể họ giật từng hồi bởi các làn sóng điện của Linh Miêu...Nữ hoàng Rose phóng bình nước thánh lên cao...Những giọt nước ấy biến thành một cơn mưa đầm nước...Bà lên tiếng

_ Vĩnh biệt hai con thân yêu...sống tốt nhé...

_ Tạm biệt các con...nữ hoàng LinhLinh và vua Roenxi buồn rầu nói...

Và thế là các linh hồn của 6 người từ từ tan rã...bỗng...một giọt nước mắt của Ren rơi xuống, biến thành hạt ngọc trong tay vua Roenxi...

_ Vĩnh biệt cha...hãy giữ gìn sức khỏe cha nhé.... Và rồi họ biến mất như thể họ chưa bao giờ tồn tại. Mọi thứ ở thế giới song song bỗng từ từ mờ nhạt...và biến mất trong làn khói trắng kia.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Bướng Bỉnh Và Hoàng Tử Có Chớp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.